Iohannis Cassiani opera: De institutis coenobiorum

John Cassian, Michael Petschenig

IN MEMORIAM
Charles Ewing Green
Obiit December 23rd 1897.

CORPVS
SCRIPTORVM ECCLESIASTICORVM
LATINORVM

EDITVM CONSILIO ET IMPENSIS

ACADEMIAE LITTERARVM CAESAREAE

VINDOBONENSIS

VOL. XVII.

IOHANNIS CASSIANI OPERA

EX RECENSIONE

MICHAELIS PETSCHENIG

PARS I

PROLEGOMENA. INSTITVTIONVM LIBRI XII. CONTRA NESTORIVM LIBRI VII. INDICES.

PRAGAE F. TEMPSKY. VINDOBONAE F. TEMPSKY LIPSIAE G. FREYTAG.

BIBLIOPOLA ACADEMIAE LITTERARVM CAESAREAE VINDOBONENSIS

MDCCCLXXXVIII.

IOHANNIS CASSIANI

DE INSTITVTIS COENOBIORVM
ET
DE OCTO PRINCIPALIVM VITIORVM REMEDIIS
LIBRI XII

DE INCARNATIONE DOMINI CONTRA NESTORIVM
LIBRI VII

RECENSVIT ET COMMENTARIO CRITICO INSTRVXIT

MICHAEL PETSCHENIG

ACCEDVNT PROLEGOMENA ET INDICES.

PRAGAE F. TEMPSKY. — VINDOBONAE F. TEMPSKY — LIPSIAE G. FREYTAG.

BIBLIOPOLA ACADEMIAE LITTERARVM CAESAREAE VINDOBONENSIS

MDCCCLXXXVIII

VINDOBONAE, TYPIS DESCRIPSIT ADOLPHVS HOLZHAVSEN.

PROLEGOMENA.

CAP. I. DE CASSIANI UITA ET SCRIPTIS.

Nomen uerum scriptoris, cuius opera post trecentos demum annos ex quo ab editore Romano laudabiliter sunt recensita denuo emittimus, uidetur fuisse Cassianus. ita enim non solum in libris manu scriptis appellatur ueluti in *GKL (cassiani massilitani p̃rs) NM (cassiano massiliensi abbate) pOH,* sed etiam a Gennadio[1]) et Cassiodorio.[2]) contra Prosper Aquitanus in chronico refert *Ioannes monachus cognomento Cassianus Massiliae insignis et facundus scriptor habetur* et ipse Cassianus in Conl. XIIII, cap. 9, 4 Nesterotem senem inducit his uerbis ipsum adloquentem *obseruate igitur in primis, et maxime tu, Iohannes* et rel. cf. Inst. V, 35. quae difficultas ita solui posse uidetur, ut statuamus nomen 'Iohannes' Cassiano aut cum baptizaretur[3]) inditum esse aut tum demum ab eo adsumptum, cum in monasterio Bethleemitico primis uitae monasticae rudimentis inbuebatur. nam quin arbitremur nomen illud eum accepisse cum *adoptatus a beatissimae memoriae Iohanne episcopo in ministerium sacrum atque oblatus deo*[4]) in diaconatus

[1]) de uir. inlustr. cap. LXII.

[2]) de diuin. lect. praef.: *nec me praeterit eloquentissimum Cassianum in quinto collationum dixisse uolumine.* cap. 29: *Cassianum presbyterum . . . sedulo legite et libenter audite.*

[3]) Cassiani temporibus in Gallia adulescentes baptizari solitos esse etiam e uita S. Honorati quam Hilarius Arelatensis scripsit conperimus.

[4]) contra Nestor. VII, 31, 1.

honorem proueheretur,[1]) temporum ratio inpedit. constat enim eum ante a. 398, quo Iohannes Chrysostomus sedem Constantinopolitanam nanctus est, in Aegypto commoratum esse. itaque cum de nominibus auctoris nihil certi possit definiri nisi quod alterum uerum esse et genuinum, alterum postea tamquam sanctius additum uidetur, maior primo aspectu oritur difficultas in patriam illius inquirentibus. primum enim id quod apud Gennadium legitur *natione Scytha* uix sanum est: certe libri recentiores Gennadii ut Bambergensis et Bernensis, tum Parisinus *p* Cassiani exhibent *natus Serta.* deinde Cassiani stilum scribendique facultatem paulo diligentius perpendenti et eruditionem plane Latinam consideranti prorsus negandum erit cuiquam tantam copiam sermonis Latini, in quo ne uestigium quidem linguae cuiuspiam barbarae appareat, praesto fuisse nisi ei, qui a primis pueritiae annis Latina erat lingua instructus. quod sibi contigisse Cassianus ipse testatur, cum in Conl. XIIII, cap. 12 haec de se refert: *uideor adtigisse notitiam litterarum, in qua me ita uel instantia paedagogi uel continuae lectionis macerauit intentio, ut nunc mens mea poeticis illis uelut infecta carminibus illas fabularum nugas historiasque bellorum, quibus a paruulo primis studiorum inbuta est rudimentis, orationis etiam tempore meditetur, psallentique uel pro peccatorum indulgentia supplicanti aut inpudens poematum memoria suggeratur aut quasi bellantium heroum ante oculos imago uersetur.* diserte ergo profitetur et paedagogo se puerum usum esse et continua carminum lectione occupatum fabulas historiasque bellantium heroum ita in mentem recepisse, ut memoria earum nullo modo posset aboleri. neque tamen Graecum natione fuisse inde colligendum est, quod eius linguae gnarus fuit:[2]) illam enim aut puer didicerat aut in peregrinationibus pernouerat. his digne aestimatis pro certo habemus Cassianum

[1]) Gennadius l. l.: *Constantinopoli a Iohanne Magno episcopo diaconus ordinatus.*

[2]) Conl. XVI, 1 *Ioseph .... Graeca facundia diligenter edoctus, ut uel nobis uel his qui Aegyptiam linguam penitus ignorabant non ut ceteri per interpretem, sed per semet ipsum elegantissime disputaret.*

Romanis parentibus ortum secundum aequalium morem educatum eruditumque esse. sed iam quaerendum est, ubi parentes eius habitauerint. narrat autem in Conl. XXIIII, cap. 1 se ipsum et Germanum, dum in Aegypto morantur, *ad repetendam prouinciam atque ad reuisendos parentes cotidianis animae aestibus* esse conpulsos — putabant enim illic se uitam anachoreticam non minore diligentia ac seueritate quam in Aegypto posse exercere, cum parentes neque propositum ipsorum inpedituri et omnem uictum necessarium cum gaudio essent exhibituri —: quam apta uero prouincia patria uitae monasticae fuerit his uerbis describit: *praeterea ipsorum locorum situs, in quibus erat maioribus nostris auita possessio, ipsarumque amoenitas iucunda regionum ante oculos pingebatur, quam grate et congrue solitudinis spatiis tenderetur, ita ut non solum delectare monachum possent secreta siluarum, sed etiam maxima uictus praebere conpendia.* e quo loco apparet utriusque parentes praedia a maioribus sibi relicta in regionibus siluosis et tamen frugum feracibus habuisse. eas autem regiones fuisse sub septemtrionali caeli plaga e cap. 8, 5 colligitur, ubi Abraham senex inducitur haec commonens: *diligenter expendite, utrum in illis torpidis ut fama est regionibus et uelut frigore nimiae infidelitatis obstrictis*[1] *hanc ut ita dixerim nuditatem sustinere possitis.* quibus omnibus non Palaestinam, ubi antea commorati erant, nec Italiam nec Scythiam, sed Galliam significari duobus aliis locis inter se conparatis iam pro certo statui potest. nam cum Cassianus Conl. XXIIII, cap. 18 abbati Abraham affirmasset in patria sua uitae monasticae seueritatem a fratribus uisitantibus non posse interrumpi dicens *quod sine dubio nullatenus in nostra prouincia credimus euenturum, in qua aut nullum aut certe rarissimum professionis huius uirum inuenire possibile est,* quid significauerit uerbis *nostra prouincia* in praefatione ad Institutionum libros §. 3 apertius ostendit, cum Castorem episcopum Aptensem amicum suum *in prouincia*

---

[1]) cf. praef. Conl. p. II, §. 1 *hanc quasi frigoris Gallicani rigore torpentem prouinciam.*

coenobiorum experti Orientalium maximeque Aegyptiorum instituta fundari uelle refert. si quid praeterea suspicari licet (conuinci enim in hac re nihil potest), Cassianus in prouincia uetere, quae hodie Provence appellatur, natus erat. nam et ipse post reditum ex Oriente nullo alio loco quam Massiliae degebat, ubi duo monasteria, unum uirorum, alterum mulierum condidit, quae Gennadii aetate extabant,[1] neque amicos ac familiares nisi in regionibus finitimis habebat. Castor enim episcopus Aptae fuit, Leontius episcopus Fori Iulii, Honoratus episcopus Arelatis,[2] antea primus abbas monasterii Lerinensis, Eucherius episcopus Lugduni, Iouinianus, Mineruius, alter quidam Leontius, Theodorus in monasterio Stoechadum insularum degebant. parum de Helladio liquet, quem in praef. ad Conl. part. I monachum seu abbatem, in praef. ad Conl. part. II episcopum fuisse significat. ille enim Helladius, quem nouimus circa a. 361 episcopum Antissiodori consecratum et post a. 370 mortuum esse, aetate multo prior fuit quam ut inter Cassiani amicos esse potuerit.

Postquam demonstrauimus Cassianum natione Gallum fuisse, Romanis parentibus neque humilibus neque egenis ortum, disciplina Romana satis diligenter, ut tum erant tempora, inbutum, restat ut explicemus quanam ratione fieri potuerit, ut siue Gennadius ipse siue qui uerba eius interpolauit ad insulsam illam opinionem de Scythica Cassiani origine sit adductus. cuius rei aliam causam non inuenio nisi quod ipse in libris suis de Institutis monasteriorum et in Conlationibus patrum persaepe loci cuiusdam Aegyptiaci mentionem facit, qui a Ptolemaeo Σκιαθὶς uel Σκιαθικὴ (uar. lect. Σκιθιακὴ) χώρα, in libris patrum ecclesiasticorum Graecorum Σκῆτις uel Σκήτις, in uitis patrum *Scythia, Scythis* sim., a Cassiano ipso *Scitium, heremus Scitii, heremus Scitiotica* appellatur. cum autem etiam in Cassiani codicibus et quidem antiquissimis haud raro forma *Scyth* . . .

---

[1]) l. l.: *apud Massiliam presbyter condidit duo monasteria, id est, uirorum ac mulierum, quae usque hodie exstant.*

[2]) cf. Hilarius Arelatensis, Uita S. Honorati episcopi Arelatensis (Migne L, p. 1249).

occurrat, facile fieri potuit ut qui eius opera obiter tantum attigerat de Scythia eum tamquam de patrio solo loqui opinaretur.

Admodum adulescens Cassianus cum Germano amico natu maiore[1]) intima familiaritate sibi deuincto[2]) in Orientem profectus est, eo fortasse consilio, ut perlustratis ac conspectis locis sanctis in religione confirmarentur.[3]) certe in monasterio Bethlehem, quod prope natale solum domini extructum erat, aliquot annos commorati sunt.[4]) ibidem Cassianus etiam institutiones monasteriorum totius Orientis accuratius cognouit.[5]) qua uero causa adducti sint, ut in Aegyptum proficiscerentur, ipse in Conl. XI, cap. 1 dilucide narrat: *Cum in coenobio Syriae consistentes post prima fidei rudimenta succedentibus aliquatenus incrementis maiorem perfectionis desiderare gratiam coepissemus, statuimus confestim Aegyptum petere ac remotissima etiam Thebaidos heremo penetrata sanctorum plurimos, quorum gloriam fama per uniuersa diffuderat, si non aemulandi, saltim agnoscendi studio inuisere.* peregrinandi autem potestas utrique a senioribus monasterii ea condicione facta est, ut congregationibus Aegypti celeberrimis perlustratis statim redirent.[6]) igitur a portu quopiam Syriae naue profecti ad oppidum Thennesum, quod ostio Nili Tanitico adiacebat, appulerunt.[7]) ibi tum forte Archebius episcopus Panephysis, qui antea per triginta septem annos uitam anachoreticam egerat, episcopi eligendi causa aderat.[8]) ab eo statim ad oppidum Panephysin deducti sunt, in cuius confinio oppidis et uicis olim abundanti tunc temporis insulae aliquot desertae erant, quae stagnis salsis circumfusae anachoretis desideratam solitudinem praebebant. in eis tres senes, Chaeremon, Nesteros, Ioseph habitabant, quorum doctrinam Cassianus septem Conlationibus

---

1) Conl. XIIII, 9, 4.
2) Conl. I, 1; XVI, 1.
3) Inst. III, 4, 1. Conl. XVI, 1.
4) Inst. III, 4, 1; IIII, 31. Conl. XI, 1. 5; XVIIII, 1, 3; XX, 1, 5.
5) Inst. II, 8. IIII, 19. V, 24.
6) Conl. XVII, 2, 2 fin.
7) Conl. XI, 1.
8) Conl. XI, 2.

XI—XVII conplexus est. quarum postrema cum dubitatio peregrinantium de promisso celeri in Palaestinam reditu sublata esset, etiam ulteriores Aegypti partes uisere decreuerunt atque septem annos in Aegypto manserunt. et primum quidem Diolcon peruenerunt, qui uicus ostio Sebennytico uicinus erat, ibique cum Piamun, Iohanne, Pinufio, Theona, Abraham collocuti sunt (Conl. XVIII—XXIIII). relicta Diolco in solitudinem Nitricam et regiones adiacentes commigrasse uidentur, inter quas ea, cui nomen Scitium siue heremus Scitiotica erat, a Cassiano saepissime memoratur:[1]) in hac Conl. I—X habitas esse fingit. alia loca eiusdem regionis erant Calamus seu Porphyrio,[2]) et Cellae,[3]) inter Nitriam ac Scitium sitae. interiorem uero Aegyptum ac Thebaidem eos intrasse neque Cassianus ipse disertis uerbis dicit neque ullo indicio confirmatur: immo de illis locis uel de moribus et institutis monachorum ibi habitantium ea tantummodo refert quae fando audiuerat.[4])

Iam uero quaeritur quo tempore Cassianus in Aegypto fuerit. Id autem potius indiciis quibusdam colligi quam certis annorum spatiis potest definiri. itaque in Conl. XVIII, cap. 7 fin. inducitur abbas Piamun coram Cassiano et Germano haec referens: ***temporibus siquidem Luci, qui Arrianae perfidiae episcopus fuit, sub Ualentis imperio, dum diaconiam nostris fratribus deferimus, his uidelicet qui de Aegypto ac Thebaida fuerant ob catholicae fidei perseuerantiam metallis Ponti atque Armeniae relegati, licet coenobiorum disciplinam in quibusdam ciuitatibus rarissimam uiderimus, anachoretarum tamen apud illos ne ipsum quidem nomen auditum fuisse conperimus.*** eo igitur tempore, quo Piamun de Asia reuersus haec hospitibus suis referebat, Ualens iam mortuus erat. his uerbis optime

---

[1]) Inst. V, 40. XI, 15. Conl. I, 1; III, 1; IIII, 1; VI, 1; X, 2; XV, 3; XVII, 30; XVIII, 15. 16 fin.; XX, 12; XXIIII, 4.

[2]) Inst. X, 24; Conl. III, 5, 2; VII, 26, 2; XXIIII, 4, 1.

[3]) Conl. VI, 1, 3.

[4]) Ne quis Cassiani uerba Conl. XI, 1 ***statuimus confestim Aegyptum petere ac remotissima etiam Thebaidos heremo penetrata sanctorum plurimos . . . inuisere*** male interpretetur, monendum est illo loco eum non quasi de re peracta, sed de consilio tantum loqui.

conuenit quod paulo post (cap. 14) idem Piamun in narratione quadam Athanasium episcopum Alexandrinum, qui a. 373 decessit, iam non inter uiuos esse significat dicens *ueniens ad beatae memoriae episcopum Athanasium.* neque tamen multo ante a. 385, quo Theophilus Alexandriae episcopus factus est, ea peregrinatio suscepta esse uidetur. certe tunc temporis, cum Cassianus in solitudine Scitii disciplina anachoretarum instituebatur, episcopus ille litteras suas promulgauit, quibus Paschae tempus constituit simulque Anthropomorphitarum haeresim confutauit.[1]) aliquid fortasse momenti ad hanc rem accuratius expediendam afferre potest id quod de Iohanne eremita, qui prope Thebaidos oppidum Lycon (Lycopolim) degebat, in Conl. XXIIII, cap. 26 narratur. ibi enim abbas Abraham, cum monachis ne potentium quidem honores deesse disseruisset, ita pergit: *quod euidentius in abbate Iohanne, qui in illa heremo quae Lyco oppido adiacet commoratur,*[2]) *possumus adprobare. qui perobscuris maioribus natus ita pro Christi nomine uniuerso paene humano generi admirabilis factus est, ut eum ipsi quoque rerum praesentium domini, qui mundi huius atque imperii gubernacula retinentes etiam potentibus cunctis regibusque terrori sunt, uelut dominum uenerentur et oracula eius de tam longinquis regionibus expetentes imperii sui apicem et statum salutis bellorumque prouentus illius orationibus meritisque committant.* Quid his uerbis significari uoluerit Cassianus, in Inst. l. IIII, cap. 23 planius exprimit dicens: *ponemus primum abbatem Iohannem, qui commoratus est iuxta Lyco quod est oppidum Thebaidos, quique propter oboedientiae uirtutem ad prophetiae gratiam sublimatus sic uniuerso orbi claruit, ut etiam regibus mundi huius merito suo redderetur inlustris. nam cum in extremis ut diximus Thebaidos partibus commaneret, non ante praesumebat Theodosius imperator ad praepotentium tyrannorum bella procedere quam oraculis illius animaretur atque responsis, quibus confidens uelut caelitus sibi delatis tropaea*

---

[1]) Conl. X, 2.

[2]) Cf. Conl. I, 21, 1 *abbatem Iohannem, qui Lyci commoratur.*

de bellis desperatis atque hostibus reportabat. utroque loco rem tangere uidetur de qua in ipsa Aegypto certior factus est. bis autem Theodosium ad Iohannem misisse consultum de euentu belli imminentis praeter alios Augustinus de civ. dei V, 26 refert, scilicet antequam Maximo (a. 388) et Eugenio (a. 394) bellum inferret. habemus igitur iam terminos quosdam, intra quos Cassianum in Aegypto commoratum esse statuamus, annos scilicet 385—394. et hic statim adicienda ac diligenter consideranda sunt ea, quae contra Nestor. l. VII, cap. 31 de se narrat: *adoptatus enim,* inquit, *a beatissimae memoriae Iohanne episcopo in ministerium sacrum atque oblatus deo, etsi corpore absum, affectu illic sum.* quid sit illud *adoptatus atque oblatus deo* e Gennadio nouimus, qui Cassianum *a Iohanne Magno episcopo diaconum ordinatum* refert. quod nisi intra a. 398—403 fieri non potuisse patet. itaque ut quaestionem institutam absoluamus, pro certo definire licet Cassianum non multo ante a. 385 in Aegyptum uenisse eamque, cum interim monasterium suum Bethleemiticum repetisset ibique ueniam diuturnae peregrinationis atque redeundi potestatem accepisset, [1]) ante a. 403, quo Iohannes Chrysostomus in exilium missus est, in perpetuum reliquisse. cum autem adulescens in Aegyptum uenerit, uix ante a. 360 eum natum esse ueri est simile.

Ab Aegypto Cassianus Constantinopolim profectus et sicut supra commemorauimus a Iohanne Chrysostomo diaconus ordinatus est.[2]) deinde incertum quo anno in patriam reuertit Massiliaeque presbyter factus usque ad uitae finem in ea urbe degit et opera sua scripsit, quibus coenobiorum instituta, quae in Oriente et Aegypto cognouerat, exposuit et de monachorum uitiis et uirtutibus disseruit, ita quidem, ut Institutiones *ad exterioris hominis obseruantiam et institutionem coenobiorum conpetentius* aptarentur, Conlationes uero *ad disciplinam interioris ac perfectionem cordis et anachoretarum uitam atque doctrinam potius*[3]) pertinerent. primum autem eius opus sunt

[1]) Conl. XVII, 30, 2.

[2]) eo spectare uidetur quod Inst. XI, 18 de se refert: *nec episcopi euadere manus potui.*

[3]) Inst. II, 9, 3.

libri duodecim *de institutis coenobiorum et de octo principalium uitiorum remediis.* ita enim eis inscribendum uidetur, quamquam propter discrepantiam, quae in codicum titulis conspicitur, et quia Cassianus ipse sibi non constat, certi quicquam in hac re eruere admodum difficile est. nam quod in praef. secundae partis Conlationum scribit *illa instituta coenobiorum, quae duodecim libellis . . . conscripsimus,* ansam praebet suspicandi titulum operis fuisse *de institutis coenobiorum,* ut habent editiones uulgatae. contra in praef. ad Conl. p. I legimus *in eorum uoluminum praefatione, quae de institutis coenobiorum et de octo principalium uitiorum remediis duodecim libellis domino adiuuante digesta sunt.* nullius momenti in hac quaestione ea sunt quae leguntur Inst. praef. §. 3 *instituta monasteriorum,* §. 7 *instituta ac monasteriorum regulas,* §. 8 *instituta,* I, 1 *de institutis ac regulis monasteriorum,* II, 9, 1 *institutorum ordo,* II, 9, 3 *ad institutionem coenobiorum,* Conl. XX, 1, 1 et 2, 2 *in quarto institutionum libro.* his enim omnibus tantum libros I—IIII intellegi uult, quibus re uera non agit nisi de monasteriorum institutis. neque magis auxilio sunt codices quorum tituli extant. inscriptum est in *GS: In hoc corpore continentur libri duodecim quos Cassiano auctore editos nouimus, id est de habitu monachi et de canonico nocturnarum orationum et de canonico diurnarum orationum*[1]) *et de institutis renuntiantium et de octo principalibus uitiis;* in *L: Cassiani massilitani pr̃s libri de abitu monachorum et de canonico orationum atque psalmorum modo secundum egyptios unus institutionum* liber //////// *de origine et qualitate * ac remediis octo principalium uitiorum libri octo eiusdem de ordine monasterii liber unus;*[2]) in *H: Incipit praefatio Cassiani in libris de institutione et habitu monachorum.*[3]) ne Gennadio quidem alios nisi separatos singularum partium titulos innotuisse uerba

[1]) sic! *modo* omissum est.

[2]) Id est regulae quae Augustini esse dicuntur.

[3]) Mira est cod. Sessoriani inscriptio, de qua uid. Reifferscheid BPLI, uol. I, p. 137 et 139.

eius demonstrant dicentis: *scripsit . . . 'de habitu monachi' et 'de canonica oratione' atque 'psalmorum modo',*[1]) *qui in monasteriis Aegypti die noctuque tenetur, libros quattuor,*[2]) *'institutionum' librum unum, 'de origine et qualitate ac remediis octo principalium uitiorum' libros octo.* in tanta diuersitate optimum duximus ad ipsius Cassiani uerba confugere, qui Inst. V, 1 scribit: *nam post quattuor libellos, qui super institutis monasteriorum digesti sunt, nunc adripere conluctationem aduersus octo principalia uitia . . . disponimus;* quibus consentit capitis titulus *Transitus de institutis monachorum ad conluctationem octo principalium uitiorum.* itaque cum auctor ipse libros octo posteriores a quattuor prioribus ita discernat, ut argumentum utrorumque plane dissimile esse significet, pleniorem titulum, quem supra indicauimus, praeferendum esse censemus. huc accedit aliud argumentum non aspernandum. in antiquissimis enim codicibus Casinensi et Augustodunensi saec. VII tantum libri V—XII continebantur: ex quo conicere licet hos libros tamquam opus peculiare, si non a Cassiano, certe statim post eum, separatim esse editos. et habent re uera suam praefationem quamquam perbreuem.

Hoc opus intra annos 419?—426 scriptum esse inde colligitur, quod Castorem in praef. §. 2 et V, 1 adloquitur *beatissime papa* (i. e. episcope) *Castor.* ergo eum, quem mortuum in praef. Conl. p. I deflet his uerbis *derelinquens nos pontifex supra dictus migrauit ad Christum,* eo tempore, quo Institutiones conponebantur, adhuc uiuum fuisse apparet.

Nunc ad alterum Cassiani scriptum uenimus, *Conlationes* dico. hunc autem operis titulum fuisse pro certo haberi potest, quamquam Gennadius id *collationes cum patribus Aegyptiis habitas* nominat et Cassianus ipse passim genetiuum *seniorum* addit. cf. Inst. II, 1 *cum seniorum conlationes coeperimus exponere,* 9, 1 *in conlationes seniorum reseruemus,* 18 *in*

[1]) *de canonico orationum modo atque psalmorum* libri recentiores. Gennadium scripsisse *de canonico orationum atque psalmorum modo* patet e titulis Inst. ll. II et III.

[2]) Immo *tres,* ut recte legunt codd. recentiores.

conlationibus seniorum = V, 4, 3; similiter in praef. Conl. p. I, §. 2 *has decem conlationes summorum patrum:* cf. praef. Conl. p. II, §. 2—3. sed librorum manu scriptorum tituli praeter *D,* qui *sanctorum conlationes* exhibet, constanter inscriptionem *conlationes* praebent: cf. infra cap. III. adde quod scriptor ipse in praefat. operis contra Nestorium hos libros *collationes spiritales,* non *collationes seniorum* appellat.

Cassianum Conlationum libros iam tum scribere aut in animo habuisse aut etiam coepisse, cum Institutiones conficiebat, loci aliquot Institutionum indicant quibus legentes ad opus postea edendum relegat: II, 1 *de qualitate uero earum (orationum) uel quemadmodum orare secundum apostoli sententiam sine intermissione possimus, suis in locis, cum seniorum conlationes coeperimus exponere . . . proferemus:* cf. II, 9, 1. e quibus uerbis conicere licet eum iam tum aut totum argumentum Conl. VIIII et X mente pertractasse aut etiam lineas quasdam disputationis descripsisse. similiter iudicandum est de eis quae Inst. II, 18 profert: *hoc quoque nosse debemus a uespera sabbati, quae lucescit in diem dominicum, usque in uesperam sequentem apud Aegyptios genua non curuari, sed ne totis quidem Quinquagensimae diebus, nec custodiri in eis ieiuniorum regulam. quarum rerum ratio suo loco in conlationibus seniorum . . . exponetur:* haec enim uerba Conl. XXI capita 11 et 19—20 tangunt. porro cum Inst. V, 4, 3 dicit *licet unus religionis nostrae sit finis, professiones tamen diuersae quibus ad deum tendimus, sicut in conlationibus seniorum plenius disputandum est,* Conl. XIIII, XVIII, XVIIII significare uidetur. postremo in praef. ad Conl. p. I, §. 2 aperte profitetur se a Castore admonitum esse, ut ei *decem conlationes summorum patrum simili sermone* conscriberet. itaque uel his indiciis euincitur eum Conlationum conficiendarum munus ante a. 426 inchoasse, sed primam partem post Castoris demum mortem edidisse. hanc autem partem non ante a. 419, quo Leontius episcopus factus est, scribi potuisse patet e praef. §. 2: *beatissime papa Leonti.* secunda uero pars conposita est uel certe inchoata ante a. 426, tertia post a. 426, sed ante a. 429: id quod colligitur e praefationibus, cum in ea, quae

secundae parti praemittitur, Honoratus, qui a. 426—429 episcopus Arelatis fuit, fratris (i. e. monachi) nomine appelletur, in praef. autem partis tertiae iam episcopus uocetur. totum autem opus propter amplitudinem in tres partes ita diuisit, ut singulas separatim ederet sua cuique praefatione addita. huius rei praeter ipsas praefationes inter se conparatas certissimum est argumentum, quod in Conl. XVI, cap. 1 uerbis *in prima conlatione* non eam significat quae omnium prima est, sed primam partis secundae, id est undecimam.

Operibus de uita monastica confectis atque editis Cassianus et sibi et amicorum desideriis se satisfecisse ratus a scribendi studio abstinere in animo habuit. sed uoluntati eius obstitit Leo, tunc archidiaconus, postea episcopus urbis Romae (440—461), a quo rogatus libros septem de incarnatione Christi aduersus Nestorium haereticum conposuit, qui ingenii admodum senescentis documenta prae se ferunt. quoniam Nestorium episcopum Constantinopolis appellat, hoc opus intra a. 428—431 scriptum esse apparet. propius tamen ad a. 431 quam ad 428 accedendum erit, cum in praefatione dicat *absolutis dudum collationum spiritalium libellis,* quos ex parte post a. 426 conpositos esse supra demonstrauimus. editores his libris inscripserunt *de incarnatione Christi contra Nestorium,* cum Gennadius referat *scripsit aduersum Nestorium de incarnatione domini libros VII.* neque aliter tituli librorum manu scriptorum uariant et ne sibi ipsis quidem constant. antiquissimus enim *N* in fine praefationis exhibet *de incarnatione* χp̃: *dī contra Nestorium,* sed in subscriptionibus singulorum librorum modo *de incarnatione domini* modo *de incarnatione christi* legitur. minoris momenti sunt tituli codicum *Mp.* itaque iterum ad ipsa Cassiani uerba refugiendum uidetur. qui cum in praef. §. 2 dicat *nam qui iussi antea de dominicis studiis locuti sumus, nunc id exigis ut de ipsa incarnatione domini ac maiestate dicamus,* secundum Gennadium et subscriptionem codicis *N* his libris *de incarnatione domini contra Nestorium* inscribendum putauimus.

Haec sunt quae de genuinis operibus Cassiani dicenda uidebantur. nam illa, quae pristinis saeculis sub eius nomine circum-

ferebantur, nemo nunc est qui uel mentione digna existimet, ueluti *De spirituali medicina monachi* seu *Dosis medica ad exinaniendos animi affectus,* quem libellum Tilmannus Carthusianus e Graeco a se conuersum esse finxit, et *Theologica confessio* et *De conflictu uitiorum et uirtutum.* quod autem regulam monasticam condidisse fertur, id eo pertinere uidetur, quod regula quae dicitur Augustini re uera in codicibus nonnullis, ut in Laudunensi *(L)* Institutionum, ei adscribitur.

Quando Cassianus de uita excesserit, parum conpertum habemus. non multo autem post opus de incarnatione domini absolutum, circiter a. 435, diem supremum eum obiisse Gennadius indicare uidetur dicens *et in his* (scil. libris contra Nestorium) *scribendi apud Massiliam et uiuendi finem fecit Theodosio et Ualentiniano regnantibus.*

E scriptis Cassiani Institutiones et Conlationes, quippe quae totam fere uitae monasticae rationem in se continerent eaque de causa summis illius ordinis uiris, Benedicto et Cassiodorio, admodum probarentur atque ab eis monachorum collegiis studiose commendarentur, a monachis omnium regionum omniumque temporum saepissime descriptae sunt. ita factum est, ut hodie maximus numerus librorum manu scriptorum in bibliothecis extet uixque monasterium inueniatur, in quo non unus saltem codex Cassiani uel olim fuerit uel etiamnum sit. contra librorum operis aduersus Nestorium tanta raritas est, ut non plus quam septem inuestigare contigerit, qui partim recentissimi sunt. ex ingenti autem librorum copia, ut par erat, tantum antiquissimos selegimus, ad quorum fidem haec opera recenserentur, et Institutionum quidem atque Conlationum eos potissimum, qui saeculum decimum superare uidebantur. quos quoniam accurate describere adgredimur, pauca de ratione, qua Cassiani opera posteritati tradita sunt, praemittenda uidentur. cum enim singulis uoluminibus seu codicibus ita, ut ab auctore ipso edita erant, etiam postea a librariis describerentur, certe usque ad nonum et decimum saeculum, quo tempore iam totum Conlationum corpus in unum codicem concludi coeptum esse Parisinus *O* demonstrat, factum est ut praeter librum quem modo memoraui inter antiquos a nobis adhibitos extet nullus, qui plus

contineat quam unum opus, id est aut Institutiones aut unam e tribus Conlationum partibus aut, quod tamen ad seriora iam tempora referendum est, libros contra Nestorium. apparet igitur de uniuscuiusque operis fontibus criticis seorsum esse tractandum: cui muneri capita quae iam sequuntur destinata sunt.

CAP. II. DE CODICIBUS AD INSTITUTIONUM LIBROS ADHIBITIS.

C 1. Cod. Casinensis rescriptus n. 295 saeculi, ut Reifferscheidius[1]) putat, VII—VIII, ut uero mihi uisum est, septimi. liber 132 foliis constat, in quibus manus saec. X Hieronymi epistulas scripsit. horum non plus quam 32 sunt rescripta, id est tertium usque ad tricesimum quartum siue codicis paginae 5—68. scriptura uetus ea est quam uncialem uocant, litteris praegrandibus insignis. haec folia, ut ad usum noui libri apta essent, librarius scalpello ita abrasit ut characteres cuiusque paginae rectae melius, uersae, quae fere asperior esse solet, minus bene seruati sint. praeterea singularum paginarum uersus primus uel primus et secundus penitus oblitterati sunt. quamobrem pleraque quidem neque tamen omnia legere potui, quamuis oculorum aciem adiutus etiam instrumento uitreo summe intenderim. ut autem quam maxime appareat quid in quoque folio sit scriptum et quae partes codicis seruatae, quae deperditae sint, praesertim cum de libri antiquissimi et pretiosissimi laciniis agatur, indicem paginarum accuratum infra ponere libet.

folium	paginae	continent
I	5—6	X, 18 *eorum qui secum erant* — 20 init. *propensius laborantis*
II	7—8	XII, 27 post med. *stigatur deinde post hanc* — 28 sub fin. *prorsus emittere*
III	9—10	VII, 17 med. *et cum uidissent inquid* — 18 *non nostris definitionibus ad*

[1]) BPLI, uol. II, p. 354.

folium	paginae	continent
IIII	11—12	V, 7 post med. *que esus indulgeat* — 9 post med. *coherit inedia non habet*
V	13—14	V, 5 sub fin. *lis est parsimonia* — 7 post med. *refectione defrudet tantum*
VI	15—16	VII, 7 post med. *mento rabies cupiditatis* — 8 *indumento contentus non*
VII	17—18	XII, 19 *cis et tulliana facundia* — 21 post init. *sculptilibus et fac*
VIII	19—20	XI, 2 post init. *ad conflictum quanto* — 4 post med. *nitidae cenodoxiam non*
VIIII	21—22	V, 2 sub fin. *animae penetrantes* — 4 med. *de ipso enim dicitur*
X	23—24	X, 12 sub med. *semet ipsos corrigere* — 14 sub fin. *operationis salutari prae*
XI	25—26	VI, 2 post init. *andum unde fons* — 4 init. *inueniri continentes quod*
XII	27—28	XII, 25 *nisi mortificationis et crucis* — 27 post init. *omnium malorum est filar*
XIII	29—30	XII, 23 *nis finem ac puritatis* — 25 *renuntiatio nihil aliut sit*
XIIII	31—32	VI, 4 init. *perfacile posse fieri* — 6 init. *et cunctorum expug*
XV	33—34	X, 7, 2 fin. *uno uel in duobus sed in omnes* — 7, 5 *cellae et operi manuum*
XVI	35—36	V, 11 post init. *numquam enim robustioribus* — 12 sub med. *et inmunitatis priui*
XVII	37—38	X, 21, 2 *quisque somno otii uel acediae* — 21 fin. *ut subtrahatis uos inquit*
XVIII	39—40	XII, 2 init. *tes carnalesque conplectitur* — 3 fin. *depraedatione nudabit*
XVIIII	41—42	V, 14 fin. *delectetur et ita* — 16 sub fin. *uos non adpraehendat nisi hu*
XX	43—44	XII, 21 sub med. *ta est ira contra iudam* — 23 init. *quemquam perfectio*
XXI	45—46	XII, 27 post init. *gyria numquam possit in corde* — 27 post med. *iraeque stimulis acrius in*

folium	paginae	continent
XXII	47—48	V, 21 sub med. *tabili eam esca permulcet* — 22 sub fin. *inuidia beatus iob*
XXIII	49—50	XI, 10 init. *numera uirtutum praeconia* — fin. *amissum culmen ascenderet*
XXIIII	51—52	X, 21 fin. *ab omni fratre ambulante* — 24 post med. *cumque opere totius*
XXV	53—54	XI, 14 init. *uitus fuisset indeptus* — 16 init. *miserabilis anima laceratur*
XXVI	55—56	VI, 22 init. *bis et eo usque* — VII, 1 *arrepto et erga deum te*
XXVII	57—58	V, 12 sub med. *legio decoratam praeparare* — 13 fin. *robustioribus adtempta*
XXVIII	59—60	X, 8 med. *sis manibus gratis panem* — 10 post init. *imitandum nos ut si*
XXVIIII	61—62	X, 7, 8 *rusque de his qui operari* — 8 med. *qua fiducia otio*
XXX	63—64	V, 1 *quintus nobis* — 2 sub fin. *tenebras purissimis oculis*
XXXI	65—66	VI, 18 sub fin. *quisque studio uel industria* — 22 init. *festinandum est no*
XXXII	67—68	XI, 16 init. *non solum ratione sed* — 18 post init. *occurrentem tali remedio po*

Iam si folia non eo ordine quo in codice posita sunt, sed secundum seriem librorum et capitum Cassiani ponimus, hanc fragmentorum speciem esse uidemus:

folia	continent
XXX, VIIII	V, 1—4 med.
V, IIII	V, 5 sub fin. — 9 med.
XVI, XXVII	V, 11 med. — 13 fin.
XVIIII	V, 14 fin. — 16 sub fin.
XXII	V, 21 med. — 22 sub fin.
XI, XIIII	VI, 2 post in. — 6 init.

folia	continent
XXXI, XXVI . . .	VI, 18 sub fin. — VII, 1 med. [1])
VI . . .	VII, 7 post med. — 8
III . . .	VII, 17 med. — 18
XV . . .	X, 7, 2 — 7, 5
XXVIIII, XXVIII . . .	X, 7 sub fin. — 10 init.
X . . .	X, 12 sub med. — 14 sub fin.
I . . .	X, 18 — 20 init.
XVII, XXIIII . . .	X, 21 sub med. — 24 med.
VIII . . .	XI, 2 post in. — 4 post med.
XXIII . . .	XI, 10 init. — 10 fin.
XXV, XXXII . . .	XI, 14 in. — 18 init.
XVIII . . .	XII, 2 in. — 3 fin.
VII, XX, XIII, XII, XXI, II . . .	XII, 19 med. — 28 sub fin.

Habemus igitur in Casinensi fragmenta omnium librorum quibus de capitalibus uitiis disputatur (V—XII) praeter octauum et nonum, nullum uero librorum de institutis monachorum (I—IIII). quid ergo? statuendumne forte fortuna accidisse, ut de quattuor libris prioribus ne frustulum quidem, de octo posterioribus tam multa folia saeculo decimo superessent? ego aliter sentio atque, cum uix credi possit librorum I—IIII folia ad unum omnia adeo lacera fuisse, ut nullum ad usum codicis noui utile fuerit, praesertim cum primum libri quinti folium etiamnum extet, Casinensem ex eorum codicum numero fuisse existimo qui tantum libros octo de capitalibus uitiis continebant. quibus etiam Augustodunensis ad quem transimus adnumerandus est.

2. Cod. maioris seminarii Aeduensis (Augustodunensis) *A* n. 24 saec. VII characteribus merouingicis grandibus scriptura semiunciali exaratus, forma octaua, foliorum 167.[2]) supersunt

[1]) Capitulatio libri septimi deest. inde autem non statim colligi debet capitulationes codici omnino defuisse. potuerunt enim aut toti operi aut utrique eius parti (I—IIII. V—XII) praemitti, ut factum est in codice Vaticano (V) primae partis Conlationum.

[2]) In codice ipso tantum 166 folia numerata sunt, illo, quod est inter 82 et 83, praetermisso.

praeter binionem quaterniones 22, sed non omnes integri. desunt enim folia 13, id est primi quaternionis tria (1, 2, 8), quarti duo, sexti duo, decimi quarti unum, decimi quinti quattuor, uigesimi primi unum. incipit V, 29 tit. *dormitante et semper,* desinit X, 9 *uerecundiam eis incutit magnam.* quaternionum numeris, qui a manu prima in paginarum marginibus inferioribus positi sunt, probatur codicem integrum tantum octo libros de capitalibus uitiis continuisse. correctiones siue primae siue secundae manus, quae et ipsa perantiqua est, perraro occurrunt. librum uetustate insignem sed misere habitum, cuius quaterniones tegumento omnino carentes filis lineis consuti sunt, liberalitate eorum qui bibliothecae seminarii Aeduensis praesunt Graecium missum per trimenstre tempus excutere licuit.

G 3. Cod. olim Augiae maioris nunc Caroliruhensis n. LXXXVII, saec. VIIII, formae maioris, fol. 104, litteris minusculis pulchre et diligenter scriptus. praefixus est hic titulus: *In hoc corpore continentur libri duodecim quos cassiano auctore editos nouimus id est de habitu monachi et de canonico nocturnarum orationum et de canonico diurnarum orationum* (sic! *modo* omissum) *et de institutis renuntiantium et de octo principalibus uitiis.* capitula omnium librorum desunt, sed spatium eis suscipiendis destinatum uacuum relictum est. correctus est a manu paulo tantum recentiore. — huius libri plane gemellus est

S 4. Sangallensis 183, saec. VIIII, formae maioris, fol. 134, binis columnis pulcherrime exaratus. qui quoniam cum Augiensi ita consentit, ut illo omnino deterior sit, paucas eius lectiones discrepantes adnotaui, reliquis locis omnibus de eo tacui.

H 5. Parisinus 12292, saec. VIIII—X, olim sancti Germani a Pratis n. 852, forma maiore, fol. 162, fol. 1—85 haec scripta continet saec. VIIII exarata: *Confessio Godescalchi monachi. Florus libellus de praedestinatione. Epistola domni Albini ad Carolum imperatorem. Seruatus Lupus de praedestinatione. Eiusdem Collectaneum de tribus quaestionibus.* sequuntur inde a fol. 86[a] Cassiani Institutiones a manu recentiore scriptae, quam, cum codicem conferebam, saeculi decimi esse existimaui. ut autem omnis dubitatio tolleretur, adii Georgium Schepss

a. 1884 Parisiis commorantem: is per litteras me certiorem fecit ipsum, Brandtium, Omontium, Dupresium in eo consentire, ut Cassiani libros saeculo decimo ineunte scriptos esse putarent. ceterum hanc codicis partem a scriptis reliquis olim separatam fuisse inde probatur, quod fol. 93ᵇ in margine inferiore signum quaternionis primi (I) positum est. Cassiani Institutiones uitiose et neglegenter scriptae passimque partim a prima partim a secunda manu correctae sunt.

6. Laudunensis signatus '328 bis' saec. VIIII, forma octaua, *L* fol. 146, a pluribus manibus neglegenter conscriptus itemque a pluribus passim correctus est. fol. 1ᵇ haec leguntur: *Cassiani massilitani prs̃ | libri de abitu monachorum | et de canonico orationū atque psal|morum modo secundū egyp|tios unus institutionū | ////////// liber de origine et qualita|tate // ac remediis octo prin|cipalium uitiorum libri | octo eiusdem de ordine | monasterii liber unus.* subscriptum est fol. 139ᵇ: *Explicit de spū superbiae feliciter: Incipit de ordine monasterii.* sequuntur regulae quae Augustini esse dicuntur secunda et prima hac subscriptione in fol. 145ᵇ addita: *expl Regula Cassiani felicit:·*

7. Cod. olim Augiae maioris nunc Caroliruhensis CLXIIII, *T* saec. VIIII, forma octaua, fol. 112. incipit fol. 7ᵃ: *uidimus itaque abbatem pinuphium* (IIII, 30). librum uitiose scriptum et interpolatum exceptis capitulationibus, quas integras contuli, ad eos tantum locos adhibui, quibus codices meliores dissentiunt.

Maxime doleo fortunae iniquitate factum esse, ut duo libri antiqui huic editioni usui esse non possint. alter est Sessorianus LXVI saec. VIIII, a Reifferscheidio (BPLI, uol. I, p. 137) descriptus. hunc, cum a. 1883 Romae essem, frustra quaesiui. nam neque in bibliotheca quae Uictorii Emanuelis nomine regio insignis est extitit neque Bartolinius, abbas et bibliothecarius monasterii Sessoriani, quo delatus esset cum bibliotheca monasterii in possessionem regis uenit, mihi dicere aut potuit aut uoluit. equidem eum cum aliis libris pretiosissimis eiusdem monasterii furtim abreptum nunc latere puto, deperditum nego. sed ut codicis pretium uel indoles lectores non penitus lateat, saltem paucas lectionum illarum quas Reiffer-

scheidius exscripsit hoc loco ita repetam, ut opposita meorum librorum scriptura quae in eo recte, quae mendose tradita sint statim cognoscatur.

Sessorianus	mei
praef. §. 9 *Explicit praefatio Incipit* (*incipiunt* m. rec.) *capitula*	= H
lib. I, cap. 11 tit. *sacra meritis* (male)	*sacramento* HL
II, tit. *Incipit de canonico nocturnarum orationum et psalmorum modo Lib. secun.* .	= G
— 18 tit. *uespere*	*uespera* HL
— — — *quinquagesimę* . .	*quinquagensima* H *quinquagisime* (*i* post *g* in *e* mut.) L
— 18 fin. *oneret aut labore*.	= HL (*aut labore* om. G)
— subscript. *Explicit de canonico nocturnarum orationum et psalmorum modo Lib. II.*	= G
III, tit. *Incipit de canonico diurnarum orationum et psalmorum modo Lib. III.* . .	= G
— 12 tit. *ab* om.	= H
— — — *sicut* om. (male)	
— — — *finiunt capitula de libro tertio*	omiserunt HL
— subscript. *Explicit de canonico diurnarum orationum et psalmorum modo Liber tertius*	= G (om. HL)
IIII, tit. *Incipit de institutis renuntiantium Liber quartus*	= GL
— post capitula: *Finiunt capitula de libro quarto* . .	*expliciunt capitula* H (om. L)
V, 1 tit. *transiturus* (male) .	*transitus* HL, *transitur* T

Sessorianus	mei
V, 1 tit. *monasteriorum* . .	*monachorum* HLT
— 41 tit. *macharii*	= LT: *machari* H, *macarii* A
— — — *co•tidi•e*	*cotidie*
— — — *Incip̄ de sp̄u castrimargie Lib̄. V.*	= G
VI, 1 tit. *aduersus* (male) . .	= H
— 1 init. *traditioni* (male) .	*traditione* (*traditionem* HL[1])
VII, 1 tit. *filargyriae* . . .	= A
— 31 tit. *perseueret*	*perseuerans*
— subscript. *Expl de sp̄u . filargyrię id̄ de* (*de* om. L) *amore* (*amor*^e L) *pecuniarum* (*pecuniae* L)	= LT (*id est de amore pecuniarum* mera interpolatio est)
VIII, 1 tit. *aduersus* . . .	= HLT: *aduersum* A
— 1, 1 *certamen*	*certamine*
X, 1 tit. *accedię* (male), item reliquis locis	
XI, 19 tit. *ceno*^do*xia*^s (male)	
— — — *superare*	= HT: *uitare* L
XII, 1 *quod et* (ita uulgo) .	*et* om.

His quae e Reifferscheidii libro exscripsimus probari uidetur Sessorianum meis codicibus pretio superiorem non esse. sed ad librorum discrepantias recte aestimandas fortasse haud parui momenti fuisset.

Alter codex est Parisinus (nouv. acquis. Lat.) n. 260 saec. VIII—VIIII, de quo Georgius Schepss haec ad me scripsit: *Leider ist von den 102 Blättern nur ein geringer Theil benutzbar. Bei Anwendung von Gewalt könnten die jetzt fest zusammengeklebten Blätter wohl theilweise entziffert werden, aber es würden dann von dem mürben Pergament ganze Partien wegspringen und zerbröckeln. Auf keinen Fall wären Beschädigungen bei dem weitaus grössten Theil, nämlich bei den Blättern 28—102, zu vermeiden. Aber auch schon Blatt 2—8 sind in der unteren Hälfte zusammengeklebt und schwer auseinanderzulösen; die Schwierigkeit steigt bei der folgenden*

Partie bis Blatt 27. Der letzte und grösste Theil ist fast ganz unbrauchbar, er ist ein förmlicher Klumpen, eine Art Versteinerung. — quaecumque Schepss legere potuit, hic repeto.

	Parisinus 260	mei
fol. 1b	*IN $\overline{NME}$ $\overline{DNI}$ NR[1] IħŪ $\overline{XPI}$ INCIPIT LIBER ‖ INSTITUṬỤTIONŪ ‖ BEATISSIMI IOHANNIS QUI ET CASSIANI AD ‖ PAPAM CAS‖TOREM DIRECTŪ. LIBROS*	
	I, 10 tit. *qui*	*quae*
	— — — *aherum*	*aerum*
	— — — *husum*	*usum*
	II, 9 tit. *quod*	*quo*
	— — — *collationes* (recte) .	*conlatione* HLr (*conlationes* scripsi)
	— — — *senior* (male) . . .	*plenior*
	— 12 tit. *Qur*	
	— — — *cęteri*	
	— — — *senaxi*	
	— — — *hoc* (male)	*haec*
	— — — *extimant* (male) . .	*extendant* (*-unt*)
	— 14 tit. *cellulis*	= Hv: *cellis* L
	— — — *horis* (male) . . .	*opus*
	— — — *pariter* om. (male)	
	IIII, 19 tit. *quemammodum ut* (male)	*quemadmodum*
	praef. §. 2 *innocentiae, iustitiae et castitatis* (recte) . . .	= G[1]
	— — — *adscire*	*adsciscere* HLv, *accersire* G, quod recepi
	I, 2, 3 *circuminspectam cunctis*	= HL
	— — — *refutarunt* . . .	= HLv: *refugerunt* G, quod recepi
	— 5 ανλααβο ///	

Parisinus 260	mei
I, 8 *et uiuet*	= HL: *ut uiuat* Gv
II, 5, 2 *inedia*	= GHLr
— 5, 5 *alleluię*	= GH^2: *alleluia* H^{1}Lv
— 7, 3 post *prolongari* cap. 8 incipit	= H: GSL cap. 7 incipiunt
II, 8 fin. *Hęc uero glorificationę trinitatis tantummodo solere antifona terminare*	
— 11, 3 *responsione alleluię*	
— — — *nullus . . . alleluiae* om.	
— — — *inscribtione* ex *inscribitione*	
— 13, 3 *pinguedinem*	
— 18 *usque ad*	= HLc: *usque in* Gr

Ex eis quae attulimus apparet Parisinum 260 codicibus meis uix meliorem esse. nam etsi nonnulla in eo recte scripta sunt, tamen non desunt menda et uitia quae in nullo meorum conspiciuntur.

Institutionum librorum manu scriptorum quos descripsimus ea est ratio, ut nullus auctoritatem praecipuam aut pretium singulare habeat, plerumque consensus duorum seu plurium lectionem ueram praestet, rarius scriptura peculiaris, quales modo in hoc modo in illo apparent, sit recipienda. itaque horum librorum crisis maximam partem in eis scripturis seligendis nititur, quas ueras esse uel uideri aut ratio ipsa aut usus scriptoris probat. hoc ita esse ut nullo negotio conprobari potest, ita inmensae amplitudinis res est diligenter omnia tractare. tantus enim instat et urguet numerus locorum in codicibus uarie traditorum, ut, si eorum examinationem accuratam aggrederemur, quarta fere pars apparatus critici hic esset repetenda. quamobrem breuitati necessario consulentes summatim de codicum pretio et auctoritate tractabimus initiumque

disputationis ab illis partibus faciemus, quae in omnibus libris seruatae sunt. in eis autem lectionum uarietas apparet talis, ut *C* ubique fere cum recentioribus omnibus aut cum uno alteroue eorum stet, *A* plerumque solus scripturas peculiares exhibeat. quae discrepantia scripturarum codicis *A* tam late patet, ut, cum reliquorum uerba plerisque locis sine dubio uera sint, aliter intellegi recteque aestimari non possit, nisi statuamus in *A* recensionem arbitrariam librorum de uitiis capitalibus nobis traditam esse. quod ita esse uel paucis quae iam proponimus exemplis conprobatur.

lectio uera	A
V, 1 *monasteriorum* . . .	*monachorum*
— — *siue*	*seu*
— — *tamque*	*tam*
— 2, 2 *nos ignorationis* CG¹HT	*ignorationis nobis*
— — — *nostrorum*	*nostrorum nos*
— 2, 3 *oculis animae* . . .	*animae oculis* (= L)
— — — *ea*	*eas*
— 4, 2 *ex deo*	*a deo*
— — — *et*	om.
— 4, 3 *ergo*	*enim*
— — — *uniuersis*	om.
— — — *illud*	om.
— — — *potest*	*quoque*
— — — *omnia*	om.
— 5, 1 *idcirco*	*ideo*
— — 2 *saturitatis*	om.
— 6 *non*	*non enim* (= HT)
— — *iudicio dei*	*dei iudicio*
— — *animi*	om.
— 7 *fragilitas*	*fragilitas carnis*
— 8 *fragilitas carnis* . . .	*carnis fragilitas*
— 9 *frugi*	om.
— 11, 1 *confides*	*confidas* (= H²)
— — — *uideatur*	*uideantur* (= L¹)

lectio uera	A
V, 11, 1 *multa uariaque monilium genera*	*multas uariasque munilium species* (= L)
— 12, 2 *luctamine*	*certamine*
— — — *decertandi conceditur*	*conceditur decertandi* (= HT)
— 13 *enim*	om.
— 15 *deuiarit*	*deuiauerit* (= LT)
— 21, 4 *qua efficimur* . .	*quae efficitur*
— — 5 *corruptibilis* . . .	*corporalis*
— — — *in interiorem inquiens hominem*	*inquiens in interiori homine*
— — — *uestris*	*nostris* (= S²T)
— 22 *nihil per semet ipsam habens peccati*	*nec per semet ipsam habens aliquid peccati*
VI, 2 *fons uitae mortisque* .	*fons uitae* (= HT)
— 3 *salutem*	*sanitatem*
— — *depellendum*	*debellandum* (= H)
— 4, 1 *uel carne uel mente* .	*uel mente uel carne*
— — 2 *quemque*	*unumquemque* (= L)
— 19 *inquit*	om.
— 20 *quibus*	*senioribus enim*
VII, 18 *illius*	om. (= T)
X, 7, 3 *in id*	om.

perraro tantum in eis partibus, ubi Casinensis fragmenta extant, A uerum exhibet. V, 12, 1 solus praebet *iuuentatis,* quod 12, 2 etiam in C legitur. V, 22 *in illo* CAHL¹ recte: intellegendum enim *in irascendo.*

Itaque cum uiderimus A plerisque locis a CG, paucioribus ab HLT dissentire, iam apparet summam omnino tribuendam auctoritatem libris CG, reliquis, praecipue A, qui insuper lacunis scatet et locos scripturae sacrae passim secundum Uulgatam recensitos exhibet, cum quadam cautione utendum esse. neque uero res ita se habet, ut C semper et ubique sit praeferendus. nam in eo quoque praeter meros errores inter scribendum commissos multa mendose scripta extant, ueluti:

uera lectio	C
V, 2, 1 *nos*	*nobis*
— 2, 3 *earum*	*eorum* (*eas* et *earum* ad substant. *passiones* §. 2 referenda sunt)
— 4, 2 *uase*	*uas* (quod ferri posset, nisi consensus reliquorum obstaret)
— — — *licet necdum* . . .	*necdum licet*
— 7 *corpulentioribus* . . .	*opulentioribus* (cf. Gazaeus ad h. l.)
— — *parsimoniae*	*parsimonii* (*parsimonia* Cassianus saepe, *parsimonium* nullo alio loco)
— 12, 1 *agonis mundani* . .	*mundani agonis*
— — — *in illis*	*nullis*
— — — *eundem*	om.
— 15 *inmensam*	*inmensae*
— 21, 3 *inmanium*	*inanium*
— 22 *contemplatione finis* .	*contemplationis fine*
VI, 4, 1 *solis*	om.
VII, 17, 4 *gratiam dei quae data est mihi*	om.
— 17, 6 *inueniuntur ei* . .	*eis inueniuntur*
— 18 *patrum*	*patribus*
X, 7, 3 *uos*	om.
— — — *quintam*	om.
— — — *rumoribus* . . .	*moribus*
— 8, 1 *inquietum*	om.

Addo locos quibus G in eadem parte operis de qua agitur uitiatus est.

uera lectio	G
V, 1 *eorundem*	*eorum* (= T^1)
— 5, 1 *patrantur*	*parantur* (= H^1Tv)
— 6 *refectus*	*refertus* (*refertur* T)
— — *libertate*	*liberalitate*

uera lectio	G
V, 9 *perpetuae*	*perpetuam*
— 12, 2 *frequenter*	*frequentem* (= L: etsi *frequentem . . . palmam* per se ferri possit)
— — — *intelleximus*	*intellexerimus* (= HT: non quidem absurde)
— 22 *illo*	*illa* (= L^2T)
VI, 4, 1 *tribuitur*	*tribuetur*
X, 8, 1 *gratis panem*	*panem gratis*

Similis est codicum ratio in eis partibus, ubi A d e e s t, C e x t a t. ita enim uariant, ut modo G modo reliqui cum C in lectione uera consentiant. praeterea loci non desunt quibus uerum non C sed recentioribus debetur.

uera lectio	
X, 12 *sancti spiritus*	*spiritus sancti* L et C (?)
— 13 *audimus* CG^1L	*audiuimus* G^2H
— 14 *huiusmodi* CHT	*eiusmodi* GL (e Uulgata)
— 19 *affectu* GT	*affectum* CHL
XI, 2 *uero* CHLT	*uero morbus* G (*morbus* explicatio est)
— 4 *deuerteris* CG^1L^1	rell. uariant
— — *dextram* CL	*dexteram* GHT (e Uulgata)
— 14 *cellula* GHL	*cella* CT
XII, 2 *exsequemur* GHL^2	*exsequimur* C (L^1T)
— 3 *iustitia et sanctitate* CHT	*iustitiae sanctitate* GL
— 21, 2 *manus* C (?) H	*manibus* GHL (e Uulgata)
— — — *reliquissent* CT	rell. uariant
— — — *conuenit* CG	*conueniunt* HLT (e Uulgata)
— 24 *sufficiet* CG^1L^1	*sufficiat* G^2L^2HT
— 27, 2 *defigantur* CL^2T	*defrangantur* G *defingantur* HL^1
— — — *conraduntur* H	rell. uariant
— 27, 5 *iraeque* CHT	*irae quoque* GL

Mendose in C haec tradita sunt: X, 13 *operi esse,* ibid. *et* pro *est,* 21, 3 *et* pro *ut,* XI, 10, 2 *tribuit* pro *retribuit,* 10, 3

rursus (*rursum* rell.), XI, 16 *uelut diaconum missam catecuminis celebrare* (*celeb. uel. diac. cat. miss.* rell.), XII, 27, 2 *doctrinam perfectionis auribus suis* (*a. s. d. p.* rell.), ibid. *huc adque illucque stupedus* (*huc illucque stupidus* rell.), XII, 27, 6 *in* om. — non plura in G uitiata sunt: X, 19 *dupliciter* pro *duplici,* 21, 2 *suae* om., 21, 3 *segnitia,* XI, 2 *morbus* interpolatum, XI, 4 *et* ante *flante* om., XI, 16 *se facere* pro *facere se,* XII, 27, 2 integra sententia pro particula *et* interpolata, XII, 28 *spiritu* om.

Itaque ut ea, quae huc usque disputata sunt, breuibus repetamus, tota ratio artis criticae in libris Institutionum recensendis eo spectat, ut, quid quoque loco uerum et genuinum habeatur, non unius libri tamquam primarii auctoritate nisi statuamus, sed ex omnium librorum scripturis discrepantibus cauta examinatione adhibita eruamus atque eligamus. quamquam autem nullus liber bonitate ceteros longe praecedit, tamen non omnes pari sunt pretio. optimus est C, proxime accedit G, auctoritas minor tribuenda HLT, cum cautione adhibenda recensio codicis A a ceteris prorsus discrepantis. cum igitur hac ratione et uia in uerbis constituendis usi simus, restat ut, quoniam omnia tractari non possunt, selectis saltem exemplis demonstremus quo iure quibusue de causis modo hos modo illos codices secuti simus.

Praef. §. 2 fin. *ad communionem tanti operis accersire* ex G recepi: *adscire* Paris. 260, *adsciscere* HLv. cf. IIII, 16, 1 *ad opus aliquod accersitus.* V, 41. Conl. XIII, 15, 2. — I, 8 *retundere ad crucis signaculum* G: cf. Ind. s. u. *ad* et Roensch, It. und Vulg.[2] p. 390 sq. — II, 1 *hoc quo diximus cingulo* G: cf. Ind. 'relatiui pronominis attractio'. — II, 10, 1 *obrepserit* G, *subrepserit* HLr: cf. Ind. *obrepere* et *obreptio.* — II, 15, 1 *cellam suam progredi* H: cf. Ind. s. u. *progredi.* — II, 16 *secundum apostolum* HL, *secundum apostoli sententiam* G ex interpolatione. aliis quoque locis in G interpolationes occurrunt, sed leuissimae et quae magna ex parte glossis seu interpretationibus supra lineam in archetypo scriptis ortae sunt. cf. V, 22 *beatus Iob [inquit].* VII, 8 *ne umbram quidem [uirtutis] retinere.* VIII, 12 *spiritu[irae] ne[qua]quam.* VIII, 19, 3 *si*

patientia prius [inter fratres] non fuerit adquisita. VIII, 20, 1 *haec e nostris actibus amputanda est [sententia].* VIII, 22 *principale cordis nostri [lumen].* X, 7, 1 *emersurum [inter monachos].* 7, 6 *uitii [id est otiositatis].* 7, 8 *sanas membrorum partes [sanguine corrupto] tabo serpente corrumpat.* — II, 16 *magis magisque* G (H): cf. Ind. s. u. *magis.* — II, 18 *usque in* G: cf. Ind. s. u. *usque.* — III, 3, 10 *ad diluculum* H: cf. Conl. XIII, 12, 10. — III, 10 *in urbe* G (*in urbe roma* HL): cf. tit. cap. 10, ubi item in L *roma* interpolatum est. — IIII, 11 *praetermittentes . . . persequar* G recte: cf. Ind. 'constructio ad sensum'. — IIII, 16, 2 *festinarit* G: cf. ibid. *temptarit.* IIII, 20. 37. 39, 2. V, 15. 17, 1. X, 2. XI, 7. — IIII, 22 *uirtus* GH, *uires* Lv: cf. Ind. s. u. *uirtus.* — IIII, 23 *ponimus* GHL: cf. V, 3. — IIII, 25 *suae* G: cf. Ind. s. u. *suus.* — V, 14, 4 *necessitate* GL'T¹: cf. Ind. s. u. *submitti.* — V, 39, 3 *sub praetextu* A: cf. Ind. s. u. *sub.* — VI, 10 *inliciens* A: cf. Ind. s. u. — X, 16 tit. *Quod non odii causa, sed dilectionis* (sic HLT: *correxionis* A) *eos qui delinquunt corripere debeamus*: cf. cap. 16 post med. *et tamen haec fieri non odii uitio praecipit, sed fraternae dilectionis et eorum emendationis intuitu.* utrumque ergo recte poni potest, sed auctoritas HLT praeferenda.

Postremo dicendum est etiam in locis scripturae sacrae codices ita uariare, ut modo hi modo illi uerum praebeant, alias hic alias ille secundum Uulgatam interpolatus sit.

Loci scripturae sacrae secundum Uulgatam interpolati in codicibus:

I, 1, 4 L	VII, 15, 1 A
— 2, 1 L	— 17, 2 A
— 9, 1 L	— — 3 A
IIII, 15, 2 L	— — — A
— 31 HL	— 30 A
— 33 GT	— — GLT
V, 18, 2 A	VIII, 9 L
VI, 15, 2 A et G	VIIII, 11 A
VII, 11 A	X, 14 GL

XII, 14, 1 GHT	XII, 17, 5 GHL[2]
— 17, 3 HT	— — — HL
— — — HT	— — 6 GHT
— — 4 HT	— 21, 2 GLT
— — — G	— — — HLT
— — 5 HL	

CAP. III. DE CODICIBUS PRIMAE PARTIS CONLATIONUM.

V 1. Uaticanus bibliothecae antiquae 5766 saec. VIII, formae maioris, foliorum 100, est palimpsestus ille celeberrimus fragmentorum iuris ciuilis anteiustinianei primum ab A. Maio (Romae 1823) editorum. rescripta sunt folia 17—48, 58—63, 82—100. quae cum fere omnia ob nimium medicamentorum usum, quibus textus fragmentorum euanidus in lucem protraheretur, multis modis uexata praecipueque ita uitiata sint, ut colorem fuscum, nonnulla prope atrum traxerint, Cassiani uerba legenti mihi haud exiguae difficultates enatae sunt. maxime autem corrupta sunt folia 82—86, quibus Conl. VIIII, 31—X, 2 post init. continentur: in eis non pauca uerba penitus euanuerunt. scriptura est uncialis, litterae minutae. codicem olim in monasterio Bobiensi fuisse constat, unde folia tria Augustam Taurinorum uenerunt, quibus praeter fragmenta codicis Theodosiani partes Conlationis tertiae et quartae scriptae erant: cf. Reifferscheid, BPLI II, p. 116. inde conici potest codicem integrum totam partem primam Conlationum conplexum esse. hodie incipit Conl. IIII, 12 init. *tias animae uoluntas.* cur capitula Conlationis quintae desint, ex eis intellegitur quae post subscriptionem Conlationis leguntur: *Itē··· conlation.*[1]) *Quinq; id est abbatis theodori de nece sanctorum conl*[2]) *I abbatis sereni de animae mobilitate et spiritalibus nequitiis conl I eiusdem de principatibus conl I abbatis isaac de oratione*

---

[1]) *Lib conlacion.* Reifferscheid legerat.

[2]) *conla* Reifferscheid.

conl II capitula de abbatis theodori conlatione. sequuntur capitulationes Conl. VI—X: singulis praemittuntur uerba *itē capitula* et rel., quae suis locis in apparatu critico inseruimus. apparet ergo librarium ut Conlationibus VI—X, ita etiam Conl. I—V indiculum et capitula praemisisse. orthographiam codicis sane miram diligenter expressimus, nisi quod *ae* pro *e*, ut *haeremus ingraessa laquacis praeces praehaendo* et similia, quae sescenties occurrunt, notare supersedimus. minutias orthographicas manus secunda et ipsa perantiqua saepe correxit, saepe intactas reliquit. aliae correctiones eiusdem manus perraro occurrunt nec crebriores sunt quae a prima profectae sunt.

2. Parisinus bibliothecae nationalis 13384 saec. VIIII, forma minore, fol. 180, quondam, ut in folio praefixo indicatur, 'liber S. Petri Corbeiensis', postea 'Sti. Germani a Pratis' fuerat. fol. 1ª hic indiculus legitur: *In χp̃ι nom̃ hic insunt s̃corũ conlationes* X. *idē abbatis moysi de monachi distinatione ł fine.* II. *eiusdem de discretione* III. *abbatis paphnutii de trib; abrenuntiationib;* IIII. *abbatis danihelis de concupiscentia carñ & sp̃s* V. *abbat⁊ S . . . pionis de natura et origine uiciorum* VI. *abbat⁊ t^{h}eodori de nece s̃corũ* VII. *abbat⁊ sereni de animae mobilitate et s̃pitalibus nequitiis* VIII. *eiusdem de principa^{ti}libus* ////////// *Isaac de oratione conlationes duae.* D
liber ex archetypo scriptura anglosaxonica siue merouingica exarato fluxisse uidetur, id quod conpendia quaedam siue a librario siue a correctore non intellecta arguunt. persaepe enim scriptum est *ꝑ*, ubi *p* desideratur, *s*^{i}, id est *sicut,* quod librarius aliis locis non retinuit sed in *sunt* mutauit, conpendium *s̃* esse ratus, tum litterae *r* et *s* haud raro inter se commutantur. quod ad orthographiam attinet, *ae* fere per *e* scribitur, confunduntur litterae *e* et *i, o* et *u, b* et *u, c* et *t.* talia a manu secunda uel tertia passim correcta sunt. quae correctores, quos distinguere operae pretium non est, praeterea mutauerunt, nullius fere momenti sunt, nisi quod mala uerborum collocatio, qua librarius innumeris locis peccauit, ope codicis alicuius paulo ut uidetur recentioris in integrum restituta est uel quod sat multi loci a manu prima propter ὁμοιοτέλευτον omissi a m. altera

sunt suppleti. postremo silentio praetereundum non est miram quandam in hoc codice rationem conpendiorum in usu esse, quae tamen nisi in locis bibliorum sacrorum scribendis apparere non solet. quae conpendia cum in apparatu critico, nisi ubi res ipsa postulabat, commemorare noluerim, tamen, quia prorsus singularia esse uidentur, hoc loco exempla aliquot afferre haud incommodum erit.

Conl. VII, 31, 2	D
Ps. 72, 3—5 *pacem peccatorum uidens. quia non est respectus in morte eorum: nec firmamentum in plaga eorum. in laboribus hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur.*	*pac̃ pecctr͠. uiđ; q̃' añ ÷ r͠pt mrt eorũ et firmt̃ inplg eorũ. In lab̃rb; hoıũ ñ sunt et cũ hoıũs ñ flaglbr'*
VIII, 17, 1	
Ps. 33, 8 *in circuitu timentium eum: et eripiet eos*	*in circ̃ timт͠ eum et erip͠ eos*
VIIII, 19	
Matth. 25, 34 *benedicti patris mei, possidete paratum*	*benđ patris mei possidete parт͠*
VIIII, 29, 4	
Ps. 101, 10 *cinerem sicut panem manducaui, et poculum*	*cinerem sunt pañ manducaui et pocł*
VIIII, 34, 3	
Esai. 58, 9 *exaudiet te: clamabis, et dicet*	*exauđ te clamƀ et đc*
VIIII, 34, 5	
Luc. 11, 10 *qui petit accipit, et qui quaerit inuenit*	*q' pт⁊ accep̃ et q' qr̃ inuē*
X, 10, 2	
Ps. 69, 2 *deus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandum mihi festina*	*ds̃ in adiutorm̃ intende dñe ad adiuuđ m̓ festina*

3. Uercellensis bibliothecae capituli CLXXXVII. 44 saec. VIIII—X, forma octaua, fol. 220, litteris satis grandibus nitide exaratus, mutilus est. deest initium usque ad Conl. I, 5, 4 *ad eam obtinendam rectissime,* id est septem folia, unum folium post fol. 103 (Conl. V, 14, 1—4), quaternio unus post fol. 212 (Conl. VIIII, 20, 2—34, 2), duo quaterniones in fine (Conl. X, 4, 1 *annos in hac heremo* — 14 extr.). praeterea folium, quod esse debebat 213, ita transpositum est, ut nunc sit 219. ergo codex integer 252 folia siue quaterniones 31 et dimidium conplexus erat. orthographia libri bona est. capitulationes desunt. *W*

Communem codicum *DW* originem multae lectiones probant, quae eis solis propriae sunt. neque tamen consensus talis est, ut Uercellensem apographon Parisini esse recte possimus existimare. nam ut in eis quae archetypo communi debentur consentiunt, ita in reliquis omnibus plane discrepant. itaque ad communem tantum fontem demonstrandum locos aliquot infra adscribimus. *DW*

DW	codd. rell.
Conl. III, 6, 4 om.	*ac*
IIII, 19, 6 *con (com-) petenter*	*consequenter*
V, 6, 5 *simpliciter* . .	*similiter*
— 9 *quosque*	*quoque*
— 18, 1 *uitium* . . .	*uitio*
— 19 non distinguunt .	distinguunt
— 27, 1 *obtinent in nobis*	*in nobis obtinent*
VI, 3, 1 *ducendum* . .	*dicendum*
— 9, 2 *dicens . . . bonum* desunt	extant (non tamen in X^1)
— — — *in* om. . . .	extat
— 10, 9 *dextram* . .	*dexteram*
— 10, 10 *gratias* . .	*grates*
— 11, 2 *pater non corripit*	*non corripit pater*
— 11, 7 *omnem* om. .	extat
VII, 5, 3 *dicemus* . .	*dicimus*

DW	codd. rell.
Conl. VII, 8, 3 *eis* om. . . .	extat
— 13, 3 *inquit* om. . .	extat
— 16 non distinguunt .	distinguunt
— 22, 1 *in* om. . . .	extat
— 24 *in eis domicilium deinceps*	*domicilium deinceps in eis*
— 32, 4 *scorpios* . . .	*scorpius*
VIII, 8, 3 *suum domicilium*	*domicilium suum*
— 23, 1 *dei*	*domini*
VIIII, 6, 2 *lapidem* . .	*saxum*
— — — *illum* . . .	*illud*
— 7, 1 *fuga quadam* .	*quadam fuga*
— 13 *et pro omnibus* .	*et omnibus*
— 15, 1 *in quadam*. .	*quadam*
— 34, 7 *cessare* . . .	*cessasse*
— — 8 *iohannis euangelistae*	*euangelistae iohannis*

Cf. praeterea Uol. II, p. 20, 7. 23, 25. 26, 16. 30, 6 et 19. 32, 12. 36, 5. 42, 17. 46, 26. 55, 18. 56, 22. 57, 5 et 13. 58, 17. 62, 16. 70, 6. 102, 15. 105, 27. 130, 3 et 23. 134, 8. 135, 2. 136, 5 et 11. 144, 1 et 3. 156, 22. 164, 15. 176, 5. 184, 1. 185, 13 et 26. 192, 25. 197, 5. 199, 20. 204, 1. 213, 5 et 8. 217, 4 et 5. 218, 15. 220, 15. 222, 4. 231, 4 et 24. 232, 23. 244, 7. 246, 3. 259, 11. 268, 10. 278, 22. 283, 19.

O 4. Parisinus bibliothecae nationalis inter eos qui nuper adquisiti sunt sign. num. 2170, saec. VIIII, fol. 252, binis columnis scriptura langobardica a conpluribus manibus exaratus est, id quod et characteres ipsi indicant et notae librariorum testantur: ueluti fol. 86[a] post uerba *Incipit prefatio* (scilicet ad Conl. p. II) intrusa sunt haec: *o pie lector alburani scribtoris memento,* et fol. 179[b] post titulum *Incipit conlatio abbatis pinufii de penitentię fine et satisfactionis indicio* litteris minoribus: *dš adiuba scriptorem Iulian' prbr.* fol. 1[a] infra legitur: *Pertinet ad scm̄ dominicum desilés (?).* continet solus ex meis omnes

Conlationes, nisi quod duobus primis quaternionibus deperditis praefatio et Conl. I, 1—II, 9 med. desiderantur. Conlationes sequitur *uita sci hac glosissimi martialis epi aquitaniorum primi patroni lemouicensium ciuitas* (sic!). codex maximam partem neglegenter scriptus formas uocabulorum exhibet adeo uitiatas, ut in hoc quidem genere nihil possit excogitari corruptius. nam ut omittam litteras *b* et *u* constanter inter se commutari aliaque multa, quae in apparatu critico adnotaui, haec praeterea commemoranda sunt quibus codicis proprietas accuratius cognoscatur:

a = i. *paralitas parracida*
b = d. *abscribunt abdicamur*
b = f. *probanas*
b = p. *abtare abtus babtisma deincebs lebrosus nubtiarum obtimus obto princebs rabto scribsi scribtura*
bs = s. *substentans*
c = cc. *eclesia heclesia ocultus sucensus*
cc = c. *accedia auccupantes nunccupo occius occulus*
c = g. *calice (= caligae) catalocus secregati zmaracdus*
c = h. *nicil mici* (passim)
c = qu. *alico anticus condam corum corundam inicus licor obsecuenda propincus relicum*
ch = c. *agnoscho amichitia amichus archa chenobium cherimonia cognosche deposcho eretichorum frigeschere inimichus obscheni paschebamur paschua theoretichae*
ch = h. *michi nichil*
ct = t. *adinplectio cauctione contrictio effecta expectant explectione incauctius perdictio prodictio renunctio structiones tradictio uictiorum*
c omissa. *exelsus exepta exidere exidium exitat instintum sitium (= Scitium)*
d = m. *quodadmodo*
d = t. *animared aud adleta (= athleta) dauid (= dabit) exhistimed pretendissed retrahid sed (= Seth) semed*
d omissa. *aiutorium*
ee = e. *poteest prodeerit prodeesse prodeest uee (= uae)*
e = ae oe passim
ex = s. *expectat expectaculum expoliare*
ex = aes. *extimo extuo externus = hesternus*
f = ff. *aflictio*
ff = f. *deffendo*
f = p. *palfebris*

f = ph passim

f = u. *perficax profectior profide referentiam*

fraglare = *flagrare fraglantia* = *fragrantia*

franglantia = *flagrantia*

g = c. *agrius ipogrisin*

g = cc. *eglesiasthes eglesia*

g = gg. *sugestio*

g = i. *gemini (= lemini) magestas*

g omissa. *exientes indient refriescens refuit* = *refugit*

g adiecta. *ambigente cogitu regi*

h omissa. *abeo abitaculum abito ac (= hac) aduc arcangelus austus bracium coro ebeto ec (= haec) ereditas eremus ereo inc irsutus is (= his) macina mecatur monacus oc (= hoc) odie omo onor ora orror ortor ortus ospitium ostis patriarca preendo proueitur probeuntur (= prouehuntur) pulcer trao ueemens uius (= huius) umilis*

h perperam adscripta. *adhorsi adsumseriht apuht antehacta behelzebub calebh cohacta cohoperatur exhistimo fiht hac hactitetur hactualis hamoris han hancora hebrius heglesiis heruditio hes (= es et aes) hictus hid himus his histe histuht hita hob hoccido hocto homnis honus hos hostendo hotiosus huberius hubertas huniuersus hunus hure hurina hustio husus ingessiht illuht inhurere isahac nicilhominus obhorta obsistiht possiht proficeriht quohabtetur remissihore sith toth toht ueluht*

h traiecta. *aduch erethicus hezeciel iheremias iherosolimis ihoannes tehoriae*

hi omissa. *spidam* = *hispidam storia* passim

i = ae. *primium* = *praemium*

i = g. *eiipto ienna ienuit ienus iermanus*

i = y passim.

ie = e. *concupiscientia inpudiens*

ii = i. *fugiit incantatorii odii scripturiis*

i praefixa. *istatione istatu istocadibus (= Stoechadibus)*

i ante s omissa. *srahel ste* passim

in omissa. *spiratione stituta iheennę* = *gehennae*

immodum = *in modum*

k. *kaptiuitatis kaput karitas*

ll = l. *dillubium tollerantia*

m = mm. *consumare flama inflamare quodamodo tantumodo*

mm = m. *immaginarius summo*

m = n. *contemtio contemtus idemtidem ostemtatione retemto tamtum uolumtas*

ms = mps. *contemsi promsi sumsi*
mt = mpt. *contemtus emtor emturus interemti pedetemtim peremtoria presumtio promtu sumtus temto*
n = m. *menbrum*
n omissa. *couersus istantia trascendatur trasformat trasgressio*
o = u. *adolantur coagolasti edocati parbolus scopolos*
p = b. *repellem*
p = pp. *apellatione opressa suplicatio suplicium*
pp = p. *dupplex opportuit*
ph = f. *propheramus*
ph = p. *phenam* = *poenam philosi trophologia*
pre = per. *premixtus prescrutor prexpexit prespicax prespicio prespicuae prespicuus suprestitio*
p praefixa. *psaltim*
p omissa. *sallere salmus salmista seudoprofeta*
qu et q = c. *inquoasse quoram sequum* passim
s = ss. *cessase inposibilis renuntiase*
ss = s. *bassiliscus cassus pressummenda*
ss = rs. *prossus*
ss = st. *suggessio*
s = x. *ansietas ausilium iusta senes*
s omissa. *abterret*
t = c. *artet commertium efficatius nouitius*
t = d. *set* passim *aliut aput at atquiro dauit illut istut (stut) it quit*
t = dd. *reterentur*
tt = t. *tritticum*
u = f. *preuocari prouana*
u = i. *possumus* = *possimus* saepe
ui = u. *guila* passim
uu = u. *ambiguunt defiguunt*
u adiecta. *ambiguimus eructuat inpinguebat potuerunt* = *poterunt* saepe
u omissa. *arguntur langor metunt*
x = s. *dextrictio dextrix dextruere externus* = *hesternus preluxerit senex senix sinistrix*
x = ss. *edixeri*
xs = x. *sinaxsi*
y = i. *ayt esayas hyemabo mosaycus sarabaytae subtraytur syon ylaritatem*

5. Uaticanus bibliothecae Palatinae 560 saec. X, forma maxima, fol. 110, neglegentissime scriptus, Conl. III—V, VII—X continet. capitulationes desunt praeter eam quae ad Conlationem decimam pertinet. in folio praefixo leguntur haec: I *Collatio* *P*

abbatis pafnutii de tribus abrenuntiationibus II *Collatio abbatis danihelis de concupiscentia carnis ac spiritus* III *Collatio abbatis serapionis de octo principalib9 uitiis* IIII *Collatio abbatis sereni de animae mobilitate et spiritalibus nequitiis* V *Item eiusdem de principalibus nequitiis* VI *Collatio abbatis isaac de oratione* VII *Item eiusdem de oratione in alio cō . . . .* (*in alio cō* paene erasa).

X 6. Sangallensis 574 saec. VIIII—X, forma maxima, fol. 128, binis columnis exaratus est. desunt in eo Conlationis quintae caput 19 fere totum (usque ad §. 4 *usum uero*) et tituli capitum XIIII—XXV Conlationis octauae.

Cum *PX* in plerisque consentientes eam recensionem exhibeant e qua editiones uulgatae fluxerunt, insuper etiam uariis mendis scateant, eis non ut testibus integris, sed subsidii loco usus sum, scilicet quibus auxiliantibus loci nonnulli in codicibus melioribus minus bene traditi possint auctoritate quadam ad integrum statum redigi. ceterum in *X* praeter ea menda, quae librariorum socordia uel etiam audacia generari solent, interpolationes audacissime factae occurrunt, quibus uerba Cassiani penitus extrusa sunt. quam foede autem manus interpolatoris grassata sit, is plenissime poterit cognoscere, qui editionem Basileensem (a. 1485. 1495) cum nostra contulerit. nam Basileensibus aut ipse codex *X* aut plane similis praesto fuit, cum Cassianum typis exprimendum curarent. sed ut etiam illi, quibus copia editionis illius non fuerit, de talibus locis possint iudicare, ex innumeris interpolationibus duas hic adscribimus cum ipsis scriptoris uerbis conparatas.

Cassiani uerba	X
Conl. II, 3: *Denique ille, qui primus iudicio dei regnum populi Israhelis emeruit, quia hunc discretionis oculum nequaquam habuit, uelut toto corpore tenebrosus etiam ipso deiectus est regno, dum lucernae huius tenebris*	*Denique ille, qui primus ad regnandum populo isrl iudicio dei pręelectus est, quia hunc discretionis oculum nequaquam habuit, uelut toto corpore tenebrosus effectus etiam ipso regno tradito sibi meruit spoliari, dum lucernae*

Cassiani uerba	X
atque errore deceptus acceptabiliora deo sacrificia sua quam praecepti Samuhelis oboedientiam iudicauit atque ex illa magis parte causam offensionis incurrit, ex qua repropitiandam sibi diuinam sperauerat maiestatem. huius, inquam, discretionis ignoratio Achab regem Israhel post illum sublimissimae uictoriae triumphum, qui ei fuerat dei fauore concessus, conpulit credere meliorem esse misericordiam suam quam diuini seuerissimam exsecutionem praecepti et quemadmodum ipsi uidebatur crudelis imperii.	*huius tenebris atque errore deceptus acceptabiliora deo sacrificia sua quam erga praeceptum Samuelis oboedientiam credidit iudicanda, quae eum ex illa magis parte offensionem incurrere fecer̄* (er̄ in ras.), *ex qua repropitiandam sibi diuinam sperauerat maiestatem. huius, inquam, discretionis ignoratio Achab regem isrł post illius sublimissimi triumphi uictoriam, qui ei fuerat dei fauore concessus, credere persuasit meliorem esse misericordiam suam quam exsecutionem seuerissimi praecepti et quemadmodum sibi uidebatur crudelis imperii.*
Conl. II, 26, 4: *Talibus nos sanctus Moyses geminae institutionis epulis saginauit, non solum discretionis gratiam atque uirtutem praesenti eruditione uerborum, sed etiam abrenuntiandi rationem et destinationem finemque propositi ante acta disputatione demonstrans, ut quod ante feruore tantum spiritus ac zelo dei clusis quodammodo oculis sectabamur, luce clarius aperiret faceretque sentire quantum a puritate cordis et directionis linea fuisse-*	*Talibus nos beatus Moyses uerbis erudiens hoc nobis precipuum gemina institutione contulit, ut non solum discretionis uirtutem et gratiam, sed ipsius quoque abrenuntiationis rationem, quam penitus ignorantes feruore tantummodo spiritus n̄ri ac zelo dei arripuisse uidebamur, incipientes agnoscere deinceps intellegeremus, quantum a puritate cordis et directionis linea fuissemus in id temporis euacuati, absque ulla dumtaxat destinatione uel fine*

Cassiani uerba	X
mus id temporis euagati, quippe cum etiam omnium uisibilium in hoc saeculo artium disciplina absque destinationis ratione subsistere ac sine contemplatione certi finis adtingi omnino non possit.	*tendentes et quid principaliter tenere nos oporteret quidue cauere similiter e contrario deberemus omnimodis ignorantes, illamque prae omnibus definitionem senis uerissimam conprobauimus, nullius artis seu disciplinae peritiam posse sine destinationis ratione subsistere nec sine contemplatione certi finis adtingi.*

Libri manu scripti quos enumerauimus et quibus solis in textu constituendo usi sumus pretio ita inter se differunt, ut optimus sit *V*, proxime accedant *DW*, aliquanto inferior bonitate sit *O*, perpaucis tantum locis uerum exhibeant *PX*. ac primum quidem *V* eo nomine insignis est, quod haud raro solus omnium ueram lectionem seruauit. cf. IIII, 13, 1. 19, 1. VI, 6, 4. 11, 1. VII, 5, 7. 9. 19, 2. 21, 4. 30, 1. 31, 2. VIII, 3, 3. 4, 2. 12 init. 21, 6. 22. VIIII, 35 tit. 5, 3. 18, 3. 30, 2. 32. X, 7, 2. 11, 2 et 6. 13, 2. multis aliis locis lectio in *V* tradita contra *DW* aut omnibus deterioribus libris *OPX* aut uno ex eis confirmatur. cf. IIII, 19, 6 et 7. V, 9. 15, 3. 27, 1. VI, 3, 1 et 3. 10, 10. 11, 7. VII, 15 tit. 8, 3. 12, 2. 13, 3. 14. 21, 4. 24. 25, 1. 28. 29. VIII, 8, 3. 10, 3. 16, 3. 21, 6. 25, 3. VIIII, 3, 2. 6, 2. 7, 1. 15, 1. 17, 1. 18, 2. 22, 4. 28, 2. 29, 2. 34, 8 (bis). X, 11, 1 et 5. neque tamen codicis auctoritas tanti aestimanda est, ut ei a ceteris omnibus dissentienti statim maior fides sit habenda: immo huiusmodi locis plerisque aut aperte potest conuinci *V* esse corruptum (cf. VII, 3, 4. 4, 2. 26, 6. 30, 1. VIII, 25, 1. X, 2, 3. 8, 3 et 4) aut certe consensus reliquorum minime spernendus est. itaque his locis lectionem *V* reiciendam esse putaui: IIII, 12, 5. 19, 1 (*ne*). V, 4, 2 (Uulg.). 5. 15, 1. VI, 1, 2 *(interempti)*. 6, 2 *(patiens)*. 15 fin. *(recuperatio)*. VII, 2, 2. 3, 2 *(luctum)*. 5, 1 *(alii)*. 5, 9 (Uulg.). VII, 21, 3 *(illos)*. 21, 4

(*in morte: DWO in mortem* = εἰς θάνατον; cf. Uict. Uitensis III, 40). 25, 2 *(cordis)*. 30, 3 *(a)*. 32, 4 *(tenebrarum harum)*. VIII, 7, 4 (Uulg.: cf. contra Nestor. VI, 21). VIIII, 29, 3 (*iudicium* Uulg.). 34, 2 *(deprimentis)*. X, 8, 4. 10, 2 *(proponitur)*. 11, 1 *(beatitudinem euangelicam)*. persaepe etiam lacunae in *V* occurrunt, cum aut unum uel plura uerba desint aut enuntiata integra omittantur. cf. IIII, 15, 1. 20, 3. 21, 2. V, 10, 4. 15, 1 et 2. 16, 2 et 3. 18, 2. VI, 4, 2. VII, 4, 3. 9. 15, 4. 26, 2 et 4. 27. 28. 32, 2 (uerba in *V* omissa a Cassiano profecta esse nunc iudico). VIII, 18, 1. 25, 6. VIIII, 3, 3. 9, 2. 15, 1. X, 2, 2. 3, 5. 8, 5. 10, 1. aliae lacunae propter ὁμοιοτέλευτον ortae sunt, ueluti V, 11, 5. 12, 4. 16, 2. VIII, 18, 2. VIIII, 6, 5. 18, 3. X, 5, 2. 14, 1. num uero V, 12, 5 uerba *recte . . . nouatur,* quae in *V*[1]*D*[1]*WP* omissa sunt, recte se habeant, potest dubitari: nam *nouari a* nusquam apud Cassianum nisi illo loco legitur. praeterea, si ea uerba deleantur, uix quicquam desiderabitur. denique dicendum est ne interpolationes quidem, quamuis minutulae sint, in *V* penitus deesse. cf. VII, 8, 3 *[et]*. 9 *consortium [ut] quo*. 26, 2 *habitauit [in] locum*. VIII, 24, 1 *passus [est] sine* (ita etiam *P*). 24, 3 *nec [in] euangelium*. 25, 4 *[et] ero* (*et* e Uulgata intrusum).

Consensus codicum *DW,* quibus *O* nonnumquam suffragatur, his locis *V* et reliquis anteponendus esse uidetur: IIII, 19, 4 *adcurret*. V, 11, 7 *omnia* (consentit *X*). 23, 2 *uidentis* (ita etiam *P*[1]). VI, 2, 2 *perdemus*. VII, 21, 4 *in mortem*. 32, 4 *scorpios*. VIIII, 12, 2 *te*. praeterea bonitas archetypi *DW* etiam ex eo apparet, quod aliquot locis alter eorum aut solus aut consentiente tantum uno alteroue ex deterioribus ueram scripturam seruauit. talia sunt V, 10, 2 *exarescet WOD*[2], 10, 3 *fruticant DOX*, 14, 2 *infirmiorum D*[1]*X,* VI, 11, 10 *numinis WO,* VII, 18 *quaeres W,* VIIII, 19 *futuram W* (scilicet *mentem*: *futurum* rell., quod ferri nequit), X, 4, 2 *profecit D,* 10, 2 *mihi D*[1], 10, 11 *disparsiones D,* 11, 4 *satanan D.* eadem ratio etiam in Conl. I—IIII, 11, quae pars in *V* deest, intercedit. modo enim *D* modo *W* uerum exhibet, modo inter se consentiunt. et in *D* quidem recte scribuntur praef. §. 4 *actuque* (nam *actus* idem significat quod *uita, conuersatio),* I, 6, 3 *super iniquitate gaudere,* I, 23, 5

praeparentur, II, 13, 11 *inferum,* II, 14 *quem,* 26, 1 *adhortationem,* III, 7, 10 *martyrium exustione,* 9, 1 *laudabunt,* V, 9 tit. *accedentia.* contra lectio *W* his locis praeferenda est: I, 22, 2 *in terramque defossum,* II, 5, 5 *humanitate,* 7, 1 *suscipit,* 9 *abundeque,* 11, 8 *seu,* 26, 4 *clusis,* III, 7, 6 *sexcenta tria,* 7, 7 *qua,* 17 *adprehendit,* 20, 2 *conuenit,* 22, 4 *abba.*

Restat ut ea quae in *DW* uitiose scribuntur — et eorum sane maior est numerus quam in *V* — paulo accuratius indicemus. in *D* lacunarum (VIII, 3, 6 *tantum,* 8, 4 *ordinis,* 10, 1 *illam,* 18 fin. *suo,* 19, 2 *in,* 19, 3 *hic,* VIIII, 15, 2 *flammae,* 29, 2 *dicens,* X, 10, 2 *a paucis*) et interpolationum (I, 13, 4 *uoluntate,* II, 14 *etiam [in],* VI, 8 *sibi [mala],* 16, 3 *semper [pro] illa,* VII, 13, 3 *[ulla] creatura,* VIII, 8, 2, VIIII, 17, 3 *[bene] placitum,* 23, 1 *patiaris induci,* 34, 11 *[hunc] mundum,* 34, 12 *filio [suo],* X, 4, 1 *solum [pro nihilo],* 14, 2) exiguus est numerus. plurimis uero locis, ut iam diximus, uerba male transponuntur. cf. I, 13, 6 fin. II, 2, 5. 11, 5. 15, 2. 16, 1. III, 1, 2. 2, 1. 2, 2. 5, 2. 7, 11. 9, 3 (bis). 15, 1. IIII, 8. V, 6, 2. 13. 17. VII, 2, 1. 5, 9. 16. 18. 22, 2 fin. 32, 5. VIII, 11, 2. 13, 3. 20 fin. VIIII, 3, 4 fin. 4, 2. 6, 2. X, 5, 1. 6, 2. — In *W* uero, in quo raro uocabula traiecta sunt (I, 7, 1), lacunae frequentiores occurrunt (II, 19. 26, 3. 26, 4. III, 2, 2. 4, 5. 6, 1. 6, 2. 9, 1. 15, 1. 15, 4. 16, 4 [bis]. 20, 2. 21. IIII, 10, 3. 19, 5. 20, 4. V, 2. 11, 7. 12, 2. 27, 1. VI, 3, 7. 15. VII, 4, 4. 23, 1. VIII, 16, 4. 19, 2. VIIII, 3, 4. 6, 2. 8, 3. 15, 1. X, 1) atque interpolationes plures et audaciores apparent (I, 14, 1. II, 9. 11, 7. IIII, 6, 5. 20, 2. V, 16, 3. 25, 1. VI, 2, 3. 3, 5 [bis]. 9, 2. 10, 1. 10, 8. VIII, 25, 1. VIIII, 2, 1—2 [quater]. 3, 1. 3, 3. 15, 1. 18, 2. 34, 6. 34, 8. 35, 1). turbatus est locus VI, 11, 4.

Quamquam ope librorum *VDW* plerisque locis uera scriptoris uerba ita possint restitui, ut extrusa uulgari scriptura nunc demum appareat quam non bonis libris usi sint priores, tamen loci non desunt quibus ad codices pretii inferioris uel ad editiones uel ad coniecturam sit confugiendum. et inter codices quidem, quos ipsi supplementi instar adhibuimus, *O* in hac Conlationum parte multo praestantior est quam *PX,*

quippe qui cum melioribus saepius consentit nec tanta interpolationum farragine repletus est. itaque ex eo haec recepimus: II, 10, 3 *iuuenioribus,* 13, 10 *uirtute,* III, 2, 1 *tanto opere,* V, 12, 3 *macarius,* VII, 27 *macarium* et *macario,* VIII, 19 tit. *obsederint,* VIII, 6 *malitiae,* VIIII, 4, 1 *aspargine,* 30, 1 *magno opere.* codici *P* debentur IIII, 1, 1 *Sciti,* VIIII, 4, 1 *accedentis, X*: I, 23, 4. VII, 32, 3. VIIII, 6, 2 *isdem,* I, 17, 1 *reprobatio*, VIII, 23, 3 *moysaica,* VIIII, 34, 9 *tua, tua, OPX:* VIIII, 25 fin. *guttas,* X, 3, 2 *posset, OX:* III, 19 tit. *uoluntatis bonae,* 22 tit. *domini,* VII, 25, 1 *illos,* VIIII, 22, 3 *poscet*, 24 fin. *incurret,* 30, 1 *obdurato,* X, 11, 5 *praecedemus, OP*: VIII, 21, 1 *posset,* editioni Romanae X, 10, 15 *euigilantis.*

Quaestione de codicum auctoritate absoluta paucis adhuc de locis aliquot disseramus, quo aut scriptura recepta defendatur aut coniecturae propositae ratio reddatur. I, 5, 4 *uacuos]* cf. Inst. X, 2, 1. Conl. III, 15, 3. — I, 5, 4 *ex his quae extrinsecus accedunt:* cf. Ind. s. u. *accedere* et *extrinsecus.* — I, 12 *certe (uel certe Xv):* cf. XXII, 3, 2. — I, 17, 1 cum *X* scripsi *reprobatio* (scil. *cogitationum*) *uel electio.* agitur enim de cogitationibus in mentem recipiendis uel non recipiendis. cf. I, 18, 2 *quales uero uel amittere uel parare sibi debeat.* X, 13, 2 *nihil oportune recipiens uel dimittens* (sic recte *V*). XVI, 11, 1 *qui (sensus) nisi . . . diligenter excussi aut abiciantur aut recipiantur a nobis.* — II, 20 tit. *sustineretur:* cf. etiam XXIIII, 7 tit. — III, 1, 1 uerba *ne . . . uexaretur* recte se habere puto et hanc esse sententiam: cum ecclesia a cella Pafnutii quinque milia passuum abesset, e cella ne ad uiciniora quidem loca umquam progrediebatur, ne scilicet, cum aetate iam esset confectus, die sabbati uel dominico ex praecedente itinerum labore ita lassitudine premeretur, ut ei ad ecclesiam ambulanti nimis dura esset profectio, utque secundum consuetudinem suam uas aquae semper posset de ecclesia domum portare. — II, 2, 1 *diutissime quaerebatur quaenam uirtus uel obseruantia monachum possit a diaboli laqueis ac deceptionibus custodire semper inlaesum.* ex codd. *possit* recepi, quia agitur de re semper et ubique necessaria. eadem de causa praesens tempus seruaui IIII, 7, 2: cf. VII, 3, 1, XVII, 24, 2. — II, 3, 2 *sublimissimae*

uictoriae triumphum ut XVIIII, 12, 2 *uiuacissimae inpatientiae fomitem.* — II, 8, 2 *in quantis perniciosum sit discretionis gratiam non habere.* uulgo *in quantum.* at cf. Inst. X, 21, 1 *otiositatis uitium Salomon notat in multis dicens: qui sectatur otium, replebitur paupertate.* Conl. XXIIII, 8, 5 *in hac regione quasi naturam patriae uestrae in multis inpugnare conamini.* ergo *in quantis* idem est quod *in quam multis.* — II, 8, 2 *cum Moysi, patriarchis, prophetis* ut VI, 3, 1 *bonum, malum, medium.* — II, 9. *satis abundeque* etiam Inst. praef. §. 3 et Conl. XI, 5 legitur. — II, 13, 10 *opere ac uirtute:* cf. etiam XX, 7, 2 *uirtute animi atque opere proclamarit.* Inst. XII, 13 *re et opere ac uirtute spiritus.* — II, 13, 12 *qua:* cf. Ind. sub 'relatiui pronominis attractio.' — III, 8, 1 *propriae nostrae sunt:* cf. etiam III, 8 tit. *de propriis diuitiis* et 9, 2 *propriae diuitiae* (Prou. 13, 8). — III, 10, 2 *inuisibilibus* quod recepimus uerum esse cum totus tenor §§. 1—3 docet tum III, 6, 1 *secunda (abrenuntiatio) qua mores ac uitia affectusque pristinos animi carnisque respuimus* et 8, 1 *festinare debemus, ut interior quoque noster homo uitiorum suorum diuitias abiciat.* — IIII, 11 tit. *carnis:* cf. cap. 11, 1. — IIII, 2 *ipsa quoque:* cf. II, 2, 3 *secedentes, priuationem quoque ... sectantes.* III, 15, 1 *intellectum possidebat, notitiam quoque mandatorum dei.* plura exempla in indice collegimus. — IIII, 19, 1 *carnalibus V* recte, quia in loco scripturae sequitur pluralis numerus *estis carnales.* similiter cap. 10 loquitur Cassianus: *nonnumquam significat hominem integrum, ... nonnumquam homines peccatores atque carnales.* — V, 11, 7 *quod non ut illa efferuens ad horam digeritur,* id est: tertium genus quod est μῆνις non ut illa priora, θυμὸς et ὀργή, subito efferuet citoque digeritur. de uerbo *efferuere* cf. Inst. VIII, 6 *iracundiae motus efferuens.* — VI, 1, 1 *Thecue*: cf. Amos 1, 1 ἐκ Θεκουέ, Ios. antiqu. VIII, 10, 1 Θεκωέ, Uulgata Amos 1, 1 *de Thecue.* — VII, 19, 2 *exerere inpugnationes:* cf. VIII, 14, 1 *exerant principatus.* — VIII, 3, 3 *sanitatem V* recte: non enim agitur de sola saturitate, sed de cibis salubribus qui pascant ac nutriant. cf. §. 4 *ad salutarem interioris hominis cibum.* — VIII, 21, 7 *praestringendum:* cf. VIIII, 1. XX, 1, 1.

Inst. II, 9, 1. IIII, 2. — VIIII, 5, 2—4. Cassianus dum explicat locum euangelii Luc. 21, 34 quem cap. 4, 2 laudauit: *uidete ne quando grauentur corda uestra in crapula et ebrietate et curis saecularibus,* docere nititur non solum crapulam et ebrietatem uini curasque quae uulgo saeculares putantur inter homines existere, sed aliam quoque crapulam, aliam ebrietatem, alias curas saeculares, non carnales scilicet sed spiritales. recte igitur se habet quod scripsimus §. 4 *quia omnino* et bene quae sequuntur cohaerent cum praecedentibus neque aptum est quod editio Romana exhibet (e coni. ut uidetur) *propter quae omnia* nec quod Hartelius proposuit *per quae omnia,* cum *per* uel *propter* neque ad locos scripturae praecedentes neque ad crapulam et ebrietatem et curas possit referri. sententiae omnino sufficerent quae *X* ex interpolatione exhibet *quae omnia docent quia.* quod autem orationis tenor conpluribus sententiis interiectis interrumpitur, id ne mireris, conferas XIII, 6, 5 (ubi sententia interiecta similiter incipit: *de quibus et apostolus),* XIIII, 17, 5 *(de quibus dicitur),* XX, 8, 6, XXI, 36, 2, XXIII, 3, 3, XXIIII, 11, 3. 20, 3, Inst. II, 5, 1, IIII, 2. — VIIII, 19 fin. *futuram* (scil. *mentem*) *W* recte. cf. initium capitis *petitio mentis purissimae aduenire iam iamque regnum sui patris exoptat.*

CAP. IIII. DE CODICIBUS SECUNDAE PARTIS CONLATIONUM.

1. Sessorianus LV saec. VII—VIII, forma minore, foliorum 200, foliis 89—129[a] Cassiani Conlationes XI—XVII continet. in fol. 89[a] praemissus est indiculus: *Haec insunt in hoc codice conlationes septem id est. abbatis chaeremonis de | perfectione eiusdem de castitate eiusdem de protectione dī | abbatis . . .* (4—5 litterae erasae) *nestoritis de spiritali scientia eiusdem de carismatib' diuinis | abbatis ioseph de amicitia eiusdem de definiendo.* cf. Reifferscheid, BPLI I, p. 116. codex emendatissime scriptus et paucis tantum locis aut a prima manu aut Σ

ab altera paene contemporanea correctus est. orthographiam diligenter enotaui, nisi quod *ae* pro *e* fere neglexi et de eis, quae passim occurrunt, ueluti *inmo, aliut, aliquit,* semel monere satis habui. usus sum apographo iam olim facto: nam ut mihi ipsi codicis copia fieret, cum autumno extremo anni 1883 Romae essem, non contigit. liber pretiosissimus accurate descriptus est apud Mignium, Patrolog. Lat. tom. XVIII, p. 91—92.

II 2. Petropolitanus bibliothecae imperialis O. I, 4 saec. VII—VIII, forma octaua, fol. 120, scriptura merouingica exaratus. in parte interiore tegumenti, quod panno purpurato obductum est, haec leguntur: *Ce Manuscrit vient de la Célébre et antique abbaye de Corbie et en dernier lieu de cette de St Germain de près* (sic). *il est du VIIme Siecle en Caracteres Merovingiens. Voyés le traité de Diplomatique tom. III, page 310 et tom. VIe page 641. 2de Colonne.* tum fol. 1a a diuersis manibus scripta extant 1) indiculus a manu librarii ipsius praemissus: *Haec insunt in hoc codice conlationes septem | Id est abbatis chaeremonis de perfectione | eiusdem de castitatem | eiusdem de protectione dei | abbatis nesterotis de spiritali sṛientia* (c m. 2) *| eiusdem de charismatib; diuinis | abbatis ioseph de amicitia | eiusdem definiendo* (sic). 2) possessorum notae a) *ex Libris Corbeiens abbatiae Iohannis Cassiani Collationes* b) *N. 1294* (qui numerus ad catalogum bibliothecae monasterii Sangermanensis pertinuisse uidetur) c) *Ex Museo Petri Dubrowsky m. p. 1792* (haec etiam fol. 120a leguntur). apparet ergo librum e monasterio sancti Germani furto uel rapina abductum posteaque cum multis aliis a Petro Dubrowsky emptum esse, e cuius museo in bibliothecam imperialem translatus est. apographon est codicis antiquissimi quidem ac mutili et cuius scriptura hic illic iam euanuerat,[1]) nequaquam tamen pretio et bonitate insignis, ut infra demonstrabitur. librum duo siue tres correctores emendare studuerunt, quorum unus librario ipsi contemporaneus, alter, qui atramento nigro utitur, recentior

---

1) Perierant archetypi folium unum Conl. XV, 3 et finis Conl. XVII, euanuerant uersus aliquot in Conl. XIIII, cap. 11 et 12.

sed tamen saeculo decimo prior est. qui cum plerumque menda tantum orthographica corrigant, grauiora uitia ex ingenio infeliciter attemptent, eos distinguere omnino inutile ratus siglo *Π*² conplexus sum. ceterum quod ad orthographiam attinet Petropolitanus longe inferior est Sessoriano, neque id mirandum in libro Merouingorum tempore in Gallia scripto.

3. Sangallensis 576, saec. VIIII, forma maxima, foliorum 79, binis columnis a diuersis manibus scriptus. folium primum praefationem et capitula Conlationis XI continens et folium ultimum desunt. Y

4. De *O* cf. p. XXXIIII. *O*

5. Vindobonensis Prosperi 397 saec. X, ad Conlationem XIII adhibitus, foliis 123—150 continet librum Prosperi cui inscribitur *Contra Collatorem* (i. e. Cassianum). fol. 1ª man. saec. XV: *Codex Monasterii sancti Iacobi apli ppe Moguñ ĩ mõte specioso.* fol. 123ª (rubr. litt.): *Incipit liber sci prosperi pro predicatoribus gratiae dei contra librum cassiani prbri qui praenotatur de protectione dei.* fol. 150ª (rubr. litt.): *Explicit liber sci prosperi contra librum abbatis quondam cassiani qui praenotatur de protectione dei. Siue aduersus dogma pelagii et caelestini nefandi dogmatis repertores ac defensores et inimicos gratiae dei et dñi nri ihñ χpi* (fol. 150ᵇ) *et in defensione romanorum episcoporum et sci epi augustini asserens ueritatem de libris eius contra supradictos hereticos dõ gratias. am̃.* eis quae e Cassiani Conlatione citantur in margine rubris litteris adscribi solet *Cassiani.* codex quamquam non emendate scriptus tamen ad diiudicandas librorum Cassiani lectiones in Conlatione XIII haud raro utilis fuit. ceterum iam hoc loco monitum esse uelim aut Prosperum ipsum Cassiani uerba non semper integra repetiisse aut libros eius manu scriptos, e quibus editiones uulgatae *(Pr.)* fluxerunt, satis corruptos esse, cum *ΣΠYO* aliquot locis contra *φPr.* consentiant. *φ* *Pr.*

Libri *ΣΠYO* bonitate ita inter se differunt, ut *Σ* longe sit optimus, proxime accedat *Π*, quamuis in eo recensionis arbitrariae uestigia manifesta appareant, consensus *ΣΠ* fere semper optimae fidei sit, *YO* textum plus minus corruptum exhibeant. quae cum de *ΣΠY* in dissertatione cui inscribitur *Ueber die*

textkritischen Grundlagen im zweiten Theile von Cassians Conlationes, Sitzungsber. der kais. Akademie der Wissenschaften in Wien, 1883, tom. CIII, p. 491—519 exemplis sane multis conprobauerim, iam nihil restat nisi ut omissis eis reliqua, de quibus etiamnum dubitatio oriri possit, quam breuissime expediam. ac primum de eis locis disseram, quos in dissertatione p. 518 tetigi, cum illis iam non Σ lacunosum, sed *ΠYO* interpolatos esse mihi persuasum sit. p. 319, 4 edit. meae uerba *fac me sicut unum de mercennariis tuis* recte ab Σ omissa esse sententia capitis 7 §§. 1—3 manifeste probatur. p. 369, 13 me uerba *qui enim . . . 15 uelle pro omnibus* ex *ΠYO* recepisse nunc paenitet. prorsus enim inutilia sunt, immo tenorem sententiae male interrumpunt. propositum dei est, inquit Cassianus, ut homo in perpetuum uiuat: quamobrem uel minimam bonae uoluntatis scintillam in nobis exsuscitat ac fouet uolens omnes homines saluos fieri et rel. quod postquam conpluribus scripturae locis adlatis probare studuit, quibus omnibus expressum est nolle deum hominem perire, recte illis locis adiungit conclusionem: *ergo quicumque pereunt, contra illius pereunt uoluntatem.* porro p. 385, 26 uerba *alioquin dixisset* et rel. manifestum interpolationis signum prae se ferunt, cum in *Π* ea quibus rei cardo uertitur *alioquin dixisset* desint. locum qui est p. 394, 1 iam in adnotatione satis inlustraui. p. 396, 7 praeter Σ etiam Y uerba interpolata omittit, *ΠO* non consonant, quoniam in altero *cum,* in altero et in *v cui* legitur: plane similis est locus p. 473, 20. — p. 408, 14 *hic* ad sequens *ut* referendum est: sic omnia recte se habent. — hactenus de interpolationibus, quas *ΠYO (ΠO)* communes habent. uerum in codicibus recentioribus et praecipue in *O* aliae multae occurrunt, quae in editionibus partim desunt partim leguntur. sic p. 441, 8 in *YO* intrusa extant uerba *et ut ita dicam ipsum tolerari non tolerant,* quae editor Romanus in suis libris inuenta receperat, Cuyckius in suis, qui e familia codicis *Π* fluxerunt, non legerat: cf. 484, 26. in eadem Conlatione inter alia quae omittenda putamus Y cap. 27, p. 461, 18 post *conflagret* haec exhibet: *mobilitate uigeat uires prolata ministret (uires . . . ministret* in marg. m. 2) *sensibus angustis ira*$^{?\ m.\ 2}$ ịṇịṇ

teritus et inexpiabile crimen corda calefaciens pigra et in caritate frigentia (fere eadem in *O* leguntur): cf. etiam p. 468, 3. 496, 17. maxime uero *O* et in XVI. et in XVII. Conlatione interpolatus est. nam Conl. XVII, 9, p. 470, 23 post *inmersit* inlata habet *nec non et iudas pertinaciam retinens suae sponsionis perpetua morte damnatur* et rel. quae apud Mignium p. 1054 A usque ad uerba *laudabiliter emendauit* sequuntur, quibus adiuncta sunt uerba *primum etenim* usque ad finem capitis (Migne p. 1055 A—B). porro in fine capitis 14, p. 474, 15 post *maturius adquiratur* sequitur longa illa interpolatio ab editoribus recepta (Migne p. 1060—1061): cf. etiam fin. cap. 30, p. 500, 1. p. 406, 21. 474, 20. 484, 25. 495, 22. uerum praeter haec, quae etiam in editionibus paulum inmutata leguntur, Conlatio XVII in *O* innumeris paene locis foedissima interpolatione deprauata est. talia autem additamenta siue a librariis siue a lectoribus ideo fere omnia adiecta esse, ut Cassiani doctrina dogmati catholico repugnans in melius emendaretur et ita monachis legentibus opus alioquin utile sine offensa esset, cum per se pateat, tum in dissertatione quam supra commemoraui multis argumentis demonstratum est.

Longe aliter ac de manifestissima interpolatione, quae in *ΠYO* grassata est, de additamentis quibusdam in *Σ* occurrentibus iudicandum erit. sic p. 466, 18 *reditu repromisso [huc]* id quod additum est *huc* insulsa interpretatio eius esse uidetur, qui non intellexit Cassianum de reditu in Palaestinam, non de reditu in Aegyptum loqui. p. 484, 15 *quis [enim] inquit* fortasse recte se habet *enim,* quamquam hodie in loco scripturae sacrae τίς ἀσθενεῖ legitur. reliquis locis omnibus prauae cuiusdam dittographiae genus facile perspicitur, quo siue librarius codicis *Σ* siue archetypi eius scriptor peccauit. nam ut a minutissimis incipiamus, quomodo aliter explicari possunt menda qualia sunt p. 336, 20 *corrupta e[t] tantummodo* pro *corruptae tantummodo,* 345, 26 *cum m memoriam,* 365, 17 *summam [eas] castimoniae,* 377, 6 *fratribus [ut]?* ut his locis singulae litterae uel syllabae, ita aliis unum seu plura uerba male repetuntur, repetita nonnumquam mutantur. p. 349, 9 *qualis in die [talis in die] talis in lecto.* 416, 15 *faciet [a*

te] dominus auolare a te. 423, 9 *pecuniam ergo suam erogat,* ubi librarius litteras *erog* oculis praecipiens *ergo* somnolentus induxit. 423, 11 *enim [in] pecuniam.* 473, 13 *uel remuneratur hominem [uel condemnator] uel condemnat.* 497, 6 *mollitos et [ut] intercedente.* 498, 23 *esse [non ambisse] non ambigas,* ubi somnians ad similitudinem terminationis *esse* pro *non ambigas* primum intulit *non ambisse* et deinde errore non animaduerso, quasi solum *esse* scripsisset, archetypi uerba continuauit. contra p. 352, 22 a *castitatis* ad *pace* uocabuli terminationem aberrans *castitate* (omisso *pace*) scripsit.

Non maioris momenti cetera uitia sunt quae in Σ extant. commutantur inter se singulae litterae uel terminationes, ueluti *o — a, u — a, i — e, u — o, um — o, mur — tur* (339, 1), *b — u,* syllabae et uocabula ut *quo — quod, dñs — dš* (334, 2. 373, 23. 402, 11. 483, 15), *prae — pro* (345, 20. 381, 17), *per — prae* (390, 3. 473, 3), *per — pro* (446, 9), *ego — ergo* (348, 19), *quare — quae* (313, 16. 361, 7), *eum — enim* (385, 9), *haec — ex — et* (376, 2. 431, 19), *caritas — castitas* (397, 12), *aemulatio — emundatio* (389, 23. 405, 8), *isrl — hrlm* (371, 8. 426, 28), *inuitata — inmutata* (340, 21), *peruenisse statum — perueniens statum* (349, 8), *oblectatione — oblectatio* (359, 8), *tam — tamen* (*tam̃:* 367, 9), *testat — testante* (370, 9), *documentum — docentum* (407, 23), *singularis — salutaris* (422, 24), *deceptio — depectio* (439, 20). accedit quod librarius aliquotiens ad terminationem proximi uocabuli aberrauit. cf. p. 337, 9 *possessorum agrorum,* 339, 20 *longi obsceni,* 345, 21 *maturitas castitas,* 368, 12 *locis uel temporis,* 374, 12 *omnia custodia,* 420, 4 *ore enim peccatore,* 425, 8 *quos quis,* 436, 19 *altissime potentiae.* — quod ad uerborum collocationem adtinet, haec in Σ uitiosa reperiuntur: p. 358, 8 *siue trium,* 381, 3 *semper liberum arbitrium* (*liberum semper arbitrium* recte ut 385, 2 *suis mecum uiribus:* Cassianus enim substantiuum et attributum separare amat), 382, 12 *ut et* (contra 433, 19 *et ut*), 384, 11 *ego autem* (ubi librarius uersionis uulgatae memor errauit: similiter 406, 2), 423, 26 *saluos uult* (cf. Conl. VIIII, 20, 2), 425, 8 (?), 432, 8, 440, 24 (?), 444, 22 (?), 472, 4 *ei erat* (cf. Conl. VI, 3, 4). poteram locis quibus interrogationis signum adieci etiam ordinem in Σ tra-

ditum seruare. nam etiamnum dubito num p. 381, 12 recte receperim *inde est quod etiam Corinthiis* pro eis quae in **Σ** extant *inde est etiam quod* (cf. 387, 3. 460, 12) et aliis locis satis multis nulla omnino causa fuit cur ordinem ab **Σ** seruatum minoris ducerem quam consensum reliquorum. itaque p. 354, 21 scripsi *ad tantam uiderit transisse lenitatem,* 355, 16 *una cum patre filius operari protestatur,* 388, 14 *diu paruulum sinu gestat,* 399, 20 *iam non,* 442, 19 *regulam eius uobis,* 452, 21 *nos patientes esse,* 455, 2 *uim huius doloris per prophetam,* 477, 14 *sancti spiritus:* cf. quae ad p. 427, 22 et 435, 15 adnotaui. — saepe unum seu duo uerba librarii neglegentia omissa sunt. singula uocabula desunt p. 322, 15 *et* (item 418, 16), 324, 16 *in* (item 373, 20. 348, 23 = *O), 325, 7 *quae,* 328, 2 *iam,* 334, 21 *ut* (item 345, 13), 339, 15 *se* (item 486, 21), 355, 15 *sui* (item 400, 24), 363, 20 *non* (= *Y),* 378, 10 *est,* 382, 18 *dñs,* 387, 21 *deus* (= *Y*[1]), 404, 3 *paucis,* 412, 17 *colle,* 418, 3 *e,* 419, 26 *quempiam,* 429, 4 *ad,* 433, 15 *a,* 447, 2 *fraudulenter,* 454, 4 *frater,* 461, 11 *autem.* duo uocabula omittuntur p. 381, 20 *cordis tui,* 459, 3 *ab altero.* plura bis tantum propter ὁμοιοτέλευτον interciderunt: p. 379, 15 *uidebitis et non,* 483, 7 *et inpende in illis.*

Sed haec omnia quae enumerauimus leuia sunt neque quicquam pretii codici praestantissimo detrahunt, si eis longam locorum seriem opponimus, quibus Sessorianus solus omnium ueram lectionem seruauit. saepe lectio codicis **Σ** etiam consensu libri **Y** uel ***O*** uel utriusque confirmatur. cum autem de **Y** iam in dissertatione quam dixi tractauerim, restat ut locos indicem quibus Parisinus Sessoriano suffragatur: p. 323, 9 *merebimur,* 328, 28 *euacuatur,* 329, 5 *frater fratrem,* 336, 27 *nisi,* 348, 18 *apertissimi,* 373, 7 *cor unum,* 377, 23 *tuae* om., 384, 4 *retributionis,* 402, 21 *abba,* 405, 6 *quoniam,* 422, 15 *dices,* 429, 4 *abducere,* 445, 27 *unianimos,* 482, 16 *qua,* 484, 3 *sumus.* — *φ* cum **Σ** p. 373, 21 consentit.

Iam uero ad librum Petropolitanum transeamus, qui quantuli pretii sit inde licet metiri, quod solus omnium rarissime uerum exhibet, ut p. 414, 4 *accedit,* 415, 25 *indicta,* 482, 13 *quaeret.*

scatet autem mendis omnium generum peculiaresque habet interpolationes, lacunas, lectiones falsas. et interpolati quidem sunt loci 339, 6 *sanctae caritatis* pro *pulchrae mulieris*, 375, 21 *enim [inquit]*, 377, 18 *horum [ex his] homini* (*ex his* explicatio genetiui *horum* esse uidetur), 428, 3 *hominum [loquar]*. sane magnus est lacunarum numerus. unum uocabulum deest p. 322, 4 *nec*, 332, 6 *ac* (item 357, 13), 333, 11 *de*, 333, 20 *non*, 335, 1 *senserit*, 340, 15 *suae*, 348, 5 *suas*, 356, 28 *ita*, 359, 4 *bonum*, 359, 12 *ullo*, 377, 15 *ergo*, 379, 19 *suis*, 379, 23 *eos*, 387, 23 *id*, 388, 10 *et* (item 421, 3), 400, 26 *in* (item 409, 9), 402, 14 *namque*, 404, 21 *autem*, 431, 2 *iam*, 432, 24 *enim*, 439, 21 *uel*, 443, 3 *ut*, 450, 1 *gratia*, 451, 6 *ait*, 456, 21 *nos*, 467, 15 *dñs*, 467, 26 *sibi*, 467, 28 *cum*, 473, 15 *inuicem*, 474, 21 *licito*, 482, 22 *eum*, 491, 3 *uos*. duo uocabula desunt p. 312, 11 *ut arbitror*, 352, 13 *et cordis*, 371, 17 *ac despici*, 422, 7 *et in*, 475, 18 *ad peccandum*, 489, 20 *apud deum*. tria: p. 336, 20 *uoluntatis est aegritudo*, 359, 18 *distat et hominem* (propter ὁμοιοτέλευτον), 400, 15 *atque animae passiones*. quattuor: p. 358, 9 *spatio terminarit nec tamen*, 422, 9 *sanctum canibus neque miseritis* (propter ὁμοιοτ.), 466, 28 *ab indignis et increduli* (propter ὁμοιοτ.). quinque: p. 428, 9 *alii fides alii gratia sanitatum*. notandum autem harum lacunarum partem haud exiguam etiam in *v* extare: quod magis etiam in lectiones peculiares cadit quas *H* exhibet. quamobrem locis huc pertinentibus consensum editionum *c r (v)* adscribam. p. 320, 27 *et (c)*, 322, 4 *contendit (v)*, 325, 3 *quod (v)*, 326, 6 *est (v)*, 342, 7 *edocet (v)*, 344, 8 *ergo (v)*, 345, 2 *super* (Uulgata), 346, 14 *enim*, 353, 9 *prius (c)*, 356, 4 *ignotos (c,* et *r* in margine), 362, 24 *monerit (c)*, 363, 19 *frequenter (c)*, 370, 11 *nobis (c)*, 370, 25 *uiam* (*v* et Uulgata), 384, 5 *inminuit (c)*, 388, 1 *aduersum (v)*, 392, 5 *autem (v)*, 399, 27 *nisus (v)*, 405, 15 *quadrifariam (v)*, 411, 4 *tamen*, 421, 12 *in qua (v)*, 421, 19 *uinam (c)*, 426, 7 *curationum (v)*, 426, 27 *illorum (v)*, 434, 15 *cohibere (v)*, 440, 20 *contractusque (v)*, 446, 3 *protegit (c)*, 450, 17 *cordis (v)*, 454, 6 *inridebit (c)*, 459, 5 *praeualet (c)*, 488, 22 *examinatione (v)*, 489, 24 *mulieris (c)*. rarius uocabula transposita sunt, ueluti p. 351, 4

semper esse, 384, 25 *colit iob (c),* 391, 7 *interdum humanae (c),* 431, 6 *copia lactis (v),* 481, 30 *ipse sub lege non essem (v).* apparet ergo Petropolitanum, quippe e quo multae lectiones malae et quae in nullo reliquorum codicum extant in editiones transierunt, auctoritate et bonitate cum Σ nequaquam esse conparandum.

Codicum *YO*, ne longus sim, hoc loco tantum illas lectiones commemorabo quas ex eis contra auctoritatem *ΣΠ* recepi. *Y* solus uerum exhibet p. 345, 5 *quos licet,* 357, 7 *accedentium,* 364, 4 *boum.* ***O*** p. 356, 4 *inspirati,* 439, 20 *depectio.* *YO* p. 338, 13 *neque ebriosi,* 401, 26 *gratiam,* 441, 13 *causas.*

Postremo de paucis locis, quos aut in dissertatione non tetigi aut postea aliis similibus conprobare et quasi noua luce inlustrare contigit, disserendum est. XI, 4, 3 Σ secutus scripsi: *nullum iuniorum mihi in hanc usque aetatem cohabitare permisi, ne exemplo meo alterius districtio relaxetur (laxaretur ΠYOv),* praesens tempus aptius esse ratus, quia Archebius de re loquitur quam etiamtum se obseruasse et post obseruaturum esse intellegi uult. — XI, 8, 5: *illi (i. e.* conscientiae) *potissimum studere contendet, quam nec circumueniri nec falli nec subterfugere se posse cognoscit.* cf. XX, 5, 3 *uerissimus quidam examinator paenitentiae et index indulgentiae in conscientia residet nostra.* XXI, 22, 2 *residet in conscientia nostra incorruptus quidam ac uerus index, qui nonnumquam super statu puritatis nostrae cunctis errantibus solus ipse non fallitur.* — XII, 5, 4 *percipiet:* cf. 13, 1 *uim laetitiae percipere.* XVIIII, 13, 1 *argumenta percepimus.* de uerbi *percipere* iteratione cf. Index 'locutiones mirae.' — XIII, 3, 1 *perficere,* quod ex Σ recepi, uerum esse etiam e titulo capitis *nihil boni perfici* apparet. — XIII, 10, 3 *indicat]* cf. 14, 8 *illud* (respicit locum apostoli antecedentem) *enim indicat humani arbitrii facultatem.* — XIIII, 16, 9 fin.: *tibi,* quod a loco scripturae abest, non ex interpolatione in Σ additum, sed ab ipso auctore scriptum esse praeter ea argumenta, quae in dissertatione p. 499 protuli, simili quoque loco XII, 6, 3 conuincitur, ubi uerbis e psalmo 45, 10 depromptis *auferat bella usque ad fines terrae* interpretationis gratia additur *eius.* — XV, 10, 2 coniectura mea *pertransiturus ille ignis inextinguibilis et*

inquisitor meritorum omnium plane conprobatur eis quae Conl. VI, 11, 2 leguntur: *nihil in eis residere permittens quod scrutans post haec iudicii ignis poenali cruciatu expurgaturus inueniat.* — ibid. p. 435, 25 *ignis iste terrenus* recte e *ΠΥΟ* recepi: cf. p. 436, 1 *ignem istum materialem,* Claudian. Mamert. ed. Engelbrecht p. 48, 18 *ignis iste terrenus.* — XVII, 21, 3 *quid si]* cf. §. 1 *quid quaeso faciendum est,* 25, 4 *quid Salomon?* — XVII, 24, 2 *ea quae audientes aedificare potuerunt incongrua taciturnitate contegere.* perfectum tempus, quod ex *ΣO* recepi *(potuerant ΠYv),* recte se habere demonstratur duobus locis similibus Conl. II, 13, 3 *etiam illos, qui ad uiam perfectionis uel suis uel aliorum potuerunt monitis incitari, subuertere . . festinat,* XXIIII, 8, 2 *haec indubitatam primaeuo potuerunt inferre perniciem, nisi congrua adulescentiae suae armorum genera delegisset.*

CAP. V. DE CODICIBUS TERTIAE PARTIS CONLATIONUM.

B 1. Codex olim Benedictoburanus, nunc Monacensis 4549, saec. VIII—VIIII, forma maiore, fol. 141, binis columnis scriptus. interiit initium usque ad Conl. XVIII, 7, 2 *Sapphiram apostolica,* quod foliis 2—6 a manu saeculi XI suppletum est, et finis Conl. XXIIII inde a capite 26, 4 *[ad]fectu atque uirtute,* post a manu saeculi XV additus. scriptura est aeui Carolingorum incipientis, orthographia satis bona, nisi quod saepe *e* pro *ae, t* pro *c* ponitur. correctus est ab altera manu, quae raro uerum inuenit, saepius uerba temere mutauit. codicem pretiosissimum summa liberalitate eorum, qui bibliothecae regiae Monacensi praesunt, bis excutere licuit.

F 2. Codex quondam Frisingensis 143, nunc Monacensis 6343, saec. VIIII, forma quadrata, fol. 131, scriptura nitida diligenter exaratus, integer est, nisi quod librarius in Conl. XXIIII, 26, 14 post uerba *senioris reguntur imperio* scribendi finem fecit, non membranae inopia coactus, sed sine dubio quia extrema

pars huius Conlationis in archetypo interciderat. manus secunda plerumque leuiores tantum errores correxit.

BF tam arte inter se cohaerent, ut unum idemque exemplar archetypum eis repraesentari certissimum sit. atque consensus innumeris locis confirmatus primo aspectu tantus ac talis est, ut *F* e *B* fluxisse possit uideri. quod ne praepropere quasi uerum et exploratum esse a quoquam contendatur, aliquot locos quibus talis opinio refutetur hic adscribo.

	F	B
p. 541,	6 *mentis*	deest
„ 552,	2 *ad*	deest
„ 562,	6 *quoque cordis* . .	*cordis quoque*
„ 565,	15 *noxium sanguinem*	*sanguinem noxium*
„ 566,	10 *boni odoris* . . .	*odoris boni*
„ 580,	12 *lex retentat* . . .	*retentat lex*
„ 595,	27 *in*	deest
„ 606,	18 *uidetur obscura* .	*obscura uidetur*
„ 607,	8 *consequenter* . . .	*sequenter*
„ 609,	12 *enim*	deest
„ 611,	18 *ipsa*	deest
„ 620,	16 *panem*	deest
„ 632,	19 *a sua non discessisse*	*non discessisse a sua*
„ 633,	27 *desinit post ruinam*	*post ruinam desinit*
„ 665,	19 *iniquitates atque peccata*	*peccata adque iniquitates*
„ 682,	19 *perferunt tegumento*	*tegumento perferunt*
„ 683,	22 *ante*	deest
„ 694,	13 *in eo esse uitiatum*	*esse uitiatum in eo*
„ —	15 *non*	deest
„ 699,	21 *senioris praeceptum*	*praeceptum senioris*
„ —	22 *propriam uoluntatem*	*uoluntatem propriam*
„ 703,	13 *omnem*	deest

Plures quidem locos adferre poteram quibus uerba in *F* aliter collocata sunt atque in *B*. at, dicet aliquis, e uocabulorum

ordine inmutato nequaquam conprobari potest *F* non ex *B* descriptum esse. concederem, nisi *F* his et aliis locis scripturam ueram ceterorum librorum consensu confirmatam, *B* falsam exhiberet. qua re manifeste probatur librarium codicis *B*, utpote indiligentiorem, ordinem uerborum in archetypo inuentum haud raro ex arbitrio mutasse, librarium *F* uero scripturam traditam religiosius seruasse. quod autem ad uocabula adtinet in *F* seruata, omissa in *B*, illa librarium *F* neque ex suo ingenio addere potuisse neque ex altero quopiam exemplari recepisse, sed in archetypo tradita repperisse equidem contendam. accedit quod in *B* siue B^1 multae lectiones occurrunt dissentientes quidem a reliquorum omnium librorum scriptura, nihilominus tamen genuinae: quas qua causa ductus librarius *F* neglegere maluerit quam recipere, si codicem *B* describebat, nullo modo poterit intellegi. itaque cum satis certum sit *F* non e *B* esse descriptum, nihil iam relinquitur nisi ut statuamus utrumque codicem ad idem exemplar archetypum referendum esse, ita tamen, ut *B* ex illo ipso a librario indiligentiore descriptus sit, *F* ex altero eiusdem archetypi apographo fluxerit.

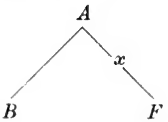

O 3. De codice Parisiensi cf. p. XXXIIII.

R 4. Uaticanus bibliothecae reginae Sueciae 140 saec. VIIII—X fol. 3—26 Conl. XVIII et XVIIII usque ad cap. 11 fin. *tranquillitatem nos mentis immobilem* continet. fol. 3^a hic indiculus legitur: *In nomine sanctae trinitatis hae sunt in hoc codice collationes septem id est abbatis piamon de tribus generibus monachorum abbatis iohannis de fine coenobitae et heremitae. Abbatis penuphii de penitentiae fine et satisfactionis indicio Abbatis theone de remissione quinquagensimae. eiusdem de nocturnis illusionibus. eiusdem de anamarteto. Abbatis habraham de mortificatione.* codex uitiose et neglegenter scriptus est neque iactura maioris eius partis multum dolenda.

5. Codex quondam Augiae maioris (Reichenau) nunc Caroliruhensis XCII, saec. VIIII, formae maioris, fol. 87, binis columnis exaratus. folium ultimum ita transpositum est, ut nunc sit nonum. codex satis diligenter scriptus et ab altera manu paulo recentiore passim correctus in Conl. XXIIII, 24, 2 uerbis *uinculis inretitos saecularium* desinit. fol. 1ª extat titulus: *Hoc opusculo continentur conlationes · VII · quae et nouissimae a cassiano editae diuersorum confabulatione patrum elimatae.* *K*

6. Sangallensis 575 saec. VIIII, forma maiore, fol. 86, binis columnis a pluribus manibus exaratus, iam saec. XV ita mutilus erat ut hodie est. desunt in initio quaternio integer et folium unum usque ad Conl. XVIII, 13, 3 *fundata nihil peni,* quaternio unus in Conl. XXI (cap. 4 fin. *in euangelio* usque ad cap. 14, 5 *pronuntiat),* folium unum in Conl. XXIII (cap. 17, 3 *mihi quia uir pollutus* usque ad §. 8 fin. *fragilitatis humanae),* quaternio unus in Conl. XXIII—XXIIII (inde a XXIII, 19, 2 *tatem tanto se inmundiorem* usque ad XXIIII, 9, 3 *bouem tuum non patitur),* folium unum in Conl. XXIIII (cap. 13, 4 *multorum necessitate* usque ad 15, 3 *id est irascibile),* duo fol. cap. 23, 1 *non solum nihil* usque ad 24, 6 *tritae sunt et ita.* liber diligenter scriptus raroque ab altera manu correctus est. *Z*

KZ apographa eiusdem archetypi esse miro qui inter eos intercedit consensu euincitur. neque enim crediderim *Z* fluxisse e *K,* qui omnino melior est: in quam rem me accuratius inquirere noluisse aperte profiteor, cum mihi persuasum fuerit id inutile et sine ullo emolumento futurum fuisse. ad familiam *KZ* etiam Parisinus N. A. L. 332 (= Cluniensis 73) saec. VIIII pertinet. quem ideo conferre nolui, quia Georgius Schepss per litteras me certiorem fecit in eo plane easdem interpolationes apparere quas libri deteriores p. 526, 15. 534, 22. 535, 29. 551, 16. 694, 2 exhibent. ceterum ne his quidem locis quamquam interpolatis cod. Parisinus lectionum integritate Caroliruhensem et Sangallensem aequat. *β*

Librorum quos ad ultimam Conlationum partem recensendam adhibuimus duae sunt familiae ita distinctae, ut ad alteram pertineant *BF* et ex parte *O(O¹)R,* in quibus tamen alterius

recensionis haud pauca uestigia sunt, ad alteram *KZ* et O^2, id est corrector qui hanc codicis partem ad exemplar quoppiam familiae deterioris conformandam suscepit. harum familiarum diuersitas etiam in editionibus conspicitur. nam cum Cuyckio tantum libri recensionis O^2*KZ* praesto fuerint, in editione Romana, quamquam magna ex parte cum Cuyckii recensione congruit, tamen etiam meliorum librorum scripturae multae receptae sunt. utriusque autem familiae lectiones tot locis tantopere discedunt, ut, nisi alterius textum genuinum et a Cassiano ipso profectum, alterius consulto interpolatum esse pro certo confirmetur, omnis ratio artis criticae labefactata uacillet. seligendis enim pro singulis locis scripturis hic nihil efficitur, cum interpolatoris sedulitas rem tam artificiose egerit, ut, si eius recensio sola hodie superesset aut unusquisque locus ipse per se tantum consideraretur, nihil omnino offensionis in uerbis eius tam callide conpositis inueniretur. alia igitur artis criticae uia in hac parte ingredienda est, ut, utri familiae per totum opus maior fides debeatur, quam certissimis fieri potest argumentis accurate cognoscamus.

Itaque ut ab eis quae momenti grauissimi sunt incipiamus, aliquot loci longiores in *BF(O)* multo aliter atque in *KZ(O)* conparati sunt. dicit Cassianus Conl. XVIIII, 1 se conuentus cuiusdam monachorum ideo mentionem fecisse, ut patientiam cuiusdam fratris, quae inmobili eius claruit lenitate, breuiter perstringeret. res autem ipsa in codicibus ita diuerse narrata est, ut in altera parte stent *BF(O)R*, in altera *KZ(O)*. sufficiet tamen uerba codicum *BOK* inter se conparata ponere.

Conl. XVIIII, 1, 2 p. 534, 20.

B	O	K
In ingenti itaque atrio subdiuali illa monachorum multitudine per duodenarium numerum distinctis orbibus considente cum qui-	*Ingentibus itaque atrio subdiuali illa monachorum multitudine per duodenarium numerum distinctis ordinibus (= v) considente*	*In ingenti itaque ... numerum (numero* manu 1) *distinctis orbibus considente cum ... intulisset, sub occasione istius tarditatis*

B

dam fratrum susceptum ferculum paulo tardius intulisset, uidens hoc praedictus abba Paulus, qui inter turbas ministrantium fratrum sollicite discurrebat, exerta manu alapa eum sub omnium percussit intuitu, ita ut inlisae sonitus palmae etiam auersorum uel longius considentium auribus resultaret. sed id memorabilis patientiae iuuenis tanta animi lenitate suscepit, ut non modo nullus fuerit ex ore eius sermo prolapsus uel tenuissimum murmur tacita labiorum agitatione signatum, sed ne ipsa quidem oris modestia ac tranquillitas aut color saltem quantulumcumque mutatus.

O

cum . . . intulisset, sub occasione istius tarditatis (*sub...tarditatis* in marg. man. 2) *uidens hoc praedictus abba Paulus, qui . . . discurrebat, exerta manũ alapa eum . . . intuitu, ita ut inlise sonitus palme etiam . . . resultaret. hoc autem idcirco ab eo* (*ab eo* in marg. man. 2) *factum est, ut cunctis qui aderant iubenis patientiam patefaceret et omnes qui interfuissent tali speculo modestiae erudientur* (sic!) *exemplo. quam maturo autem id senior fecerit consilio, reprobant. sed hid memorabilis patientiae iubenis tanta id* (*id* supra lin. man. 2) *animi lenitate suscepit, ut . . . modestia hac tranquillitas* et rel.

K

praedictus abba Paulus, qui . . . discurrebat, exerta manu palma eum . . . intuitu, ita ut sonitus etiam . . . resultaret. hoc autem idcirco ab eo factum est, ut . . . patefaceret et omnes qui interfuissent tali spectaculo modestiae erudirentur exemplo. quam maturo . . . fecerit consilio, res probauit. nam memorabilis patientiae iuuenis tanta id animi lenitate suscepit, ut . . . modestia atque tranquillitas et rel.

Iam, credo, dubium esse non potest, utra lectio uera sit. Cassianus nihil uult nisi insigne patientiae ac lenitatis exem-

plum proferre idque narratione simplici exponit, interpolator abbatis iracundiam nititur excusare, immo factum eius minime laudandum tamquam rem consilio et ratione actam probare. id uero a Cassiani consuetudine prorsus abhorret, qui uirorum etiam sanctissimorum errores ac uitia nusquam obtegere conatur: cf. I, 21. VII, 26. 27. X, 3. contra monachis medii aeui abbatis Pauli animum in iram praecipitem magnae offensioni fuisse patet. ne igitur homo sanctus tam grauiter peccasse uideretur, intrusa et interpolata sunt ea quae in *O* rudi adhuc opere coagmentata, in *Kv* autem conposita et expolita leguntur.

Iam ceteris huiusmodi locis sufficiet ea tantum proponere, quae in *O(O*[2]*)KZ* interpolata sunt, cum textum genuinum nostra editio exhibeat. corruptissime in *Oβ* traditus est locus XVIIII, 16, 3 *sane perfectis* et rel.

O	KZv
Sane perfectissimis quibusque summo et affectu iam castimoniae consummatis probationes quibus examinare se ualeant deesse non possunt, quibus perfecta eorum cordis integritas incorrupto conscientiae suae iudicio conprobetur. erit ergo consummato dumtaxat uiro similis etiam super hac passione probatio, scilicet ut qui se radices morbi huius penitus iam (iam supra lin. man. 2) *extirpasse cognoberit, explorandae si uolet (si uolet* supra lin. man. 2) *gratia castitatis imaginationem aliquam inlecebrosa mente concipiat. ceterum ab his qui aduc infirmi sunt hanc exami-*	*Sane perfectissimis quibusque et summo affectu iam (iam affectu v) castimoniae consummatis probationes quibus examinare se ualeant deesse non possunt, quibus perfectissima cordis integritas incorrupto conscientiae iudicio conprobetur. erit ergo consummatissimo uiro similis his quae supra dicta sunt (his . . . sunt* om. *r) etiam super hac passione probatio sui (sui* supra lin. *K:* om. *r), scilicet* (om. *r*) *ut qui se radices morbi huius penitus iam (iam penitus r) exstirpasse cognouerit, explorandae si uolet gratia castitatis interdum etiam aliquam exploratricem sui*

O

nationem nullatenus conbenit adtemtari (erit enim eis magis perniciosa quam utilis), ut coniunctionem femineam et palpationem quodammodo teneram atque mollissimam corde pertractent. erit enim eis noxiã quam salubris. quod enim experimentum huiuscemodi hominibus potest in hac ratione subpetere, ubi et in experimento ipsut est quod uitatur et in ipsa exploratione discrimen (quod enim . . . discrimen in marg. man. 2)? *quum ergo perfecta quis uirtute fundatus ad inlecebram blandissimorum tactuum quos cogitando confinxerit nullum mentis adsensum, nullam commotionem carnis in se deprehenderit exitatam, certissima puritatis suae capiet documenta, ita ut ad hanc se firmitatem puritatis exercens castitatis atque incorruptionis bonum non solum mente possideat, sed etiam si corporalem feminae adtactum causa cuiusqumque ut solent quod experimentum huiuscemodi hominibus potest in hac ratione subpetere, ubi et in* (uerba punctis deleta man. 2 in rasura scripsit: quae

KZv

imaginationem (imaginem K[1]*c) possit admittere. ceterum ab his qui adhuc minus firmi (infirmi r) atque perfecti (atque perf.* om. *r) sunt hanc examinationem nullatenus conuenit usurpari, ut coniunctionem femineam et palpationem quodammodo teneram ac (atque v) mollem corde pertractent. erit enim eis magis noxia quam salubris. quod enim experimentum huiuscemodi hominibus potest in hac ratione suppetere, ubi et in experimento ipsum est quod uitatur et in ipsa exploratione discrimen? cum ergo perfectissima quis uirtute fundatus ad inlecebram blandientium cogitationum nullum mentis adsensum, nullam commotionem carnis (carnis commot. c) in se deprehenderit excitari, certissima puritatis suae capiet documenta, ita ut ad hanc se firmitatem puritatis exercens castitatis atque incorruptionis bonum non solum mente possideat, sed etiam si corporalem feminae adtactum causa cuiuscumque, ut solet, necessitatis adtulerit, passionis sensum penitus (pen. sens. pass. v) ignoret. hoc abbas* et rel.

O

sequuntur, a man. 1 sunt) *experimentum ipsuht est quod uitatur et in ipsa exploratione discrimen necessitas ulla detulerit passionis sensum penitus ignorabit execretur. hoc abbas iohannes* et rel.

Ecce iterum luce clarius apparet cur hic locus a monachis medii aeui sit inmutatus. nimirum nimis periculosa uisa est illa castitatis probatio a Cassiano perfecto uiro concessa, ut scilicet imaginationem aliquam inlecebrosa mente concipiat et inlecebram blandissimorum tactuum quos cogitando confinxerit experiatur.

In Conl. XXIIII, cap. 17 Cassianus probat eam animae nostrae partem, quae infirmior sit, temptationibus diaboli facilius succumbere. in cuius rei exemplum refert Israelitas fornicatione lapsos, quia concupiscibiles animarum eorum partes corruptae erant. dein transitu ad rationabilem animae partem facto exemplis utitur regis Achab spiritusque illius mendacis qui per prophetas falsos loquebatur, demonstrans diabolum per rationabilem adfectum, si is letalibus insidiis apertus est, laqueos deceptionis intendere. postremo §. 5 *quod*, inquit, *etiam de domino nostro idem spiritus opinatus* (i. e. domini animam letalibus insidiis apertam esse) *cum in his eum tribus animae temptasset adfectibus* (quos cap. 15 exposuerat), *nihil tam uersutis profecit insidiis.* sequitur narratio triplicis domini temptationis. — ita omnia apte cohaerent, nisi quod exemplum temptationis per irascibilem animae adfectum ingestae desiderare possis. quod cum quidam sensisset, post uerba §. 5 *laqueos deceptionis intendit (intendat O, incurrens β)* haec intrusit: *sic etiam Herodem (erodem O) per irascibilem animae portionem (partem r) ad illam tantorum insontium (infantium v) necem callidissimus (callidus O) hostis inpegit, eo quod istam (histam O) propensius in eo norat (noberat O nouerat r) esse* (om. r) *uitiatam*

(*uitiam* K[1]). et haec exhibent *Oβ* Cluniensis *v*, omissa sunt in *BF*. — Conl. XXI, 5, 6 p. 579, 13 *BF* optime legunt: *ubi enim praeceptum, ibi necessitas, consequenter et poena.* contra ea quae in *OKv* addita sunt *et ubi necessitas, ibi et difficultas, ubi difficultas, ibi et neglegentia, ubi neglegentia, ibi et peccatum, ubi peccatum* inepta sunt et doctrinam scholasticam sapiunt. — XXIII, 12, 6 quae addunt *Oβv quam [pietatis instinctu] potuit etiam tunc saluare sed noluit* et superflua et insulsa esse patet. — XXIIII, 25, 1 cum *BF* scripsi: *persecutionibus aerumnisque uallatum manere semper inmobilem et ad praesidia dei fidum atque intrepidum perdurare.* non plane inepta sunt quae in *OZv* adduntur *aduersum se saeuientibus cunctis certum de praesidio,* sed uerbis *certum de praesidio dei fidum* quaedam ταυτολογία inducitur: cf. Ind. sub '*ad* pro ablatiuo causae uel instrumenti'. — XVIII, 16, 1 p. 526, 15 quae in *Oβv* adduntur in enuntiato *ut hanc immobilitatem uiri constantiamque pensantes, quanto minoribus [quam ille est adpetitus] inimici inpugnamur insidiis* superflua sunt, cum ad *minoribus* nihil aliud possit suppleri nisi *quam ille* uel *quam ille est adpetitus*. cf. Inst. XII, 33, 1.

Saepissime in libris deterioribus unum seu conpluria uerba et enuntiatorum partes plane mutata sunt. cf. p. 534, 6. 535, 29. 538, 16 sq. 539, 21. 540, 25. 542, 27. 546, 8. 9. 14. 548, 2. 549, 1. 6. 550, 18. 554, 11. 556, 2. 25. 557, 15. 558, 9. 10. 563, 22. 564, 23—24. 565, 17. 568, 9. 569, 17. 575, 23. 577, 22. 578, 14. 583, 2. 23—24. 590, 25. 592, 10. 596, 9. 597, 19. 599, 8. 600, 25. 601, 24. 604, 13—14. 606, 14. 607, 5. 616, 1. 3. 15. 623, 23. 624, 8. 625, 23. 632, 8. 639, 26. 642, 11. 20. 649. 651, 16. 699, 7. 704, 19—20. 706, 23. 708, 22. 709, 2—3. atque hos aliosque locos quam plurimos plerumque temere et sine ulla ratione meraque interpolandi uariandique libidine esse corruptos exemplis aliquot selectis demonstrabimus: omnia enim tractare ut longum, ita non necessarium est. pro *pontifex,* quod alias passim usurpat Cassianus, intrusum est *sacerdos* p. 521, 24. 522, 4. 523, 3. 601, 6. — *donaria* uox rarior quidem sed in seriore Latinitate usitata p. 563, 21 in *O* seruata est, ubi *BF denariis, βv muneribus* legunt: at

p. 574, 15 *BF* soli *donaria, Oβv munera* exhibent. — p. 657, 28 uocabulum rarius *pontificium* ab $O^2\beta v$ temere mutatum est in *priuilegium.* — p. 535, 2 in loco de quo supra disseruimus *BFO alapa, βv palma* legunt: eadem discrepantia est p. 629, 16. — saepe pluralis numerus, quem meliores seruauerunt, in singularem mutatus occurrit in deterioribus: p. 550, 16 *inritationum BFOr, inritationis βc.* 560, 8 *culparum BFO, culpae βv.* 595, 16 *iudicia* scripsi: *indicia BF, iudicium Oβv.* 622, 4 *inpugnationum BFOr, inpugnationis βc.* 628, 22 *deceptionum BFO, deceptionis βv.* 675, 1 *animas BF, anime O, animam Kv.* 681, 17 *laqueos BFO, laqueum Kv.* 694, 2 *laqueos BF, laqueum Oβv.* 687, 13 *exemplis BF, exempli O, exemplo βv.* — *etenim* pro *enim* positum p. 530, 25 *(β).* 543, 12 *(RKv).* 568, 17 *(β).* — pronomen possessiuum omissum p. 523, 13 *nostram (β).* 556, 7 *sui (Oβv).* 563, 13 *tua (βc).* 568, 4 *sui (βv).* 640, 22 *suae (βc).* 676, 15 *suam (K).* 694, 24 *nostrae (Oβv).* 697, 10 *suis (Oβv).* — *etiam* omissum 559, 21 *(β).* 608, 7 *(βr).* 627, 2 *(βr).* 649, 11 *(βc).* — *etiam* falso *additum* 518, 2 *(ORKv).* 547, 16 *($O^2\beta r$).* 548, 1 *(βv: enim O).* 550, 15 *($O^2\beta c$).* 566, 1 *($O^2\beta c$).* 628, 2 *(Oβc).* — *propelli* pro *conpelli* 623, 10 *(β):* cf. 620, 11. — *corpus* pro *caro* et inuicem: 640, 21 *(βr).* 649, 22 *(βc).* 655, 12 *(βc).* 679, 2 *(Kv).* — *expergitus* pro *expergefactus* 601, 1. 612, 18. 616, 18. — *siue* pro *seu* 548, 3 *(βc).* 560, 18 *(βc).* 566, 6 *(βv).* 607, 9 *(βv).* — *tum* pro *tunc* 606, 3. 675, 3. 684, 6. — *ipse ille* pro *ille ipse* 535, 27 *(Rβv).* 611, 12*(βv).* 646, 14 *(βv).* — 622, 14 *indagem* falsum, cum Cassianus tantum forma *indago — inis* utatur. — *summus* pro *sublimis* 645, 12 *(βv).* — *precari* pro *deprecari* 659, 24 *(Oβ).* — *in* cum ablat. pro *in* cum accus. saepe utitur Cassianus: recte ergo se habent p. 507, 27 *secedentes in cellulis (FR),* 523, 13 *retrusi in caueis (BFOR),* 663, 21 *in quo (quod Oβc) reuoluti.*

Reliquos locos interpolatos in libris deterioribus ordine persequemur praeter eos, qui aut per se manifesti sunt aut in apparatu critico inlustrantur. — p. 503, 17 *per congregationes perdurant:* cf. Inst. IIII, 1 *per monasteria custodiri.* — p. 505, 6 *suscepti]* cf. p. 507, 12. — p. 506, 6 cum *FR* et

archetypo codicis *O* titulum *de inuidiae malo* omisi et capita editionum 16 et 17 cum *FR* in unum contraxi: cf. p. 528, 23. in longitudine capitis 16 nihil est quod offendas, cum talia haud raro occurrant: cf. XVII, 25, XXIIII, 26. de inuidiae malo autem Cassianus etiam toto capite, quod uulgo sextum decimum est, agit, neque ulla causa est cur statuamus eum post *solitudo* p. 528, 23 nouum incepisse. — p. 510, 7 uerba *sed cum apostolorum excessu (post apostolorum excessum ORKv) tepescere coepisset credentium multitudo* non aliter intellegenda et explicanda sunt atque Caesaris B. G. VII, 20, 1 *quod eius discessu Romani tanta opportunitate et celeritate uenissent.* — p. 516, 2 *uiuos,* quod post *tepor* addunt *RKv,* et propter antecedens *uiuosque* displicet et superfluum est: nam *ad inferna demergit* idem est quod p. 515, 23 *in praeceps conlabuntur.* — p. 518, 7 *in cella sedens]* cf. p. 516, 22 *solitarie sedere,* Conl. VII, 23, 3 p. 203, 1 *sedete in cellulis uestris.* — p. 519, 2 *ab aliis* quod exhibent *ORKv,* quamquam Cassianus hic illic praepos. *a* — *ab* gerundiuo addit, tamen hoc loco propter sequens *ab alio (aliis Kv)* falsum est. — p. 528, 6 *satan (βv)* repugnat Cassiani usui, qui formas longiores *Satanas* — *Satanae* — *Satanan* praefert. — p. 528, 16 *maculam . . . lacrimis post deleuit (diluit βc):* cf. XX, 8, 9 *nisi ea (scelera) bonitas domini deleuerit,* Inst. III, 3, 3 *humani generis peccata deleuit.* — p. 532, 3 *suscepimus]* cf. praef. §. 3 *praecepta seniorum atque instituta suscipiant.* XVIII, 2, 2 *non ut has regulas atque instituta susciperent.* — p. 536, 23 *humilitate]* cf. Ind. s. u. — p. 536, 8 *summitate* utpote uox rarior praeferenda ei quae in $O^2R\beta v$ extat *sublimitate,* item uers. 16 *commoratione.* — p. 542, 27 *quantum humana inbecillitas ualet, sic unire cum Christo.* e uerbis *ualet sic* in *RKv* factum est *sinit:* male, cum uerba *quantum humana inbecillitas ualet* contra Nestor. V, 4, 5 recurrant. — p. 596, 10 *ad iniquae trutinae libremus examen:* cf. I, 21, 2 *ad examen publicum trutinantes.* — p. 601, 8 *exciti]* cf. XII, 16, 2. — p. 603, 15 *an]* cf. Ind. — p. 605, 22 *qui totum anni spatium aequali ieiunio concludebant:* cf. Ind. s. u. *concludere.* — p. 612, 11 *tenuerunt]* cf. p. 622, 19. — p. 612, 19 *sordidi liquoris]* cf. XII, 4, 4 *longis obsceni liquoris indutiis.* 7, 6 *obsce-*

num liquorem. — p. 613, 20 *ueritatis ipsius amatorem]* cf. p. 600, 7 *ueritatem desideratis agnoscere.* — p. 633, 16. quamquam Cassiani libri etiam Conl. III, 12, 5 *conlidetur* exhibent, tamen hic *conturbabitur* ex *BFO* recipere non dubitaui. nam cum in uersione Septuaginta καταραχθήσεται legatur, facile fieri potuit, ut inde altera lectio καταταραχθήσεται = *conturbabitur* oreretur. — p. 647, 26 *dissolui optat hoc corpore*: cf. I, 14, 9 *ut etiam optet ab hac carne discedere.* — p. 649, 11 *ita igitur etiam sancti atque ut ita dicamus uidentes, quibus summum perfectionis est studium, etiam illa* et rel. ne offendas in particula *etiam* bis deinceps posita, cf. p. 639, 25 *ut etiam peruigili cura oportunitatem conmittendi sceleris aucupantes etiam timeant ne libidinum satietate tardius potiantur.*

Sed libri familiae *β* et ex parte *RO* non solum interpolationibus, sed etiam lacunis abundant. cf. p. 503, 4. 507, 6. 515, 7. 19. 520, 5. 522, 6. 524, 17. 526, 28. 527, 19. 536, 1. 537, 5. 12. 544, 1. 555, 7. 559, 6. 560, 19. 569, 3. 572, 27. 574, 8. 578, 22. 581, 1. 582, 2. 588, 23. 596, 11. 599, 25. 620, 20. 640, 4. 646, 1. 652, 1. 655, 18. 658, 15. 659, 8. 665, 16. 687, 3. 688, 24. minor est numerus locorum quibus in eisdem codicibus uocabula transposita sunt. cf. p. 514, 11. 28. 515, 1. 517, 16. 518, 25. 521, 29. 523, 13. 525, 18. 536, 21. 561, 15. 644, 4. 646, 1.

Quae cum ita sint, auctoritatem librorum *BF*, quibus *O* tot locis adstipulatur quot repugnat, ubicumque potui secutus sum, neque aliam uiam in hac Conlationum parte recensenda ingredi licere, quo scrupulosius saepiusque uerba scriptoris relegi atque retractaui, eo magis mihi persuasi. sed cum consensui librorum *BF* saepissime uera et genuina lectio debeatur, tamen *B*, ut antiquior, ita etiam longe melior est (nisi quod in eo saepius uocabula male transposita sunt), idque exemplis demonstrare haud superfluum erit. itaque p. 515, 13 quod exhibet *B profusoriae uoluntati* uerum esse adiectiuum ipsum docet. ut enim ab *inrisor inrisorius,* sic a *profusor profusorius* recte deriuatur. — p. 519, 4 *tolerarit,* quod etiam in editione Romana extat *(toleraret F),* constanti usu Cassiani, praecipue in libris Institutionum, confirmatur: cf. p. 520, 2. — 527, 19 *non,* quod a B^2 inlatum est, et totius sententiae tenore et loco simili Conl. I, 13, 2 conprobatur.

— p. 530, 21] cf. Ind. s. u. *a — ab.* — p. 534, 8 cum B^1 *idem temporis* quam cum reliquis *id temporis* scribere malui, cum *idem aetatis* Tacitus dixerit. — p. 560, 4 *agnosco]* cf. p. 564, 12. — p. 604, 15 *abominatio enim* (*enim est* rell.) *peccatori religio* secundum Septuaginta βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια. etiam alias saepe copula a Cassiano omittitur. — p. 650, 4 *in media persecutione atque conflictu* secundum *B* recepi, quia *persecutio* ueteres etiam de actione iudiciaria dicebant. — p. 627, 18 *uasibus]* cf. Ind. sub 'declinatio'. — p. 647, 18 *optabam]* cf. p. 664, 20 et contra Nestor. III, 1, 1. — p. 651, 15 *nec dolemus nos uanae gloriae suggestione pulsari* recte *B.* cum *nos* in reliquis codicibus intercidisset, ut sententia staret, *pulsari* in *pulsati* commutatum est, ut *Oβv* legunt. — p. 681, 21 *de quibus (armis) aetas robustior innumeras hostium prostrauit cateruas.* cum uocabulis *aetas robustior* Saul significetur, falsam esse reliquorum librorum lectionem *prostrauisset* manifeste patet. praeterea cf. p. 522, 19. 562, 25. 575, 5. 608, 4. 616, 9. 10. 626, 20. 629, 16. 640, 7. 645, 28. 651, 11. 660, 20. 683, 6.

Sed tantum abest, ut codex ille e quo *BF* fluxerunt sine grauibus mendis fuerit, ut saepe dubium esse non possit quin librorum deteriorum scriptura praeferenda sit. interpolationibus quidem *BF* fere uacant: quae enim eo pertinere uidentur, aliter explicari possunt maximamque partem non sunt nisi uocularum repetitiones per errorem describentium ortae. sic p. 509, 16 *sequenda [est]* propter praecedens *uitanda est,* 550, 26 *itaque [de] remediis,* 555, 12 *de indumentorum eius atque officii [eius] uilitate,* 563, 13 *carnis [et] afflictione* (etiam *O*), 579, 12 *et [ad] salubritatem* pro *et salubritate,* 581, 8 *[non] longe,* 588, 14 *ut puta [ut],* 652, 6 *[uel] inuiti uel* (consentit *O*). quam facile autem talia inrepere potuerint, ipse, cum codicem *B* iterum excuterem, clarius perspexi. p. 669, 7 *B* exhibet *quia [pro] his.* librarius enim, cum uersum praecedentem uerbo *p̄nuntiet* inchoasset, ad alterum perueniens *p̄* male repetiuit: *p̄nuntiet* / *p̄ his* . eodem modo p. 669, 12 *carnis sui* explicatur. extat enim in *B* in fine duorum uersuum: *sp̃s sui* / *carnis sui.*

— tribus locis notae marginales et glossae in textum receptae sunt: p. 642, 11 *De theoria,* 702, 3 *laceris cruribus [cruciatibus],* 705, 7 *adepti [nancti].* uno tantum loco in archetypo librorum *BFO* uocabula male transposita erant: p. 642, 21 *ad praesens non solum.* contra magnus est lacunarum numerus: p. 510, 3 *quae uendebant F,* 512, 23 *etiam F,* 525, 22 *ac BF,* 526, 1 *ut BF,* 529, 20 *sunt B¹F,* 531, 26 *ad BF,* 543, 8 *et BFO,* 545, 10 *uel deesse BF* (propter ὁμοιοτέλευτον), 567, 14 *uel BFO¹,* 569, 1 *aut per cogitationem aut per sermonem* (uidetur unus uersus propter ὁμοιοτ. excidisse) *BF,* 576, 20 *ita legimus . . . uinum* (propter ὁμοιοτ.) *B¹F,* 581, 2 *uel BF,* 583, 11 *eos BF,* 584, 26 *siue displiceat* (propter ὁμοιοτ.) *BF,* 586, 11 *et BF,* 592, 19 *solum BF,* 597, 18 *ne B¹F,* 601, 2 *sensus BF,* 603, 17 *illa BF,* 605, 9 *prohibentur . . . quae* (propter ὁμοιοτ.) *BF,* 607, 20 *et primitias* (propter ὁμοιοτ.) *BF,* 612, 16 *nobis . . . defectis* (excidit unus uersus) *BF,* 620, 14 *haec BF,* 623, 17 *et BF,* 634, 25 *confidenter adiungens BF,* 639, 24 *omnes BF,* 641, 15 *in BF,* 646, 3 *umquam BF,* 647, 4 *et BFO¹,* 647, 21 *solum BF,* 674, 14 *cui . . . soluitur BF,* 681, 25 *quibus . . . sed illis* (propter ὁμοιοτ.) *BF,* 684, 25 *ita BF,* 689, 16 *conuersione BF,* 692, 20 *uel ex . . . labore* (propter ὁμοιοτ.) *BF.* — leuiora menda familiae *BF* et quae partim characteribus archetypi non intellectis, partim incuria librariorum orta erant, haec fere sunt: p. 516, 18 *uerbi* pro *breui* (ortum fort. ex *urebi*), 529, 3 *mortiferi* (pro *mortiferis*) *basilisci uenenis,* 538, 23 *ad* pro *et* (ita etiam *O*), 540, 3 *iti* (in *B*) *idemque* pro *itidemque,* 540, 23 *suspendit* pro *distendit* (ortum e praecedente *suspensum*), 544, 12 *ut* pro *et* (consentit *O*), 550, 4 *facilius in temptatione* pro *facili sustentatione,* 557, 8 *curiosis* pro *copiosis* (ortum ex *cupiosis*), 574, 10 *prohibetur* pro *prouehitur* (ortum ex *probehitur*), 577, 16 *detinemur (detinem̄)* pro *detineri,* 581, 15 *sanctitate* pro *castitate* (mero errore propter praecedens *sanctimonia*), 585, 14 *probatum* pro *prolatum,* 585, 17 *etiam* pro *iam* (post *sed*), 592, 23 *praecepit auctoritas* pro *praecepti auctoritate,* 597, 7 *uertamur* pro *uergamur,* 600, 7 *uirtutum* pro *ueritatem,* 600, 19 *sabbati* pro *sabbata,* 606, 21 *qui* pro *qua* (licet etiam *qui* ferri queat), 623, 17 *congregati* pro *concreti,*

638, 18 *discernenda* pro *discenda* (ita etiam *O*), 640, 9 *peccatori* pro *peccatorib̄,* 654, 20 *cordis* pro *carnis* (= *O*). — p. 622, 12 *solam* pro *secundam* in *BFO* e conpendio *scd̄am* ortum esse similibus erroribus in *O* occurrentibus probatur, qui liber p. 535, 28 *solum* pro *scd̄um,* p. 685, 9 *scd̄alis* pro *sodalis* exhibet.

Quibus disputatis cum facile intellegatur in pretio familiae *BF* recte aestimando ponderandoque cautione quadam opus esse, quotquot locis lectiones horum codicum ferri non poterant, eam sanandi rationem ingressus sum, ut aut librum *O* ab eodem archetypo deriuatum sequerer aut coniectura probabili uterer aut, si haec remedia non sufficiebant, ad libros deteriores confugerem, qui quamuis correcti atque interpolationibus cuiusque generis referti sint, tamen aliquot locis integra scriptoris uerba soli seruauerunt. itaque reiecta codicum *BF* auctoritate hos locos constitui: p. 506, 9 lectio *ulteriores* loco simili XI, 2, 1 confirmatur. — 507, 17. quamquam *quisquis* saepe a Cassiano usurpatur, tamen *quisque,* in quo *ORK* consentiunt, praeferendum duxi: cf. p. 708, 1. — 509, 27 *etiam ut* in *F* interpolatum est (*prout* = καθότι): idem statuendum de particula *autem* p. 510, 1. — 515, 25 cum *RK* scripsi *in hac quam semel adripuerunt professione.* quod *BF* exhibent *qua diximus adripuerunt* nihili est. — 529, 10 *fomitem curationis,* ut legunt *BFOR,* explicari nequit: uitium ortum e conpendio *fom̄tum.* — 529, 17 e Z^2v recepi *cum illud mortiferum uirus quod nolunt prodere lateat in medullis.* in archetypo omnium librorum *non uult* extabat, quare editores *non uult prodire* temptauerunt. non recte: praecedit enim uers. 14 *erubescentes ipsam prodere ueritatem.* — 537, 17 melius est quod *ORβv* praebent *in huiusmodi raptum frequenter excessum* quam *huiusmodi raptum frequenter excessu,* cum Cassianus aliquotiens dicat *rapi in excessum,* nusquam *rapi excessu:* cf. Ind. s. u. *excessus.* — mirum est mendum 541, 21 *fideliter uel posse uel plenius disputare* pro *uel fidelius posse u. p. d.,* item 545, 10, ubi primum *uel deesse* propter praecedens *inesse,* deinde *motuum* omissum est, postremo *manere prorsus* (etiam in *O*) interpolatum. Hartelius quidem proposuit *has sibi inesse uirtutes exploratrix internorum conscientia manereue prorsus depre-*

hendet. sed mihi et *uel deesse* et *motuum* necessarium esse uidetur, ut sententia recte stare possit. quod si conceditur, *manere prorsus* intellegi nequit. — 545, 18 *nec uulnerum suorum pericla celauerint aut medellam paenitentiae procaci mente respuerint* β recte. nam et forma rarior *periclum* anteponenda est et *paenitentiae* recte se habet: cf. 529, 10 *nec medellam paenitentiae nec fomentum ullius curationis admisit.* — 567, 8 *feriunt]* cf. 652, 2. 685, 20. — 579, 14 sqq. leue est uitium *uerba* pro *uero,* sed id quod sequitur *illius* pro *potius* non uideo quomodo possit explicari. — 618, 21 *polluat* cum *Z* scribi necesse est, nisi ἀνακολουθίαν ideo statuere malis, quod uerbum a coniunctione *ut* longius remotum est. — 634, 19 cum *K*¹*v* scribendum esse patet *de nauigii sui oneribus mortalitatis oppressi naturali infirmitate desperans,* i. e. de infirmitate corporis, quod nauigio conparatur, quia oneribus mortalitatis nimis deprimitur. — 646, 25 *cum se tantis actualibus ditari fructibus cerneret et e contrario theoriae bonum corde pensaret ac uelut in una lance tantorum laborum profectum, in altera delectationem diuinae contemplationis adpenderet.* cum *laborum profectus* opponatur *delectationi contemplationis diuinae,* etiam *theoriae bonum* contrarium habeat necesse est. scripsi igitur cum β *actualibus,* quoniam et aliis locis plurimis theoretica conuersatio ab actuali discernitur. *ac talibus,* quod *BFOv* exhibent, ab hoc loco alienum est. — 647, 4 in β recte legitur *desiderium unitatis et inseparabilis Christi societatis.* — 662, 12 *ad id* (scil. ad gaudium beatitudinis, quod interruptum erat) β recte. *ex his* nihili est neque ad *aeternis suppliciis* referri potest, quia lex membris nostris inserta aeternis suppliciis non addicit neque nocentes nos sed tantum infelices reddit. — 684, 14 quae *BF* exhibent *sed ne illos quidem illic similiter ea quae sunt ad uictum necessaria prouisuros* nullo modo ferri queunt. non enim referebat parentes, sed Cassianum et Germanum ipsos cum labore uictum sibi in sua prouincia subministrare, ut in Aegypto facere coacti erant. — 687, 7 *Z* solus *qui* ante *quidquid* seruauit.

Codicis *O* qualis sit in hac Conlationum parte condicio quodue pretium, iam supra exposuimus. qui cum quasi in medio utrius-

que librorum familiae positus sit, haud raro arbitri uice fungitur. itaque p. 548, 17 unice uerum est *pro uilibus.* in *BF* e *probilibus* factum est *probabilibus:* quod autem in *β* extat *pro leuibus* arbitrio interpolatoris debetur. — 599, 8 in *O* et *profestis* et *tuebamur* recte se habet. in *BF* cum *etiam* e sequente uersu inrepsisset, *p* in *pfestis* per neglegentiam omissum est. — 623, 17 particulam *et,* quae post *est* in reliquis libris exciderat, seruauit *O.* familiae *β* interpolator cum defectum sensisset, *qui* intrusit. similes loci sunt 648, 7 *quis ita solitudinis secreta sectatus est* ⟨*et*⟩ *uniuersorum mortalium consortia declinauit* (*et* om. *BF: uniuersorumque β* ex interpolatione), 631, 9 *cum omnes* ⟨*nos*⟩ *non similitudinem, sed ueritatem peccati in carne gestemus,* 639, 27 *potiantur,* ⟨*et*⟩ *de ignominia* (ubi in *β ac* interpolatum est). — 705, 7 in archetypo scriptum fuit *adepti,* quod *O* integrum seruauit. in eo autem codice e quo *BF* fluxerunt extitit $\overset{\textit{nancti}}{\textit{adepti}}$, unde *nancti* in *Z* ortum est. — praeterea cf. p. 512, 15. 520, 11. 546, 10. 563, 21. 566, 19. 596, 14. 625, 7. 646, 2. 665, 18. 678, 14. 684, 25. 688, 1. 692, 20.

Postremo dicendum est tribus locis me errasse in scriptura quam recipere debui. p. 531, 7 in *BF* recte legi *inuidiae autem quasi a regulo serpente effusum uirus uitam ipsam religionis ac fidei, priusquam in corpore sentiatur* (scil. uirus), *excludit* probatur loco simili p. 213, 5 *ob illud mortiferum uirus quod priusquam sentiatur interimit.* — p. 654, 3 *quia* recipere debui. nam p. 663, 23 *quam* non ad locum scripturae pertinere uidetur. — p. 705, 16 cum omnibus codd. praeter *O* scribendum erat *siue societas copulae,* cum *copula* frequenter de matrimonio dicatur: cf. tamen Inst. II, 12, 3 *quem societas operationis uel discipulatus et disciplinae inbutio copulauit.*

CAP. VI. DE CODICIBUS LIBRORUM CONTRA NESTORIUM.

1. Cod. bibl. armamentarii Parisiensis n. 483 (antea *N*
448) saec. X—XI, formae maioris, fol. 116, fol. 1—61 Cassiani

libros contra Nestorium continet. fol. 1ª indiculus legitur: *In hoc codice continentur | Cassiani libri septem | contra Nestorium* etc. praeterea in codice extant: Athanasius ad Epictetum. Hilarius de essentia patris et filii. Fides catholica exposita ab episcopis Gallicanis. Epistola Germinii aduersus Arianos. Decretum synodi Orientalium. cf. Ulysse Robert, Inventaire sommaire des Manuscrits des Bibliothèques de France dont les catalogues n'ont pas été imprimés, uol. I, p. 74. — liber a manu recentiore correctus est. notas marginales, quae hic illic occurrunt a prima manu scriptae, in apparatu critico repetiui.

M 2. Cod. Musei Britannici (Additional Mss.) n. 16414 saec. XI (rectius duodecimi, ut Goldbacher censet), fol. 193ᵇ—226ª libros aduersus Nestorium exhibet. fol. 193ᵇ haec leguntur: *In noe s. et indiuidue trinitatis ÷ incipit prologus ÷ VII. librorū de incarnatione dei ac dni nri ihu χpi editorum a beatissimo cassiano massiliensi abbate uiro disertissimo. rogatu leonis tunc urbis rome archi diaconi. postea uero eiusdem sedis pape. contra nestorium ereticum constantinopolitanum episcopum.* foliis duobus deperditis hae partes operis desunt: VI, 16, 3 *conceptus ac per hoc quartus est hic* . . . VI, 23, 2 *sed dum utique a tempore,* VII, 26, 2 *blasphemiae qua ais* . . . VII, 31, 1 *etsi nunc praesentia non.* — contulit A. Goldbacher Londinii a. 1883.

p 3. Parisinus bibl. nationalis n. 14860 saec. XIII, forma octaua, fol. 247, fol. 1ª — 68ª opus contra Nestorium continet binis columnis scriptum. eiusdem familiae est cuius *N*, non tamen ex eo descriptus: quod e lectionibus discrepantibus et e lacunis codicis *N* quas infra significaui apparet.

N	p
praef. 2 *episcopalitactus imperitiae*	*episcopali tractus imperio*
I, 2, 4 *similitudine*	*dissimilitudine*
— 3, 3 *hominē* . . . *ualeant* .	*homines* . . . *ualeant*
— 5, 1 *et correctorum* . . .	*ut correctio eius*
— 5, 4 *caro factum sit* . .	*factum sit caro*
II, 3, 10 om.	*et illic*

N	p
III, 2, 1 *excludit*	*exclusit*
— 3, 4 fin. om.	*non*
— 4, 3 fin. *iussione*	*missione*
— 8, 1 om.	*autem*
— 10, 2 om.	*qui*
— 12, 4 om.	*quem confiterentur*
— — — om.	*christus*
— 12, 5 om.	*tantum*
IIII, 1, 1 om.	*ipsa*
— 1, 3 om.	*matre*
— 7, 2 om.	*ne*
— 9, 7 om.	*iste autem tu es deus noster*
V, 1, 1 om.	*in spem*
— 4, 1 *christus*	*christi* (solus recte)
— 4, 4 om.	*se*
— 8, 2 om.	*semper*
— 9, 3 *nega tu*	*negato* (recte)
— 10, 5 om.	*et*
— 11, 1 *alterioribus* . . .	*ulterioribus*
— 12, 3 *descendit de caelo* (Uulgata)	*de celo descendit* (recte)
— 13, 1 om.	*dominus*
— 13, 2 *mundo*	*in mundo* (recte)
— 15, 2 om.	*sed omnes affectu pari*
VI, 4, 1 *propter*	*per* (recte)
— 7, 3 *atque*	*ad quę* (recte)
— 8, 1 *inquit*	*qui* (recte)
— 9, 1 om.	*et*
— 17, 1 om.	*deum*
— 22, 1 om.	*deus*
VII, 10, 2 om.	*remedia uel menbrorum*

4. Cod. bibl. Coloniensium Augustinianorum, quo *a* Cuyckius in recensendis libris contra Nestorium usus erat. more eorum temporum Cuyckius tantum lectiones selectas in

calce editionis suae adnotauit: e quibus apparet codicem, qui nunc deperditus esse uidetur, familiae *Np* fuisse.

Codicem Matritensem bibl. nationalis sign. Q 106, saec. XII, qui tantum quattuor priores libros et ne hos quidem integros continet, non adhibui.[1]) sine dubio autem ad familiam codicis *M* pertinet, quo fortasse recentior est.

Praeterea Florentiae duos libros manu scriptos extare qui opus contra Nestorium continent e Bandinii catalogo noui. alter est Laurentianus XXVI, 13 saec. XV, alter bibl. Leopoldinae Mediceae Fesulanae 48 saec. XV. ex his Laurentianus, si quicquam ex initio praefationis a Bandinio exscripto conicere licet, pessimus est, alter certe recentissimus: quamobrem neutrum me inspexisse facile excusabitur. idem ualet de Parisino 2143 saec. XIIII cui inscriptum est: *Cassiani Bethleemitici* (sic!) *presbyteri de incarnatione uerbi* (sic!) *libri nouem* (sic!). aliorum autem librorum manu scriptorum huius operis nec uola nec uestigium usquam apparuit.

Libri quibus usi sumus in duas familias diuiduntur. alterius solus est *M*, alterius reliqui. nam ut ab indiciis quae grauioris momenti sunt incipiamus, non paucas lacunas et maiores et minores, quae in *Npa* apparent, explet *M*, e contrario codicis *M* lacunas reliqui non habent. plerumque autem tales defectus familiae *Npa* ὁμοιοτελεύτῳ ortos esse adiecto siglo ὁμοιοτ. indicabimus. itaque in *M* recte adduntur: I, 3, 4 *disiunctam ⟨quam scit sibi utique peruersitate coniunctam⟩* ὁμοιοτ. — III, 3, 2 *hoc dicit: non nouimus iam Christum secundum carnem ⟨et hic: non nouimus iam Christum secundum carnem, hoc ait⟩*. — III, 8, 1 *⟨qui salui fiunt⟩*. — III, 16, 8 *filii sui nomen ⟨etiam dilecti et complaciti sibi filii nomen⟩* ὁμοιοτ. — IIII, 13, 4 *quia dominus Iesus Christus in gloria est dei patris ⟨uelis nolis, negare non poteris, quia dominus Iesus Christus in gloria est dei patris⟩* ὁμοιοτ. — V, 4, 1 *et iterum ⟨in interiorem⟩* ὁμοιοτ. — V, 10, 5 *si autem separat atque disrumpit, ille utique soluit ⟨qui separat atque disrumpit⟩* ὁμοιοτ.[2]) — VI, 2, 1

[1]) Cf. Bibl. patrum Latinorum Hispaniensis p. 436.

[2]) Sed totus locus propter stolidam sententiam spurius esse uidetur.

hordiacii ⟨*fuerint, et hi, quantum ad ingenium nostrum pertinet, hordiacii*⟩ ὁμοιοτ. — haud raro in familia *Npa* unum uocabulum omissum est. I, 2, 6 *[eius]*. II, 2, 6 *[et]*. II, 5, 3 *[contradictionem]*. III, 9, 1 *[ergo]*. III, 10, 1 *[inquam]*. III, 10, 2 *[quam]*. IIII, 1, 1 *[suae]*. V, 2, 1 *[euidenter]*. extant etiam loci ubi *N* solus lacunosus est: quorum plerique supra, ubi de diuersitate codicum *N* et *p* tractabamus, indicati sunt.

Exceptis locis quibus familiam *Npa* siue solum *N* lacunis uitiatum esse demonstrauimus, eandem familiam praecipueque *N* librum praestantissimum codex *M* raro tantum bonitate superat. sic I, 1, 1 cum *M (ydram)* scribendum *hydram:* nam *hydrae,* quod *Np* exhibent, ferri nequit. — II, 3, 5 in *Np* e Uulgata intrusum est *paruulus enim natus est nobis, filius datus est nobis. M* recte: *filius natus est nobis, paruulus datus est nobis:* cf. §. 3. 5. 6. — II, 6, 5 *domini saluatorisque nostri inde est origo, unde conceptus: et cum descendente in uirginem totius diuinitatis plenitudine natus sit, filius hominis esse non potuerat, nisi prius dei filius fuisset.* sic *M,* quem secuti sumus, cum *filius enim hominis* quod *Np* exhibent intellegi non possit. — III, 10, 5 in *Np gloriae* pro *maiestatis* e Uulgata receptum est: cf. §. 4. — IIII, 13, 3 in *p* legitur *scito enim,* in *Nv scitote enim,* quod absurdum est. Cassianus enim neminem alium nisi Nestorium haereticum adloquitur. uerum sine dubio est *scito etenim,* quod *M* praebet. — V, 2, 1 scribendum est *Iesum Christum theodochon imaginem (magis Np) appellandum.* — V, 5, 1 in *Np* transposita sunt uerba *deus praeter te,* pro *praeter tè deus:* cf. IIII, 9, 6. 11, 2 et 3. — V, 7, 4 *Np* male tradunt *inuisibilem dei filium* pro *inuisibilis dei filium.* — VI, 7, 2 *ex parte qua uis facias honorem, ex parte qua uis facias iniuriam M* recte: *qua uis . . . quã mauis N, quam uis . . . quam uis p.*

Hi fere sunt loci quibus codicem *M* alteri familiae, id est *Npa* uel uni eorum, praeferendum esse duximus. ceterum totum opus secundum *Npa* recensuimus, cum nobis persuaserimus huic familiae et in primis *N* passim fidem maiorem deberi. *M* enim non solum persaepe uerba scriptoris pessime traiecta exhibet, sed etiam innumeris interpolationibus et lacunis la-

borat. quod ut saltem exemplis demonstretur — nam omnia persequi longum est — omissis eis locis, quibus uel lacunae apparent uel uerba traiecta sunt, de interpolationibus quibusdam insignibus disseremus. I, 2, 2 legendum cum *Np: Eunomius . . . licet similem sibi diuinam esse asseruerit trinitatem, diuersam tamen a se contendit.* contra in *M* haec extant: *licet similem sibi trinitatem in diuinitate esse concedat, equalem tamen non esse contendit.* — I, 5, 5 *nouit deus sine sui corruptione misceri et tamen in ueritate misceri, et ita suscipere, ut nihil ei crescat augmenti.* pro *et ita* in *M* legitur *nouit in se ita.* — I, 5, 6 *Np* recte exhibent *conflatili quodammodo genere, M conflatilia aliquo modo uel genere.* — II, 5, 1 *quamquam Np* recte, *quamquam quia M.* — III, 6, 4 rogat Nestorium Cassianus quid facturus esset, si ei similiter ut Paulo apostolo dominus subito lumine diuino clarus appareret? num dubitaret dominum et agnoscere et deum confiteri? *dic mihi, quaeso,* inquit, *si te inopinantem fulgor ille circumdaret et perculsum atque perterritum splendor inmensi luminis consternaret iaceresque in tenebris oculorum atque errorum tuorum, quas tibi inmensus et ineffabilis pauor mentis augeret, . . . quid diceres?* cum in archetypo pro *inmensus* scriptum fuisset *inmensas,* in familia *M* ineptissima interpolatione uocabulum *angustias* ante *pauor* additum, *ineffabilis* uero in *ineffabiles* mutatum est. — II, 7, 2 in *Np* recte *disparatio* scriptum extat, in *M disseparatio dispatio.* — II, 7, 3 pro *inseparabilem M* exhibet *geminam pęnitus.* — II, 7, 6 *M: alterum enim* ⟨*e duobus*⟩ *fieri necesse est,* II, 8, 2 *caro* pro *mater.* — III, 11 pro uerbis *qui habere me forsan alios quorum utar testimoniis non arbitraris M* praebet: *quia habere me forsan praeterea quibus usus sum testimonia non arbitraris.* — III, 15, 3 Cassianus inter uirtutes apostoli Petri praedicat *innocentiam peritam,* e quibus uerbis in *M* factum est *innocentem periciam.* — IIII, 6, 3 inter *memorauit* et *audi M* haec uerba nescio unde petita habet: *Oportuerat itaque quisquis es. O* (sic!). — V, 8, 2 e uestigiis codicum meliorum *(unitati unitas N^1p, uniti unitas N^2a)* restitui *uniti diuinitas. M* ex interpolatione praebet *sibi diuinitatis unitas.*

Porro ut probemus quanta auctoritas familiae *Npa* etiam in singulis scriptoris uerbis restituendis sit tribuenda, aliquot locos hic tractabimus, plerosque commentario critico reseruaturi. I, 2, 1 in *p* traditum est *photiniani,* in *M futiniani,* in *N* uero *phitoniaci:* in quo nihil aliud latere quam *photiniaci* et per se probabile est et insuper confirmatur Eucherii codice Casinensi 439 saec. VIIII—X, ubi fol. 78[b] *fotiniaci* nominantur (Reifferscheid BPLI uol. II, p. 369). — II, 6, 1 *tum p* recte, *totum N, tunc M.* — III, 3, 1 non est cur cum *M* scribatur *Christum secundum carnem:* cf. 3, 3. 5, 2. — III, 4, 3 *missione p* recte, *iussione NM.* — III, 6, 1 *simul mecum N, mecum simul Mp* et Uulgata. — III, 6, 3 *inaestimabili maiestatem dei luce fulgentem Np, inextimabilem M,* unde *inaestimabilem v* inepte. — III, 6, 7 *N* solus formam rariorem *semianimus* seruauit. — ibid. *suffecitque p* recte, *sufficitque NM.* — III, 6, 8 *christi Np, christus M* et Uulgata: cf. V, 4, 1. Conl. I, 19, 2. — III, 7, 3 *dei* Cassianum legisse in loco Pauli ad Rom. 14, 10, non *Christi,* ut *M* cum Uulgata habet, ex argumentatione eius patet. cum enim probare uellet tribunal dei et Christi idem esse, duos locos similes protulit, quorum in altero tribunalis Christi, in altero tribunalis dei mentio fit. itaque colligit: *uides ergo unum atque idem tribunal dei futurum esse quod Christi* et infra pergit: *quia apostolus in alia nos manifestandos epistula ante tribunal Christi, in alia ante tribunal dei dixit.* — ibid. et IIII, 13, 4 flectet (κάμψει) *N* recte, *flectetur Mp* e Uulgata. — III, 13, 1 *deum coram ipse confessus sit Np, coram deo M.* — III, 14, 2 *super terram]* cf. Conl. XXII, 13, 3. — III, 16, 2 *columbam et (et* om. *Mp* et Uulgata) *uenientem* (περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον) *N.* — IIII, 6, 7 *in similitudine* (= ἐν ὁμοιώματι) *Np: in similitudinem M* e Uulgata. — IIII, 7, 2 *p* solus *ne* ante *necesse* seruauit. — IIII, 9, 6 *M* omisit *serui* (δοῦλοι) et post *manicis* addidit *pergent,* utrumque e Uulgata: cf. 11, 1 et uerba Graeca Esaiae 45, 14. — IIII, 11, 2 *uere enim magnae sunt haec uincula et ineffabilis caritatis N* solus recte: *magna Mp* inepte. — IIII, 12, 3 *non est autem humanae opis redimere populum a captiuitate peccati p*: *opus N, opes M.* — V, 9, 3 *negato p* recte: *nega tu NMv.*

— VI, 1, 2 *etiamsi ea sensu ipso non capiant p: ipsa NM.* — VI, 2, 1 *sicut . . . sic a* solus recte: *si . . . si N¹Mp, sic . . . sic N²*. — VI, 2, 2 *ex se milibus Np: ex similibus M, ex seminibus v.* — ibid. *saturandos p* solus recte.

CAP. VII. DE LOCIS SCRIPTURAE SACRAE A CASSIANO ADLATIS.

Quod Cuyckio et Ciacconio uisum est Cassianum plerosque locos scripturae quos profert e uulgata editione deprompsisse, id nunc codicum auctoritate nisi omnino negare possumus. non quidem ignorat Hieronymi translationem eamque emendatiorem esse significat. cf. Conl. XXIII, 8, 2: *si in sanctis suis non confidit, et in angelis suis repperit prauitatem* (Iob 15, 15 sec. LXX), *siue, ut emendatior translatio habet: ecce inter sanctos eius nemo inmutabilis, et caeli non sunt mundi in conspectu eius* (idem locus sec. Uulgatam). emendatior scilicet ea translatio uisa est, quae Hebraicam exprimebat ueritatem. cf. Inst. XII, 31: *super quem requiescet spiritus meus nisi super quietum et humilem et trementem uerba mea* (Esai. 66, 2)? *siue secundum exemplaria quae Hebraicam exprimunt ueritatem: ad quem autem respiciam, nisi ad pauperculum, et contritum spiritu, et trementem uerba mea* (idem locus sec. Uulg.)? similiter N IIII, 3, 3 *obsecro, domine, prouide alium quem mittas, quod in Hebraeorum uoluminibus multo euidentius legitur: obsecro, domine, mitte quem missurus es,* et N V, 5, 2: *quiescite ab homine, cuius spiritus in naribus eius: quia in quo reputatus est ipse* (Esai. 2, 22)? *uel, ut uerius atque euidentius in Hebraeo est: quia excelsus reputatus est ipse.*[1]) alio loco (Inst. VIII, 21)

[1]) Non *excelsus,* sed uerba *in quo* (scil. pretio) sensum Hebraicum exprimunt: cf. Gesenii Lexicon² p. 343ᵇ, ubi hic locus uertitur et explicatur: *cuinam rei hic aequiparandus est? i. e. quanti hic aestimandus est?*

uerba uulgatae editionis in euangelio Matth. 5, 22: *qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio* defendit et uera esse adfirmat, dicens id quod in quibusdam exemplaribus additum sit *sine causa* (εἰκῇ) postea adiectum esse ab eis *qui amputandam iram pro iustis causis minime putauerunt,* capitulumque his uerbis finit: *melius tamen est ita tenere, ut et nouella exemplaria multa et antiqua omnia inueniuntur esse perscripta.* item Conl. VIII, 10, 1 etsi locum Geneseos 3, 1 omnino secundum LXX profert, tamen distinguit inter *sapientior* (= φρονιμώτερος) et id quod libri Hebraici exprimunt atque ex eis in Uulgatam transiit *callidior.* — hi sunt loci quibus Cassianus uulgatam editionem disertis uerbis respexit. hic illic etiam ad uerbum eam sequitur, sed multo saepius et in uetere et in nouo testamento citando aut paulum ab ea discedit aut uerba Graeca accurate reddit. omnino autem multis et diuersis scripturae sacrae exemplaribus usus esse uidetur, quoniam et Inst. VIII, 21, quem locum supra posuimus, contendit nouella exemplaria (Latina scilicet) multa et antiqua omnia uerba *sine causa* omittere et Inst. I, 2, 1 postquam locum apostoli ad Timotheum I, 6, 8 *habentes autem alimenta et operimenta, his contenti simus* adscripsit, statim adiungit: *operimenta, inquiens, non uestimenta, ut in quibusdam Latinis exemplaribus non proprie continetur* (cf. Roensch[2], p. 318): cf. Inst. XII, 27, 1 *simulacrorum siue idolorum seruitus,* Conl. VIII, 21, 3 *semen illud Seth pro merito sanctitatis angeli dei siue ut diuersa exemplaria continent filii dei uocati sunt,* XXIII, 17, 7 *carbunculus siue calculus,* XXIIII, 2, 2 *reliquerit siue oderit,* XXIIII, 24, 1 *uende siue dimitte,* N V, 15, 1. — multo certius autem eius rei argumentum hoc est, quod ipse in iisdem locis sibi non constat, sed sane multos modo his modo illis uerbis mutatis adfert. inter quae uel maxime insigne est quod Conl. XXII, 13, 5—6 e psalmo 36, 23—24 primum *non conturbabitur* (ita *BFO*) profert, tum bis deinceps *non conlidetur.* at, dicet aliquis, primo loco non *BFO,* sed *βv (non conlidetur)* uerum exhibent. quod equidem prorsus nego. cum enim textus Graecus habeat οὐ καταραχθήσεται = *non conlidetur,* quis praestabit

nullo tempore et in nullum exemplar lectionem uariantem κατα⟨τα⟩ραχθήσεται = *conturbabitur* inrepere potuisse? hac argumentatione ductus cum *BFO* errare malui quam cum interpolatis textum uulgatum sequi. simili ratione etiam reliquis locis omnibus, ubi diuersitas lectionis in scripturis sacris conspicitur, solos codices optimos respexi, temerarium esse ratus rem ita instituere, ut loci scripturae sibi concordent, praesertim cum et discrepantia librorum tam late pateat, ut illud nisi per uim et arbitrium effici non possit, et Cassianum ipsum modo hanc modo illam uersionem sequi, modo uerba scripturae sacrae ad sua conformare et adcommodare, interdum etiam unum seu conpluria uerba quae ad rem non pertinent omittere, alias siue explicandi causa siue ut uerba scripturae commodius inserantur quaedam addere indiciis certissimis conprobetur. neque uero manifesti erroris exempla desunt, quibus eum nonnumquam soli memoriae confisum eiusque infirmitate deceptum scripturae locos adtulisse conuincitur. male autem uel librarii uel editores talia corrigere temptauerunt: cf. Conl. I, 19, 3. VI, 11, 3. VII, 13, 3. 32, 3. XV, 1, 4. XVII, 25, 13. XXIIII, 24, 7. 25, 6. N II, 5, 1. ut autem euidentius appareat quae qualesue diuersitates iis locis de quibus loquimur intercidant quosue iisdem semper uerbis commemoret Cassianus, infra eorum conspectum addidi.

Loci diuersis uerbis adlati.		Loci iisdem uerbis adlati.
Ex. 22, 29.		
C XXI, 7. 25.	C XXI, 32.	
offeres	*non tardabis offerre*	Gen. 1, 26
domino deo tuo . .	om.	— — 31
Deut. 13, 1—3.		— 3, 5
C XIII, 14, 5.	C XV, 1, 6 (e Uulgata).	— 6, 3
inter uos propheta .	*in medio tui prophetes*	— 12, 1
seruiamus diis alienis	*sequamur deos alienos*	— 37, 4
ignoratis	*ignoras et seruiamus eis*	Leu. 7, 19—20
		Deut. 6, 4
ne audias	*non audies*	— 9, 4—5
temptans temptat te .	*temptat uos*	

Loci diuersis uerbis adlati.		Loci iisdem uerbis adlati.
tuus	*uester*	
om.	*ut palam fiat*	
diligas eum . . .	*diligatis eum an non*	
corde tuo et custodias mandata illius an non	*corde et in tota anima uestra*	
Deut. 23, 10—11.		
C XII, 2, 3.	C XXII, 5, 5.	
fuerit	*quis*	
est	*sit*	
lauetur	*abluetur (lauetur BFO)*	
Iud. 3, 1–2 et 4.		
C IIII, 6, 4.	C XIII, 14, 8.	
secundum Uulgatam exceptis paucis	sententiae scripturae inter se confusae et multum discrepantes	
Iud. 3, 9 et 15.		
C III, 4, 5.	N IIII, 12, 2.	
qui suscitauit eis .	*et suscitauit eis dominus*	
et misit eis dominus	*et suscitauit eis*	
Iob 1, 9—10.		
C IIII, 6, 2.	C XIII, 14, 1.	
uniuersamque . . .	*et uniuersam*	
Ps. 6, 7.		
C VIIII, 29, 1.	C XX, 6, 1. 8, 2.	III. Reg. 22, 22
lacrimis	*in lacrimis*	Ps. 4, 5
Ps. 31, 5.		— 5, 7
		— — 9
C XX, 6, 1.	C XX, 7, 3.	— 16, 5
peccatum	*delictum*	— 25, 2

Loci diuersis uerbis adlati.

Ps. 36, 23–24.

C III, 12, 5.	C XXII, 13, 5–6.
conlidetur	*conturbabitur* et deinde bis *conlidetur*

Ps. 52, 6.

Inst. XI, 12.	Inst. XI, 19, 1.
deus	*dominus*

Ps. 73, 21.

C III, 9, 1.	C X, 11, 1.
laudabunt nomen tuum	*laudabit nomen domini*

Ps. 93, 10.

C III, 14.	C XIII, 9, 4.
doces	*docet*

Ps. 101, 7.

Inst. XII, 8, 3.	C XVIII, 6, 4. XVIIII, 8, 4.
pellicano solitario .	*pellicano solitudinis*

Ps. 101, 10.

C VIIII, 29, 4.	C XX, 8, 6 (e Uulgata).
sicut	*tamquam*
manducaui	*manducabam*
poculum	*potum*

Ps. 115, 16.

C XI, 9, 2.	C XIII, 10, 2. XX, 7, 3.
tu	om.

Ps. 118, 148.

Inst. III, 3, 10. C XIII, 12, 10.	C XXI, 26, 3.
ad diluculum . . .	*ad te diluculum*

Ps. 130, 2.

Inst. I, 3.	Inst. XII, 6, 2.
si non	*nisi*

Loci iisdem uerbis adlati.

Ps. 33, 10
— 35, 12
— 38, 2–3
— 49, 3
— 58, 11
— 62, 9
— 67, 29
— 69, 2
— 72, 28
— 73, 19
— 80, 12
— — 14
— 81, 6
— 87, 14
— 89, 17
— 93, 17–19
— 101, 28
— 117, 13–14
— 118, 106
— — 147
— — 165
— 126, 1
— 132, 2
— 138, 14
— 140, 2
— 142, 2
— 145, 7–8

Loci diuersis uerbis adlati.

Prou. 3, 9.

C XXI, 22, 2.	C XXI, 2.
deum (cf. Inst. X, 19) .	*dominum* (τὸν κύριον)

Prou. 16, 5.

Inst. XII, 6, 2.	Inst. XII, 21, 3.
apud deum	*ante deum*

Prou. 16, 25.

C I, 20, 8.	C XX, 9, 5.
rectae esse uiro . .	*apud homines rectae*

Prou. 16, 26.

C VII, 6, 2. XII, 5, 2.	C XXIIII, 26, 13.
uir	*homo*

Prou. 19, 3.

C XII, 8, 3.	C XXIIII, 25, 5.
uias suas	*uias eius*

Prou. 24, 11.

C II, 13, 10.	C XVII, 19, 6.
eruere . . . redimere .	*erue . . . redime*

Eccles. 7, 29.

C VII, 4, 3.	C XIII, 12, 2.
deus fecit	*fecit deus*
quaesierunt	*quaesiuerunt*

Eccles. 8, 11.

C II, 11, 4.	C VII, 8, 3.
om.	*enim*

Sap. 1, 4—5.

C XIIII, 2.	C XIIII, 16, 2 (cf. Uulgata).
namque	*enim*
odit	*effugiet*

Esai. 6, 10.

C XIII, 12, 4.	C XIIII, 18.
incrassatum . . .	*excaecatum*
oculis	*oculis suis*

Loci iisdem uerbis adlati.

Prou. 4, 23
— 5, 22
— 9, 1
— — 10
— 14, 23
— — 29
— 15, 19
— 16, 32
— 23, 35
— 27, 7
— 28, 19

Eccles. 5, 4
— 7, 9
— — 21
— 10, 4
— — 11

Esai. 1, 16
— 2, 22 (cf. N V, 5, 2)
— 9, 6—7

Loci diuersis uerbis adlati.		Loci iisdem uerbis adlati.
Esai. 14, 13.		
Inst. XII, 8, 1 (e Uulgata).	C V, 7, 2. VIII, 8, 3.	
exaltabo	*ponam*	Esai. 50, 11 — 58, 6 — — 9 — — 13—14 — 64, 1 — — 5 — 66, 23
Esai. 45, 14.		
N IIII, 9, 6.	N IIII, 11, 1.	
erunt serui: post te	*erunt et post te*	
Esai. 58, 3.		
C XXI, 14, 5.	C XXIIII, 26, 13.	
ecce (Uulg.)	*quia* (γάρ)	
Esai. 64, 6.		
C XXIII, 4, 2.	C XXIII, 17, 4.	
sicut	*tamquam*	
Esai. 66, 18.		
C VII, 4, 4.	Inst. VIII, 20, 3. C XVII, 14, 1 (e Uulgata).	
ecce ego uenio ut congregem opera et cogitationes eorum	*ego autem opera (opera eorum* Inst. VIII, 20, 3) *et cogitationes eorum uenio ut congregem*	
Hierem. 1, 18—19.		
C XVIII, 13, 5.	C XXIIII, 25, 2.	
principibus eius . . *ait dominus ut eruam te*	*principibus ut eruam te ait dominus*	Hierem. 5, 21 — 17, 16
Hierem. 2, 19.		
C XXIII, 9, 3.	C XXIIII, 24, 4.	
quia (ita scribendum est)	*quoniam*	
Hierem. 5, 3.		
C VI, 11, 6.	C XIII, 7, 2.	
super petram . . .	om.	

Loci diuersis uerbis adlati.

Hierem. 17, 5.

C XXIIII, 2, 3.	N V, 9, 5.
maledictus homo . .	*maledictus*

Hierem. 48, 10.

Inst. IIII, 33.	C XXI, 22, 4 (e Uulgata).
neglegenter	*fraudulenter*

Thren. 3, 27.

C XVIII, 6, 4.	C XVIIII, 8, 4.
beatus	*beatus uir*

Baruch 3, 38.

N IIII, 9, 1 (e Uulgata).	N V, 5, 1.
post haec	*postea*

Ezech. 20, 25.

C XXI, 33, 7.	C XXIII, 4, 3.
iustificationes . . .	*iustitias*

Ezech. 33, 14—15.

C XVII, 25, 12.	C XVII, 25, 16.
si	*sin autem*

Malach. 1, 6.

C XI, 9, 1.	C XI, 13, 4.
timet	*timebit*

Matth. 5, 23.

Inst. VIII, 13.	C XVI, 6, 6.
si ergo offers . . .	*si offers*

Matth. 5, 24.

Inst. VIII, 13. C XVI, 6, 6.	C XVI, 15.
sic ueniens	*tunc ueniens*
Inst. VIII, 13.	C XVI, 6, 6. 15.
offeres	*offers*

Matth. 5, 28.

Inst. VI, 12.	C V, 11, 4. XII, 2, 4.
quicumque uiderit .	*qui uiderit*

Loci iisdem uerbis adlati.

Baruch 3, 11

Ez. 11, 19—20

Osee 4, 12
— 7, 9
— 10, 12
Mich. 7, 5

Matth. 4, 3
— — 6
— 5, 3
— — 8
— — 22

Loci diuersis uerbis adlati.

Matth. 5, 39.

C VIII, 3, 5. XVI, 20. 22, 2.	C VIII, 24, 4. XXI, 32, 4.
si quis	*qui*

C VIII, 3, 5. 24, 4. XVI, 20. 22, 2.	C XXI, 32, 4.
et alteram	*alteram*

Matth. 7, 6.

C VII, 29 (Uulgata).	C XIIII, 17, 2.
nolite dare	*ne dederitis*
mittatis	*miseritis*

Matth. 9, 6.

C XIII, 16, 3 (Uulgata).	N VII, 19, 4.
lectum	*grabatum*

Matth. 10, 8.

C XV, 1, 2.	N VII, 20, 1 (Uulgata).
daemonas	*daemones*

Matth. 15, 19.

Inst. VI, 2 (Uulgata).	C XXIII, 1, 5.
exeunt	*procedunt*

Matth. 16, 19.

C XXII, 13, 3 (Uulgata).	N III, 14, 2.
quodcumque . . .	*quae*
super terram, erit ligatum	*in terris, ligata erunt*
quodcumque . . .	*quaecumque*
erit solutum . . .	*erunt soluta*

Matth. 18, 11.

C VIIII, 34, 11.	N IIII, 7, 2 (Uulgata).
uenerat	*uenit*

Matth. 19, 21.

C XXIIII, 24, 1.	reliquis locis.
uende (siue *dimitte*) *omnia tua*	*uende omnia quae habes*

Loci iisdem uerbis adlati.

Matth. 5, 37
— — 44
— 6, 12
— 7, 22–23
— 8, 8
— 9, 4
— 10, 38
— 11, 12
— — 28
— — 29
— — 30
— 13, 13
— 16, 16
— — 26
— 18, 19
— 19, 28

Loci diuersis uerbis adlati.

Matth. 19, 29.

C XXI, 5, 2.	C XXIIII, 26, 1.
aut agrum	*aut agros*

Luc. 1, 35.

C V, 5.	N II, 2, 3 et 4 et 7. 6, 4—5. VII, 26, 1.
superueniet (N II, 2, 7. 6, 4. VII, 26, 1)	*ueniet*
ex te nascetur (N II, 7, 2)	*nascetur ex te*

Luc. 4, 23.

C XVI, 23.	Inst. VIII, 5.
om.	*prius*

Luc. 9, 62.

Inst. IIII, 36, 1.	Inst. VII, 15, 3.
ac respiciens . . .	*et respiciens*

Luc. 10, 41–42.

C I, 8, 2.	C XXIII, 3, 1.
erga plurima . . .	*circa multa*

Luc. 14, 26.

C III, 4, 2.	C XXI, 9, 6.	C XXI, 32, 3.	C XXIIII, 2, 2.
odit . .	*oderit* .	*oderit* .	*reliquerit* (siue *oderit)*
om. . .	*et fratres et sorores*	*et filios et fratres et sorores* om.	*et sorores et uxorem et agros* om.

Ioh. I, 32.

N VII, 17, 1.	N VII, 21, 1.
quasi	*sicut*

Ioh. 6, 44.

C XIII, 9, 2.	C XIII, 10, 3 (Uulgata).
uenit	*potest uenire*

Loci iisdem uerbis adlati.

Matth. 21, 22
— 25, 34
— — 35
— 26, 24
— — 39

Luc. 2, 11
— 3, 6
— 4, 9
— 10, 20
— 11, 15
— 12, 35
— 15, 19
— 17, 21
— 23, 34
— — 43

Ioh. 1, 3
— — 11
— — 14
— — 17
— — 29
— 3, 13
— 4, 50
— 5, 6
— — 30
— 6, 38
— — 63

Loci diuersis uerbis adlati.		Loci iisdem uerbis adlati.
Ioh. 10, 18.		
Inst. III, 3, 5. C VIIII, 34, 11. XXII, 11, 5.	N V, 12, 2.	
tollit animam meam a me	*potest a me tollere animam meam*	Ioh. 8, 34
		— — 44
Ioh. 12, 26.		— — 58
C I, 14, 1. XII, 16, 3.	C XX, 9, 5.	— 11, 27
ubi sum ego . . .	*ubi ego sum*	— 14, 23
Ioh. 13, 2.		— 15, 5
C I, 19, 3.	C VII, 14.	— — 14
Iudae	om.	— 16, 15
Ioh. 13, 34.		— 17, 24
C XV, 7, 3.	C XVI, 14, 3.	— 20, 28
ut et uos diligatis .	*et uos diligite*	
Ioh. 13, 35.		
C XV, 7, 3.	C XVI, 6, 5.	
quia	*quod*	
Ioh. 14, 10.		
Inst. XII, 8, 2.	Inst. XII, 17, 1.	
sed pater meus . .	*pater autem*	
Act. 3, 6.		
C XIII, 16, 5.	N VII, 19, 1.	
Nazareni	om.	Act. 1, 1
Act. 4, 32.		— 4, 34—35
Inst. II, 5, 1. C XII, 2, 5. XVIII, 5, 1.	C XVI, 6, 4.	— 15, 10—11
possidebat	*possidebant*	— 20, 34
		— — 35
Rom. 7, 19.		
C XX, 12, 2.	C XXII, 14. 15, 2. XXIII, 1, 1. 13, 4.	
nolo	*odi*	Rom. 1, 26 et 28
Rom. 7, 20.		— 2, 15—16
C XXII, 14. XXIII, 1, 1.	C XXII, 15, 2.	
hoc facio	*hoc ago*	

Loci diuersis uerbis adlati.

Rom. 7, 22—23.

C XXII, 14.	C XXII, 15, 2.
om.	*enim* (= C XXIII, 1, 1)
quae est (= C XXIII, 1, 1)	*quod est* (= C XXIII, 13, 4)

Rom. 7, 25.

C XXII, 13, 7. 14. XXIII, 15, 1. 17, 7.	C XXIII, 10, 2.
per Iesum Christum dominum nostrum	*per dominum nostrum Iesum Christum*

Rom. 8, 2.

C XXIII, 13, 3.	C XXIII, 15, 7.
liberauit me . . .	*liberauit te*

Rom. 8, 9.

C IIII, 10, 2.	N III, 7, 6.
non estis in carne .	*in carne non estis*

Rom. 9, 3.

C XXIII, 5, 7.	C XXIII, 16, 3. N III, 1, 1.
ipse ego anathema esse	*anathema esse ipse ego*

Rom. 9, 4.

C XXIII, 5, 7.	N III, 1, 1.
cognati	*cognati mei*

I Cor. 1, 23—24.

N III, 8, 1.	N VI, 12, 1.
qui salui fiunt . .	*uocatis*
atque Graecis . . .	*et Graecis*

I Cor. 1, 30.

Inst. V, 4, 2.	N VII, 18, 2.
ex deo sapientia . .	om.
iustitia sanctitas . .	*iustitia et sanctificatio*

I Cor. 2, 8.

N III, 10, 4.	N VII, 7, 2 (Uulgata).
agnouit	*cognouit*

Loci iisdem uerbis adlati.

Rom. 7, 24
— 8, 3
— — 26
— — 28
— 9, 5
— — 16
— 10, 2
— 11, 33
— 13, 14

I Cor. 2, 6
— — 9

Loci diuersis uerbis adlati.

I Cor. 3, 22.

C XI, 7, 4.	C XXIIII, 26, 4 (Uulgata).
omnia uestra . . .	*omnia enim uestra*

I Cor. 4, 7.

Inst. XII, 10.	C III, 16, 4.
quid enim habes . .	*quid habes*

I Cor. 8, 6.

N IIII, 6, 1.	N VI, 21. 22, 4. VII, 7, 2.
dominus noster . .	*dominus*

I Cor. 10, 13.

C III, 17.	C XIII, 14, 7.
permittet	*permittat*
super (cf. C IIII, 6, 3)	*supra*

I Cor. 12, 31.

C XI, 12, 7.	C XV, 2, 2.
uobis uiam	*uiam uobis*

I Cor. 13, 3.

C I, 6, 2. XI, 12, 7.	C III, 7, 7–9.
in cibos pauperum omnes facultates meas	*omnes facultates meas in cibos pauperum*
	C III, 7, 10.
autem non habuero .	*uero non habuero*

I Cor. 13, 8.

C I, 11, 1.	C XI, 12, 8. 13, 7.	C XI, 6, 1. 9, 1.
excidit . . .	*excidet* . .	*cadit*

I Cor. 15, 50.

C IIII, 10, 2.	C XX, 8, 10.
non possidebunt . .	*possidere non possunt*

II Cor. 5, 16.

C X, 6, 2.	N III, 3–6.
secundum carnem Christum	partim: *secundum carnem Christum,* partim: *Christum secundum carnem*

Loci iisdem uerbis adlati.

I Cor. 3, 16
— 9, 24
— — 26—27
— 10, 9
— — 33
— 12, 8—9
— — 11
— 13, 4—7
— 15, 10
— — 28

II Cor. 4, 18

Loci diuersis uerbis adlati.

II Cor. 5, 19.

N III, 1, 4.	N IIII, 11, 3.
deus enim	*quoniam deus*

II Cor. 8, 9.

Inst. XII, 8, 2.	N VI, 16, 2.
cum diues esset, pauper effectus est	*egenus factus est, cum esset diues*

II Cor. 10, 4—5.

C VII, 5, 4.	N VII, 1, 2.
purgantes	*destruentes*
in oboedientiam . .	*in oboedientia*

II Cor. 12, 9.

C VII, 5, 9.	C VI, 3, 6. XXIIII, 25, 1.	C VIIII, 34, 10. XIII, 6, 5.
uirtus enim .	*quia uirtus* .	*nam uirtus*

II Cor. 12, 10.

C VI, 3, 6.	C XXIIII, 23, 2.
placeo	*conplaceo*

Gal. 4, 26.

C XIIII, 8, 3.	C XIIII, 8, 4. XXIIII, 24, 6.
mater nostra . . .	*mater omnium nostrum*

Gal. 5, 2.

C XVII, 20, 4.	C XXIII, 16, 3.
ecce ego Paulus dico uobis quia si	*ego ipse Paulus dico uobis si*

Gal. 5, 17.

C IIII, 10, 3.	rell. locis.
et spiritus	*spiritus uero*

Eph. 4, 26.

Inst. VIII, 9. C II, 4, 1.	C XVI, 6, 7. 17, 1.
iracundiam uestram	*iracundiam tuam*

Loci iisdem uerbis adlati.

II Cor. 6, 7—8
— — 14
— — 16
— 7, 10
— 11, 27
— 12, 8
— 13, 3

Gal. 1, 1
— 2, 20
— 4, 4
— 6, 2

Eph. 2, 3
— 3, 16—17
— 4, 10
— — 13
— — 19
— — 31

Loci diuersis uerbis adlati.

Eph. 5, 3.

C V, 19, 3.	C XII, 3, 2.
et auaritia	*aut auaritia*

Eph. 5, 31.

N V, 11, 3.	N V, 12, 2.
adiungetur ad uxorem suam	*adhaerebit uxori suae*

Phil. 2, 6—8.

Inst. XII, 8, 1.	Inst. XII, 28. N IIII, 6, 7.
esset in forma dei .	*in forma dei esset*
se (= XII, 28. N VI, 19, 3)	*semet ipsum* (= N VI, 16, 2. C XVIIII, 6, 6)

Phil. 3, 13—14.

Inst. V, 17, 2.	C I, 5, 2 (cf. XX, 8, 11).
obliuiscens posteriora	*quae posteriora sunt obliuiscens*
in priora	*in ante* (= C VI, 14, 1)
dei	*domini*

Phil. 3, 20.

C III, 6, 4. 7, 2.	C XII, 2, 1.
noster autem municipatus (cf. Inst. VI, 6)	*nostra autem conuersatio*

Col. 1, 16.

C VIII, 7, 4.	N VI, 21.
quia	*quoniam*

Col. 2, 9.

N V, 4, 4.	N V, 4, 6. 14, 3. VII, 7, 2.
inhabitat	*habitat*

(uerba apostoli N VII, 7, 2 secundum Uulgatam, reliquis locis aliter collocata sunt)

Loci iisdem uerbis adlati.

Eph. 5, 5
— — 32
— 6, 12
— — 16—17

Phil. 1, 23
— 2, 4
— — 13

Loci diuersis uerbis adlati.		Loci iisdem uerbis adlati.
Col. 3, 5 fin.		
Inst. VII, 7, 5. C XII, 2, 1.	Inst. XII, 27, 1.	
auaritia (-am), quae est simulacrorum seruitus	*filargyria, quae est simulacrorum* siue *idolorum seruitus*	Col. 3, 5
II Thess. 3, 7—8.		
Inst. X, 8 (Uulgata).	C XXIIII, 11, 5.	
inquieti	*otiosi*	I Thess. 4, 11
manducauimus ab aliquo	*ab aliquo manducauimus* (= Inst. I, 5)	— 5, 17 II Thess. 3, 6 — — 9
II Thess. 3, 10.		
Inst. I, 5. X, 12 t. 11. 12.	C XXIIII, 12, 3.	
si quis non uult operari	*qui non operatur*	
II Thess. 3, 11.		
Inst. X, 13 t. (Uulgata).	Inst. X, 13.	
audiuimus enim inter uos quosdam	*audimus quosdam inter uos*	
I Tim. 1, 9.		
C VIII, 24, 2.	C XXI, 29, 3 (Uulgata).	
iniustis autem . . .	*sed iniustis*	I Tim. 2, 4 — — 8 — 4, 8
I Tim. 3, 16.		
N V, 12, 1. VII, 18, 2 (Uulgata).	N VII, 17, 1. 18, 1.	
manifestatum est . .	*apparuit*	
I Tim. 6, 8.		
Inst. I, 2, 1.	Inst. VII, 11. 29.	
alimenta et operimenta	*uictum et uestimentum*	
I Tim. 6, 10.		
Inst. VII, 6. XII, 27, 1.	Inst. VII, 11 (Uulgata).	
filargyria	*cupiditas*	II Tim. 4, 7—8

Loci diuersis uerbis adlati.		Loci iisdem uerbis adlati.
I Tim. 6, 18.		
C III, 9, 3 (Uulgata).	C VI, 3, 2.	
communicare . . .	*communicent indigentibus*	Tit. 2, 11 — — 13
Hebr. 4, 12.		
C II, 4, 3.	C VII, 5, 7.	
diuisionem	*diuisiones* (= C VII, 13, 3)	
ac medullarum (= C VII, 13, 3)	*et medullarum* (= C XII, 8, 1)	
C II, 4, 3. VII, 5, 7. XII, 8, 1.	C VII, 13, 3.	
penetrabilior omni . *gladio ancipiti* . .	*acutior super omnem* *gladium ancipitem*	Hebr. 7, 3 — — 19 — 12, 6—7 — — 9 — 13, 8
Hebr. 4, 15.		
C V, 5.	C XXII, 9, 2.	
similitudinem nostram	*similitudinem*	
Hebr. 11, 37—38.		
Inst. I, 7.	C XVIII, 6, 2. XXI, 4, 2.	
et pellibus	*et in pellibus*	
egentes angustiati adflicti	*angustiati adflicti egentes*	Iac. 1, 12 — — 17
I Pet. 2, 22.		
C XI, 13, 8 (Uulgata).	C XXII, 12, 2.	
nec	*neque*	I Pet. 4, 8
II Pet. 2, 19.		
Inst. V, 13.	C VII, 25, 1.	
uincitur	*superatur*	
I Ioh. 1, 8.		
C XI, 9, 5.	C XX, 12, 3. XXIII, 19, 4 (Uulgata).	
decipimus	*seducimus*	I Ioh. 1, 10

Loci diuersis uerbis adlati.		Loci iisdem uerbis adlati.
I Ioh. 2, 23.		
N III, 7, 5.	N VI, 17, 1.	
omnis qui negat filium, nec patrem habet: qui confitetur filium, et patrem habet	*qui non habet filium, nec patrem habet: qui autem habet filium, et patrem habet*	
I Ioh. 4, 18.		
C XI, 7, 5. 12, 3.	C XI, 13, 3.	
quoniam	*quia*	
I Ioh. 5, 16.		
C XI, 9, 5.	C XX, 8, 4.	
petet	*petit*	
peccantibus	*peccanti*	
Apoc. 3, 16.		
C IIII, 12, 2.	C IIII, 19, 2.	
frigidus esses aut calidus	*calidus esses aut frigidus*	Apoc. 3, 17

CAP. VIII. DE INSTITUTIONUM ATQUE CONLATIONUM EPITOMA EIUSQUE TRANSLATIONE GRAECA.

Ea Cassiani opera, quae ad uitam solitariam spectant, diu multumque in Gallia ab hominibus eiusdem professionis expectata simul atque in lucem prodierunt summo cum fauore a monachis suscepta esse in primis Cassiodorius et Benedictus testantur. ille enim et in praefatione operis de institutione diuinarum scripturarum Cassianum eloquentissimum praedicat et cap. 29, quamquam doctrinam eius de libero arbitrio cum Prospero culpat, tamen scripta lectione dignissima esse his uerbis significat: *Cassianum presbyterum, qui conscripsit de institutione fidelium monachorum, sedulo legite et libenter audite: qui*

inter ipsa initia sancti propositi octo principalia uitia dicit esse fugienda. hic noxios motus animorum ita competenter insinuat, ut excessus suos hominem paene uidere faciat et uitare compellat, quos antea confusione caliginis ignorabat. qui tamen de libero arbitrio a beato Prospero iure culpatus est: unde monemus ut in rebus talibus excedentem sub cautela legere debeatis: cf. exposit. psalm. LXVIIII. Benedictus uero in Regula sua c. 42 praecipit: *monachi omni tempore, siue ieiunii siue prandii fuerit, mox ut surrexerint a cena sedeant omnes in unum et legat unus collationes uel uitas patrum:* cf. c. 73. sed cum haec Cassiani scripta partim propter Pelagianismi errores offensioni essent partim propter amplitudinem minus apta ad legendum atque percipiendum uiderentur, mox extiterunt qui uel retractandis eis uel in angustum cogendis monachorum usui melius se posse consulere arbitrarentur. recensuit ea Uictor Mattaritanus episcopus Afer, de quo Cassiodorius diu. lect. c. 29 haec refert: *cuius* (Cassiani) *dicta Uictor Mattaritanus*[1]) *episcopus Afer ita domino iuuante purgauit et quae minus erant addidit, ut ei rerum istarum palma merito conferatur: quem inter alios de Africae partibus cito nobis credimus esse dirigendum.* sed huius recognitionis exemplar nullum mansit: nam interpolationes, quae maximam partem in Conlationum codicibus et quidem recentioribus occurrunt, ad Uictorem referendas esse haud crediderim. contra epitome Institutionum uetustissima ab Eucherio Cassiani amico facta[2]) hodie extat (Migne, Patrolog. tom. L p. 867 sqq.). aliam epitomen Conlationum trium ille in manibus habuit qui translationem eius Graecam confecit: quae cum iam Photio patriarchae Constantinopolitano nota fuerit, hanc quoque ante decimum saeculum extitisse patet. translatio autem Graeca qua

---

[1]) Cassiodorii editio Parisina a. 1588 qua utor *Martyritanus* exhibet in textu, in margine *Mattaritanus,* quod uerum esse puto. nam in Notitia prouinciarum et ciuitatum Africae (prou. Byzac. 50) commemoratur Adelfius Mattaritanus, qui fortasse idem est atque is qui prou. Byzac. 25 Adelfius Mactaritanus nominatur.

[2]) Gennadii Catalog. (ed. Herding) cap. LXIV: *Eucherius . . . et sancti Cassiani quaedam opuscula lato tensa sermone angusto uerbi resoluens tramite in unum coëgit uolumen.*

ratione instituta fuerit quasque partes operum Cassiani conplexa sit, cum ex ipsius Photii uerbis tum ex eis quae uel Ciacconius rettulit uel nobis inuestigare contigit apparebit.

Photii Bibliotheca cod. 197 (ed. Imm. Bekker p. 160—161):

Ἀνεγνώσθη βιβλιδάριον ἐν ᾧ ΚΑΣΣΙΑΝΟΥ μοναχοῦ, Ῥώμην λαχόντος πατρίδα, περιῆσαν λόγοι β', ὧν ὁ μὲν Κάστορι ἐπισκόπῳ ἀνεγέγραπτο, αὐτῷ πεποιημένῳ τὴν τῶν γεγραμμένων αἴτησιν. τύπους δ' οὗτος καὶ κανόνας ἀπαγγέλλει, καθ' οὓς ἐβίου τὸ ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ συστήματα μοναδικόν· κοινόβια δὲ αὐτὰ ὁ ἐκ τῆς ἐτυμότητος ὀνομάζει λόγος. καὶ ὁ δεύτερος δὲ τῷ αὐτῷ προσπεφωνημένος ἐστί, περὶ τῶν ὀκτὼ δὲ λογισμῶν τὴν ἐπιγραφὴν φέρει, οἷς γαστριμαργίαν, πορνείαν, φιλαργυρίαν, ὀργήν, λύπην καὶ ἀκηδίαν κενοδοξίαν τε καὶ ὑπερηφανίαν ἐξάπτει. χρήσιμα δέ, εἴ πέρ τι ἄλλο, τὰ λόγια ταῦτα τοῖς αἱρουμένοις τὸν ἀσκητικὸν ἀναδέχεσθαι ἀγῶνα. καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τὸ δυνατὸν αὐτοῖς καὶ θεῖον περίεστιν, ὥστε καὶ μέχρι νῦν, εἴ τι κατὰ τοὺς τύπους τουτουσὶ καὶ τὰ διατάγματα μοναστικὸν σύστημα πολιτεύοιτο, ἀνθεῖ τε ὡς ἀληθῶς καὶ τῶν ἄλλων προλάμπει καὶ τῶν ἀρετῶν ὁρᾶται ἐργαστήριον, ὃς δὲ τούτους διεγράψατο, ἐπὶ μικροῖς τισι λειψάνοις τῶν ἀρετῶν σαλεύει ἢ καὶ ναυαγίῳ περιδύεται. διὸ χρεὼν ἐστι μηδὲν τῶν ἐν αὐτοῖς παραδεδομένων παρορᾶν· δεσποτικῆς γὰρ ταῦτα νομοθεσίας καὶ τῆς εὐαγγελικῆς πολιτείας ἐστὶν ἀνάπτυξίς τε καὶ ἐξάπλωσις. ἔστι δὲ αὐτῷ οἰκεῖα τοῖς διανοήμασι καὶ τὰ ῥήματα, τό τε σαφὲς ἀποστίλβοντα, καὶ τὸ ῥαδίως ταῖς ψυχαῖς καὶ ἀνεπαχθῶς ἐγχαράσσεσθαι τὴν χάριν κληρωσάμενα, ἅμα καὶ τὸ συμπείθειν καὶ ἕλκειν αὐτὰς πρὸς τὸ σπουδαζόμενον. καὶ οὕτω πάντα σοφῶς τε καὶ δεξιῶς κέκραται καὶ διαμεμόρφωται, ὥστε καὶ τροπολογίας ὁ δεύτερος λόγος ὑποβαλλόμενος, καὶ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν ἔχων καὶ θελκτήριον, πλέον παρέχεται τὸ φοβοῦν τε καὶ καταπληκτικὸν καὶ δυνατὸν ἐπιστρέφειν πρὸς μετάνοιαν.

Καὶ τρίτον δ' ἐπὶ τούτοις λογίδιον συνανεγνώσθη, ὃ μετὰ τελευτὴν Κάστορος τοῦ ἐπισκόπου τῷ διαδεξαμένῳ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς μονῆς, δι' ἣν καὶ οἱ κανόνες ἐστάλησαν, προσπεφώνηται. ἔστι μὲν συγγενὲς τοῖς προειρημένοις, διδάσκει δὲ τί τέ ἐστι διάκρισις, καὶ ὅτι μείζων αὕτη τῶν ἄλλων ἀρετῶν, καὶ ὅθεν τίκτεται, καὶ ὡς τὸ πλέον τῆς ἄνωθέν ἐστι δωρεᾶς. καὶ περὶ ἐξαγγελίας γραφικαῖς πίστεσιν, ὡς δεῖ ταύτην πράττειν, κατασκευάζει, καὶ τίς ὁ σκοπὸς καὶ τί τὸ τέλος τῶν ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγῶσιν ἐξεταζομένων. ταῦτα Μωσέα τινὰ θαυμαστὸν ταῖς ἀρεταῖς εἰσάγει διδάσκοντα καὶ πράγμασιν αὐτοῖς, μικροῦ κειμένοις ὑπ'

ὄψιν, τὰ ῥήματα βεβαιούμενον. εἶτα Σερῆνον οὐ δεύτερον τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ ὁμοίᾳ χρώμενον διδασκαλίᾳ παριστάνει, ὡς τὸ μὲν μὴ παρενοχλεῖσθαι τὴν διάνοιαν ὑπὸ τῶν δαιμονίων ἀδύνατον εἶναι, τὸ δὲ συνωθεῖσθαι καὶ ἀναγκάζεσθαι καταπίπτειν πρὸς τὰ φαῦλα οὐκέτι, ἀλλ' ἡμέτερον καὶ τὸ διωθεῖσθαι τὴν ὄχλησιν καὶ τὸ παραδέχεσθαι αὐτήν· καὶ ὡς οὐ χωροῦντα διὰ τῆς ψυχῆς τὰ δαιμόνια τοὺς ἀνθρωπίνους οἶδε λογισμούς, ἀλλ' ἀπό τινων τεκμηρίων ἔξωθεν θηρᾷ τούτους· μόνης γὰρ εἶναι τῆς ἁγίας τριάδος τὸ διὰ ψυχῆς καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων χωρεῖν. καὶ ὡς διάφορα φῦλα δαιμονίων, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἄγρια καὶ κακωτικὰ λίαν, ἃ δ' ἧττον, καὶ ἄλλα εὐτράπελα. οἷς καὶ ὁ τρίτος συμπληροῦται λόγος, ἐπαγγελλομένου διαλαβεῖν τοῦ Σερήνου ἐν καιρῷ καὶ περὶ τοῦ ἠρωτημένου, ὅπερ ἦν ‚οὐ γάρ ἐστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα' καὶ ἑξῆς. Λεόντιος δ' ἦν ὄνομα ᾧ τουτὶ τὸ τρίτον λόγιον προσεφωνήθη.

Tres igitur libros Photius legerat: 1) epitomen Inst. ll. I—IIII. 2) epitomen Inst. ll. V—XII. 3) epitomen Conlationum I (de monachi destinatione uel fine), II (de discretione), VII (de animae mobilitate et spiritalibus nequitiis). atque Photii uerbis optime congruunt ea quae de translationis Graecae exemplaribus mss. Uaticanis Ciacconius in praefatione editionis suae refert: *extant quidem,* inquit, *in Uaticana bibliotheca Collationes aliquot et octo postremi libri Institutionum in Graecam linguam conuersi, sed ab homine parum Latine docto et in sacris litteris negligenter uersato. nam, ut unum e multis locum proferam, quod Collat. 2 cap. 5 est scriptum de Herone* quem quinquaginta annis in hac heremo commoratum *et ille qui per incuriam* in acheremo *legisset et nomen esse loci proprium existimasset, sic uertit:* τοῦτον γὰρ μεμνήμεθα πεντήκοντα ἔτη ἐν ἀχερήμῳ διατρίψαντα *etc. et paulo post pro* cunctos in hac heremo constitutos πάντας τοὺς ἐν ἀχερήμῳ πατέρας *transfert. testimonia uero sacrae scripturae uerbis multo diuersis ab iis, quae in Bibliis Graecis leguntur, profert. sed et ea quae dixi in compendium potius reducta quam integre conuersa sunt.* — haec Ciacconius. neque tamen translationis Graecae exemplaria manu scripta in sola bibl. Uaticana sed etiam in aliis bibliothecis maioribus extant ueluti Parisiis conplura et Uenetiis cod. saec. XII de octo capitalibus uitiis, nec

non in Catalogo librorum mss. Graecorum bibl. imperialis Uindobonensis a Nesselio confecto aliquot huiusmodi libri describuntur: 'Theol. 104 chart. fol. 223[a]—237[a]: Epitome de octo capitalibus uitiis et IIII Institutis. — 178 chart. fol. 24[a]—45[a]: Epitome septem priorum Collationum: ab ipso authentico contextu Latino ualde discrepat. — 121 membr. peruetustus fol. 206[a] —219[b]: Epitome quatuor librorum de institutis monachorum. fol. 219[b]—247[a]: Epitome septem priorum Collationum.' — ex his libris unum uetustissimum n. 121 saec. XIII eo consilio excussi atque excerpsi, ut tandem aliquando certi quicquam de re nondum satis illustrata referri posset. apparuit autem eam libri partem, quae ad Institutiones pertinet (fol. 206[a]—219[b]), translationem esse epitomes ab Eucherio factae: ea uero, quae Photius de tertio libello, qui Conl. I, II, VII in conpendium redactas continebat, disertis uerbis narrauit, ita confirmata et conprobata sunt, ut iam dubitari nequeat in codice Uindobonensi de tribus libellis quos Photius legerat duos, primum et tertium, extare. tertiam uero epitomen, id est Conl. I, II, VII, ab Eucherio confectam esse neque Gennadii uerbis '*quaedam opuscula*' potest confirmari neque ideo negari, quod eius exemplar mansit nullum: quamquam ipse ueri similius puto interpretem Graecum epitomen unam ab eodem factam auctore et tribus libellis distinctam in suam linguam conuertisse, quam duo opuscula diuersa auctorum diuersorum. sed iam ea ipsa quae e codice excerpsi cum uerbis epitomes Institutionum et ipsarum Conlationum I, II, VII conparentur.

Cod. Uind. Graec. II. E. i. (antea Theol. 121) saec. XIII.	Eucherii epitomes operum Cassiani liber primus (Migne, tom. L).
fol. 206[a] (rubr.) Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου πρὸς Κάστορα ἐπίσκοπον περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀνατολὴν κοινοβίων καὶ τῆς τούτων διαγωγῆς.	
sequitur in hac pagina prooemium breuissimum	cf. p. 867—868

C

Cod. Uind.	Eucherii epitomes liber primus.
fol. 206^{b} ἡνίκα τελειωθῇ ὁ ψαλμός (Inst. II, 7, 1), οὐ παραχρῆμα πρὸς γονυκλισίαν ὁρμῶσιν . . . τὰς ἱκεσίας (II, 7 fin.) ἀποπληροῦσιν . . . ἕως ἂν ὁ ποιῶν αὐτοῖς τὴν εὐχὴν κλίνῃ πρῶτος ἢ ἀναστῇ πρῶτος	p. 868 D — 869 A postquam absolutus est psalmus, non statim ad genuflexionem ueniunt p. 869 A supplicationes persoluunt . . . donec is qui orationem recitat prior genuflexerit aut prior surrexerit
fol. 207 (Inst. II, 10) ὅτε οὔτε πτύσμα προπέμπεται οὔτε βὴξ διηχεῖ, οὐκ ἀκηδία, οὐ νυσταγμοῦ χάσμα, οὐ στεναγμοὶ . . . ἀναπέμπονται	p. 869 A quo (tempore) neque sputum emittitur neque tussis auditur: non illic pigritiae signum, non dormitatio, non oscitatio, non gemitus . . . audiuntur
οὐδὲ τῷ πλήθει τῶν στίχων ἀλλὰ τῇ τῆς διανοίας νοήσει εὐφραίνεσθαι . . . ὠφελιμώτερον γὰρ ἔχουσι τὸ δέκα στίχους μετὰ συνέσεως ψάλλειν ἢ ὅλον τὸν ψαλμὸν μετὰ συγχύσεως διανοίας	p. 869 B neque uersuum multitudine sed mentis consideratione oblectentur . . . rati utilius esse decem uersus cum attentione psallere quam totum psalterium cum confusione mentis
(Inst. II, 15) τοῦ ἰδίου κελλίου προελθεῖν	p. 869 C cella egredi
fol. 208 = Inst. IIII, 1—6	= p. 869 D — 870 C
fol. 209 = Inst. IIII, 7—12	= p. 870 C — 871 B
ἐκεῖνο γιγνώσκειν ἀγαθὸν ἢ κακὸν εἶναι ὅπερ τῇ ἑαυτοῦ διακρίσει δοκιμάσας ὁ πατὴρ ἀποδείξει	p. 870 D sciat id bonum, id malum esse, quod indicio suo pater facto rei examine tale esse declarauerit
fol. 210^{a} οὐδεὶς αὐτῶν (Inst. IIII, 13) ἄλλο τι κέκτηται πλὴν κολοβίου καὶ ἡμιφορίου καὶ σανδαλίων καὶ μηλωτῆς καὶ ψιάθου	p. 871 B neminem scilicet illorum aliud quidpiam possidere quam colobium, hemiphorium, sandalium, meloten et stoream
fol. 210^{b} συνηγμένων τῶν ἀδελφῶν (Inst. IIII, 16) ἐν τῇ συνάξει ῥίψας ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐξομολογούμενος συγχώρησιν αἰτεῖ τοῦ ἰδίου σφάλματος	p. 871 D fratribus in synaxi congregatis sese in terram proicit atque confessus peccati ueniam postulat

Cod. Uind.	Eucherii epitomes liber primus.
fol. 211^{a} παρὰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις (Inst. IIII, 17) καὶ μάλιστα τοῖς Ταβεννησιώταις . . . τὸ πλῆθος τῶν ἀδελφῶν . . . ὡς μηδὲ τολμᾶν γρύξαι τινὰ παρεκτὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τραπέζης	p. 872 B apud Aegyptios autem, maxime uero apud Tabennesiotas . . . ingens illa multitudo fratrum . . . adeo ut ne exscreare quidem ausit quisquam excepto mensae praefecto
fol. 211^{b} ἐν τῷ καιρῷ τῆς συνάξεως (Inst. IIII, 18) τρίτης καὶ ἕκτης καὶ ἐνάτης ὥρας . . . εὐκτήριον . . . ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν τὴν ἀπόλυσιν ἐκδέχεται . . . καὶ ἐξερχομένων πάντων βάλλων ἐπὶ τῆς γῆς μετάνοιαν . . . παρὰ τούτοις καὶ ἑβδομάδας (Inst. IIII, 19) οἱ ἀδελφοὶ ἐκ διαδοχῆς ποιοῦσιν . . . τῇ ἀναστασίμῳ ἡμέρᾳ μετὰ τοὺς ἑωθινοὺς ὕμνους	p. 872 C tempore conuentus tertiae, sextae et nonae horae . . . oratorium . . . sed dimissionem fratrum . . . exspectat. egredientibus autem omnibus humi prostratus poenitentiam agens *(submissa in terram paenitentia* Cassianus) . . . porro fratres per hebdomadas sibi succedunt . . . dominica die post matutinos hymnos
fol. 212^{a} ἡ τοῦ μαγειρίου φροντίς (Inst. IIII, 22)	p. 873 A culinae cura
fol. 212^{b} γέγονέ τις πατερμούθιος (Inst. IIII, 27)	p. 873 B erat quidam pater Muthius (*al.* Patermuthius)
fol. 213^{a} (Inst. IIII, 28—29) δέκα σπυρίδας . . . ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις τὰς σπυρίδας	p. 873 D decem sportas . . . sportasque imponens humeris
fol. 213^{b} (Inst. IIII, 30) ἐθεασάμεθα ἀββὰν Πινούφριον (sic!) . . . ἐγγὺς τῆς Πανέφω πόλεως . . . ἀπῆλθεν εἰς τὸ κοινόβιον τῶν Ταβεννησίων	p. 874 A uidimus abbatem Pinophan . . . prope urbem Panepho . . . Tabennesiotarum coenobium petiit
fol. 214^{a} ῥίψας ἑαυτὸν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ . . . ὡς ἀρχάριος	p. 874 C prostratus ante pedes eius . . . qui apud se nouitius
fol. 214^{b} (Inst. IIII, 31) ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Παλαιστίνης . . . ὥρμησεν εἰς τὸ μοναστήριον τὸ πλησίον τοῦ σπηλαίου	p. 874 D in Palaestinam cum aduenisset, monasterium petiit situm prope speluncam
fol. 215 (Inst. IIII, 32—34) ἐπικατάρατος πᾶς ὁ ποιῶν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἀμελῶς	p. 875 A maledictus qui facit opus domini negligenter (*opera* Cassianus)

Cod. Uind.

fol. 219[b] (Inst. IIII, 43) αἱ ἀρεταὶ καρπὸν ποιοῦσι καὶ αὔξάνουσι

Eucherii epitomes liber primus.

p. 878 C crescunt fructumque ferunt uirtutes (*uirtutes fruticant atque succrescunt* Cassianus)

Cod. Uind.

fol. 219[b] (rubr.) Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Λεόντιον περὶ τῶν κατὰ τὴν Σκήτιν (σκῆ) πατέρων

(Cassiani praef. §. 1—2) Τὸ χρέος ὅπερ ἐπηγγειλάμην τῷ μακαριωτάτῳ πάπᾳ Κάστορι περὶ τῆς διηγήσεως τοῦ τε βίου τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τῆς τούτων διδασκαλίας μερικῶς ἀποδεδωκὼς ἐν τοῖς παρ' ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν πάλαι γραφεῖσιν, ἁγιώτατε Λεόντιε, περί τε διατυπώσεως κοινοβίων καὶ περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς κακίας λογισμῶν νῦν προεθέμην ἀποπληρῶσαι. ἐπειδὴ δὲ μεμάθηκα ὅτι περ ἀπολοιπῶν ἡμᾶς ὁ προειρημένος ἀρχιερεὺς μετῴκησε πρὸς Χριστόν, ἀναγκαῖον ἡγησάμην σοὶ τῷ διαδεξαμένῳ τὴν ἐκείνου ἀρετὴν καὶ τὴν τοῦ μοναστηρίου σὺν θεῷ φροντίδα τὸ λοιπὸν ταὐτῷ διηγήματι ἀναπληρώσας ἀποτεῖλαι. (Cassiani Conl. I, 1—2, 2) ὅτε τοίνυν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Σκίτεως (τῆσκίτεως cod.), ὅπου τῶν μοναχῶν οἱ δοκιμώτατοι πατέρες, παρεγενόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ ἅγιος Γερμανός, ὃς ἐκ πρώτης ἡλικίας φίλος μου πνευματικὸς ἐγεγόνει ἔν τε τοῖς παιδευτηρίοις καὶ ἐν τῇ στρατείᾳ (στρατειὰ cod.) καὶ ἐν τῷ μονήρει βίῳ, ἐθεασάμεθα τὸν ἀββᾶν Μωϋσῆν, ἄνδρα ἅγιον οὐ μόνον πρα-(220[a]) κτικαῖς ἀρεταῖς ἀλλὰ καὶ θεωρίᾳ πνευματικῇ διαλάμποντα. τοῦτον τοίνυν παρακαλοῦμεν μετὰ δακρύων εἰπεῖν ἡμῖν λόγον οἰκοδομῆς, δι' οὗ δυνησόμεθα ἐπιβῆναι τῇ τελειότητι. ὅστις πολλὰ παρακληθεὶς ἤρξατο οὕτως. τέκνα, πᾶσαι, φησίν, αἱ τέχναι καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα σκοπόν τινα ἔχουσιν, πρὸς ὅνπερ ἀφορῶντες καὶ ἑαυτοὺς ῥυθμίζοντες τοῦ ποθουμένου τέλους ἐπιτυγχάνουσι. καὶ γὰρ ὁ γεωργὸς ποτὲ μὲν τὴν φλόγα τοῦ ἡλίου ποτὲ δὲ τὸ ψῦχος ὑπομένων προθύμως τὴν γῆν ἐργάζεται, σκοπὸν ἔχων καθαρὰν ταύτην καὶ ἀκανθῶν καὶ βοτανῶν ἀποδεῖξαι, τέλος δὲ τὴν ἐκ τῶν καρπῶν ἀπόλαυσιν. καὶ ὁ πραγματευόμενος οὔτε ⟨τοὺς⟩ ἐκ τῆς θαλάττης οὔτε τοὺς ἐκ γῆς κινδύνους ὑφορώμενος προθύμως ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι τῇ πραγματείᾳ . . .

fol. 220[b] Conl. I, c. 3—4 (desunt multa)

fol. 221[a] cap. 5

fol. 221[b] cap. 6—7

Cod. Uind.

fol. 222ª cap. 12—13 (cap. 8 —11 desunt)

fol. 222ᵇ cap. 15

fol. 223ª cap. 16—17

fol. 223ᵇ cap. 18 (breuius). 23 (breuius). cap. 19—22 desunt

fol. 224ª Conl. II, 1—2

fol. 224ᵇ cap. 2

fol. 225ª cap. 2

fol. 225ᵇ cap. 3—4

fol. 226ª cap. 4

fol. 226ᵇ cap. 5: τοῦτον γὰρ μεμνήμεθα πεντήκοντα ἔτη ἐν τῇ ἀχερήμῳ διατρίψαντα et paulo inferius πάντας τοὺς ἐν ἀχερήμῳ πατέρας

fol. 227ª cap. 5—6: τῷ πρεσβυτέρῳ Παφνουτίῳ

fol. 227ᵇ cap. 6: αὐτοὺς . . . πόρρωθεν οἱ Μάζικες ἐθεάσαντο

fol. 228ª cap. 7: ἐν τῇ κέλλῃ αὐτοῦ . . . οὕτινος τῇ συμβουλίᾳ εἰς τοσοῦτον ἀπήχθη . . . cap. 8: ἐν κελλίῳ ἀποκεκλεισμένος

fol. 228ᵇ cap. 8: πρὸς Ἰουδαϊσμὸν καταπεσεῖν καὶ περιτομὴν τῆς σαρκὸς . . . cap. 9

fol. 229ª cap. 10

fol. 229ᵇ cap. 10: τοῦ ἀββᾶ Σαραπίωνος ἔργον . . . cap. 11: συνέμενον τῷ ἀββᾷ μου Θεωνᾷ . . . ἔκλεκτον παξαμᾶν . . . καὶ ἐξέβαλα τὸν παξαμᾶν ἐκ τοῦ κόλπου μου

fol. 230 cap. 11—12

fol. 231ª cap. 13

fol. 231ᵇ cap. 13: ὁ ἀββᾶς Ἀπολλῶς

Cod. Uind.

fol. 232 cap. 13

fol. 233ª cap. 14—15

fol. 233ᵇ cap. 15 (locus scripturae Galat. 2, 2 prolixior)

fol. 234ª cap. 16: καὶ γὰρ καθὼς λέγουσιν οἱ πατέρες· αἱ ἀκρότητες ἑκατέρων μερῶν ἐπ' ἴσης βλάπτουσι (sic!) . . . cap. 17. reliqua desunt, pars ultima Conlationis breuior reddita est

fol. 234ᵇ Conlatio VII, 1—2: συνετύχαμεν πάλιν τῷ ἀββᾷ Σερίνῳ

fol. 235ª cap. 3—4: πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ ἅγιος Σερίνος

fol. 235ᵇ cap. 4

fol. 236ª cap. 4: μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί . . . cap. 7 (desunt cap. 5—6)

fol. 236ᵇ cap. 7—8: ὁ Σερίνος εἶπε

fol. 237ª cap. 9. 10 (Σερίνος). 11

fol. 237ᵇ cap. 11. 12 (Σερῖνος)

fol. 238ª cap. 12. finis: τοῦτ' ἔστι μόνον ἄφρονα τοῦτον μὴ ποιήσῃς πληγέντος τοῦ τῆς ψυχῆς καταγωγίου τῷ πολλῷ σου βάρει καὶ καταχώσῃς τὴν νόησιν καὶ τὴν σοφίαν τοῦ ἡγεμονικοῦ τὴν ἀνθισταμένην τῇ κακίᾳ σου. — cap. 13

fol. 238ᵇ cap. 13—14

fol. 239ª cap. 14. 15 (Σερῖνος)

fol. 239ᵇ cap. 15 (deest cap. 16)

fol. 240ª cap. 17. 18. 19 (Σερῖνος)

fol. 240ᵇ cap. 19—20

Cod. Uind.

fol. 241ᵃ cap. 21: ὅπου δὲ ἀγὼν καὶ μάχη, ἐπάναγκές ἐστιν ἐξ ἑκατέρων μερῶν ἱδρῶτα καὶ φροντίδα καὶ κάματον συνίστασθαι

fol. 241ᵇ—242ᵃ cap. 21

fol. 242ᵇ cap. 22

fol. 243ᵃ cap. 23

fol. 243ᵇ cap. 23 (desunt capita 24—27). 28

fol. 244ᵃ cap. 29. 30 (Σερῖνος)

fol. 244ᵇ cap. 30—31

fol. 245ᵃ cap. 31

fol. 245ᵇ cap. 32. incipit: τοσαῦται γὰρ ἐν τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασίν εἰσιν αἱ διαφοραὶ ὅσαι καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις. καὶ γάρ τινα

Cod. Uind.

τούτων ἃ καὶ πλάνους τὸ πλῆθος προσαγορεύει etc.

fol. 246ᵃ cap. 32. uerba *quos Bacuceos appellat* desunt, item uerba §. 2 *nunc quidem se in quosdam fastus* . . . §. 2 fin. *explerent*. — §. 3: δι' Ὠριγένους καὶ Ἀρείου καὶ Εὐνομίου ἀσέβειαν ἱεροσύλου δόγματος ἐκδεδωκέναι (nomen Origenis interpolatum). — §. 4: στρουθίωνες, τινὲς ἱέρακες (hericii!)

fol. 246ᵇ cap. 32, §. 4 σκορπίος. — §. 5 deest. — cap. 43 ὁ Σερῆνος εἶπεν. — extrema pars Conlationis temere mutata est.

CAP. VIIII. DE EDITIONIBUS.

Institutionum libri quattuor et de causis et remediis uitiorum octo primum impressi sunt in officina Uenetorum a. 1481. hanc editionem a Fabricio in bibl. med. et inf. Latinitatis memoratam iniuria inter fabulas habuit Schoenemannus: extat enim exemplar unum in bibl. Laurentiana, ut Bandinius in catalogo refert. secuta est receptis etiam Conlationum libris Basileensis Amerbachii a. 1485. et Ueneta et Basileensis saepius repetitae sunt, illa quidem Conlationum libris aucta. cur autem editio princeps librorum VII contra Nestorium anno demum 1534 (a Cratandro typographo Basileensi) emissa sit, non est quod miremur: scilicet propter exemplarium manu scriptorum raritatem ante illum hos libros reperire et conquirere nemini contigit. haec quoque editio saepius impressa est. — antiquissimarum editionum exemplar nullum mihi inspicere licuit nisi principis Basileensis, quae libros manu scriptos secundum quos instituta est accurate repraesentat. nam et capi-

tulationes ut in codicibus singulis libris praemissae sunt et codicum inscriptiones ac subscriptiones additae. sed editori Basileensi pessimae notae exemplaria praesto fuerunt, e quibus ingens ille numerus mendorum etiam in editiones quae secutae sunt transiit, cum editores ne melioribus quidem libris manu scriptis, si quos forte ad manus habebant, ita usi sint, ut auctoritate editionum antiquarum posthabita scriptorem ad codicum fidem recenserent. ceterum saeculum integrum transiit, antequam Cassiani opera maiore codicum numero adhibito emendarentur. nam a. 1578 demum Antuerpiae ex officina Christophori Plantini architypographi regii noua recensio prodiit, cuius est titulus: *D. Ioannis Cassiani Eremitae, Monasticarum Institutionum libri IIII. De Capitalibus vitiis libri VIII. Collationes SS. Patrum XXIIII. De Verbi Incarnatione libri VII. Nunc demum post varias editiones ad complurium Ms. fidem à non paucis mendarum milibus incredibili labore expurgati: id quod ex subiectis ad calcem castigationibus facilè cognosci poterit: Additis etiam ad quaedam loca Censorijs notationibus, & obscurarum vocum ac sententiarum elucidatione, vnà cum duobus Indicibus locupletissimis. Accesserunt quoque Regulae SS. Patrum ex antiquissimo Affliginiensis monasterij Ms. codice desumptae. Opera & studio Henrici Cuyckij Sacrae Theologiae Licentiati.* — quibus uero causis Cuyckius, tum professor Louaniensis, postea episcopus Ruremondanus, adductus sit ut nouam editionem curaret, ipse in epistula dedicatoria refert, quam *Louanij ex nostro Albarum Dominarum monasterio Calendis Martiis Anni M.D.LXXVIII.* dedit ad Hermannum Comitem a Rennenborch, ecclesiae S. Saluatoris apud Ultraiectinos praepositum et archidiaconum et cathedralis Leodiensis ecclesiae canonicum. postquam enim exposuit patrum priscorum opera praestantissima passim foedata multisque mendis esse respersa atque ob eam rem ex uetustissimis optimisque exemplaribus ms. quam accuratissime debere restitui, p. 5 ita pergit: *Ea igitur res me quoque permouit, mihique persuasit, operae pretium remque omnibus diuinarum litterarum cultoribus, & cum primis monasticae perfectionis amatoribus neutiquam ingratam me facturum;*

si in repurgando illustrandoque Ioanne Cassiano aliquid operae collocarem. Quod vt facerem illustrissimi atque amplissimi Cardinalis D. Antonij Carafae auctoritas, quae maximi apud me momenti est, effecit. Is enim datis ad me ex vrbe litteris, id sibi gratum & Christianae Reip. non incõmodum fore scripsit; & quid in eius auctoris recognitione fieri potissimum vellet exposuit. — at utinam consilium tam laudabile melius exsequi potuisset! infeliciter enim accidit, ut siue temporis angustiis siue pecuniae inopia siue alia re quam ignoramus impeditus aliis codicibus non uteretur nisi eis, qui tunc temporis in Nederlandiae monasteriis extabant. nam ut in castigatoriis notis ipse indicat, ad Institutionum libros recensendos adhibuit quinque: *vetustum Codicem Affliginiensis Abbatiae in Brabantia, exemplar Canonicorum Regularium in Corsendonck, itidem in Brabantia, Bethleemitici monasterij Canonicorum Regularium prope Louanium exemplar, librum Canonicorum Regularium in Busco Domini Isaac prope Niuellam, Plantinianum Codicem.* ad Conlationes uero castigandas duodecim praesto fuerunt: *Gemblacensis Abbatiae in Brabantia codex, cod. Abbatiae D. Trudonis apud Hasbanios, exemplar Abbatiae Villariensis prope Niuellam, exemplar Abbatiae D. Iacobi apud Leodienses, cod. Canonicorum Regularium Viridis Vallis in silua Sunia apud Brabantos, Canonicorum Regularium Bethleemitarum prope Louanium liber, Rubeae Vallis Canonicorum Regularium exemplar in silua Sunia prope Bruxellam, exemplar Canonicorum Regularium monasterii Corsendonckensis in Quempinia, Martinianus codex Canonicorum Regularium in Academia Louaniensi, cod. Canonicorum Regularium in Busco Domini Isaac iuxta Niuellam, cod. Parcensis Abbatiae prope Louanium, Christophori Plantini exemplar.* e quibus nouem prioribus ut emendatioribus, cum et inter se et cum Dionysii Carthusiani paraphrastica translatione (sic!)[1]) magnum haberent

[1]) Institutiones et Conlationes a Dionysio Carthusiano paraphrastice redditae impressae sunt Coloniae 1540. cuius uiri opera qualis fuerit, inde conicere licet, quod ne Gazaeus quidem, haudquaquam sani iudicii homo, auctoritatem eius magni fecit.

consensum, plus auctoritatis attribuit quam tribus posterioribus. concedendum quidem est eum librorum suorum fide nisum non paucos locos in editionibus prioribus male habitos emendasse, sed statim adiungendum totidem locis lectionem ueram ex iisdem libris foedissime esse interpolatam. quamquam Cuyckii exemplaria non in omnibus partibus pari pretio fuerunt. cum enim omnia sine dubio apographa fuerint antiquorum codicum Francogallicorum, factum est ut Institutionum libri et Conlationum partes secunda et tertia in hac editione longissime a uero discedant, prima autem Conlationum pars emendatior sit quam in editionibus reliquis quas noui. nam codices Francogallici antiquissimi *D* et *O*, quos nos ad primam partem Conlationum adhibuimus, satis boni sunt: in secunda uero et tertia parte *O* nequaquam eiusdem est pretii. item Institutionum codices Parisinus et Laudunensis inferiores sunt codice Augiae maioris. melius Cuyckio res in libris contra Nestorium emendandis cessit. nanctus est enim codicem Coloniensium Augustinianorum, qui familiae melioris fuit, eiusque ope multos locos foedissime corruptos sanare contigit.

Ceterum ne Carafa quidem Cuyckii ingenio aut cura nimis delectatus esse uidetur. instigauit enim Petrum Ciacconium presbyterum Toletanum, uirum doctissimum et artis criticae peritissimum, ut et ipse Cassiani scriptis castigandis manum admoueret. sed Ciacconius opus quod susceperat perfectum non uidit, cum a. 1581 diem supremum obierit. prodiit autem noua editio Romae ex aedibus Dominici Basae typographi a. 1588 sub titulo: *Ioannis Cassiani Eremitae, de institutis renuntiantium Libri XII. Collationes Sanctorum Patrum XXIIII. Adiectae sunt quarundam obscurarum dictionum interpretationes ordine alphabeti dispositae: & obseruationes in loca ambigua & minus tuta. Praeterea Indices duo testimoniorum sacrae Scripturae, quae à Cassiano vel explicantur, vel aliter quàm vulgata editio habet citantur: ac postremò rerum memorabilium Index copiosissimus. Accessit Regula S. Pachomij, quae à S. Hieronymo in Latinum sermonem conuersa est: Omnia multò quàm antehac, auxilio vetustissimorum codicum, emendatiora, & ad suam integritatem restituta.* idem typographus iam a. 1580

Cassiani Institutiones et Conlationes a Ciacconio recensitas impresserat eodem cardinali adhortante, ut patet e dedicatione ad Gregorium XIII., in qua inter alia *non parum*, inquit, *debent religiosi et Deo deuoti viri amplissimo Cardinali Antonio Carafae, cuius maxime opera hoc quidquid est laboris & susceptum & perfectum fuit.* huic quidem editioni Ciacconium laborem suum praestitisse, sed eam demum, quae a. 1588 emissa est, ex illius recensione plane absoluta et ad finem perducta fluxisse e Basae praefatione cognoscitur. quam, quia de utraque editione rationem reddit, hic integram repetere maxime consentaneum uidetur.

Typographus Lectori.

Haec Ioannis Cassiani opera emendata, aucta & illustrata superioribus annis ex officina mea prodierunt: quibus edendis quanta, & quàm accurata sit adhibita diligentia, liber ipse testis est locupletissimus. Verum cum vix iam vllus editionis illius codex superesset, multique religiosi & Deo deuoti viri auctoris huius desiderio valde tenerentur, non potui non & pio eorum studio satisfacere & commoditati consulere. Quòd ut melius praestarem, Amplissimus Cardinalis Antonius Carafa, qui tum rebus aliis praeclare gestis, tum antiquorum Patrum monimentis restitutis disciplinam ecclesiasticam amplificare studet, codicis iam editi & Petri Ciaconij manuscriptis marginibus aucti liberalissime copiam fecit, ne eius nunc auctoritas deficiat, cuius opera iste susceptus est labor. Petrus enim Ciaconius vir spectata religione clarus, omnium bonarum artium cognitione insignis, in Sanctorum Patrum Latinorum & Graecorum assiduo studio versatus, Amplissimi Cardinalis cohortationibus Cassianum ab innumeris mendis expurgatum in pristinum splendorem restituit. Addidit etiam notationes suas, quibus tam singularē doctrinam, qua & mens instruitur & inflammatur affectus, sine vllis salebris inoffenso pede transcurreres. Sed, vt erat modestissimus & humanae laudis contemptor, numquam in his lucubrationibus, nec in aliis permultis, quibus egregiam operam praestitit, dum in humanis ageret, nomen suum inscribi voluit: id quod illi, qui de

contemnenda gloria libellos scripserunt, minime vmquam recusarunt. Huius igitur codicis beneficio adiutus Cassianum rursus in lucem emitto, & quidem locupletiorem: nam multa Petri Ciaconij manu denuo adiuncta reperi, quae librum ipsum illustriorem reddunt, vt ex vtriusque editionis collatione facile comperies. Quare laboribus istis, quibus non mediocriter ad vitae rationem secundum Deum instituendam animus informatur, vtere, fruere, ac bene nobis in Christo precare. Vale.

Sequitur altera epistula *Ad Lectorem,* quae iam non typographi, sed ipsius Ciacconii est. in ea de subsidiis criticis haec refert: *Vaticana octo nobis* (exemplaria) *antiquissima exhibuit, & ex his quaedam emendatissime scripta, ex quorum collatione innumerabilia loca sunt in hac editione restituta: sed ea adnotare non fuit consilium, in immensum enim volumen excresceret. satis sit hoc loco monuisse, lectionem vetustorum codicum tanta à nobis fuisse religione conseruatam, vt neque eorum varietatem, si quando inciderat, neglexerimus.* qui fuerint illi octo libri bibl. Uaticanae, hodie non liquet. reuera enim nunc in Uaticana alii libri antiquissimi non extant praeter *V*, quem iam Ciacconii aetate Romae fuisse uix credam: certe eum a Ciacconio inspectum esse meo iure nego. *P* autem tunc temporis Heidelbergae fuit, Reginensis *R,* qui tamen breue tantum fragmentum continet, nescio ubi. itaque pro certo habeo Ciacconii libros manu scriptos antiquissimos reuera recentiores fuisse, quod etiam textu eius confirmatur. quamquam enim, si Conlationum partem primam excipias, uerba Cassiani multo emendatius restituit quam Cuyckius, tamen ad eam integritatem, quam nos libris longe melioribus consecuti sumus, ne adspirare quidem potuit. nam cum codicibus ad diuersas familias pertinentibus uteretur, non ubique sinceros ab interpolatis secernere ei contigit. ita factum est, ut in prima Conlationum parte saepe locos interpolatos e codicibus eiusdem familiae cuius sunt *PX* reciperet, in parte tertia autem, ubi familiarum diuersitas latius patet, non semper lectionem ueram eligeret. omnino autem editori Romano summa laus tribuenda est, cum pro condicione subsidiorum criticorum quibus utebatur ne in-

geniosissimus quidem homo scriptoris uerba melius potuerit restituere aut uerum sagacius diuinare. ceterum etiam ex eis, quae Cassiani operibus adiecit, hominis doctrina singularis elucet. nam multa uocabula rariora et Graeca et Latina bene explicauit, auctoris propositiones Pelagii errorem redolentes docte refutauit, locos quos Cassianus secundum translationem LXX profert primus diligenter collegit. quamquam quod librorum suorum lectionibus e Uulgata interpolatis deceptus sibi persuaserat Cassianum scripturae sacrae testimonia pleraque ex uulgata editione adferre, in eo uehementer errauit. dolendum etiam quod libros contra Nestorium ab editione sua seclusit. quod cur fecerit, in epistula ad lectorem his uerbis indicat: *Scripsit quidem Cassianus hortatu Leonis I. Pont. Max. luculentos libros de incarnatione Domini contra Nestorium: sed eos, quòd nullum extaret in Vaticana bibliotheca manuscriptum exemplar ad cuius fidem emendari possent, & ab instituto nostro, quo hominem vere religiosum informare studuimus, multum distarent, omisimus.*

Haec sunt quae de duabus editionibus praestantissimis et quibus solis nomen recensionum debetur disputanda uidebantur. ceterum ea quae in utraque addita sunt, ut Cassianus Semipelagianismi errorum conuinceretur simulque refutaretur, consulto omisi, utpote quae magis ad theologorum disciplinam quam ad editoris et hominis critici munus pertineant. sufficiet dixisse Cuyckium de triginta, Ciacconium de duodetriginta propositionibus Cassiani siue haereticis siue suspectis disputauisse. ne autem lectores talia quoque desiderantes penitus lateat quae uerba scriptoris hominibus catholicis offensioni fuerint, locos ipsos et capitula de quibus agitur hic adscribo: Inst. III, 2. 9. 10. V, 34. 37. 39. 40. VI, 18. XII, 4. 5. 14. Conl. I, 17. 19. 20. III, 11. 12. 19. IIII, 7. VII, 4. 7. 8. 13. 30. 32. VIII, 7. 10. 17. 21. VIIII, 19. 24. 34. X, 2. XIII, 7—16. XVII, 8. 15. 17. 19—24. 30. XX, 8. XXI, 4. 5. 9. 10. 29. 30. XXIII, 2. 4. 5. 12.

Sequitur iam ea editio, quae saepe repetita usque ad nostram aetatem nouissima extitit: quae tamen, quantum ad scriptoris uerba attinet, non noua recensio fuit, sed Cuyckii et Ciacconii exemplaria inter se commixta et confusa expressit.

prodiit Duaci a. 1616 e typographia Baltazaris Belleri duobus tomis sub titulo: *Ioannis Cassiani presbyteri, quem alii eremitam, alii abbatem nuncupant, Opera omnia. Nouissime recognita, repurgata et notis amplissimis illustrata. Quibus accessere alia eiusdem argumenti opuscula, quorum Elenchum sequens pagina exhibebit. Studio et opera D. Alardi Gazaei* (Gazet), *coenobitae Vedastini ord. Benedicti* (de l'Abbaye de St.-Vaast de l'ordre de St.-Benoît à Arras). — tomo primo insunt: *De institutis coenobiorum libri XII cum commentariis et notationibus. Regula S. Pachomii scholiis et notis illustrata. Flores Cassiani siue illustriores sententiae ex ipsius operibus collectae. De incarnatione libri VII.* — tomo altero: *Collationes XXIV commentariis et notis illustratae. Dionysii Carthusiani doctrina catholica Collationi XIII substituta* (= Conl. XIII, cap. XIX apud Mignium). *Prosperi liber contra Collatorem. Cuyckii notae censoriae. Statuta duarum congregationum siue Capitulorum generalium ord. S. Benedicti. Ciacconii obseruationes in Cassianum. Indices quattuor 1) Locorum sacrae scripturae secundum uulgatam editionem. 2) Locorum secundum uersionem LXX interpretum. 3) Rerum et uocum quarundam in textu Cassiani occurrentium. 4) In commentaria et notationes.* — quo consilio Gazaeus editionem parauerit, ipse in praefatione exponit: *de textu,* inquit, *auctoris repurgando aut reformando non magnopere laborandum existimaui, cum satis emendatum et enucleatum nobis reliquerint Cuyckius et Ciacconius, uiri doctissimi et accuratissimi. contuli tamen cum aliquot exemplaribus tum excusis tum mss., et subinde quaedam loca ab illis praetermissa aut minus expensa correxi aut excussi, et adhibita etiam Dionysii Carthusiani paraphrasi lucem asciui: quem tamen paraphrastem (salua tanti uiri auctoritate) nonnumquam ab auctoris mente ac sententia aberrasse submonui.* — non igitur in animo fuit Gazaeo nouis subsidiis adgestis textum scriptoris emendare. et reuera totus a prioribus pendet quos laudat, ita tamen ut in uniuersum Cuyckii textum reddat. qua in re prauum hominis iudicium fuisse deprehendimus, quod etiam epistula illa subditicia *S. Castoris ad Domnum Cassianum abbatem Massi-*

liensem (Migne XLIX, p. 53), quam *ex uetusto Codice Elnonensis monasterii S. Amandi* in lucem protraxit, satis euidenter ostendit. contra in eo, quod adnotationes fere perpetuas adiecit, quibus uoces, dictiones, sententias obscuriores elucidauit, quaestiones theologicas ad monasticum institutum spectantes examinauit, antiquos ritus et instituta ueterum monachorum et in officiis diuinis peragendis et in aliis exercitationibus curiose obseruauit, in usum Benedictinorum plerasque ac praecipuas difficultates ex Cassiano explicauit, sententias Cassiani insigniores similibus sententiis sanctorum patrum illustrauit, labor eius admodum utilis fuit.

Restat ut de editionis nostrae ratione atque consilio pauca dicamus. cum libros manu scriptos circumspicerem, propter ingentem copiam eorum, qui siue Institutiones siue Conlationum partes singulas continent, subsidia critica certis terminis definienda esse cognoui, ne opus, ut editoris Romani uerbis utar, in immensum excresceret. sufficiet dixisse in sola bibliotheca nationali quae Parisiis est Institutionum et Conlationum libros manu scriptos circiter quinquaginta extare. atque ut proferam quod sentio: persuasum mihi est ne paucis quidem codicibus saec. VIIII—X siue X quos intactos reliqui quam diligentissime excussis fore ut ad uerba emendanda multum proficiatur. nam ut plerisque scriptoribus ecclesiasticis, qui aeuo medio monachorum manibus multum terebantur, ita etiam Cassiano contigit, ut quo recentiore saeculo describeretur eo magis interpolaretur. itaque haec opera secundum antiquissimorum codicum fidem recensenda esse existimaui, quos exceptis Sessoriano *Σ*, qui iam conlatus erat, et Britannico *M* omnes ipse excussi. textum ita institui, ut codicum speciem quam diligentissime conseruarem. itaque capitum titulos, qui in nullo librorum quos uidi ipsis capitibus superpositi sunt,[1]) locis suis reliqui, capita aut secundum optimorum librorum fidem aut, ubi his destitutus eram, secundum capitulationes ipsas distinxi, librorum contra Nestorium, qui in codicibus continui sine capitum distinctione scripti sunt, partitionem ita ut a Cuyckio primum

[1]) In solo R tituli capitum et praemissi et ante singula capita repetiti sunt.

instituta est retinui, paragraphorum numeros lectorum commoditati consulens omnibus scriptis ipse addidi. quod ad orthographiam attinet, a formis uulgo receptis raro et iis tantum locis recessi, ubi per codicum consensum uel per lectionis uetustatem licebat. nam in hac re librorum auctoritati non nimium tribuendum esse ipsorum discrepantiae quam latissime patentes satis demonstrant. id unum autem me adsequi non potuisse fateor, ut in consonanti *s* post *x* aut retinenda aut omittenda rationem certam obseruarem. consonantium adsimulationem, ubi per unum seu plures codices licebat, reieci. in ipsis uerbis scriptoris restituendis solos libros respexi, scripturae uulgatae fere mentione non facta nisi eis locis, ubi ea cum uno alteroue codicum consentit aut ubi de lectione tradita recedendum erat. qui igitur nosse uolet quantum nos hac editione profecerimus, eum textum nostrum cum ipsa Gazaei (siue Cuyckii) aut Ciacconii editione conferre oportebit. ne uero lector certis quibusdam indiciis, quibus scripturarum discrepantiam recte aestimare possit, usquam destituatur, praeter illa quae supra iam disputata sunt etiam in indice uerborum et locutionum eos locos respexi, ubi de uera lectione aliqua dubitatio oriri poterat. cf. *accedere* et *extrinsecus. adcommodare* et *commodare. alapa. alioquin. arbitra. conpellere. dein. delere* et *diluere. efferuens. equidem. excessus. excire. exerere. exigere. extendere. facultas. fruticare. in futurum. humilitas. in* cum abl. pro accus. *initium conuersionis. liquor. magne. opus* et rel. itaque priusquam de scriptura recepta praepropere iudicetur, index uelim consulatur, quo inspecto apparebit plurimis locis me non temere neque sine ratione, sed usu scriptoris diligenter examinato critici munus egisse. utcumque autem uiri docti de labore meo quem Cassiani libris per sex annos indefessus praestiteram iudicabunt, id pro certo scio neque subsidia critica meis meliora nunc temporis posse conparari neque diuersam codicum aestimationem aliamue rationem in ipsa crisi factitanda adhibitam ulli his operibus emolumento fore.

In fine praefationis primum mihi grates agendae sunt uiris doctis, qui libros manu scriptos in meum usum inuestigarunt descripserunt excerpserunt: tum praepositis bibliothecarum, qui

exemplaria ex parte pretiosissima summa liberalitate mihi suppeditauerunt, in primis Petro Canettio Uercellensi, cuius aedibus hiemis tempore hospitaliter receptus per conplures dies regionis circumpadanae frigus acre defendi: postremo duumuiris optimis Guilelmo Hartelio et Carolo Schenklio, quorum ingenium curamque me etiam in hoc opere expertum esse eo quo par est animo testor.

Scribebam Graecii mense Quinctili a. 1887.

M. Petschenig.

GENNADIUS IN CATALOGO CAP. LXII.

H = Herdingii editio.
Bamb. = cod. Bambergensis 677 saec. XI. } apud Herdingium
Bern. = cod. Bernensis saec. XI. } apud Herdingium
p = cod. Parisinus 14860 saec. XIII.

Cassianus natione Scytha Constantinopoli a Iohanne Magno episcopo diaconus ordinatus apud Massiliam presbyter condidit duo monasteria, id est uirorum ac mulierum, quae usque hodie exstant. scripsit experientia magistrante librato sermone et ut apertius dicam sensu uerba inueniens et actione linguam mouens res omnium monachorum professioni necessarias, id est: 'de habitu monachi' et 'de canonico orationum modo atque psalmorum', qui in monasteriis Aegypti die noctuque tenetur, libros tres, 'institutionum' librum unum, 'de origine et qualitate ac remediis octo principalium uitiorum' libros VIII, singulos scilicet de singulis uitiis libros expediens; digessit etiam 'collationes cum patribus Aegyptiis habitas', hoc est 'de destinatione monachi ac fine', 'de discretione', 'de tribus ad seruiendum deo uocationibus', 'de pugna carnis aduersus spiritum et spiritus aduersus carnem', 'de natura omnium uitiorum', 'de nece sanctorum', 'de mobilitate animae', 'de principatibus', 'de qualitate

1 natus serta *Bamb. Bern. p* 3 ac] et *p* 6 necessarias professioni *p* 7 de canonico orationum modo atque psalmorum *Bamb. Bern. p: cf. Inst. ll. II et III tituli* 'de canonica oratione' atque 'psalmorum modo' *H* 9 tres] quattuor *H: uerus numerus extat in p* 10 scilicet] quidem *p* 11 expendens *p* 12 Aegyptiis] egipti *p* 13 fine *p:* fide *H* 14 aduersus spiritum *p:* aduersum spiritum *H cf. Conl. IIII passim* 16 principatibus *ego:* principalibus *H* de octo principalibus uitiis *p*

orationis', 'de iugitate orationis', 'de perfectis', 'de castitate', 'de protectione dei', 'de scientia spiritali', 'de diuinis charismatibus', 'de amicitia', 'de definiendo uel non definiendo', 'de tribus antiquis generibus monachorum et quarto nuper exorto', 'de fine coenobitae et heremitae', 'de satisfactione paenitentiae', 'de remissione Quinquagesimae', 'de nocturnis illusionibus', 'de eo quod dicit apostolus: non enim quod uolo facio bonum, sed quod nolo malum hoc ago', 'de mortificatione'; et ad extremum rogatus a Leone archidiacono, postea urbis Romae episcopo, scripsit aduersum Nestorium 'de incarnatione Domini' libros VII et in his scribendi apud Massiliam et uiuendi finem fecit Theodosio et Ualentiniano regnantibus.

1 de iugitate orationis *om. p* 5 de fine cenobitae (cenobite *p*) et eremitae (heremite *p*) *Bern. p: om. H* 7 dixit *p* 10 aduersus nestorem *p*

IOHANNIS CASSIANI

DE INSTITUTIS COENOBIORUM

ET

DE OCTO PRINCIPALIUM UITIORUM REMEDIIS

LIBRI XII.

C = Casinensis rescriptus 295 saec. VII.
A = Augustodunensis 24 saec. VII.
G = Caroliruhensis, olim Augiensis LXXXVII saec. VIIII.
H = Parisinus 12292 saec. X ineuntis.
L = Laudunensis 328 bis saec. VIIII.
S = Sangallensis 183 saec. VIIII } lectiones selectae.
T = Caroliruhensis, olim Augiensis CLXIIII saec. VIIII } lectiones selectae.
c = editio Cuyckii a. 1578.
r = editio Romana a. 1588.
v = *cr*.
Uulg. uel *Uulgata* = scriptura sacra secundum editionem uulgatam.
singulis asteriscis singulae litterae erasae significantur.
punctis adpositis abbreuiantur lectiones, quae tantum propter discrepantiam orthographicam sunt receptae.

PRAEFATIO.

Ueteris instrumenti narrat historia sapientissimum Salomonem post acceptam diuinitus sapientiam prudentiamque multam nimis et latitudinem cordis quasi harenam maris innumerabilem, ita ut domini testimonio nullus ei similis retro actis temporibus exstitisse neque post eum surrecturus esse dicatur, illud magnificum domino templum exstruere cupientem alienigenae regis Tyri auxilium poposcisse. qui misso ad se Hyram filio mulieris uiduae, quidquid diuina sapientia suggerente praeclarum in templo domini uel in sacris uasibus moliebatur, ministerio eius ac dispositione perfecit. si ergo 2
ille uniuersis regnis terrae sublimior principatus et Israhelitici generis nobilior excellentiorque progenies illaque sapientia diuinitus inspirata, quae cunctorum Orientalium et Aegyptiorum disciplinas et instituta superabat, nequaquam pauperis atque alienigenae uiri consilium dedignatur, recte etiam tu his eruditus exemplis, beatissime papa Castor, uerum ac rationabile deo templum non lapidibus insensibilibus, sed sanctorum uirorum congregatione, nec temporale et corruptibile, sed aeternum

2] III Reg. 4, 29. 4] cf. l. c. 3, 13. 8] cf. l. c. 7, 13—14.

Praefatio sequentis operis *G* Incipit praefatio cassiani in libris de institutione et habitu monachorum *H, uterque litt. maiusc.* *nihil inscriptum in L*

1 salamonem H^1 3 arenam *H* 5 extitisse G^2HL 6 instruere *H* extruere *L* 8 hyra L^2 quidquid G^1*:* quicquid G^2H quicquid est *L* 9 uasibus *G:* uassibus (bus *del. m. 2*) *H* uasis *Lv* 10 dispossitione H^1L^1 11 uniuerse terrae (*om.* regnis) *L* 13 origentilium L^1 15 auxilium *H*

atque inexpugnabile aedificare disponens, uasa etiam pretiosis-
sima domino cupiens consecrare non muto auri metallo argentiue
conflata, quae post rex Babylonius capta concubinarum suarum
ac principum deputet uoluptati, sed animabus sanctis, quae in-
nocentiae, iustitiae et castitatis integritate fulgentes regem
Christum in semet ipsis circumferant commorantem, egenum
me omnique ex parte pauperrimum ad communionem tanti
3 operis dignaris accersire. in prouincia siquidem coenobiorum
experti Orientalium maximeque Aegyptiorum uolens instituta
fundari, cum sis ipse cunctis uirtutibus scientiaque perfectus
et uniuersis ita refertus diuitiis spiritalibus, ut perfectionem
quaerentibus satis abundeque non modo tuus sermo, sed etiam
sola uita sufficiat ad exemplum, me quoque elinguem et pau-
perem sermone atque scientia, ut aliquid ad explementum tui
desiderii de inopia sensus mei conferam, poscis praecipisque
ut instituta monasteriorum, quae per Aegyptum ac Palaestinam
custodiri conspeximus, ita ut ibi nobis a patribus tradita sunt
quamuis inperito digeram stilo, non leporem sermonis inquirens,
in quo ipse adprime es eruditus, sed sanctorum simplicem uitam
simplici sermone fratribus in nouello monasterio tuo cupiens
4 explanari. cui rei quantum me pius ardor desiderii tui pro-
uocat oboedire, tantum multiplices aestuum moles uolentem
obtemperare deterrent. primum quia nec uitae meae ita aequi-
perant merita, ut confidam me res tam arduas, tam obscuras,
tam sanctas digne posse animo ac mente conplecti. secundo
quod ea, quae a pueritia nostra inter eosdem constituti atque

3] cf. Dan. 5, 2.

1 adque H^1 ac inpugnabile *G* uassa H^1 etia *L* 2 multo *v* 3 babilonius *H* 4 uoluntati HL^1 5 iustitiae casti & caritatis *H* iustiae castitatis *L* iustitia et castitatis G^2S 6 circumferunt *H* 7 communitionem *H* commonionem L^1 8 digneris H^1 accersire *G:* adsciscere *HLv* prouintia *G* siquidem *GH:* siquidem hac *L* 9 experti *GH:* experte (uel a) *S* ex parte *ex* experta *L* prouincialium orientalium *H* origentalium L^1 institutione *H* 10 fundare *L* 11 ita uniuersis *H* diuitis H^1L^1 ut] et G^1 14 supplementum *H* 15 desideri *H* 16 palestinam *codd.* 18 degeram H^1 19 eruditus es *H* 21 cuius *G* desideri *L* 24 res *om.* G^1 25 possim H^1 secundum *G: cf. I, 11, 2. II, 10, 2*

ipsorum incitati cotidianis adhortationibus et exemplis uel agere temptauimus uel didicimus uel uisu percepimus, minime iam possumus ad integrum retinere, tot annorum circulis ab eorum consortio et imitatione conuersationis abstracti, praesertim cum harum rerum ratio nequaquam possit otiosa meditatione doctrinaque uerborum uel tradi uel intellegi uel memoria contineri. totum namque in sola experientia usuque consistit, et quemadmodum 5 tradi nisi ab experto non queunt, ita ne percipi quidem uel intellegi nisi ab eo, qui ea pari studio ac sudore adprehendere elaborauerit, possunt: quae tamen si conlatione iugi spiritalium uirorum frequenter discussa non fuerint et polita, cito rursum mentis incuria dilabuntur. tertio quia id ipsum, quod utcumque non pro merito rei, sed pro praesentis temporis statu possumus reminisci, inperitior sermo congrue non ualet explicare. huc accedit, quod super hac re uiri et uita nobiles et sermone scientiaque praeclari multa iam opuscula desudarunt, sanctum Basilium et Hieronymum dico aliosque nonnullos. quorum anterior sciscitantibus fratribus super diuersis institutis uel quaestionibus non solum facundo, uerum etiam diuinarum scripturarum testimoniis copioso sermone respondit, alius uero non solum suo elucubratos ingenio edidit libros, uerum etiam Graeca lingua digestos in Latinum uertit eloquium. post quorum 6 tam exuberantia eloquentiae flumina possem non inmerito praesumptionis notari, si aliquid stillicidii huius inferre temptassem, nisi me haec fiducia tuae sanctitatis animaret et sponsio, quod uel tibi hae nugae forent acceptae qualescumque sunt, uel eas congregationi fratrum in nouello tantum monasterio commorantium deputares: qui, si quid a nobis minus forsitan cante

1 et *om.* H^1 adhortationibus cotidianis atque *L* 2 temtauimus H^1L dedicimus H^1L^1 percipimus H^1 3 ad integrum iam possumus *H* retenere H^1 4 conuersationes L^1 6 conteneri H^1 8 nec HL^2c 11 et expolita *H* 12 delabuntur H^1 14 possimus G^1 15 nobilis L^1 17 bassilium H^1L hieronimum *codd.* 19 facondo L^1 20 testimonis L^1 21 elucubratus H^1 elocubratus L^1 22 greca *codd.* degestos H^1L^1 23 possim H^1L 24 imferre *L* temptarem *H* 25 haec GL^1: ad haec L^2 *et '4 ms.' apud Cuyckium* nisi ad haec me *H* nisi me et (*om.* haec) *r* et *eras. in L* quid G^1 26 hee *L* sunt] essent *H* 27 fratruum H^1 28 caute forsitan *H (saepe uocabula in H traiecta sunt, quod plerumque non notabo)*

prolatum fuerit, et pie relegant et cum uenia indulgentiore
sustentent, fidem potius mei sermonis quam uenustatem eloquii
7 requirentes. quapropter, beatissime papa, unicum religionis et
humilitatis exemplar, tuis precibus animatus secundum uires
ingenii mei opus quod iniungis adgrediar et ea, quae omni-
modis intacta relicta sunt ab anterioribus nostris, utpote qui
audita potius quam experta describere temptauerunt, uelut rudi
monasterio et in ueritate sitientibus intimabo. nec plane mira-
bilium dei signorumque narrationem studebo contexere. quae
quamuis multa per seniores nostros et incredibilia non solum
audierimus, uerum etiam sub obtutibus nostris perspexerimus
inpleta, tamen his omnibus praetermissis, quae legentibus praeter
admirationem nihil amplius ad instructionem perfectae uitae con-
ferunt, instituta eorum tantummodo ac monasteriorum regulas
maximeque principalium uitiorum, quae octo ab eis designantur,
origines et causas curationesque secundum traditiones eorum,
quantum domino adiuuante potuero, fideliter explicare contendam.
8 propositum siquidem mihi est non de mirabilibus dei, sed de
correctione morum nostrorum et consummatione uitae perfectae
secundum ea, quae a senioribus nostris accepimus, pauca dis-
serere. in eo quoque tuis praeceptis satisfacere studebo, ut, si
quid forte non secundum typum maiorum antiquissima consti-
tutione fundatum, sed pro arbitrio uniuscuiusque instituentis
monasterium uel deminutum uel additum in istis regionibus
conprobauero, secundum eam quam uidimus monasteriorum
regulam per Aegyptum uel Palaestinam antiquitus fundatorum
fideli sermone uel adiciam uel recidam, nequaquam credens
rationabilius quippiam uel perfectius nouellam constitutionem
in occiduis Galliarum partibus repperire potuisse quam illa
sunt instituta, in quibus ab exordio praedicationis apostolicae

1 praelatum H^1 piaese legant *H* indulgentiori HL^2 2 sermonis mei *H* eloqui· *H* 3 unacum G^1 relegionis *H* 6 releta G^1 utpute H^1 7 quam experta *om.* L^1 temtauerunt H^1 11 conspexerimus *H* 16 origenes G^1 origenis L^1 19 correptione *HL* 20 accipimus H^1 deserere G^1H^1 23 instruentis *H* 24 deminutum *L:* diminutum *GH* 25 conprobaro L^1 26 palestinam *codd.* 27 recedam H^1 credens *L:* enim credis *G* enim credens *H*

a sanctis ac spiritalibus patribus fundata monasteria ad nos
usque perdurant. illam sane moderationem opusculo huic inter- 9
serere praesumam, ut ea, quae secundum Aegyptiorum regulam
seu pro asperitate aërum seu pro difficultate ac diuersitate morum
inpossibilia in his regionibus uel dura uel ardua conprobauero,
institutis monasteriorum, quae per Palaestinam uel Mesopotamiam habentur, aliquatenus temperem, quia, si rationabilis possibilium mensura seruetur, eadem obseruantiae perfectio est etiam in inpari facultate.

LIBER PRIMUS.

DE HABITU MONACHORUM.

CAPITULA.

I. De cingulo monachi.

II. De ueste monachi.

III. De cucullis Aegyptiorum.

IIII. De colobiis Aegyptiorum.

V. De rebracchiatoriis eorum.

VI. De mafortibus eorum.

VII. De melote et pelle caprina.

VIII. De baculo Aegyptiorum.

VIIII. De calciamentis eorum.

X. De temperamento obseruantiae, quae secundum aërum qualitatem uel usum prouinciae sit tenenda.

XI. De cingulo spiritali et sacramento ipsius.

---

1 ac *GH:* et *L* 2 modorationem *L* 5 conprobaro *L*[1] 6 institutionibus *H* palestinam *codd.* 7 aliquatinus *L* 9 facultate. Finit praefatio. Incipiunt capitula sequentis libri *G* Explicit prefatio. Incipiunt capitula *H* Incipiunt capt̄ libri primi *L* 15 cocullis *H* 16 colaphis *L*[1] 17 rebracchitoriis *L* rebrachiatoris *H* 18 mafontibus *H* 20 aegyptiorum *om. H* 21 calciamentas *L*[1] 22 aerem *H* 23 prouintiae *H* 24 ipsius *om. H* Incipit liber primus de habitu monachi praefati auctoris *G* Incipit liber primus de habitu monachorum *H* Incipit liber primus de monachorum habitu in . . . a[c] regula *(? litteris maximam partem adtritis et detersis) L* *librum primum Cassianum inscripsisse* 'de

I. De institutis ac regulis monasteriorum dicturi unde conpetentius donante deo quam ex ipso habitu monachorum sumemus exordium? quorum interiorem cultum consequenter tunc poterimus exponere, cum exteriorem ornatum sub oculorum depinxerimus obtutibus. itaque monachum ut militem Christi in procinctu semper belli positum accinctis lumbis iugiter oportet
2 incedere. hoc enim habitu etiam illos ambulasse, qui in ueteri testamento professionis huius fundauere primordia, Heliam scilicet et Helisaeum, diuinarum scripturarum auctoritate monstratur: ac deinceps principes auctoresque testamenti noui, Iohannem uidelicet, Petrum et Paulum ceterosque eiusdem ordinis uiros taliter incessisse cognoscimus. quorum prior, qui in ueteri testamento uirginitatis iam flores et castimoniae continentiaeque praefigurabat exempla, cum fuisset a domino missus ad increpandos nuntios Ochoziae sacrilegi regis Israhel, eo quod aegritudine praepeditus super statu salutis suae Beelzebub deum Accaron consulere destinasset, et idcirco eis occurrens idem propheta descensum de lecto ei in quo conciderat denegasset, decumbenti regi exposita uestitus qualitate con-
3 pertus est. reuersos enim ad se nuntios ac referentes sibi prophetae sententiam sciscitatus est, cuius esset figurae et habitus uir, qui occurrisset eis et locutus fuisset huiuscemodi uerba: uir, inquiunt, pilosus, et zona pellicia accinctis renibus. ex quo habitu confestim rex contemplatus hominem dei ait: Helias Thesbites est, zonae uidelicet indicio et hirsuti incultique corporis specie uirum dei indubitanter agnoscens, eo quod istud ei inter tot Israhelitici populi milia commo-

23] IIII Reg. 1, 8. 25] l. c.

habitu monachorum' etiam ex capitis primi §. 1 consequitur. ceterum cf. indiculum cod. L praemissum et subscriptionem libri primi in codd. H et Sessoriano (Reifferscheid, BPLI tom. I, p. 137)

1 conpotentius *L* 2 dño *H* habito *H*¹ monachorum habitu *L* suminus *G*² 9 heliseum *codd.* 12 intercessisse *G*¹ 14 exemplum *H* 15 ochozie *G* achoziae *H*¹ ifrł *G* 16 belzebub *H* 17 distinasset *H* ei *L* 18 profeta *G* discensum *H*¹ ei *H*²: eius *GH*¹*v om. L* 19 expossita *H*¹*L*¹ 20 reuersus *L*¹ refferentes *L* 22 cuiusque modi *H* 23 phylosus *L*¹ accinctis *GH:* accintis *L* accinctus *v et Uulgata* 25 helias *L* thesbitis *H*¹ 27 commorante *L*¹

ranti cultus proprii uelut quoddam inpressum speciale signum perpetuo cohaereret. de Iohanne quoque, qui ueteris nouique 4
testamenti, uelut quidam sacratissimus limes, finis initiumque processit, ita euangelista narrante cognoscimus: ipse autem Iohannes habebat uestimentum de pilis camelorum et zonam pelliciam circa lumbos suos. Petro etiam in custodiam carceris ab Herode detruso et ad necem die postera producendo angelo adsistente praecipitur: praecingere et calcia te gallicis tuis. quod ut faceret nequaquam monuisset eum angelus dei, nisi uidisset eum ob refectionem nocturnae quietis paulisper defecta membra solita cinguli obstrictione laxasse. Paulum quoque ascendentem Hierosolymam et protinus 5
a Iudaeis in uincla mittendum Agabus propheta repperiens Caesareae sublato eius cingulo ligans suas manus et pedes, ut gestu corporis sui passionis eius praefiguraret iniurias, ait: haec dicit spiritus sanctus: uirum cuius est zona haec sic alligabunt Iudaei in Hierusalem et tradent in manus gentium. quod utique a propheta proferri minime potuisset et dici uirum cuius est zona haec, nisi Paulus eam lumbis suis indesinenter solitus fuisset aptare.

II. Uestis quoque sit monachi, quae corpus contegat tantum ac repellat uerecundiam nuditatis et frigoris retundat iniuriam, non quae seminaria uanitatis aut elationis enutriat, ita eodem apostolo praedicante: habentes autem alimenta et operimenta, his contenti simus: operimenta, inquiens, non uestimenta, ut in quibusdam Latinis exemplaribus non proprie continetur, id est quae corpus operiant tantum, non quae amictus gloria blandiantur, ita uilia, ut nulla coloris uel habi-

4] Matth. 3, 4. 8] Act. 12, 8. 16] Act. 21, 11. 24] I Tim. 6, 8.

1 propitii H^1 propri L^1 uelud H^1 *(passim)* 5 iohannis H^1 pellis camellorum L^1 7 et *om.* *H* nicem L^1 9 gallicis (τὰ σανδάλια) tuis H^1: caligis tuis GH^2 caligas tuas *Lc et Uulg.* 10 eum (*ante* angelus) *om.* *L* ab G^1 11 soluta *L* 12 laxasse *om.* L^1 ascendens in L^1 hierosolimam GL^2 hierusomam *H* hierusolimam L^1 13 iudeis *codd.* uincla *Gr:* uincula *HLc* 14 caesare H^1 caesarię H^2 manus suas *H* 17 sic *GL:* ita *H* 18 profeta *G* 20 abtare H^1 21 *non distinguit H, sed in marg. extat* K *i. e.* capitulum 22 retundat *om.* *H* 23 ita] item *H* 25 hiis L^1 sumus *L et Uulg.*

tus nouitate inter ceteros huius propositi uiros habeantur in-
signia, ita studiosis accurationibus aliena, ut nullis rursum
sint adfectatis per incuriam sordibus decolora: postremo sic
ab huius mundi separentur ornatu, ut cultui seruorum dei in
2 omnibus communia perseuerent. quidquid enim inter famulos
dei praesumitur ab uno uel paucis nec catholice per omne
corpus fraternitatis tenetur, aut superfluum aut elatum est et
ob id noxium iudicandum magisque uanitatis specimen quam
uirtutis ostentans. et idcirco haec quae nec a ueteribus sanctis,
qui huius professionis fundamenta iecerunt, neque a patribus
nostri temporis, qui eorum per successiones instituta nunc usque
custodiunt, tradita uidemus exempla, ut superflua et inutilia nos
3 quoque resecare conueniet. quamobrem ciliciam uestem uelut
circumspectam cunctis atque notabilem et quae ex hoc ipso
non solum nulla spiritui possit emolumenta conferre, sed etiam
elationis concipere uanitatem, quaeque ad necessarii operis exer-
citium, in quo monachum semper inpigrum expeditumque oportet
incedere, inhabilis atque inepta sit, omnimodis refugerunt. quodsi
quosdam hoc amictu circumdatos audiuimus probabiles exsti-
tisse, non ex eo nobis est monasteriorum regula sancienda uel
antiqua sanctorum patrum sunt proturbanda decreta, quod pauci
praesumentes aliarum uirtutum priuilegio ne in his quidem,
quae non secundum catholicam regulam ab eis usurpata sunt,
reprehendi debere creduntur. generali namque omnium consti-
tutioni paucorum non debet praeponi nec praeiudicare senten-
4 tia. illis enim debemus institutis ac regulis indubitatam fidem
et indiscussam oboedientiam per omnia commodare, non quas
paucorum uoluntas intulit, sed quas uetustas tantorum tem-
porum et innumerositas sanctorum patrum concordi definitione
in posterum propagauit. nec hoc sane praeiudicare nobis debet

1 ceteros] ceros *L* 3 adfectadis H^1 decolora GL^1: decolorata HL^2r 5 commonea H^1 quicquid G^2L 6 catholicae H^1L 7 et obnoxium *G* 10 iacuerunt H^1 11 successionis H^1 12 uidemus *L:* uidimus *GH* 13 conuenit H^2 cilicinam $G^2H^2L^2r$ 14 circuminspectam *H* cuneis *G* 16 necessari *L* 18 refugerunt *G:* refutarunt *HLr* 19 audimus G^1r ex-tetisse L^1 extitisse HL^2 20 monasteriorum est *Gr* 22 praesumentes pauci *L* aliorum *G* ne *om. L* hiis L^1 25 debes G^1 28 nolumptas L^1 29 innumerossitas H^1 patrunm H^1 30 nos (s *in ras. trium litt.)* *L*

ad cotidianae conuersationis exemplum, quod uel Ioram sacrilegus rex Israhel cateruis hostium circumsaeptus scissa ueste cilicium habuisse perhibetur intrinsecus uel quod Nineuitae ad mitigandam dei sententiam, quae in eos inlata fuerat per prophetam, cilicii asperitate uelati sunt, cum et ille ita intrinsecus latenter indutus eo fuisse monstretur, ut nisi scisso desuper indumento a nemine prorsus potuisset intellegi, et isti eo tempore operimentum cilicii sustentarint, quo cunctis super inminente urbis euersione lugentibus eodemque amictu circumdatis nullus posset a quoquam ostentationis notari, quia, nisi insolens sit diuersitas, non offendit aequalitas.

III. Sunt praeterea quaedam in ipso Aegyptiorum habitu non tantum ad curam corporis, quantum ad morum formulam congruentia, quo simplicitatis et innocentiae obseruantia etiam in ipsa uestitus qualitate teneatur. cucullis namque perparuis usque ad ceruicis umerorumque demissis confinia, qui capita tantum contegant, indesinenter diebus utuntur ac noctibus, scilicet ut innocentiam et simplicitatem paruulorum iugiter custodire etiam imitatione ipsius uelaminis commoneantur. qui reuersi ad infantiam Christo cunctis horis cum affectu ac uirtute decantant: domine non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei. neque ambulaui in magnis: neque in mirabilibus super me. si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam: sicut ablactatum super matrem suam.

1] cf. IIII Reg. 6, 30. 3] cf. Ion. 3, 5. 21] Ps. 130, 1—2.

1 conuersationes L^1 2 ıſrł *G* circumseptus *codd.* 3 cylicium L^1 nineuitae L^1G^2: nininitae G^1HL^2 4 lata *Lc* 5 cilici *H* cylici L^1 6 monstratur *L* 8 sustentarint *G*: sustentarent *L* ostentarent *Hr* quę *L* 9 inminenti *H* imminenti *L* 10 possit H^1L 12 III *GL* K *in marg. H* habitu aegyptiorum *L* 13 formolam H^1 16 ceruices G^1L^2 umerumque G^1 humerorumque G^2HL dimissis *GHL (sed in L prima* i *in ras.)* quae G^2S*: cf. cap. 10* 17 contegunt *H* 18 paruolorum L^1 19 imfantiam *L* 20 x͡pō H^2: christi GH^1Lr *cf. II, 3, 2* horis atque momentis *H* ac] et in *H* 24 ablactatum (τὸ ἀπογεγαλακτισμένον) L^1: quod ablactatum est GHL^2 matrem suam (ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ) G^1HL: matre sua G^2Sr *et Uulg.*

IIII. Colobiis quoque lineis induti, quae uix ad cubitorum ima pertingunt, nudas de reliquo circumferunt manus, ut amputatos habere eos actus et opera mundi huius suggerat abscisio manicarum et ab omni conuersatione terrena mortificatos eos uelaminis linei doceat indumentum audiantque per hoc apostolum cotidie sibi dicentem: mortificate membra uestra quae sunt super terram, illud quoque ipso habitu protestante: mortui enim estis, et uita uestra abscondita est cum Christo in deo, et: uiuo autem iam non ego, uiuit uero in me Christus, mihique hic mundus crucifixus est et ego mundo.

V. Gestant etiam resticulas duplices laneo plexas subtemine, quas Graeci ἀναλάβους uocant, nos uero subcinctoria seu redimicula uel proprie rebracchiatoria possumus appellare. quae descendentia per summa ceruicis et e lateribus colli diuisa utrarumque alarum sinus ambiunt atque hinc inde succingunt, ut constringentia latitudinem uestimenti ad corpus contrahant atque coniungant, et ita constrictis bracchiis inpigri ad omne opus explicitique reddantur, illud apostoli praeceptum studentes omni uirtute conplere: quia non solum mihi sed etiam his qui mecum sunt ministrauerunt manus istae. neque gratis panem ab aliquo manducauimus, sed in labore et fatigatione nocte et die operantes, ne quem uestrum grauaremus, et: si quis non uult operari, nec manducet.

6] Col. 3, 5. 8] l. c. 3. 9] Gal. 2, 20. 10] Gal. 6, 14. 20] Act. 20, 34. 21] II Thess. 3, 8. 24] l. c. 10.

1 IIII *GL* *non distinguit H, sed* K *additum in marg.* golobiis H^1 3 abscisio *G:* abscissio *HLv* 4 terrenam G^1 6 menbra *L* 7 illud] illo *H* 10 uiuet H^1 mihique hic *GL:* mihi *H* 12 V *GL* K *in marg. H* subtemine GSH^2: subtegmine H^1Lv 13 greci *GH* graece *L* ANAΛΛΒΟΥC *GS:* ΑΝΧΛΛbuyc *H* ΑΝΑΒΩΛΩΥC *L* uocent *H: om. v* subcinctoria H^1*:* succinctoria GH^2L 14 rebracchiatoria G^1*:* rebrach. *rell.* possimus H^1 15 e lateribus *H et 'omnia ms.' apud Cuyckium:* a lateribus *L* lateribus *G* 16 adque *H* 18 bracchiis *L:* brachiis *rell.* 19 explicitique *G:* explicatique *L* expeditique *Hv (cf. p. 10, 17)* 20 hiis L^1 21 sunt] erant *H* 23 et die *GL:* ac die *Hv* 24 grauerenms H^1 granarimus L^1 nec] non *L*

VI. Post haec angusto palliolo tam amictus humilitatem quam uilitatem pretii conpendiumque sectantes colla pariter atque umeros tegunt, quae mafortes tam nostro quam ipsorum nuncupantur eloquio, et ita planeticarum atque byrrorum pretia simul ambitionemque declinant.

VII. Ultimum est habitus eorum pellis caprina, quae melotis uel pera appellatur, et baculus, quae gestant ad imitationem eorum qui professionis huius praefigurauere lineas iam in ueteri testamento. de quibus apostolus circumierunt, inquit, in melotis et pellibus caprinis egentes, angustiati, adflicti, quibus dignus non erat mundus, in solitudinibus errantes et montibus et speluncis et in cauernis terrae. qui tamen habitus pellis caprinae significat mortificata omni petulantia carnalium passionum debere eos in summa uirtutum grauitate consistere nec quicquam petulcum uel calidum iuuentutis ac mobilitatis antiquae in eorum corpore residere.

VIII. Nam et baculum gestasse eosdem uiros etiam Helisaeus, qui unus ex ipsis est, docet, cum dicit ad Giezi puerum suum, mittens eum ad suscitandum filium mulieris: tolle baculum meum et currens uade, pone eum super faciem pueri, et uiuet. quem utique non dedisset ei propheta gestandum, nisi eum manu sua solitus esset iugiter circumferre. cuius gestatio spiritaliter monet numquam debere eos inter tot oblatrantes uitiorum canes et inuisibiles spiritalium nequitiarum bestias inermes incedere (de quibus beatus Dauid liberari postulans dicit: ne tradas, domine, bestiis animam confitentem tibi), sed inruentes eas retundere ad

9] Hebr. 11, 37—38. 19] IIII Reg. 4, 29. 26] Ps. 73, 19 (LXX).

1 VI *GL* K *in marg. H* 2 preci^i *L* humeros GHL^2 humires L^1 4 planiticarum GH^1 byrrorum GH^2L: birrorum H^1 6 VII *GL* K *in marg. H* ultimus L^2v melotis *GH*: melotes *Lv* 7 quem *H* 8 linias H^1 iam *om. Gc* 9 circuierunt G^2L inquid GH^1 10 et] *rasura in G* 12 et in montibus *L* 13 mortificata *post* eos *habet L* 15 callidum G^1H 17 VIII *GL*: K *in marg. H* helyseus *G* heliseus *HL* 18 ∗iezi *G* g^iezi *H* gyezi *L* 21 et uiuet *HL*: ut uiuat *Gv* 26 se liberare postolans *L* 27 confidtentem L^1 ad crucis signaculum *G*: crucis signaculo *HLv*

crucis signaculum ac longius propulsare, atque aduersum se saeuientes iugi memoria dominicae passionis et imitatione illius mortificationis extinguere.

VIIII. Calciamenta uero uelut interdicta euangelico praecepto recusantes, cum infirmitas corporis uel matutinus hiemis rigor seu meridiani aestus feruor exegerit, tantummodo gallicis suos muniunt pedes, hoc interpretantes usu earum uel dominica permissione signari, ut, si in hoc mundo constituti cura et sollicitudine carnis huius omnimodis exuti esse non possumus nec ab ea penitus praeualemus absolui, saltim occupatione leui et inplicatione tenui necessitatem corporis explicemus, neue animae nostrae pedes, qui expediti ad spiritalem cursum et praedicandam euangelii pacem semper esse debent parati (quibus post odorem unguentorum Christi currimus et de quibus Dauid cucurri, inquit, in siti, et Hieremias: ego autem non laboraui te sequens), morticinis saeculi huius curis patiamur inuolui, de his scilicet cogitantes, quae non ad supplendam necessitatem naturae, sed ad superfluam noxiamque pertinent uolup-
2 tatem. quod ita inplebimus, si secundum apostolum carnis curam non fecerimus in desideriis. quibus tamen gallicis quamquam licito utantur utpote domini mandato concessis, nequaquam tamen pedibus eas inhaerere permittunt, cum accedunt ad celebranda seu percipienda sacrosancta mysteria, illud aestimantes etiam secundum litteram custodiri debere quod dicitur ad Moysen uel ad Hiesum filium Naue: solue corrigiam calciamenti tui: locus enim, in quo stas, terra sancta est.

4] cf. Matth. 10, 10. 14] Cant. 1, 3. 15] Ps. 61, 5. Hierem. 17, 16 (LXX). 19] Rom. 13, 14. 21] cf. Marc. 6, 9. 25] Exod. 3, 5. Ios. 5, 16.

1 propellare *H* 2 emitatione *L*¹ 4 VIIII *GL:* K *in marg. H* euangelico interdicta *L* 5 recussantes *H*¹ imfirmitas *L*¹ 6 merediani *H* exigerit *H*¹*L*¹ caligis *H*²*L*² 8 permisione *L* 10 saltem *H*²*L*² leui *om. H* 11 inplectatione *H*¹ ne uel *GL*¹ 12 praedicandum euangeli *L*¹ 13 semper esse debent *GHc:* semper debent esse *Lr* debent semper esse *S* de quibus *H* 15 inquid *GH*¹*L*¹ 16 te pastorem sequens *L et Uulgata* seculi *G* 17 hiis *L*¹ 18 noluntatem *H* uolumtatem *L*¹ 20 caligis *H*²*L*² 21 utuntur ut puta *H* 24 custodire *L* 25 moisen *H* iesum *G*²*L* corregiam *H: cf. Rönsch, Ital. u. Uulg.² p. 463*

X. Haec dicta sint, ne quid praetermisisse de Aegyptiorum habitu uideamur. ceterum a nobis tenenda sunt illa tantummodo, quae uel locorum situs uel prouinciae usus admittit. nam neque gallicis nos neque colobiis seu una tunica esse contentos hiemis permittit asperitas, et paruissimi cuculli uelamen uel melotae gestatio derisum potius quam aedificationem ullam uidentibus conparabit. quapropter illa tantum, quae superius commemorauimus quaeque sunt et humilitati professionis nostrae et qualitati aërum congruentia, a nobis quoque adfectanda censemus, ut omnis summa nostri uestitus non in nouitate habitus, qui possit offendiculum hominibus saeculi huius inferre, sed honesta in uilitate consistat.

XI. His itaque uestimentis Christi miles indutus nouerit prius ob id se cinguli constrictione munitum, ut ad cunctos usus et opera monasterii non solum mente promptus, sed etiam ipso habitu semper expeditus incedat. tanto namque feruentior circa spiritalem profectum ac diuinarum rerum scientiam cordis puritate probabitur, quanto fuerit erga oboedientiae studium operisque deuotior. secundo cognoscat etiam in ipso habitu 2
cinguli inesse non paruum quod a se expetitur sacramentum. accinctio enim lumborum et ambitus pellis emortuae significat eum mortificationem circumferre membrorum, in quibus libidinis atque luxuriae seminaria continentur, euangelicum illud mandatum quod dicitur s i n t l u m b i u e s t r i p r a e c i n c t i apostolica interpretatione ingeri sibi semper intellegens: mor-

24] Luc. 12, 35. 25] Col. 3, 5.

1 X *G* *non distinguunt HL, sed in marg. H habet* K sunt *H* praetermississe *L* egyptiorum *HL* 2 *post* uideamur *man. rec. in L initium capitis X indicauit* 3 uel *post* quae *om. H* prouintiae *GL* 4 caligis *H*² caligis nos neque *in marg. L*² colobis *H*¹ tonica *H* 5 coculi *H* 6 melotae *scripsi:* melote *GS* melotis *HL* risum *L* 7 commorauimus *H* 10 om· *G* (.nis *superscr.*) 11 seculi *G* imferre *L* 13 XI *G, et L man. rec. in marg.* X *SL*¹ K *in marg. H* 15 et opera *GL:* operaque *H* prumptus *G*¹*H*¹ 16 tantum *G* 19 diutior *H* cognuscat *G*¹ cognoscet *H* 21 accintio *L* 23 adque *L*¹ luxoriae *G*¹*H*¹ praeceptum illud euangelicum *L* 24 quod *GH*¹*:* quo *H*²*v* quod dicitur *om. L* 25 ingeri . . . 16, 1 super *om. H*

tificate scilicet membra uestra quae sunt super terram, fornicationem, inmunditiam, libidinem, concupiscen-
3 tiam malam. ideoque illos tantummodo legimus in scripturis sanctis cingulo fuisse praecinctos, in quibus seminaria coitus inueniuntur extincta, quique illud beati Dauid eloquium opere ac uirtute decantant: quia factus sum sicut uter in pruina, eo quod erasa medullitus carne uitiorum emortuam exterioris hominis cutem spiritus uirtute distendant. et idcirco in pruina significanter adiecit, quod scilicet nequaquam fuerint sola cordis mortificatione contenti, uerum etiam exterioris hominis motus et ipsius naturae incentiua continentiae pruina extrinsecus accedente habuerint congelata, nullum iam dumtaxat secundum apostolum regnum peccati in suo mortali corpore sustinentes nec gestantes carnem spiritui repugnantem.

LIBER SECUNDUS.

DE CANONICO NOCTURNARUM ORATIONUM ET PSALMORUM MODO.

CAPITULA.

I. De canonico nocturnarum orationum et psalmorum modo.

II. De diuersitate numeri, qui ad decantandos psalmos per uniuersas prouincias sit statutus.

III. De uniformis regulae per totam Aegyptum custodia et de electione eorum, qui fratribus praeponuntur.

IIII. Quod per Aegyptum et Thebaidem duodenarius psalmorum numerus obseruetur.

6] Ps. 118, 83. 13] cf. Rom. 6, 12. 14] cf. Gal. 5, 17.

1 menbra L^1 2 libidinem et *H* 4 praecintos *L* 6 uter *om.* L^1 proina L^1 8 cotem L^1 destendant G^1 distentant H^1 et ideo *L* 10 motus *om.* L^1 11 accidente H^1 12 congilata H^1 14 repugnantem. Explicit de habitu monachi liber primus. Incipiunt capitula subsequentis libri secundi *G* De habitu monachorum liber primus explicit *H*: *om.* *L* Incipiunt capitula dę libri secundi *L*: *om.* *H* 21 prouintias *L* statutis H^1 statutas L^1 22 regula *H* 24 tebaidam *H* 25 obseruatur *H*

V. De duodenario psalmorum numero angeli traditione suscepto.

VI. De duodecim orationum consuetudine.

VII. De disciplina orandi.

VIII. De subsequente oratione post psalmum.

VIIII. De orationis statu, super quo in conlationes seniorum plenior reseruetur instructio.

X. Cum quanto silentio et breuitate orationes apud Aegyptios colligantur.

XI. Qua disciplina apud Aegyptios psalmi dicantur.

XII. Cur uno psallente ceteri in synaxi sedeant, uel quali post haec studio per cellas suas usque ad lucem uigilias extendant.

XIII. Quare post missam nocturnam dormire non oporteat.

XIIII. Quemadmodum in cellis suis opus manuum et orationes pariter exerceant.

XV. Qua lege modestiae post orationum missam unusquisque ad suam cellam redeat, et cui increpationi subdatur is qui aliter fecerit.

XVI. Quod nulli liceat orare cum illo qui fuerit ab oratione suspensus.

XVII. Quod is, qui ad orationem exsuscitat fratres, hora solita eos debeat commonere.

XVIII. Quod a uespera sabbati usque ad uesperam diei dominici genua non flectantur nec totis diebus Quinquagensimae.

I. Duplici igitur hoc quo diximus cingulo Christi miles accinctus interim, qui modus canonicarum orationum psalmo-

5 conlationes *scripsi:* conlatione *HLv* 6 plenius *H* 7 aegiptios colliguntur *H* 10 sinaxi *HL* 11 procellas *H* uigilias usque ad lucem extendunt *H* 14 cellulis *Hv* orationis *H* 17 redeant *H* subdatur increpationi *Hv* is qui aliter] qualiter *H* 19 nulli] non *H* 21 frater exsuscitat *H* fratres exsuscitat *v* 23 die *L* 24 quinquagensima *H* quinquagisime (i *post* g *in* e *mut.*) *L* Expliciunt capit libri ·II· *H: om. GL* Incipit liber secundus (lib. sec. *om. G*) de canonico nocturnarum orationum et psalmorum modo (modo liber secundus *G*) *GHL* 25 quo *G:* quod *rell.* miles christi *H* 26 accintus *L*

rumque sit in partibus Orientis a sanctis patribus antiquitus statutus, agnoscat. de qualitate uero earum uel quemadmodum orare secundum apostoli sententiam sine intermissione possimus, suis in locis, cum seniorum conlationes coeperimus exponere, quantum dominus donauerit, proferemus.

II. Multos namque per alias conperimus regiones pro captu mentis suae, habentes quidem ut ait apostolus zelum dei, sed non secundum scientiam, super hac re diuersos typos ac regulas sibimet constituisse. quidam enim uicenos seu tricenos psalmos et hos ipsos antiphonarum protelatos melodiis et adiunctione quarundam modulationum debere dici singulis noctibus censuerunt, alii etiam hunc modum excedere temptauerunt, nonnulli decem et octo. atque in hunc modum diuersis in locis diuersum canonem cognouimus institutum totque propemodum typos ac regulas uidimus usurpatas, quot etiam

2 monasteria cellasque conspeximus. sunt quibus in ipsis quoque diurnis orationum officiis, id est tertia, sexta nonaque id uisum est, ut secundum horarum modum, in quibus haec deo redduntur obsequia, psalmorum etiam et orationum putarent numerum coaequandum: nonnullis placuit senarium numerum singulis diei conuentibus deputari. quapropter necessarium reor antiquissimam patrum proferre in medium constitutionem, quae nunc usque per totam Aegyptum a dei famulis custoditur, quo nouelli monasterii in Christo rudis infantia antiquissimorum potius patrum uetustissimis institutionibus inbuatur.

III. Itaque per uniuersam Aegyptum et Thebaidem, ubi monasteria non pro uniuscuiusque renuntiantis instituuntur

3] I Thess. 5, 17. 4] Conl. VIIII et X. 7] Rom. 10, 2.

1 origentis L^1 2 agnuscat L^1 3 secundum apostolum *H* 4 conlationis G^1 collationes *HL* 5 dederit *v* proferimus G^1 8 tipos *ex* tipus *H* 9 seu *GH:* uel *L* 10 antifonarum H^2L antefonorum H^1, *et fort. uerum est* antiphonorum: *cf. cap. 8 et III, 8, 4* protilatos G^1 protelatus L^1 modolis *H* 11 quarumdam L^1 modolationum *L* 12 etiam *GH:* autem *L* 13 decim H^1L^1 et *om.* G^1S^1: *cf. V, 40, 1* aq; G^1 adque *L* 14 cognouimus *GH:* agnouimus *Lv* 15 quod L^1 16 cellulasque *H* sunt alii *H* 17 officis L^1 18 domino *v* 20 nunnullis *L* senarium numerum *post* deputari *L* 23 aegiptum *H* 24 rudisque *H* imfantia *L* 26 aegiptum *H* thebaidam *H* 27 renuntiantes G^1

arbitrio, sed per successiones ac traditiones maiorum usque in
hodiernum diem uel permanent uel mansura fundantur, legi-
timum orationum modum in uespertinis conuentibus seu noc-
turnis uigiliis uidimus retentari. non enim quisquam conuen-
ticulo fratrum, sed ne sibi quidem ipsi praeesse conceditur,
priusquam non solum uniuersis facultatibus suis reddatur ex-
ternus, sed ne sui quidem ipsius esse se dominum uel pote-
statem habere cognoscat. ita namque renuntiantem huic mundo 2
quibuslibet facultatibus ac diuitiis praeditum necesse est coenobii
commorationem expetere, ut in nullo sibi ex his quae reliquit
aut intulit monasterio blandiatur, sic oboedire cunctis, ut redeun-
dum sibi secundum sententiam domini ad infantiam pristinam
nouerit, nihil sibi consideratione aeui uel annorum numerositate
praesumens, quam in saeculo inaniter consumptam se reputat
perdidisse, sed pro rudimentorum merito et tirocinii nouitate,
quam se gerere in Christi militia recognoscit, subdere se etiam
iunioribus non moretur. operis quoque ac sudoris adsuetudinem 3
ita subire conpellitur, ut propriis manibus iuxta apostoli prae-
ceptum cotidianum uictum uel suis usibus uel aduenientum
necessitatibus parans et fastus uitae praeteritae possit et deli-
cias obliuisci et humilitatem cordis contritione laboris adqui-
rere. ideoque nullus congregationi fratrum praefuturus eligitur,
priusquam idem, qui praeficiendus est, quid obtemperaturis
oporteat imperari, oboediendo didicerit, et quid iunioribus tra-
dere debeat, institutis seniorum fuerit adsecutus. bene enim 4
regere uel regi sapientis esse pronuntiant summumque donum

12] cf. Matth. 18, 3 18] cf. I Thess. 4, 11.

2 odiernum G^1H mensura L^1 5 conciditur H^1 6 non *om.* L^1 7 dominium G^1 9 diuitis H^1 coenubii H^1 coenobi L^1 10 relinquit H^1 11 cunctis fratribus *H* 12 imfantiam *L* pristinam *om.* *L* 13 aeui *GH:* priuilegi[1] saecularis *L* 14 quam praeterito tempore (in saeculo *add. m. 2)* inaniter consumptam perdidit *L* 15 et *GL:* ac *H* tirocinii *G:* teronici H^1 tyrocinii H^2L *(sed in L y in ras.)* 18 iuxta *GL:* secundum *H* 19 aduenientium HL^2v 20 praeteritae *GH:* saecularis *L* dilicias H^1L^1 22 *post* adquirere *in H cap. 4 incipit* fratruum H^1 elegitur H^1L^1 23 idem *GH:* is *L* 24 inperari *H* dedicerit H^1 26 sapientes G^1L^1

et gratiam sancti spiritus esse definiunt. nam neque salutaria praecepta quempiam posse obtemperantibus praestituere nisi eum, qui prius uniuersis uirtutum disciplinis fuerit instructus, nec oboedire quemquam seniori posse nisi eum, qui consummatus timore dei et humilitatis fuerit uirtute perfectus. ideoque diuersitates typorum ac regularum per ceteras prouincias cernimus usurpatas, quod plerumque seniorum institutionis expertes monasteriis praeesse audemus et abbates nos ante quam discipulos professi quod libitum fuerit statuimus, promptiores nostrorum inuentorum exigere custodiam quam examinatam maiorum seruare doctrinam. sed dum orationum modum, qui potissimum debeat custodiri, uolumus explicare, institutis patrum auidius prouocati narrationem, quam suis reseruabamus locis, praepropero excessu praeuenimus. nunc itaque ad propositum reuertamur.

IIII. Igitur per uniuersam ut diximus Aegyptum et Thebaidem duodenarius psalmorum numerus tam in uespertinis quam in nocturnis sollemnitatibus custoditur, ita dumtaxat ut post hunc duae lectiones, ueteris scilicet ac noui testamenti singulae, subsequantur. qui modus antiquitus constitutus idcirco per tot saecula penes cuncta illarum prouinciarum monasteria intemeratus nunc usque perdurat, quia non humana adinuentione statutus a senioribus adfirmatur, sed caelitus angeli magisterio patribus fuisse delatus.

V. Nam cum in primordiis fidei pauci quidem sed probatissimi monachorum nomine censerentur, qui sicut a beatae memoriae euangelista Marco, qui primus Alexandriae urbi pontifex praefuit, normam suscepere uiuendi, non solum illa magnifica retinebant, quae primitus ecclesiam uel credentium turbas in actibus apostolorum legimus celebrasse (m u l t i t u d i n i s sci-

30] Act. 4, 32.

1 spiritus sancti *HL* deffiniunt L^1 2 praestruere *H* 7 a seniorum institutione *H* seniorum constitutione *L* et partes L^1 8 audeamus HL^1 9 prumptiores H^1 12 custodire L^1 patruum H^1 14 praepropero] pro operis *H* 16 V *H* 17 in *post* tam *om.* *G* 18 sollempn. *L* 21 prouintiarum *GL* 24 dilatus *L* 25 VI *H* 27 primos L^1 alexandriae G^1L^1: alexandrinae G^2HL^2Sv 28 suscipere $G^1H^1L^1$

licet credentium erat cor et anima una, nec quisquam eorum quae possidebat aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant, uendentes adferebant pretia eorum quae uendebant et ponebant ante pedes apostolorum: diuidebatur autem singulis prout cuique opus erat), uerum etiam his multo sublimiora cumulauerant. etenim 2
secedentes in secretiora suburbiorum loca agebant uitam tanto abstinentiae rigore districtam, ut etiam his, qui erant religionis externi, stupori esset tam ardua conuersationis eorum professio. eo enim feruore diuinarum scripturarum lectionibus orationique et operi manuum diebus ac noctibus incubabant, ut ne escarum quidem adpetitus uel memoria, nisi alio tertioue die corporis interpellaret inedia, cibumque ac potum non tam desideratum quam necessarium sumerent et ne hunc quidem ante solis occasum, ut tempus lucis cum spiritalium meditationum studiis, curam uero corporis cum nocte sociarent aliaque his multo sublimiora perficerent. de quibus etiam is, qui minus 3
indigenarum relatione cognouit, ecclesiastica historia poterit edoceri. ea igitur tempestate, cum ecclesiae illius primitiuae perfectio penes successores suos adhuc recenti memoria inuiolata duraret feruensque paucorum fides necdum in multitudinem dispersa tepuisset, uenerabiles patres peruigili cura posteris consulentes, quinam modus cotidiano cultui per uniuersum fraternitatis corpus decerni deberet, tractaturi conueniunt, ut hereditatem pietatis ac pacis etiam successoribus suis absolutam ab omni dissensionis lite transmitterent, uerentes scilicet ne qua in cotidianis sollemnitatibus inter uiros eiusdem culturae

3] l. c. 34 sq.

3 illis] eis *H* commonia quodquod *L*[1] 6 diuidebantur *L* unicuique *HL* 7 hiis *L*[1] 8 suburbanorum *H* 9 hiis *L*[1] relegionis *H*[1]*L*[1] 10 stupor• (e *eras.*) *H* 12 incũbebant *L* 13 ut *om.* *G* nec *HLv* 14 corporis sui *H* inediam *c* 18 hiis *L*[1] maiora *H* is *om.* *H* 19 indagenarum *L* 20 ea tempestate igitur tempore *L*[1] 22 multitudine *H* 25 fraternitates *L*[1] doceri *GS* discerni *H* 27 transmiserint *H* 28 sollempn. *L*

consortes dissonantia uel uarietas exorta quandoque in posterum erroris uel aemulationis seu schismatis noxii germen emitteret.
4 cumque pro suo unusquisque feruore infirmitatis inmemor alienae id statui debere censeret, quod contemplatione fidei ac roboris sui facillimum iudicabat, parum discutiens quid generaliter plenitudini fratrum possibile esset, in qua necesse est infirmorum quoque partem maximam repperiri, diuersoque modo enormem psalmorum numerum instituere pro animi sui uirtute certarent, et alii quinquagenos, alii sexagenos psalmos, nonnulli uero ne hoc quidem numero contenti excedi eum debere censerent essetque inter eos pro religionis regula piae contentionis sancta diuersitas, ita ut tempus sollemnitatis uespertinae sacratissimae succederet quaestioni, cotidianos orationum ritus uolentibus celebrare
5 unus in medium psalmos domino cantaturus exsurgit. cumque sedentibus cunctis, ut est moris nunc usque in Aegypti partibus, et in psallentis uerba omni cordis intentione defixis undecim psalmos orationum interiectione distinctos contiguis uersibus parili pronuntiatione cantasset, duodecimum sub alleluiae responsione consummans ab uniuersorum oculis repente subtractus quaestioni pariter et caerimoniis finem inposuit.

VI. Exhinc uenerabilis patrum senatus, intellegens angeli magisterio congregationibus fratrum generalem canonem non sine dispensatione domini constitutum, decreuit hunc numerum tam in uespertinis quam in nocturnis conuenticulis custodiri. quibus lectiones geminas adiungentes, id est unam ueteris et aliam noui testamenti, tamquam a se eas traditas et uelut extraordinarias uolentibus tantum ac diuinarum scripturarum memoriam possidere adsidua meditatione studentibus addiderunt. in

1 desonantia H^1 2 scismatis G^2H noxi L^1 3 imfirmitatis L^1 4 deberet L^1 roburis L^1 5 paruum H^1 plenitudine L^1 6 fratruum H^1 imfirmorum L 7 repperiri G: reperiri H repperire L inormem H^1 10 excide L^1 11 relegionis $G^1H^1L^1$ 12 sollempn. L 14 medio H psalmus H^1L^1 exurgit G 16 omnis L^1 18 paruli L^1 alleluiae GH^2 *et Parisin. 260:* alleluia H^1Lv 20 caeremoniis H^2L 21 *non distinguunt GSL: numerum om. H* exhinc *GHc:* exin *Lr* patruum H^1 22 ministerio L fratruum H^1 *(sic saepe)* 23 dispensationem L^1 25 gemitas L^1 et *om. L* 26 et *om. H* 28 possedere L^1 addiderant G

die uero sabbati uel dominico utrasque de nouo recitant testamento, id est unam de apostolo uel actibus apostolorum et aliam de euangeliis. quod etiam totis Quinquagensimae diebus faciunt hi, quibus lectio curae est seu memoria scripturarum.

VII. Has igitur praedictas orationes hoc modo incipiunt atque consummant, ut finito psalmo non statim ad incuruationem genuum conruant, quemadmodum facimus in hac regione nonnulli, qui necdum bene finito psalmo in orationem procumbere festinamus, ad celeritatem missae quantocius properantes. cuius dum uolumus excedere modum, qui antiquitus a maioribus statutus est, subputantes residuorum psalmorum numerum ad finem tendere perurguemur, de refectione potius lassi corporis cogitantes quam orationis utilitatem et commoda requirentes. apud illos ergo non ita est, sed antequam flectant genua, 2
paulisper orant et stantes in supplicatione maiorem temporis partem expendunt. itaque post haec puncto breuissimo procidentes humi, uelut adorantes tantum diuinam clementiam, summa uelocitate consurgunt ac rursus erecti expansis manibus eodem modo, quo prius stantes orauerant, suis precibus inmorantur. humi namque diutius procumbentem non solum cogitationibus aiunt uerum etiam somno grauius inpugnari. quod etiam nos uerum esse utinam non experimentis et coti- 3
diana consuetudine nosceremus, qui saepenumero hanc eandem incuruationem membrorum non tam orationis quam refectionis obtentu in terram prostrati optamus diutius prolongari. cum autem is, qui orationem collecturus est, e terra surrexerit, omnes pariter eriguntur, ita ut nullus nec antequam inclinetur ille genu flectere nec cum e terra surrexerit remorari praesumat,

1 uero *om.* L^1 denuo L^1 2 actu *H* 3 euangelis L^1 quinquagensimae *GSH:* quinquagisimae (i *post* g *in* e *mut.*) *L* 4 hii $G^1H^1L^1$ 5 VII *H:* VI *GL* 7 currant *L* 9 celebritatem G^1 quantotius *codd.* 10 excidere H^1 12 perurguemur *L:* perurgemur GSH^2 perurgimur H^1 16 proicientes (ae *suprascr.*) *H* 19 orauerunt *HL* 20 procumbentes G^2 21 uerum *GH:* sed *L* 22 nos *om. L* 23 quia *L* 24 incurbationem H^1 menbrorum *L* reffectionis L^1 25 terra *H* obtamus *H* *post* prolongari *in GSL cap. VII, in H et cod. Parisin. 260 cap. VIII incipit* 28 genuę (a *suprascr.*) *H* ạetera (r *suprascr.*) *H*

ne non tam secutus fuisse illius conclusionem, qui precem colligit, quam suam celebrasse credatur.

VIII. Illud etiam quod in hac prouincia uidimus, ut uno cantante in clausula psalmi omnes adstantes concinant cum clamore 'gloria patri et filio et spiritui sancto', nusquam per omnem Orientem audiuimus, sed cum omnium silentio ab eo, qui cantat, finito psalmo orationem succedere, hac uero glorificatione trinitatis tantummodo solere antiphona terminari.

VIIII. Et quia nos ad orationum canonicarum modum conse-
quenter institutorum ordo prouexit, quarum pleniorem tractatum
licet in conlationes seniorum reseruemus ibidem plenius dige-
sturi, cum de earum qualitate seu iugitate uerbis eorum dis-
serere coeperimus, necessarium tamen reor pro oportunitate
loci ac narrationis ipsius, quoniam ita obtulit sese occasio,
etiam in praesenti pauca praestringere, ut formantes interim
exterioris hominis motus et uelut quaedam nunc orationis funda-
menta iacientes minore post haec labore, cum coeperimus de
statu interioris hominis disputare, orationum quoque eius fa-
2 stigia construamus: illud ante omnia prouidentes, ut, si nos
ab illa narratione, quam cupimus oportune deo uolente digerere,
praeueniens uitae nostrae finis excluserit, uel initia uobis rei
praesertim tam necessariae hoc opere relinquamus, quibus pro
ardore desiderii totum tardum est, ut, dum nobis huius com-
morationis tribuuntur indutiae, saltim quasdam tantisper ora-
tionum lineas praesignemus, quibus hi uel maxime, qui in
3 coenobiis commorantur, ualeant aliquatenus informari: simul
etiam prospicientes his, qui forsitan huic tantummodo occur-
suri libro ad illum peruenire non poterunt, ut instructione

11] cf. Conl. VIIII, 1.

1 fuisset L^1 2 colliget H^1 3 VIIII *H* prouintia *L* uidemus L^2 4 clausura *H* clausola L^1 concinnant H^1 7 ac G^2S^2 haec *Paris. 260* uero *om. GS* glorificationem *GS* 8 antifona *GS et Paris. 260 cf. III, 8, 4:* antefonam H^1 antifonam H^2L terminare *Paris. 260* 9 X *H* 10 quorum *G* 11 conlatione *GSL* collatione *H* degesturi G^1H^1 12 de *om.* L^1 qualitatem seu iugitatem L^1 deserere H^1 14 se obtulit *H* 15 perstringere *Hv* 17 minori HL^2 20 coepimus L^2 deregere *H* 24 saltem L^2 25 hii H^1L^1 26 coenubiis *H* coebis L^1 aliquatinus L^1 27 hiis L^1

huius erga orationis qualitatem uel ex parte repperiantur inbuti, et quemadmodum sunt de habitu et amictu exterioris hominis instituti, ita etiam, qualiter eum ad offerenda spiritalia sacrificia debeant exhibere, non nesciant. siquidem hi libelli, quos in praesenti cudere domino adiuuante disponimus, ad exterioris hominis obseruantiam et institutionem coenobiorum conpetentius aptabuntur, illi uero ad disciplinam interioris ac perfectionem cordis et anachoretarum uitam atque doctrinam potius pertinebunt.

X. Cum igitur praedictas sollemnitates, quas illi synaxis uocant, celebraturi conueniunt, tantum praebetur a cunctis silentium, ut, cum in unum tam numerosa fratrum multitudo conueniat, praeter illum, qui consurgens psalmum decantat in medio, nullus hominum penitus adesse credatur, ac praecipue cum consummatur oratio: in qua non sputus emittitur, non excreatio obstrepit, non tussis intersonat, non oscitatio somnolenta dissutis malis et hiantibus trahitur, nulli gemitus, nulla suspiria etiam adstantes inpeditura promuntur, non ulla uox absque sacerdotis precem concludentis auditur nisi forte haec, quae per excessum mentis claustra oris effugerit quaeque insensibiliter cordi obrepserit, inmoderato scilicet atque intolerabili spiritus feruore succenso, dum ea, quae ignita mens in semet ipsa non praeualet continere, per ineffabilem quendam gemitum ex intimis pectoris sui conclauibus euaporare conatur. illum uero, qui constitutus in tepore mentis cum clamore sup- 2
plicat aut aliquid horum quae praediximus e faucibus suis emittit ac praecipue oscitationibus praeuenitur, dupliciter peccare pronuntiant, primo quod orationis suae reus sit, quod eam

2 et quemadmodum G^1*HL et 'omnia ms.' Cuyckii* ut quemadmodum G^2*Sr* 3 homines G^1 4 hii G^1HL^1 5 cludere *H* opere cudere *L* deo *H* 6 coenubiorum H^1 7 abtabuntur *H* interioris hominis *H* 8 anachoritarum *H* adque L^1 10 XI *H* sollempn. *L* sinaxes *H(r)* 11 cumueniunt L^1 12 innumerosa *Hv* 14 medium *H* 16 obstripit *H* intersonant G^1 17 disjtis *H* molis HL^1 hyantibus L^1 trahitur labiis *L* 18 astantibus L^2 non ulla G^2SL: nonnulla G^1 nulla *Hr* 19 sacerdotes L^1 praece *L* concludentes G^1 21 subrepserit *HLr* adque L^1 intollerabili *GH* 23 ipsam *L* contenere H^1 quemdam L^1 25 tempore H^1 teporem *ex* tēporem *L* subplicat *L* 28 primum L^1

uidelicet neglegenter offerat, secundo quod indisciplinato strepitu alterius quoque, qui forsitan intentius orare potuit, intercipit sensum. ideoque praecipiunt eam celeri fine concludi, ne forte inmorantibus nobis in ea redundantia quaedam sputi seu
3 flegmatis interrumpat nostrae orationis excessum. et idcirco dum adhuc feruet uelut e faucibus inimici uelociter rapienda est, qui procul dubio, cum sit nobis semper infestus, tunc maxime adsistit infestior, cum contra se offerre nos preces domino uelle peruiderit, cogitationibus seu diuersis umoribus excitatis abducere mentem nostram a supplicationis intentione festinans et per hoc eam tepefacere a coepto feruore contendens. quamobrem utilius censent breues quidem orationes sed creberrimas fieri: illud quidem ut frequentius deum deprecantes iugiter eidem cohaerere possimus, hoc uero ut insidiantis diaboli iacula, quae infligere nobis tunc praecipue cum oramus insistit, succincta breuitate uitemus.

XI. Et idcirco ne psalmos quidem ipsos, quos in congregatione decantant, continuata student pronuntiatione concludere, sed eos pro numero uersuum duabus uel tribus intercisionibus cum orationum interiectione diuisos distinctim particulatimque consummant. non enim multitudine uersuum, sed mentis intellegentia delectantur, illud tota uirtute sectantes: psallam
2 spiritu, psallam et mente. ideoque utilius habent decem uersus cum rationabili adsignatione cantari, quam totum psalmum cum confusione mentis effundi, quae nonnumquam pronuntiantis festinatione generatur, dum residuorum psalmorum qui decantandi sunt modum numerumque considerans non distinctionem sensuum audientibus studet pandere, sed ad finem synaxeos properat peruenire. denique si quispiam iuniorum uel

22] I Cor. 14, 15.

4 nobis *om. HL* 5 ideo *H* 8 imfestior *L*^{1} 9 umoribus (h *suprascr.*) *H* humoribus *GL* 11 a cepto (o *suprascr.*) *G:* a cepto *SH*^{2}*L*^{2} accepto *H*^{1}*L*^{1} 13 dñm *Hr* 14 diabuli *HL*^{1} 15 tum *H* 16 succinta *L* 17 XII *H* 19 intercisionibus *GS*^{2}*c (cf. infra §. 2* psallentis progressio senioris interciditur plausu): intercessionibus *S*^{1}*HL*^{1}*r* incisionibus *L*^{2} 22 tanta *H* 23 decim uersos *H*^{1} 25 cum *om. L*^{1} confussione *H*^{1} 26 generantur *L*^{1} 29 sinaxeos *SH*

pro feruore spiritus uel pro eo quod necdum institutus est
coeperit modum decantationis excedere, psallentis progressio
senioris interciditur plausu, quem dans manu sua in sedili
quo sedet cunctos facit ad orationem consurgere, illud omni-
modis prouidens, ne quod taedium sedentibus generetur pro-
lixitate psalmorum, qua is qui decantat non modo per se ipsum
intellegentiae fructum amittat, sed etiam per illos incidat de-
trimentum, quos fastidium synaxeos nimietate sua fecit incurrere.
illud quoque apud eos omni obseruantia custoditur, ut in re- 3
sponsione alleluiae nullus dicatur psalmus nisi is, qui in titulo
suo alleluiae inscriptione praenotatur. praedictum uero duo-
denarium psalmorum numerum ita diuidunt, ut, si duo fuerint
fratres, senos psallant, si tres, quaternos, si quattuor, ternos.
quo numero numquam minus in congregatione decantant, ac
perinde, quantalibet multitudo conuenerit, numquam amplius
psallunt in synaxi quam quattuor fratres.

XII. Hunc sane canonicum quem praediximus duodenarium
psalmorum numerum tali corporis quiete releuant, ut has easdem
congregationum sollemnitates ex more celebrantes absque eo,
qui dicturus in medium psalmos surrexerit, cuncti sedilibus
humillimis insidentes a uoce psallentis omni cordis intentione
dependeant. ita namque ieiuniis et operatione totius diei noc-
tisque lassescunt, ut, nisi huiuscemodi refectione adiuuentur,
ne hunc quidem numerum stantes explere praeualeant. nullum 2
etenim tempus ab operis exercitatione uacuum transire conce-
dunt, quia non solum ea, quae diei splendor admittit, omni
instantia manibus exercere contendunt, sed etiam illa opera-
tionum genera sollicita mente perquirunt, quae ne ipsius quidem
noctis densissimae tenebrae ualeant inpedire, credentes se tanto
sublimiorem spiritalium contemplationum puritate mentis in-

2 coeperint *L* modom *L*[1] excidere *H*[1]*L*[1] 4 cunctis *G*[1] omnibus modis *v* 6 quia *G*[1]*H* 7 incidit *H* 8 synaxios *G*[1] sinaxeus *H* 10 alleluię *GS Paris. 260:* alleluia *HL* tytulo *L*[1] 11 alleluiae *GS:* alleluia *HL* 15 proinde *v* 16 psallant *HL* sinaxi *G*[1]*H* 17 XIII *H* 19 sollempn. *L* 20 resurrexit *H*[1] cunctis *G*[1] 21 insedentes *HL*[1] a uoce *GH:* ad uocem *Lc* ab ore *r* 22 ieiunis *L*[1] 23 lassiscunt *L*[1] cuiuscemodi *H* 24 nec *H* implere *r* 25 concidunt *H*[1] 28 ne] neque *H* 30 puritatem *Lv* intuitu *v*

tuitum quaesituros, quanto deuotius fuerint erga operis studium ac laboris intenti. et idcirco mediocrem canonicarum orationum numerum iudicant diuinitus moderatum, ut ardentioribus fide spatium, quo se uirtutis eorum infatigabilis cursus extenderet, seruaretur, et nihilominus fessis aegrisque corporibus minime
3 gigneretur de nimietate fastidium. ideoque cum fuerint orationum canonicarum functiones ex more finitae, unusquisque ad suam recurrens cellulam, quam aut solus aut cum alio tantum inhabitare permittitur, quem scilicet societas operationis uel discipulatus et disciplinae inbutio copulauit uel certe quem similitudo uirtutum conparem fecit, idem rursus orationum officium uelut peculiare sacrificium studiosius celebrant nec ulterius quisquam eorum in requiem somni resoluitur, donec superueniente diei splendore nocturno operi ac meditationi operatio diurna succedat.

XIII. Quem laborem praeter illam rationem, qua tota industria adnitentes sacrificium deo de fructu manuum suarum offerre se credunt, duabus ex causis cum omni obseruatione custodiunt. quod nos quoque, si perfectioni studemus, eadem diligentia conuenit obseruare. prima, ne forte purificationem nostram nocturnis psalmis et orationibus adquisitam inuidus inimicus liuens puritati nostrae, cui maxime semper insidiatur et indesinenter infestus est, quadam somni inlusione conta-
2 minet. qui post illam satisfactionem, quam pro neglegentiis seu ignorationibus nostris obtulimus, et confessionis nostrae ueniam profusis gemitibus inploratam sollicitius nos, si tempus quietis inuenerit, maculare festinat, tunc praecipue fiduciam nostram deicere atque eneruare contendens, cum feruentius nos ad deum tendere orationum nostrarum puritate peruiderit, ita ut nonnumquam, quos per totum noctis spatium sauciare non potuit, sub illius horae breuissimo tempore dehonestare

1 quesiturus L^1 adquisituros L^2 donotius H^1 deuotios L^1 5 seruetur G 6 gygneretur L^1 7 functionis G^1 8 cellam H 13 quis L^1 sompni L^1 soluitur H 14 opere L^1 16 *numerum om.* H 19 perfectione H^1 20 diligentia atque cura H 21 adquaesitam H^1 23 sompnij L inlussione H^1 24 negligentiis G^1 neglegentis H^1L^1 27 festinet G^1 28 deiecere G^1H^1 29 dñm H peruideret L^1 31 sub illius] subtilius H

conetur. secunda uero, quod, tametsi nulla talis uerenda diaboli emergat inlusio, intercedens etiam purus sopor inertiam monacho mox euigilaturo parturiat seguemque torporem inferens menti per totum diei spatium uigorem eius obtundat, illamque hebetet perspicaciam sensus et pinguedinem cordis exhauriat, quae nos possit per totum diem aduersus omnes insidias inimici cautiores robustioresque seruare. quamobrem canonicis uigiliis priuatae ab eis subiunguntur excubiae ac maiore illis obseruatione succedunt, ut et illa purificatio, quae psalmis est et orationibus adquisita, non pereat, et intentior sollicitudo diligentius nos per diem custoditura praeparetur meditatione nocturna. 3

XIIII. Et idcirco eas cum adiectione operis exsequuntur, ne uelut otiosis ualeat somnus inrepere. sicut enim nullum ferme ab eis otii tempus excipitur, ita ne meditationi quidem spiritali finis inponitur. nam pariter exercentes corporis animaeque uirtutes exterioris hominis stipendia cum emolumentis interioris exaequant, lubricis motibus cordis et fluctuationi cogitationum instabili operum pondera uelut quandam tenacem atque inmobilem anchoram praefigentes, cui uolubilitas ac peruagatio cordis innexa intra claustra cellae uelut in portu fidissimo ualeat contineri, atque ita spiritali meditationi tantum et custodiae cogitationum intenta non modo ad consensum prauae cuiusque suggestionis peruigilem mentem conruere non sinat, uerum etiam ab omni superflua otiosaque cogitatione custodiat, ita ut, quid ex quo pendeat, haud facile possit a quoquam discerni, id est utrum propter meditationem spiritalem incessabile manuum opus exerceant, an propter operis iugitatem tam praeclarum spiritus profectum scientiaeque lumen adquirant.

1 secundo G^1 diabuli H^1L 2 intercidens HL^1 3 siguemque H^1 imferens *L* 5 hebitet G^1 & illam hebitet *H* illam quã hab& *L ex corr.* perspicatiam *H* pinguedinem G^2S *Paris. 260:* pinguidinem G^1H pinguitudinẽ *L* 6 aduersum *L* 9 maiori *H* 10 atquaesita H^1 13 *numerum om.* *HL* exequuntur *GL* 14 sompnus *L* inripere *H* inreppere L^1 15 oti H^1 17 emulamentis H^1 emulumentis L^1 19 pondere G^1 21 innixa *L* portum G^1 22 conteneri *H* 23 intentã *S* intenta ut *L* 24 suggestiones L^1 sinant G^1H 26 haut G^2L 29 scientiae *H*

XV. Finitis igitur psalmis et cotidiana congregatione, sicut superius memorauimus, absoluta nullus eorum uel ad modicum subsistere aut sermocinari audet cum altero, sed ne per totum quidem diei spatium cellam suam progredi aut deserere opus, quod in ea solitus est exercere, praesumit, nisi forte cum fuerint ad officium necessarii cuiusque operis euocati. quod ita explent foras egressi, ut nulla inter eos sermocinatio penitus conseratur: sed sic unusquisque opus exsequitur iniunctum, ut psalmum uel scripturam quamlibet memoriter recensendo non solum conspirationi noxiae uel consiliis prauis, sed ne otiosis quidem conloquiis ullam copiam uel tempus inpertiat, oris pariter et
2 cordis officio in meditatione spiritali iugiter occupato. summa namque obseruantia custoditur, ne quisquam cum alio ac praecipue iuniores uel ad punctum temporis pariter substitisse aut uspiam secessisse uel manus suas inuicem tenuisse deprehendantur. si qui uero contra huius regulae disciplinam reperti fuerint aliquid ex his quae interdicta sunt admisisse, ut contumaces ac praeuaricatores mandatorum non leuis culpae rei pronuntiati suspicione etiam coniurationis prauique consilii carere non poterunt. quam culpam nisi in unum cunctis fratribus congregatis publica diluerint paenitentia, orationi fratrum nullus eorum interesse permittitur.

XVI. Sane si quis pro admisso quolibet delicto fuerit ab oratione suspensus, nullus cum eo prorsus orandi habet licentiam, antequam summissa in terram paenitentia reconciliatio eius et admissi uenia coram fratribus cunctis publice fuerit ab abbate concessa. ob hoc namque tali obseruantia semet ipsos ab orationis eius consortio segregant atque secernunt, quod credunt eum, qui ab oratione suspenditur, secundum

1 XIIII *H* finitus *et* psalmus L^1 cottid. L^2 4 cellam suam *H:* cella sua *G* e cellula sua *L* desserere L^1 5 praesumet H^1 6 operis cuiusque *L* 7 penitus *om. L* 8 exequitur *GH* 10 conspiratione *L* noxia L^2 prauus L^1 11 cupiam H^1 15 recessisse *L* 16 repperti *H* 17 hiis L^1 admississe *L* ut | aut L^1 19 suspitione *L* suspicioni *G* 21 puplica deluerint *H* penitentia G^1L^1 poenitentia G^2HL^2 23 XV H delecto L^1 25 summissa *G:* summissam *L* submissa *H* penitentia G^1H poenit. G^2 pͦenitentiã *L* 27 abate *H* namque *GH:* enim *L* 28 adque *H*

apostolum tradi Satanae, et quisquis orationi eius, antequam recipiatur a seniore, inconsiderata pietate permotus communicare praesumpserit, conplicem se damnationis eius efficiat, tradens scilicet semet ipsum uoluntarie Satanae, cui ille pro sui reatus emendatione fuerat deputatus: in eo uel maxime grauius crimen incurrens, quod cum illo se uel confabulationis uel orationis communione miscendo maiorem illi generet insolentiae fomitem et contumaciam delinquentis in peius enutriat. perniciosum namque solacium tribuens cor eius magis magisque faciet indurari nec humiliari eum sinet, ob quod fuerat segregatus, et per hoc uel increpationem senioris non magni pendere uel dissimulanter de satisfactione et uenia cogitare.

XVII. Is autem, cui religiosi conuentus commonitio uel synaxeos cura committitur, non passim ut libitum est nec prout nocte fuerit expergefactus aut oportunitas eum somni proprii seu insomnii cohortatur, fratres etiam ad cotidianas uigilias exsuscitare praesumit, sed, quamuis eum consuetudo diurna hora solita euigilare conpellat, tamen sollicite frequenterque stellarum cursu praestitutum congregationis tempus explorans ad orationum eos inuitat officium, ne in utroque inueniatur incautus, si uel obpressus somno statutam noctis transgrediatur horam uel eandem dormiturus atque ad somnum festinus anticipet, et non tam officio spiritali uel quieti omnium deseruisse quam requiei suae satisfecisse credatur.

XVIII. Hoc quoque nosse debemus a uespera sabbati, quae lucescit in diem dominicum, usque in uesperam sequentem apud

1] cf. 1 Cor. 5, 5.

1 apostolum *HL:* apostoli sententiam *Gv cf. I, 9, 2. IIII, 34. V, 2, 2. 4, 2. VI, 6. XII, 27, 1*   3 dampn. *L*   6 si *G*   uel *post* se *om. HL*   confabulationes *L*[1]   7 uel orationis *om. L*   communionẽ *G*[2]   commonione *L*[1]   8 contumatiam *L*   nutriat *G*   9 solatium *L*   magis magisque *G:* magis faciet magisque *H*   magis ac magis *Lv*   10 sinit *HL*   ob hoc quod *H*   14 XVI *H*   communitio *H*[1]   synaxios *G*[1]   sinaxeos *H*   16 sompni* (i *eras.*) *L*   propriis eum somni *H*   17 insompnii *L*   cottid. *L*[2]   18 excitare *HL*   praesumat *L*[1]   20 praestitum *H*   inplorans *H*   22 oppraesus *L*   23 sompnum *L*   antecipet *H*   26 XVII *H*   uespere *G*[1]   27 usque in *Gr:* usque ad *HLc et Paris. 260*

Aegyptios genua non curuari, sed ne totis quidem Quinquagensimae diebus, nec custodiri in eis ieiuniorum regulam. quarum rerum ratio suo loco in conlationibus seniorum, cum dominus iusserit, exponetur. nunc propositum nobis est causas tantummodo breui narratione percurrere, ne castigatum modum uolumen excedens aut fastidio legentem oneret aut labore.

LIBER TERTIUS.

DE CANONICO DIURNARUM ORATIONUM ET PSALMORUM MODO.

CAPITULA.

I. De sollemnitate horae tertiae, sextae uel nonae, quae in Syriae partibus obseruantur.

II. Quod apud Aegyptios sine horarum discretione per totum diem cum operis adiectione et orationibus iugiter insistatur et psalmis.

III. Quod per omnem Orientem sollemnitas tertiae, sextae uel nonae trinis tantum psalmis et orationibus finiatur, et cur specialius istis horis haec spiritalia sint officia deputata.

IIII. Quod matutina sollemnitas non antiqua traditione statuta sit, sed nostro tempore pro certa causa sit adinuenta.

V. Quod post matutinas orationes ad somnum reuerti non oporteat.

3| cf. Conl. XXI, 11 sqq.

1 quinquagensimae *GH:* quinquagesimae (e *in ras.*) *L* 2 eustodire *G*[1] 4 nobis est *GH:* est nobis *Lr* 6 excedat (at *in ras. m. 2*) *G* honeret *HL*[1] aut labore *om. G* Explicit (L̃ib ·II· *add. H*) de canonico nocturnarum (norturnarum *H*) orationum et psalmorum modo liber ·II· (·II· *om. H*) *GH: om. L* Incipiunt capitula (p̄sentis libri *add. G*) *GH* Incipiunt capitula de libro tertio ex interpraetatione horarum que in syriae partib: obseruantur *L* 11 sollempn. *L (passim)* sextaeue nonaeq. *H* 12 sirie *H* seruantur *H* 13 aput *L*[1] 17 uel nonae *L:* noneq. *H* psalmiis *L* finiatur et orationibus *H* cor *L*[1] 18 specialis *H* hiis *L*[1] his *L*[2] horiis *L*[1] sunt *H* deputata officia *L* 19 ratione *H* 20 certa *om. H* 21 sompnum *L* reuerte *L*[1]

VI. Quod nihil sit a senioribus inmutatum de antiquo ordine psalmorum, cum matutina statueretur sollemnitas.

VII. Quod ei, qui ad diurnam orationem, antequam primus finiatur psalmus, non occurrerit, oratorium introire non liceat, in nocturnis autem usque ad finem secundi psalmi ueniabilis mora sit.

VIII. Uigiliae, quae a uespera inlucescente sabbato celebrantur, quem temporis modum teneant uel quo ordine celebrentur.

VIIII. Quare inlucescente die sabbati uigiliae statutae sint, et quare per omnem Orientem absolutio ieiunii in die sabbati praesumatur.

X. Unde factum sit, quod in urbe die sabbato ieiunetur.

XI. In quo dominicae diei sollemnitas ab aliorum dierum consuetudine diuersa teneatur.

XII. Quibus diebus, cum cena fratribus exhibetur, ab accedentibus ad refectionem psalmus non dicatur, sicut fieri in prandiis solet.

I. De nocturno orationum et psalmorum modo, quinam per Aegyptum habeatur, donante deo, quantum tenuitas ingenii nostri praeualuit, arbitror expeditum. nunc de sollemnitatibus tertiae, sextae nonaeque secundum regulam monasteriorum Palaestinae uel Mesopotamiae nobis est disserendum, ut praefati sumus in prologo, perfectionem Aegyptiorum et inimitabilem disciplinae rigorem horum institutis moderantes.

23] §. 9.

1 antequo L^1 2 cum] quod *H* statuerat sollem *(sic! nihil eras.) H* 4 finitus *H* occurrit *H* 5 psalmi secundi *H* 7 inluciscente *H* 9 inluciscente *H* sunt *HL* 12 sit *H*: est *L* in urbe roma *(om.* die) *L* 13 dominice *H* dominici *(ult.* i *in ras.) L* 15 caena cum *H* ab *om. Hv* 17 prandis *H*

Incipit de canonico diurnarum orationum et psalmorum modo liber ·III· *G* Incipit liber tertius de canonico orationum et psalmorum modo quam hora tertia sexta nona psalluntur *H* Incipit de canonicarum . . . . . . num et psalmorum horae tertiae et sextae none que liber modo *(transpos. m. 1)* tertiu . . . *L* 18 *numerum om. G* modum L^1 19 dño *H* 20 sollemnitatibus *(cf. cap. 3 init.) G*: sollemnitate *HLv* 21 palestinae *codd.* 22 est *om. H* 23 inemitabilem H^1 24 institutiis L^1

II. Apud illos etenim haec officia, quae domino soluere per distinctiones horarum et temporis interualla cum admonitione conpulsoris adigimur, per totum diei spatium iugiter cum operis adiectione spontanee celebrantur. ita namque ab eis incessanter operatio manuum priuatim per cellulas exercetur, ut psalmorum quoque uel ceterarum scripturarum meditatio numquam penitus omittatur, cui preces et orationes per singula momenta miscentes in his officiis, quae nos statuto tempore celebramus, totum diei tempus absumunt. quamobrem exceptis uespertinis nocturnisque congregationibus nulla apud eos per diem publica sollemnitas absque die sabbato uel dominica celebratur, in quibus hora tertia sacrae communionis obtentu conueniunt. plus enim est id quod incessanter offertur quam quod per temporis interualla persoluitur, et gratius uoluntarium munus quam functiones quae canonica conpulsione redduntur, pro hoc Dauid quoque gloriosius aliquid exultante, cum dicit: uoluntarie sacrificabo tibi, et: uoluntaria oris mei beneplacita sint tibi domine.

III. Itaque in Palaestinae uel Mesopotamiae monasteriis ac totius Orientis supra dictarum horarum sollemnitates trinis psalmis cotidie finiuntur, ut et orationum adsiduitas statutis deo temporibus offeratur et necessaria operationis officia consummatis iusto moderamine spiritalibus obsequiis nullatenus ualeant inpediri. his enim tribus temporibus etiam Danihelem prophetam cotidie fenestris apertis in cenaculo preces domino fudisse cognoscimus. nec inmerito haec specialius tempora religiosis sunt officiis deputata: in his siquidem promissionum

16] Ps. 53, 8. 17] Ps. 118, 108. 24] cf. Dan. 6, 10.

1 soluere dño *L* 2 distinctionem G^1 temporum L^2 admunitione H^1 admonitionem L^1 3 inpulsoris *H* 4 spontaneae G^1H 5 cellas *H* cellolas L^1 6 ceterorum G^1 8 hiis L^1 statuto] tanto *G* 9 tempus] spatium *H* uespertinis excepti[illegible]s *L* 11 puplica *H* sabbati *v* 12 commonionis L^1 14 grauius uolumptarium L^1 15 functionis G^1H^1 16 uoluntariae G^1H uolumptariae L^1 17 uolumptaria L^1 18 sunt *H* 19 palestinae *codd.* 20 suppra L^1 triniis L^1 21 et *om.* *H* 23 obsequis L^1 24 *post* inpediri *in H cap. 4 incipit* hiis L^1 danielem *HL* 25 fenistris H^1 fenestriis L^1 26 fundisse *H* relegiosis L^1 27 hiis HL^1

perfectio et summa nostrae salutis est adinpleta. hora namque 2
tertia repromissus olim per prophetas spiritus sanctus super
apostolos in orationum officio constitutos descendisse primitus
conprobatur. nam cum pro elocutione linguarum, quae ab eis
infusione sancti spiritus profluebat, gens incredula Iudaeorum
obstupescens pariter et inridens diceret eos musto repletos,
stans Petrus in medio eorum ait: uiri Israhelitae et qui
habitatis Hierusalem uniuersi, hoc uobis notum sit,
et auribus percipite uerba mea. non enim sicut uos
aestimatis hi ebrii sunt, cum sit hora diei tertia, sed
hoc est quod dictum est per prophetam Iohel: et erit
in nouissimis diebus, dicit dominus, effundam de spiritu meo super omnem carnem, et prophetabunt filii
uestri et filiae uestrae, et iuuenes uestri uisiones
uidebunt, et seniores uestri somnia somniabunt: et
quidem super seruos meos et super ancillas meas
in diebus illis effundam de spiritu meo, et prophetabunt. quae omnia hora tertia uidemus inpleta sanctique 3
spiritus uaticinatum per prophetas aduentum eodem tempore
super apostolos commeasse. hora autem sexta inmaculata hostia dominus noster atque saluator oblatus est patri, crucemque
pro totius mundi salute conscendens humani generis peccata
deleuit: expolians principatus ac potestates traduxit
palam uniuersosque nos obnoxios atque constrictos insolubilis
chirographi debito liberauit, tollens illud de medio et crucis
suae adfigens tropaeo. eadem quoque hora Petro in excessu 4
mentis uocatio gentium per summissionem uasis euangelici

2] cf. Esai. 44, 3. 7] Act. 2, 14—18. 11] Ioel 2, 28. 20] cf. Luc. 23, 44. 23] Col. 2, 15. 25] cf. l. c. 14.

2 prophetam *L* 3 constitutus L^1 discendisse $G^1H^1L^1$ 4 elocutionem G^1 5 profluebant *L* 6 obstupiscens $G^1H^1L^1$ repletus L^1 7 stans autem *H et* L^1 *ut uid.* 10 hii G^1HL^1 hebrii *ex* hebrei *H* 15 seniores *GHr:* senes *LSc* sompnia sompniabunt L^1 18 uidimus *H* adimpleta *L* 20 apostolus *H* immolata est hostia *H* 23 diluit *Gc* et expolians *H* ac] et *L et Uulg.* 24 nos *om. L* obnoxius L^1 25 cyrographi *G* cirigrati (o *superscr.*) *H* chyrographi *L* de *GH:* e *L* 26 tropheo *G* thropio (i *in* e *mut.*) *H* tropeo *L* excessum *L* 27 uasi *H* uassis L^1

caelitus delati et purificatio omnigenum animantium in eodem
consistentium delata ad eum uoce diuinitus reuelatur, dicente
ei: surge, Petre, occide et manduca. quod uas quattuor
initiis de caelo summissum non aliud quam euangelium
designare manifeste cognoscitur. licet enim quadriformi euange-
listarum narratione distinctum quattuor uideatur habere prin-
cipia, unum tamen euangelii corpus est, eiusdem scilicet
Christi natiuitatem pariter ac deitatem, mirabilia quoque pas-
5 sionemque conplectens. pulchre autem non ait linteum, sed
quasi linteum: linteum quippe mortificationis indicium est.
quoniam igitur mors dominicae passionis non humanae naturae
lege, sed propriae uoluntatis subitur arbitrio, quasi linteum
dicitur. mortuus enim secundum carnem non est secundum
spiritum mortuus, quia nec derelicta est anima eius in
inferno nec caro eius uidit corruptionem. et rursum
nemo, inquit, tollit animam meam a me, sed ego pono
eam a me ipso: potestatem habeo ponendi eam, et po-
6 testatem habeo iterum sumendi eam. in hoc itaque
euangeliorum uase caelitus destinato, id est spiritu sancto
perscripto omnes gentes, quae quondam extra obseruantiam
legis positae habebantur inmundae, per credulitatem fidei con-
fluentes, ut ab idolorum cultu salubriter immolentur atque ad
salutarem escam proficiant, Petro purificatae uoce dominica
deferuntur. hora uero nona inferna penetrans inextricabiles
Tartari tenebras coruscatione sui splendoris extinxit portasque
aereas eius effringens et seras ferreas conterens captiuitatem
sanctorum, quae clausa tenebris inmitis tenebatur inferni, salu-

3] Act. 10, 13 et 11. 10] l. c. 11. 14] Act. 2, 31. Ps. 15, 10. 16] Ioh. 10, 18. 23] Act. 10, 15. 24] cf. Matth. 27, 46. 26] cf. Eph. 4, 8.

4 submissum L^2 5 designari *H* 6 distincta L^2 9 lenteum G^1 10 inditium *L* 14 neque *L* 15 infernum L^1 neque *HL* curruptionem L^1 16 inquid *GH* tollit *H:* tollet *GL* 17 ponere *G* et *om. H* 18 sumere *G* accipiendi *H* 19 uasse L^1 distinato G^1H^1 a spiritu *v* 21 fidelitatem fidei *G* 22 adque HL^1 23 purificatę *GL:* purificante *Hv* 24 inextricabilis *G* 25 coruscatio *H* suis L^1 extincxit *HL* 26 eius aereas *Lv* confringens *H* 27 ignitis *ex* inmitis *L m. 2*

briter captam secum transuexit ad caelos, igneaque romphaea
summota antiquum incolam paradiso pia confessione restituit.
eadem quoque hora Cornelius centurio in precibus solita de- 7
notione persistens commemorationem orationum et elemosy-
narum suarum ante dominum factam angelo sibi conloquente
cognoscit, palamque ei hora noua uocationis gentium sacra-
menta panduntur, quae Petro in excessu mentis hora sexta
fuerant reuelata. alio quoque loco de eodem tempore in acti-
bus apostolorum ita narratur: Petrus autem et Iohannes
ascendebant in templum ad horam orationis nonam.
quibus liquido conprobatur non inmerito a sanctis et aposto- 8
licis uiris has horas religiosis obsequiis consecratas a nobis
quoque obseruari similiter oportere: qui nisi uelut lege qua-
dam soluere haec pietatis officia saltim statutis temporibus
adigamur, totum diei spatium obliuione aut desidia uel occu-
pationibus inuoluti absque orationis interpellatione consumimus.
de uespertinis autem sacrificiis quid dicendum, quae iugiter
offerri etiam in ueteri testamento lege Moysaica sanciuntur?
holocausta enim matutina et sacrificia uespertina cunctis diebus 9
in templo, licet figuralibus hostiis, etiam ex eo probare pos-
sumus indesinenter oblata, quod a Dauid canitur: dirigatur
oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio
manuum mearum sacrificium uespertinum. quo in loco
de illo quoque uero sacrificio uespertino sacratius intellegi po-
test, quod uel uespere a domino saluatore cenantibus apostolis
traditur, cum initiaret ecclesiae sacrosancta mysteria, uel quod
ipse die postero sacrificium uespertinum in fine scilicet saecu-
lorum eleuatione manuum suarum pro salute mundi totius

1] cf. Gen. 3, 24. 3] cf. Act. 10, 3. 9] Act. 3, 1. 19] cf. Num. 28, 4. 21] Ps. 140, 2. 24] cf. Matth. 26, 26 sqq.

1 rumfaea *H* rumphea *L* 2 paradiso G^1H: paradyso G^2L^2 paradisso L^1 3 eademque *G*: *cf. p. 35, 26* 4 elemosynarum GL^2: elemosin. *H* elimosyn. L^1 5 deum *L* 9 iohannis H^1 10 oram *H* 12 oras *L* relegiosis G^1L^1 13 obseruare H^1 obportere H^1 14 saltem L^2 16 consummemus *H* 17 quod H^1 dicendum est *v* 18 moysaica L^2: mosaica GH^1 moisaica H^2 musaica L^1 20 hostis H^1L^1 ex eo etiam *H* 25 cenantibus *G* 27 finē *L* saecolorum L^1 28 eleuationem G^1 eleuatio *H*

10 oblatus est patri. quae extensio manuum eius in patibulo satis proprie eleuatio nuncupatur. omnes enim nos in inferno iacentes eleuauit ad caelos secundum promissionis eius sententiam dicentis: *cum exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum.* de matutina uero sollemnitate etiam illud nos instruit, quod in ipsa cotidie decantari solet: *deus deus meus ad te de luce uigilo*, et: *in matutinis meditabor in te*, et: *praeueni in maturitate, et clamaui*, et rursum: *praeuenerunt oculi mei ad diluculum: ut meditarer eloquia*
11 *tua.* in his quoque horis etiam ille euangelicus pater familias operarios conduxit in uineam suam. ita enim et ille primo mane conduxisse describitur, quod tempus designat matutinam nostram sollemnitatem, dein tertia, inde sexta, post haec nona, ad extremum undecima, in qua lucernaris hora signatur.

IIII. Sciendum tamen hanc matutinam, quae nunc obseruatur in occiduis uel maxime regionibus, canonicam functionem nostro tempore in nostroque monasterio primitus institutam, ubi dominus noster Iesus Christus natus ex uirgine humanae infantiae suscipere incrementa dignatus nostram quoque adhuc in religione teneram et lactantem infantiam sua gratia confirmauit. usque ad illud enim tempus matutina hac sollemnitate, quae expletis nocturnis psalmis et orationibus post modicum temporis interuallum solet in Galliae monasteriis celebrari, cum cotidianis uigiliis pariter consummata reliquas horas refectioni corporum deputatas a maioribus nostris inuenimus.
2 uerum cum hac abutentes indulgentia neglegentiores quique indutias somni longius protelarent, quippe quos uel cellas pro-

4] Ioh. 12, 32. 6] Ps. 62, 2. 7] l. c. 7. 8] Ps. 118, 147. l. c. 148. 10] cf. Matth. 20, 1—6.

5 *post* ipsum *in L cap. 4 incipit* illud *om. H* 9 ad diluculum (πρὸς ὄρθρον) H^1: diluculọ̄ *G* ad te diluculo (deluculo L^1) H^2Lv *et Uulg.* 10 ille *om.* L^1 12 cumduxisse H^1 13 dein *GL*: deinde *Hv* 14 in *om. H* quam L^1 lucernariis L^1 15 V *H* *non distinguit L* 17 nostro quoque L^2 20 relegione G^1L^1 suam L^1 *post* confirmauit *in G cap. 5 incipit* 21 etenim *L* hoc̣ *H* 24 cottid. G^2L^2 nigilias G^1 25 *post* inuenimus *in H cap. 6 incipit* 26 haec G^1 negligentiores quippe G^1 27 sompnii L^1 cellulas *G*

gredi uel de suis stratis consurgere ante horam tertiam nulla conuentus ullius necessitas inuitaret, et cum operationis iactura tempore quoque diei, quo nonnullis oportebat officiis inhaerere, soporis nimietate torperent, in his praesertim diebus, quibus a uespertinis horis excubias usque ad aurorae uiciniam celebrantibus nascebatur onerosior lassitudo, quorundam illic fratrum feruentium spiritu, quibus hoc neglegentiae genus haud leuiter displiceret, ad seniores querella delata decretum est ab eis diutino tractatu et consultatione sollicita, ut usque ad ortum solis, quo iam sine offensione uel lectio parari uel opus manuum posset adsumi, fessis corporibus refectione concessa inuitati post haec religionis huius obseruantia cuncti pariter e suis stratis consurgerent, ac tribus psalmis et orationibus celebratis secundum modum, qui antiquitus in obseruatione tertiae uel sextae trinae confessionis exemplo statutus est, et somno deinceps finem et initium operationi aequali moderamine simul facerent. qui typus licet ex occasione uideatur inuentus et 3
recenti memoria pro causa qua diximus statutus appareat, tamen illum numerum, quem designat beatus Dauid, quamquam spiritalem quoque habeat intellectum, secundum litteram manifestissime supplet: *septies in die laudem dixi tibi, super iudicia iustitiae tuae.* hac enim adiecta sollemnitate septies sine dubio spiritales hos conuentus in die facientes septies in ea laudes domino dicere conprobamur. denique cum hic idem typus de Oriente procedens huc usque fuerit utilissime propagatus, in nonnullis nunc usque per Orientem antiquissimis monasteriis, quae nequaquam uetustissimas regulas patrum uiolari patiuntur, minime uidetur admissus.

21| Ps. 118, 164.

4 hiis L^1 6 onerossior H^1 honèrosior *L* quorumdam *H* 7 haut GH^1L^1 8 quaerella G^1H^1: querela G^2H^2L 9 et *om. L* consultatione *L*: consolatione G^1H^1 collatione G^2H^2 10 iam *om. G* 11 possit *HL* fessiis L^1 12 relegionis G^1L^1 ad obseruantiam *H* 13 consurregerent L^1 14 in *om. G* 15 confessiones L^1 sompno L^1 16 modoramine L^1 17 tipus H^1 18 quam *v* 22 iuditia *L* 23 conuentos H^1 24 laudem *H* idem hic *H* 25 tipus H^1 origente L^1 utilissime huc usque fuerit *L* 27 patruum H^1 *(saepe)* 28 uiolare *H*

V. Cuius sollemnitatis ratio cur statuta sit uel inuenta, in hac prouincia nonnulli ignorantes expletis matutinis hymnis rursum reuertuntur ad somnum, in illam causam nihilominus incidentes, ob quam conpescendam haec a senioribus nostris sollemnitas instituta est. illa namque hora eam consummare festinant, qua neglegentioribus minusque sollicitis rursum dormiendi reddatur occasio. quod omnimodis fieri non oportet, sicut in superiore libello describentes Aegyptiorum synaxin plenius exposuimus, ne purificationem nostram confessione supplici et antelucanis orationibus adquisitam uel emergens quaedam redundantia umorum naturalium polluat uel inlusio corrumpat inimici, uel certe intercedens etiam puri ac simplicis somni refectio interrumpat spiritus nostri feruorem ac tepefactos somni torpore per totum diei spatium inertes deinceps igna-
2 uosque traducat. quod Aegyptii ne incurrant, et quidem cum soleant certis temporibus etiam ante gallorum cantum consurgere, missa canonica celebrata usque ad lucem post haec uigilias extendunt, ut eos superueniens lux matutina in hoc feruore spiritus repperiat constitutos ac per totum diei tempus feruentiores sollicitioresque custodiat, praeparatos eos suscipiens ad conflictum et contra diurnam conluctationem diaboli nocturnarum exercitio uigiliarum ac spiritali meditatione firmatos.

VI. Illud quoque nosse debemus nihil a nostris senioribus, qui hanc eandem matutinam sollemnitatem addi debere censuerunt, de antiqua psalmorum consuetudine inmutatum, sed eodem ordine missam quo prius in nocturnis conuentibus perpetuo celebratam. etenim hymnos, quos in hac regione ad matutinam excepere sollemnitatem, in fine nocturnarum uigi-

8] II, 13.

1 *non distinguunt GH* 2 prouintia *G* hymnis G^1: ymnis G^2HL 3 summum L^1 nihil minus *L* 4 incedentes G^1L concupiscendam H^1 nostris *om. G* 5 illam G^1 6 neglig. G^1 8 superiori HL^2 superi L^1 libro *H* sinaxin *H* 9 expossuimus H^1 ne . . . 15 traducat *om. H* 11 habundantia *L* humorum G^2L pulluat L^1 13 sompni *L, item infra* 15 incurrerent *L* et quidem GL^2: quidem L^1 etenim *H* 16 caeteris *L* 19 reperiat G^2 21 diurnam *eras. in G* diabuli H^1L^1 22 uigiliarum exercitio *L* 23 VII *H* 26 ordinem L^1 27 ymnos *codd.* 28 excipere G^1HL

liarum, quas post gallorum cantum ante auroram finire solent, similiter hodieque decantant, id est centesimum quadragensimum octauum psalmum, cuius initium est l a u d a t e d o m i n u m d e c a e l i s et reliquos qui sequuntur. quinquagensimum uero psalmum et sexagensimum secundum et octogensimum nonum huic nouellae sollemnitati fuisse deputatos. denique per Italiam hodieque consummatis matutinis hymnis quinquagensimus psalmus in uniuersis ecclesiis canitur, quod non aliunde quam exinde tractum esse non dubito.

VII. Is uero, qui in tertia, sexta uel nona, priusquam coeptus finiatur psalmus, ad orationem non occurrerit, ulterius oratorium introire non audet nec semet ipsum admiscere psallentibus, sed congregationis missam stans pro foribus praestolatur, donec egredientibus cunctis summissa in terram paenitentia neglegentiae suae uel tarditatis inpetret ueniam, sciens nequaquam se posse desidiae suae noxam aliter expiare, sed ne in ea quidem quae post tres horas erit secutura sollemnitate admittendum, nisi pro neglegentia praesenti confestim uera humilitate subnixus satisfacere festinarit. in nocturnis uero 2
conuenticulis usque ad secundum psalmum praebetur tardanti dilatio, ita dumtaxat, ut, antequam finito eodem psalmo fratres in oratione procumbant, semet ipsum congregationi inserere atque admiscere festinet, eidem procul dubio increpationi ac paenitentiae quam praediximus subiciendus, si ultra praestitutam dilationis horam uel modicum retardarit.

2 similiterque hodie H centissimum H^1L quadragensimum H^1: quadragesimum GH^2 quadragissimum L 3 est initium H 4 secuntur H quinquagensimum G^1: quinquagesimum G^2HL^2 quinquagessimum L^1 5 sexagensimum G^1: sexagesimum G^2HL^2 sexagessimum L^1 octogensimum G^1: octogesimum $G^2H^2L^2$ octogess. H^1 octogiss. L^1 6 nouimus fuisse (fuisse *om.* *r*) *v*: *sed illud* nouimus, *quod GHL omittunt, supplendum est e* nosse debemus *(p. 40, 23): cf. Ind. uerb. s. u. ellipsis* 7 ymnis G^2HL quinquagensimus G^1L^1: quinquagesimus $G^2H^2L^2$ quinquagessimus H^1 8 uniuersis *om.* L^1 9 tractatum H^1 *et* L^1 *ut uid.* 10 VIII H 12 audeat H^1 13 prae H praestulatur G^1H^1 14 penitentia G^1HL^1 poenitentia G^2L^2 16 noxiam L^1 17 sollemnitas GL^2v 18 neglig. G^1 19 subnixius Gc festinaret H^1 *post hoc uerbum in H cap. 9 incipit* 20 tardandi H 23 adque L^1 24 penitentiae G^1L^1 poenitentiae G^2L^2 25 moram L retardaret H^1

VIII. Sane uigilias, quae singulis ebdomadibus a uespera
inlucescente sabbato celebrantur, idcirco seniores hiemali tem-
pore, quo noctes sunt longiores, usque ad quartum gallorum
cantum per monasteria moderantur, ut post excubias totius
noctis reliquis duabus ferme horis reficientes corpora sua ne-
quaquam per totum diei spatium somni torpore marcescant,
requie breuis huius temporis pro totius noctis refectione con-
2 tenti. quod nos quoque omni obseruatione custodire conueniet,
ut scilicet contenti somno, qui nobis post uigiliarum missam
usque ad lucis indulgetur aduentum, id est usque ad matutinos
psalmos, totum deinceps diem in opere ac necessariis ducamus
officiis, ne somnum, quem nocti subtraximus, resumere per
diem uigiliarum lassitudine et inanitate conpulsi non tam re-
quiem corpori subtraxisse quam quietis tempus et refectionem
nocturnam commutasse uideamur. nullatenus enim poterit fra-
gilis caro ita totius noctis quiete fraudari, ut per consequentem
diem sine dormitatione mentis animique torpore inconcussam
possit seruare uigilantiam, quae inpedietur ex hoc potius quam
iuuabitur, nisi post uigiliarum missam somni quantulumcumque
3 gustauerit. et idcirco saltim unius horae sopor, quemadmodum
diximus, ante lucis aduentum si fuerit inpertitus, lucrabimur
omnes uigiliarum horas, quas tota nocte in oratione consum-
psimus, inpertientes naturae quod suum est nec habentes ne-
cessitatem resumendi per diem quod nocti subtraximus. totum
enim carni huic procul dubio reddet, quisquis ei non ratio-
nabiliter partem subtrahere, sed totum temptauerit denegare
et ut uerius dixerim non superflua, sed necessaria uoluerit
4 amputare. propter quod maiore faenore necesse est uigilias
conpensari, si fuerint usque ad lucem inconsiderata atque in-
rationabili nimietate protractae. ideoque eas tripertitis distin-
gunt officiis, ut labor hac diuersitate diuisus delectatione qua-

1 X *H* uespere *L* 2 inluciscente G^1H^1 5 reliquiis L^1 refficientes L^1 6 sompni *L* 9 sompno *L* 12 sompnum L^1 14 corporis H^1 15 commotasse H^1 communicasse L^1 16 sequentem L^1 17 animeque *G* 19 sompnii L^1 20 saltem H^2 21 lucrabitur *H* lucrabimus *L* 22 consumsimus G^1 26 denegari G^1 28 faenore *GL*: foenore *S* fenore *H* 30 eas *om.* L^1 distinguunt H^2

dam defectionem corporis releuet. nam cum stantes antiphona tria concinuerint, humi post haec uel sedilibus humillimis insidentes tres psalmos uno modulante respondent, qui tamen singuli a singulis fratribus uicissim succedentibus sibi praebentur, atque his sub eadem quiete residendi ternas adiciunt lectiones. itaque fit ut corporeum minuentes laborem uigilias suas maiore intentione mentis exerceant.

VIIII. Quas a tempore praedicationis apostolicae, quo religio ac fides Christiana fundata est, per uniuersum Orientem idcirco statutum est inlucescente sabbato debere celebrari, quod domino ac saluatore nostro sexta sabbati crucifixo discipuli adhuc recenti eius passione perculsi peruigiles tota nocte manserunt, nullatenus quietis somnum suis oculis indulgentes. quamobrem ex illo tempore huic nocti deputata uigiliarum sollemnitas usque in hodiernum diem per uniuersum Orientem similiter obseruatur. ideoque et absolutio ieiunii post laborem 2 uigiliarum totidem apostolicis uiris in die sabbato statuta non inmerito praesumitur per uniuersas ecclesias Orientis, secundum illam quoque Ecclesiastis sententiam, quae licet habeat et alium mysticum sensum, tamen ab hoc quoque non abhorret, quo utrique diei, id est ebdomadi pariter et ogdoadi eandem partem sollemnitatis inpertire praecipimur, ita dicentis: da partem his septem et quidem his octo. non enim ad 3 communionem festiuitatis Iudaicae absolutio ista ieiunii reputanda est, his praesertim qui omni Iudaica superstitione

23] Eccles. 11, 2 (LXX).

1 reuelet $G^1H^1L^1$ strantes G^1 ante fana H^1 antifona L 2 trina G^1 trea H^1 antifonas tres H^2c concinnuerint H^1 insedentes H^1 3 modolante H^1L^1 5 hiis H^1 residendi G^2L^2: resedendi G^1 resedenti L^1 residentibus Hv 7 maiori H intentioni H^1 8 XI H VIII L relegio G^1L^1 10 inluciscente G^1H^1 12 peruigilias H^1 13 sompnum L *post* indulgentes *in H cap. 12, in L cap. 9 incipit* 14 nocte H^1 17 itidem r ab apostolicis Lr uiriis L^1 sabbati r 19 ecclesiastis $G^1H^2L^2$: ecclesiastes G^2L^1 ecclesiasticis H^1 20 misticum H^1 ad H^1 aborret H^1L 21 utri·que G (s *eras.*) octoadi G^1 ocdoadi G^2 et ogdoadi pariter L 22 eamdem L^1 dicens H 23 hiis septem L^1 & admonitione (co v) H ad commonitionem L 25 hiis L^1 inditia (aica) H

alieni monstrantur, sed ad refectionem quam diximus lassi corporis pertinere, quod per totas anni septimanas iugiter quinis diebus ieiunans, nisi duobus saltim interpositis refocilatum fuerit, facile lassescit ac deficit.

X. Cuius moderationis causam nonnulli in quibusdam occidentalibus ciuitatibus ignorantes et maxime in urbe idcirco putant absolutionem sabbati minime debere praesumi, quod apostolum Petrum in eodem die contra Simonem conflictaturum adserunt ieiunasse. ex quo magis apparet hoc eum non canonica consuetudine fecisse, sed praesentis potius necessitate conflictus, siquidem et ibi pro hac eadem re non generale, sed speciale uideatur Petrus discipulis suis indixisse ieiunium. quod utique non fecisset, si scisset illud canonica consuetudine solere seruari, idem procul dubio etiam dominico die paratus indicere, si certaminis ipsius in eum conpetisset occasio. nec tamen ex hoc statim canonica fuisset ieiunii regula promulganda, quod non generalis obseruatio statuerat, sed ut semel fieret ratio necessitatis extorserat.

XI. Uerum ne hoc quidem ignorandum die dominica unam tantummodo missam ante prandium celebrari, in qua psalmorum atque orationum seu lectionum pro ipsius collectae uel communionis dominicae reuerentia sollemnius aliquid ac propensius inpendentes in ipsa tertiam sextamque pariter consummatam reputant. itaque fit ut et de obsequiis orationum nihil imminuatur adiectione scilicet lectionum, et nihilominus differentia quaedam uel remissio uideatur fratribus indulgeri pro reuerentia dominicae resurrectionis prae cetero tempore, quae et totius septimanae uideatur obseruantiam relaxare, et pro hac ipsa quae intermiscetur quadam differentia eundem diem

3 ieiunantes H^1 ieiunant *L* saltem H^2 refocilatum *ita codd.* 4 lassescet ac deficiet *H* 5 *non distinguit G* XIII *H* 6 urbe roma *HL et tres codd. Cuyckii* 8 symonem G^2L conflicturum *H* 9 adserant *HLc* ex canonica *L* 15 competisset *scripsi:* conpegisset *GLx* in eo contigisset *H* 16 ieiuni L^1 19 XI *L:* X *G* XIIII *H* dominica *GH:* dominico *Lx* 20 quo *H* 22 commonionis L^1 ac proipsius *G: om. S* 25 adiectio G^1 deferentia *L* 27 domicae *L* 29 defferentia *L* eum diem L^1 eundem (*om.* diem) L^2

uelut festiuum prouocet rursum sollemnius expectari, minusque faciat ebdomadis uenturae ieiunia huius expectatione sentiri. semper enim aequanimius quaelibet fatigatio sustinetur et sine fastidio labor inpenditur, si interiecta ei uicissitudo quaedam uel operis inmutatio qualiscumque succedat.

XII. Denique etiam in ipsis diebus, id est sabbato uel dominica seu feriatis temporibus, quibus prandium pariter et cena solet fratribus exhiberi, psalmus ad uesperam non dicitur, id est nec cum accedunt ad cenam nec cum ab ipsa consurgunt, ut solet fieri in sollemnibus prandiis uel canonica ieiuniorum refectione, quam et praecedere consuetudinarii psalmi solent et subsequi: sed tantummodo simplici oratione facta accedunt ad cenam eamque rursum consurgentes ab ipsa sola oratione concludunt, quod scilicet extraordinaria sit inter monachos ista refectio nec omnes ad eam conuenire cogantur, nisi aut peregrini qui superuenerint fratres aut hi, quos infirmitas corporis aut propria inuitat uoluntas.

LIBER QUARTUS.

DE INSTITUTIS RENUNTIANTIUM.

CAPITULA.

1 expectare *H* 2 ebdomadadis *H*[1] sentire *H*[1] 6 *codd. non distinguunt* in *om. H* 7 fereatis *H*[1] 8 caena *HL* 9 caenam *H* ipsa *GL:* ipsa caena *H* 11 consuetudinari *H*[1] 13 caenam *H* cẹnam *L* 14 manachos *H* 15 eandem *H* eum *L* coguntur *H* 16 hii *H*[1] 17 uolumptas *L*[1] Explicit de canonico diurnarum orationum et psalmorum modo liber tertius *G: om. HL* Incipiunt capitula (sequentis libri *add. G* de libro IIII *add. L) GHL*

22 tabinesiotas *H* tabenneositas *L* hii *HL*[1]

III. Quo examine probetur is qui in coenobio suscipiendus est.

IIII. Quare, qui in monasterio recipiuntur, nihil secum permittantur inferre.

V. Cur hi qui renuntiant suscepti in monasteriis propria uestimenta deponant et ab abbate aliis induantur.

VI. Qua causa uestimenta renuntiantium, cum quibus ingressi sunt monasterium, a dispensatore seruentur.

VII. Cur in monasterio suscepti non permittantur statim fratribus admisceri, sed xenodocho ante tradantur.

VIII. Quibus primum institutis iuniores exerceantur, ut ad superandas omnes concupiscentias proficiant.

VIIII. Quare iunioribus imperetur ut seniori suo nihil de cogitationibus suis subtrahant.

X. Quanta oboedientia senioribus etiam in naturali necessitate tribuatur.

XI. Cuiusmodi cibus apud eos delicatissimus habeatur.

XII. Quod ad sonitum pulsantis ostium nihil operis non omittant studio celeriter occurrendi.

XIII. Quam criminosum habeatur, si aliquis uel uilissimum quippiam suum dixerit.

XIIII. Quod, licet multa pecunia de uniuscuiusque opere congeratur, nullus tamen praesumat excedere statutae sufficientiae parcitatem.

XV. De inmodico apud nos studio habendi.

XVI. De regulis diuersarum correptionum.

XVII. Quibus auctoribus sit inuectum ut reficientibus fratribus sacrae lectiones in coenobiis recitentur, et quantum apud Aegyptios praebeatur silentium.

XVIII. Quam inlicitum sit extra mensam communem quicquam cibi potusue gustare.

1 is *om. Hr* coebio *L* suscipendus *H* 4 hii *HL*[1] 5 ab *om. H* induant *H* 7 sumus *L* seruetur *H* 9 misceri *H* xenedocho *L* sexodocho *H* xenodochio *r* 10 exercentur *L* 11 separandas *H* 12 *hunc titulum om. H* 16 cybus *L* aput *L*[1] dilicatissimus *H* 17 ad *om. H* 19 criminosus *H* utilissimum *L*[1] 22 congregatur *H* praesumat *om. L*[1] excidere *H* 23 parcitatem praesumptã *(del. m. 2) L* 24 aput *L*[1] habendi studio *L* 25 ruguliis *L*[1] 26 actoribus *L* inuentum *L*[2]*r* 27 aput *L*[1] 30 cybi *L* putus uegustare *H* potus uetustare *L*[1]

XVIIII. Quemadmodum per Palaestinam uel Mesopotamiam cotidiana fratribus exhibeantur obsequia.

XX. De tribus lenticulae granis ab oeconomo repertis.

XXI. De spontaneo quorundam fratrum ministerio.

XXII. De Aegyptiorum typo, qui est super cotidianis fratrum statutus obsequiis.

XXIII. De oboedientia abbatis Iohannis, per quam usque ad prophetiae prouectus est gratiam.

XXIIII. De ligno arido, quod idem abbas Iohannes ad arbitrium senioris sui quasi adolendum rigare non destitit.

XXV. De proiecto ab abbate Iohanne uase unico olei ad senioris imperium.

XXVI. Quemadmodum abbas Iohannes suo oboedierit seniori ad aduoluendum saxum, quod ne a multis quidem possibile erat moueri.

XXVII. De humilitate et oboedientia abbatis Patermuti, quam in proiciendo in flumen paruulo filio ex praecepto senioris non haesitauit inplere.

XXVIII. Quemadmodum reuelatum sit abbati de Patermutio opus eum Abrahae fecisse, et quod defuncto eidem abbati idem Patermutius in monasterii administratione successerit.

XXVIIII. De oboedientia fratris, qui decem sportas circumferens publice distraxit abbatis imperio.

XXX. De abbatis Pinufi humilitate, qui relicto coenobio celeberrimo, cui presbyter praeerat, longinquum monasterium, in quo uelut incipiens susciperetur, desiderio perfectionis expetit.

1 palestinam *HL* messopotamiam *L* 2 adhibeantur *H* 3 granis lenticulae *L* 4 fratruum *H* monasterio *H*[1] 5 tipo *H* fratruum statutis *H* 8 profectus *H* 9 idem beatus abbas *H* iohannis *HL*[1] 10 adolendum *HLr: fort.* adolescendum desistit *H* 11 ab *om. HL* 13 iohannis *H* oboediret *H* 14 ad *om. H* 16 oboedientiae *L* patermuti *H:* patermutii *L* 17 in *post* quam *om. H* flumen *L:* fluuio *H* paruolo *L*[1] quam ex *H* 18 esitauit *H* hesitauerit *L* 19 abbate *H* patremutio *H* patrem(u)tio *L* 20 quod et *HL* abbate *H* 21 in *om. H* 22 decim *HL* 23 puplice *H* imperium *H* ad abbatis imperium *r* 24 pinuphi *H* phynuphy *L* monasterio *H* 25 celiberrimo *H* presbiter *HL* 26 suscipieretur *L*[1]

XXXI. Quemadmodum abba Pinufius reductus in monasterium suum modico tempore commoratus rursum fugerit in partes Syriae Palaestinae.

XXXII. Quae praecepta dederit idem abbas Pinufius fratri, quem in suo monasterio sub nostra recipiebat praesentia.

XXXIII. Quod, sicut magna remuneratio monacho debetur secundum institutionem patrum laboranti, ita et inerti poena similiter tribuatur, et idcirco non debeat quis tam facile admitti in monasterio.

XXXIIII. Quod abrenuntiatio nihil sit aliud quam mortificatio et imago crucifixi.

XXXV. Quod crux nostra timor domini sit.

XXXVI. Quod renuntiatio nihil prosit, si isdem quibus renuntiauimus inplicemur.

XXXVII. Quod diabolus nostro fini semper insidietur et nos eius caput iugiter obseruare debeamus.

XXXVIII. De renuntiantis praeparatione aduersum temptationes, et de paucis imitandis.

XXXVIIII. Quo ordine quis ad perfectionem ualeat peruenire, per quam de timore dei ad caritatem consequenter ascendat.

XL. Quod non debeat monachus exempla perfectionis a multis expetere, sed ab uno uel paucis.

XLI. Quarum debilitatum similitudinem suscipere debeat qui in coenobio commoratur.

XLII. Quod bonum patientiae suae non debeat monachus de aliorum sperare uirtute, sed de sua potius longanimitate.

XLIII. Recapitulatio expositionis, per quam monachus ad perfectionem possit ascendere.

---

1 abbas *Lr* pinuphius *H* phy[nu]ph[i]us *L* 2 iterum *Hr* fugeret *H* 3 siriae *H* palestinae *L: om. Hr cf. Mommsen, Roem. Gesch. V, pag. 546* 4 dederat *H* piniphius *H* phynufius *L* 5 recipiabat *L* reciperat *H* 7 patruum *H* inaerti *H* in++++ *L* poenas *L*¹ 8 debere *H* tam *om. Hr* 9 ea in *H* 11 crucifigi *L*¹ 13 quod . . . prosit *om. H* renontiatio *L*¹ hisdem *L* 15 diabulus *HL*¹ 16 capud *L*¹ obseruare iugiter debm' *H* 18 pauciis *L*¹ 19 quod *L*¹ 20 dñi *H* 22 excipere *H* 23 suscipere debilitatum similitudinem *H* 24 commoratus *L* 26 sed *om. H* 28 Expliciunt capitula *H: om. L*

I. De canonico modo orationum atque psalmorum, qui debeat in diurnis conuenticulis per monasteria custodiri, ad institutionem eius, qui renuntiat huic mundo, narrationis nos ordine prouocante transimus, condiciones in primis, quibus hi qui ad deum conuerti cupiunt recipiantur in coenobiis, breui quantum possumus studentes sermone conplecti, quaedam scilicet de Aegyptiorum, quaedam de Tabennesiotarum regulis admiscentes, quorum Thebaide est coenobium, quantum numero populosius cunctis, tanto conuersationis rigore districtius, siquidem in eo plus quam quinque milia fratrum ab uno regantur abbate tantaque sit oboedientia hic tam prolixus numerus monachorum omni aeuo seniori suo subditus, quanta non potest apud nos unus uni uel oboedire pro modico tempore uel praeesse.

II. Quorum tam longa perseuerantia et humilitas atque subiectio quemadmodum tam diuturna perduret quaue institutione formetur, per quam usque ad incuruam senectam in coenobio perseuerent, opinor nos ante omnia debere praestringere (tanta namque est, quantam neminem in monasteriis nostris ingressum ne anno quidem integro tenuisse meminimus), ut, cum renuntiationis eorum primordia uiderimus, consequens fuisse intellegamus, ut in tam sublimia perfectionis fastigia talium initiorum fundamenta consurgerent.

III. Igitur ambiens quis intra coenobii recipi disciplinam non ante prorsus admittitur, quam diebus decem uel eo amplius pro foribus excubans indicium perseuerantiae ac desiderii sui pariterque humilitatis ac patientiae demonstrauerit. cumque omnium praetereuntium fratrum genibus prouolutus

Incipit (liber *add. H*) de institutis renuntiantium liber (liber *om. H*) ·IIII· (quartus *H*) *GHL*

1 atque *GH*: et *L* 2 diuturnis L^1 3 renunat G^1 4 conditiones *codd.* hii $G^1H^1L^1$ 5 dñm *H* recipiuntur G^1 7 tabene^{s}nsio^{ra}rum *L* tabenisiotarum *H* 8 thebaide *G:* thebaidę L^2 tebaidæ *e.c* tebaida *H* in thebaidę L^1*(r)* quanto *e* 9 tantum *H* destrictius *L* 10 reguntur G^2 11 tantaeque L^2 fit *G* oboedientiae *L* his G^2 prolixius H^1 12 possit *H* 15 diurna H^1 16 curuam *L* 17 prestringere *G:* perstringere *HLe* 18 monasteris L^1 19 nec *H* 21 talia *H* 22 consurgerent capitulum *H* 23 cenubii H^1 24 decim H^1L^1 25 prae *H*

et ab uniuersis de industria refutatus atque despectus, tamquam qui non religionis sed necessitatis obtentu monasterium optet intrare, iniuriis quoque et exprobrationibus multis adfectus experimentum dederit constantiae suae, qualisque futurus sit in temptationibus, obprobriorum tolerantia declarauerit, atque ita fuerit explorato mentis ardore susceptus, diligentia summa perquiritur, ne de pristinis facultatibus suis inhaeserit
2 ei uel unius nummi contagio. sciunt enim eum sub monasterii disciplina diuturnum esse non posse, sed ne humilitatis quidem aut oboedientiae adprehensurum esse uirtutem nec illa coenobii paupertate ac districtione contentum fore, si in conscientia eius pecuniae quantulumcumque latitauerit, sed ubi primum exorta fuerit qualibet occasione commotio, fiducia stipis illius animatum continuo de monasterio uelut funda rotante fugiturum.

IIII. Et idcirco ne usibus quidem coenobii profuturas suscipere ab eo pecunias adquiescunt, primum ne confidentia huius oblationis inflatus nequaquam se pauperioribus fratribus coaequare dignetur, tum ne per hanc elationem nullatenus ad humilitatem Christi descendens, cum sub disciplina coenobii non potuerit perdurare, egressus exinde ea, quae in principio renuntiationis suae spiritali feruore succensus intulerat, tepefactus postea non sine iniuria monasterii sacrilego spiritu recipere atque exigere moliatur. quod omnimodis obseruari debere multis sunt experimentis frequenter edocti. nam per alia minus cauta monasteria simpliciter quidam suscepti eorum, quae intulerant quaeque in dei opere fuerant dispensata, cum ingenti post blasphemia redhibitionem poscere temptauerunt.

V. Quamobrem ita nudatur quisque, cum receptus fuerit, omni pristina facultate, ut ne ipsum quidem quo opertus est

1 reffutatus L^1 dispectus H^1 3 exprobationibus G^1 5 tollerantia G^1H^1 tolerantiae L 7 persequitur H^1 perqueritur L^1 inhęsserit H^1 8 nommi L^1 10 in illa coebii L 11 destrictione G^1 12 latauerit H 15 *non distinguit* H ussibus H^1 17 pauperibus G^1 19 discendens H^1L^1 20 poterit L 21 susceptus L 22 ea postea L 23 exire G^1 obseruari G: obseruare HL 25 eorum G: deorum H de eorum (*sequitur ras. 7—8 litt.*) L 27 post haec blasfemiae H reddibitionem G redibitionem H 28 IIII H

indumentum habere permittatur ulterius, sed in concilio fratrum productus in medium exuatur propriis ac per manus abbatis induatur monasterii uestimentis, ut per hoc se non solum uniuersis rebus suis antiquis nouerit spoliatum, uerum etiam omni fastu deposito mundiali ad Christi paupertatem et inopiam descendisse iamque opibus sustentandum non saeculi arte quaesitis nec de infidelitate pristina reseruatis, sed de sanctis ac piis monasterii largitionibus militiae suae stipendia percepturum atque inde se deinceps uestiendum alendumque cognoscens et nihil habere et nihilominus de crastino non esse sollicitus secundum euangelii discat sententiam, nec erubescat pauperibus id est corpori fraternitatis aequari, quibus connumerari Christus et quorum se fratrem non erubuit nuncupare, quin potius glorietur domesticis eius factum se esse consortem.

VI. Illa uero quae deposuit uestimenta oeconomo consignata tamdiu reseruantur, donec profectus et conuersationis eius ac tolerantiae uirtutem diuersis temptationibus ac probationibus euidenter agnoscant. et siquidem posse eum inibi durare tempore procedente perspexerint et in eodem quo coepit feruore persistere, indigentibus eadem largiuntur: sin uero quoddam ex eo murmurationis uitium uel paruae cuiuslibet inoboedientiae culpam processisse deprehenderint, exuentes eum monasterii quibus indutus fuerat uestimentis et reuestitum antiquis quae fuerant sequestrata depellunt. nullum etenim fas est eum illis quae accepit abscedere nec quemquam patiuntur illis adhuc indui, quem semel ab institutionis suae regula tepuisse peruiderint. unde etiam copia nulli penitus palam discedendi conceditur, nisi aut in morem serui fugacis captans densissimas

11] cf. Matth. 6, 34.

2 reductus (d *supra* r) *H* exuetur *H*[1] 4 expoliatum *HL* 5 omni affectu omni fastu *H* 6 discendisse *H*[1] sclı *G* seculi *L* 7 ne *G*[1] ac] et *L* 9 deinceps *om. L* 10 sollicitum *r* 11 pauperioribus *H* 13 fratrum *L*[1] nuncupari *H* noncupare *L* 15 V *H* 16 conuersationes *G*[1] 17 tollerantiae *G*[1] 18 perdurare *Lv* 19 procidente *H*[1] prospexerint *HL* in *om. L* 20 si *H* quondam *L* 21 prauae *HL* huiuslibet *H*[1] cuiusque libet *L*[1] 26 peruiderent *L*[1] 27 copiam *H*[1] discendenti *H*[1] discendendi *L*[1]

tenebras nocte diffugiat, aut certe hoc ordine et professione indicatus indignus cum confusione et nota coram cunctis fratribus deposita monasterii ueste pellatur.

VII. Cum igitur quis susceptus et hac perseuerantia qua diximus conprobatus ac depositis propriis indumentis habitu monasteriali fuerit accinctus, non statim congregationi fratrum commisceri permittitur, sed deputatur seniori, qui seorsum haud longe a uestibulo monasterii commanens habet curam peregrinorum atque aduenientium deputatam eisque omnem diligentiam susceptionis et humanitatis inpendit. cumque ibidem integro anno deseruiens absque ulla querella suum circa peregrinos exhibuerit famulatum, inbutus per haec prima institutione humilitatis ac patientiae atque in ea longa exercitatione praecognitus, admiscendus ex hoc congregationi fratrum alii traditur seniori, qui decem iunioribus praeest, quos sibi creditos ab abbate instituit pariter et gubernat, secundum illud scilicet quod ordinatum in Exodo legimus per Moysen.

VIII. Cuius haec erit sollicitudo et eruditio principalis, per quam iunior introductus scandere consequenter etiam culmina perfectionis summa praeualeat, ut doceat eum primitus suas uincere uoluntates: quem studiose in his ac diligenter exercens haec illi semper imperare de industria procurabit, quae senserit animo eius esse contraria. multis siquidem experimentis edocti tradunt monachum et maxime iuniores ne uoluptatem quidem concupiscentiae suae refrenare posse, nisi prius mortificare per oboedientiam suas didicerint uoluntates. ideoque pronuntiant nullatenus praeualere uel iram uel tristitiam uel spiritum fornicationis extinguere, sed nec humilitatem cordis

17] cf. Ex. 18, 25.

1 nocti *H* defugiat *H*^{1} deffugiat *L*: *cf. cap. 31* 2 confussione *H*^{1} 3 depossita *H*^{1}*L*^{1} pillatur *L*^{1} 4 VI *H* et in hac *H* quam *Hc* 5 cumprobatus *H* uestimentis *Hc* 7 commiscere *L* deputatus *H* haut *GH*^{1} aut *L*^{1} 8 uestipulo *G*^{1} monasterio *G*^{1} monasteri *L*^{1} 10 humilitatis *HL*: *cf. Conl. XVIII, 1, 4. XX, 2, 1* 11 que(ae)rella *G*^{1}*H*^{1}: querela *G*^{2}*H*^{2}*L* 13 exercitione *H* 15 decim *H* 16 et *GH*: ac *L* 18 VII *H* 19 scandere *GH*: ascendere *Lv* 20 profectionis *G* 21 nolumptates *L*^{1} hiis *L*^{1} 24 edocati *H*^{1} uolumptatem *L*^{1} 26 oboediendiam *G*^{1} dedicerint *H*^{1} uolumptates *L*^{1}

ueram nec cum fratribus unitatem perpetuam nec firmam diuturnamque posse retinere concordiam, sed ne in coenobio quidem diutius permanere eum, qui prius uoluntates suas non didicerit superare.

VIIII. His igitur institutis eos quos initiant uelut elementis quibusdam ac syllabis inbuere ad perfectionem atque informare festinant, per haec ad liquidum discernentes, utrum ficta et imaginaria an uera sint humilitate fundati. ad quod ut facile ualeant peruenire, consequenter instituuntur nullas penitus cogitationes prurientes in corde perniciosa confusione celare, sed confestim ut exortae fuerint eas suo patefacere seniori, nec super earum indicio quicquam suae discretioni committere, sed illud credere malum esse uel bonum, quod discusserit ac pronuntiauerit senioris examen. itaque fit ut in nullo circumuenire iuuenem callidus inimicus uelut inexpertum ignarumque praeualeat, nec ulla fraude decipere quem peruidet non sua sed senioris discretione muniri, et suggestiones suas uel ignita iacula, quaecumque in cor eius iniecerit, ut seniorem celet non posse suaderi. alias quippe subtilissimus diabolus inludere uel deicere iuniorem non poterit, nisi cum eum seu per adrogantiam siue per uerecundiam ad cogitationum suarum uelamen inlexerit. generale namque et euidens indicium diabolicae cogitationis esse pronuntiant, si eam seniori confundamur aperire.

X. Post haec tanta obseruantia oboedientiae regula custoditur, ut iuniores absque praepositi sui scientia uel permissu non solum non audeant cellam progredi, sed ne ipsi quidem communi ac naturali necessitati satisfacere sua auctoritate praesumant. sicque uniuersa conplere, quaecumque fuerint ab eo praecepta, tamquam si ex deo sint caelitus edita, sine ulla

2 coenubio *H*[1] 3 diuturnus (i *superscr.*) *H* nolumptates *L*[1] 4 dedicerit *H*[1] 5 VIII *H* elimentis *G*[1]*H*[1] 6 sillabis *H* imformare *L* 10 pernitiosa *LS* confussione *H*[1] 12 discretione *L*[1] 13 discreuerit *H* 16 peruidit *H*[1] praeuidet *L*[2]*e* 17 discretionem *G*[1] decretione *e.c* decretioni *H* suggessiones *L*[1] uelut *Sc* 18 corde *H* seniori *L*[2] 19 suadere *H* diabulus *H*[1]*L*[1] 20 deiecere *G*[1] decipere *H* 22 intellexerit *G*[1] intellexerit *H* generalem *L*[1] 24 VIIII *H* 25 praepossiti *L*[1] permisso *G* praemissu *H*[1] 26 nec *H*[1] 27 necessitate *H*[1]

discussione festinant, ut nonnumquam etiam inpossibilia sibimet imperata ea fide ac deuotione suscipiant, ut tota uirtute ac sine ulla cordis haesitatione perficere ea et consummare nitantur et ne inpossibilitatem quidem praecepti pro senioris reuerentia metiantur. de quorum oboedientia speciatim nunc dicere praetermitto: exemplis enim ipsis eam paulo post tradere suo loco disponimus, si dominus nobis orationibus uestris dederit commeatum. nunc instituta cetera persequamur, praetermittentes illa contexere, quae in hac regione uel tradi monasteriis uel ab ipsis nequeunt custodiri, sicut in praefatiuncula nostra facturos nos esse promisimus, quod scilicet nec laneis indumentis utantur, sed lineis tantum et ne ipsis quidem duplicibus: quibus uicaria praepositus unusquisque suae decaniae subministrat, cum illa quibus uestiti sunt sorduisse conspexerit.

XI. Illud quoque arduum atque sublime genus continentiae similiter praetermittentes, in qua summae reputantur deliciae, si herba sale condita, quam labsanion uocant, aqua diluta ad refectionem fratribus adponatur, aliaque conplura his similia, quae in hac prouincia nec aërum temperies nec qualitas nostrae fragilitatis admittit, illa tantummodo persequar, quae nulla carnis infirmitas, non situs loci poterit inpedire, si ea non fragilitas animae ac tepor mentis ademerit.

XII. Itaque considentes intra cubilia sua et operi ac meditationi studium pariter inpendentes, cum sonitum pulsantis ostium ac diuersorum cellulas percutientis audierint ad orationem scilicet eos seu ad opus aliquod inuitantis, certatim e suis cubilibus unusquisque prorumpit, ita ut is, qui opus scriptoris exercet, quam repertus fuerit inchoasse litteram finire

10] §. 9.

1 nonnunquam *G*[2] 2 inperata *H*[1] 5 mentiantur *H*[1] 7 nobis *om. H* 8 commiatum *L*[1] caetera *L* prosequamur *v* 11 promissimus *H*[1]*L* 13 uicariae *H* 14 perspexerit *L* 15 X *H* 16 pretermittentes *G*: praetermittens *HLv cf. Ind. 'anacolutha'* diliciae *G*[1]*H*[1]*L*[1] 17 labsanion *L*[1]: lapsanium *G* labsanium *L*[2] balsanum *H* deleta *G* 18 cumplura *H*[1] 19 prouintia *GL* 20 prosequar *H*[2]*v* 21 infirmitas *L* inpedire *H*[1]: impedire *rell.* 22 animi *H* adimerit *G*[1]*L* 23 XI *H* consedentes *HL*[1] meditatione *H*[1] 24 pariter *om. H* pariter studium *L* pulsantes hostium *G*[1] 26 certa[tim]mine *H* 28 reppertus *L* inchogasse *H*[1]

non audeat, sed in eodem puncto, quo ad aures eius sonitus pulsantis aduenerit, summa uelocitate prosiliens ne tantum quidem morae interponat, quantum coepti apicis consummet effigiem, sed inperfectas litterae lineas derelinquens non tam operis conpendia lucraue sectetur quam oboedientiae uirtutem exsequi toto studio atque aemulatione festinet. quam non solum operi manuum seu lectioni uel silentio et quieti cellae, uerum etiam cunctis uirtutibus ita praeferunt, ut huic iudicent omnia postponenda et uniuersa dispendia subire contenti sint, dummodo hoc bonum in nullo uiolasse uideantur.

XIII. Illam sane uirtutem inter ceteras institutiones eorum uel commemorari superfluum puto, quod scilicet nulli cistellam, nulli peculiarem sportam liceat possidere nec tale aliquid, quod uelut proprium retinens suo debeat communire signaculo. quos ita nouimus omni ex parte nudos exsistere, ut praeter colobium, maforte, gallicas, meloten ac psiathium nihil amplius habeant, cum in aliis quoque monasteriis, in quibus aliqua remissius indulgentur, hanc regulam uideamus districtissime nunc usque seruari, ut ne uerbo quidem audeat quis dicere aliquid suum magnumque sit crimen ex ore monachi processisse 'codicem meum', 'tabulas meas', 'grafium meum', 'tunicam meam', 'gallicas meas', proque hoc digna paenitentia satisfacturus sit, si casu aliquo per subreptionem uel ignorantiam huiusmodi uerbum de ore eius effugerit.

XIIII. Et cum tantos unusquisque eorum cotidie de opere ac sudore proprio reditus conferat monasterio, ut ex his sustentare non solum suam ualeat parcitatem, uerum etiam usibus possit exuberare multorum, in nullo tamen inflatur nec sibi

1 punctu *H*[1] quod *HL*[1] ad *om. H* 3 interponant *H* 4 inter- (p *sup.*) fecte *H* 5 lucra** (ue *eras.*) *L* sectatur *H* 6 exequi *G* 8 indicent *L* 9 contemti *H*[1] sunt *HL*[1] 11 XII *H* 12 commemorare *Hc* 13 sportam *HL:* sportellam *Gr cf. c. 15, 1* 15 existere *GH* 16 maforte *GL:* mafortes *H* mafortem *e* caligas *H*[2]*v* uel *post* gallicas *add. H* meloten *H:* melotam *G* melotã (ã *in ras. m. 2*) *L* melotem *r* phiathium *G*[1] psiatium *e* spiatium *H* 17 illis *L* 21 tonicam *GL*[1] 22 gallicas *L*: calicas *H*[1] caligas *GH*[2]*v* pro hocque *H* poenitentia *G* penitentia *HL* 23 cassu *H*[1]*L*[1] 25 *non distinguit H* 26 hiis *H*[1] 27 ueleant *H* ussibus *H*[1] 28 exibere *ex* exiberare *L*

de tanto operis sui quaestu ac sudore blanditur, sed praeter duo paxamatia, quae tribus uix denariis ibidem distrahuntur, nihil sibimet amplius unusquisque praesumit. inter quos nullum peculiare opus, quod pudet dicere quodque in nostris monasteriis utinam fieri nesciremus, non dicam effectu, sed ne cogitatione quidem ab aliquo penitus adfectatur. cumque totam enthecam coenobii suam credat esse substantiam cunctisque rebus ut omnium dominus omnem curam sollicitudinemque dependat, ad retinendam nihilominus arreptae nuditatis uirtutem, quam studet ad finem usque perfecte atque inuiolabiliter custodire, ita semet ipsum a cunctis extraneum et ex omnibus iudicat alienum, ut tamquam peregrinum se gerat et incolam istius mundi, alumnumque se potius monasterii reputet ac ministrum, quam dominum rei cuiuscumque praesumat.

XV. Ad haec nos miserabiles quid dicimus, qui in coenobiis commorantes ac sub abbatis cura et sollicitudine constituti peculiares circumferimus claues, omnique professionis nostrae uerecundia et confusione calcata etiam anulos, quibus recondita praesignemus, in digitis palam gestare nos non pudet, quibus non solum cistellae uel sportae, sed ne areae quidem uel armaria ad ea, quae congerimus uel quae egressi de saeculo reseruauimus, condenda sufficiunt, quique ita nonnumquam pro uilissimis nullisque rebus accendimur, eas dumtaxat uelut proprias uindicantes, ut, si quis uel digito quicquam ex his contractare praesumpserit, tanta contra eum iracundia suppleamur, ut commotionem cordis nostri ne a labiis quidem ac tota cor-
2 poris indignatione reuocare possimus. sed praetermissis nostris uitiis et his, quae ne commemorari quidem dignum est, silentio traditis secundum illud eloquium: non loquatur os meum

29] Ps. 16, 4.

1 quaesto H^1 2 paxamatia G^1L^1: paxmatia G^2 paximatia HL^2 uix tribus *H* 3 praesumet H^1 5 ne] nec *H* 7 coenubii H^1 suam coenobii *L* 9 depellat *G* 10 studit H^1 inmobiliter *H* 11 ex *GL*: ab *H* 13 modi H^1 monasteriis L^1 15 XIII *H* dicimus *GL*: dicemus *He* 16 et] ac *H* 18 confessione H^1 19 nos *om. L* 20 archae G^1 21 selo *G* 22 reseruabimus G^1 sufficiant *L* 23 accendemur G^1 24 uendicantes H^1 ex his *om. H* contrectare GH^2 25 praesumserit H^1 28 hiis L^1 nec L^2 29 illum L^1 ut non *L et Vulg.*

opera hominum, uirtutes potius quae apud illos sunt et haec, quae nos quoque omni studio debemus adpetere, coepto narrationis ordine persequamur ipsasque iam regulas ac typos cursim breuiterque ponamus, ut peruenientes post haec ad quosdam actus et opera seniorum, quae studiose memoriae mandare disponimus, haec quae nostra expositione digesta sunt uelut testimoniis ualidissimis roboremus, uniuersa quae diximus exemplis eorum potius ac uitae auctoritate firmantes.

XVI. Si quis igitur gillonem fictilem, quem illi baucalem nuncupant, casu aliquo fregerit, non aliter neglegentiam suam quam publica diluet paenitentia, cunctisque in synaxi fratribus congregatis tamdiu prostratus in terram ueniam postulabit, donec orationum consummetur sollemnitas, inpetraturus eam, cum iussus fuerit abbatis iudicio de solo surgere. eodem modo satisfaciet, quisquis ad opus aliquod accersitus uel ad congregationem solitam tardius occurrerit aut si decantans psalmum uel modicum titubauerit, similiter si superfluo, si durius, si 2
contumacius responderit, si neglegentius obsequia iniuncta conpleuerit, si uel leuiter murmurauerit, si lectionem operi uel oboedientiae praeferens officia statuta segnius fuerit exsecutus, si dimissa synaxi non concitus ad cellam recurrere festinarit, si cum aliquo uel ad modicum substiterit uel si ad punctum temporis uspiam secesserit, si alterius tenuerit manum, si cum illo, qui cellae suae cohabitator non est, confabulari quantulumcumque praesumpserit, si orauerit cum illo qui est ab oratione suspensus, si parentum quempiam uel amicorum saecularium uiderit uel conlocutus eis sine suo fuerit seniore, si

3 prosequamur *r* tipos G^1 typus H^1 5 actos L^1 6 disputatione *H* degesta H^1 7 uelud H^1L^1 9 XIIII *H* gyllonem fyctilem *L* baucalem L^2: baucalen L^1 paucalem *G* blaucalem *H* 10 cassu L^1 fringeret H^1 neglig. G^1 11 puplica H^1 penitentia G^1L poenit. G^2H sinaxi *H* 12 terra S^2 postolabit *L* 14 c$\overset{v}{\underset{\cdot}{o}}$m fuerit abbatis iudicio iusus (s over us) *L* 15 arcessitus *H* 18 contumaciusque *L* 19 murmoranerit L^1 20 executus G^2L 21 sinaxi *H* citius *H* festinarit *G*: festinauerit *HLr* 22 subsisterit *H* 23 recesserit L^1 24 cohabeatur H^1 non est hic incipit confabulari *(sic!)* *G* 27 conloquutus *L*

epistulam cuiuscumque suscipere, si rescribere sine suo abbate temptarit. huc usque et in huiusmodi ac similibus admissis procedit animaduersio spiritalis. residua uero, quae apud nos indifferenter admissa a nobis quoque reprehensibilius sustinentur, id est aperta conuicia, manifesti contemptus, contradictiones tumidae, libera et effrenata processio, familiaritas apud feminas, irae, rixae, simultates et iurgia, operis peculiaris praesumptio, filargyriae contagio, affectus atque possessio rerum superfluarum quae a ceteris fratribus non habentur, extraordinaria ac furtiua cibi refectio et his similia non illa increpatione qua diximus spiritali, sed uel plagis emendantur uel expulsione purgantur.

XVII. Illud autem, ut reficientibus fratribus sacrae lectiones in coenobiis recitentur, non de Aegyptiorum typo processisse, sed de Cappadocum nouerimus. quos nulli dubium est non tam spiritalis exercitationis causa, quam conpescendae superfluae otiosaeque confabulationis gratia et maxime contentionum, quae plerumque solent in conuiuiis generari, hoc statuere uoluisse, uidentes eas aliter apud se non posse cohiberi. apud Aegyptios enim uel maxime Tabennesiotas tantum silentium ab omnibus exhibetur, ut, cum in unum tanta numerositas fratrum refectionis obtentu consederit, nullus ne muttire quidem audeat praeter eum, qui suae decaniae praeest, qui tamen si quid mensae superinferri uel auferri necessarium esse peruiderit, sonitu potius quam uoce significat. tantaque uescentibus eis silentii huius disciplina seruatur, ut cucullis ultra oculo-

1 epistolam *G*²*HL* cuiuscumque *Gr:* cuiuspiam *H* cuiusquam *L* si *GL*: uel *H* 2 temptarit *G:* temptauerit *HL* huic *G*¹ 4 indeferenter *H*¹ indefferenter *L*¹ reprehensibilibus *L*¹ sustinenter *G*¹ 5 conuitia *L* 7 aput *L*¹ peculiares *L*¹ 8 filargiriae *H* *(passim)* fylargiriae *L* 10 fortiua *L*¹ cybi *L* 11 quam *r* plagiis *L*¹ 13 XV *H* refficientibus *L*¹ fratribus | tribus *L* 14 aegiptiorum *H* 15 capodo· (p, co superscr.) *(primum* o *mut. in* a) *H* cappo do co* (*postremum* o *ex* u) *L* nouimus *H* quod *L* 16 spiritales exercitationes *L*¹ concupiscendae *H*¹ 17 otiosaque *L* 18 conuiuis *H*¹ studere *L* 19 aput *bis* *L*¹ cohyberi *L* 20 nel *GH:* et *L* tabenesiotas *H* tabennensiotas (n *ante* s *in ras. L)* *G*²*L* 22 reffectionis *L*¹ muttilare *H*¹ 24 superimferri *L* 25 sonito *H*¹

rum palpebras demissis, ne scilicet liber aspectus habeat copiam curiosius euagandi, nihil amplius intueantur quam mensam et adpositos in ea uel quos ex ea capiunt cibos, ita ut, quemadmodum uel quantum reficiat alius, nullus inuicem notet.

XVIII. Ante quam uel post quam legitimam communemque refectionem summa cautione seruatur, ne extra mensam quicquam cibi penitus ori suo quisquam indulgere praesumat, ut incedentibus per hortos et pomaria cum passim blandeque per arbores poma pendentia non solum obiciant se pectoribus transeuntium, uerum etiam strata per terram conculcanda pedibus offerant, atque ad colligendum parata facile ad consensum concupiscentiae inlicere ualeant intuentes et oportunitate uel copia quamuis districtos atque abstinentissimos ad sui desiderium prouocare, sacrilegum ducatur non modo quicquam ex his degustare, uerum etiam manu contingere absque eo, quod palam cunctis in commune reficientibus exhibetur et ad percipiendum oeconomi dispensatione per fratrum obsequia publice ministratur.

XVIIII. Ne quid sane de institutis coenobiorum praetermisisse uideamur, quemadmodum cotidiana fratribus etiam per alias regiones exhibeantur obsequia, commemorandum breuiter puto. per cunctam namque Mesopotamiam, Palaestinam et Cappadociam ac totum Orientem singulis ebdomadibus uicissim fratres ad haec officia sibi reddenda succedunt, ita ut secundum multitudinem coenobii ministrorum quoque numerus deputetur. quae explere tanta deuotione et humilitate deproperant, quanta nullus seruorum dirissimo domino ac praepotenti suum exhibet famulatum, ita ut ne istis quidem solis contenti obsequiis, quae canonico iure soluuntur, etiam nocte surgentes

1 dimissis *GH* 2 euagendi *H*[1] 3 oppositos *H*[1] adpositus *L*[1] cybos *L* 4 uel *om. L* 5 *non distinguit H* 6 reffectionem *L*[1] seruetur *L*[1] 7 cybi *L* 8 incidentibus *H*[1] ortos *H* pumaria *L*[1] 9 obiciant se non solum *L* peccatoribus *H*[1] 11 collegendum *H*[1] 13 abstinentessimos *H*[1] 14 sacrilegum *Gr:* sacrilegium *HLc* 15 manum *L*[1] 16 commone refficientibus *L*[1] 17 puplicae *H*[1] 18 XVI *H* praetermissae *H*[1] praetermississe *L* 19 cottid. *G*[2] pro *L*[1] 21 palestinam *GH* pelestinam *L* 22 capodociam *H*[1] cappodociam *L* 23 ut ita *H*[1] 25 deproperent *L* 26 dirisimo *L*[1] durissimo *HL*[2] 28 nocti *L*[1]

illos, quos specialiter haec manet cura, studio suo releuent et
ea quae ab ipsis perficienda sunt furtim praeuenientes inplere
2 contendant. has autem septimanas unusquisque suscipiens usque
ad cenam diei dominici ministraturus obseruat. qua peracta
ministerium totius ebdomadis ita concluditur, ut hi, quibus
succedendum est, conuenientibus in unum fratribus ad conci-
nendos psalmos, quos quieturi ex more decantant, omnibus in
ordine pedes abluant, hanc scilicet ab eis pro labore totius
septimanae benedictionis mercedem fideliter expetentes, ut eos
explentes mandatum Christi emissa generaliter ab omnibus
fratribus oratio prosequatur, quae uel pro ignorationibus inter-
cedat uel pro admissis humana fragilitate peccatis, et com-
mendet deo uelut *sacrificium pingue* consummata eorum
3 deuotionis obsequia. et ita secunda sabbati post matutinos
hymnos aliis rursum succedentibus utensilia in quibus mini-
strauerunt ac uasa consignant: quae tanta sollicitudine cura-
que suscipientes custodiunt, ne quid ex eis imminuatur uel
pereat, ut credant se etiam pro minimis quibusque uasibus
tamquam pro sacrosanctis rationem non solum dispensatori
praesenti, sed etiam domino reddituros, si forte aliquid ex eis
neglegentia eorum fuerit imminutum. cuius disciplinae qui
modus sit uel quanta fide et cautione seruetur, uno testimonio,
quod exempli gratia ponam, poteritis agnoscere. sicut enim
studemus satisfacere uestro feruori, quo plenam uniuersorum
cognitionem desiderantes etiam ea quae optime nostis hoc libello
nobis cupitis iterari, ita ueremur mensuram breuitatis excedere.

XX. In septimana cuiusdam fratris cum praeteriens oeco-
nomus tria lenticulae grana iacere uidisset in terra, quae

10] cf. Ioh. 13, 14. 13] Ps. 19, 4.

1 quos (*superscr.* ł quibus) *G* mouet *H* 2 inplere *H*¹: implere *rell.* 4 caenam *GH* 5 hii *H*¹*L*¹ 6 succidendum *H*¹ 8 ordinẽ *L* totius septimanae labore *L* 9 feliciter *L* expectantes *H* 12 admisis *H* ut *H* 14 matutinis *L*¹ 15 ymnos *HL* ministrauerant *r* 17 ex] de *L* uel] aut *L* 18 uasibus *G*: uassibus *H*¹ uasis *H*²*Lr* 20 eis] hi·s (i *eras.*) *L* 23 poterimus *L* 24 feruore *G*¹ 26 nobis *G*: uos *H om. L* immitari *H* excidere *H*¹*L*¹ 27 XVII *H* oeconomus *H* 28 trea *H*¹*L*¹ gratia *L*¹ terram *L*¹

ebdomadario festinanti, dum eam praeparat coctioni, inter manus cum aqua qua diluebatur elapsa sunt, confestim super hoc abbatem consuluit, a quo uelut interuersor neglectorque sacri peculii iudicatus ab oratione suspensus est. cuius neglegentiae reatus non aliter ei remissus est, nisi eum publica paenitentia diluisset. non solum enim se ipsos non esse suos, sed etiam omnia quae sua sunt credunt domino consecrata. propter quod si quid fuerit in monasterio semel inlatum, ut sacrosanctum cum omni decernunt reuerentia debere tractari, tantaque fide uniuersa procurant atque dispensant, ut etiam ea, quae despectui habentur paruaque reputantur ac uilia, si uel loco mouerint uel conpetentius conlocarint, si gillonem aqua inpleuerint, si ex eo cuiquam obtulerint ad bibendum, si tenuem fistucam de oratorio cellaue submouerint, mercedem se consecuturos a domino tota credulitate confidant.

XXI. Nouimus fratres, in quorum septimana cum accidisset tanta lignorum penuria, ut non esset penitus unde soliti cibi fratribus pararentur, et donec possent coempta deferri, ut xerofagia contenti essent abbatis fuisset auctoritate praeceptum, essetque hoc uniuersis placitum nec quisquam posset ullum coctionis sperare pulmentum, illos, uelut qui fructu ac mercede sui laboris et obsequii fraudarentur, si in ordine uicis suae cibos fratribus non secundum consuetudinem parauissent, tantum sibi spontanei operis ac sollicitudinis indixisse, ut in illis aridis ac sterilibus locis, in quibus ligna, nisi de fructiferis arboribus excidantur, omnimodis nequeunt inueniri (nec enim ut apud nos ulla repperiuntur frutecta siluestria), per extenta auia discurrentes et heremum, quae uersus mare mor-

1 eam *G:* ea *HLv* 2 qua *om. H* diluebatur *G:* diluebantur *HLv* elabsa *L* 3 neclectorque G^1 4 negligentiae G^1 5 remisus *H* puplica H^1 6 penitentia G^1HL poenitentia G^2 9 sacrosancta *ex* sacrosancto *L* 11 dispectui *HL* ac ui**lia (gi *eras.*) reputantur *L* 12 collocarint *G:* conlocauerint *HL* sygyllonem *L* 13 cuique *L* 14 festucam $G^2H^2L^2$ oratoria H^1 15 confidunt *G* 16 XVIII *H* septimanam L^1 17 cybi L^1 18 co*epta (m *superscr.*) *L* xerofagia G^2S: exerofagia G^1H^1 xerofagiis H^2L 20 possit H^1 21 qui uelut *L* furctu G^1 23 cybos L^1 24 sollicitudis *L* 27 reperiuntur *L*

tuum tenditur, obeuntes fistucas tenues ac spinulas, quas uentus huc illucque disperserat, suo sinu et gremiis colligentes cunctam sollemnitatem ciborum spontaneis obsequiis praepararent, ita ut de solita praebitione nihil paterentur inminui, tanta fide haec sua munia fratribus exhibentes, ut etiam cum illos honeste posset uel lignorum excusare penuria uel abbatis imperium, pro fructu suo atque mercede noluerint hac abuti licentia.

XXII. Haec dicta sint secundum typum ut praefati sumus totius Orientis, quem etiam in partibus nostris necessario dicimus debere seruari. ceterum apud Aegyptios, quibus maxima cura est operis, non est ebdomadarum mutua uicissitudo, ne sub occasione huius officii omnes ab operis canone inpediantur, sed uni probatissimo fratrum cellarii uel coquinae cura committitur, qui perpetuo, donec uirtus eius uel aetas admittit, iugiter opus istud exerceat. non enim magno labore corporis fatigatur, quia nec tanta cura inter eos parandorum ciborum uel coctionis inpenditur, quippe qui maxime xerofagiis uel omofagiis utuntur et apud quos secta singulis mensibus porrorum folia, labsania, sal frictum, oliuae, pisciculi minuti salliti, quos illi maenomenia uocant, summa uoluptas est.

XXIII. Et quoniam hic liber de institutione est eius qui renuntiat huic mundo, per quam scilicet introductus ad humilitatem ueram et oboedientiam perfectam ceterarum quoque uirtutum culmina possit ascendere, necessarium reor quaedam seniorum gesta, quibus per hanc enituere uirtutem, exempli

1 abeuntes *H* fisticas H^1 festucas G^2H^2L spinas *L* 2 gremius G^1 gremis H^1 3 cyborum L^1 5 munera *H* et G^1 6 possit H^1L excurare G^1 excussari H^1 7 suo fructu *HL* adque L^1 9 XVI *e.c* XVIIII *H* tipum *H* 11 debere seruari docemus *L* 13 offici H^1 14 cellari H^1 quoquinae *L* 15 uirtus *GH:* uires *Lv* 16 istut *L* 17 qui L^1 inter] apud *L* 18 cyborum L^1 xerofagiis GH^2L^2*:* exerofagis H^1 xerofagis L^1 19 uel] et *L* homofagiis GH^2L homofagis H^1 20 purrorum L^1 labsania *GL:* lapsania *H* 21 salliti GL^1*:* saliti L^2 salsati *H* maenomenia (μαινομένια) *scripsi:* menominia *G* minuminia *H* minomenia *L* sumpma uolumptas L^1 uoluntas H^1 22 XXVII *(sic!)* *H* est eius *G:* eius est *HL* 23 introductos G^1 24 caeterarum *L* 25 posset L^1

gratia sicut promisimus explicare, de multis admodum pauca carpentes, ut studentibus sublimiora sectari non solum incitamentum ex his uitae perfectae, sed etiam propositi forma procedat. quamobrem duos uel tres pro libelli huius conpendio de tam innumera patrum multitudine proferentes ponimus primum abbatem Iohannem, qui commoratus est iuxta Lyco, quod est oppidum Thebaidae, quique propter oboedientiae uirtutem usque ad prophetiae gratiam sublimatus sic uniuerso orbi claruit, ut etiam regibus mundi huius merito suo redderetur inlustris. nam cum in extremis ut diximus Thebaidae partibus commaneret, non ante praesumebat Theodosius imperator ad praepotentium tyrannorum bella procedere, quam illius animaretur oraculis atque responsis, quibus confidens uelut caelitus sibi delatis tropaea de desperatis bellis atque hostibus reportauit.

XXIIII. Hic itaque beatus Iohannes ab adulescentia sua usque ad perfectam ac uirilem aetatem seniori deseruiens, donec ille in huius uitae conuersatione durauit, tanta humilitate inhaesit eius obsequiis, ut ipsi quoque seni stuporem summum oboedientia eius incuteret. cuius hanc uirtutem, utrum de uera fide ac profunda cordis simplicitate descenderet an adfectaticia esset et quodammodo coacticia atque ad imperantis faciem praeberetur, uolens manifestius explorare conplura ei etiam superflua minusque necessaria uel inpossibilia frequentius iniungebat. ex quibus tria ponam, per quae manifestari possit 2
uolentibus scire uel mentis eius uel subiectionis integritas. sumpsit namque de lignario suo uirgultum senex, quod olim excisum usibus foci fuerat praeparatum, dumque coctionis re-

1 promissimus explicari H^1 2 carpantis L^1 3 hiis L^1 5 inmunera H^1 ponemus *v* 6 lico *Hc* 7 opidum H^1L thebaidę GH^2L^2: thebaidem H^1 thebaidos L^1 8 claruit orbi *Lc* 9 tuo G^1 10 cummaneret H^1 commoraret G^1 commoraretur G^2 11 ad *GH*: aduersum *L* potentium L^1 12 tirannorum *H* 14 tropea L^1: tropia H^1 trophea GH^2L^2 disperatis H^1L 15 XXVIII *H* iohannis H^1 aduliscentia G^1H^1 adolescentia G^2 adoliscentia L^1 16 ad *om. H* 18 inhessit H^1 19 oboedientiae H^1 incuterit H^1 huius *H* haec uirtus L^2 20 ac] et *L* discenderet H^1 21 $\overset{a}{e}$ffectatitia *H* et in H^1 quodammodum L^1 coactaticia H^1L impetrantis G^1 22 diligentius *L* cumplura H^1 24 trea H^1L^1 25 integretas L^1 27 excissum H^1

tardat occasio, non modo aridum, sed prope putre iacebat temporis uetustate. cumque hoc coram ipso fixisset in terram, praecepit aduecta aqua cotidie bis rigari, ut scilicet diurnis umoribus radicatum atque in antiquam arborem reuiuiscens diffusis ramis amoenitatem oculis atque umbraculum in aestu
3 feruenti subter residentibus exhiberet. quod praeceptum ueneratione solita sine ulla inpossibilitatis consideratione suscipiens adulescens ita cotidianis diebus expleuit, ut aquam per duo ferme milia indesinenter adportans nullatenus lignum rigare cessaret, ut quem per totum anni spatium non infirmitas corporis, non festiuitatis sollemnitas, non occupatio necessitatis ullius, quae illum etiam honeste excusaret ab exsecutione mandati, non denique hiemis asperitas intercedens ab obseruantia
4 praecepti huius potuerit inpedire. cumque eius hanc sedulitatem tacitus senex latenter diebus singulis exploraret uideretque eum simplici cordis affectu mandatum suum uelut diuinitus emissum sine ulla permutatione uultus uel rationis discussione seruare, sinceram humilitatis eius oboedientiam conprobans, pariter etiam miserans tam longum laborem, quem per totum anni spatium studio deuotionis inpenderat, ad aridum uirgultum accedens, o, inquit, Iohannes, misitne radices haec arbor an non? cumque ille se nescire dixisset, senex, uelut inquirens rei ueritatem et tamquam temptans utrum iam suis radicibus niteretur, euulsit coram ipso leui commotione uirgultum, sicque proiciens illud praecepit ut deinceps rigare desineret.

XXV. Itaque cum huiuscemodi exercitiis eruditus cotidie iuuenis in hac parendi uirtute succresceret et humilitatis eius

1 occassio H^1 3 praecipit H^1 cottid. G^2L^2 inrigari *H* diutinis *ex* diuinis *H* diuturnis *r* 4 umoribus H^1: humoribus *rell.* atque ex aqua in arborem *G* (ex *in ras.*, in *s. l. m. 2*) 5 diffussis H^1 deffusis L^1 6 sedentibus L^1 8 aduliscens G^1 adolescens G^2 cotidianis G^1H: cottid. G^2 continuatis *L* 9 fere *H* 10 cessarat H^1 ut quem *H*: utque G^1L^2 atque G^2L^1Se imfirmitas *L* 12 excussaret H^1L executione GL^1 13 hyemis L^1 obseruantia *GH*: obseruatione *Lv* 14 potuerit *G*: poterit *L* poterat *HS* 16 affectum L^1 17 emisum L^1 20 inpleuerat *L* 21 accidens L^1 inquid H^1L^1 iohannis missitne H^1 22 cumque *GH*: cum *L* 23 temtans H^1 25 praecipit H^1L desiniret H^1 26 XXVIIII *H* exercitis L^1 cottid. G^2L^2 27 parendi (e *ex* a) perenni *H*

enitesceret gratia atque oboedientiae suae suauis odor per monasteria uniuersa fragraret, quidam fratrum probationis, immo aedificationis obtentu uenientes ad senem cum subiectionem eius quam audierant mirarentur, uocans eum repente senex, ascende, ait, et sumens lenticulam olei (quae sola in heremo suis uel aduenientum usibus liquorem pinguedinis tenuissimum ministrabat) deorsum proice per fenestram. quam ille, cum ad superiora concitus peruolasset, per fenestram proferens comminuendam dimisit ad terram, parum cogitans uel retractans praecepti ineptiam, diurnam necessitatem, infirmitatem corporis, penuriam sumptuum, heremi squalentis angustias ac difficultates, in qua, etiam si pecunia subpeditaret, nihilominus perdita species inueniri repararique non posset.

XXVI. Aliis rursus aedificari cupientibus oboedientiae eius exemplo, uocans senior, curre, inquit, Iohannes, saxum illud huc aduolue quantocius. qui confestim saxum inmane, quod multae hominum turbae mouere non possent, adplicita nunc ceruice nunc toto corpore, tanto nisu atque conatu prouoluere contendebat, ut sudore omnium membrorum suorum non solum totum infunderet uestimentum, sed etiam saxum ipsum suis ceruicibus umectaret, in hoc quoque parum metiens inpossibilitatem praecepti uel facti pro reuerentia senis et obsequii simplicitate sincera, qua credebat senem tota fide nihil posse in cassum ac sine ratione praecipere.

XXVII. Huc usque abbatis Iohannis pauca de multis dixisse sufficiat. nunc abbatis Paternuti factum dignum memoria conprehendam. hic namque abrenuntiare desiderans huic mundo tamdiu pro foribus monasterii excubans perdurauit, donec in-

1 enitisceret G^1L^1 glatia L^1 suae *Gc: om. HLr* 2 flaglaret G^1 flagraret H^1LS fraglaret G^2H^2 5 ait ei et *H* herimo L^1 6 ussibus H^1 pinguedinis G^2L^2: pinguidinis G^1HL^1 7 proiece** (re *eras.*) *H* 8 proferens *om. H* 11 squalentes L^1 12 deficultates H^1 defficultates L^1 subpeditaret H^1: supped. *rell.* 13 reparique *L* possit H^1L 14 XXX *H* rursus *G:* rursum *HLr* 15 uocans *GL:* uocans eum *Hc* iohannis H^1 16 quantotius GHL^2 17 adplicita *G*: adplicata H^1 applicata H^2L 18 adque L^1 20 set L^1 21 humectaret $G^2H^2L^2$ inposib. *L* 25 XXXI *H* 26 patermuti *G:* patermoti *H* pa̅tmutii *L* 28 prae *H*

mobili perseuerantia sua contra omnem consuetudinem coeno-
biorum cum filio paruulo, qui octo circiter esset annorum, ut
susciperetur eliceret. cumque tandem recepti fuissent, confestim
non solum diuersis praepositis traditi, uerum etiam cellae habi-
tatione seiuncti sunt, ne scilicet ingi uisione paruuli remini-
sceretur pater ex omni sua quam renuntians abiecerat facultate
atque affectione carnali saltim sibi filium superesse, et quem-
admodum diuitem se iam non esse sciebat, ita etiam patrem
2 se esse nesciret. quod ut plenius probaretur, utrum uidelicet
plus faceret affectionem sanguinis ac suorum uiscerum cari-
tatem, an oboedientiam et mortificationem Christi, quam renun-
tians quisque pro eius debet amore praeferre, de industria
neglegebatur paruulus, pannis potius quam uestimentis indutus,
sordibus quoque ita obsitus ac foedatus, ut offendere potius
quam delectare paternos oculos posset, quotiens ab eo fuisset
aspectus, sed etiam colaphis atque alapis expositus diuersorum,
quas plerumque sub obtutibus suis innocenti paruulo etiam
gratis cernebat infligi, ita ut numquam genas eius nisi lacri-
3 marum sordentibus uestigiis uideret infectas. cumque taliter
infans sub oculis eius per dies singulos ageretur, pro amore
nihilominus Christi et oboedientiae uirtute rigida semper atque
inmobilia patris uiscera permanserunt. non enim reputabat iam
suum filium, quem secum pariter obtulerat Christo, nec curabat
de praesentibus eius iniuriis, sed potius exultabat, quod eas
nequaquam infructuose tolerari cernebat, parum cogitans de
lacrimis eius, sed de propria humilitate ac perfectione solli-
citus. quam districtionem mentis illius atque inmobilem rigorem
peruidens coenobii senior, ad conprobandam penitus animi eius

1 perseuerentia L^1 omnium *L* 2 ut *om. H* 3 elicerit H^1 eli-
cuit *L* 5 uissione H^1 6 abi^e^cerat *H* abdicaret *L* 7 saltem H^2
superesset L^1 8 diuitem se iam *GH:* se iam diuitem *Lc* sciebant L^1
10 pluris H^2r affectione *Lc* caritate an oboedientia et mortificatione L^2c
12 ꝑferre L^1 15 possit L^1 16 colafis *G* colophis H^1 17 optuti-
bus G^1 18 infligi *G et 'omnia ms.' Cuyckii:* imferri *L* inferri *Hr*
19 surdentibus H^1 imfectas *L* 21 regida L^1 22 enim recordabatur
nec reputabat iam (iam *s. l. m. 2*) filium suum *L* 24 has *H* 25 tolle-
rari G^1H^1 28 et ad GS^1 anime H^1

constantiam, cum plorare quadam die uidisset infantem, simulans se aduersus eum commotum praecepit patri, ut tollens eum iactaret in flumen. tum ille, uelut a domino sibi esset 4 praeceptum, confestim celeri cursu rapiens filium ulnis propriis usque ad oram fluminis iactaturus adnexit. quod profecto feruore fidei et oboedientiae eius fuisset opere consummatum, ni procurati fuissent de industria fratres, qui sollicite ripam fluminis obsiderent, proiectumque iam et quodammodo de fluminis alueo paruulum rapuissent, et consummationem praecepti obsequio patris ac deuotione conpletam ab effectu operis atque ab ipso fine reuocassent.

XXVIII. Cuius fides atque deuotio in tantum deo fuit accepta, ut diuino statim testimonio conprobata sit. reuelatum namque est continuo seniori hac eum oboedientia Abrahae patriarchae opus inplesse. cumque breui tempore transacto idem abbas coenobii de huius mundi commoratione migraret ad Christum, hunc praeponens cunctis fratribus successorem sui atque abbatem monasterio dereliquit.

XXVIIII. Non tacebimus etiam nobis cognitum fratrem secundum saeculi huius ordinem summae familiae: nam patre comite ac ditissimo oriundus fuit, studiis quoque liberalibus non mediocriter institutus. qui relictis parentibus cum ad monasterium peruolasset, ad conprobandam mentis humilitatem uel fidei eius ardorem confestim ei a seniore praeceptum est, ut decem sportas, quas necesse non erat publice uenditari, ceruicibus suis onerans distrahendas per plateas circumferret, adiecta condicione, qua diutius in hoc officio retineretur, ut, si forte unus eas pariter coemere uoluisset, non cederet,

1 quodam *L* imfantem *L* 2 aduersum *G*[1] praecipit *H*[1] patrem *L*[1] 3 tum *GHL*[2]: tunc *L*[1]*v* sibi *G:* hoc sibi *Hr* sibi hoc *Lc* 4 propriis ulnis *H* 5 horam *H* iacturus *L*[1] 6 ni *G:* nisi *HLv* 8 obsederent *G*[1]*H*[1] proiectum namq. et *H* et *om. r* 12 XXXII *H* ac *L* 13 statim in *H* cumprobata *L* reuelatam *G*[1] 14 cum *L* 16 commemoratione *L*[1] 17 sibi *v* 19 XXXIII *H* 20 sch *G* 21 studiisque *L* 22 institutis *H*[1] 23 humilitatem mentis *L* 24 uel] ac *L* statim *H* seniori *L*[1] 25 X. *G* decim *L*[1] puplice *H*[1]*L* 26 honerans *H*[1] detrahendas *H*[1] 27 conditione *G* quo deuotius *H* reteneretur *H*[1] 28 non concederet *H*

sed singillatim eas quaerentibus uenundaret. quod ille tota deuotione conpleuit et omni confusionis uerecundia pro nomine ac desiderio Christi calcata sportas umeris suis inponens pretio statuto distraxit ac pecuniam ad monasterium reportauit, nequaquam perterritus tam uilis et insueti officii nouitate nec considerans indignitatem rei natalinmque splendorem ac uenditionis iniuriam, dum illam Christi humilitatem, quae est uera nobilitas, per oboedientiae gratiam desiderat obtinere.

XXX. Coartat nos libelli modus ad finem tendere: sed oboedientiae bonum, quae inter ceteras uirtutes primatum tenet, non patitur nos eorum gesta qui per hanc claruerunt penitus silentio praeterire. propter quod utrumque congrue temperantes, id est tam breuitati quam studiosorum desideriis atque utilitatibus seruientes unum adhuc ponemus humilitatis exemplum, quod non ab incipiente, sed a perfecto atque abbate conpletum non solum iuniores instruere, sed etiam seniores ad perfectam humilitatis uirtutem lectione sua poterit incitare.
2 uidimus itaque abbatem Pinufium, qui cum esset inmanis coenobii presbyter, quod est in Aegypto non longe a Panephysi ciuitate, et pro ipsa reuerentia uel uitae suae uel aetatis uel sacerdotii cunctis honorabilis ac uenerandus existeret, uidens se pro hoc ipso humilitatem illam, quam secundum suae mentis ardorem concupierat, exercere non posse nec habere quo uirtutem desideratae subiectionis extenderet, clam fugiens de coenobio secessit solus in Thebaidos ultimas partes, ibique deposito habitu monachorum adsumpta saeculari ueste coenobium Tabennesiotarum expetit, quod sciebat cunctis esse districtius,

2 *post* conpleuit *in H cap. 34 incipit* confussionis H^1 3 humeris G^2HL 4 detraxit H^1 portauit L^1 5 offici L^1 7 uera est *HL* 8 de-siderat *L* 9 *non distinguit H* cohortat *L* motus L^1 13 breuitate L^1 14 ponimus H^1L 17 *post* incitare *in H cap. 35 incipit* 18 uidimus] *incipit T* pinufium GH^2: penufium H^1 pynuphium *L* pinuphium *T* 19 prb̄ *G* praesbiter *H* presbiter *L* panefysi *G* panifisi *H* panephy-sy *L* panephisi *T* 21 uenerabilis ac honorandus *L* extiterit *H* 23 concupiuerat *LT* nec *om.* L^1 24 desiderante L^1 25 thebaidos *G*: thebaidas H^1T thebaidae H^2 thybaidos (do *in ras.*) *L* 26 seculi L^1 27 tabennesiotarum *GT*: tabenensiotarum *HL* expetit G^1HL^1T: expetiit G^2SL^2v

et in quo se uel pro longitudine regionis credidit ignorandum
uel pro magnitudine monasterii ac multitudine fratrum facile
posse celari. ubi diutius pro foribus perseuerans cunctorum 3
fratrum genibus prouolutus ut susciperetur summis precibus
ambiuit. cumque multo despectu tandem fuisset admissus, quod
scilicet decrepitus senex et qui omnem suam peruixisset aetatem
ingredi coenobium postularet, quo tempore iam ne deseruire
quidem suis uoluptatibus praeualeret, ac ne hoc ipsum quidem
causa religionis expetere eum adsererent, sed famis et inopiae
necessitate constrictum, ut seni nullique operi penitus apto
horti cura diligentiaque mandatur. quam sub alio fratre iu- 4
niore, qui eum sibi creditum retinebat, exercens sic eidem sub-
debatur tantaque oboedientia desideratam humilitatis excolebat
uirtutem, ut non solum ea, quae ad horti diligentiam perti-
nebant, uerum etiam uniuersa officia, quae erant cunctis aspera
uel indigna atque ab omnibus ducebantur horrori, tota cotidie
sedulitate conpleret. conplura uero etiam nocte consurgens ita
furtim nullo teste uel conscio tenebris occulentibus efficiebat,
ut penitus auctorem operis nemo deprehenderet. cumque ibi-
dem triennio delitescens per uniuersam Aegyptum dispersis
ubique fratribus quaereretur, a quodam tandem uisus, qui de
Aegypti partibus commearat, uix potuit pro humilitate habitus
sui ac uilitate officii quod gerebat agnosci. nam sarculo deor- 5
sum incuruus laxabat holeribus terram, deinde stercus umeris
suis aduectans eorum radicibus ingerebat. cumque haec intuens
frater super agnitione eius diutissima fuisset haesitatione de-

1 et *om.* *L* credit *T* 3 diutius *G:* diutissime *HLTv* prae *H* 5 ambiebat *H* dispectu H^1L^1T 6 suam peruixisset aetatem *LT:* suam peruexit (egisset *supra*) aetatem *H* uitam suam peruixisset aetate *G fort.* uitae suae peruixisset aetatem: *cf. V, 38, 1* 7 postolaret L^1 8 uolumptatibus *L* uoluntatibus H^1T^1 quidem *om.* *L* 10 nulli HL^1 abto H^1 11 orti *H* iuniori H^1 12 retenebat H^1 subiebatur (ci *supra*) *H* 13 oboedientię *L* desideratę *HT: cf. p. 68, 24* 16 cottid. L^2 17 conpleuit cumplura H^1 uero *om.* L^1v uerum etiam *H* uerum etiam T^1 20 delitiscens G^1L^1 deletescens H^1 deletiscens *T* uniuersum *L* 21 undique *L* tamdem *H* 22 commearet H^1 23 offici H^1 24 oleribus (h *supra*) terram laxabat *L* humeris *HLT* 25 intendens *H*

tentus, propius tandem accedens et non solum uultum, sed etiam sonum uocis diligenter explorans ad pedes eius comminus cecidisset, primo quidem super hoc stuporem summum uidentibus cunctis incussit, cur uidelicet istud fecerit ei, qui apud ipsos uelut nouicius ac de saeculo nuper egressus habebatur extremus. post uero miraculo sunt maiore perculsi, cum eius nomen, quod apud ipsos quoque magna fuerat opinione
6 conpertum, protinus prodidisset. a quo uniuersi fratres prioris ignorantiae ueniam postulantes, quod eum uidelicet tanto tempore inter iuniores ac paruulos deputassent, inuitum ac flentem, quod inuidia diaboli digna sibi fuisset conuersatione atque humilitate fraudatus, quam diutissime requisitam tandem se aliquando inuenisse gaudebat, nec meruisset uitam suam in illa quam arripuerat subiectione finire, ad proprium coenobium reuexerunt, custodientes eum summa diligentia, ne ab eis quoque similiter quoquam dilapsus aufugeret.

XXXI. Ubi cum fuisset modico tempore demoratus, eodem rursus humilitatis desiderio atque ardore succensus captans nocturna silentia ita diffugit, ut iam non uicinam prouinciam, sed incognitas et alienas longeque diuisas regiones expeteret. nam conscendens nauem in Palaestinae partes commeare curauit, credens se tutius latiturum, si ad illa semet ipsum asportaret loca, in quibus ne nomen quidem suum fuisset auditum. quo cum aduenisset, nostrum monasterium protinus expetiuit, quod non longe fuit a spelaeo, in quo dominus noster ex uirgine nasci dignatus est. in quo permodico tempore delitescens

1 proprius H^1L^1 propiusque L^2 3 procidisset *HLT: cf. Seneca Controu. I, 1, 19* primum *HLT* 4 fieret *L* 5 nouitius G^2H^2T seło *G* 6 maiorem G^1 8 protenus H^1 prouidisset G^1 conpertum audissent. Et statim procidentes ei uniuersi *L* 9 postulabant *L* 10 et inuitum *L* 11 diabuli H^1T fuisset *post* humilitate *habet L* 12 requissitam H^1 13 meruisse HT^1 15 reuexerunt *scripsi:* reduexerunt G^1 reduxerunt *rell. v* nec L^1 17 *non distinguit H* 19 defugit H^1L^1T *cf. cap. 6* prouintiam *GT* 21 palestinae *codd.* 22 diutius *H* totius L^1 latiturum *GSHLT:* latitaturum *v* asportaret *GSr:* asportasset *LTc* deportasset *H* 25 ab *L* speleo *GL:* spelunca *ex* spelunco *H(T)* qua H^2 26 delitiscens G^1L^1 dilitescens *H* deletiscens *T*

secundum sententiam domini tamquam ciuitas super montem posita diutius abscondi non potuit. nam continuo quidam fratrum, qui ad loca sancta de Aegypti partibus orationis causa conuenerant, agnitum eum summa ui precum ad suum coenobium reuocarunt.

XXXII. Hunc igitur senem pro illa quae nobis fuerat apud ipsum in monasterio nostro fiducia cum post haec in Aegypto studiosissime requisissemus, exhortationem quam dedit fratri, quem sub nostra praesentia in suo coenobio recipiebat, quia puto ex hac posse aliquid instructionis accedere, animus est opusculo huic intexere. nosti, ait, quot diebus pro foribus excubans hodie sis receptus. cuius difficultatis causam primitus debes agnoscere. poterit enim tibi in hac uia quam ingredi concupiscis multum conferre, si ratione eius agnita ad seruitium Christi consequenter ac sicut oportet accesseris.

XXXIII. Sicut namque inmensa gloria fideliter seruientibus deo ac secundum institutionis huius regulam ei cohaerentibus repromittitur in futurum, ita poenae grauissimae praeparantur his, qui tepide eam neglegenterque fuerint exsecuti et secundum hoc, quod professi sunt uel quod ab hominibus esse creduntur, fructus etiam congruos sanctitatis eidem exhibere neglexerint. melius est enim secundum scripturae sententiam non uouere quemquam quam uouere et non reddere, et maledictus, qui facit opera domini neglegenter. ideo igitur a nobis diutissime refutatus es, non quia tuam uel omnium salutem non toto desiderio cupiamus amplecti et his qui ad Christum conuerti cupiunt etiam procul occurrere non optemus, sed ne temere recipientes et nos apud deum leuitatis et te

1] Matth. 5, 14. 22] Eccles. 5, 4 (LXX). 24] Hierem. 48, 10 (LXX).

1 super *GT:* supra *HL et Uulgata cf. Conl. XXIIII, 19, 2* 2 possita L^1 3 causa] gratia *L* orationis causa *om. H* 5 reuocauerunt *HT* 6 *non distinguit H* 7 fiducia *G:* familiaritas *Lv* familiaritate *HT* 8 requississimus *H* exortationem *HT* exortatione L^1 10 hoc *LT* accidere HL^2 11 pro] p̄ *H* 14 traditione *G* 16 *non distinguit H* 17 conherentibus *T* 18 promittitur *HT* 19 executi *G* 20 omnibus *H* 21 exibere H^1 contempserint *L* 23 quemquam *om. L* 24 opera (τὰ ἔργα) *HL:* opus *GTv et Uulgata* negligenter G^1 27 obtemus H^1

reum grauioris supplicii faceremus, si ad praesens facile susceptus nec pondus professionis huius intellegens uel destitutor post haec uel tepidus extitisses. quamobrem ipsam causam abrenuntiationis debes in primis agnoscere, qua perspecta quid te conueniat agere ex eius ratione manifestius instruaris.

XXXIIII. Abrenuntiatio nihil est aliud quam crucis ac mortificationis indicium, ideoque noueris hodierno die te huic mundo et actibus ac desideriis eius esse defunctum teque secundum apostolum mundo huic esse crucifixum tibique hunc mundum. considera ergo condiciones crucis, sub cuius te deinceps sacramento oportet in hac luce uersari, quia iam non tu uiuis, sed uiuit in te ille qui est pro te crucifixus. eo ergo habitu ac figura, qua pro nobis in patibulo fuit ille suspensus, nos quoque necesse est in hac uita degere, ut scilicet secundum Dauid adfigentes de timore domini carnes nostras uniuersas uoluntates ac desideria non nostrae concupiscentiae seruientia, sed mortificationi eius habeamus adfixa. sic enim praeceptum domini inplebimus dicentis: qui non accipit crucem suam et sequitur me, non est me dignus. sed forte dicas: quomodo potest homo crucem iugiter portare, uel quemadmodum uiuens quis possit esse crucifixus? audi rationem breuiter.

XXXV. Crux nostra timor domini est. sicut ergo crucifixus quis iam non pro animi sui motu membra sua quoquam mouendi uel conuertendi habet potestatem, ita et nos uoluntates nostras ac desideria non secundum id, quod nobis suaue est ac delectat ad praesens, sed secundum legem domini quo nos illa constrinxerit adplicare debemus. et sicut is qui patibulo crucis adfigitur non iam praesentia contemplatur nec de suis adfectionibus cogitat, non pro crastino die sollicitudine curaque

9] cf. Gal. 6, 14. 11] cf. Gal. 2, 20. 14] cf. Ps. 118, 120. 18] Matth. 10, 38.

1 rerum L^1 2 distitutor G^1H^1 3 existeres *H* 4 cognoscere *G* 6 *non distinguit H* ac] et *H* 8 ac] et *L* eius *om. H* 10 conditiones GH^2LT huius *HT* 11 quia] in qua *L* 12 pro te est *L* 14 in ęç (hac *superscr.*) luce *H* 15 uoluptates *H* 18 dicentes H^1 20 homo potest *L* 22 *non distinguit H* 24 uoluptates H^1 26 dilectat H^1 27 constrincxit *H* his qui in *H* 29 affectibus *H*

distenditur, nulla possidendi concupiscentia permouetur, nulla superbia, nulla contentione, nulla aemulatione succenditur, non de praesentibus dolet iniuriis, non praeteritarum iam recordatur seque, cum adhuc spiret in corpore, cunctis elementis credit esse defunctum, illuc praemittens sui cordis intuitum, quo se non dubitat ilico transiturum, ita nos quoque timore domini crucifixos oportet his omnibus, id est non solum carnalibus uitiis, uerum etiam ipsis elementis mortuos esse, illic habentes oculos animae nostrae defixos, quo nos sperare debemus momentis singulis migraturos. hoc enim modo mortificatas poterimus uniuersas concupiscentias et affectus habere carnales.

XXXVI. Caue ergo ne quid aliquando eorum resumas, quae renuntians abiecisti, et contra interdictum domini de agro euangelicae operationis reuersus inueniaris tunica tua qua te spoliaueras reuestiri, neue ad humiles terrenasque mundi huius concupiscentias ac studia reuoluaris et contra Christi mandatum de perfectionis tecto descendens tollere aliquid praesumas ex his quae renuntians abdicasti. caue ne parentum, ne affectionis pristinae recorderis et ad curas saeculi huius sollicitudinesque reuocatus secundum saluatoris sententiam ponens manum tuam super aratrum ac respiciens retro regno caelorum aptus esse non possis. caue ne quando superbiam, 2
quam nunc incipiens ardore fidei ac plena humilitate calcasti, cum coeperis psalmorum uel professionis huius quandam notitiam degustare, paulatim elatus resuscitare mediteris ac secundum apostoli sententiam quae destruxisti iterum reaedificans praeuaricatorem constituas temet ipsum, sed potius ut in hac nuditate, quam coram deo et angelis eius professus es, ad finem usque perdures, in hac quoque humilitate ac patientia, qua ut

13] cf. Matth. 24, 18. 16] l. c. 17. 20] Luc. 9, 62. 26] cf. Gal. 2, 18.

3 praeteritorum *H* 4 spirat *G²v* elimentis *H¹* 8 uitis *H¹* elimentis *H¹* illuc *v* 12 *non distinguit H* aliquid *H* 14 tonica *H* spoliaueris *H¹* expoliaueras *Lc* 15 neue *HLT¹* (ue *in T eras.*): neque *Gv* terrenas *L* 18 dimisisti *L* 19 et] ut *H* scli *G* 22 aliquando *H* 26 distruxisti *G¹* 27 costituas *G¹* temet ipsum constituas *H*

susciperers in monasterio decem diebus pro foribus perseuerans multis lacrimis inplorasti, non modo persistas, uerum etiam proficias atque succrescas. satis enim miserum est, ut cum debeas a rudimentis ac primordiis tuis prouehi et ad perfectionem tendere, etiam ab ipsis incipias ad inferiora recidere. non enim qui coeperit haec, sed qui perseuerauerit in his usque in finem, hic saluus erit.

XXXVII. Uersutus enim serpens calcanea nostra semper obseruat, id est insidiatur exitui nostro et usque ad finem uitae nostrae nos subplantare conatur. et idcirco bene coepisse nil proderit nec pleno feruore renuntiationis arripuisse principia, si haec congruus etiam finis non similiter commendarit atque concluserit, Christique humilitas atque paupertas, quam nunc coram ipso professus es, usque ad extremum uitae, quemadmodum arrepta est, a te non fuerit custodita. quod ut possis implere, tu eius capita, id est cogitationum principia semper obserua, ad seniorem scilicet mox ea deferens. ita enim disces perniciosa initia eius conterere, si nil ex eis seniori tuo erubueris reuelare.

XXXVIII. Quapropter secundum scripturae sententiam egressus ad seruiendum domino sta in timore dei, et praepara animam tuam non ad requiem, non ad securitatem, non ad delicias, sed ad temptationes et angustias. per multas enim tribulationes oportet nos introire in regnum dei: angusta namque est porta et arta uia quae ducit ad uitam, et pauci sunt qui inueniunt eam. considera ergo te de paucis et electis effectum et ne exemplo ac tepore multitudinis refrigescas, sed uiue ut pauci, ut cum paucis in-

6] Matth. 24, 13. 8] cf. Ps. 55, 7. 21] Sir. 2, 1. 23] Act. 14, 21. 25] Matth. 7, 14.

1 X. *G* decim *L*[1] prae *HT*[1] 5 recedere *GT* 8 *non distinguit H* 9 ad *GLT:* in *Hr* 10 et *om. L* nil *G:* nihil *rell. v cf. Conl. III, 5, 1* 11 abrenuntiationis *HT* 12 etiam haec congruus *L* commendauerit *Hr* 14 quemammodum *L* 16 caput eius *H* 17 discis *L* 18 pernit. *L* eius initia *Hr* nihil *HLr* 20 *non distinguit H* 21 dei] dñi *G* 23 dilicias *G*[1] dilitias *L* temtationes *H* temptationem *L* 27 te *om. HL*[1] 28 ut pauci *om. H*

ueniri merearis in regno: multi enim sunt uocati, pauci uero electi, et pusillus est grex cui conplacuit pater dare hereditatem. itaque non leue noueris esse peccatum, perfectionem professum quempiam ea quae sunt inperfecta sectari. ad quem perfectionis statum his gradibus atque hoc ordine peruenitur.

XXXVIIII. Principium nostrae salutis eiusdemque custodia timor domini est. per hunc enim et initium conuersionis et uitiorum purgatio et uirtutum custodia his qui inbuuntur ad uiam perfectionis adquiritur. qui cum penetrauerit hominis mentem, contemptum rerum omnium parit, obliuionem parentum mundique ipsius gignit horrorem: contemptu autem ac priuatione omnium facultatum humilitas adquiritur. humilitas uero 2
his indiciis conprobatur: primo si mortificatas in sese omnes habeat uoluntates, secundo si non solum suorum actuum, uerum etiam cogitationum nihil suum celauerit seniorem, tertio si nihil suae discretioni, sed iudicio eius uniuersa committat ac monita eius sitiens ac libenter auscultet, quarto si in omnibus seruet oboedientiae mansuetudinem patientiaeque constantiam, quinto si non solum iniuriam inferat nulli, sed ne ab alio quidem sibimet inrogatam doleat atque tristetur, sexto si nihil agat, nihil praesumat, quod non uel communis regula uel maiorum cohortantur exempla, septimo si omni uilitate contentus sit et ad omnia se quae sibi praebentur uelut operarium malum iudicarit indignum, octauo si semet ipsum cunctis inferiorem non superficie pronuntiet labiorum, sed intimo cordis credat affectu, nono si linguam cohibeat uel non sit clamosus in uoce,

1] Matth. 20, 16. 2] Luc. 12, 32. 7] Prou. 9, 10.

1 regno *GHT:* regno caelorum *L* regno dei *v* 2 est *om. H* conplacuit pater (εὐδόκησεν ὁ πατήρ) G^1S: placuit patri L^1T conplacuit patri G^2HL^2v 5 profectionis G^1 7 *non distinguit H* 8 conuersionis GS^2v: conuersationis S^1HLT 9 hic G^1 11 contemtum *L* 12 contemptum G^1 contentum L^1 priuationem G^1L^1 13 humilitas uera adquiritur *L* 14 hiis H^1 sese] se *H* 15 uoluptates H^1 16 suo *L* seniori H^1L 17 discretione H^1 18 ac *om. Lr* ac libenter *om.* H^1 21 adque H^1 22 uel *post* non *om. H* 23 exemplo G^1 si in *HT* 24 se *om. L* 25 iudicauerit *HTc* et indignum G^2STc octouo G^1

3 decimo si non sit facilis ac promptus in risu. talibus namque indiciis et his similibus humilitas uera dinoscitur. quae cum fuerit in ueritate possessa, confestim te ad caritatem, quae timorem non habet, gradu excelsiore perducet, per quam uniuersa, quae prius non sine poena formidinis obseruabas, absque ullo labore uelut naturaliter incipies custodire non iam contemplatione supplicii uel timoris ullius, sed amore ipsius boni et delectatione uirtutum.

XL. Ad quod ut ualeas facilius peruenire, exempla tibi sunt imitationis ac uitae perfectae in congregatione commoranti a paucis, immo ab uno uel duobus, non a pluribus expetenda. nam praeter id quod examinata uita atque ad purum excocta repperitur in paucis, etiam istud ex hoc utilitatis accedit, quod ad perfectionem propositi huius, id est coenobialis uitae, diligentius quis unius inbuitur ac formatur exemplo.

XLI. Quae omnia ut possis consequi et sub hac regula spiritali perpetuo perdurare, tria haec in congregatione necessario custodienda sunt tibi, ut scilicet secundum Psalmistae sententiam: ego autem tamquam surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum. et factus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones, tu quoque uelut surdus et mutus et caecus incedas, ut absque illius contemplatione, qui tibi fuerit ad imitandum merito perfectionis electus, uniuersa, quaecumque uideris minus aedificationis habentia, uelut caecus non uideas, nec animatus eorum qui haec agunt auctoritate uel forma ad id quod de-
2 terius est et quod ante damnaueras traducaris. si inoboedientem, si contumacem, si detrahentem audieris uel secus quam tibi traditum est aliquid admittentem, non offendas nec ad imitandum eum tali subuertaris exemplo, sed ut surdus, qui haec

3] cf. I Ioh. 4, 18. 19] Ps. 37, 14—15.

1 prumptus G^1H^1 promtus *L* 5 obseruabat G^1 7 subplici H^1 9 *non distinguit H* 11 immo *om. L* uel a *L* 12 adque H^1 ad] in *H* 13 accidit *L* 16 *non distinguit H* hac *om. G* 17 trea H^1 21 redargutionē *L* 23 ullius G^1 25 aedificationem *H* uideris H^1T uidearis *L*

penitus nec audieris, uniuersa transmittas. si tibi uel cuiquam conuicia, si inrogantur iniuriae, esto inmobilis et ad responsionem talionis ut mutus ausculta, semper hunc Psalmistae uersiculum in tuo corde decantans: dixi: custodiam uias meas: ut non delinquam in lingua mea. posui ori meo custodiam, dum consistit peccator aduersum me. obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis. uerum et 3
quartum hoc prae omnibus excole, quod haec quae supra diximus tria ornet atque commendet, id est ut stultum te secundum apostoli praeceptum facias in hoc mundo, ut sis sapiens, nihil scilicet discernens, nihil diiudicans ex his quae tibi fuerint imperata, sed cum omni simplicitate ac fide oboedientiam semper exhibeas, illud tantummodo sanctum, illud utile, illud sapiens esse iudicans, quidquid tibi uel lex dei uel senioris examen indixerit. tali etenim institutione fundatus sub hac disciplina poteris durare perpetuo et de coenobio nullis temptationibus inimici, nullis factionibus deuolueris.

XLII. Ergo patientiam tuam non debes de aliorum sperare uirtute, id est ut tunc eam tantummodo possideas, cum a nemine fueris iuritatus (quod ut possit non euenire, tuae non subiacet potestati), sed potius de humilitate tua et longanimitate, quae in tuo pendet arbitrio.

XLIII. Et ut haec omnia, quae latiore sermone digesta sunt, cordi tuo facilius inculcentur ac tenacissime tuis sensibus ualeant inhaerere, quoddam ex his breuiarium colligam, per quod possis breuitate et conpendio mandatorum memoriter

4] Ps. 38, 2—3. 10] cf. I Cor. 3, 18.

1 nec *SHT:* non (on *in ras. G*) *GL* quicquam H^1 a quoquam H^2 (*del.* uel) 4 tuo] toto *H* 6 dum consistit *L:* cum consisteret (consisterit G^1H^1) *GHv* cum consistit *T cf. Conl. XVI, 26, 2* aduersus *HTv* ommutui H^1 9 trea H^1 ornat H^2 commendat *H* comendet *L* te *post* praeceptum *habet L* 11 deiudicans H^1 12 cum *om. H* 14 quidquid G^1S^1T*:* quicquid *rell.* lex *HL:* ex *G* 15 uel ex senioris GH^1 examine G^2 16 cenubio H^1 18 *non distinguit H* paenitentiam H^1 20 inritatus fueris *L* 21 tua *om. L* longamnimitate L^1 22 pendit G^1H^1 23 *non distinguit H* latiori *HLv* degesta G^1H^1 24 inculentur G^1 in tuis *L* 25 collegam H^1

uniuersa conplecti. audi ergo paucis ordinem, per quem scandere ad perfectionem summam sine ullo labore ac difficultate praeualeas. principium nostrae salutis ac sapientiae secundum scripturas timor domini est. de timore domini nascitur conpunctio salutaris. de conpunctione cordis procedit abrenuntiatio, id est nuditas et contemptus omnium facultatum. de nuditate humilitas procreatur. de humilitate generatur mortificatio uoluntatum. mortificatione uoluntatum exstirpantur atque marcescunt uniuersa uitia. expulsione uitiorum uirtutes fruticant atque succrescunt. pullulatione uirtutum puritas cordis adquiritur. puritate cordis apostolicae caritatis perfectio possidetur.

LIBER QUINTUS.

DE SPIRITU GASTRIMARGIAE.

CAPITULA.

I. Transitus de institutis monachorum ad conluctationem octo principalium uitiorum.

II. Quod causae uitiorum, sicut in omnibus inmorantur, ita ab omnibus ignorentur, et quia ad manifestandas eas domini egeamus auxilio.

III. Quod prima nobis conluctatio sit aduersus spiritum gastrimargiae, id est concupiscentiam gulae.

IIII. Testimonium abbatis Antonii, quo docet unamquamque uirtutem ab illo qui eam peculiarius possidet expetendam.

3] Prou. 9, 10.

1 pacis *L* 2 dificultate *L* 3 patientiae *G* 4 conpuntio *G*¹ 6 contentus *L* 7 uoluptatum *bis H*¹*T* 8 de mortificatione *HLT* extirpantur *G*²*H* 9 fruticant *G*²*S:* frutificant *G*¹ fructificant *HLTr* 10 pulDulatione *G*¹*H*¹ 11 possidetur. Explicit de institutis renuntiantium (ren. inst. *L*) liber ·IIII· *GLT: om. H* Incipit de spiritu gastrimargiae (castrim. *L*) liber quintus (V *L*) *HL: om. GT* Incip̄ capitul̄ sequentis lib̄. *G* Incipiunt capitula de libro quinto *HT* Incipiunt tituli eiusdem libri *L*

15 transitur *T* ad *LT:* de *H* 18 ignorantur *Tr* quia *HLT:* quod *r* 19 auxilium *HT* 21 castrimargiae *L* concupiscentię *L* 22 quod *H*

V. Quod non possit ab omnibus uniformis ieiuniorum regula custodiri.

VI. Quod non solo uino mens inebrietur.

VII. Qua ratione infirmitas carnis puritatem cordis nequeat inpedire.

VIII. Quod pro perfectae continentiae fine esca sumenda sit.

VIIII. De mensura castigationum adsumendarum remedioque ieiunii.

X. Ad conseruandam mentis et corporis puritatem abstinentiam ciborum non posse sufficere.

XI. Concupiscentias corporis non extingui nisi cum omnium exstirpatione uitiorum.

XII. De agone carnali etiam spiritalis agonis imitationem esse sumendam.

XIII. Quod, nisi gulae fuerimus uitio liberati, nequaquam possumus ad pugnas interioris hominis peruenire.

XIIII. Quomodo possit gulae concupiscentia superari.

XV. Quomodo ad custodiendam cordis sui puritatem monachus esse debeat semper intentus.

XVI. Quod monachus secundum Olympiaci certaminis morem non possit spiritales conficere pugnas, nisi obtinuerit bella carnalia.

XVII. Quod fundamentum ac basis spiritalis agonis in gastrimargiae sit certamine conlocata.

XVIII. Per quot genera certaminum atque palmarum beatus apostolus ad coronam sublimissimi agonis ascenderit.

XVIIII. Quod athletis Christi, donec in corpore commorantur, pugna non desit.

XX. Quod non debeat monachus sumendi cibi tempus excedere, si uult ad pugnas interiorum certaminum peruenire.

3 solum *H* inebriatur *HTv* 4 puritate *L* quęat *L* 6 quo *L* pro *om. H* 7 remediaque *L* 9 abstinentiae *LT* 12 extirpatione *HT* 13 spiritales agones *H* 16 possimus *v* 17 concupiscentię *L* 20 quomodo *HT* olimpiaci *H* 21 posse *L* conferre *HT* obtenuerit *HT*¹ 23 quomodo *HT* bassis *HT* uasis *L* castrimargiae *L* 25 per *om. H* quod *H* 26 subimissimi *L* 27 anthletis *H* 30 si uult ad pugnas *om. L, spat. uacuo relicto* certaminis *L*

1 interiori *HTr* 2 oportet *HT* 3 ipsum *L* spiritalẽ *L*[1] 4 quales *H* cibi debeant *H* cibus debeat *r* cibi (vf) monachi debeat *T* 5 egyptũ *L* 6 nõri (= nostri) *L* 8 ut *LT*: et *H* 9 cellola *H* cella *Tr* 11 sunt] *sic HLT* pessius *H* pesius *LT* 12 iohannis *HT* 13 abba *T*: abbas *H* abbatis *L* iohannis *HL* 14 discipulis *L*: disciplĩs suis *HT* requirit *HT* 15 machę *L* 16 dormitante] *hic incipit A* dormitantẽ *L* inter terrenas *A*: in terrenas *HT* internas *L* obdormientẽ *L* 18 frater *H* 19 conlocutiones dormientes *H* 21 epistolis *HL* relegerentur *H* 25 scribturarum *A* 26 *hunc titulum om. T* senis *om. H* cellam *HL* 27 media *om. A* uenisset media nocte *(transpos. m. 1) L*

XXXVI. Descriptio heremi quae est in Diolco, in qua anachoretae commorantur.

XXXVII. De traditis nobis ab abbate Archebio cum instructu suo cellis.

XXXVIII. De debito quod abbas Archebius manuum suarum opere pro matre dissoluit.

XXXVIIII. Qua simulatione cuiusdam senis abbati Symeoni, cum otiosus esset, opus manuum sit prouisum.

XL. De pueris, qui deferentes ad aegrotantem ficus non degustatis eisdem fame in heremo defecerunt.

XLI. Sententia abbatis Macari de obseruantia monachi uel tamquam diutissime uicturi uel tamquam cotidie morituri.

I. Quintus nobis iuuante deo liber iste procuditur. nam post quattuor libellos, qui super institutis monasteriorum digesti sunt, nunc arripere conluctationem aduersus octo principalia uitia uestris orationibus domino confortante disponimus, id est primum gastrimargiae, quae interpretatur gulae concupiscentia, secundum fornicationis, tertium filargyriae, quod intellegitur auaritia, uel ut proprius exprimatur, amor pecuniae, quartum irae, quintum tristitiae, sextum acediae, quod est anxietas siue taedium cordis, septimum cenodoxiae, quod sonat uana seu inanis gloria, octauum superbiae. quem ineuntes agonem tuis precibus, o beatissime papa Castor, nunc inpensius indigemus,

1 describtio *A* herimi A^1 est *om. H* dioleo *H* diulcho *L* quo *L* anachoritae *AHL* 3 structu *L* 5 archebeos manum *H* 6 desoluit *HT* dissoluit pro matre *A* 7 quo *H* senioni *H* 9 ficos *L* 10 herimo *A* 11 machari *H* macarii *A* macharii *LT* 12 uel] et *L* morituri. Finiunt capitula. incipit liber de spū gastrimargiae *A* Incipit de spū castrimargiae liber quintus *G* Expliciunt tituli libri quinti. Incipit textus eiusdem libri *L* Finiunt cāp. Incipit liber quintus *T* *nihil inscriptum post capitula in H*

13 dño *AHT: cf. I, 1, 1. III, 1. XII, 2. 24* aduersus castrimargiam liber *L* producitur *HT* 14 libellos . . . *cap. 4, 2* enim dicitur *extant in C, in cuius pag. 63 duo primi uersus euanuerunt* monachorum *Ar* 17 castrimargiae G^1L concupiscentię *L* 18 filargiriae *GHT* philargiriae *L* 19 uelud H^1 paecuniae *C* 20 accidiae HT^1 seu *A* 21 coenodoxiae *GLT* siue *H* 23 inpensus *C*

ut primum naturas eorum tam minutas, tam occultas tamque obscuras inuestigare condigne, deinde causas eorundem sufficienter exponere, tertio ut idonee curationes eorum ac remedia possimus inferre.

II. Quarum passionum causae quemadmodum, cum patefactae fuerint traditionibus seniorum, ab omnibus protinus agnoscuntur, ita priusquam reuelentur, cum ab ipsis uniuersi uastemur et in cunctis hominibus inmorentur, ab omnibus ignorantur. uerum eas ita nos aliquatenus explicare posse confidimus, si intercessionibus uestris ad nos quoque ille qui per
2 Esaiam prolatus est sermo domini dirigatur: ego ante te ibo:
et potentes terrae humiliabo: portas aereas conteram,
et uectes ferreos confringam. et aperiam tibi thesauros absconditos, et arcana secretorum, ut nos quoque uerbum dei praecedens primum terrae nostrae potentes humiliet, id est has easdem quas expugnare cupimus noxias passiones dominationem sibi ac tyrannidem saeuissimam in nostro mortali corpore uindicantes, easque faciat indagini nostrae atque expositioni subcumbere, et ita nos ignorationis portas effringens ac uitiorum uectes excludentium nos a uera scientia conterens ad secretorum nostrorum arcana perducat ac secundum apostolum inluminatis nobis reuelet ea quae sunt abscondita tenebrarum et manifestet consilia cordium,
3 ut sic ad taetras uitiorum tenebras purissimis oculis animae penetrantes patefacere eas ac producere possimus ad lucem, causasque earum atque naturas his, qui uel caruerunt eis uel adhuc obligati sunt, pandere ualeamus, et ita secundum

11] Esai. 45, 2—3. 22] I Cor. 4, 5.

1 tam obscuras *A* 2 eorumdem *C*T^2 eorum *G*T^1 3 tertium *H* idoneae *CAT* idoneas *H* 4 possumus H^1T^1 5 quarum . . . quemadmo *euan. in C* 6 protenus H^1 9 ignorentur *LT* nobis *C* aliquatinus *A* 11 isaiam *A* a dño *L* ego autem ante *H* 14 archana G^1HLT 15 dñi *H* 16 eandem G^1 17 hac G^1 18 uendicantes H^1 easque *om. H* indagine H^1 19 adque *C* subcumbere *L:* succumbere *rell.* nos CG^1HT: in nos *L* nostrae G^2v: *om. A* ignorationis nobis *A* 20 extrudentium ac uera (*om.* nos) *H* ad ueram scientiam *L* 21 nostrorum nos *Ar* suorum *H* archana *H* 24 thetras *L* tetras *rell.* animae oculis *AL* 26 eorum adque *C*

prophetam transeuntes per ignem uitiorum dirissime nostras exurentium mentes confestim per aquas quoque uirtutum extinguentium scilicet ea transire possimus inlaesi, ac spiritalibus remediis adrorati ad refrigerium perfectionis puritate cordis mereamur educi.

III. Itaque primum nobis ineundum certamen est aduersus gastrimargiam, quam diximus gulae esse concupiscentiam, et in primis de ieiuniorum modo et escarum qualitate dicturi rursus ad Aegyptiorum traditiones ac statuta recurrimus, quibus sublimiorem continentiae disciplinam et perfectam discretionis inesse rationem nullus ignorat.

IIII. Uetus namque est beati Antonii admirabilisque sententia, monachum, qui post coenobiale propositum fastigia nititur sublimioris perfectionis adtingere, et adprehenso discretionis examine proprio iam potens est stare iudicio atque ad arcem anachoreseos peruenire, minime debere ab uno quamuis summo uniuersa genera uirtutum expetere. alius enim scientiae floribus exornatur, alter discretionis ratione robustius communitur, alter patientiae grauitate fundatur, alius humilitatis, alius continentiae uirtute praefertur, alius simplicitatis gratia decoratur, hic magnanimitatis, ille misericordiae, iste uigiliarum, hic taciturnitatis, iste laboris studio superuenit ceteros. et idcirco monachum spiritalia mella condere cupientem 2
uelut apem prudentissimam debere unamquamque uirtutem ab his qui eam familiarius possident deflorare et in sui pectoris uase diligenter recondere nec quid minus aliquis habeat discutere, sed hoc tantum quid uirtutis possideat contemplari studioseque decerpere (cunctas namque si ab uno nolumus mutuari, aut

1] cf. Ps. 65, 12.

1 profetam *CAH* durissime L^1T 3 eas *A* possumus H^1T^1 4 puritatem *L* 6 itaque . . . certamen *euan. in C* iniendum A^1 7 castrimargiam *L* guelae *C* 8 scarum *C* ęscarum *G* 9 recurremus *v: cf. pag. 63, 5* 11 ignoret *C* 12 uetus . . . admirabilis *euan. in C* uetus . . . *§. 2* prudentissimam debere *desunt in A* 13 monachorum G^1 15 adque *C* 17 expectare *G* 18 rationem L^1 21 gratia] luce *H* 22 supereminet *Hv* 24 unamque *C* 25 deplorare *HT* 26 uas *C* ne H^1T aliquis] alius *s. l. m. 1 A* aliquid *L* 27 qd G^2 *ex* qıd possideat] habeat *v*

difficile aut certe numquam idonea ad imitandum nobis exempla poterunt repperiri), quia, licet necdum Christum omnia factum secundum apostolum uideamus in omnibus, tamen hoc modo possumus eum, id est per partes in omnibus inuenire. de ipso enim dicitur: qui factus est nobis ex deo sapientia, iu-
3 stitia, sanctitas et redemptio. dum ergo in alio sapientia, in alio iustitia, in alio sanctitas, in alio mansuetudo, in alio castitas, in alio humilitas repperitur, membratim Christus per unumquemque nunc sanctorum diuisus est. concurrentibus uero uniuersis in unitatem fidei ac uirtutis redditur in uirum perfectum, plenitudinem sui corporis in singulorum membrorum conpage ac proprietate perficiens. donec ergo ueniat illud tempus quo sit deus omnia in omnibus, in praesenti potest hoc quo diximus modo, id est per partes uirtutum esse in omnibus deus, licet nondum plenitudine earum omnia sit in omnibus, quia licet unus religionis nostrae sit finis, professiones tamen diuersae quibus ad deum tenditur, sicut in conlationibus
4 seniorum plenius disputandum est. ideoque discretionis et continentiae forma ab his est nobis peculiarius expetenda, a quibus uirtutes has per gratiam spiritus sancti uberius uidemus effluere, non quod ullus quae in multos diuisa sunt solus possit adquirere, sed ut in his bonis, quorum capaces esse possumus, ad eorum nos imitationem qui ea specialius obtinuere tendamus.

V. Itaque super ieiuniorum modo haud facile potest uniformis regula custodiri, quia nec robur unum cunctis corporibus inest nec sicut ceterae uirtutes animi solius rigore

2] I Cor. 15, 28. 5] I Cor. 1, 30. 10] Eph. 4, 13. 13] I Cor. 15, 28. 17] cf. Conl. XIIII. XVIII. XVIIII.

2 reperiri *L* necdum licet *C* omnia in omnibus *H* 3 uideamus çum in *H* 5 a deo *A et Uulg.* 6 et *om. A* ergo] enim *A* 7 in alio mansuetudo . . . castitas *om. A* 8 *post* humilitas *v add.* in alio patientia reperitur *L* 9 fe∗m (r *eras.*) *A* 10 uniuersis *om. A* 11 in *om. L* 12 compagem L^1 ꝑficiens G^1 ueniat ergo *HT* illud *om. A* 13 potest] quoque *A* 14 quod H^2LT^1 15 dñi *A* plenitudo *HT* per plenitudinem *v* omnia *om. A* 16 relegionis G^1 professionis L^1 17 dñm *H* tendimus *v* 20 uidimus *HT* 21 multas H^1 multis L^1 23 eas *L* specularius H^1 peculiarius *v* optenuere G^1 optinuere G^2L 24 haut G^1T modum aut *L* 25 robor $G^1H^1LT^1S$

patrantur. et idcirco quia non in sola fortitudine mentis consistunt (cum corporis enim possibilitate participant), talem super his definitionem traditam nobis accepimus, diuersum quidem esse refectionis tempus et modum et qualitatem pro inpari scilicet corporum statu uel aetate uel sexu, unam tamen esse omnibus pro continentia mentis et animi uirtute castigationis regulam. neque enim cunctis possibile est ebdomadibus protelare ieiunia, 2
sed ne triduana quidem uel biduana inedia refectionem cibi differre. multis quippe aegritudine et maxime senio iam defessis ne usque occasum quidem solis ieiunium sine laboris adflictione toleratur. non omnibus infusorum leguminum esus conuenit eneruatus nec cunctis purorum holerum habilis est parsimonia nec uniuersis sicci panis refectio castigata conceditur. alius quantitate duarum librarum saturitatem non sentit, alius librae unius siue unciarum sex edulio praegrauatur. attamen unus in omnibus his continentiae finis est, ne quis iuxta mensuram capacitatis suae saturitatis oneretur ingluuie. non enim qualitas sola, sed etiam quantitas escarum aciem cordis obtundit ac mente cum carne pariter inpinguata noxium uitiorum fomitem igneumque succendit.

VI. Quibuslibet escis refectus uenter seminaria luxuriae parit nec praeualet mens discretionum gubernacula moderari ciborum pondere praefocata. non sola crapula uini mentem inebriare consueuit: cunctarum escarum nimietas uacillantem eam ac nutabundam reddit omnique integritatis ac puritatis contem-

1 parantur GH^1Tv ideo *A* mentis animaeque *Ar* 2 enim *cras. in A* participantur *A* 3 diffinit. GH^1 accipimus AH^1T 4 corporum scilicet *HT* 6 continentiam G^1 7 protelari *A* 8 cibi *om. A* 9 deferre H^1T a multis *v* 10 usque ad *HLTv* adflictionis labore *H* 11 tolerantur L^1 non in H^1 infussorum H^1 ęsus *G (sic saepe)* usus *H* 12 pororum A^2 porrorum & olerum *H* . . . lis est . . . . *cap. 9 non habet extant in C* parsimonia est *L* 15 adtamen *A* 16 est finis *H* 17 saturitatis *om. A* honeretur *C* ingluuiae CL^1 inglobiae H^1 ingluuia te *G* (a *in ras. m. 2*) 19 inpinguatam G^1 ita noxium *H* 20 succendet *A* 21 VII *G non distinguit H* quibuslibet . . . uenter *euan. in C* refertus *G* refertur *T* luxoriae $G^1H^1L^1$ 23 non] non enim *AHTc (cap. 6 hic incipit in H)* 24 sed cunctarum *Hr* uerum cunct. L^2 uaccillantem *L* 25 notabundam G^1

platione despoliat. Sodomitis causa subuersionis atque luxuriae non uini crapula, sed saturitas extitit panis. audi dominum per prophetam Hierusalem increpantem: quid enim peccauit soror tua Sodoma, nisi quia panem suum in saturitate et abundantia comedebat? et quia per saturitatem panis inextinguibili carnis fuerant ardore succensi, iudicio dei caelitus igne sulphureo concremantur. quodsi illos sola nimietas panis ad tam praeruptum flagitiorum praecipitium uitio satietatis inpegit, quid censendum de his qui uegeto corpore perceptionem carnium ac uini inmoderata libertate praesumunt, non quantum expetit inbecillitas, sed quantum animi libido suggesserit usurpantes.

VII. Infirmitas carnis ad puritatem cordis non officit, si haec modo quae fragilitas, non quae uoluptas exigit usurpentur. facilius uidimus uiros qui ab escis corpulentioribus omnimodis temperarent, quam moderate usos pro necessitate concessis, et qui totum sibi pro amore continentiae denegarent, quam qui eas sub infirmitatis occasione sumentes mensuram sufficientiae custodirent. habet etiam corporis inbecillitas suae continentiae palmam, dummodo escis defectioni carnis indultis adhuc indigentem se refectione defraudet tantumque esus indulgeat, quantum sufficere ad uiuendi usum temperantiae discretio rigida indicarit, non quantum desiderii adpetitus exposcit. esculentiores cibi ut procurant corpori sanitatem, ita castitatis non adimunt puritatem, si cum moderatione sumantur. quidquid

3] Ezech. 16, 49.

1 despoliat GH^2r: dispoliat CAH^1LTc adque C luxoriae G^1H^1T 3 profetam CA ilm̃ A 5 habundantia H^1T comedebant CG^1: *recte?* 6 dei iudicio A 7 sulfureo C sulphoreo G^1H^1LT 8 proruptum H uitiositatis A^2 satietatis uitio HT 9 de] est de G^2Sv uegetato A^2 uegito G^1H^1 uigeto G^2 perceptione L 10 liberalitate G inmoderatã libertatẽ H 11 inuecillitas C animi *om.* A usurpantis L 12 VIII G infirmitas . . . cordis *cuan. in* C offendit H 13 tantummodo Tv fragilitas carnis Ac uoluntas AHT 14 opulentioribus Cc corpolentioribus G^2LT 15 moderantes H usus HL concessisse H 17 eis A occassione H occansione T 19 defectionis L^1 20 defrudet C fraudet H 21 sufficere *om.* A iuuendi C 22 indicaret H^1 excolentiores AH^1L^1 23 cibi *om.* L^1 corporis HTv sanitem H castigatis C 24 quicquid $AG^2H^2LT^2$

enim fortitudinis esu eorum percipitur, aegritudinis labore ac defectione consumitur. quamobrem ut nulli statui uirtus parsimoniae adimitur, ita ne integritatis quidem consummatio denegatur.

VIII. Uerissima est itaque patrum probatissimaque sententia, ieiuniorum et continentiae modum in mensura parcitatis tantum et castigatione consistere, et hunc esse perfectae uirtutis in commune omnibus finem, ut escis, quas sumere sustentandi corporis necessitate conpellimur, adhuc in adpetitu earum positi temperemus. quamuis enim quis corpore sit infirmus, perfectam uirtutem aequamque robustis ac sanis in omnibus possidebit, si desideria, quae fragilitas carnis non exigit, mentis rigore castiget. apostolus inquit: *et carnis curam ne feceritis in desideriis*. non ergo curam eius omnimodis interdixit, sed ut in desideriis fieret denegauit. uoluptuosam ademit diligentiam carnis, gubernationem uitae necessariam non exclusit: illud ne indulgentia carnis ad desideriorum occupationes noxias deuoluamur, hoc uero ne corruptum nostro uitio corpus spiritales ac necessarias functiones explere non possit.

VIIII. Summa igitur continentiae non sola temporis ratione nec escarum qualitate tantummodo, sed ante omnia conscientiae iudicio colligenda est. tantum enim debet unusquisque sibi frugalitatis indicere, quantum corporeae obluctationis pugna deposcit. utilis quidem et omnimodis obseruanda canonica ieiuniorum custodia: sed nisi hanc frugi fuerit ciborum refectio

13] Rom. 13, 14.

2 quamobrem . . . uirtus *om. L: in marg. m. 2 legitur* et (et *add. m. 3*) ut nulli statui uirtus parsimonii *C* parsimonia A^1 5 VIIII *G* uerissima . . . probatis *euan. in C* 6 mensuram *C* 8 escas *A* ab escis *HTv: cf. cap. 21, 5. 22* 11 aequamq' (vt *supra*) *G* robustus G^2HT sanus G^2H^2T (*noli corrigere cum r:* aeque quam robustus ac sanus) possideuitis si *C ut uid.* 12 carnis fragilitas *A* non *om. HTr* eget *ex* egit *A* 13 inquid *AT* perficeritis *H* 14 *post* desideriis *H habet uerba* quamuis . . . infirmus *(u. 10), suo loco omissa* 15 adimit AG^1T 16 guuernationem *C* excluserit G^1 17 occupationis H^1 18 noxios G^1 deuoluatur L^1 corrupto *C* 19 spiritalis *H* 20 summa . . . sola tem *euan. in C* continentia *H* solo H^1 21 scarum *C* 23 fragilitatis *HT* oblectationis *A* 24 obseruanda est G^2v 25 frugi *om. A* frugalitatis *H* frugalis *T*

subsecuta, ad integritatis calcem non poterit perueniri. longorum namque ieiuniorum inedia saturitate corporis subsequente lassitudinem potius temporalem quam puritatem castitatis adquirit. integritas mentis uentris cohaeret inediae. non habet perpetuae castimoniae puritatem, quisque non iugem temperantiae aequalitatem tenere contentus est. quamuis districta ieiunia succedente superflua remissione uacuantur et in gastrimargiae uitium protinus conlabuntur. melior est rationabilis cum moderatione cotidiana refectio quam per interualla arduum longumque ieiunium. nouit inmoderata inedia non modo mentis labefactare constantiam, sed etiam orationum efficaciam reddere lassitudine corporis eneruatam.

X. Ad integritatem mentis et corporis conseruandam abstinentia ciborum sola non sufficit, nisi fuerint ceterae quoque uirtutes animae coniugatae. humilitas igitur primitus oboedientiae uirtute et operis contritione corporisque fatigatione discenda est. pecuniarum non solum uitanda possessio, sed etiam desiderium earum radicitus exstirpandum. non enim eas sufficit non haberi, quod plerumque solet etiam ex necessitate descendere, sed ne ipsam quidem, si forte oblatae fuerint, habendi recipere uoluntatem. irae conterendus est furor, tristitiae superanda deiectio, cenodoxia, id est uana gloria contemnenda. superbiae calcandus est fastus, mentis quoque ipsius instabiles uagique discursus adsidua dei memoria refrenandi, totiensque nobis est ad contemplationem dei lubrica cordis euagatio reducenda, quotiens subtilis hostis ab hoc intuitu mentem captiuare pertemptans recessibus nostri cordis inrepserit.

XI. Inpossibile namque est extingui ignita corporis incentiua, priusquam ceterorum quoque principalium uitiorum fomites

1 perueniri *CG*: peruenire *rell. v* 2 ingdia ieiuniorum *L* 4 coherit CH^1 inedia *C* 5 perpetuam *Gv* 6 destricta G^1L 7 castrimargiae G^1T castrimargia *L* 8 elabuntur *L* melius *AH* 11 efficatiam *H* 12 lassitudinem L^1T 13 Ad *ex* Audi *L* 14 non sola *L* 16 contritionem L^1 17 uitanda est *HTc* 18 extirp. *HT* 19 habere *v* 20 discendere A^1H^1 ipsa *L* forte *om.* *A* ablatae *H* oblitae L^1 21 est *om.* *H* 22 coenodoxia *GH* cenod. *LT* 23 conculcandus fastus (*om.* est) *L* 24 instabilis A^1T assidua* *L* 26 peruagatio *Ac* intuitum G^1 27 pertemtans *A* secessibus GL^2 29 quoque *om.* *A*

radicitus excidantur: de quibus singillatim distinctis libellis suo loco donante domino disseremus. nunc propositum nobis est de gastrimargia, id est gulae concupiscentia, contra quam nobis primus conflictus est, disputare. numquam igitur poterit ardentis concupiscentiae stimulos inhibere, quisque desideria gulae refrenare non quiuerit. interioris hominis castitas uirtutis huius consummatione discernitur. numquam enim robustioribus aemulis conluctari posse confides eum, quem in leuiori conflictu conspexeris ab infirmioribus paruisque superari. cunctarum namque uirtutum una natura est, licet in multas diuidi species et uocabula uideatur: sicut auri quoque una substantia est, licet per multa uariaque monilium genera pro artificum uideatur ingenio ac uoluntate distincta. itaque nullam perfecte possidere probabitur, quisque elisus in earum parte dinoscitur. quo 2
enim modo flagrantes aestus concupiscentiae, qui non sola instigatione corporis, sed etiam mentis uitio succenduntur, extinxisse credendus est, qui aculeos irae cordis solius intemperantia prorumpentes mitigare non potuit? aut quonam modo putandus est carnis animaeque lasciuientes stimulos retudisse, qui superbiae uitium simplex non quiuit euincere? aut quemadmodum credendus est insertam carni luxuriam conculcasse, qui pecuniarum concupiscentiam forinsecus sitam atque alienam a nostra substantia non ualuit abdicare? qua autem ratione bellum carnis et animae triumphabit, qui idoneus non fuit morbum curare tristitiae? quantalibet urbs sublimitate murorum et clausarum portarum firmitate muniatur, posterae unius quamuis paruissimae proditione uastabitur. quid enim differt utrum

1 describtis *A* 3 castrimargia *L*¹*T* gula & *H* 4 igitur] enim *A* ardentis *AGSr:* ardentes *HLT cf. cap. 23 init.* 5 quisquis *ALr* 6 non quaerit *H*¹ nequiuerit *Lr* 7 numquam . . . *cap. 13 fin.* robustioribus adtempta *extant in C* 8 confidas *AH*²*r* leuiore *L* 9 inferioribus *A* superaui *G*¹ 11 uocubula *G*¹ uideantur *AL*¹ 12 munilium *H*² multas uariasque munilium (monil. *L*) species *AL* 13 districta *H*¹ perfecte *om. L*¹ perfecte uirtutem *in marg. L*² uirtutem perfecte *H* 15 flagitantes *L*¹ 16 succendentur *L*¹ extincxisse *CH* extinguisse credendum *L*¹ 18 quodadmodo *C* quodam modo *A*¹ 19 retundisse *GHL* 20 superuiae *C* quieuit *H*¹*LT*¹ 21 luxoriam *G*¹*H* 22 adque *C* 23 *post* abdicare *in H cap. 12 incipit* 24 triumphauit *CL* idoneos *G*¹ 25 morbo carere *H*

per excelsa moenia et ampla portarum spatia, an per angusti cuniculi latibula perniciosus hostis penetralibus ciuitatis inrepat?

XII. Qui in agone contendit, non coronatur nisi legitime certauerit. qui naturales adpetitus carnis optat extinguere, extra naturam uitia conlocata primitus superare festinet. si enim apostolicae sententiae uim uolumus experiri, quae sint agonis mundani leges ac disciplina, primitus debemus agnoscere, ut ita demum harum conparatione scire possimus, quid nos in spiritali agone certantes beatus apostolus hoc exemplo uoluerit edocere. in illis enim certaminibus, quae secundum eundem apostolum corruptibilem coronam uincentibus parant, mos iste seruatur, ut is, qui se ad gloriosam coronam et inmunitatis priuilegio decoratam praeparare contendit et perfecta cupit agonis sudare certamina, prius in Olympiacis ac Pythiis certaminibus indolem suae iuuentatis ac rudimentorum robur ostentet. in his siquidem iuniores, qui has disciplinas cupiunt profiteri, utrum mereantur uel debeant ad eas admitti, tam eius qui istis certaminibus praesidet quam totius populi iu-
2 dicio conprobantur. cumque diligenter examinatus quis primum repertus fuerit nulla uitae respersus infamia, deinde non seruitutis iugo ignobilis et ob hoc indignus disciplina hac uel congressu eorum qui hanc profitentur fuerit iudicatus, tertio si artis, si fortitudinis digna praeferat documenta et iunioribus coaeuisque decertans peritiam pariter ac uirtutem suae demonstrauerit iuuentatis, ac proficiens de epheborum luctamine per-

3] II Tim. 2, 5. 11] I Cor. 9, 25.

1 angusta *HT* 2 coniculi *H* pernitiosus *GL* penetralibus *L:* penetrabilibus *CAGT* ciuitatis penetrabili(b)us *H* 3 *non distinguit H* qui . . . coronatur *euan. in C* 4 naturalis *C* obtat *H*¹ 6 sit *C* sunt *H*¹ 7 mundani agonis *C* agones *H*¹ legis *L*¹ disciplinae *HLT* 8 possumus *H*¹ in *om. A: cf. 16, 1* 9 uoluit *A* 10 in illis] nullis *C* enim] ergo *L* eundem *om. C* 12 is] his *C* 13 perfectam *L*¹ 14 olimpiacis ac phetis *H* pithiis *L* 15 suam *L*¹ iuuentatis *A:* iuuentutis *rell. v* robor *G*¹*HT* 16 ostendat *H* 17 ammitti *L*¹ 18 in istis *H*¹ 19 conprobatur *AG*¹*L fort. recte* 20 reppertus *CH* 21 **disciplina dignus (h)ac (in *eras.*) *L* 22 fuerint *L*¹ 23 proferat *H* 25 iuuentatis *CA*¹*:* iuuentutis *rell. v* efoeborum *C* effeborum *AH* certamine *A* conluctamine *H*

fectis iam uiris et experientia longa probatis congredi permissus fuerit praesidentis examine, seque non solum parem uirtutis eorum adsidua conluctatione probauerit, uerum etiam frequenter inter hos quoque uictoriae palmam fuerit consecutus, tunc demum ad agonis praeclara certamina merebitur peruenire, in quibus non nisi uictoribus tantum et his qui multarum coronarum stipendiis decorati sunt facultas decertandi conceditur. si intelleximus carnalis agonis exemplum, spiritalis quoque certaminis quae disciplina uel ordo sit conparatione huius debemus agnoscere.

XIII. Oportet nos quoque primum libertatem nostram carnis subiectione monstrare. a quo enim quis uincitur, eius et seruus est, et: omnis qui facit peccatum seruus est peccati. cumque nos nulla concupiscentiae turpis respersos infamia examen certamini praesidentis inuenerit nec fuerimus ab eo ut serui carnis et ignobiles indignique Olympiacis uitiorum conluctationibus iudicati, tunc poterimus contra coaeuos nostros, id est concupiscentias carnis et motus ac perturbationes animae inire certamen. inpossibile enim est saturum uentrem pugnas interioris hominis experiri nec bellis robustioribus adtemptari dignum est eum, qui potest deici leuiore conflictu.

XIIII. Prima ergo nobis est gulae calcanda concupiscentia et eo usque extenuanda mens non solum ieiuniis, uerum etiam uigiliis, lectione quoque et crebra conpunctione cordis, in quibus se forsitan uel inlusam uel uictam reminiscitur, ingemescens nunc horrore uitiorum, nunc desiderio perfectionis et integritatis accensa, donec eiusmodi curis ac meditationibus occupata

12] II Pet. 2, 19. 13] Ioh. 8, 34.

1 et *om.* *H* 3 frequentem *GL* 7 conceditur decertandi *AHTv* intellexerimus *GH* intellexemus (ri *supra*) *T* 11 *non distinguit H* oportet . . . libertatem *euan. in C* primo *L* 12 enim *om.* *A* 16 olimpiacis *H* uictorum *L* 18 motos *H*[1] 19 est *om.* *L*[1] saturantem *H* saturatum *T* 20 interiores *L*[1] adtentari *L* 21 eum dignum est *A* leuiori *H*[1]*L* 22 XIII *H* primum *A* ergo] enim *H: om. AT* calcanda gulae *HT* 23 extenuenda *G*[1]*H* 24 lectionem *L*[1] cordis conpunctione *A* et crebra conpunctione lectione quoque cordis *H* 25 si *L*[1] forsitam *A* conuictam reminiscatur *H* ingemiscens *G*[2]*HL*[2] 26 onere *A* horrorem *L* integritate *H*

pariter ac possessa ipsius cibi refectionem non tam iucunditati concessam quam oneris uice sibi inpositam recognoscat, magisque eam necessariam corpori quam desiderabilem animae
2 sentiat adtributam. quo studio mentis et iugi conpunctione detenti lasciuiam carnis, quae fotu escarum uehementius insolescit, et aculeos eius noxios retundemus, atque ita fornacem corporis nostri, quae rege Babylonio occasiones peccatorum et uitia nobis iugiter subministrante succenditur, quibus naphthae et picis uice acrius exuramur, ubertate lacrimarum et fletu cordis poterimus extinguere, donec dei gratia, spiritu roris sui in cordibus nostris insibilante, aestus carnalis concupiscentiae
3 penitus ualeant consopiri. haec est igitur nobis prima contentio, haec nostra uelut in Olympiacis certaminibus prima probatio, gulae uentrisque concupiscentiam desiderio perfectionis extinguere. ob quod ciborum non solum superfluus adpetitus uirtutum contemplatione calcandus, sed etiam ipsi naturae necessarius, tamquam castitati contrarius, non sine cordis anxietate sumendus est. et ita demum uitae nostrae instituendus est cursus, ut nullum magis sit tempus, quo sentiamus nos a spiritalibus studiis auocari, quam quo descendere ad necessariam
4 corporis curam eius fragilitate conpellimur. cumque ad hanc necessitate submittimur, usui potius uitae quam mentis desiderio famulantes quantocius ab ea, uelut a salutaribus nos studiis retrahente, subtrahi festinemus. nequaquam enim poterimus escarum praesentium spernere uoluptates, nisi mens contemplationi diuinae defixa amore uirtutum potius et pulchritudine

7] cf. Dan. 3, 6.

1 iucunditati *H*: iocunditati *AGLT* 2 uices L^1 3 eam *om.* *L* 4 conpunctionem L^1 5 fotu] fotu carnis *H* 6 retundimus *LT* 7 $\overset{a}{\text{rege}}$ *H* babyllonio *A* 8 sumministrante AL^2 sumministrantes L^1 napthae *GL* nabthae *H* 9 exuremur H^1 exurimur H^2L 10 sp̃u·· *H* spiritum? 12 consopinari H^1T^1 13 haec est *H* uelud *H* ueluti *L* olimpiacis *HT* 14 profectionis G^1 15 uirtutem H^1 17 castitatis L^1 anχietate *H* 19 ab *L* 20 reuocari *A* euocari *T* quod descendere *A* condiscendere H^1 cum descendere H^2 22 necessitate GL^1T^1: necessitatem AHL^2T^2v summittimur *A* submittitur H^1T 23 quantotius AGH^2L quamtotius H^1 24 pertrahente *H* retrahentes *LT* abstrahi *A* 25 uoluntates H^1 26 pulchritudinem L^1

caelestium delectetur. et ita quis uelut caduca despiciet uniuersa praesentia, cum ad ea quae inmobilia sunt et aeterna inseparabiliter defixerit mentis obtutum, adhuc in carne positus futurae conmorationis beatitudinem iam corde contemplans.

XV. Uelut si quis inmania uirtutum praemia in sublimi quibusdam paruis indiciis designata perspicacissimis oculorum obtutibus cum teli directione tendentibus ferire festinet, sciens inmensam gloriae palmam et remunerationis praemia in eorum confixione consistere, oculorum aciem ab omni intuitu auertens illuc dirigat necesse est, ubi summam remunerationis et praemii perspicit conlocatam, amissurus procul dubio peritiae palmam et remunerationem uirtutis, si quantulumcumque contemplationis eius acies deuiarit.

XVI. Itaque uentris et gulae concupiscentia hoc intuitu superata nec serui carnis nec infames uitiorum nota pronuntiati uelut in Olympiacis disciplinis iudicabimur superiorum quoque certaminum digni esse conflictu, praemissisque huiuscemodi documentis spiritalibus quoque nequitiis congredi posse credemur, quae non nisi uictoribus tantum et his, qui merentur in spiritali agone contendere, concertare dignantur. illud enim est cunctorum luctaminum uelut quoddam solidissimum fundamentum, ut primitus carnalium desideriorum incentiua perimantur. nam nullus carne propria non deuicta legitime decertare poterit, et qui legitime non decertat, sine dubio nec in agone confligere nec coronae gloriam uictoriae gratia poterit promereri. quodsi hoc fuerimus superati certamine, uelut serui 2
carnalis concupiscentiae conprobati et per hoc nec libertatis

1 delectetur . . . *pag. 94, 5* adpraehendat nisi hu *extant in C* dispiciat *H* 3 inseperab. *H* 4 con(com-)memorationis CG^1L^1 comtemplans *L* 5 XIIII *H* uelut . . . prae *euan. in C* si *om. A* 7 tali L^1 derectione G^1 8 inmensae *C* 9 uertens *A* aduertens L^1 10 illud L^1 11 amisurus *H* 13 ei *H* deuiarit *CGH:* deuiauerit *ALTv* 14 XV *H* itaque . . . concupiscentia *euan. in C* 16 olimpiacis *H* iudicabitur L^1 17 praemisisque *H* 18 credimur CGH^1LT 20 in *om. GHT: cf. infra u. 25 et cap. 12, 1* illut *A* 22 desideriorum] passionum *A* perhimantur L^1 24 certare *AH* quia $AG^1H^1LS^1$ 25 coronam gloriae *A: cf. VI, 7, 2* gratiã L^1 26 promereri] obtenere H^1 obtinere H^2LT

nec roboris insignia praeferentes a spiritalium congressionum conflictu ut indigni seruique non sine confusionis nota protinus repellemur (omnis enim qui facit peccatum seruus est peccati), diceturque nobis per beatum apostolum cum his, inter quos fornicatio nominatur: temptatio nos non adprehendit nisi humana. non enim merebimur mentis robore non quaesito grauiores pugnas nequitiarum caelestium experiri, qui carnem fragilem resistentem spiritui nostro subiugare non quiuimus. quod apostoli testimonium non intellegentes quidam posuerunt pro indicatiuo optatiuum modum, id est: temptatio nos non adprehendat nisi humana, quod ab ipso dici manifestum est non optantis, sed pronuntiantis uel exprobrantis affectu.

XVII. Uis audire uerum athletam Christi legitimo agonis iure certantem? ego, inquit, sic curro non quasi in incertum, sic pugno non quasi aërem uerberans, sed castigo corpus meum et seruituti subicio, ne aliis praedicans ipse reprobus efficiar. uides ut in semet ipso, id est in carne sua conluctationum summam uelut in base quadam firmissima statuerit et prouentum pugnae in sola castigatione carnis et subiectione sui corporis conlocarit? ego
2 itaque sic curro non quasi in incertum. non currit in incertum, quia caelestem Hierusalem conspiciens defixum habet, quo sibi cordis sui indeflexibilis sit dirigenda pernicitas. non currit in incertum, quia obliuiscens posteriora ad ea quae in priora sunt extendit se, ad destinatum persequens, ad

3] Ioh. 8, 34. 5] I Cor. 10, 13. 14] I Cor. 9, 26—27. 24] Phil. 3, 13—14.

1 roburis *A* ab *L* ac *H* congressione *L* 2 conflicto A^2 3 repellimur *GHL* 4 dicìturque *codd.* 5 temtatio *H* adpraehendat CL^1 6 merebimur G^2S: meremur AG^1HLT robure *A* non quaesito *scripsi:* conquissito H^1 conquisito *rell. v* 8 nostro *om. L* 9 testimonio L^1 10 indicatiuū L^1 11 manifestius *L* 12 obtantis *H* 13 XVI *H* anthletam H^1 adletham *L* agone *A* 14 inquit sic . . . *pag. 95, 6* deuotione infatigabi *desunt in A* inquid H^1 17 uidens L^1 18 conluctationem *L* 19 firmissa L^1 20 castigatio H^1 conlocarit *GT:* conlocauerit *HL* ego] ego inquit *H* 21 currit] curro L^1 23 perspicacitas *H* pertinacitas *L* 24 quia *H:* qui *GLTv* 25 in priora SH^1T: priora GH^2Lv *et Uulg* distinatum H^1 adbradium H^1

braunium supernae uocationis dei in Christo Iesu. quo semper dirigens suae mentis obtutum et ad eum omni cordis properatione festinans cum fiducia proclamabat: **bonum agonem certaui, cursum consummaui, fidem seruaui.** et quia se nouerat post odorem **unguentorum** Christi praepeti conscientiae deuotione infatigabiliter cucurrisse et spiritalis agonis certamen carnis castigatione uicisse, cum fiducia infert et dicit: **de cetero reposita est mihi iustitiae corona, quam reddet mihi dominus in illa die, iustus iudex.** et ut 3
nobis quoque similem spem retributionis aperiret, si in agone cursus istius imitari eum uelimus, adiecit: **non solum autem mihi, sed et omnibus qui diligunt aduentum eius,** participes nos coronae suae in die iudicii fore pronuntians, si diligentes aduentum Christi, non illum tantum, qui etiam nolentibus apparebit, sed etiam hunc, qui cotidie in sanctis commeat animabus, uictoriam certaminis castigatione corporis adquiramus. de quo aduentu dominus in euangelio: **ego, inquit, et pater meus ueniemus ad eum et mansionem apud eum faciemus,** et iterum: **ecce sto ad ostium et pulso: si quis audierit uocem meam et aperuerit ianuam, introibo ad illum et cenabo cum illo et ipse mecum.**

XVIII. Nec tamen agonem cursus tantummodo se consummasse describit, cum dicit: **sic curro non quasi in incertum** (quod specialiter refertur ad intentionem mentis et feruorem spiritus sui, quo toto Christum sequebatur ardore, cum sponsa decantans: **post te in odorem unguentorum tuorum currimus,** et iterum: **adhaesit anima mea post**

3] II Tim. 4, 7. 5] Cant. 1, 3. 8] II Tim. 4, 8. 11] l. c. 17] Ioh. 14. 23. 19] Apoc. 3, 20. 23] I Cor. 9, 26. 26] Cant. 1, 3. 27] Ps. 62, 9.

1 quod L^1 5 perpeti *H* 7 fidutia *H* et dicit *om. H* 8 corona iustitiae *HLr et Uulg. cf. Conl. XXII, 15, 3* 9 ut & H^1 11 uellimus G^1 uellimus & H^1 uellemus H^2 13 particeps H^1 suae coronae *L* 14 illud G^1 15 etiam *om. A* 17 inquid *AH* 18 aput *A* 19 sto] ego sto *H* 21 illo *GHLT*: ipso *A* 22 XVII *H* agonum G^2 25 qui *H* totum L^1 26 poste *H* odore L^1 ungentorum *AL* 27 curremus L^1*r et Uulg.*

te), sed etiam aliud conluctationis genus se uicisse testatur dicens: sic pugno non quasi aërem uerberans, sed castigo corpus meum et seruituti subicio, quod proprie ad continentiae dolores et corporale ieiunium atque adflictionem carnis pertinet, per hanc se pugilem quendam strenuum suae carnis esse describens nec in uanum aduersus eam ictus continentiae exercuisse designans, sed triumphum pugnae mortificatione sui corporis adquisisse: quo uerberibus continentiae castigato et ieiuniorum caestibus eliso uictori spiritui inmor-
2 talitatis coronam et incorruptionis contulit palmam. uides
legitimum conluctationis ordinem et spiritalium certaminum contemplaris euentum, quemadmodum athleta Christi adeptus de rebellatrice carne uictoriam subiecta illa quodammodo pedibus suis ut sublimis triumphator inuehitur. et idcirco non currit in incertum, quia confidebat urbem sanctam Hierusalem caelestem se protinus ingressurum. sic pugnat, ieiuniis scilicet et adflictione carnali, non quasi aërem uerberans, id est in uanum ictus continentiae porrigens, per quos non aërem uacuum, sed illos spiritus qui in eo uersantur castigatione sui corporis uerberabat. qui enim dicit non quasi aërem uerberans, ostendit se, tametsi non aërem uacuum et inanem, aliquos tamen in aëre uerberare. et quia haec certaminum genera superarat et ditatus multarum coronarum stipendiis incedebat, non inmerito robustiorum incipit hostium subire luctamina, ac prioribus aemulis triumphatis cum fiducia proclamat et dicit: iam non est nobis conluctatio aduersus

2] I Cor. 9, 26—27. 26] Eph. 6, 12.

1 aliut *A* genere H^2 4 doloris et corporalem L^1 5 penitet *L* pugillum H^1 6 eas *A* 7 exercuisse se *A* 8 exquississe *H* 9 castigatione (*om.* et) *H* cestibus *A* gressibus *H* uictoris L^1 10 incorruptiones H^1 uidens L^1 12 quemadmodum] quem *A* anthleta *H* 13 rebellatrici *H* bellatrice L^1 uictoriam] uict. uitiorum *H* subiectam illā *L* illa subiecta *AH* sub pedibus *L* 14 triumphatur H^1 15 considerabat *A* $\overline{\text{ILM}}$ *A* 16 scilicet ieiuniis *L* 18 in] non in *H* 20 aeram H^1 22 aera *H* p haec *H* certaminum genera *GHLT:* certamina *A* 23 superauerat *H* superat L^1 24 incidebat H^1 hostium incipit *H* 25 triumphantis H^1

carnem et sanguinem, sed aduersus principatus, aduersus potestates, aduersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritalia nequitiae in caelestibus.

XVIIII. Athletae Christi in corpore commoranti numquam defit conluctationum palma, sed quanto magis triumphorum successibus creuerit, tanto ei etiam conluctationum robustior ordo succedit. subiugata etenim carne atque deuicta quantae aduersariorum cohortes, quanta hostium agmina aduersus uictorem militem Christi triumphis eius instigata consurgunt, scilicet ne pacis otio miles Christi lentescens incipiat obliuisci conluctationum suarum gloriosa certamina, ac securitatis inertia dissolutus praemiorum stipendiis ac triumphorum meritis defraudetur. 2 itaque si ad hos triumphorum gradus cupimus crescente uirtute conscendere, eodem quoque nos ordine oportet proeliorum inire certamina et primum cum apostolo dicere: sic pugno non quasi aërem uerberans, sed castigo corpus meum et seruituti subicio, ut hoc conflictu superato rursum dicere cum eo possimus: non est nobis conluctatio aduersus carnem et sanguinem, sed aduersus principatus, aduersus potestates, aduersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritalia nequitiae in caelestibus. aliter enim congredi illis nullo modo poterimus, nec spiritales pugnas merebimur experiri carnali deiecti conflictu et conluctatione uentris elisi, meritoque nobis ab apostolo cum exprobratione dicetur: temptatio uos non adprehendit nisi humana.

XX. Igitur monachus ad pugnas interiorum certaminum cupiens peruenire hanc in primis cautionem sibimet indicat, ut

15] I Cor. 9, 26—27. 18] Eph. 6, 12. 25] I Cor. 10, 13.

1 aduersus potestates] et potestates *A et Uulg.* 3 nequitia L^1 4 XVIII *H* athleta G^1L^1 anthletae *H* 7 succedet *H* etenim G^2SHLT: enim AG^1 *(in quo* et *s. l.)* addicta quanto *A* 8 tanta *A* 10 paucis G^1 lentiscens AH^2 ditescens L^1 13 hoc L^1 14 nos quoque *AHTv* pręmiorum *(sic)* oportet *L* 15 certamena G^1 16 pugna H^1 17 rursus *ALTv* 18 possumus H^1 20 potestates et aduersus *H* 21 nequitia HL^1 24 merito· (itaq; *s. l.*; q; *eras.*) *L* cum exprobratione ab apostolo *A* 25 dicetur AG^1: dicitur G^2HST dici·tur (it *in ras.*) *L* 26 XVIIII *H* 27 cautionem in primis *HT* sibimet cautionem *Ar*

non potus quicquam, non esus ulla oblectatione deuictus ante stationem legitimam communemque refectionis horam extra mensam percipere sibimet prorsus indulgeat, sed ne refectione quidem transacta ex his praesumere sibi quantulumcumque permittat, similiter quoque canonicum somni tempus mensuramque custodiat. eodem namque studio istae sunt mentis amputandae lasciuiae, quo meretricationis uitium desecandum. qui enim gulae superfluos adpetitus inhibere non potuit, quomodo aestus carnalis concupiscentiae ualebit extinguere? et qui non quiuit passiones in propatulo sitas paruasque conpescere, quemadmodum occultas nulloque hominum teste prurientes moderatrice discretione poterit debellare? et idcirco per singulos motus et in quolibet desiderio robur animae conprobatur: quae si in minimis apertisque cupiditatibus superatur, quid in maximis ac fortioribus occultisque sustineat, unicuique sua conscientia testis est.

XXI. Non enim nobis est aduersarius extrinsecus formidandus: in nobismet ipsis hostis inclusus est, intestinum nobis cotidie geritur bellum. deuicto eo omnia quae forinsecus sunt reddentur infirma ac militi Christi uniuersa pacata erunt et subdita. non habebimus aduersarium nobis extrinsecus metuendum, si ea quae intra nos sunt spiritui deuicta subdantur, nec solum nobis istud ieiunium uisibilium ciborum ad perfectionem cordis et corporis puritatem sufficere posse credamus, nisi fuerit huic
2 animae quoque ieiunium copulatum. habet namque et illa suos noxios cibos, quibus inpinguata etiam sine escarum abundantia ad luxuriae praerupta deuoluitur. detractatio cibus est eius, et quidem persuauis. ira etiam cibus est eius, licet minime lenis, ad horam tamen infelici eam esu pascens ac pariter

1 non esus non potus quicquam *H* ante stationem *om. A* 5 permittit L^1 *post* permittat *in H cap. XX incipit* somni *AG (sed in A eras.):* omne *HLT* 6 costodiat *H* istae sunt *GHT:* istae *A* haec est *L* 7 anputandae *A* amputanda lasciuia *L* meritricat. H^1 10 quieuit L^1 11 quemammodum *L* teste in corde *H* 13 robor G^1H 15 ac] et *A* 16 conscientia sua *A* 17 *non distinguit H* 20 pacata, *prima* a *in ras. HL* sunt *H* 22 nos *om. H* 24 puritatem corporis *H* 26 habundantia *H* 27 luxoriae G^1H^1 diuoluitur *A* detractio *HLTv* 28 equidem *L* etiam *om. A: cf. VIII, 15. VIIII, 9. X, 2, 1* 29 et ad *H*

letali sapore prosternens. inuidia cibus est mentis, uirulentis
eam sucis corrumpens et prosperitate alieni successus iugiter
miseram excruciare non desinens. cenodoxia, id est uana 3
gloria, cibus est eius, qui delectabili eam esca permulcet ad
tempus, post uero uacuam omnique uirtute spoliatam reddit
ac nudam, cunctis eam spiritalibus fructibus sterilem inanemque
dimittens, ita ut non solum inmanium laborum faciat merita
deperire, uerum etiam supplicia maiora conquirat. omnis concupiscentia et peruagatio cordis instabilis pastus quidam est
animae, noxiis escis eam nutriens, expertem uero caelestis
panis ac solidi cibi in posterum derelinquens. ab his itaque, 4
quanta nobis est uirtus, sacratissimo ieiunio continentes utilem
habebimus commodamque obseruantiam ieiunii corporalis. labor
enim carnalis spiritus contritioni coniunctus acceptissimum deo
sacrificium dignumque sanctitatis habitaculum puris mundisque
recessibus exhibebit. ceterum si corporaliter ieiunantes perniciosissimis animae uitiis inplicemur, nihil nobis proderit carnalis
adflictio pretiosiore parte pollutis, per eam scilicet substantiam
delinquentibus nobis, qua efficimur habitaculum spiritus sancti.
non enim tam corruptibilis caro quam cor mundum habita- 5
culum deo templumque spiritus sancti perficitur. oportet ergo
exteriore homine ieiunante interiorem quoque similiter cibis
noxiis temperare, quem praecipue exhiberi mundum deo, ut
hospitem in se Christum recipere mereatur, beatus apostolus
monet his uerbis: in interiorem, inquiens, hominem habitare Christum per fidem in cordibus uestris.

25] Eph. 3, 16—17.

1 letalis opere *H* 3 desinit *H* coenod. *G* 4 tabili eam esca . . . *pag. 100, 11* beatus Iob *extant in C* 5 expoliatam *L* 6 cunctisque *H* 7 demittens *C* inanium *C* faciet H^1 9 quidem *L* 10 eam escis *A* 11 panis *om. A* 14 contri . . tioni (ti *eras.*) *A* 16 secessibus L^1 18 praetiosi■ri *H* pollutus G^1H^1 polluta H^2r 19 quae efficitur *A* 20 non enim . . . 21 spiritus sancti *om. C* corruptibilis] corporalis *A* 21 perficitur (t *in ras. m. 2*) *L* efficitur *Ac* 22 exteriorem hominē ieiunantē *L* ieiunantes *C* interiore *CA* cibis *L*: cibiis *uel* cibus *C* a cibis *AGHTv* *cf. cap. 8 et 22* 23 exhibere *H* 25 in *om. STc* uerbis inquiens in interiori homine *A* (*Cassianus uel ea translatio quam sequitur uerba* εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον *iunxit cum sequentibus*) 26 nostris AS^2T

XXII. Nouerimus itaque nos idcirco laborem continentiae corporalis inpendere, ut ad puritatem cordis hoc possimus ieiunio peruenire. ceterum labor nobis inpenditur in cassum, si hunc quidem contemplatione finis infatigabiliter sustentemus, finem uero, propter quem tolerauimus adflictiones tantas, obtinere nequeamus, meliusque fuit interdictis escis animae temperasse quam uoluntariis minusque noxiis corporaliter ieiunasse. in his enim simplex et innoxia creaturae dei perceptio est, nihil per semet ipsam habens peccati, in illo uero primitus fratrum perniciosa deuoratio, de qua dicitur: noli diligere detrahere, ne eradiceris. et de ira atque inuidia beatus Iob: etenim stultum interficit iracundia, et paruulum occidit inuidia. simulque notandum, quod qui irascitur stultus, et qui inuidet paruulus iudicetur. ille namque non inmerito stultus pronuntiatur, uoluntarie sibi mortem irae stimulis incitatus inducens, et hic, dum liuet, paruulum minoremque se probat. dum enim inuidet, testatur maiorem esse eum, cuius prosperitate cruciatur.

XXIII. Igitur eligendus est cibus non tantum qui concupiscentiae flagrantis aestus temperet minusque succendat, uerum etiam qui ad parandum sit facilis et quem ad coëmendum oportuniorem uilioris pretii conpendium praestet quique sit conuersationi fratrum usuique communis. triplex enim natura est gastrimargiae, una quae canonicam refectionis horam praeueniri conpellit, alia quae tantummodo uentris ingluuie et saturitate quarumlibet gaudet escarum, tertia quae accuratioribus epulis

10] Prou. 20, 13 (LXX). 11] Iob 5, 2.

1 XXI *H* nouerimus . . . laborem *euan. in C* 2 possumus *H*[1] 3 a nobis *Le* inpendetur *AG*[1] incassu *C* 4 contemplationis fine *C* 5 adflictiones . . . nequeamus *om. L* optinere *A* 6 non queamus *H* 8 nihil] nec *A* 9 peccati] aliquid peccati *A* illo *CAL*[1]: illo est *H* illa *GL*[2]*Te* 10 pernit. *L* 11 iob inquit *G* iob ait *H* 12 ira *A* 13 stultus est et *H* 14 inuidit *H* 16 indicens *A* hinc *H*[1]*T* libet *G*[1]*H*[1]*LT* probat illius cuius prosperitate *A*, *mediis omissis* 17 inuidit *H*[1] esse eum *GLT*: eum esse *S* esse *H* 19 XXII *H* elegendus *H*[1] 20 flagrantis *AGST*: flagrantes *HL cf. 11, 1* 21 sit *om. H* ad quem *A* 22 praeti *H* sit *om. L* 23 communus *H*[1] est natura *G* 24 castrimargiae *L*[1] praeuenire *G*[2]*SHTe* 25 tantum *A* inglubie *H* 26 adcuratioribus *L*[1] accurationibus *H*[1]

et esculentioribus oblectatur. ideoque aduersus eam necesse est monachum obseruantiam triplicem custodire, id est ut primum legitimum tempus absolutionis expectet, deinde ut castigatis, tertio ut qualibuscumque escis uilioribusque con-
tentus sit. quidquid autem extra consuetudinem praesumitur 2
usumque communem, ut uanitatis et gloriae atque ostentationis morbo pollutum antiquissima patrum traditio notat. nec quemquam ex his, quos merito scientiae ac discretionis enituisse peruidimus uel quos ad imitandum gratia Christi uelut splendidissima luminaria omnibus praelocauit, esu panis, qui apud eos uilis habetur ac facilis, abstinuisse cognouimus, nec eorum quempiam, qui hanc regulam declinantes praetermisso panis usu leguminum uel holerum seu pomorum refectionem sectati sunt, inter probatissimos habitum aliquando conspeximus, sed
ne discretionis quidem aut scientiae gratiam consecutum. non 3
solum enim ceteris inusitatas escas expetere monachum non debere decernunt, ne uidelicet cursus eius uelut in propatulo cunctis expositus inanis factus ac uacuus cenodoxiae morbo depereat, sed ne ipsam quidem ieiuniorum castigationem communem cuiquam facile patefieri oportere pronuntiant, uerum quantum fieri potest contegi pariter et abscondi. aduentantibus autem fratribus magis humanitatis ac dilectionis offerri debere uirtutem, quam continentiae districtionem et cotidiani propositi rigorem manifestari probabilius censuerunt, nec quid uoluntas utilitasque nostra seu desiderii ardor exposcat adtendere, sed quod aduenientis requies uel infirmitas exigit praeponere et gratanter inplere.

XXIIII. Cum de Syriae partibus seniorum scita discere cupientes Aegypti prouinciam petissemus ibique tanta cordis ala-

1 excolentioribus *AL*¹ 3 absolutionis tempus *A* exspectet *H* 4 escis *om. A* contentis *G*¹ 5 quicquid *AH²L* autem] enim *Ar: om. T* consuitudinem *A*¹ 6 uanitatis et] uanae *Hr* 10 aput *A* 11 habeatur *G*¹ habeatur (b) *H* sustinuisse *L* 12 praetermissos panes *L*¹ 13 refectione *L* 17 uidellicet *A* 18 coenodoxiae *GH* cenod. *L* 19 quidem *AG*: quoque *HLTc* 20 uerum] sed *A* 22 autem] ducem *A* humilitatis *A* 23 destrictionem *G*¹ praepositi *L* 28 XXIII *H* siriae *G*¹*H* 29 aegyptii *H* prouintiam *L* petissimus *H*¹ ubique *L*

critate nos suscipi miraremur, ut nulla prorsus, sicut fueramus in Palaestinae monasteriis instituti, usque ad praestitutam ieiunii horam refectionis regula seruaretur, sed absque legitimis quartae sextaeque feriae, quocumque perrexissemus, cotidiana statio solueretur, quidam seniorum percontantibus nobis, cur ita indifferenter apud eos praeterirentur cotidiana ieiunia, respondit: ieiunium semper est mecum, uos autem continuo dimissurus mecum iugiter tenere non potero. et ieiunium, licet utile sit ac necessarium, tamen uoluntarii muneris est oblatio, opus autem caritatis inpleri exigit praecepti necessitas. itaque suscipiens in uobis Christum reficere eum debeo, deducens autem uos humanitatem eius obtentu praebitam districtiore ieiunio in memet potero conpensare. non enim possunt filii sponsi ieiunare, donec cum illis est sponsus: cum autem discesserit, tunc licito ieiunabunt.

XXV. Quidam seniorum, cum reficientem me ut adhuc paululum quid ederem hortaretur, iamque me dixissem non posse, respondit: ego iam sexies diuersis aduenientibus fratribus mensam posui hortansque singulos cum omnibus cibum sumpsi, et adhuc esurio, et tu primitus nunc reficiens iam te dicis non posse?

XXVI. Uidimus alium in solitudine commorantem, qui numquam se soli sibi cibum indulsisse testatus est, sed etiam si per totos quinque dies ad eius cellam nullus e fratribus aduenisset, refectionem iugiter distulisse, donec sabbatorum uel dominico die deuotae congregationis obtentu procedens ad eccle-

11] cf. Matth. 10, 40. 13] Matth. 9, 15.

2 palestinae *codd.* 3 regulā L^1 4 perreximus *H* 5 percontantibus AGS^2: percunctantibus S^1HL 6 indeferenter H^1 aput *A* 7 mecum est *A* dimissuros L^1 9 uoluntati G^1 10 inplere *H* impleri *rell.* 12 autem *om. H* uos deducere eum debeo humanitatem *A* humanitatis *H* eius *om.* H^1 districtione G^1 districtiori G^2 districtionem ieiunii *H* 13 mimet H^1 memet ipso *Lv* fili G^1 14 lugere *H cum Uulg.* 15 ieiunabunt *GHLv:* ieiunabo *AST* 16 XXIIII *H* reficiente *L* paulolum G^1 17 dixisse G^1 dixisse non possem L^1 19 adposui *L* sumsi *A* 21 XXV *H* et alium *H* 22 solo (o *alt. in ras.*) *L* cibum sibi• *L* indulsisse cibum *H* 23 totus H^1 24 detullisse H^1 sabbato G^1Lc 25 dominica *L* deuote defectae *H* eclesiam *A*

siam peregrinorum quempiam repperisset, quem exinde reducens ad cellam consorte eo refectionem corpori non tam suae necessitatis obtentu quam humanitatis gratia causaque fratris adsumeret. itaque ut norunt aduentu fratrum indifferenter soluere cotidiana ieiunia, ita discedentibus eis refectionem ob illos indultam continentia maiore conpensant, perceptionem cibi paruissimi acriore castigatione nec sola panis, sed etiam somni ipsius deminutione durius exigentes.

XXVII. Apud senem Paesium in heremo uastissima commorantem cum senex Iohannes magno coenobio ac multitudini fratrum praepositus aduenisset, et ab eodem uelut antiquissimo sodali perquireret, quidnam per omnes quadraginta annos, quibus ab eodem separatus in solitudine minime a fratribus interpellatus est, egisset, numquam me sol, ait, reficientem uidit. et ille, nec me, inquit, iratum.

XXVIII. Eundem senem cum alacrem tamquam ad propria transmigrantem in extremo iam anhelitu positum anxii fratres circumuallantes suppliciter precarentur, ut aliquod eis memoriale mandatum uelut hereditarium quoddam legatum relinqueret, per quod possent ad perfectionis culmen praecepti conpendio facilius peruenire, ingemescens ille: numquam, ait, meam feci uoluntatem nec quemquam docui quod prius ipse non feci.

XXVIIII. Uidimus senem Macheten nomine a turbis fratrum eminus commorantem hanc a domino gratiam diuturnis precibus inpetrasse, ut, quotquot diebus ac noctibus agitaretur conlatio spiritalis, numquam somni torpore penitus laxaretur. si quis uero detractationis uerbum seu otiosum temptasset

1 reperisset *L* 2 cellulam *Gv* corpori *AGT*: corporis *HLv* 4 aduentus *L*[1] in aduentu *Av* 5 discendentibus *L*[1] 6 maiori *H* 7 paruissimi cibi *A* acriori *H* 8 summa *H* diminutione *GH* 9 XXVI *H* aput *A* pessium *H* pelusium *L* 10 iohannis *H*[1] coenubio *H*[1] multitudine *H*[1] 12 sodale *v* 13 seperatus *L*[1] separatus ē *G*[2] 14 est *H*: *om.* *AGLv* 15 inquid *A* 16 XXVII *H* 17 in *om.* *A* anexii *H* 20 possint *G* 21 ingemescens *SL*[1]: ingemiscens *AGHL*[2]*v* ait numquam *L* 22 quicquam *H*[2] ipse prius non fecerim *L* 23 XXVIII *H* macheten *A*: machetem *GHTv* macẹtem (h) *L* 24 commanentem *A* 25 quodquod *AH*[1] ageretur *L* 26 laxeretur *H*[1] 27 uero quis *A* detractationis *AG*[1]*H*[1]: detrectationis *H*[2] detractionis *G*[2]*LTv*

inferre, in somnum protinus concidebat, ac ne usque ad aurium quidem eius pollutionem uirus obloquii poterat peruenire.

XXX. Hic idem senex cum institueret nos neminem diiudicare debere, intulit tria fuisse in quibus discusserit uel reprehenderit fratres, quod scilicet unam sibi nonnulli paterentur abscidi, quod haberent in cellulis sagum, quod oleum benedicentes exposcentibus saecularibus darent, et haec omnia se incurrisse dicebat. nam aegritudinem uuae contrahens tamdiu, inquit, eius languore distabui, donec tam doloris necessitate quam seniorum omnium adhortatione conpulsus abscidi eam per-
2 mitterem. cuius etiam infirmitatis obtentu sagum quoque habere
coactus sum. oleum etiam benedicere ac supplicantibus dare, quod prae omnibus execrabar, utpote iudicans illud ex magna cordis praesumptione descendere, circumdantibus me repente saecularibus multis ita constrictus sum, ut alias eos euadere nullatenus possem, nisi a me summa ui et obtestationibus extorsissent, ut oblato ab eis uasculo manum meam inpresso crucis signaculo superponerem: itaque se credentes benedictionis
3 oleum consecutos tandem me aliquando relaxarunt. quibus
mihi manifeste conpertum est isdem causis ac uitiis monachum obligari, in quibus de aliis iudicare praesumpserit. oportet enim unumquemque semet ipsum tantummodo iudicare et circumspecte cauteque in omnibus custodire, non aliorum conuersationem uitamque discutere, secundum illud apostoli praeceptum: tu autem quid iudicas fratrem tuum? suo domino stat aut cadit, et: nolite iudicare, ut non iudicemini: in
4 quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini. praeter
hanc enim quam diximus causam etiam ob hoc iudicare de aliis periculosum est, quod ignorantes uel necessitatem uel

25] Rom. 14, 10 et 4. 26] Matth. 7, 1—2.

1 somnium H^1 3 XXVIIII *H* instrueret *A* instituerit H^1 minem diiudicare . . . §. 2 saecularibus multis *desunt in A* deiudicare H^1 7 et in haec *HLT* 9 inquid G^1H 11 huius *H* optentu *L* 13 exsecrabar *L* utpute GH^1L^1 14 discendere H^1 15 nullatenus euadere *He* 16 possim AGH^1 17 inpraeso *H* 19 me *om. A* relaxerunt H^1 20 isdem G^2L: hisdem *rell.* 21 inplicari *A* 24 illut *A* 25 autem quis es qui iudicas *L* 27 iudicabimini] iudicabitur de uobis *H* 28 iudicare ob hoc *H*

rationem, qua illi haec in quibus offendimus aut recte coram deo aut ueniabiliter agunt, inuenimur eos temere iudicasse et per hoc admittimus non leue peccatum, secus quam oportet de nostris fratribus aliquid sentientes.

XXXI. Hic idem senex otiosarum fabularum diabolum esse fautorem ac spiritalium conlationum inpugnatorem semper exsistere his declarauit indiciis. nam cum fratribus quibusdam de rebus necessariis ac spiritalibus disputaret, eosque uideret Lethaeo quodam sopore demergi nec posse ab oculis suis pondus somni depellere, otiosam repente fabulam introduxit. ad cuius oblectationem cum eos euigilasse confestim atque erectas aures suas habere uidisset, ingemescens ait: nunc usque de rebus caelestibus loquebamur, et omnium uestrum oculi letali dormitione deprimebantur: at cum otiosa fabula intromissa est, omnes expergefacti torporem somni dominantis excussimus. uel ex hoc ergo perpendite, quisnam conlationis illius spiritalis fuerit inpugnator aut quis huius infructuosae atque carnalis insinuator exsistat. ille etenim esse manifestissime deprehenditur, qui malis adgaudens uel istam fouere uel illam inpugnare non desinit.

XXXII. Nec minus hoc quoque opus fratris erga puritatem sui cordis intenti et erga contemplationem diuinam ualde solliciti commemorari necessarium reor. qui, cum ei post annos quindecim patris ac matris amicorumque multorum de prouincia Ponti conplures epistulae delatae fuissent, accipiens grandem fasciculum litterarum diuque apud semet ipsum uoluens: quantarum, inquit, cogitationum causa erit mihi harum lectio, quae

2 dño *H* uenialiter *Lv* 4 sentiendum *L* 5 XXX *H* diabulum *H*[1] 6 expugnatorem *L* existere *G*[2]*HL*[2] 8 disputare *L* letheo *codd.* 9 quoddam *L*[1] dimergi *L* 10 huius *H* 11 erectas ceruices (&) aures *H* 12 ingemiscens *AGHL*[2]*v (non S)* hue usque *A* 13 dormitatione *HTr* depremebantur *A* depraemebantur *H*[1] 15 somnii dominantes *L*[1] dormitantes *H* 16 quis *H* spiritalis *om. A* 18 existat *G*[2]*HL* etenim *GLv:* enim *AHT* 20 desinet *AG*[1] 21 XXXI *H* quoque hoc *L*[1]*r* quoque (hoc *eras.*) *L*[2] 23 commemorare *s. l. L, et c* 24 prouintia *L* 25 pontico (o *altera in* a *mutat.*) plures *H* cũplures *L*[1] epistolae *G*[2]*HL* 26 aput *A* 27 inquid *AH*

me uel ad inane gaudium uel ad tristitias infructuosas in-
2 pellent. quot diebus horum recordatione qui scripserunt in-
tentionem pectoris mei a proposita contemplatione reuocabunt.
post quantum temporis digerenda est haec mentis concepta
confusio quantoque labore rursus iste tranquillitatis reparandus
est status, si semel animus litterarum permotus affectu eorumque
recensendo sermones ac uultus, quos tanto tempore dereli-
quit, iterum eos reuisere ipsisque cohabitare animo ac mente
coeperit interesse. quos profecto corporaliter deseruisse nihil
proderit, si corde eos incipiat intueri ac memoriam, quam
saeculo huic renuntians quisque uelut mortuus abdicauit, re-
3 uiuiscens eidem rursus admiserit. haec uoluens in suo pectore
non solum nullam resoluere epistulam definiuit, sed ne ipsum
quidem fasciculum resignare, ne scilicet eorum qui scripserant uel
nomina recensendo uel uultus recordando a spiritus sui inten-
tione cessaret. itaque, ut eum constrictum susceperat, igni tradi-
dit concremandum: ite, inquiens, cogitationes patriae, pariter con-
crematini nec me ulterius ad illa quae fugi reuocare temptetis.

XXXIII. Uidimus etiam abbatem Theodorum, summa sanctitate et scientia praeditum non solum in actuali uita, sed etiam notitia scripturarum, quam ei non tam studium lectionis uel litteratura mundi contulerat quam sola puritas cordis, siquidem uix ipsius quoque Graecae linguae perpauca uerba uel intellegere posset uel proloqui. hic cum explanationem cuiusdam obscurissimae quaestionis inquireret, septem

1 inanem L^1 impellat *L* 2 quod AH^1 recordationes *H* recordationẽ L^1 qui . . . intentionem *om. L* scribserunt *A* 4 dige**renda *H* 5 quantoque . . . est status *om. A* 6 status est *L* *post* semel *rasura 1—2 litt. in A* eorum quoque *H* 7 recensendos L^1 dereliquid *A* dereliqui *HT* dereliquit, t *in ras. 3—4 litt. L* 8 iterum interdum *H* in ipsisque *H* animo *GSHLT:* et animo *Av* et mente *H* 9 coepero *L* profecto quos *L* 11 solo *G* mortuos H^1 reuiuescens *S* 12 eandem L^2v ammisserit *L* 13 reuoluere *A* epistolam G^2H^2L diffiniuit H^1 14 designare *A* scribserunt *A* scripti erant *L* 15 ab *L* sui *om. A* 16 susciperat AG^1H^1 18 nec] ne *L* temptatis H^1 19 XXXII *H* 20 et scientia *AHT:* ac scientia *L* ac perfecta scientia *G cf. Conl. VII, 1 init.* in *om. H* 21 scributurarum *A* tam] tantum *A* 22 quã*m (*non* tu *eras.*) *A* 23 graecae quoque *A* 24 possit *AHL*

diebus ac noctibus in oratione infatigabilis perstitit, donec solutionem propositae quaestionis domino reuelante cognosceret.

XXXIIII. Hic ergo quibusdam fratribus admirantibus tam praeclarum scientiae eius lumen et ab eodem quosdam scripturarum sensus inquirentibus ait, monachum scripturarum notitiam pertingere cupientem nequaquam debere labores suos erga commentatorum libros inpendere, sed potius omnem mentis industriam et intentionem cordis erga emundationem uitiorum carnalium detinere, quibus expulsis confestim cordis oculi sublato uelamine passionum sacramenta scripturarum naturaliter contemplarentur, siquidem nobis non, ut essent incognita uel obscura, spiritus sancti gratia promulgata sint, sed nostro uitio uelamine peccatorum cordis oculos obnubente reddantur obscura: quibus rursum naturali redditis sanitati ipsa scripturarum sanctarum lectio ad contemplationem uerae scientiae abunde etiam sola sufficiat, nec eos commentatorum institutionibus indigere, sicut oculi isti carnales ad uidendum nullius egent doctrina, si modo fuerint a suffusione uel caligine caecitatis inmunes. ideo namque et tanta uarietas erroresque inter ipsos exorti sunt, quod plerique, minime erga purgationem mentis adhibita diligentia prosilientes ad interpretandum eas, pro pinguedine uel inmunditia sui cordis diuersa atque contraria uel fidei uel sibimet sentientes ueritatis lumen conprehendere nequiuerunt.

XXXV. Hic idem cum inopinatus ad meam cellulam intempesta nocte uenisset, quidnam rudis adhuc anachoreta solus agerem paterna curiositate latenter explorans, meque ilico finita

1 orationem *A* infatigabili *L* perstetit G^1L^1 3 XXXIII *H* 4 scributurarum *A* 5 sensus . . . scripturarum *om.* L^1H scribturarum *A* 8 emendationem A^1H 9 oculis *GL* 10 scributurarum *A* uelut naturaliter incipient contemplari *Av cf. praef. §. 6* 11 contēpl**entur *L* ut non *H* 12 sunt *Hv* 13 oculis H^1 obnubentem L^1 redduntur H^2r 14 scribturarum *A* sanctarum scripturarum *L* 16 habunde *H* sufficiet (a *eras.*) *H* nec his eos *H* commentorum *A* 19 et *om.* *L* inter ipsos tractatores G^2 erroresque . inter ipsos . exortę sunt (ambages … tractatores *superscr.*) (errorisque *corr. m. 2*) *L* 21 pinguedine G^2LT^2: pinguidine AG^1T^1 pinguitudine *H* 22 cordis sui *Av* adque *H* uel fidei uel *om.* *A* 23 nequierunt H^1 24 XXXIIII *H* idem AG^1HT: idem senex *L* idem theodorus G^2Sv inopinatis G^1 cellam *A* 25 anachorita AL^1 26 me *H*

uespertina sollemnitate incipientem fessum corpus iam reficere et incubantem psiathio repperisset, protrahens intimo corde suspiria meoque me uocitans nomine: quanti, inquit, o Iohannes, hora hac deo conloquuntur eumque in semet ipsis amplectuntur ac retinent: et tu fraudaris tanto lumine, inerti sopore resolutus? et quoniam nos ad huiusmodi narrationem deuertere patrum uirtutes et gratia prouocarunt, necessarium reor memorabile opus caritatis, quam summi uiri Archebi humanitate sumus experti, huic uolumini commendare, quo puritas continentiae operi caritatis inserta propensius enitescat pulchra uarietate distincta. etenim tunc ratum deo ieiunii munus efficitur, cum hoc fructibus caritatis fuerit consummatum.

XXXVI. Itaque cum de Palaestinae monasteriis ad oppidum Aegypti, quod Dioleos appellatur, rudes admodum uenissemus ibique plurimam turbam coenobii disciplina constrictam et optimo ordine monachorum, qui etiam primus est, institutam mirifice uideremus, alium quoque ordinem, qui excellentior habetur, id est anachoretarum, cunctorum praeconiis instigati sagacissimo corde uidere properauimus. hi namque in coenobiis primum diutissime commorantes, omnem patientiae ac discretionis regulam diligenter edocti et humilitatis pariter ac nuditatis uirtute possessa atque ad purum uitiorum uniuersitate consumpta, dirissimis daemonum proeliis congressuri penetrant
2 heremi profunda secreta. huius igitur propositi uiros conperientes citra Nili fluminis alueum commorari in loco, qui uno latere eodem flumine, alio maris uastitate circumdatus insulam reddit nullis aliis quam monachis secreta expetentibus habitabilem

11] cf. Esai. 58, 6.

1 sollempn. *H* 2 repperisset psiathio *G (non S)* psiatio reperisset *L* imo *Ar* cordis *L* 3 meoque *om. H* inquid *AH*¹ o *om. H* iohannis *H*¹ 4 loquuntur *G*¹ conlocuntur *L* 5 inertis opere . solutus *L* (re *above*) 7 diuertere *AG²H²L²r* prouocauerunt *H* procurarunt *L* 8 memoriale *AH* memoriabile *T* archebii *GL²* 9 humilitate *A* commendere *H*¹ 11 ueritate *L* districta *H*¹ gratum *HLTr* 13 XXXV *H* palestinae *codd.* 14 diulcus *H* deulchos *L* ammodum *L* 16 obtimo *H* instituta *AL* 17 uiderimus *H* 18 anachoritarum *AHL*¹ 19 hii *G*¹*H* 20 primum *om. A* in omnem *G²S* 22 adque *HL*¹ 23 doemonum *G*¹ 24 ac secreta *H* 25 circa *Lr* 26 circumdatos insolam *H*¹ inde reddit *H*

(nec enim cuiquam culturae aptam esse eam salsitas soli ac sterilitas patitur harenarum), ad hos, inquam, summo desiderio festinantes ultra modum sumus labores eorum, quos contemplatione uirtutum et amore solitudinis tolerant, admirati. nam ipsius aquae tanta penuria constringuntur, ut tali eam diligentia scrupuloque dispensent, quali nemo frugalissimorum speciem pretiosissimi uini conseruat et parcit. tribus namque milibus uel eo amplius eam de praedicti fluminis alueo necessariis usibus aduehunt, quod tamen interuallum harenosis diuisum montibus laboris difficultate grauissima duplicatur.

XXXVII. His igitur uisis cum imitationis eorum nos ardor accenderet praedictusque Archebius probatissimus inter eos humanitatis nos gratia ad suam cellulam pertraxisset, explorato desiderio nostro confinxit se de eodem loco uelle discedere ac nobis cellulam suam uelut exinde migraturus offerre, sese id facturum, etiamsi minime adfuissemus, adfirmans. quam rem nos et desiderio commorationis accensi et adsertionibus tanti uiri indubitatam commodantes fidem libenter amplexi cellam cum omni supellectili utensilibusque suscepimus. itaque religiosa potitus circumuentione paucis diebus, quibus construendae cellae pararet inpendia, de loco discedens, reuersus post haec aliam sibi summo labore construxit. quam rursum non longo post tempore superuenientibus fratribus eodemque desiderio cupientibus ibidem commorari simili caritatis mendacio circumuentis cum uniuerso tradidit instrumento. ipse uero erga opus caritatis infatigabilis perseuerans tertiam sibi cellam, in qua commaneret, exstruxit.

XXXVIII. Operae pretium mihi uidetur aliud quoque eiusdem uiri caritatis opus memoriae tradere, quo nostrarum partium

1 salis *H* solis *L* 2 sterelitas G^1H^1 inquam] etiam *L* 5 tantae H^1 7 conseruet *H* parcat H^2 8 uel] et *A* 9 iter uallum L^1 diuisis *H* 11 XXXVI *H* uiris uisis *H* imitationes L^1 13 suum H^1 14 confixit H^1 15 cellam *AL* offerret *A* 16 si etiam *L* adfuisemus *H* quamobrem *AH* 17 *prius* et *om.* *A* 18 adcommodantes *A(v)* 19 suppellectili *G* supelectili *H* suppellectile *L* suscipimus *H* relegiosa G^1 20 potitus S^2v: potius AGS^1HLT circumuentionem G^1 22 rursus L^2 24 mendatio G^1L 27 cõmoraret** (ur *eras.*) *L* instruxit *AHT* 28 XXXVI *(sic)* *H* aliut *A* eius *A* 29 nastrarum A^1

monachi non solum continentiae rigorem, uerum etiam sincerissimum retinere dilectionis affectum unius eiusdemque uiri instituantur exemplo. hic namque non ignobili oriundus familia ad monasterium, quod a praedicto oppido ferme quattuor milibus distat, mundi huius ac parentum affectione contempta a puerilibus annis aufugit. ubi ita uitae suae omnem exegit aetatem, ut numquam prorsus per totos quinquaginta annos non solum uicum, ex quo egressus est, nec fuerit ingressus nec uiderit, sed ne cuiusquam quidem feminae uel ipsius matris suae conspexerit uultum. interea pater morte praeuentus centum solidorum debitum dereliquit. cumque hic esset omni inquietudine penitus alienus, utpote qui uniuersis facultatibus paternis esset extorris, a creditoribus tamen inquietari uehementer conperit
2 matrem. tum hic ab euangelico illo rigore, quo antehac in statu prospero parentibus constitutis nec patrem se in terra norat habuisse nec matrem, pietatis consideratione mollitus ita se habere credidit matrem eique subuenire festinauit oppressae, ut nihil a proposita districtione laxaret. intra monasterii namque claustra perdurans soliti operis pensum sibimet triplicari poposcit, et ibi per totum anni spatium diebus pariter noctibusque desudans debiti modum operis sudore partum creditoribus soluens matrem omni inquietudinis iniuria liberauit, ita eruens eam debiti sarcina, ut nihil de propositi rigore piae necessitatis obtentu pateretur inminui: ita districtionem solitam custodiuit, ut nequaquam pietatis opus maternis uisceribus denegaret, quam pro Christi caritate prius despexerat, pro eius rursum pietate cognoscens.

XXXVIIII. Cum frater nobis optime carus nomine Symeon, penitus Graeci sermonis ignarus, e partibus Italiae commeasset,

1 rigore *L* 4 IIII *G* 5 a *om.* *H* 6 ibi *H* exigit *H* 7 ·L· *G* 9 nec *L* conspexit *A* uultum conspexerit *L* 11 dereliquid *AL* derelinquit H^1 12 utpute $G^1H^1L^1$ paternis facultatibus *Ar* 13 conperit *GHLT:* ubi conspexit *A* 14 hic *om.* *A* antehaec *H* ante L^2 in *om.* *H* 16 nouerat HL^2r 17 eique ita *A* 18 destrictione *L* 19 solitum *A* 21 partum *AG:* paratum *HLT* 23 sarcinam L^1 piae *om.* *H* necessita**s (ti *eras.*) pietatis *H* 24 destrictionem G^1 25 ut *om.* L^1 pietatis *om.* *L* 26 et quam *A* dispexerat H^1 28 XXXVIII *(sic)* *H* obtime *H* simeon *H* 29 grecis L^1 ex *L* commiasset H^1

quidam seniorum, erga eum utpote peregrinum caritatis opus
quodam redhibitionis colore cupiens exhibere, inquirit ab eo
cur otiosus sederet in cella, per hoc coniciens eum tam otii
peruagatione quam penuria necessariarum rerum diutius in ea
durare non posse, certus neminem posse inpugnationes solitu-
dinis tolerare nisi eum, qui propriis manibus uictum sibimet
fuerit parare contentus. quo respondente nihil se nec nosse 2
nec praeualere ex his quae illic exercebantur a fratribus operari
praeter librariam manum, si tamen ullus in Aegypti regione
Latinum codicem usui esset habiturus, tum ille tandem nanctus
occasionem, qua posset desideratum pietatis opus uelut debiti
colore mercari, ex deo haec inuenta est, inquit, occasio: nam
olim quaerebam qui apostolum Latinum hac mihi manu per-
scriberet. etenim habeo fratrem militiae laqueis obligatum et
adprime Latinis instructum, cui de scripturis sanctis aliquid
ad legendum aedificationis eius obtentu transmittere cupio.
itaque Symeone hanc occasionem uelut ex deo oblatam sibi 3
gratanter suscipiente senex quoque colorem, cuius praetextu
pietatis opus libere posset inplere, libentius amplexatus con-
festim non solum uniuersas ei necessitates sub obtentu
mercedum totius anni conuexit, uerum etiam membranas et
utensilia quae ad scribendum necessaria erant conportans re-
cepit post codicem scriptum, nullis usibus uel commodis pro-
futurum (quippe uniuersis in illa regione notitia linguae huius
penitus ignaris) praeter id quod hac subtilitate sumptuque
prolixiore mercatus est, quemadmodum et ille sine confusionis
uerecundia merito laboris et operis sui necessaria uictus ali-

1 utpute *H*[1]*L*[1] 2 reddibitionis *G* redibitionis *H*[2]*L* 3 conitiens *G*[1] 5 certus] certus enim *L* inpugnationis *G*[1] 6 tollerare *G*[1]*L* 7 praeparare *H* nil *L* posse *HL*[1] 8 praeualere] scire *H* 9 nullus *AH*[1]*L*[1] 10 nactus *G*[2]*H*[2]*L* 11 occasione *A* quã *L*[1] possit *AHL* 12 inquid *AH*[1] 13 latinum hac *codd.*: Latina *r* transscriberet *L* 15 scributuris *A* 16 optentu *G*[1] 17 symeonem *A* simeone *H* 18 sub cuius *Ar* huius *H* 19 pietatis opus caritatis *H* possit *AH*[1]*L* inplere *G*: implere *rell.* libenter *AL* amplexatus *AGL*: amplexus *HTr* 20 necessitatis *H*[1] 21 mercedem *H*[1]*L*[1] mercedis *H*[2] 22 recipit *H*[1] 23 scribtum *A* 24 huius linguae *G* 25 ignarus *L*[1] suptilitate *H* 26 prolixiori *H* quemammodum *L* confusione *L* 27 operisui** *A*

menta perciperet, et ipse suae munificentiae pietatem tamquam debiti necessitate conpleret: eo abundantius mercedem sibi conquirens, quo ambitu maiore peregrino fratri non solum uictus necessaria, uerum etiam operis instrumenta et operandi occasionem pariter contulisset.

XL. Sed quoniam in loco, ubi de ieiuniorum et continentiae rigore dicere aliquid proposuimus, adfectio et opera caritatis uidentur admixta, rursum ad propositum reuertentes quoddam puerorum aetate, non sensu, factum memorabile opusculo huic inseremus. nam cum ultra omnem admirationem ficus quidam de Mareotae Libyae partibus uelut rem ante in loco non uisam abbati Iohanni oeconomo in heremo Sciti detulisset, qui dispensationem ipsius ecclesiae temporibus beati Pafnutii presbyteri ab eodem sibi creditam gubernabat, hic confestim eas ad senem quendam, qui in interioribus deserti mala ualitudine laborabat, per duos adulescentulos misit: siquidem decem et
2 octo milibus longe ab ecclesia commanebat. qui pomis acceptis
cum ad praedicti senis tenderent cellam, quod ibi perfacile solet
etiam senioribus euenire, infusa repente densissima nebula tramitem recti itineris perdiderunt. cumque tota die ac nocte
discurrentes per auiam heremi uastitatem nequaquam potuissent
aegrotantis cellulam repperire, tam itineris lassitudine quam
inedia sitique confecti fixis genibus in orationis officio spiritum
3 domino reddiderunt. qui post haec uestigiorum suorum indiciis
diutissime perquisiti, quae in locis illis harenosis tamquam niuibus inpressa signantur, donec ea uel leui uentorum flatu tenuis
harena discurrens rursus operiat, inuenti sunt ficus intactas ut

2 necessitatem *A* habund. H^1 3 quo G^2SL^2: quod AG^1HL^1 6 XXXVIIII *H* 7 rigorem L^1 dicere *om. G* 9 memoriale *H* 10 inserimus *A* inseramus *L* amminirationem *L* 11 mareotę (mareote *H*) libię partibus *HT(r)*: mareote *GL* (*om.* Libyae partibus) lybiae partibus *A* (*om.* Mareotae) non uisam in loco *A* 12 sciti H^1: scitii AG^1H^2 scitii G^2 scithii *LT* intulisset *A* 13 eclesiae *A* pafhnutii *L* pbri *G* presbiteri *L* 14 cũfestim *L* 15 deserto L^1 16 aduliscentulos AG^1H^1 adolescentulos G^2L decim L^1 X et VIII *G* 17 eclesia *A* 19 senioribus deserti uastitate euenire *H* infussa H^1 20 ac] et *Ar* 22 cellolam L^1 reperire G^2L 24 suorum *om. GL fort. recte* indicis H^1 26 inpraesa *H* 27 arena *A*

acceperant reseruasse, eligentes scilicet animam magis quam fidem depositi prodere uitamque potius amittere temporalem quam senioris uiolare mandatum.

XLI. Adhuc unum beati Macari proferetur nobis salutare mandatum, quo libellum ieiuniorum et continentiae tanti uiri claudat sententia. ita inquit debere monachum ieiuniis operam dare ut centum annis in corpore commoraturum, ita motus animi refrenare et iniuriarum obliuisci tristitiasque respuere, dolores quoque ac detrimenta contemnere tamquam cotidie moriturum. in illo namque utilis est prudensque discretio, aequali monachum districtione faciens semper incedere nec permittens sub occasione debilitati corporis de arduis ad perniciosissima praerupta deuolui, in hoc uero magnanimitas salutaris, quae ualeat non solum quae uidentur prospera mundi praesentis despicere, uerum etiam aduersis tristibusque non frangi et ea uelut parua nullaque contemnere, illic habens defixum iugiter suae mentis intuitum, quo cotidie singulisque momentis accersiendum esse se credit.

LIBER SEXTUS.
DE SPIRITU FORNICATIONIS.
CAPITULA.

I. De duplici pugna aduersum spiritum fornicationis.

II. De principali correctione aduersus spiritum fornicationis.

1 acciperant AH^1 elegentes G^1H^1 4 XL *H* beati nobis *H* macari A^1: macarii A^2 machari H^1 macharii GH^2L proferetur A^1Lr: profertur A^2Gc proferimus *H* nobis *om. H* 6 claudet sententiam L^1 inquid AH^1 7 annos L^2 9 contempnere H^1L^1 12 debilitatis *H* pernit. G^1 14 mundi huius praesentis *H* dispicere G^1H^1 15 aduersis trib. q. H^1 aduersitatibus H^2 16 habentes *L* fixum *Ar* adfixum *H* 17 qua cottidie *G* arcessiendum H^1 18 credit. Explicit de spu gastrimargiae (castrim. *L*) liber V (liber V *om. A*) *AGL: om. H* Incipit de spu fornicationis (de fornicatione liber sextus *H*) *AH: om. GL* Capitula de spu fornicationis *A* Incip capitl presentis lib *G* Incipiunt capitula de fornicatione. liber VI. *L: om. H*

22 aduersus *Hr* *titulum om. L; in marg. legitur:* caplm · i · dec 23 correptione *HLT* aduersum *T*

III. Quantum ad superandum fornicationis uitium remedii conferat cum continentia solitudo.

IIII. Quid intersit inter continentiam et castitatem, et an utraque simul semper habeantur.

V. Quod inpugnatio fornicationis solo humano studio non possit euinci.

VI. De peculiari gratia dei in munere castitatis.

VII. Exemplum de agone mundiali secundum sermonem apostoli.

VIII. De conparatione purificationis eorum, qui in terreno agone certamen habituri sunt.

VIIII. Quantam semper cordis puritatem parare dei oculis debeamus.

X. Quod sit indicium perfectae et integrae puritatis.

XI. Quo uitio inlusio nocturna procedat.

XII. Quod carnis puritas sine munditia cordis nequeat obtineri.

XIII. Quae sit purgationis carnalis prima custodia.

XIIII. Quod non laudem studeamus texere castitatis, sed effectum eius exponere.

XV. Quod specialiter castitatis uirtus ab apostolo sanctimonia nuncupetur.

XVI. De alio apostoli testimonio super eadem sanctimonia castitatis.

XVII. Quod spes sublimioris praemii debeat custodiam castitatis augere.

XVIII. Quod, sicut absque humilitate castitas obtineri non potest, ita sine castitate scientia.

XVIIII. Sententia sancti episcopi Basili de qualitate uirginitatis suae.

1 suspirandum *L* conferat remedii *A* 2 solitudo *om.* *H* 3 inter] in *T* et *ante* an *om.* *A* 5 non *om.* *T* 7 peculiare *T* 11 sint *H* 12 quanta *L* spem per *AH* puritate cordis parere *L* 13 debemus *T* 16 sine] se *T* obteneri *H* obtinere *L*[1] 17 purgatio *A* carnis *T* 18 exercere *L* caritatis *HT* 19 affectum *L* expendere *L* 20 uirtutis *L*[1] 21 nuncupatur *HT* n̄cupetur *ex* n̄cupatur *L* 24 praemi *H* 25 agere *HT* 26 castitatis *T* obteneri *H* obtinere *LT* 27 caritate *H* ita sinceritate *T* 28 basilii *HLT* de *om.* *HT*

XX. Qui finis uerae integritatis ac puritatis sit.

XXI. Quemadmodum perfectae puritatis statum retinere possimus.

XXII. Usque ad quem modum possit integritas corporis nostri perduci, uel quod indicium sit ad purum mentis excoctae.

XXIII. Remedia curationis, quibus perfecta possit cordis et corporis nostri puritas permanere.

I. Secundum nobis traditione patrum aduersus spiritum fornicationis certamen est, longum prae ceteris ac diuturnum et perpaucis ad purum deuictum, inmane bellum et quod, cum a primo tempore pubertatis inpugnare incipiat hominum genus, non nisi prius cetera uitia superentur extinguitur. duplex namque est obpugnatio gemino armata uitio consurgens ad proelium. et idcirco similiter ei gemina est acie resistendum, siquidem, ut morbo carnis animaeque concretum uires adquirit, ita nisi utrisque pariter dimicantibus nequeat debellari. nec enim sufficit solum corporale ieiunium ad conquirendam uel possidendam perfectae castimoniae puritatem, nisi praecesserit contritio spiritus et oratio contra hunc inmundissimum spiritum perseuerans, dein continuata meditatio scripturarum, huicque fuerit scientia spiritalis adiuncta, labor etiam opusque manuum, instabiles cordis peruagationes cohercens ac reuocans, et ante omnia fundata fuerit humilitas uera, sine qua nullius penitus uitii poterit umquam triumphus adquiri.

1 Qui finis uerae *om. T* ac *HLT:* et *A* 2 quemammodum *L* statum] suę statum *L* possumus *T* 5 sit *om. L* 6 remedium *H* perfecte *T* posse *H* 7 permanere. Finiunt capitula de spu fornicationis *A* Expliciunt capitula de libro VI. *L: om. GH* Inc) liber *A* Incipit de spiritu fornicationis liber sextus *G* Incipit textus eiusdem libri *L* *nihil inscriptum in H*

10 I *deest in L* nobis] nobis certamen est *A* traditionem *HL*[1] aduersum *T* 11 certamen est *om. A* 14 prius *om. A* 16 praelium *H* ei *om. H* 17 adquiret *H*[1]*S* 18 utriusque *A* demicantibus *L* 19 solum *om. A* ad quirendam (ad *suprascr.*) *H* 20 praecesserit . . . 21 oratio *om. G* processerit *L* 22 dein *GHT:* deinde *A* dehinc *L* continua (ta *suprascr.*) *L* scribturarum *AG*[1] 24 instabilis *AL* cohercens *HLT:* coercens *AG* renouans (mouens *suprascr.*) *H* 25 nullus *L*

II. Principaliter enim uitii huius correctio de cordis perfectione descendit, ex quo etiam huius morbi uirus domini uoce prodire signatur. de corde, inquit, exeunt cogitationes malae, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia et cetera. illud ergo est primitus expiandum, unde fons uitae mortisque manare cognoscitur dicente Salomone: omni custodia serua tuum cor: ex his enim sunt exitus uitae. caro enim eius arbitrio atque imperio famulatur. et idcirco summo studio parsimonia ieiuniorum sectanda est, ne escarum abundantia refecta caro praeceptis animae salutaribus aduersata rectorem suum spiritum deiciat insolescens. ceterum si omnem summam in castigatione tantum corporis conlocemus, anima non similiter a ceteris uitiis ieiunante nec meditatione diuina et spiritalibus studiis occupata, nequaquam ad illud sublimissimum uerae integritatis fastigium poterimus ascendere, illo quod in nobis est principali puritatem nostri corporis infestante. oportet ergo nos mundare prius iuxta sententiam domini id quod intus est calicis et parabsidis, ut fiat et id quod de foris est mundum.

III. Dein cetera uitia etiam usu hominum et exercitio cotidiano purgari solent et quodammodo ipsius lapsus offensione curari: ut puta irae, tristitiae, inpatientiae languor meditatione cordis ac peruigili sollicitudine, fratrum etiam frequentia et adsidua prouocatione sanantur, dumque commota manifestantur

3] Matth. 15, 19. 7] Prou. 4, 23 (LXX). 18] Matth. 23, 26.

1 uiti H^1 2 discendit H^1 3 prodere *L* inquid AH^1 5 illut *A* andum . . . *cap. 6 init.* cunctorum expug *extant in C* 6 mortisque *CGL:* et mortis *v om. AHT* emanare *H* solomone AG^1 7 cor tuum cor L^1 cor tuum HL^2T^2v 8 improperio L^1 10 scarum *C* habundantia *H* refecta *CAGLT:* referta *HSv* 11 deieciat G^1 12 castigationem *C* 13 conlocemus GS^1*:* collocemus *rell.* animam L^1 ieiunantem L^1 14 occupatam L^1 15 illum *AH* sublime *ex* sublimissum *L* 16 principale G^2LT^2v 18 sentiam *L* in**tus *L* parabsidis *CL:* parapsidis *AGHT* 20 dein . . . hominum *euan. in C* deinde *Lc* hominum usu L^1 et *om. H* exer$\overset{ta}{\text{ci}}$tione cotidiana *H* 21 labsus *CA* 22 langor *C* 24 com$\overset{\text{NI}}{\text{mo}}$ta *H*

saepius et crebrius arguuntur, ocius perueniunt ad salutem. hic uero morbus cum corporis adflictione et contritione cordis solitudine quoque ac remotione indiget, ut possit ad integrum sanitatis statum perniciosa aestuum febri deposita peruenire. sicut plerumque certa aegritudine laborantibus utile est, ut cibi noxii ne oculorum quidem ipsorum obtutibus offerantur, ne quod aspectus occasione desiderium eis letale gignatur, ita plurimum confert ad depellendum hunc specialiter morbum quies ac solitudo, ut mens aegra minime diuersis figuris interpellata ad puriorem perueniens contemplationis intuitum facilius pestiferum concupiscentiae fomitem radicitus possit eruere.

IIII. Nemo tamen ex hoc negare nos putet etiam in congregatione fratrum positos inueniri continentes: quod perfacile posse fieri confitemur. aliud enim est continentem esse, id est ἐγκρατῆ, aliud castum, et ut ita dicam in affectum integritatis uel incorruptionis transire, quod dicitur ἁγνόν, quae uirtus illis solis tribuitur maxime, qui uirgines uel carne uel mente perdurant, ut uterque Iohannes in nouo testamento, in ueteri quoque Helias, Hieremias, Danihel fuisse noscuntur. in quorum gradu hi quoque non inmerito reputabuntur, qui post experimenta corruptionis ad similem puritatis statum per laborem longum et industriam integritate mentis et corporis peruenerunt et aculeos carnis non tam inpugnatione concupiscentiae turpis, quam naturae tantummodo motu sentiunt. quem statum 2
dicimus difficillime posse inter hominum turbas adprehendi. utrum uero et inpossibile sit, unusquisque non nostra sen-

1 otius *HL* quantocius *ATc* sanitatem *A: cf. Conl. V, 4, 6* 3 solitudinē *et* remotionē *L*[1] 4 peruit. *G*[1]*L* febra *H*[1] febris *L* febre *H*[2]*S*[2] 6 ne] sine *A* 7 occassione *H* lętale *L* laetale eis *H* 8 depellendum *CGLT:* debellandum *A* ^{de}bellandum *H* morbum specialiter *H* 9 egra minime *ex* egramine *H* 12 nemo ... putet *euan. in C* potest *G* 13 possitos *H*[1]*: om. A* 14 fieri posse *Ac* aliut *A*, *item infra* 15 ENKPATH *CG* ENKPATHN *A* ENKPATIN *L* aufapaan *H* 16 uel] aut *L* afNON *H* autNON *L* 17 solis *om. C* tribuetur *G* uel mente uel carne *Ac* uel mente *om. G* 18 ut *om. L* iohannis *CAG*[1]*H*[1] 19 ac daniel *H* quo *HT* 20 hii *H* experientiā (˜ *add. m. 2*) *H* 22 ad integritatem *L* ^{ad}integritatementis *G* (ad *man. 2*) 23 carnales *ex* carnalis *H* 24 motus *L* sentiant *G*[1] 26 et *om. H* unusquisque nrm̄ non ex nostra *H*

tentia expectet agnoscere, sed conscientiae suae rimetur examine. ceterum continentes multos exsistere non dubitamus, qui inpugnationem carnis, quam uel raro uel cotidie sustinent, seu metu gehennae seu desiderio regni caelorum extingunt atque conpescunt. quos seniores sicut pronuntiant posse non penitus incentiuis obrui uitiorum, ita securos et insauciatos semper exsistere non posse definiunt. necesse est enim quemque in conluctatione positum, quamuis frequenter aduersarium uincat ac superet, et ipsum tamen aliquando turbari.

V. Quapropter si nobis cordi est agonem spiritalem cum apostolo legitime decertare, hunc inmundissimum spiritum superare omni mentis intentione non nostris uiribus confidentes (hoc enim perficere industria humana non praeualet), sed opitulatione domini festinemus. tamdiu namque hoc uitio animam necesse est inpugnari, donec se bellum gerere supra uires suas agnoscat nec labore uel studio proprio uictoriam obtinere se posse, nisi domini fuerit auxilio ac protectione suffulta.

VI. Et reuera cum in omnibus uirtutum profectibus et cunctorum expugnatione uitiorum domini sit gratia atque uictoria, in hoc praecipue peculiare beneficium dei ac speciale donum et patrum sententia et experimento purgationis ipsius manifestissime declaratur his, qui eam meruerint possidere. quodammodo enim exire de carne est in corpore commorantem et ultra naturam est, fragili carne circumdatum carnis aculeos non sentire. et idcirco inpossibile est hominem suis ut ita dixerim pinnis ad tam praecelsum caelesteque praemium subuolare, nisi eum gratia domini de terrae caeno munere castitatis eduxerit. nulla etenim uirtute tam proprie carnales homines

11] cf. II Tim. 4, 7.

1 exspectet cognoscere *H* 2 existere G^2HL 3 sustinentes *L* 4 extinguunt A^2G^2 7 existere G^2HL diffiniunt H^1L quemque *CGHT*: unumquemque *ALv* 8 conluctationem positam G^1 9 ac] et *H* 10 quapropter . . . agonem *euan. in C* 11 legitime *om. A* 12 omni∗∗∗ *A* 13 perficere *om. HT* industria humana perficere *Ac* 15 inpugnare H^1 16 optinere *A* 17 fuerit *om. L* suffultus *A* 18 et . . . uirtutum *euan. in C* 20 bonum *L* 21 experimenta G^1 ipsius *om. G* 22 meruerunt H^1 quodam enim modo *H* 23 est in] et in hoc *L* et *eras. in L* 24 natura *A* 26 pinnis AG^1HT^1: pennis G^2LST^2 praeclarum *H* 27 ceno *H* 28 eduxerit castitatis *A(c)*

spiritalibus angelis imitatione conuersationis aequantur quam merito et gratia castitatis, per quam adhuc in terra degentes habent secundum apostolum municipatum in caelis, quod deposita corruptela carnali habituros sanctos promittitur in futurum, hic iam in carne fragili possidentes.

VII. Audi quid dicat apostolus: omnis qui in agone contendit ab omnibus se abstinet. a quibus omnibus dixerit inquiramus, ut possit nobis spiritalis agonis instructio conparatione carnalis adquiri. illi etenim, qui in hoc agone uisibili student legitime decertare, utendi omnibus escis quas desiderii libido suggesserit non habent facultatem, sed illis tantum quas eorundem certaminum statuit disciplina. et non solum interdictis escis et ebrietate omnique crapula eos necesse est abstinere, uerum etiam cuncta inertia et otio atque desidia, ut cotidianis exercitiis iugique meditatione uirtus eorum possit adcrescere. et ita omni sollicitudine ac tristitia negotiisque 2
saecularibus, affectu etiam et opere coniugali efficiuntur alieni, ut praeter exercitium disciplinae nihil aliud nouerint nec ulli mundiali curae penitus inplicentur, ab eo tantum qui certamini praesidet sperantes cotidiani uictus substantiam et coronae gloriam condignaque praemia uictoriae laude conquirere. atque in tantum se mundos ab omni coitus pollutione custodiunt, ut, cum se praeparant agonum certamini, ne qua forsitan per somnum nocturna delusi fallacia uires minuant multo tempore conquisitas, lamminis plumbeis renium contegant loca, quo scilicet metalli rigor genitalibus membris adplicitus obscenos umores ualeat inhibere, intellegentes se procul dubio esse uincendos nec iam posse propositum certamen demptis uiribus

3] Phil. 3, 20. 4] cf. Matth. 22, 30. 6] I Cor. 9, 25.

1 imitata|tione G^1 6 dicit *L* 9 agone hoc *G* 12 tantummodo *H* 15 dissidia *H* desideria L^1 cottid. *L* exercitis H^1 17 secularibus *G* ab affectu *L* 19 certamine L^1 21 condigneque G^1 23 praeparent H^1 certamina G^1 24 somnium *AHT* 25 consequ(v)itas *H* laminis GH^2 contegant G^1 *et* (ant *in ras.*) *H:* contegunt AG^2LT 26 silicet *H* rigore *GLv* adplicito (appl.) G^2L^2v 27 humores G^2HL ualeant G^2v

adinplere, si prouisam pudicitiae soliditatem fallax noxiae uoluptatis imago corruperit.

VIII. Itaque si agonis mundialis intelleximus disciplinam, cuius exemplo beatus apostolus nos uoluit erudire, docens quanta in illa sit obseruatio, quanta diligentia, quanta custodia, quid nos conueniet facere, qua puritate oportebit custodire nostri corporis atque animae castitatem, quos necesse est cotidie sacrosanctis agni carnibus uesci, quas neminem inmundum contingere etiam ueteris legis praecepta permittunt? in Leuitico namque ita praecipitur: omnis mundus manducabit carnes. et anima quaecumque comederit de carnibus sacrificii salutaris quod est domini, in qua est inmunditia, peribit coram domino. quantum est igitur integritatis munus, sine qua et illi, qui erant sub ueteri testamento, sacrificiis typicis non poterant interesse, et qui mundi huius corruptibilem coronam cupiunt adipisci, nequeunt coronari.

VIIII. Itaque omni custodia cordis nostri sunt latebrae primitus expiandae. quod enim illi in corporis puritate cupiunt adsequi, nos debemus etiam in arcanis conscientiae possidere, in qua dominus arbiter atque agonotheta residens pugnam cursus et certaminis nostri iugiter spectat, ut ea, quae in propatulo horremus admittere, ne intrinsecus quidem coalescere incauta cogitatione patiamur, et in quibus humana cognitione confundimur, ne occulta quidem coniuentia polluamur. quae licet possit hominum praeterire notitiam, sanctorum tamen angelorum ipsiusque omnipotentis dei scientiam, quam nulla subterfugiunt secreta, latere non poterit.

X. Cuius puritatis hoc erit euidens indicium ac plena probatio, si uel nulla imago inliciens quietis nobis et in soporem

10] Leu. 7, 19—20 (LXX).

1 adimplere *AGL* promissam *H* uoluntatis H^1T 2 corrumperit H^1T 3 intellegimus *H* 6 conueniat *H* 11 ederit *H* 14 et *GHLT:* etiam *Av* 17 primitus latebrae *L* 19 debere *A* etiam *om. L* in arcanis] in cordis archanis *H* in cordis *L* conscientia *L* 20 agonitheta G^2HL 21 et] atque *H* spectat *Gr et duo codd. apud Cuyckium:* expectat *ASLT* expectet *H* 22 amittere *L* coaliscere *A* 23 in *s. l. G* 24 conibentia *GL* 25 tamen] namque *A* 27 supterfugiunt *A* 28 plana *H* 9 inliciens *Ar:* decipiens *GHLTc* quiescentibus *Av* sopore *L*

laxatis occurrat, uel certe interpellans nullos concupiscentiae motus ualeat excitare. licet enim ad plenam peccati noxam talis commotio minime reputetur, tamen necdum perfectae mentis indicium est nec ad purum excocti uitii manifestatio, cum per fallaces imagines huiusmodi operatur inlusio.

XI. Qualitas enim cogitationum, quae distentionibus diei neglegentius custoditur, probatur quiete nocturna. et idcirco cum intercesserit aliqua talis inlusio, non culpa somni credenda est, sed neglegentia temporis praecedentis et manifestatio morbi latentis intrinsecus, quem non primitus noctis hora parturiit, sed intimis animae reconditum fibris ad cutis superficiem somni refectione produxit, arguens occultas aestuum febres, quas per totum diei spatium noxiis cogitationibus pasti contraximus: ut solent malae quoque ualitudines corporum non ea colligi tempestate in qua uidentur emergere, sed neglegentia sunt praeteriti temporis adquisitae, quo pastus quis inprudenter escis contrariis noxios umores sibimet letalesque contraxit.

XII. Ideoque humani generis creator et conditor deus, opificii sui naturam prae omnibus emendationemque cognoscens, illic curam adhibuit medicinae, unde causas morbi principaliter nouerat emanare quicumque, inquiens, uiderit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus est eam in corde suo. petulantes oculos notans non tam eos arguit quam illum interiorem sensum, qui officio eorum male utitur ad uidendum. cor namque est aegrum et saucium libidinis telo quod ad concupiscendum uidet, beneficium intuitus recte sibimet a creatore concessum suo uitio ad operum prauorum ministeria contorquens et in semet ipso reconditum concupiscentiae morbum contemplationis occasione producens. idcirco

21] Matth. 5, 28.

1 nullus *HL* 6 ***non distinguit*** *H* distinctionibus *L* 8 somnii *HL* 9 neglig. *G*¹ 10 ora parturit *H* 11 reconditus *L* febris *H*¹*L*¹ 12 perduxit *H* 13 febris *L* 14 ualetudines *A* ualitudinis *L*¹ 15 collegi *H*¹ in *om. Ar* neglig. *G*¹ 17 escis saluti contrariis *Lv* humores *L* letalisque *H*¹ letalesque *L* 18 XI *H* opifici *H*¹ 19 emendationisque *A* emendationesque *T* 20 principalis *A* 22 concupiscendam *H*¹ mechatus *G*¹*H* 23 nutans *H* 25 sauciatum *H* 28 ipsum *A* 29 occassione *H*

ergo huic praecipitur salutare mandatum, cuius uitio pessimus languor uisus occasione procedit. non enim dicitur 'omni custodia serua tuos oculos', quos utique oportuit principaliter custodiri, si ex ipsis concupiscentiae prodiret affectus (nihil enim amplius oculi quam simplex animae praebent uisionis officium), sed dicit: omni custodia serua tuum cor, illi potissimum inposita medicina, quod ubique abuti potest oculorum ministerio.

XIII. Haec igitur erit purgationis huius prima custodia, ut, cum menti nostrae memoria sexus feminei per subtilem suggestionem diabolicae calliditatis obrepserit, primum recordatione praemissa matris, sororum uel parentum seu certe feminarum sanctarum quantocius eam de nostris recessibus extrudere festinemus, ne, si fuerimus in ea diutius inmorati, occasionem sexus semel indeptus inlex malorum ad eas personas exinde subtiliter deuoluat ac praecipitet mentem, per quas noxias cogitationes possit inserere. quamobrem illius praecepti iugiter meminisse debemus: omni custodia serua tuum cor, et secundum dei principale mandatum sollicite serpentis obseruare noxium caput, id est cogitationum malarum principia, quibus serpere in animam nostram diabolus temptat, nec sinamus per neglegentiam penetrare in cor nostrum reliquum eius corpus, id est oblectationis adsensum, qui procul dubio, si fuerit intro-
2 missus, morsu uirulento mentem interimet captiuatam. emergentes etiam peccatores terrae nostrae, id est sensus carnales, in matutinis sui ortus nos oportet extinguere, et dum adhuc

6] Prou. 4, 23 (LXX). 18] l. c. 19] cf. Gen. 3, 15. 25] Ps. 100, 8.

1 praecipitur *om. H* 2 occupatione *H* 4 custodire *A* proderit H^1L^1 procederet H^2 6 illo *A* 7 utrobique *L* utique *T* potest ad uidendum oculorum *A* 9 XII *H* 10 mentis *L* memoriam *AL* feminae *A* suptilem *AH* suggessionem *A* subiectionem *L* 12 sororis *A* sororumque *HT* 13 quantotius GH^2L quamtotius H^1 eam de] eandem de H^1 eandem L^1 14 nisi L^1 inmorari G^1 demorati *H* occasione G^2H^2 occassione H^1 15 illex G^2 index L^2 16 suptiliter reuoluat *A* 17 cogitationis H^1 20 malorum G^1H^1 21 diabulus *H* 22 neglig. G^1 corporis *L* 23 oblectationes H^1L^1 24 murso uirolento H^1 interimit *L*

paruuli sunt adlidere filios Babylonis ad petram, qui nisi dum tenerrimi sunt fuerint enecati, adulti per coniuentiam in perniciem nostram ualidiores insurgent aut certe non sine magno gemitu ac labore uincentur. dum enim fortis, spiritus scilicet noster, domum suam custodit armatus, recessus cordis sui dei timore communiens, in pace erit omnis substantia eius, id est emolumenta laborum ac uirtutes longo tempore conquisitae. si autem fortior superueniens uicerit eum, id est diabolus cogitationum consensu, arma eius diripiet, in quibus confidebat, id est memoriam scripturarum uel timorem dei, et spolia eius diuidet, uirtutum scilicet merita per contraria uitia quaeque dispergens.

XIIII. Et ut cuncta praeteream, quae in sanctis scripturis ob laudem uirtutis huius inserta sunt (non enim mihi propositum est laudem texere castitatis, sed de qualitate ipsius, uel quemadmodum adquiri et custodiri debeat quiue sit finis eius, patrum traditionibus explicare), unam tantummodo ponam apostoli beati sententiam, qua pateat qualiter illam Thessalonicensibus scribens uirtutibus praetulerit uniuersis, tali eam uerbi nobilitate commendans.

XV. Haec est, inquiens, uoluntas dei, sanctificatio uestra. et ne forte dubium nobis relinqueret uel obscurum, quidnam sanctificationem uoluerit appellare, utrum iustitiam an caritatem an humilitatem an patientiam (in omnibus enim istis uirtutibus creditur adquiri sanctificatio), infert et manifeste designat, quid proprie sanctificationem uoluerit appellare: haec est uoluntas dei, sanctificatio uestra, ut abs-

1] Ps. 136, 9. 4] Luc. 11, 21. 8] l. c. 22. 21] I Thess. 4, 3. 27] l. c. 3—5.

1 babyllonis *A* babilonis *H* 2 teneri *H* enecti H^1 conibentiam *GL* 3 pernit. G^1L insurgunt *HL* 4 uincuntur *L* 5 scilicet spiritus *Hv* 6 sui cordis *L* commonens H^1 8 longo] multo *A* conquaesitae H^1 9 uincerit G^1H^1 diabulus *H* consensum L^1 11 scribturarum *AH* 13 XIII *H* scribturis *A* 14 laude *A* propositum mihi *H* 15 de qualitate] qualitatem *Av* 16 quemammodum *L* et] uel *AHv* qui uel *G* 18 beati apostoli *Hv* thesalonic. *H* 19 praetulerat H^1 21 XIIII *H* 22 uobis reliquerit L^1 24 an *post* caritatem *om. L* 26 quod L^1

tineatis uos, inquit, a fornicatione, ut sciat unusquisque uestrum uas suum possidere in honore et sanctificatione, non in passione desiderii, sicut et gentes quae ignorant deum. uide quibus eam laudibus prosequatur, honorem uasis, id est corporis nostri, et sanctificationem appellans eam. igitur e contrario, qui in passione desiderii est, in ignominia et inmunditia consistit et alienus a
2 sanctificatione uersatur. tertio quoque post pauca infert, rursus eam sanctimoniam pronuntians: non enim uocauit nos deus in ignominiam sed in sanctimoniam. itaque qui haec spernit, non hominem spernit sed deum, qui etiam dedit spiritum suum sanctum in nobis. auctoritatem praecepto suo inuiolabilem iunxit dicens qui haec spernit, id est quae de sanctimonia praefatus sum, non hominem spernit, hoc est me qui haec praecipio, sed deum, qui in me loquitur, qui etiam spiritui suo sancto cor nostrum habitaculum deputauit. cernis simplicibus uerbis ac puris quibus eam praeconiis quantisque extulerit laudibus, primum uirtuti huic sanctificationem proprie tribuendo, deinde per hanc adserens uas nostri corporis inmunditia liberandum, tertio, quod abiecta ignominia et contumelia in honore sit et sanctificatione mansurum: postremo, quae summa est perfecti praemii ac beatitudinis remuneratio, per hanc habitatorem pectoris nostri sanctum fore spiritum designauit.

XVI. Et licet ad finem libelli tendat oratio, aliud adhuc simile huic praeter promissum eiusdem apostoli testimonium ponam. ad Hebraeos namque scribens pacem, inquit, sectamini cum omnibus, et sanctimoniam, sine qua nemo

9] l. c. 7—8. 15] II Cor. 13, 3. 16] cf. Eph. 2, 22. 27] Hebr. 12, 14.

1 inquid *AH* 2 suum uas *L* sanctificatione et honore *Lv et Uulg.* 4 ignorant] non nouerunt *L* uides *Ar cf. contra Nestor. IIII, 11, 2* 7 et in inmunditia *AL²c* et in ignominia et inmunditia *H* 8 rursum *H* 9 deus *om. AG* 10 ignominiam *GHLT:* immunditiam *Ar et Uulg.* sanctificationem *Gr et Uulg.* 12 sanctum suum *H* 13 iunxit *H* 14 sanctimonio *H¹* 18 uirtutibus *L¹* 20 ab inmunditia *GLv* 21 contumilia *A* 22 summa sit perfectio *H* hac *L¹* 25 XV *H* aliut *A* 26 premissum *S: cf. pag. 123, 17* 27 hebreos *codd.* inquid *H*

uidebit deum. hic quoque euidenter sine sanctimonia, quam solet integritatem mentis uel puritatem corporis appellare, pronuntiauit deum penitus uideri non posse. siquidem et hic similiter infert eundem sensum explanans: *ne quis fornicator aut profanus ut Esau.*

XVII. Itaque quantum sublime caelesteque est praemium castitatis, tanto grauioribus aduersariorum insidiis lacessitur. et idcirco propensius nobis est non solum continentia corporis, uerum etiam contritio cordis adsiduis orationum gemitibus adhibenda, ut clibanus carnis nostrae, quem rex Babylonius incentiuis suggestionum carnalium succendere non desistit, descendente in corda nostra rore sancti spiritus extinguatur.

XVIII. Ut enim hanc seniores aiunt adprehendi non posse, nisi prius humilitatis in corde fundamenta fuerint conlocata, ita ne ad fontem quidem uerae scientiae perueniri posse definiunt, donec penetralibus animae nostrae radix uitii huius insederit, et possibile quidem esse integritatem sine scientiae gratia repperiri, inpossibile uero scientiam spiritalem sine integritatis castimonia possideri, quia et diuersa sunt dona et non omnibus una gratia spiritus sancti tribuitur, sed ad quam se unusquisque studio uel industria sua dignum aptumque praebuerit. denique cum in omnibus apostolis sanctis uirtus integritatis perfecta fuisse credatur, abundantius tamen scientiae donum exuberauit in Paulo, quia se ad hanc aptum sollerti studio atque industria praeparauit.

XVIIII. Fertur sancti Basili Caesariensis episcopi districta sententia: et mulierem, inquit, ignoro, et uirgo non sum. in tantum intellexit incorruptionem carnis non tam in mulieris

4] l. c. 16. 10] cf. Dan. 3.

6 *non distinguit H* 8 *ante* et *in H cap. 16 incipit* 9 assiduis *AL* 10 babyllonius *A* babilonius *H* 11 suggessionum *A* discendente in corde H^1 13 XVII *H* aiunt seniores hanc *A* 14 collocata *GSL* 16 penetralibus *G:* penetrabilibus AH^2LS penetrabilius H^1 17 insiderit *S* esse *om. A* integritatem corporis *L* scientiae gratia] scientia *A* 18 reperiri G^2HL 20 distribuitur *L* 21 quisque studio . . . *VII, 1* erga deum te *extant in C* 23 scientia *L* 24 solerci H^1 solerti *L* 25 adque *C* 26 *non distinguit H* fertur . . . epis *euan. in C* basili A^1*:* basilii A^2GHLT cessariensis *H* destricta CG^1L^1 27 inquid *CHT: om. A*

esse abstinentia quam in integritate cordis, quae uere incorruptam perpetuo sanctimoniam corporis uel timore dei uel castitatis amore custodit.

XX. Itaque hic est integritatis finis ac perfecta probatio, si quiescentibus nobis titillatio uoluptatis nulla subrepserit ac pro necessitate naturae nobis inconsciis concretiones egerantur obscenae. quas sicut abscidere per omnia et in perpetuum amputare supra naturam est, ita reuocare ad ineuitabilem rarissimamque naturae necessitatem summae uirtutis est, quae pulsare monachum duobus interpositis mensibus solet. quod tamen dictum sit secundum nostram experientiam, non secundum sententiam seniorum, a quibus etiam hae memorati temporis indutiae admodum iudicabantur angustae, ne, si hoc modo quo ab ipsis percepimus uoluerimus exponere, his forte, qui pro neglegentia sua uel remissiore studio puritatem hanc minus experti sunt, incredibilia uel inpossibilia descripsisse credamur.

XXI. Quem statum ita tenere perpetuo poterimus ac numquam naturalem modum nec tempus excedere superius conprehensum, si deum non solum secretorum actuum nostrorum, uerum etiam cogitationum cunctarum diurnum pariter nocturnumque inspectorem esse et conscium cogitemus, ac pro omnibus quae in nostro corde uersantur, sicut pro factis et operibus nostris, rationem nos ei reddituros esse credamus.

XXII. Huc usque igitur festinandum est nobis et eo usque aduersus animae motus uel carnis incentiua pugnandum, donec

1 abstinentiam *A* in *s. l. GH* integritatem *A* incorruptum *C* 2 perpetuo *om. H* dñi *H* 3 amorem L^1 4 XVIII *H* itaque . . . ac *euan. in C* 5 uoluntatis *H* 6 concretionis H^1 8 anputare *A* super L^1r 10 interpossitis *H* 11 sitam *H* peritiam *L* 12 quibus] senioribus enim *A* he* *G* haec H^1 13 induciae *H* iudicabuntur AG^2T indicabantur *L* ne si S^2: nisi $CAGS^1L$ si *HT* 14 quod *L* percipimus L^1 recepimus *ex* recipimus *H* is *L* 15 negligentia G^1 neglegentiã suã L^1 remissione G^1T remissiori *L ex corr.* remissione studii *A* 16 describsisse *A* discripsisse G^1H^1 18 XVIIII *H* *non distinguit A* quem . . . perpetuo po *euan. in C* perpetuo tenere *AHT* 20 nisi *A* 21 cunctarum] internarum *Ar* diuturnum H^1 25 XXI *A* *non distinguit H* huc usque . . . est no *euan. in C* nobis est *S* 26 animi *S*

ista carnis condicio necessitatem naturae expleat, non suscitet uoluptatem, concretam exuberantiam sine ullo pruritu noxaque propellens, non pugnam suscitans castitati. ceterum mens, dum adhuc dormiens imaginum uisione deluditur, nouerit se necdum ad integram perfectionem castitatis excoctam.

XXIII. Igitur ut inlusiones hae ne dormientibus quidem nobis subrepere ualeant, aequale moderatumque est semper tenendum ieiunium: quisquis enim mensuram districtionis excesserit, necesse est ut modum quoque remissionis excedat. qua inaequalitate detentus ab hoc tranquillitatis planissimo statu sine dubio reuocabitur, nunc quidem nimia inanitate defectus, nunc autem cibo propensiore distentus. cum inmutatione siquidem refectionis qualitatem quoque puritatis nostrae necesse est inmutari. deinde iugis humilitas ac patientia cordis adhibenda perpetuo est atque intenta aduersus iram uel ceteras passiones per diem cautio. ubi enim furoris insidet uirus, libidinis quoque necesse est incendium penetrare. ante omnia uero peruigil necessaria est sollicitudo nocturna. nam sicut puritas et custodia diei nocturnam praeparant castitatem, ita nocturnae uigiliae cordi pariter et obseruationi diurnae statum solidissimum roburque praemittunt.

1 conditio *GLS* necessitatis L^1 2 uoluntatem *H* proritu H^1 noxaque $G^2H^2S^2$: noxiaque *C ut uid. et* S^1 noxiamque AG^1H^1L 3 castitati uoluntatiq. *H* 5 integrum *L* perfectione L^2 excoctamq. peruenire *H* 6 XXII *A* XX *H* igitur . . . dormien *euan. in C* ut *om. L* 7 subrepere CG^1: subripere *rell.* semper est *L* 8 destrictionis CL^1 distinctionis H^1 9 utut H^1 10 quia H^1L^2 plenissimo *Ar* 12 prosperiore *L* imutatione *L* 14 immutari *CL* 15 adque intanta *C* 16 passiones ceteras *H* insedet *C* insederit *ex* insiderit *L* 18 peruigili *C* peruigel *A* 19 et] ex *A* 20 obseruationis G^2 obseruatione H^1L^1 diuturnae H^1 21 roborque G^1H^1 praemittunt. INCP̄·DEFILARGYRIA·LIB·VII· *sic C, in quo capitulatione omissa statim libri VII capitulum primum sequitur* Explicit de sp̄u fornicationis (de fornicatione *L*) liber VI (sextus *GH: om. A*) *AGHL* Incipit de sp̄u filargyriae *A* Incipit de filargiria liber septimus *H* Incipit de sp̄u fylargiriȩ liber VII *L: om. G hoc loco* Incip̄ capit̃ libri sequent̃ *G* Incipiunt capitula eiusdem libri *L: om. AH*

LIBER SEPTIMUS.

DE SPIRITU FILARGYRIAE.

CAPITULA.

4 nobis sit *H* hilum *A*¹ filargiriae *H (passim)* fylargiriae *L (passim)* 5 ut *HLT:* sicut et *A* 6 pernitiosus *L* moribus *L*¹ 7 naturalis *A* 8 insint *A* 9 ducamus *L* *om.* *A* 10 modum *L* 13 inuitiis *H* uitiis *r* fylargiriȩ *L* 16 pecuniā *L* 18 labore *L* qui ante] quante *H* 20 occasiones *H* 21 requirentur *H* 22 exemplum enim *H* 23 est obligatus *H* 24 conferunt seniorib. *H* emendatione *H* 26 moribus *H* 27 a *om.* *H* quod *L*

XVI. Cuius testimonii se colore tueantur, qui exui facultatibus suis nolunt.

XVII. De renuntiatione apostolorum et ecclesiae primitiuae.

XVIII. Quod, si apostolos imitari uelimus, non debeamus nostris definitionibus uiuere, sed illorum exempla sectari.

XVIIII. Sententia sancti episcopi Basili aduersus Syncletium prolata.

XX. Quam ignominiosum sit a filargyria superari.

XXI. Quemadmodum superanda sit filargyria.

XXII. Quod possit quis etiam non habens pecunias filargyrus iudicari.

XXIII. Exemplum de Iuda.

XXIIII. Quod filargyria nisi nuditate uinci non possit.

XXV. De exitu Annaniae et Sapphirae et Iudae, quem filargyria inpellente subierunt.

XXVI. Quod filargyria lepram animae inferat spiritalem.

XXVII. Testimonia de scripturis, quibus perfectionem desiderans edocetur non resumere quae renuntians abdicauit.

XXVIII. Quod aduersus filargyriam uictoria non aliter possit nisi nuditate conquiri.

XXVIIII. Quemadmodum possit nuditas a monacho retentari.

XXX. Remedia contra morbum filargyriae.

XXXI. Quod non possit quis filargyriam uincere nisi in coenobio perseuerans, et quemadmodum possit ibidem permanere.

1 se colere *H* colore se *A* colore (*om.* se) *L* quiq. *H* 3 eclesiae *A* primitiuerum (e *suprascr.*) *L* 4 apłs *H* uellimus *H* debeamus *LT:* deberemus *A* debemus *Hr* 5 diffinitionibus *H* difin. *L* 6 basili *AT:* basilii *HL* sincletium *L* senclitium *T* 8 sit *om. L* 9 quemammodum *L* 10 filargirius *H* fylargicus *L* 13 nisi in *H* posse *H* 14 sapphyrae *A* saffyre *H* saffirę *L* et Iudae *om. A* philargiria *L* filargyria . . . 16 quod *om. H* 15 implente (el *suprascr.*) *L* 16 philargiria *L* libram *L*[1] 17 scribturis *AH* 19 phylargiriam *L (passim)* uictoriã *L* aliter non *H* 21 monacho nuditas (*om.* a) *A* 23 in *om. HL* 24 permanere. Finiunt capitula de sp̃u filargyriae *A* ExplicIunt capitula *L: om. GH* Inc, liber *A* Incipit de sp̃u hlargiriae (phy *m. 2 suprascr.*) liber septimus *G* Incipit***** liber de phylargyria *L: om. H*

I. Tertius nobis conflictus est aduersus filargyriam, quam nos amorem pecuniarum possumus appellare, peregrinum bellum et extra naturam nec aliunde in monacho sumens principium quam de corruptae ac torpidae mentis ignauia, et plerumque initio abrenuntiationis male arrepto et erga deum tepido amore fundato. cetera namque uitiorum incitamenta humanae inserta naturae uelut ingenita uidentur in nobis habere principia, et quodammodo inuiscerata carni ipsique propemodum coaeua natiuitati discretionem boni malique praeueniunt, et licet prima arripiant hominem, longo tamen labore uincuntur.

II. Hic uero morbus posterius superueniens et extrinsecus accedens animae quanto facilius caueri potest ac respui, tanto neglectus et intromissus semel cordi fit perniciosior cunctis difficiliusque propellitur. malorum namque omnium efficitur radix, multiplices fruticans fomites uitiorum.

III. Ut puta carnis simplices motus nonne uidemus non solum in pueris, in quibus adhuc innocentia boni malique praeuenit discretionem, uerum in paruulis atque lactantibus? qui cum ne initium quidem ullius libidinis in semet ipsis habeant, motus carnis naturali incitamento sibi inesse designant. irae quoque aculeos truces nonne similiter in paruulis iam uigere conspicimus, et antequam patientiae uirtutem agnoscant, iniuriis eos cernimus commoueri et uerborum sentire etiam per iocum contumelias inrogatas? ac nonnumquam, cum desint uires,
2 uoluntas tamen ultionis ira instigante non deest. nec hoc dico quo uocem naturam conditionis in culpam, sed quo adseram motus hos, qui procedunt ex nobis, quosdam quidem utilitatis causa nobis insertos, quosdam uero neglegentiae uitio ac malae

14] I Tim. 6, 10.

1 I *om. L* tertius . . . 2 amorem pe *euan. in C* est conflictus *L* filargiriam *GH* (*ita H passim*) fylargiriam *L* 4 turpidae *CL* turbidae *H* 5 renuntiationis *A* 6 *post* fundato *in H cap. 2 incipit* 10 arripient G^1 11 III *H* intrinsecus L^1 12 accidens G^2LSr 13 pernit. *L* 15 fructificans *HLTv* 16 *non distinguit H* motos L^1 17 et mali *H* 19 nec *H* 20 motos H^1 tamen carnis *H* 21 iam *om. G* 24 contumelias] iniurias *Ar* 26 conditionis *(ita codd.)* . . . adseram *om. H* 28 causam L^1 in nobis *H*

uoluntatis arbitrio extrinsecus introduci. namque hi quos supra diximus motus carnales ob reparationem subolis et posteritatis propaginem suscitandam utiliter sunt corpori nostro prouidentia creatoris inserti, non ad perpetranda flagitia stuprorum et adulteria, quae legis etiam auctoritate damnantur. irae etiam acu- 3
leos nonne saluberrime nobis intellegimus adtributos, ut nostris uitiis et erroribus indignantes uirtutibus potius ac spiritalibus studiis occupemur, omnem caritatem deo et patientiam nostris fratribus exhibentes? tristitiae quoque utilitas quanta sit nouimus, quae inter cetera uitia, cum in contrarium affectum est mutata, numeratur. est enim et secundum dei timorem pernecessaria et secundum saeculum admodum perniciosa, ut docet apostolus dicens: quae enim secundum deum est tristitia, paenitentiam ad salutem stabilem operatur: saeculi autem tristitia mortem operatur.

IIII. Non ergo, si dixerimus hos motus a creatore nobis insertos, ex eo culpabilis ille uidebitur, si nequiter his abusi maluerimus eos ad noxia potius ministeria detorquere, et uelimus pro infructuosis ac saecularibus lucris, non pro salutari paenitentia et uitiorum correctione tristari, uel certe si non nobismet ipsis utiliter, sed contra interdictum domini nostris fratribus irascamur. et si ferrum quis ad necessarium et utile ministerium contributum ad necem uoluerit insontium detorquere, non ex hoc infamabit materiae conditorem, si, quod ille ad usum bene uiuendi aptum ac necessarium praestitit, iste hoc usus est ad nocendum.

V. Dicimus tamen quaedam uitia sine ulla praecedente naturali occasione concrescere, sed solius corruptae ac malae

13] II Cor. 7, 10. 21] cf. Matth. 5, 22.

1 intrinsecus *L* introductos *Ar* hii H^1T hi namque *Av* 2 sobolis GH^2Lv prosperitatis *L* 6 adtributus H^1 7 uitis H^1 irascentes *Av* 8 dño *H* 10 cum *et* 11 *prius* est *om. A* 11 motata H^1 muneratur *T* connumeratur *Av* et *om. L* 12 sc̄lm *G* seculum *L* ammodum *L* pernit. *GL* 13 docet] docens H^1 14 penitentiam *GH* 16 motos H^1 insertos nobis *Ac* 17 abuti malluerimus H^1 18 uellimus G^1H^1 19 secularim' G^1 20 pe̊nitentia *G* penit. *H* paenitentiae *L* correptione GH^2 corruptione H^1 21 nostri *Lr* 22 ut si H^2 23 misterium *H* innocentium *H* 24 infamauit *L* 26 est] sit *L* 27 praecedente *GT*: praecedenti *AHL*

uoluntatis arbitrio, ut est inuidiae ipsiusque etiam filargyriae: quae cum nulla habeant in nobis de naturali instinctu principia, extrinsecus contrahuntur. quae tamen quantum facilia sunt ad cauendum et oportuna ad declinandum, tantum occupatam mentem atque possessam miseram faciunt uixque ad sanitatis concedunt remedia peruenire, siue quod non merentur curari celeri medicina qui ab his sauciati sunt, quos uel ignorare uel uitare uel facillime uincere potuerunt, uel certe quod male fundati uirtutum structuram et perfectionis suscipere culmen indigni sunt.

VI. Quamobrem nulli uilis despectusque uideatur hic morbus, qui sicut potest perfacile declinari, ita si quemquam possederit, ad sanitatis remedia uix peruenire concedit. receptaculum namque est uitiorum malorumque omnium radix, et inextricabilis nequitiae fomes efficitur dicente apostolo: *radix omnium malorum est filargyria*, id est amor pecuniae.

VII. Haec igitur cum remissam tepidamque monachi possederit mentem, primitus eum in exigua summa sollicitans iustos quosdam et uelut rationabiles ei colores, ob quos uel reseruare sibi aliquid pecuniae debeat uel parare, describit. nam et ea quae praebentur in monasterio queritur non esse sufficientia et sano robustoque corpore uix posse tolerari. quid faciendum si ualitudo mala carnis emerserit et reconditum non fuerit aliquid peculiare, quo sustentetur infirmitas? praestationem monasterii esse pertenuem et neglegentiam erga 2 aegrotantes maximam. si proprium aliquid non fuerit quo cura corporis ualeat adhiberi, misere esse moriendum. ipsum etiam uestimentum non sufficere quod praebetur, nisi procurauerit

15] I Tim. 6, 10.

1 noluntatis *H* fylargiriae *L* 2 instrictu *H*[1] 6 sanitatum *L* remedia concedunt *H* 7 qui] quia *L* his ipsis *H* quos *AGS*[1]*L*: quae *S*[2]*HTv* 11 *non distinguit H* dispectusque *AG*[2]*H*[1]*L*[1] 12 possiderit *AL*[1]*S*[1] 15 fomis *AL*[1] 16 est *post* malorum *om. AH*[1] filargiria *H* fylargiria *L* 17 VI *H* possederit (possiderit *H*[1]) monachi *Hc* 18 eam *L* exiguam *L*[1] 20 aliquit *L*[1] 21 quaeritur *AH*[1]*L* 25 monasterii *om. AHT: rasura longior in L* negligentiam *G*[1] 26 si proprium si *L* 27 moriendum fame *H*

unde sibi aliud ualeat exhibere. postremo nec diu posse in
eodem loco uel monasterio commorari, et nisi parauerit sibi
uiatici sumptus euectionisque transmarinae mercedem, non posse
cum uoluerit transmigrare, et necessitate inopiae coartatum
laboriosam ac miserabilem absque ullo profectu uitam iugiter
toleraturum, inopem quoque se semper ac nudum non sine in-
properio aliena substantia sustinendum. itaque cum huiusce- 3
modi cogitationibus laqueauerit mentem, qualiter unum saltim
denarium adquirere possit excogitat. tum peculiare opus, quod
exerceat abbate nescio, sollicita mente perquirit. quod uendens
clam et optato tandem potitus nummo, qualiter eum duplicet,
acrius uehementiusque torquetur, ubi reponat cuiue eum credat
ambiguus. deinde quid ex eo coëmere qualique illum commercio
ualeat duplicare, cura grauiore distenditur. cumque illi et hoc
ex uoto cesserit, auidior fames adcrescit auri tantoque uehe-
mentior suscitatur, quanto etiam summa lucri maior adponitur.
cum pecuniae etenim incremento rabies cupiditatis augetur.
tum deinde uita longaeua promittitur, senectus incurua, in- 4
firmitates diuersae atque prolixae, quae, nisi maior summa in
iuuentute fuerit praeparata, tolerari in senecta non possint.
agitur itaque infelix anima serpentinis nexibus obligata, dum
materiam male concretam nequiore cura concupiscit augere,
pestem sibi qua dirius inflammetur ipsa parturiens, totaque
lucri cogitatione possessa nihil aliud respicit cordis intuitu
quam unde pecuniam parare ualeat, per quam possit de mo-
nasterii disciplina quantocius euolare, nullam exhibens fidem,
ubi potuerit nummi spes aliqua refulgere. pro hac non men- 5
dacii, non periurii, non furti facinus admittere perhorrescit,

1 aliut *A* 4 uoluerint *H*¹ cohortatum *L* 6 tolleraturum *G*¹ se quoque *AHTc* 7 sustentandum *AHTv: cf. p. 140, 26* *post* sustentandum *in A cap. 8 incipit* 8 eius laqueauerit *L* 9 excogita·tũ (t *eras.*) *L* peculiariter *H* 10 abbatem *L*¹ nesciente *H* uindens *A* 11 obtato *H*¹ potius *H*¹*LT*¹ 12 eum] illut *A* 13 emere *L* illut *A* eum *HTv* commertio *G* cummercio *H*¹ comertio *L* 14 grauiori *H* 15 famis *G*¹*H*¹*L* uehementius *HLv* 17 mento . . . *pag. 134, 21* contentus non *extant in C* 18 tunc *L* 19 adque *C* 20 senectute non possit *H, in quo statim cap. 7 incipit* 22 nequiori *H* 23 durius imflammetur *L* 24 aliut *A* intuitu] intuit *C* 26 quantotius *GHL* 27 mendacii crimen *H* 28 amittere *L*

non fidem frangere, non iracundiae noxio furore suppleri, si quoquam a spe quaestus deciderit, non honestatis, non humilitatis modum transcendere pertimescit, fitque ei per omnia, ut aliis uenter, ita huic aurum et spes lucri pro deo. unde beatus apostolus huius morbi noxia uenena prospiciens non solum eam radicem esse omnium malorum, uerum etiam idolorum seruitutem pronuntiauit dicens: et auaritia (quod in Graeco dicitur
6 φιλαργυρία), quae est simulacrorum seruitus. cernis igitur ad quantam labem rabies haec per gradus singulos crescat, ut etiam idolorum uel simulacrorum seruitus apostoli uoce pronuntietur, eo quod figura dei et imagine praetermissa, quam deuote seruiens deo inmaculatam in semet ipso debuit custodire, hominum figuras inpressas auro diligere pro deo maluit et tueri.

VIII. Talibus igitur decessionum profectibus in deterius crescens nullam deinceps humilitatis, nullam caritatis, nullam oboedientiae non dicam uirtutem, sed ne umbram quidem retinere contentus indignatur ad omnia et ad singula opera murmurat atque suspirat, nullaque iam reuerentia reseruata uelut equus durissimus ad praecipitium fertur infrenis: nec uictu cotidiano nec solito indumento contentus non se diutius haec toleraturum esse testatur deumque non ibi solummodo esse proclamat nec salutem suam in illo tantum loco esse conclusam, unde si quoquam se non celerius asportarit, periturum protinus grauiter ingemescit.

VIIII. Itaque instabilitatis suae uiaticum habens nummos, in quorum praesidio alarum sibi instar aptauit, iamque ad

7] Col. 3, 5.

1 noxium furorem supplere *H* 2 ab *HL* ob spē *T* decederit *H*[1] 3 pertimiscit *A* 6 esse *om. H* 7 greco *codd. praeter CA* 8 filargyria *CAG* filargiria *H* fylargiria *L* quae] quod *L* simulacrorum seruitus est *A* itaque *H* 11 figuram *L*[1] imaginem praetermissam *L*[1] 12 immaculatam *CGSL* 14 et intueri *HT* 15 *non distinguit A* talibus . . . profec *euan. in C* discessionum *G* descessionum *T* 17 ueritatem *H* quidem] quidem uirtutis *Gv* 18 indignatus *C* indignantur *G*[1] 19 adque *C* 20 durissimus] indomitus *H* 21 uicto *H*[1] 22 tolleraturum *G*[1] esse] ipse *H* deum (dūm *H*) quoque *AHTc* solummodo ibi *L* 25 protinus *om. G* grauiter *om. Ar* ingemescet *A* ingemiscit *H*[2]*L*[2]

transmigrandum paratus insolenter ad omnia praecepta re-
spondet, et tamquam peregrinum extraneumque se gerens,
quaecumque indigentia correctione perspexerit, neglegit atque
contemnit. cumque furtim possideat reconditam pecuniam, ne 2
calciamenta quidem ac uestimenta se habere conqueritur darique
sibi tardius indignatur. ac si forte dispensatione senioris ei
prius, qui nihil penitus habere cognoscitur, aliquid horum fuerit
inpertitum, maioribus irae stimulis inardescit seque despici
ueluti extraneum putat, nec ad ullum opus manus suas adcom-
modare contentus reprehendit omnia quae necessario fieri mo-
nasterii conpellit utilitas. deinde occasiones quibus offendi uel
irasci debeat studiose perquirit, ne leuiter motus de coenobii
disciplina uideatur exire. nec solus tamen transmigrare con- 3
tentus, ne tamquam suo uitio deseruisse credatur, quantos
potuerit susurrationibus clandestinis deprauare non desinit.
quodsi etiam temporis asperitas itineris seu nauigationis eius
intercluserit commeatum, per omne illud tempus suspenso
auxioque residens corde tristitias serere uel excitare non cessat,
discessus solacium et excusationem leuitatis non se aliter cre-
dens quam nota uel macula monasterii reperturum.

X. Agitur itaque facibus pecuniarum suarum magis ac magis accensus, quae possessae numquam monachum uel in monasterio residere uel uiuere sub regulae institutione permittunt. cumque exinde eum uelut feralis quaedam bestia de coetu gregis separans pecus oportunum praedae destitutione sodalium fecerit et deuorationi facilem contubernii priuatione reddiderit, eum, qui prius opera monasterii leuia exercere despexerat, die ac nocte spe quaestus infatigabiliter laborare conpellit: non orationum sollemnia, non ieiuniorum modum, non uigiliarum

1 insolerter L^1 respondit A 3 correptione H 4 nec LTv 5 se *om.* A conquiritur H^1L 7 cognoscetur H^1 8 stimulis inardescit] incitatur stimulis A dispici H^1L^1 9 uelut L cōmodare A 10 monasterio L^1 11 occassiones H 15 poterit G^2 sussurrationibus H glandestinis L desinet A 17 cūmeatum L^1 illut A 19 solatium HL excussationem H^1 excusationis leuitatem A 20 reperiturum H^1 21 fomitibus H 24 bistea A^1 25 segregans Av distitutione G^1H^1 26 facile H 27 monasteri H dispexerat AG^2 28 spei L 29 sollempnia H^1

regulam custodire permittit, non honestarum intercessionum explere officia sinit, dummodo uel auaritiae rabiem satiare uel cotidianis usibus possit occurrere, cupiditatis ignem, dum adquirendo extinguendum credit, accendens.

XI. Hinc iam nonnulli per abruptum praecipitium lapsi inreuocabili ruina feruntur ad mortem, et non contenti soli possidere quas uel numquam habuerant uel initio malo reseruarant pecunias inquirunt contubernia feminarum, quae debeant ea quae male congesta uel retenta sunt custodire. tantisque se occupationibus noxiis ac perniciosis inuoluunt, ut usque ad profundum inferi deuoluti, dum adquiescere illi apostolicae sententiae rennuunt, ut habentes uictum et uestimentum his sint contenti quae monasterii frugalitas exhibeat, sed uolentes diuites fieri incidant in temptationem et laqueum diaboli et desideria multa et inutilia et noxia, quae mergunt homines in interitum et perditionem. radix enim omnium malorum est cupiditas, id est filargyria, quam quidam adpetentes errauerunt a fide et inseruerunt se doloribus multis.

XII. Non ignoro quendam, qui semet ipsum autumat monachum sibique (quod est deterius) de perfectione blanditur. qui receptus in coenobio cum a suo moneretur abbate, ne reuolueretur ad illa quae renuntians abdicarat, seseque de radice omnium malorum filargyria terrenisque laqueis expediret, ac, si mallet pristinis passionibus emundari, quibus eum grauissime singulis momentis uidebat urgueri, cessaret adfectare ea

12] I Tim. 6, 8. 14] l. c. 9—10.

2 dummodū *G* 5 hic *H*[1] labsi *A* 6 solum *L* 7 quae *A* habuerunt *L* reseruarent *H* reseruauerant *Lc* 9 retinenda *H* sunt uel retenta *A* 10 pernit. *GL* 11 inferni *HT* sententia *L*[1] 12 renuunt *G*[2] renuunt *H* uestitum *(ita et T)* his contenti sint *A* 13 exhibeat *G*[1]*H*[1]*Tr:* exhibet *A* exhibebat *G*[2]*SH*[2]*Lc* 14 incedant *H*[1] incidunt *L* temptatione *A* 15 diabuli *H*[1] multa] mala *H* et inutilia et noxia *GHT:* et noxia et inutilia *L* inutilia et nociua *A et Uulg.* 16 et in perditionem *H* 18 filargiria *H ut solet* fylargiria *L* 21 sibi quoque *L* 23 abdicauerat *H* 24 fylargiria *L* expediret] eripere festinaret *A* 25 mallit *H*[1] grauissimis *L* 26 urgeri *GH*

quae ne antea quidem possederat, quorum nexibus conpeditus ad purgationem uitiorum suorum sine dubio peruenire non posset, truculento uultu eidem respondere non haesitauit: si tu habes plurimos unde sustentes, me similiter habere cur prohibes?

XIII. Haec autem nemini uideantur uel superflua uel molesta. nisi enim prius exposita fuerint genera uulnerum et origines causaeque morborum fuerint indagatae, nec infirmis poterit adhiberi congrua medicinae curatio nec ualidis conferri perfectae custodia sanitatis. nam et haec et multo his plura ad instructionem iuniorum solent a senioribus, qui innumeros diuersorum casus ac ruinas experti sunt, in conlatione proferri. quorum multa saepenumero cognoscentes in nobis, ita senioribus exponentibus ac reuelantibus, uelut qui isdem ipsi quoque passionibus pulsarentur, absque confusionis nostrae uerecundia curabamur, cum et remedia pariter et causas infestantium nos uitiorum taciti disceremus. quae nos non fraternitatis ueriti corpus uel obteximus uel praeteriuimus, sed ne forte delapsus liber in manus eorum, qui in hoc proposito minus instituti uidentur, patefaciat inexpertis, quae desudantibus solis ac festinantibus culmen perfectionis adtingere debent esse conperta.

XIIII. Triplex itaque est huius ualitudinis morbus, qui ab uniuersis patribus aequali detestatione damnatur: unus hic, cuius superius descripsimus labem, qui decipiens miserabiles quosque ea, quae ne ante quidem cum in saeculo degerent possidebant, congerere persuadet: alius qui haec, quae in primordiis suae renuntiationis abiecerant, post haec resumere ac

1 ne[c] *G* ante *HT* possiderat *AG*[1]*L*[1] quorum sine dubio nexibus *AHr* inpeditus *A* 2 sine dubio *GLT*: penitus *Ar* omnino *H* peruenere *H*[1] possit *A (ex corr.) H*[1] 3 respondisse *AHT* non haesitauit *om. A* hesṣitauit *H* 4 unde plurimos *Ac* 6 enim *om. A: cf. 25, 1. VIII, 8, 3. 18, 2. 20, 2* fuerit *L* 7 potest *A* adhibere *H* 8 ualentibus *A* 9 multo et *H* institutionem *H* 11 causas *H*[1] collatione *L* 12 agnoscentes *H* 13 hisdem *AG*[1] ipsi *om. L* 14 confusione *L* uerecundiae *L* 15 curabantur *L*[1] 16 non *om. A* 17 sed *om. A* dilabsus *A* 19 inexpertus *A*[1] inexpertis ea *H* ac] et *H* solis ac festinantibus *om. L* 21 namque *L* ualetudinis *A* 23 describsimus *A* 24 antea *AL*[2]*r* 25 congerere *GL*: congregare *AHTr cf. IIII, 14 tit.* persuadit *A* 26 conuersionis abiecerat *A* postea *Ar* sumere *H*

rursum desiderare conpellit: tertius qui initio malo uitiosoque contractus et ab inperfectione incipiens eos, quos semel hoc tepore mentis infecerit, paupertatis ac diffidentiae timore perterritos spoliare se cunctis mundi facultatibus non sinit, eosque pecunias uel substantias, quas utique renuntiantes abicere debuerant, reseruantes ad euangelicam perfectionem numquam peruenire concedit. quarum trium ruinarum exempla etiam in scripturis sanctis inuenimus non leui poena fuisse damnata.
2 nam Giezi ea quae ne ante quidem posséderat uolens adquirere non modo gratiam prophetiae possidere non meruit, quam per successionem uelut hereditariam a suo habuit magistro suscipere, uerum etiam e contrario aeterna lepra sancti Helisaei maledictione perfunditur, Iudas autem uolens resumere pecunias, quas antea Christum secutus abiecerat, non solum ad proditionem domini lapsus apostolatus gradum perdidit, sed etiam uitam ipsam communi exitu finire non meruit eamque biothanati morte conclusit, Annanias et Sapphira reseruantes partem quandam ex his quae possederant apostolico ore morte multantur.

XV. De his igitur, qui dicentes renuntiasse se huic mundo rursus incredulitate fracti nudari terrenis opibus timent, in Deuteronomio mystice praecipitur: si quis est homo formidolosus, et corde pauido, non egrediatur ad bellum: uadat, et reuertatur in domum suam, ne pauere faciat corda fratrum suorum, sicut et ipse timore perterritus est. hoc testimonio quid euidentius quaeso? nonne manifeste mauult

9] cf. IIII Reg. 5, 27. 13] cf. Matth. 27, 5. 17] cf. Act. 5, 5 et 10. 22] Deut. 20, 8.

1 rursus *HL* 3 tempore *H*¹*L* inficerit *A* inficeret *H*¹ perterritus *H*¹ 4 sinet *A*¹*H*¹ eas qui *H* 5 abiecere *G*¹*H*¹ 7 contendit *G* 8 scribturis *AG* 9 possiderat *AG*¹ 10 profetiae *AG* non meruit possidere *Av* quem *L* 11 heredit. *G* 12 lepra aeterna *AHT* helisei *GHL* 13 maledictionem *H*¹ autem *om. A* 14 sequutus *G*¹ ob traditionem *H* 15 labsus *A* gradum perdidit apostolatus *AHT* 16 ipsam] suam *H* eamque] sed eam *A*: *om. T* 17 more *L* ananias *GT* saffira *G* saffyra *HL* 18 possiderant *AG*¹*H*¹*L*¹ morte *om. A* 19 mulcantur *A*² 20 se *om. AT* 21 in incredulitate *L* 22 homo *om. H* 25 et ipse] ipse *A et Uulg.* 26 manifestem *G*¹

eos scriptura professionis huius nec initium sibimet usurpare
nec nomen, quam exhortatione exemploque corrupto etiam alios
ab euangelica perfectione reuocare et infideli infirmare terrore?
iubetur itaque eis ut discedentes e pugna reuertantur in domum 2
suam, quia non potest quisquam duplici corde bella domini
proeliari (uir enim duplex animo inconstans in omnibus
uiis suis), et cogitantes secundum illam euangelii parabolam
eum, qui cum decem milibus progreditur, contra regem cum
uiginti milibus uenientem non posse confligere, adhuc eo longe
posito postulent pacem, id est ut ne initium quidem renuntiationis arripiant potius quam tepide eam post exsequentes
maiori discrimine semet inuoluant. melius est enim non
uouere, quam uouere et non reddere. pulchre autem 3
hic cum decem milibus et ille cum uiginti uenire describitur.
amplior enim inpugnantium nos uitiorum numerus est quam
uirtutum pro nobis dimicantium. nemo autem potest deo seruire et mamonae, nec ponens quisquam manum suam
super aratrum et respiciens retro aptus est regno dei.

XVI. Hi ergo occasionem auaritiae pristinae sibimet intromittere quadam scripturae sanctae auctoritate conantur, quam uitiosiore intellectu interpretantes apostoli, immo domini sententiam corrumpere atque ad suum desiderium gestiunt deprauare. non suam uitam uel intellectum scripturarum sensui coaptantes, sed uim scripturis pro desiderio suae libidinis in-

6] Iac. 1, 8. 8] cf. Luc. 14, 31—32. 12] Eccles. 5, 4 (LXX). 16] Matth. 6, 24. 17] Luc. 9, 62.

1 scribtura *AG* 3 euuangelica *L* 4 discidentes *A* discendentes *H*¹ descendentes *L*¹ descedentes *L*² 6 inconstans est *H*²*L*²*v et Uulg.* 7 euuangelii *L* 8 X *G* decim *H*¹*L* progreditur . . . 9 milibus *om. H* 9 XX *G* 10 postulant *H* postolat *L* 11 exequentes *AG (non S)* 12 maiore *T* semet ipsos *HLTc* inuoluuant *G*¹ 14 hic eum cum *L*¹ X *G* decim *HL* XX *G* uiginti milibus *H* 15 inpugnantium nos uitiorum *GHLT:* nos inpugnantium *(om.* uitiorum) *A* 16 enim *L* 17 mamonae *A:* mammonae *rell.* quis *AHT* 18 dei regno *L* 19 hii *H*¹ hic *L* o∗casione (c *eras.*) *L* 20 scribturae *AG*¹ 21 uitiosiori *H* 22 adque *A* ad *om. H* suum ad suum *L* 23 non suam . . . *pag. 140, 15* ex eis quae re *desunt in A* scribturarum *G*¹ 24 cooptantes *H*¹ scribturis *G*¹ scripturae *L*

ferentes consentire eas suis opinionibus uolunt aiuntque scriptum esse: beatius est magis dare quam accipere. cuius interpretatione prauissima eneruatam domini putant illam esse sententiam qua dicitur: si uis perfectus esse, uade uende omnia quae habes et da pauperibus, et habebis thesaurum in caelo, et ueni sequere me, et hoc arbitrantur colore diuitias suas se abicere non debere, beatiores scilicet semet ipsos pronuntiantes, si pristinis suffulti substantiis aliis quoque de earum superabundantia largiantur, dum erubescunt pro Christo gloriosam cum apostolo suscipere nuditatem nec opere manuum nec monasterii parsimonia uolunt esse contenti. quibus superest ut se aut circumuenire nouerint semet ipsos et nequaquam renuntiasse huic mundo diuitiis pristinis incubantes, aut si professionem monachi re atque opere cupiunt experiri, dispersis abiectisque omnibus nihilque ex eis quae renuntiauerant reseruantes cum apostolo glorientur in fame et siti, in frigore et nuditate.

XVII. Quasi uero et ille similiter non potuerit facultatibus pristinis sustentari, qui se non ignobilem etiam in huius mundi ordine fuisse testatur, cum se adserit a natiuitate ciuis Romani dignitate praelatum, si hoc esse ad perfectionem commodius iudicauisset, et illi qui Hierosolymis, cum essent possessores agrorum aut domorum, uendentes omnia nihilque sibi ex his penitus reseruantes adferebant pretia eorum et ponebant ante pedes apostolorum, non potuerint necessitatem corporis sui facultatibus propriis sustinere, si hoc perfectius fuisset ab apostolis iudicatum uel ipsi esse utilius probauissent:

2] Act. 20, 35. 4] Matth. 19, 21. 16] II Cor. 11, 27. 20] cf. Act. 22, 28. 22] l. c. 4, 34—35.

1 scribtum *G*[1] 2 est *om. HLc* 3 esse illam *L* 5 quaecumque *H* 6 caelū *L* 7 abiecere *G*[1] 8 sustantiis *H* 9 dum *GHLT:* dumque *c* 10 apostolis *L* 12 se *om. Gc* 13 renunciasse se *L* 16 gloriantur *G*[1]*H* gloriantes *L* et in siti *H* 17 in] et *L* 18 *non distinguit H* 19 modi *L* 20 ordinem *A*[1]*H*[1]*L* a *om. H* 21 cummodius *H*[1] 22 iudicauisset *AGLc:* iudicasset *SHTr* *post hoc uerbum in H cap. 17 incipit* ierosolymis *A* hierosolimis *HL* 23 aut] uel *Ar* 24 pretia praediorum eorum *H* 25 apostolorum] discipulorum *Ac* potuerint *S*[2]*H:* potuerunt *AGS*[1]*LT* 26 sustentare *HTr*

sed uniuersas simul abicientes substantias maluerunt labore
proprio uel conlatione gentium sustentari. de quorum sumptu 2
sanctus apostolus ad Romanos scribens suumque eis in hoc
ministerium praedicans ac subtiliter eos ad hanc conlationem
prouocans ait: nunc uero proficiscar Hierusalem mini-
strare sanctis. conplacuit enim Macedoniae et Achaiae
conlationem aliquam facere in pauperes sanctorum
qui sunt Hierusalem. conplacuit enim, et debitores
sunt eorum: quoniam si spiritalium eorum participes
factae sunt gentes, debent et in carnalibus ministrare
eis. ad Corinthios quoque horum sollicitudinem similiter gerens 3
monet eos, ut ante aduentum suum conlationem, quam ad usus
eorum mittere disponebant, sollicitius praepararent: de collectis
autem quae fiunt in sanctis, sicut ordinaui ecclesiis
Galatiae, ita et uos facite. unusquisque uestrum per
unam sabbati thesaurizet apud semet ipsum recondens
quod ei bene placuerit, ut non cum uenero tunc col-
lectae fiant. cum autem uenero, quoscumque proba-
ueritis per epistulas, hos transmittam perferre gratiam
uestram in Hierusalem. et ut eos ad largiorem prouocaret
conlationem, infert: quodsi dignum fuerit ut et ego eam,
mecum ibunt, id est si talis fuerit oblatio uestra, quae mea
quoque mereatur prosecutione deferri. ad Galatas quoque, cum 4
praedicationis ministerium cum apostolis partiretur, hoc idem
se depectum cum Iacobo, Petro et Iohanne testatur, ut licet
praedicationem susciperet gentium, pauperum tamen qui erant

5] Rom. 15, 25—27. 13] I Cor. 16, 1—3. 21] l. c. 4.

3 apostolos H^1 4 ac *om. L* 5 autem *Ac* $\overline{\text{ihrlm}}$ *A* hierosolimam *L* 6 machedoniae *HL* 8 $\overline{\text{ihrlm}}$ *A* in hierusalem *H* conplacuit enim *GHLT:* placuit enim eis *A et Uulg.* 9 spiritaliter *L* 10 facti *L* factae sunt gentes participes *H* 11 corintheos G^1H^1 12 in usus *H* 13 eorum] sanctorum *L* disponebat *Hc* 14 sanctos *Ar et Uulg.* eclesiis *A* 16 thesaurizat L^1 aput *A* 17 conplacuerit H^1 18 quos *Ac et Uulg.* 19 epistolas G^2L 20 $\overline{\text{ihrlm}}$ *A* 21 conlationem prouocaret *Ar* et *om. A* 23 mereatur *om. H* prosequutione G^1 galathas *HL* 25 depectum AG^1*:* depictum L^1T depactum *Hr* depactu L^2 ad hoc idem se delectum G^2 scilicet *H* 26 susceperint *L* qui tamen *L*

Hierosolymis nequaquam sollicitudinem curamque respueret,
qui propter Christum uniuersis rebus suis renuntiantes spon-
taneam subierant egestatem: et cum uidissent, inquit, gra-
tiam dei quae data est mihi Iacobus et Cephas et
Iohannes, qui uidebantur columnae esse, dextras de-
derunt mihi et Barnabae societatis, ut nos inter
gentes praedicaremus, ipsi autem in circumcisionem:
5 tantum ut pauperum memores essemus. quam rem
omni sollicitudine se testatur inplesse dicens: quod etiam
sollicitus fui hoc ipsum facere. qui igitur sunt beatiores?
utrumnam hi qui nuper de numero gentium congregati nec
praeualentes euangelicam perfectionem conscendere adhuc suis
substantiis inhaerebant, in quibus magnus fructus apostolo
ducebatur, si saltim ab idolorum cultu et fornicatione
et suffocatis et sanguine reuocati fidem Christi cum suis
facultatibus suscepissent, an illi qui euangelicae satisfacientes
sententiae crucem domini cotidie portantes nihil sibi de propriis
6 facultatibus superesse uoluerunt? cumque ipse beatus apostolus
uinculis et carceribus obligatus seu uexatione itineris inpeditus
et ob haec consuetam uictus substantiam parare, ut erat solitus,
suis manibus non occurrens a fratribus se, qui de Macedonia
uenerant, supplementum suae necessitatis adserit accepisse
(nam quod mihi, inquiens, deerat subpleuerunt fratres
qui uenerunt a Macedonia, et ad Philippenses ipse referens:

3] Gal. 2, 9—10. 9] l. c. 10. 14] Act. 15, 20. 17] Matth. 10, 9. 23] II Cor. 11, 9.

1 hierusolimis G^1 hierosolimis *L* in hierusolimis *H* respuerent *L* 3 et cum uidissent . . . *pag. 143, 12* definitionibus ad *extant in C* inquid CAH^1L^1 gratiam . . . 4 est mihi *om. C* 4 cefas CG^1 chephas *A* 5 iohannis CH^1 dexteras *G et Uulg. (non S)* mihi dederunt *H* 6 in *L et Uulg.* inter *H* 7 circumcisionem *CHT:* circumcisione *rell. v* 9 se ipse *H* inplesse *H:* implesse *rell.* 11 hii G^1H^1 ne *L* 12 euuangelicam *L* 13 ab apostolo *Hv* 14 saltem H^2 15 suffucatis *A* sanguinem *C* 16 suscipissent H^1 17 domini] xp̃i *H* 19 uexagione *C* 20 ob hoc *v* sollicitus H^1 21 se] sed H^1 fratribus siquidem qui *L* machedonia G^1 22 uenerunt *L* necessitati *L* adsereret *C: om. H* 23 inquid *A* subpleuerunt H^1*:* suppl. *rell.* 24 uenerant *G* machedonia *L* filippenses *CA* philipenses G^1, *item infra* referens scripsit *L* ipse . . . *pag. 143, 1* Philippenses *om. H*

scitis enim et uos, Philippenses, quia in principio euangelii, quando profectus sum a Macedonia, nulla mihi ecclesia communicauit in ratione dati et accepti nisi uos soli, quia et Thessalonicam et semel et bis in usum mihi misistis), erunt secundum istorum sententiam, quam mente tepida conceperunt, et isti beatiores apostolo, quia de suis inueniuntur ei substantiis inpertisse? quod amens quilibet dicere non audebit.

XVIII. Quamobrem si euangelico praecepto uolumus oboedire et apostoli ac totius ecclesiae illius primitiuae seu patrum, qui uirtutibus ac perfectioni eorum nostris temporibus successerunt, imitatores exsistere, non nostris definitionibus adquiescamus, de hoc tepido ac miserabili statu perfectionem nobis euangelicam pollicentes, sed illorum sectantes uestigia circumuenire nosmet ipsos minime studeamus et ita monasterii disciplinam institutionemque pariter expetamus, ut in ueritate renuntiemus huic mundo, nihil ex his quae contempsimus infidelitate nos retrahente seruantes, cotidianum uictum non recondita pecunia, sed opere proprio conquiramus.

XVIIII. Fertur sententia sancti Basili Caesariensis episcopi ad quendam prolata Syncletium tali quo diximus tepore torpentem. qui cum se renuntiasse diceret huic mundo, quaedam de propriis facultatibus sibimet reseruauit, nolens exercitio suarum manuum sustentari et humilitatem ueram nuditate et operis contritione monasteriique subiectione conquirere. et

1] Phil. 4, 15—16.

1 filippenses *C* 2 euuang. *L* sum machedoniam *L* 3 eclesia *A* accipiendi H^1 4 thessallonicam *C* thessalonica AL^1 thesalonicam *H* et *ante* semel *om. H cum Uulg.* 5 usus *GH* usibus *T* 6 qua *L* conceperant *C* 7 eis inueniuntur *C* inueniuntur eis *L* quislibet H^1 9 quamobrem . . . praecepto *euan. in C* euuang. *L* 10 eclesiae *A* illius *om. AT cf. II, 5, 3* patribus *C* 12 emitatores H^1 existere G^2HL 13 euuang. *L* 16 expetimus H^1 expectamus L^1 huic mundo *om. A* 17 iis H^1 contemsimus *A* nostra *et* 18 reseruantes *H fort.* seruantes ⟨et⟩ 20 basili *A:* basilii *rell.* cessariensis *H* 21 sincletium *HLT* quod H^1L tempore H^1 22 renuntiasse se *Ac* huic diceret *L* quaedam sibi *Ar* 23 sibimet *om. Ar* 24 et nuditatem et *L* nuditatemque (*om.* et) *H* 25 monasterii quoque A^1

senatorem, inquit, Syncletium perdidisti et monachum non fecisti.

XX. Itaque si agonem spiritalem certare legitime cupimus, hunc quoque perniciosum hostem a nostris cordibus extrudamus: quem quantum superare non magnae uirtutis est, tantum ab eodem uinci ignominiosum plenumque dedecoris. a potente enim elidi, licet sit in deiectione dolor et gemitus in amissione uictoriae, tamen quodammodo de aduersarii robore uictis nascitur consolatio: sin uero et inimicus exilis et genus conluctationis infirmum, ultra deiectionis dolorem confusio turpior et ignominia detrimento grauior infertur.

XXI. De quo haec erit summa uictoria triumphusque perpetuus, ut, quemadmodum dicitur, ne minuto quidem nummo conscientia monachi polluatur. inpossibile namque est eum, qui uictus in exigua stipe concupiscentiae semel in corde suo radicem susceperit, non maioris desiderii protinus incendio conflagrari. tamdiu namque miles Christi uictor ac securus cunctaque cupiditatis inpugnatione erit externus, donec initia concupiscentiae huius hic nequissimus spiritus in eius corde non seuerit. quapropter cum in cunctis generibus uitiorum generaliter serpentis caput oporteat obseruari, in hoc praecipue diligentius conuenit praecaueri. quod si fuerit intromissum, sua materie conualescens ipsum sibimet uehementiora suscitabit incendia. ideoque non solum pecuniarum cauenda possessio, uerum etiam uoluntas ipsa de animo penitus extrudenda. non enim tam effectus filargyriae uitandus est quam affectus ipsius radicitus amputandus: nihil enim proderit pecunias non haberi, si uoluntas in nobis fuerit possidendi.

21] cf. Gen. 3, 15.

1 inquid H^1 sincletium *L* sincleti *H* sincletii *T* 3 legitime certare *HT* 4 pernitiosum *GL* perniciosissimum *et* cordibus nostris *H* 8 uictus L^1 9 si *L* 10 infirmus L^1 16 susciperit H^1 17 xp̄i miles *G (non S)* 18 cupiditatis huius *L* 19 huius *om.* *L* hic *om.* *H* seruauerit H^1 21 capud H^1 obseruare *L* dilegentius L^1 22 praecauere L^1 suae H^1 sue *L* materie *AG:* materię (-ae) LH^1 materia H^2Tr 23 conualiscens *A* ipse *H* ipsi *L* suscitauit L^1 24 pecuniarum . . . *pag. 145, 4* paupertatis *desunt in A* 25 extrudenda est *H* tamen H^1 26 phylargiriae *L (passim)* 27 etenim *L* habere *Hr* 28 possedendi H^1

XXII. Possibile namque est etiam non habentem eas nequaquam filargyriae morbo carere nihilque ei prodesse beneficium nuditatis, quia cupiditatis uitium resecare non ualuit, paupertatis bono non uirtutis merito delectatus et necessitatis onere non sine cordis languore contentus. quemadmodum etiam corpore non pollutos euangelicus sermo pronuntiat corde moechatos, ita pecuniae quoque pondere minime sarcinatos affectu ac mente cum filargyris condemnari possibile est: occasio enim eis habendi defuit, non uoluntas, quae semper apud deum solet magis quam necessitas coronari. itaque festinandum nobis est, ne in uanum laborum nostrorum emolumenta depereant. miserabile namque est paupertatis ac nuditatis exitus tolerasse, fructus uero earum cassae uoluntatis uitio perdidisse.

XXIII. Uis nosse quam perniciose, quam noxie fomes iste, nisi fuerit diligenter excisus, ad eius interitum qui eum conceperit fruticet et omnigenis pullulet ramunculis uitiorum? respice Iudam apostolorum numero deputatum, quia noluit serpentis huius caput letale conterere, qualiter eum suo ueneno peremerit et concupiscentiae laqueis inretitum ad quam abrupti praecipitii crimen inpegerit, ut redemptorem mundi et humanae salutis auctorem triginta argenteis persuaserit uendere. qui nequaquam esset ad tam scelestum proditionis facinus deuolutus, si non filargyriae morbo fuisset infectus, nec dominicae negationis reus sacrilegus extitisset, nisi prius solitus fuisset creditos sibi loculos conpilare.

6] cf. Matth. 5, 28. 18] cf. Gen. 3, 15. 25] cf. Ioh. 12, 6.

3 qui *L*[2] refrenari *L* maluit *H* 4 et] sed *A* 5 corde *L*[1] quemammodum *L* 6 pollutus *H*[1]*L*[1] mechatos *G*[1] moechatus *H*[1] 8 phylargiriis *L* possibile] necesse *L* occassio *H*[1] ocasio *L*[2] 9 aput *A* 10 est nobis *H* 11 emolamenta *H*[1] aemulumenta *L*[1] 12 miserabile . . . *pag. 146, 17* morte multauit *desunt in A* misserabile *H* est *om. L* 13 eorum *L*[1] causae *G*[1]*HT et L ex corr.* 14 pernitiose *SL* fomis *L*[1] 15 coeperit *H* 16 fruticet *Gr:* fructificet *HLTc* omne genus *L* ramumculis *H*[1] ramusculis *H*[2]*Tv* 17 in iudam *H* non uoluit *H* 18 loetale *L* 19 perimerit *G*[1]*L*[1] peremeret *H*[1] quam *GL:* tam *H* 20 inpigerit *G*[1] mundi . . . 21 auctorem *om. G* 21 XXX *G* ob triginta argenteos *H* 22 ad tam esset *H* 24 negationis *GHT et v in textu:* necationis *L et c in margine: cf. 25, 1* reus ac *H* extetisset *H*[1]

XXIIII. Inmane satis et euidens tyrannidis huius exemplum, quae semel, ut diximus, animae captiuatae nullam permittit honestatis regulam custodire nec ulla quaestus adiectione satiari. finis enim rabiei huius non diuitiis, sed nuditate conquiritur. denique cum hic ipse ob hoc loculos dispensationi pauperum deputatos suae potestati creditos accepisset, ut saltim pecuniarum abundantia satiatus concupiscentiae suae modum inponeret, in tantum copia earum in abundantiorem fomitem cupiditatis exarsit, ut iam non loculos clancule conpilare, sed ipsum dominum uenundare maluerit. uniuersas enim diuitiarum moles rabies cupiditatis huius exsuperat.

XXV. Denique princeps apostolorum his eruditus exemplis, sciens habentem quippiam cupiditatis frena non posse moderari nec finem eius in parua summa magnaue consistere, sed in sola uirtute nuditatis, Annaniam et Sapphiram, quorum superius fecimus mentionem, quia sibi quippiam de sua facultate seruauerant, morte multauit, ut interitum, quem ille ultro sibi pro reatu dominicae proditionis intulerat, hi pro mendacio cupiditatis exciperent. quanta in hoc quoque facinoris ac supplicii similitudo concurrit. ibi filargyriam proditio, hic falsitas subsecuta est. ibi ueritas proditur, hic mendacii crimen admittitur. licet enim operis eorum dissimilis uideatur effectus,
2 unus tamen finis in utroque concurrit. ille namque refugiens paupertatem resumere quae abiecerat concupiuit, hi, ne fierent pauperes, de substantia sua, quam aut apostolis offerre fideliter aut totam dispergere fratribus debuerant, quiddam retinere temptauerunt: et idcirco utrubique sequitur mortis damnatio,

16] cap. 14, 2.

1 euidentes *H*¹ 2 simul *L*¹ 3 adiectioni *H*¹ 4 diuitis *H*¹ 5 dispensatione *H*¹ dispensationis *L*¹ 6 disputatos *L*¹ accipisset *H* saltem *H*² 7 habund. *G*¹ 8 eorum *H* habund. *H* 9 clancule (e *in ras. G*) *GS*²*HT* clanculę(-ae) *S*¹*L* clanculo *v* compilaret *L*¹ 11 exuperat *G*² 13 non posse frena *H* 15 ananiam *G* saffiram *G* saffyram *H* sapphyram *L* 16 quidpiam *G*¹ 18 hii *H*¹ mendatio *SL* 19 quantū *L* supplici *H*¹ 20 cucurrit *H* 21 proditor *A* 22 etenim *H: om. A* operariis *H* dissimiles *H*¹ 23 cucurrit *H* 24 hii *H*¹ 26 totum *H* debuerunt *GT* 27 utrubique *A:* utrumque *GT*² utrobique *L* in utroque *H* utroque *T*¹

quia utrumque crimen de filargyriae radicibus pullulauit. itaque si in eos, qui non alienas concupierunt substantias, sed propriis parcere temptauerunt, nec habuere desiderium adquirendi, sed reseruandi tantummodo uoluntatem, processit tam seuera sententia, quid censendum de his, qui numquam possessas pecunias cupiunt congregare et nuditatem coram hominibus praeferentes affectu concupiscentiae coram deo diuites conprobantur?

XXVI. Qui secundum similitudinem Giezi spiritu ac mente leprosi esse noscuntur, qui mundi huius caducas pecunias concupiscens inmundae leprae contagione respersus est. per quam nobis euidens reliquit exemplum, omnem animam cupiditatis labe pollutam spiritali uitiorum lepra respergi inmundamque apud deum perenni maledictione reputari.

XXVII. Igitur si perfectionis desiderio dimittens omnia secutus es Christum dicentem tibi: *uade uende omnia quae habes et da pauperibus, et habebis thesaurum in caelo, et ueni sequere me*, quid missa super aratrum manu respicis retro, ut eiusdem domini uoce pronuntieris non esse aptus regno caelorum? super tectum euangelici culminis stabilitus quid descendis tollere aliquid de domo tua, ex his uidelicet quae antea contempsisti? constitutus in agro atque operatione uirtutum substantia mundi, qua te renuntians spoliasti, quid recurrens niteris reuestiri? si uero paupertate praeuentus nihil quod dimitteres habuisti, multo minus adquirere debes quod nec antea possedisti. ob id enim ita domini beneficio praeparatus es, ut expeditior ad eum nullis pecuniarum laqueis inpeditus adcurreres. uerumtamen nullus in hoc egens fran-

8] cf. IIII Reg. 5, 27. 15] Matth. 19, 21. 17] cf. Luc. 9, 62. 19] cf. Luc. 17, 31. 21] l. c.

1 quia ... 8 secundum simi *desunt in A* pululauit H^1 2 alienos L^1 3 conquirendi *L* 4 deseruandi *L* tam *om. G* 5 censendum est de *H* 8 *non distinguit H* ·iezi *G* 9 pecunias caducas concupiscentes *A* 10 respersus est] respergi merentur *A* 11 reliquit] datur in giezi typo *A* reliquid G^1T 12 respargi H^1 13 aput *A* 14 XXVI *H* 15 omnia *om. L* 16 thensaurum G^1 17 manum L^1 respiciens G^1L^1 respicies H^1 18 ut] et L^1 19 luminis *H* 20 descendes *A* discendis G^1H^1 21 contemsisti *A* adque *H* 22 substantiam *L* 24 dimitteris *A* demitteris H^1 multo magis adquirere non *A* 25 dei *L* 27 accurreres *A*

gatur: nemo est enim qui non habeat quod dimittat. uniuersis renuntiauit facultatibus mundi, quisquis affectum possidendi eas radicitus amputauit.

XXVIII. Haec est igitur de filargyria perfecta uictoria, ut paruissimae cuiuslibet stipis in corde nostro residere non sinamus igniculum, certi quod restinguendi eum non habebimus ulterius facultatem, si quantulamcumque scintillae huius in nobis materiam fouerimus.

XXVIIII. Quam uirtutem non alias retinere ualebimus inlibatam, nisi in monasterio consistentes secundum apostolum habentes uictum et uestimentum his contenti fuerimus.

XXX. Damnationem ergo Annaniae et Sapphirae memoriter retinentes horrescamus aliquid ex his reseruare quae renuntiantes penitus abdicare deuouimus. Giezi quoque pertimescamus exemplum, qui ob filargyriae culpam aeterno supplicio leprae multatur, et aliquid ex his quae nec ante possedimus caueamus adquirere. nec non etiam Iudae uel meritum uel exitum formidantes quicquam pecuniae resumere, quam semel a nobis abiecimus, tota uirtute nitemus. super haec omnia considerantes condicionem fragilis incertaeque naturae nostrae caueamus, ne dies domini sicut fur in nocte superueniens maculatam uel uno obolo nostram conscientiam deprehendat, qui omnes fructus nostrae renuntiationis euacuans illud, quod in euangelio diuiti dictum est, ad nos quoque faciat uoce dominica dirigi: stulte, hac nocte animam tuam expetunt a te: quae autem praeparasti, cuius erunt? nihilque de

11] I Tim. 6, 8. 21] I Thess. 5, 4. 25] Luc. 12, 20.

2 et affectum *H* 3 amputarit *ex* amputaret *H* 4 XXVII *H* 5 huiuslibet *H* resedere *H*¹ 6 restringuendi *H*¹ 7 ulterius *om. L* hius *H* in nobis *om. L* 9 *non distinguit H* inlibata *G*¹ 10 consistentes secundum apostolum *om. G* 12 *non distinguit H* ananiae *G* saffirae *GH* sapphyrae *L* 13 horriscamus *H*¹ 14 •iezi *G* gezi *H*¹ pertimiscamus *AG*¹*H*¹ 15 aeternae *A et v in textu* (aeterno *in marg.*) suplicio *H* 16 lepra *L* mulcatur *A* ne *H* 17 uel *ante* meritum *om. A* 18 exitium *A*¹ resummere *L* 19 totam *L*¹ 20 consideremus *H* conditionem *GHL* fragiles *L*¹ 21 ueniens *L* 22 conscientiam nostram *H* 23 illut *A* 25 expetunt *HL:* expetent *GTr* repetunt *Ac et Uulg.* 26 parasti *GLTr et Uulg.*

crastino cogitantes numquam nos de coenobii disciplina patiamur auelli.

XXXI. Quod sine dubio nequaquam permittimur inplere, sed ne sub institutionis quidem regula permanere, nisi prius patientiae uirtus, quae non aliunde quam de humilitatis fonte procedit, in nobis fuerit firma soliditate fundata. illa namque nulli commotiones nouit inferre, haec uero inlatas sibi magnanimiter tolerare.

LIBER OCTAUUS.

DE SPIRITU IRAE.

CAPITULA.

1 de *om. H* 2 repelli *L* 3 *non distinguit H* inplere *HT:* implere *rell.* 7 nullas *H* 8 tolerare. Expl, de sp̃u filargyriae. Inc, de sp̃u irae *A* Explicit de spiritu filargyriae · liber · VII · Incip̃ cap̃ sequentis lib · *G* Explicit de filargiria liber septimus · Incipit de ira liber VIII · Incipnt capil libri VIII · *H* Explicit de phylargiria id est amor[e] pecuniae liber ·VII:· Incip̃ de ira liber VIII · Incipiunt capitula eiusdem libri *L*

12 quod *om. HT* quantum *HL* aduersum *A* 13 proturbatio *H* 15 irascantur *A* quia] quibus *A* et *om. HT* dicitur *A* 16 consuitudine *A* 18 quem demotabili *H* quae immutabili *L(r)* 19 asscribi *L* adsacrificabili *(sic!) H* 21 de iusta *HT* commotatione *H* uel iniusta *H* 22 in quo dummodo *H* 23 dãd *A* 24 suscipiendas *H*

X. De quo sole dicatur, ut non occidat super iracundiam nostram.

XI. De his, quorum iracundiae ne occasus quidem solis istius modum ponit.

XII. Quod hic finis tristitiae uel irae sit, ut hoc quod praeualet unusquisque perficiat.

XIII. Quod ne momentaneam quidem iram liceat retentari.

XIIII. De reconciliatione fraterna.

XV. Quod uetus quoque lex iram non tantum de effectu, sed etiam de cogitatione conuellat.

XVI. De superflua secessione eorum qui ab inemendatis moribus non recedunt.

XVII. Quod tranquillitas cordis nostri non in alterius arbitrio, sed in nostra debeat dicione consistere.

XVIII. Quo studio heremum debeamus expetere et qualium inibi sit profectus.

XVIIII. Qua conparatione aestimandi sint qui tunc tantum patientes sunt cum a nemine prouocantur.

XX. De amputanda ira secundum euangelium.

XXI. In eo quod in euangelio scriptum est: qui irascitur fratri suo, utrum recipiendum sit quod adiectum est: sine causa.

XXII. Remedia quibus iram de cordibus nostris eradicare possimus.

20] Matth. 5, 22.

1 *hunc titulum om.* *H* ut *om.* *L* 2 nostram *Ar:* uestram *Lc* 3 o*casus (c *eras.*) *L* istius quidem solis occasus *A* 4 modum *om.* *A* inponit *A* 5 finis *om.* *HT* 7 momentaneum quidem spatium iram *A* 10 de *om.* *L* 11 emandatis *H* 13 *titulos capp. 17 et 18 inter se commutauit* *L* in *om.* *HT* 14 nostro *HT* ditione *LT* 15 studium *L*[1] 17 comparatione *AL* sunt *HT* tũ (ũ *in ras.*) *L* 19 anputanda *A* 20 in *ante* eo *om.* *A* scribtum *AH* 21 sit *om.* *L* abiectum *HL*[1] est] sit *HT* 23 ira *L* eradicari *H* 24 possimus. Finiunt capitula de sp̄u irae. Inc, liber *A* Incipit de spiritu irae liber octauus *G* Expliciunt capitula de libro VIII. Incip̃ textus eiusdem libri *L:* *om.* *H*

I. Quarto quoque certamine est irae mortiferum uirus de recessibus animae nostrae funditus eruendum. hac enim in nostris cordibus insidente et oculum mentis noxiis tenebris obcaecante nec iudicium rectae discretionis adquirere nec honestae contemplationis intuitum nec maturitatem consilii possidere nec uitae participes nec iustitiae tenaces, sed ne spiritalis quidem ac ueri luminis capaces poterimus exsistere, quia *turbatus est*, inquit, *prae ira oculus meus.* nec sapientiae participes 2
effici, tametsi sapientes omnium pronuntiari opinione uideamur, quia *ira in sinu insipientium requiescit*, sed ne uitam quidem inmortalitatis consequi poterimus, quamuis prudentes uideamur definitione hominum iudicari, quia *ira perdit etiam prudentes.* nec iustitiae moderamina perspicaci discretione cordis ualebimus obtinere, licet perfecti sanctique cunctorum opinationibus aestimemur, quia *ira uiri iustitiam dei non operatur.* ipsam quoque honestatis grauitatem, quae etiam uiris saeculi huius solet familiaris exsistere, nullo modo possidere poterimus, licet nobiles et honesti natalium praerogatiua putemur, quia *uir iracundus inhonestus est.* consilii etiam 3
maturitatem nullatenus ualebimus obtinere, quamuis graues et scientia summa praediti uideamur, quia *iracundus agit sine consilio*, sed nec quieti esse a perturbationibus noxiis, nec poterimus carere peccatis, tametsi nequaquam nobis inquietudines ab aliis inferantur, quia *uir animosus parit rixas, uir autem iracundus effodit peccata.*

7] Ps. 30, 10. 10] Eccl. 7, 10 (LXX). 12] Prou. 15, 1 (LXX). 15] Iac. 1, 20. 19] Prou. 11, 25 (LXX). 21] Prou. 14, 17 (LXX). 24] Prou. 29, 22 (LXX).

1 I *deest in GL* 2 haec G^1L^1 3 insedente H^1 noxis H^1 obcaecantem A^1L^1 5 consili H^1 6 iustitiae] uitę G^1 spiritales AG^1L 7 existere *HL* 8 est *om.* L^1 inquid AG^1H^1 prae ira *om. H* patientiae *A* 9 etsi *H* 12 perdet *A* 14 optinere *L* 15 opinionibus *A* aestimetur H^1 16 honestatem grauitatemque *L* 17 existere *HL* possedere H^1 19 consili H^1 20 ualemus *G* optinere *L* grauis L^1 22 sed ne *H* noxis H^1 23 inquietudinis L^1 24 alis H^1 parat *L* 25 offendit peccatum *H*

II. Nonnullos audiuimus hunc animae perniciosissimum morbum ita excusare temptantes, ut eum detestabiliore interpretatione scripturarum extenuare gestirent, dicentes non esse noxium, si delinquentibus fratribus irascamur, siquidem ipse deus contra eos, qui eum uel scire nolunt uel scientes contemnunt, furere atque irasci dicatur, ut ibi: et iratus est furore dominus in populum suum, uel cum orat propheta dicens: domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me, non intellegentes, quod, dum hominibus occasionem pestiferi uitii uolunt concedere, inmensitati diuinae ac fonti totius puritatis iniuriam carnalis passionis admisceant.

III. Si enim haec, cum dicuntur de deo, carnali et pingui secundum litteram significatione percipienda sunt, ergo et dormit, cum dicitur: exsurge, quare obdormis domine? de quo dicitur: ecce non dormitabit neque obdormiet, qui custodit Israhel, et stat ac sedet, cum dicit: caelum mihi sedes est, terra autem scabillum pedum meorum, qui metitur caelum palmo, et terram suo pugillo concludit, et crapulatur uino, cum dicitur: et exsurrexit sicut dormiens dominus, sicut potens crapulatus a uino, qui solus habet inmortalitatem et lucem habitat inaccessibilem: ut praeteream ignorationem et obliuionem, quae de ipso legimus in scripturis sanctis frequenter inserta, deinde liniamenta membrorum, quae tamquam de homine figu-

6] Ps. 105, 40. 8] Ps. 6, 2. 14] Ps. 43, 23. 15] Ps. 120, 4. 16] Esai. 66, 1 (LXX). 18] Esai. 40, 12. 19] Ps. 77, 65. 21] I Tim. 6, 16.

1 hanc *L* pernit. *HL* 2 excussare *H*[1] detestabiliori *H* 3 scributurarum *AG*[1] 5 eum uel scire *GHLT:* scire eum *A* contempnunt *GH* 6 furire *H*[1] adque *G*[1] dicitur *L* 7 furore *GHLT:* ira *A* populo suo *GL* uel] et *A* profeta *A* 8 furore tuo] ira tua *AT* 9 ira tua] furore tuo *AT* 10 uiti *H*[1] concidere *H*[1] 11 admiscant *L* 12 pinguis *G*[1] 13 littere *L* significationē *L*[2] 14 exurge *A* dormis *H* 15 dormitauit *L* dormiet *Hv et Uulg.* 16 ıL *A* ıfrl *G* sedit *H* 17 sedis *AG*[1]*H* est *om. Lr* scabillum *A:* scabellum *rell.* 18 palma *H*[1] 19 tamquam dormiens *HT* 20 potans *L* potans et *AT* 21 et lucem habitat *GLT:* lucem habitans *A* et lumen habitat inaccissibile *(altera* i *in* e *mut.) H* 22 ut *om. L* praeterea *L*[2] 23 scributuris *AG*[1] 24 dein *H* menbrorum *G* figurato *H*

rali et conposito describuntur, capillis scilicet, capite et naribus, oculis ac facie, manibus et brachio, digitis, utero pedibusque. quae omnia secundum uilem litterae sonum si uoluerimus admittere, deum liniamentis membrorum et corporea figura conpositum, quod dictu quoque nefas est quodque absit a nobis, necesse est aestimari.

IIII. Itaque ut haec secundum litteram non absque nefando sacrilegio possunt intellegi super eo, qui inuisibilis, ineffabilis, inconprehensibilis, inaestimabilis, simplex et inconpositus sanctarum scripturarum auctoritate definitur, ita ne furoris quidem et irae perturbatio illi indemutabili naturae sine ingenti blasphemia poterit coaptari. nam huiuscemodi significatione membrorum diuinas efficientias dei et inmensas operationes eius sentire debemus, quae nobis nisi per haec usitata membrorum uocabula nequeunt intimari. ut puta significatione oris con- 2
locutionem eius, quae in arcanos animae sensus solet clementer infundi, uel quod in patribus nostris atque prophetis idem locutus sit agnoscamus. in oculis inmensitatem perspicaciae, qua uniuersa perlustrat ac perspicit, et quod nihil eum ex his quae a nobis geruntur gerendaue sunt seu cogitantur lateat, scire possimus. manuum nuncupatione prouidentiam et operationem, qua omnium ipse sit creator et conditor, sentiamus. brachium quoque uirtutis et gubernationis eius insignia, qua cuncta sustentat, moderatur ac regit, et ut de ceteris taceam, canities capitis quid aliud quam longaeuitatem deitatis et antiquitatem significat, qua sine ullo principio est et ante omnia tempora creaturas excedit uniuersas? ita igitur et de ira dei uel furore 3
cum legimus, non ἀνθρωποπαθῶς, id est secundum humilitatem

1 scilicet et *A* capitis ac naribus *L* 2 ac] et *L* pedibus *AH* 4 lineamentis *L* menbrorum *G* et corpore ac *A* 5 dictum *L*[1] 6 sit *L* 7 ut *om.* *L*[1] secumdum *G*[1] 10 scributurarum *A* 11 blasfemia *A* 12 coabtari *H* menbrorum *G* 13 efficatias *H* dei *om.* *A* 14 debimus *H*[1] ussitata *H*[1] menbrorum *G* 15 nequeant *L* imitari *G*[1] utpote *A* 16 archanos *G*[1]*HL* 17 adquae *H* profetis *A* 18 sic *L*[1] occulis *H* perspicatiae *HL* quia *H*[1] 19 inlustrat·· *L* 21 possumus *L* nuncupationem *L*[1] 24 moderator *H* 25 aliut *A* 27 excidit *H* uel | uel cum *L*[1] furorem *A*[1] 28 anop··o *H* ΑΝΘΡΩΠΟΠΑΘΩC *L* id est non *H* secundum humilitatem humanae perturbationis *GHLT*: humana passione *A*

humanae perturbationis, sed digne deo, qui omni perturbatione alienus est, sentire debemus, scilicet quo per haec eum iudicem et ultorem omnium quae inique geruntur in hoc mundo possimus aduertere, et retributorem terribilem actuum nostrorum his uerborum significationibus formidantes contra illius uoluntatem
4 quicquam timeamus admittere. illos etenim timere consueuit humana natura, quos indignari nouit, et ueretur offendere: ut in nonnullis aequissimis iudicibus solet ab his, qui aliquo reatu suae conscientiae remordentur, ira ultrix timeri, non scilicet quod haec in animis eorum qui iuste iudicaturi sunt perturbatio consistat, sed quod ita metuentibus ille sentiatur affectus, qui pro exsecutione legum et examinatione iustitiae et aequilibratione procedit. quae tamen quantalibet animi fuerit mansuetudine ac lenitate prolata, ab his, qui pro suo merito poena
5 plectendi sunt, furor grauis et ira saeuissima iudicatur. longum est nec praesentis operis, si uoluerimus omnia quae de deo humana significatione figuraliter in scripturis dicta sunt explanare. haec ad praesentem necessitatem, quae contra furoris uitium pertinebant, dixisse sufficiat, ut nullus exinde sibimet occasionem morbi mortisque perpetuae per ignorantiam trahat, unde sanctitas et inmortalitas uitae salutisque remedia conquiruntur.

V. Itaque monachus ad perfectionem tendens et agonem spiritalem legitime cupiens decertare ab omni irae furorisque uitio alienus exsistat, et audiat quid sibi uas electionis praecipiat: o m n i s, inquit, i r a e t i n d i g n a t i o e t c l a m o r e t b l a s p h e m i a t o l l a t u r a u o b i s c u m o m n i m a l i t i a (cum dicit:

26] Eph. 4, 31.

1 de deo *G*[2] omni (omne *H*[1]) perturbatione (-em *G*[1]) *GHTr:* ab omni perturb. *Lc* passibilitate et perturbatione *A* 2 debimus *H*[1] quod *A* 3 iniqua *Lc* possumus *A* 4 hiis *H* 7 *post* offendere *addit A*: quos scit ira moueri: *om. GHLTv* 8 iis *H*[1] 10 perturbatio *HL*[2]*v:* perturbatione *AGL*[1]*T* 11 quod *om. L* metuentibus *om. A* effectus *G*[2] 12 excusatione *L* et *post* legum *om. ATr* 14 hiis *H*[1] quę *L*[1] 17 scribturis *AG*[1] 20 occassionem *H* morbis *L* 24 legitime *om. L* ira *L* 25 existat *G*[2]*HL* p̄cepiat *G*[1] 26 inquid *AH* blasfemia *A* 27 auferatur *H*

omnis ira tollatur a uobis, nullam penitus uelut necessariam et utilem nobis excepit), delinquentemque fratrem, si necesse est, ita curare festinet, ut, dum medellam leuiore forsitan febricula laboranti procurat inferre, non semet ipsum iratus taetriore morbo caecitatis inuoluat (oportet namque illum, qui alterius uulneri mederi cupit, omni languoris morbo alienum sanumque subsistere, ne illud euangelicum dicatur ei: medice, prius cura te ipsum) ac uidens fistucam in oculo fratris sui trabem in oculo suo non uideat. uel quomodo uidebit eicere fistucam de oculo fratris sui, qui trabem furoris gestat in oculo suo?

VI. Qualibet ex causa iracundiae motus efferuens excaecat oculos cordis et acumini uisuum exitialem ualidioris morbi ingerens trabem solem iustitiae non sinit intueri. nihil interest, utrum aurea lammina plumbeaue seu cuiuslibet metalli oculorum obtutibus inponatur: differentiam caecitatis non facit pretiositas metallorum.

VII. Habemus sane irae ministerium satis commode nobis insertum, ad quod solum eam recipere utile nobis est ac salubre, cum contra lasciuientes cordis nostri motus indignantes infremimus et ea, quae agere confundimur coram hominibus uel proloqui, in latebras ascendisse nostri pectoris indignamur, angelorum scilicet ac dei ipsius praesentiam ubique et omnia penetrantis oculumque eius tota formidine tremescentes, quem nequaquam possunt conscientiae nostrae latere secreta.

VIII. Uel certe cum contra hanc ipsam iram, cur nobis aduersus fratrem inrepserit, commouemur et irati letales instiga-

7] Luc. 4, 23. 10] cf. Matth. 7, 3—5.

1 ira] malicia *L* 2 excipit *HL* 3 ita *GHL:* sine ira *A* medelam *G²L* leuiori *GHTv* 4 ne *H* 5 tetriore *ALT:* tetriori *H* deteriori *Gv* 6 omnis *L* 7 illut *A* aliud *H* 8 temet *HL* ac si *L* festucam *G²L* 9 tui *G¹T¹* tuo *AG²* uideas *AG²* 10 festucam *G²L* fratri suo *H* 11 suo *om. A* 12 excicat *H¹* 13 uisum *H* uisus *Lv* inferens *L* 14 trabes *ex* trabis *H* 15 utrum] inter *G¹* auream *L¹* lãminã *L¹* lamina *GL²* plumbeãue *L¹* 16 optutibus *GL* inpu-tatur *G* deferentiam *H* 17 pretiositas non facit *A* 19 at *L* quot *L¹* recipere eam *L* 20 nostris *L¹* 22 indignemur *A* 24 penetrantes *L* tremiscentes *G* 27 commoueamur *L¹* letalis *H¹*

tiones eius extrudimus nec in adytis pectoris nostri noxias eam latebras habere permittimus. taliter nos irasci etiam ille propheta docet, qui in tantum hanc e suis abegerat sensibus, ut ne inimicis quidem propriis et quidem a deo sibi traditis maluerit reddere talionem irascimini, inquiens, et nolite pec-
2 care. ille etenim cum aquam de cisterna Bethlehem concupisset eamque a uiris fortibus per medias hostium cateruas suscepisset adlatam, protinus effudit in terram, et ita uoluptuosam concupiscentiae passionem iratus extinguens libauit eam domino, et cupiditatis suae desideria non expleuit dicens: propitius mihi sit dominus, ne faciam hoc: num sanguinem hominum istorum, qui profecti sunt, et animarum periculum
3 bibam? uel cum Semei in regem Dauid audiente eo lapides et maledicta coram omnibus inrogaret, uelletque Abisai filius Saruiae princeps militum conuicii regalis ultionem truncatione capitis eius explere, beatus Dauid aduersus diram suggestionem eius indignatione pia commotus humilitatis modum et patientiae rigorem inconcussa lenitate seruauit dicens: quid mihi et uobis, filii Saruiae? dimittite eum, ut maledicat: dominus enim praecepit ei ut malediceret Dauid: et quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit? ecce filius meus, qui egressus est de utero meo, quaerit animam meam: quanto magis nunc filius Iemini? dimittite eum ut maledicat iuxta praeceptum domini: si forte

5] Ps. 4, 5. 10] II Reg. 23, 17. 18] II Reg. 16, 10—12.

1 extrudamus L^1 adytis *A*: aditis *GL* abditis *HTr* 2 permittamus L^1 taliter nrām scientiam ille *G* profeta *A* 3 e] a *L* abigerat *H* 4 malluerit H^1 5 tallionem L^1 6 bethlehem *A*: bethleem *L* betlemitica G^1H bethleemitica G^2r concupiscit H^1 7 suscipisset H^1 8 effundit G^1H 9 lenauit H^1 deo *L* 11 sit mihi *Hr et Uulg.* deus *L* numquam *H* 12 instorum H^1T^1 istorum hominum *G* 13 bibebam H^1 dād *A*, *item infra* 14 uelitque *A* uellitque H^1 abyssa *H* 15 conuitii G^1L^2 conuitiis L^1 conuici H^1 regales G^1L^1 ultione L^1 truncationem H^1 16 suggessionem *A* sugestionem *L* 17 indignationē piā L^1 18 dicens *om.* *HT* 19 fili *AH* dimitte *A* ut *om.* AH^1T^1 20 enim *om.* *A* 21 sic *om.* *A* 23 nunc *om.* *A* ^{i}emini *H* gemini *L* dimitte G^1T^1 24 eum *om.* *A* ut *om.* H^1T^1 maledicat dād *A*

respiciat dominus adflictionem meam, et reddat mihi bonum pro maledictione hac hodierna.

VIIII. Iubemur itaque irasci salubriter, sed nobismet ipsis ac suggestionibus ascendentibus prauis, et non peccare, ad effectum scilicet eas noxium perducentes. denique hunc eundem sensum euidentius explanat uersiculus sequens: quae dicitis in cordibus uestris, et in cubilibus uestris conpungimini, id est quaecumque in cordibus uestris ingruentibus repentinis ac lubricis instigationibus cogitatis, consilii moderatione, omnem strepitum ac perturbationem furoris amouentes, uelut in cubili quietis positi conpunctione saluberrima emendate atque corrigite. denique beatus apostolus usus huius uersiculi testimonio cum dixisset: irascimini et nolite peccare, subiunxit: sol non occidat super iracundiam uestram, neque detis locum diabolo. si noxium est super iracundiam nostram occidere solem iustitiae et irati confestim diabolo locum damus in corde nostro, quomodo superius praecepit ut irascamur, dicens: irascimini et nolite peccare? nonne euidenter hoc dicit: irascimini uitiis et furori uestro, ne coniuentibus uobis sol iustitiae Christus incipiat propter iracundiam uestram mentibus obscuratis occidere et discedente illo locum diabolo in uestris cordibus praebeatis?

X. De quo sole per prophetam deus euidenter commemorat ita dicens: timentibus autem nomen meum orietur sol iustitiae, et sanitas in pinnis eius. qui rursum peccatoribus et pseudoprophetis illisque qui irascuntur occidere

6] Ps. 4, 5. 13] Ps. 4, 5. Eph. 4, 26. 17] l. c. 24] Mal. 4, 2.

2 hac *om.* G[1]T[1] odierna *H* 3 nobis *A* 4 suggessionibus *A* accedentibus G[2] ad] in *A* affectum *H* 7 et *G: om. L et Uulgata* 10 ammouentes G[1] 11 emendate *GHLT:* emendare possitis *A* corrigere *A* 12 huius uersiculi *GLT:* uersiculi huius *A* usus est uersiculi** *H* 13 subiuncxit *H* 15 diabulo *AH* nostram *om. A* 16 diabulo A[1]G[1]H locum diabolo *L* 17 praecepit *GLT:* praecipit *AH* *cf. pag. 160, 19. 163, 24. 169, 14.* 18 dixit *L* dicens *H* 19 conibentibus *GL* 21 occedere *A* occurrere *L* descidente A[1] descendente H[1] diabulo AG[1]H[2] diabulum H[1] 22 praeparetis *A* 23 profetam *A* deus *om. H* 25 pinnis AG[1]H[1]T[1]: pennis *rell.*

dicitur in medio die dicente propheta: occidet eis sol in meridie. uel certe secundum tropicum sensum mens, id est νοῦς siue ratio, quae pro eo, quod omnes cordis cogitationes discretionesque perlustret, sol merito nuncupatur, irae uitio non extinguatur, ne eadem occidente perturbationum tenebrae cum auctore suo diabolo uniuersum nostri cordis occupent sensum, et tenebris irae possessi uelut in nocte caeca, quid nos agere oporteat, ignoremus. tali sensu hunc apostoli locum institutis seniorum traditum nobis, quia necesse fuit quemadmodum de ira sentirent, licet longiore sermone protulimus: qui eam ne ad momentum quidem cor nostrum penetrare permittunt, illud euangelii omnimodis obseruantes: qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. ceterum si usque occasum solis licitum sit irasci, ante furoris satietas et ultrices irae commotionem poterunt noxiae perturbationis explere, quam sol iste ad locum sui uergat occasus.

XI. Quid uero dicendum de his (quod quidem dicere sine mea confusione non possum), quorum inplacabilitati ne hic quidem sol occidens terminum ponit, sed per dies eam plurimos protelantes atque aduersus eos, in quos commoti fuerint, rancorem animi reseruantes negant quidem se uerbis irasci, sed re ipsa et opere indignari grauissime conprobantur? nam neque eos congruo sermone conpellant nec affabilitate eis solita conloquuntur, et in eo se minime delinquere putant, quod uindictam suae commotionis non expetant: quam tamen quia proferre palam et exercere aut non audent aut certe non possunt,

1] Am. 8, 9. 12] Matth. 5, 22.

1 occidet *G:* occedet *A* occidit *HLT* eis *GHT:* ei *L* illis *A* in *om. H* 3 nouf *H* omnes *om. A* 5 eodem *HL* occidentem *L*¹ 6 diabulo *AG*¹*H* 8 oporteat agere *L* 9 quemammodum *L* 10 sentirent ⟨dicere⟩ *r* longioris *H*¹ longiori *H*²*L* nec *H* 11 illut *A* 13 usque *AG:* usque ad *HLT* 14 satiuitatem *H* societatem *T* ultrices *G:* ultricis *rell.* 15 poterant *L* potuerunt *T* perturbationis *GT:* perturbationes *rell.* 17 his est *L* 18 inplacabilitate *G*¹ nec *L*² 20 adque *H* aduersum *A* in *om A* 21 rangorem *H*¹ seruantes *G* se quidem *G* 23 effabilitate *G*¹ affabilitatem *L*¹ 24 conlocuntur *HL* eos *H* potant *G*¹ 25 exspectant *G*¹*H* expectant *L*¹

in suam perniciem uirus iracundiae retorquentes concoquunt eam in corde taciti ac silentes in semet ipsis consumunt, amaritudinem tristitiae non uirtute animi protinus expellentes, sed digerentes processu dierum et utcumque pro tempore mitigantes.

XII. Quasi uero non hic finis unicuique uindictae sit et abunde quis furori proprio uel tristitiae satisfecerit, si id, quod praeualet, ira instigante conpleuerit (quod hi quoque facere noscuntur, qui motus suos non adpetitu placiditatis, sed inopia cohibent ultionis: nihil enim inferre amplius his quibus irati sunt possunt, nisi ut cum eis affabilitate solita minime conloquantur), aut quasi in effectu operis solummodo sit iracundia moderanda et non potius ab arcanis nostri pectoris eruenda, ne tenebris illius obscurati nec consilii salubris nec scientiae lumen admittere, sed nec templum spiritus sancti, habitante in nobis spiritu nequam, ualeamus exsistere. cohibitus enim in corde furor adstantes quidem homines non offendit, sed aeque spiritus sancti splendidissimum iubar ac si prolatus excludit.

XIII. Aut quemadmodum uel ad momentum uult eam dominus retentari, qui ne sacrificia quidem spiritalia orationum nostrarum permittit offerri, si uel alium contra nos aliquid rancoris habere cognoscimus, dicens: s i e r g o o f f e r s m u n u s t u u m a d a l t a r e, e t i b i r e c o r d a t u s f u e r i s q u o d f r a t e r t u u s h a b e t a l i q u i d a d u e r s u m t e, r e l i n q u e i b i m u n u s t u u m a d a l t a r e, e t u a d e p r i u s r e c o n c i l i a r e f r a t r i t u o, e t s i c u e n i e n s o f f e r e s m u n u s t u u m? quomodo ergo non dicam usque in dies plures, sed uel usque ad occasum solis

21] Matth. 5, 23—24.

1 suam in *H* pernit. *GL* concoqunt *H* 2 ipsos *AHT* 5 uero *om. A* 6 uel tristitiae *om. A* 7 compleuerit *AL* hii *H* 8 motos *H*¹ adpetitu *GHT:* appetitu *AL* 9 coibent *G*¹ hiis *H* 10 ut *om. L* 12 archanis *G*¹*L* 13 consili *H*¹ scientiae suae *L* 14 habundante *H* 15 spiritu nequam *AHLT:* spiritu irae nequaquam *G* existere *HL* 16 offendet *A* 18 quemammodum *L* non uult *H* eum *L* uult eam uel ad momentum *A* 19 nec *GT* 21 rangoris *H*¹ offers *GT*²: offeres *AT*¹ offer•s (i *eras.*) *H* offe•r•s *L* 22 quia *L* 24 reconciliari *L* 25 offeres *ALH*²*:* offeris *H*¹ offer *G* 26 in *GL:* ad *AHT* sed ne uel *L* ad *om. G*¹*H fort. recte* solis istius *G:* solius istius *L* istius solis *AHT cf. pag. 158, 15*

istius permittimur contra fratrem retinere tristitiam, qui ne illo quidem aliquid habente aduersum nos orationes nostras deo offerre concedimur? quibus praecipitur ab apostolo: sine intermissione orate, et: in omni loco leuantes puras manus sine ira et disceptatione. superest igitur, ut aut numquam oremus huiuscemodi uirus retinentes in cordibus nostris et apostolico huic praecepto siue euangelico, quo indesinenter et ubique iubemur orare, simus obnoxii, aut, si nosmet ipsos circumuenientes precem fundere contra eius interdictum praesumimus, non orationem domino, sed rebellionis spiritu contumaciam nos eidem nouerimus offerre.

XIIII. Et quia plerumque seu laesos fratres et contristatos contemnimus uel certe non uitio nostro dicentes eos offensos despicimus, animarum medicus et occultorum conscius, occasiones iracundiae uolens radicitus a cordibus nostris euellere, non solum si laesi fuerimus iubet nos remittere et reconciliari fratribus nostris nullamque aduersus eos iniuriae seu laesionis memoriam retinere, sed etiam si illos aduersum nos seu iuste siue iniuste habere aliquid nouerimus, similiter praecepit, ut munus nostrum relinquentes, id est conpescentes orationes nostras, ad eorum prius satisfactionem tendere festinemus et ita fratris curatione praemissa orationum nostrarum munera inlibata deferre. non enim ita nostris obsequiis communis omnium dominus delectatur, ut, quod in uno adquirit, perdat in altero dominante tristitia. in cuiuslibet namque dispendio unum patitur detrimentum, qui eodem modo omnium famulorum suorum salutem desiderat et expectat. et idcirco aeque

3] I Thess. 5, 17. 4] I Tim. 2, 8.

1 permittimur *G:* permittitur *rell.* retenere H^1 2 aduersus *HL* 3 concidimur H^1 4 orare *H* 5 disceptione *H* ut *om. A* 6 retenentes H^1 7 quod AL^1 8 orare iubemur *A* obnoxi H^1 9 praecem AG^1L 10 rebelliori *H* spiritu sc̄o contumatiam *L* 11 offerre GH^2T: offerri H^1 inferre *AL* 13 contempnimus G^1H 14 dispicimus H^1 oculorum *L* occassiones H^1 15 auellere *A* 17 aduersum *H* laesiones H^1L^1 18 retenere H^1 siue iuste *H* 19 cognouerimus *A* praecipit *AH cf. p. 169, 14—15* 20 concupiscentes H^1 21 prius *om. A* 23 obsequis *H* 24 adquiret *A* 27 exspectat G^1H

habente aduersum nos fratre inefficax erit oratio nostra, ac si nos aduersus eum tumenti spiritu indignationis amaritudinem reseruemus.

XV. Sed quid diutius praeceptis euangelicis atque apostolicis inmoramur, cum etiam uetus lex, quae aliquid habere remissionis uidetur, haec eadem praecaueat dicens: ne oderis fratrem tuum in corde tuo, et iterum: non eris memor iniuriae ciuium tuorum, et rursum: itinera eorum qui memoriam retinent malefacti in mortem? uides et ibi nequitiam non in opere tantum, sed etiam in arcanis cogitationibus resecari, cum de corde odium et iniuriae non solum retributio, sed etiam ipsa memoria radicitus iubetur euelli.

XVI. Interdum superbia uel inpatientia superati cum inconditos mores nostros atque inordinatos nolumus emendare, solitudinem nos desiderare conquerimur, tamquam ibi nullis nos concitantibus ilico uirtutem patientiae reperturi, excusantes neglegentiam nostram causasque commotionis non nostra dicentes inpatientia, sed fratrum uitio generari: dumque in alios erroris nostri uergimus causas, numquam ad patientiae ac perfectionis calcem ualebimus peruenire.

XVII. Summa igitur emendationis ac tranquillitatis nostrae non est in alterius arbitrio conlocanda, quod nequaquam nostrae subiacet potestati, sed in nostra potius dicione consistat. itaque ut non irascamur, non debet ex alterius perfectione, sed ex nostra uirtute descendere, quae non aliena patientia, sed propria longanimitate conquiritur.

XVIII. Porro heremum perfectos omnique uitio purgatos oportet expetere, et excoctis ad purum in congregatione fratrum

6] Leu. 19, 17. 7] l. c. 18. 8] Prou. 12, 28 (LXX).

1 aduersus *A* 2 aduersum *H* eam *L* 5 immoramur *AL* quae *GHLT:* cum *A* uidetur remissionis habere *H* 9 tenent *H* 10 opera *A* etiam *om.* *A* archanis G^1L 12 iubetur A^2G^1HLT: iubemur A^1 iubeatur G^2S 14 nolumus *H* 15 conquerimus *A* conquirimus L^1 conquirimur HL^2S 16 repper·turi (i *eras.*) *H* excussantes *H* 17 negligentiam *G* commonis G^1 communes G^2S commotiones H^1 nostram L^1 18 inpatientiam L^1 fratris *G* 19 uertimur *L* 20 calicem G^1 21 summam G^1 23 potestate L^1 dicione *A:* condicione *GH* conditione *LT* constat *G* 24 sed . . . 25 uirtute *om.* *H* 25 discendere H^1

uitiis non pusillanimitatis perfugio, sed diuinae contemplationis obtentu et desiderio intuitus sublimioris intrare, qui non nisi in solitudine a perfectis solummodo poterit adprehendi. quaecumque enim uitia incurata in heremum detulerimus, operta in nobis, non abolita sentientur. solitudo namque sicut nouit emendatis moribus contemplationem purissimam reserare et intuitu sincerissimo spiritalium sacramentorum scientiam reuelare, ita eorum qui minus emendati sunt uitia non solum seruare, uerum etiam exaggerare consueuit: tamdiuque sibi patiens quis uidetur et humilis, donec nullius hominum conmisceatur consortio, ad naturam pristinam mox reuersurus, cum interpellauerit cuiuslibet commotionis occasio. emergunt quippe ex eo confestim uitia quae latebant, et uelut equi infrenes certatim e suis repagulis otio longiore nutriti acrius ad perniciem aurigae proprii ferociusque prorumpunt. magis enim exercitio usuque humano cessante efferantur in nobis uitia, nisi fuerint ante purgata, ipsamque umbram patientiae, quam possidere imaginarie permixti fratribus saltim pro eorum reuerentia et nota publica uidebamur, desidia securitatis amittimus.

XVIIII. Quasi uero uniuersa uirulenta serpentium genera uel ferarum, cum in solitudine suisque cubilibus inmorantur, non innoxia perseuerent. nec tamen ex eo pronuntiari possunt innoxia, quia nulli noceant: hoc enim eis non affectus bonitatis, sed necessitas solitudinis confert. quae cum laedendi nancta fuerint copiam, in semet ipsis reconditum uirus et animae feritatem protinus egerunt atque demonstrant. ideoque perfectionem quaerentibus non sufficit contra hominem non
2 irasci. meminimus enim in solitudine commorantibus nobis contra calamum, cum aut crassitudo eius aut exilitas displiceret,

1 uitis H^1 pussillanim. *L* 2 optentu *G* 3 in solitudine *om. A* a AG^1H^2LT: ac G^2H^1S 4 intulerimus *A* aperta *H* 6 reseruare *GH* 8 eorum *GHLT*: eis *A* 9 reseruare *H* 10 conmisceatur *H*: commisc. *rell.* 11 mox pristinam *H* 12 conmotionis cuiuslibet *L* occassio *H* 13 infrenis G^1L^1 15 pernit. *L* propri *H* enim *om. A* 18 possedere H^1 22 non *om. H* noxia G^2 perseuerint H^1 23 nocent *L* 24 lidendi H^1 25 naeta G^2H nacta (N *supra*) *L* 28 solitudinem G^1 29 grossitudo G^2 displicerit H^1

contraue scalpellum, cum incidenda hebeti acie segniter exsecaret, contraque silicem, si forte ex ea festinantibus nobis ad lectionem tardius scintilla ignis emicuit, ita indignationis inrepsisse motum, ut non alias perturbationem mentis quam uel contra insensibiles materias uel certe aduersus diabolum maledictione prolata digerere atque euaporare possemus. quamobrem 3 ad perfectionis dumtaxat rationem non satis proderit abesse homines, in quos ira moueatur, cum, si patientia prius non fuerit adquisita, etiam erga res mutas exerceri similiter iracundiae possit affectus, qui residens in corde nostro nec iugem nos possidere tranquillitatis statum nec residuis uitiis carere permittet. nisi forte in eo putemus commotionibus nostris lucrum aliquod uel remedium conparari, quod maledictionibus uel iracundiae nostrae minime res inanimae mutaeque respondeant et intemperantiam cordis nostri ad maiorem nequaquam prouocent exardescere furoris insaniam.

XX. Quapropter si illam summam diuini praemii cupimus adipisci, de quo dicitur: beati mundo corde, quoniam ipsi deum uidebunt, non solum haec e nostris actibus amputanda est, sed etiam de internis animae radicitus exstirpanda. non enim ualde proderit iracundiae cohibitus furor in uerbo nec in effectum prolatus, si illum arcanis pectoris nostri deus, quem secreta cordium non latent, inesse perspexerit. radices 2 enim uitiorum potius excidi praecepit euangelicus sermo quam

18] Matth. 5, 8. 24] cf. Matth. 3, 10.

1 incedenda H^1 incedenda* (s *cras.*) *L* hebiti HL^1 signiter *H* 3 emicuerit *H* 4 motu *L* perturbatione *L* 5 diabulum H^1 6 degerere *L* adquae *H* euapurare H^1 possemus H^2: possumus H^1 possimus *rell.* 8 sapientia *H* prius *AHLT*: prius inter fratres *G* 9 adquesita H^1 res mutas *GL*: multas species *A* res mutas speciesque minutas *HTv*: *cf. infra u. 14* res inanimae mutaeque 10 effectus *H* resedens *H* 11 possedere H^1 tranquillitatis statum *GHLT*: tranquillitatem *A* 12 permittet *G*: permittit *AHT* permittit** *L* 13 comparari *AL* 15 temperantiam *H* 16 exardiscere *A* 17 *numerum om.* *G* proemii *L* praecepti *A* 18 qua A^2L^2T 19 haec e *A*: haec a *L* haec* *H* e nostris haec actibus *G* amputanda *A* 20 est *AHLT*: est sententia *G* intimis *H* animi *L* extirp. G^2H 22 illam *H* archanis G^1L 23 cordi' nostro (o *alt. in* i *mutat.*) non *L* radicis L^1 24 praecipit *AH*

fructus, qui procul dubio euulsis fomitibus nequaquam ulterius
pullulabunt: atque ita mens poterit iugiter in omni patientia
et sanctitate durare, cum haec non de superficie operationis
et actuum, sed de cogitationum fuerint euulsa penetralibus. et
idcirco ne homicidium perpetretur, ira odiumque succiditur,
sine quibus homicidii crimen nullo modo ualebit admitti. qui
irascitur enim fratri suo, reus erit iudicio, et: qui
3 odit fratrem suum homicida est. in eo scilicet quod eum
corde cupiat interire, cuius cruorem propria manu uel telo
apud homines minime fudisse cognoscitur, affectu irae homi-
cida pronuntiatur a domino, qui non solum pro operationis
effectu, sed etiam pro uoluntatis ac uoti desiderio unicuique
aut praemium reddet aut poenam, secundum illud quod ipse
loquitur per prophetam: ego autem opera eorum, et cogi-
tationes eorum: uenio ut congregem cum omnibus
gentibus et linguis, et rursum: inter se inuicem cogi-
tationibus accusantibus aut etiam defendentibus, in
die qua iudicabit deus occulta hominum.

XXI. Sciendum tamen in eo, quod in quibusdam exemplaribus inuenitur: qui irascitur fratri suo sine causa, reus erit iudicio, superfluum esse sine causa et adiectum esse ab his, qui amputandam iram pro iustis causis minime putauerunt, cum utique nullus quamlibet absque ratione commotus sine causa se dicat irasci. quamobrem apparet ab eis adiectum, qui propositum non intellexerunt scripturae uolentis fomitem iracundiae omnimodis amputare nullamque indignationis occasionem penitus reseruare, ne, dum iubemur irasci cum causa, etiam sine causa irascendi nobis intromittatur

6] Matth. 5, 22. 7] I Ioh. 3, 15. 14] Esai. 66, 18. 16] Rom. 2, 15–16. 20] Matth. 5, 22.

4 penetrabilibus *HL* 5 omicidium *H* 7 irascetur *H*¹ enim *om. AG* et *om. H* 8 quo *H* 9 cuius cum cruore *L* 10 aput *A* fundisse *H*¹ homicidia *L*¹ 11 pronuntiatus *A* 13 reddit *GL* illut *A* 14 profetam *A* 17 accussantibus *H* accusantium *L* defendentium *L* 18 dñs *H* 19 *numerum om. G* est in eo *H* 20 irascetur *H*¹ 22 anputandam *A* 23 quilibet *ex* qualibet *H* 24 dicit *HL* 25 scribturae *AG*¹ 26 anputare *A* amputarem *G*¹

occasio. finis enim patientiae non in irascendo iuste, sed in penitus non irascendo consistit. licet a quibusdam hoc ipsum quod dicitur sine causa ita interpretari sciam, quod scilicet sine causa irascatur is, cui expetere ultionem irato non liceat. melius tamen est ita tenere, ut et nouella exemplaria multa et antiqua omnia inueniuntur esse perscripta.

XXII. Quapropter athletam Christi legitime decertantem iracundiae motus radicitus oportet euellere. cuius morbi haec erit medicina perfecta, ut primitus credamus nullo modo siue iniustis seu iustis ex causis licere nobis irasci, scientes nos discretionis lumen rectique consilii firmitatem, ipsam quoque honestatem et iustitiae moderamina protinus amissuros, si principale cordis nostri eius fuerit tenebris obscuratum, tum deinde puritatem mentis nostrae mox proturbandam, templumque eam sancti spiritus effici omnino non posse iracundiae in nobis spiritu commorante: postremo ut cogitemus nequaquam licere nobis orare nec iratos fundere preces ad deum, et prae omnibus incertum statum condicionis humanae prae oculis habentes cotidie nos credamus e corpore migraturos, nihilque nobis continentia castitatis, nihil abrenuntiatione omnium facultatum, nihil diuitiarum contemptu, nihil ieiuniorum uigiliarumque laboribus conferendum, quibus propter iracundiam solam et odium ab uniuersitatis iudice supplicia promittuntur aeterna.

1 non in *G:* non *rell.* sed in *AL*[1]*:* sed *rell.* 5 est tamen *H* 6 perscribta *G*[1] praescripta *L* ita tenere, ut in nouella exemplaria multa et antiqua omnia continetur *A* 7 *numerum om. G* anthletam *H*[1] 8 huius uerbi (mor *supra*) *H* 10 seu] siue *LT* siue iustis siue iniustis *Hv* ex *om. H* 13 nostri *AHLT:* nostri lumen *Gv* 18 conditionis *GL* cottidie *G* 19 continentiam *L*[1] 20 nihilque abrenuntiatione *L* 21 contemtu *H* 22 solum *L*[1] et odium . . . 23 iudice *om. A* 23 aeterna. Finit de sp̃u irae. Incipiunt capitula de sp̃u tristitiae *A* Explic̃ de sp̃u irae lib̃ · VIII · Incipiunt capitula sequentis libri *G* Explicit de ira liber VIII. Incipit de sp̃u tristitiae liber VIIII · *HL* Incipiunt tituli *L: om. H*

LIBER NONUS.

DE SPIRITU TRISTITIAE.

CAPITULA.

4 quod quintum *ALT*: quantum *H* aduersum *H* 5 mentis *L* defendantur aeterna *H* 9 gignatur *LT*: gignitur *A* gignantur *H* 10 commotationes *H* excitantur *HT* 12 labsu *A* conruat *T*: curruat *H*[1] corruat *ALH*[2] 13 reccidens *A*: recedens *HLT* 14 sit *H* sunt *T* 15 conquiritur *H*[1] 16 nostras *H* 18 disperationem *AHLT* 20 in quantum modo *HT* sit nobis *L* tristitiae *H* utilis] uitiis *L*[1] 21 quemammodum *L* 22 deum *om. HT* 23 salutaris *HT* tristitiae *H* 24 repelenda *H* 26 possumus *LT* Finiunt (Expliciunt *L*) capitula *AL* Incipit de spiritu tristitiae lib̃ · VIIII · *G* Incipit textus eiusdem libri *L* ***nihil inscriptum in AH***

I. Quinto nobis certamine edacis tristitiae stimuli retundendi sunt. quae si passim per singulos incursus et incertos ac uarios casus obtinendi animam nostram habuerit facultatem, ab omni nos per momenta singula separat diuinae contemplationis intuitu ipsamque mentem ab uniuerso puritatis statu deiectam funditus labefactat ac deprimit: non orationes eam explere cum solita cordis alacritate permittit, non sacrarum lectionum sinit remediis incubare. tranquillum quoque ac mitem fratribus esse non patitur et ad cuncta operationum uel religionis officia inpatientem et asperum reddit, omnique perdito salubri consilio et cordis constantia proturbata uelut amentem facit et ebrium sensum frangitque et obruit desperatione poenali.

II. Quamobrem non minore prospectu, si spiritalis agonis certamina legitime cupimus desudare, hic quoque nobis curandus est morbus. sicut enim tinea uestimento, et uermis ligno: ita tristitia uiri nocet cordi: satis euidenter ac proprie uim noxii huius ac perniciosi uitii spiritus diuinus expressit.

III. Uestimentum namque esu tinearum adtactum nullius pretii uel honesti usus poterit ulterius habere commercium, totidemque lignum uermibus exaratum non iam ad ornatum uel mediocris aedificii, sed ad conbustionem ignis merebitur deputari. ita igitur et anima, quae edacissimis tristitiae morsibus deuoratur, inutilis erit uel uestimento illi pontificali, quod unguentum spiritus sancti de caelo descendens prius in barbam Aaron, deinde in oram suam solere suscipere sancti Dauid uaticinio perhibetur, secundum illud: sicut unguentum

15] Prou. 25, 20. 26] Ps. 132, 2.

1 I *om.* *L* edaces L^2 2 cursus *H* et *om.* *H* 3 cassus H^1 obtenendi *H* nostram] ṃẹạṃ *H* habuerint L^1 4 reparat *H* 6 depremit AH^1 orationis *H* 7 lectionem L^1 8 tranquillam *H* 9 relegionis G^1 10 asperam H^2 reddet *A* 12 frangit *H* obruet *A* disperatione AG^1H 13 minori *H* 14 nobis quoque *L* 16 corde H^1 17 uiti H^1 18 *non distinguit* *H* actactum *L* 19 preti H^1 commertium *GL* 20 itidemque H^2v 21 editici H^1 combust. *AL* 24 ungentum *A* sc̄i ṇ̄ (qui) de *(sic)* *L* discendens H^1 25 aharon *A* oram] stolam *A* 26 dād *A* uaticinatione *H* uaticinatio *L* illut *A* ungentum *A*

in capite, quod descendit in barbam Aaron, quod descendit in oram uestimenti eius: sed nec ad structuram templi illius spiritalis atque ornatum poterit pertinere, cuius Paulus architectus sapiens posuit fundamenta dicens: uos estis templum dei et spiritus dei habitat in uobis: cuius qualia sint ligna, sponsa describit in Cantico Canticorum trabes, inquiens, nostrae cupressus, tigna domorum nostrarum cedri. et idcirco huiusmodi ad templum dei lignorum genera deliguntur, quae sunt et bonae fragrantiae et inputribilia, quaeque nec corruptelae uetustatis nec esui uermium ualeant subiacere.

IIII. Nonnumquam tamen irae praecedentis uitio subsequi seu concupiscentiae lucriue cuiusdam minus indepti generari solet, cum se harum rerum quadam spe mente concepta quis uiderit excidisse. interdum uero etiam nullis exsistentibus causis, quibus ad hanc labem conruere prouocemur, inimici subtilis instinctu tanto repente maerore deprimimur, ut ne carorum quidem ac necessariorum nostrorum aduentum solita suscipere adfabilitate possimus, et quidquid ab eis conpetenti fuerit confabulatione prolatum, inportunum nobis ac superfluum iudicetur, nullaque eis reddatur a nobis grata responsio, uniuersos cordis nostri recessus felle amaritudinis occupante.

V. Unde manifestissime conprobatur non semper nobis aliorum uitio commotionum stimulos excitari, sed potius nostro,

4] II Cor. 6, 16. I Cor. 3, 16. 7] Cant. 1, 16 (LXX).

1 discendit *H* descendet *L* in barbam in barba *A* *cf. Conl. XIIII, 14, 3* descendet *L* 2 ora *HL* 3 cuius] huius *H* 4 fundamentum *AL* 6 sunt H^1 cantica *HL* 7 cypressus GH^2 ˙coupressus H^1 cuprassus L^1 8 nostrorum *HL* huiuscemodi *G (non S)* 9 deliguntur *G:* deleguntur *A* diliguntur *HLT* flagrantiae AG^1HL^1 fraglantiae G^2L^2 10 inputrebilia H^1 corruptibili uetustati *HL* 12 III *H* praeeidentis H^1 cedentis *L* 13 huiusdam *H* 14 earum *A* quadam spe mente concepta (concepte *H*) *GHLT:* spe quae mente conceperat *A* 15 excedisse *A* etiam *om. L* exist. G^2H 16 suptilis *A* 17 depremimur *A* nec *HL* 19 adfabilitate *GH:* affab. *rell.* quidquid G^1H^1*:* quicquid *rell.* compescenti *L* 20 inoportunum *H* ac] et *L* 21 a nobis reddatur *L* gratia *HL* responsionis H^2L 23 IIII *H* 24 stimulo *L* incitari *A*

qui reconditas in nobismet ipsis habemus offensionum causas ac seminaria uitiorum, quae, cum mentem nostram temptationum imber adluerit, in germina confestim fructusque prorumpunt.

VI. Numquam enim quis alterius uitio lacessitus peccare conpellitur, si repositam materiem delictorum in suo corde non habeat: nec tunc subito quispiam deceptus esse credendus est, cum conspecta mulieris forma in barathrum concupiscentiae turpis inciderit, sed potius occultos ac latentes medullitus morbos occasione uisus in superficiem tunc fuisse productos.

VII. Ideoque creator omnium deus, opificii sui curationem prae omnibus noscens, et quia non in aliis, sed in nobismet ipsis offensionum radices causaeque consisterent, non deserenda praecepit fratrum consortia, nec uitari eos, quos laesos a nobis uel a quibus nos arbitramur offensos, sed deliniri iubet, sciens perfectionem cordis non tam separatione hominum quam patientiae uirtute conquiri: quae firme possessa sicut potest nos etiam cum his qui oderunt pacem pacificos conseruare, ita, si parta non fuerit, ab his quoque, qui perfecti ac meliores nobis sunt, facit iugiter dissidere. occasiones enim commotionum, ob quas eos quibus iungimur deserere festinamus, in conuersatione humana deesse non poterunt: et idcirco tristitiae causas, ob quas a prioribus separamur, non euadimus, sed mutamus.

VIII. Procurandum itaque nobis est, ut nostra potius emendare uitia et mores corrigere festinemus. quae procul dubio si fuerint emendata, non dicam cum hominibus, sed etiam cum feris ac beluis facillime nobis conueniet secundum illud, quod in libro beati Iob dicitur: bestiae enim ferae pacatae erunt

28] Iob 5, 23 (LXX).

1 recondito *L*[1] offessionum *G*[1] causas *om.* *A* 2 semenaria *A* 3 ymber *G*[2] alluerit *L* appulerit *A* geminam (rmen *supra*) *L* conrumpunt *G*[1] 5 V *H* 6 materiam *HL* delectorum *A* corde suo *H* 9 incederit *H*[1] 10 superficiem iiisiis tunc *A* 11 VI *H* opifici *H* 13 radicesq. *L*[1] 14 praecipit *H* 18 oderant *L* si parta *AG*[2]*:* si parata *G*[1]*LT* separata *H* 20 desidere *G* desedere *H*[1] 21 festinemus *G*[1]*H*[1] 24 VII *H* *numerum om.* *G* ita *L* 28 bisteae *A* ac fere *H* pacata *HL*[1]

tibi. extrinsecus quippe uenientia non uerebimur offendicula nec ulla poterunt scandala nobis de foris inferri, si in nobismet ipsis intus radices eorum receptae insertaeque non fuerint. pax enim multa diligentibus nomen tuum: et non est illis scandalum.

VIIII. Est etiam aliud detestabilius tristitiae genus, quod non correctionem uitae nec emendationem uitiorum, sed perniciosissimam desperationem animae inicit delinquenti: quod nec Cain fecit post fratricidium paenitere nec Iudam post proditionem ad satisfactionis remedia festinare, sed ad suspendium laquei sua desperatione pertraxit.

X. Ideoque utilis nobis una re tantum tristitia iudicanda est, cum hanc uel paenitudine delictorum uel desiderio perfectionis accensi uel futurae beatitudinis contemplatione concipimus. de qua et beatus apostolus: quae secundum deum est, inquit, tristitia, paenitentiam ad salutem stabilem operatur: saeculi autem tristitia mortem operatur.

XI. Sed illa tristitia, quae paenitentiam ad salutem stabilem operatur, oboediens est, adfabilis, humilis, mansueta, suauis ac patiens, utpote ex dei caritate descendens: et ad omnem dolorem corporis ac spiritus contritionem infatigabiliter semet ipsam desiderio perfectionis extendens et quodammodo laeta ac spe profectus sui uegeta cunctam adfabilitatis et longanimitatis retinet suauitatem, habens in semet ipsa omnes fructus spiritus sancti, quos enumerat idem apostolus: fructus autem spiritus est caritas, gaudium, pax, longanimitas, boni-

4] Ps. 118, 165. 15] II Cor. 7, 10. 25] Gal. 5, 22—23.

1 quippe] enim *L* 2 nobis scandala *L* 3 in ius *L* earum A^2 insertaeque *om. A* 6 VIII *H* *numerum om. G* etiam *om. A* aliut *A* 7 correptionem *H* pernet. *G* pernit. *L* 8 disperationem $G^1H^1L^1$ 9 post *om. L* fratris homicidium *H* penitere *GHL* 11 disperatione $G^1H^1L^1$ 12 VIIII *H* *numerum om. G* tristitiae *L* 13 haec *A* penitudine *GHL* delectorum *A* 14 cupimus *H* conspicimus *L* 16 inquid AH^1 penit. *GH* patientiam *L* 17 saeculi . . . operatur *om. AL* 18 *non distinguit H* *numerum om. G* illi H^1 ille L^1 penit. *GHL* 19 adfabilis *G:* affabilis *rell.* 20 utpute H^1L^1 discendens H^1 23 uegita AG^1H^1 uegetata H^2 cuncta L^1 adfabilitatis *G:* affab. *rell.* 24 retenet H^1 ipsā *A*

tas, benignitas, fides, mansuetudo, continentia. haec uero asperrima, inpatiens, dura, plena rancore et maerore infructuoso ac desperatione poenali, eum quem conplexa fuerit ab industria ac salutari dolore frangens ac reuocans, utpote inrationabilis et intercipiens non solum orationum efficaciam, uerum etiam uniuersos quos praediximus fructus spiritales euacuans, quos nouit illa conferre.

XII. Quapropter absque illa, quae uel pro salutari paenitentia uel pro studio perfectionis seu pro desiderio suscipitur futurorum, omnis tristitia tamquam saeculi et quae mortem inferat aequaliter repellenda est ac sicut fornicationis spiritus seu filargyriae uel irae de nostris cordibus penitus extrudenda.

XIII. Hanc ergo perniciosissimam passionem ita de nobis expellere poterimus, ut mentem nostram spiritali meditatione iugiter occupatam futura spe et contemplatione repromissae beatitudinis erigamus. hoc enim modo uniuersa tristitiarum genera, siue quae ex praecedente ira descendunt, siue quae amissione lucri uel detrimento inlato nobis adueniunt seu de inrogata generantur iniuria, siue quae de inrationabili mentis confusione procedunt, seu quae letalem desperationem nobis inducunt, ualebimus superare, cum aeternarum rerum ac futurarum intuitu semper laeti atque inmobiles perdurantes nec casibus deiecti praesentibus nec prosperis fuerimus elati, utraque uelut caduca et mox transeuntia contemplantes.

1 mansuetudo *GHLT:* modestia *A* 3 disperatione H^1 4 utpute H^1L^1 5 efficatiam *HL* 6 spiritalis G^1H^1 8 *non distinguit H* *numerum om. G* ulla L^1 uel *om.* G^1 uel quae *L* penitentia *GH* poenit. *L* 9 suscipietur *H* 10 tristitiae G^1 infert *A* 11 philargiriae *HL* 12 paenitus *A* 13 *non distinguit H numerum om. G* ergo *GHLT:* igitur *A* pernit. *L* 15 occupata *A* 16 erigamur L^1 17 praecidente H^1 discendunt H^1 descendit *L* 18 admixtionē L^1 detrimento inlato *scripsi: cf. Conl. V, 11, 8* detrimenti *codd.* inlata *A* inlati *GHLT* inlationibus (*om.* nobis) S^2 detrimenti inlatione *v* seu] siue *G* 19 de *om. HT* 20 disperationem AH^1L^1 21 induunt G^2L^2*:* inducant L^1 indicunt *rell.* 23 cassibus H^1 24 contemplantes. Explicit de sp̄u tristicię (*haec a m. s. VIIII*) . . . de sp̄u acediae *A* Explicit de spiritu tristitiae lib VIIII · Incip̄ cap̄ presentis lib̄ *G* Explicit liber de sp̄u tris̄. Incipit de sp̄u accidie liber X. Item capitula de libro Xmo *H* Expl̄i de sp̄u tristiciae lib̄ VIIII · Incip̄ de sp̄u acidiae lib̄ · X · Incipiunt capitula eiusd̄ lib̄ *L*

LIBER DECIMUS.

DE SPIRITU ACEDIAE.

CAPITULA.

22] II Thess. 3, 10. 24] l. c. 11.

4 acidiae *L (passim)* accidie *H* 6 quemammodum *L* 7 quaue *L* mentis *HT* 8 superat acdia *H* 9 acdia *H* excaecat *HLT* 11 sit acdie *H* 12 hii *HT* abcidia *H* quatinus *L* 13 testimonium *L* acidiae *H(L)* 16 quod *HLT:* quomodo *A* apostolos *H* apostoli *L* 18 apostolus *om. HT* apostolus manibus suis *A* operatam *H* 20 uerbis *om. H* 22 si *om. L* nec *AT:* non *HL* 25 ambulantes *HT* 26 quod *om. L* operatio manuum (manũ *T*) *ALT:* operationum *H* 27 umanitate *H*

XVI. Quod non odii causa, sed dilectionis eos qui delinquunt corripere debeamus.

XVII. Diuersa testimonia, quibus apostolus praecepit operari debere uel ipse operatus fuisse monstratur.

XVIII. Quod tantum operatus sit apostolus, quantum non sibi soli, sed etiam his qui cum eo erant posset sufficere.

XVIIII. Quemadmodum intellegi debeat: beatius est magis dare quam accipere.

XX. De fratre desidioso, qui alios egredi de coenobio sollicitabat.

XXI. Diuersa testimonia de Salomone contra acedian.

XXII. Quod per Aegyptum fratres ita suis manibus operantur, ut non solum propriis necessitatibus satisfaciant, sed etiam his qui in carceribus sunt subministrent.

XXIII. Quod otii causa faciat in partibus Occidentis non esse coenobia monachorum.

XXIIII. De abbate Paulo, qui singulis annis omne opus manuum suarum igne subposito concremabat.

XXV. Uerba abbatis Moysi, quae dixerit mihi de remedio acediae.

I. Sextum nobis certamen est, quod Graeci ἀκηδίαν nocant, quam nos taedium siue anxietatem cordis possumus nuncupare. adfinis haec tristitiae ac solitariis magis experta et in heremo

7] Act. 20, 35.

1 dilectionis *HLT:* correxionis *A* delinqunt *H* 2 debemus *Tr* 3 de uera *H* de diuersa *L* apostulus *H* praecepit *L:* praecipit *AHTr* 4 deuere *H* 5 quod non *L* sit apostolus *om. L* 6 posset *r:* possit *AHT* posse *L* 7 est *om. L* 9 *titulum cap. 20 om. AHT* alio *L* de *om. L* 10 XX *AH* deuersa *H* salamone *H* acedian *A:* accidiam *H* acidia *L* 11 XXI *AH* per *om. HT* aegiptum *L* ita *om. AHT* 13 in *om. H* sumministrent *A* 14 XXII *AH* 15 esse *om. H* 16 XXIII *AH* opus] tempus *HT* 17 supposito *AL* 18 XXIIII *AH* moysi *HT:* mosi *AL* dixit *HT* mihi *om. HT* 19 accidiae *H* acidiae *LT* Finiunt capitula de sp̃u acediae. Incipit liber *A* Incipit de spiritu acediae liber decimus *G* Expliciunt capitul. Incip̃ textus eiusdem *L* *nihil inscriptum in H*

20 I *om. GL* afnaan *H* acidiam *L* ARNAIAN *T* 21 anxietatem *H* 22 haec adfinis *L* tristitiae ac *AHLT:* tristitiae est et uagis maxime ac *Gr* (*in r deest* maxime) in *om. L*

commorantibus infestior hostis ac frequens, maxime circa horam sextam monachum inquietans, ut quaedam febris ingruens tempore praestituto ardentissimos aestus accessionum suarum solitis ac statutis horis animae inferens aegrotanti. denique nonnulli senum hunc esse pronuntiant meridianum daemonem, qui in psalmo nonagensimo nuncupatur.

II. Qui cum miserabilem obsederit mentem, horrorem loci, cellae fastidium, fratrum quoque, qui cum eo uel eminus commorantur, tamquam neglegentium ac minus spiritalium aspernationem gignit atque contemptum. ad omne quoque opus, quod intra saepta sui cubilis est, facit desidem et inertem: non eum in cellula residere, non operam sinit inpendere lectioni. nihilque se proficere tanto tempore in eadem commorantem crebrius ingemescit nec habere se fructum aliquem spiritalem, donec fuerit illi consortio copulatus, queritur atque suspirat et ab omni se dolet spiritali quaestu inanem in loco uacuumque consistere, utpote qui, cum posset etiam alios regere ac prodesse plurimis, nullum aedificauerit nec quemquam institutione
2 sua doctrinaque lucratus sit. absentia longeque posita magnificat monasteria, loca etiam illa magis ad profectum utilia et saluti congruentiora describit, consortia quoque ibidem fratrum suauia et plena spiritali conuersatione depingit: e contra uniuersa quae habentur in manibus aspera, et non solum aedificationem nullam esse in fratribus, qui morantur in loco, sed ne ipsum quidem uictum corporis absque ingenti labore conquiri. postremo non posse se saluari in eo loco durantem, nisi relicta cella, cum qua sibi, si adhuc in ea fuerit remoratus,

6] Ps. 90, 6.

3 acerbissimos *A* accensionum *AG*[1]*Hc* 4 infert *AH*[2] inferre *H*[1] 5 senum] enim *H* prenuntiant *L* doemonem *G*[1] 6 nonagensimo *G*[1]*S*[1]: nonagesimo *rell.* 7 *non distinguunt AHT numerum om. G* obsederet *H*[1] 8 fastidium generat *H* uelle minus *L* 9 neglig. *G*[1] aspernationem *om.* *L* 10 contemtum *A* 11 septa *codd.* cubiculis *L*[1] cubiculi *HL*[2]*T* 12 cella *HTc* cellulã *L* nec operam *Hc* sinet *H*[1] 13 proficere lectione *L* 14 ingemiscit *G*[2]*H*[2] 17 utpute *H*[1] possit *HL* etiam *om.* *A* 20 perfectum *H* 21 quaeque *A* 22 e *om.* *H* et contra *L* 24 commorantur *H* 26 se *om.* *L* durante *A* 27 sibi si] sibi *L*

pereundum erit, exinde semet ipsum quantocius asportarit. dein lassitudinem corporis cibique esuriem quinta sextaque 3
hora tantam suscitat, ut uelut longo itinere grauissimoque labore confectus sibimet lassusque uideatur, aut quasi refectionem cibi biduano ieiunio triduanoue distulerit. tum praeterea huc illucque anxius circumspectat et nec fratrum sibi quempiam aduentare suspirat, saepiusque egreditur et ingreditur cellam ac solem uelut ad occasum tardius properantem crebrius intuetur, et ita quadam inrationabili mentis confusione uelut taetra subpletur caligine omnique actu spiritali redditur otiosus ac uacuus, ut nulla re alia tantae obpugnationis remedium quam uisitatione fratris cuiuspiam seu somni solius solacio posse aestimet inueniri. deinde honestas idem morbus ac ne- 4
cessarias suggerit salutationes fratribus exhibendas uisitationesque infirmorum uel eminus uel longius positorum: quaedam etiam pia ac religiosa dictat officia, illos uel illas debere parentes inquiri et ad salutandos eos crebrius properari, illam religiosam deuotamque deo feminam, omni praesertim parentum subsidio destitutam, magnum opus esse pietatis frequenter inuisere, ac si quid ei sit necessarium, quae a propriis parentibus neglegitur atque despicitur, sanctissimum procurari, magisque oportere in his operam pietatis inpendi quam infructuosum ac sine ullo profectu in cellula residere.

1 exinde *G*[1]*HL*[1]*T*: nisi exinde *G*[2]*SL*[2]   quantotius *GSHLT*   asportauerit *SL*[2]*r*   nisi relicta cella exinde semet ipsum quantocius asportauerit: sibi enim, si adhuc in ea fuerit remoratus, pereundum erit *A*: *sed* cum qua, *quod solum offendere possit, idem ualet quod* in qua habitanti   3 tandem *A*   tantum *G*[1]*LT*   ut *om.* *HT*   uelut] uel e *A*   4 fessusque *L*   5 tunc *L*   6 anexius *H*   7 aduenare *G*[1]   10 tetra *codd.* suppletur *AGL*   caligine subpletur *H(T)*   omni quoque *H*   ociosus *G*[1]   11 tantae] exstante *L*   oppugn. *AL*   12 uisione *H*   solatio *HL*   13 posse *om.* *L*   moribus *L*   necessarius sugerit *H*   14 exibendas uisionesque *H*   15 possitorum *H*   16 etiam *om.* *H*   relegiosa *G*[1]   17 requiri *L*   uisitandos *H*   eos *om.* *L*   properare *G*[2]*S*   18 relegiosam *G*[1]   omne *L*[1]   19 distitutam *G*[1]*H*[1]*T*   desolatam *A*   esse pietatis opus *G (sed* opus *s. l. m. 2)*   inuissere *H*[1]   20 eis *L*[1]   21 dispicitur *G*[1]*HL*[1]   potissimum *L*   22 opera *H*   infructuose *HTr*   23 cella *G*[1]   cellola resedere *H*[1]

III. Agitur itaque infelix anima talibus inimicorum machinis inpetita, donec acediae spiritu uelut ariete ualidissimo fatigata aut in somnum discat concidere aut excussa claustris cellulae suae consolationem inpugnationis huius uisitatione fratris consuescat adquirere, hoc quo utitur ad praesens remedio paulo post acrius infirmanda. frequentius enim aduersarius ac dirius adtemptabit, quem conserto proelio praebiturum comminus sibi terga cognoscit salutemque sibi non de uictoria nec de conflictu, sed de fuga sperare peruidet, donec paulatim protractus e cella actus suae professionis incipiat obliuisci, qui non est alius quam intuitus et contemplatio diuinae illius et excellentis super omnia puritatis, quae non alibi potest nisi in silentio et iugi cellae perseuerantia ac meditatione conquiri, atque ita militiae suae fugitiuus ac desertor Christi miles effectus inplicet se negotiis saecularibus, ei cui se probauit minime placiturus.

IIII. Huius aegritudinis uniuersa incommoda uno uersiculo beatus Dauid eleganter expressit dormitauit, inquiens, anima mea prae taedio, id est prae acedia. proprie satis non corpus dixit, sed animam dormitasse. uere enim ab omni contemplatione uirtutum et intuitu spiritalium sensuum dormitat anima, quae perturbationis huius telo fuerit sauciata.

V. Itaque Christi uerus athleta, qui agonem perfectionis cupit legitime decertare, hunc quoque morbum de latebris animae suae festinet extrudere, et ita contra hunc quoque nequissimum acediae spiritum utrubique contendat, ut neque somni telo elisus

14] II Tim. 2, 4. 18] Ps. 118, 28.

1 III *om.* *G* iniquorum *G* 2 inpedita *AT* acidiae G^1 accediae *ex* accidiae *H* acidie *L* 3 summum *H* cellolae H^1 cellę *L* 4 conluctationẽ inpugnatione *L* huius uisitatione *om.* *L* 5 quod H^1 quoque *L* 6 dirus G^1 durius H^2 7 adtemtabit *A* eum quem *H* consorto L^1 8 terga *om.* *H* 9 de *om.* *L* peruidit G^1H^1 p̄uidet G^2 peruiderit *L* 10 actũ *S* 11 contemplationis L^1 et *om.* *L* 12 qui *L* 13 perseuerantiae H^1 adque *H* 15 cui] qui *AL* probabit *GL* 17 IIII *om.* *G* 18 dãd *A* eliganter AH^1L^1 expresit *H* inquies *L*, *om.* *H* 19 accedia *H* acidia *L* 21 sensu *H* 23 V *om.* *G* antleta *H* 25 extrahere *G* nequissimum *om.* *A* 26 accidiae *H* acidiae *L* utribique G^1 utrobique LS^2r ut ubique *H* contendant L^1

concidat neque de monasterii claustris expulsus quamuis sub praetextu coloris pii fugitiuus abscedat.

VI. Quemcumque enim in parte qualibet coeperit superare, aut tamquam inertem et deditioium sibi patietur absque ullo profectu spiritus in cellula commorari aut excussum exinde instabilem de cetero reddet ac uagum, et ad omne opus desidem cellas fratrum iugiter faciet ac monasteria circumire nihilque aliud procurare, quam ubi quoue colore occasionem refectioni futurae ualeat praeparare. mens enim otiosi nihil aliud cogitare nouit quam de escis ac uentre, donec inuenta quandoque sodalitate cuiusdam uiri uel feminae aequali tepore torpentis rebus eorum ac necessitatibus inuoluatur et ita paulatim reddatur noxiis occupationibus inretitus, ut tamquam serpentinis spiris obstrictus numquam deinceps ad perfectionem professionis antiquae se ualeat enodare.

VII. Hunc morbum, qui de acediae spiritu nascitur, beatus apostolus ut uerus ac spiritalis medicus uel tunc iam conspiciens serpere uel emersurum spiritu sancto reuelante prospiciens salutaribus praeceptorum suorum medicamentis praeuenire festinat. Thessalonicensibus enim scribens et primo ut peritissimus quidam perfectusque medicus infirmitatem susceptorum blanda lenique uerbi curatione fomentans ac de caritate incipiens eosque in ea parte conlaudans, quousque letale uulnus leniore remedio delenitum deposita tumoris indignatione facilius medicamina austeriora sustineat, ita ait: de caritate autem fraternitatis

25] I Thess. 4, 9—10.

1 monasteriis L^1 2 caloris G^1 fugatius H^1 3 VI *om.* G quacumque L quēlibet L^2 4 tam H dedicitum H diditicium L^1 sibimet L 5 cellola H inde G 6 reddit AH^1 7 facit A circuire G^2H^2L 8 aliut A ubi quoque H ubiue L occasiones L 9 refectionis HLv 10 ac] et HT aut L 13 noxis H^1 ut] aut A 14 spinis L^1 sagittis H obstrictus ut A obstructus H 15 tendere H 16 VII *om.* G acidiae H^1L beatus *om.* L 17 apostolus] paulus H respiciens L 18 emersurum inter monachos Gv praeuidens A 19 festinet G^1H^1 20 thesalonic. GH primo quidem ut G 21 infirmitates A *ut uid.* 23 loetale L leniori G^2H 24 delenitum G^1: dilinitum H^1 delinitum *rell.* timoris G^1 25 sustineant A susteneat H^1 ait] inquit H *m. 2 ex* ut

non necesse habemus scribere uobis: ipsi enim a deo
docti estis ut diligatis inuicem: etenim facitis illud
2 in omnes fratres in uniuersa Macedonia. praemisit laudis
fomenta lenia, fecit eorum aures ad curam salutaris uerbi placidas et paratas. rursum infert: rogamus autem uos, fratres, ut abundetis magis. adhuc eos blanda uerborum lenitate demulcet, ne forte necdum aptos ad perceptionem perfectae curationis inueniat. quid est quod rogas, apostole, ut in quo abundent magis? scilicet in caritate, de qua superius dixerat: de caritate autem fraternitatis non necesse habemus scribere uobis. et quid necesse est ut dicas eis: rogamus autem uos, ut abundetis magis, qui super hac re ne scribi quidem sibi aliquid indigent? cum praesertim et inferas causam ob quam hoc ipso non egeant, dicens: ipsi enim uos a deo docti estis ut diligatis inuicem, tertium quoque maius adicias, quod non solum a deo docti sint, uerum etiam conpleant opere quae docentur. etenim facitis illud, inquit, non in uno uel
duobus, sed in omnes fratres, nec in uestros tantummodo
3 ciues uel notos, sed in uniuersa Macedonia. dic igitur
tandem, quid est quod tanto opere haec praemittis? iterum infert: rogamus autem uos, fratres, ut abundetis magis. et uix aliquando in id quod olim moliebatur erumpit: et operam detis ut quieti sitis. dixit primam causam, deinde infert secundam: et ut uestra negotia agatis, tertiam quoque: et operemini manibus uestris, sicut praecepimus uobis, quartam: et ut honeste ambuletis ad eos qui foris sunt,

5] l. c. 10. 10] l. c. 9. 11] l. c. 10. 14] l. c. 9. 17] l. c. 10. 21] l. c. 22] l. c. 11. 24] l. c. 25] l. c. 26] l. c.

2 illut *A* 3 machidonia *H*[1], *item infra* machedonia *L* laudi *L* 5 et] sed *L* 7 perfectionem *A* 8 ut *eras. in L* 9 dixeras *HTc* 12 autem *om. H* 13 quidem sibi aliquid] sibi sibi quidem *A* et *om. A* 16 dño *H* compleant *AL* 17 illut *A* inquis *GS*[2]*r* uno uel . . . *pag. 179, 23* cellae et operi manuum *extant in C* uel in *C* 20 tanto opere *G*[1]*S*[1]*H*[1]*L:* tantopere *rell.* 21 infert *om. L* uos *om. C* 22 in id *om. A* molliebatur *H*[1] mouebatur *L* erumpet *A* erupit *L* 24 negoti *A* 25 operamini *AHT* praecipimus *AH*[1]*L* 26 et *om. L* ut *om. H* *post* foris sunt *addunt GSr:* foris sunt scilicet qui seculo uiuunt

quintam: et nullius aliquid desideretis. ecce illa cunctatio,
quam tantis proferre prooemiis differebat, quid in eius pectore
parturire agnoscitur? et operam detis ut quieti sitis, id
est in uestris cellulis commorantes nec diuersis rumoribus, qui
solent otiosorum uotis uel fabulis generari, inquieti effecti aliis
quoque inquietudines inferatis. et ut uestra negotia agatis, 4
non curiositate uestra actus mundi uelitis inquirere ac diuer-
sorum conuersationes explorantes operam uestram non erga
correctionem uestram seu uirtutum studia, sed ad detractationes
fratrum uelitis inpendere. et operemini manibus uestris,
sicut praecepimus uobis. cur illa fierent quae monuerat
superius ne agerent, id est ne inquieti essent uel aliena cu-
rarent negotia uel inhoneste ambularent ad eos qui foris sunt
uel alterius aliquid desiderarent, nunc intulit dicens: et opere-
mini manibus uestris, sicut praecepimus uobis. ut 5
enim fierent illa, quae superius reprehendit, otii causam esse
euidenter expressit. nullus enim potest uel inquietus esse uel
aliena curare negotia, nisi qui operi manuum suarum non ad-
quiescit insistere. quartum quoque intulit morbum, qui ex hoc
ipso otio nascitur, id est ut inhoneste non ambulent, dicens:
et ut honeste ambuletis ad eos qui foris sunt. num-
quam potest ne apud eos quidem qui saeculi homines sunt
honeste incedere, qui nequaquam claustris cellae et operi ma-
nuum suarum inhaerere contentus est, sed necesse est eum in-

1] l. c. 3] l. c. 6] l. c. 10] l. c. 21] l. c.

1 quintam *om. C* et] ut *L* 2 quam] quae G^1 proferre *om. A* prooemiis *A:* proemiis CGH^2L^2 praemiis L^1 proemisis H^1 deferebat G^1H^1 3 parturire *CA:* parturiret *HLT* parturibat *Gv* cognoscitur *A* 4 in *om. C* cellolis H^1 moribus *C* 5 uotis] uitis *H* et aliis *L* 7 uellitis G^1H^1 8 conuersationes] *cum hoc uocabulo incipit cod. C pag. 34, in qua nihil fere legere potui* commorationes *A* 9 correptionem *L* uestram] morum *A* ad *om. A* detractatione *A* detrectationes G^1 detractiones CG^2HTv detractionē *L* 10 uellitis G^1H^1 operamini *AHT* 11 praecipimus AH^1L^1 cur] ut *Gv* illa *om. A* monuerat superius ne agerent] superius enumerat *L* 12 uel *AHT:* et *GLv* 13 foras G^1 14 operamini *AHT* 15 praecipimus AH^1L^1 16 causam esse] causas *L* 19 uerbum *L* 20 uitio *L* 21 et] quod *A* et ut quod H^1 22 nec *Gv* aput *A* 24 herere *L*

honestum esse, dum necessaria uictus requirit, adulationi quoque operam dare, nouitates etiam rumorum sectari, causarum fabularumque occasiones conquirere, per quas sibimet ipsi aditum paret ac facultatem, qua diuersorum domos ualeat penetrare.
6 et nullius aliquid desideretis. non potest non alienis donis et muneribus inhiare, qui non delectatur pio quietoque labore operis sui cotidiani uictus parare substantiam. uidetis tot causas, tam graues ac turpes una uitii labe generari. denique hos ipsos, quos in epistula prima molli fouerat palpatione uerborum, qualiter in secunda, uelut qui non profecissent ad remedia leniora, austerioribus quibusdam et causticis medicamentis sanare adgreditur nullaque iam mitium uerborum fomenta praemittit, non illam teneram uocem ac blandam, ut ibi: rogamus autem uos, fratres, sed: denuntiamus uobis, fratres, in nomine domini nostri Iesu Christi, ut subtrahatis uos
7 ab omni fratre ambulante inordinate. ibi rogat, hic denuntiat: in illa blandientis affectus, in hac obtestantis seueritas et minantis. denuntiamus uobis, fratres: quia prius rogantes contempsistis audire, saltim nunc denuntiantibus oboedite. ipsamque denuntiationem non nudo uerbo, sed cum obtestatione nominis domini nostri Iesu Christi terribilem infert, ne forte simplicem uelut humana uoce prolatam rursum contemnerent nec magnopere ducerent obseruandam, statimque ut peritissimus medicus putribus membris, quibus leni medicamento remedium ferre non potuit, mederi spiritalis ferri incisione pertemptat ut subtrahatis uos, inquiens, ab omni fratre ambulante inordinate et non secundum traditionem quam acce-
8 perunt a nobis. itaque ab his, qui uacare operi nolunt, iubet subtrahi et uelut membra otii corrupta putredine desecari, ne

5] l. c. 13] l. c. 10. 14] II Thess. 3, 6. 18] l. c. 25] l. c.

2 domorum *H* 3 quae *ex* qua *L* ipsi *om. A* 4 domus *H* 5 desiderare *L* 6 desiderare uel concupiscere inhiare *G* 7 cottid. *G* 8 uitii id ē otiositatis *G* otii *Lc* 9 quos *om. L* epistola *G²HL* 10 proficissent *G¹* proficerint (i *prima in* e *mut.*) *H* meliora *L* 12 praemittet *A* permittit *H¹* 15 nostri *om. A* hīū *A* 16 inordinate ambulante *A* 18 et] ac *A* *ad* minantis *add. G in marg.:* apparet 19 contemsistis *A* 20 ipsam quoque *L* 21 x̄ (= nostri) hīū *A* 22 contempnerent *H* 28 operi *om. L* 29 putridine *AG¹HT¹*

inertiae morbus uelut letale contagium etiam sanas membrorum partes tabo serpente corrumpat. dicturusque de his, qui operari suis manibus nolunt et panem suum cum silentio manducare, a quibus etiam praecepit subtrahendum, qualibus eos a principio probris inurat adtendite. in primis inordinatos dicit nec secundum suam traditionem ambulare, aliis uerbis contumaces eos, utpote qui nollent iuxta institutionem eius incedere, et inhonestos esse designans, id est non processionis, non uisitationis, non uerbi, non temporis oportunitatem congruam honestamque sectantes. omnibus enim uitiis istis inordinatum quemque ne-
cesse est subiacere. et non secundum traditionem quam 9
acceperunt a nobis: et in hoc rebelles eos quodammodo et
contemptores notat, qui traditionem, quam acceperunt ab eo, tenere contemnant nec imitari uelint id, quod magistrum non solum uerbo docuisse meminerint sed etiam opere nouerint perfecisse. ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos. inmanem cumulum reprehensionis exaggerat, cum hoc eos adserit non obseruare, quod et memoriae eorum inhaereat et ad imitandum non solum uerbo instruente didicerint, sed etiam exemplo operum prouocante susceperint.

VIII. Quia non inquieti fuimus inter uos. cum se uult inquietum inter eos non fuisse per operis exercitium conprobare, eos qui operari nolunt abunde notat otiositatis uitio inquietos semper exsistere. neque gratis panem manducauimus ab aliquo. per singula uerba increpationis auxesin facit doctor

11] l. c. 16] l. c. 7. 21] l. c. 24] l. c. 8.

1 loetale *L* 2 partes sanguine corrupto tabo *G* serpentino *L* rusque de his . . . *pag. 183, 15* imitandum nos ut si *extant in C* 4 praecepit *CGL¹T:* praecipit *rell.* 5 obprobriis *H(c)* prouis *L¹* esse dicit *L* 6 suam *om. H* 7 eos *om. L* utpute *H¹L¹* nolunt *HL* 8 designas *C* designat *A* 10 enim nobis (modis) uitiis *L* istis uitiis *Av* 12 acciperunt *H*, *item infra* quodadmodo *C* 14 contemnant *CT:* contempnant *HL* contemnunt *AG* uellint *G¹H¹* non solum opere nouerint perfecisse sed etiam uerbo meminerint docuisse *A cf. pag. 187, 14* 16 quemammodum *L* 17 immanem *CA* inmane *L* 18 eos hoc *L* 21 VIII *om. G* quia . . . cum *euan. in C* 22 inquietum *om. C* inter eos inquietum *A* 23 non uult (un) operari *L* otiositas *L¹* 24 existere *G²HL* panem gratis *G* gratis *om. L* 25 auxin *H*

gentium. praedicator euangelii dicit se non gratis panem ab aliquo manducasse, qui nouit dominum praecepisse, ut qui euangelium denuntiant de euangelio uiuant, et rursum:
2 dignus est operarius cibo suo. cum utique non gratis, qui euangelium praedicabat, tam sublime ac spiritale opus exercens cibum sibi dominicae iussionis auctoritate praesumeret, quid nos faciemus, quibus non solum nulla praedicatio uerbi commissa est, sed ne ulla quidem nisi animae nostrae solius cura mandatur? qua fiducia otiosis manibus gratis panem comedere audebimus, quem uas electionis, euangelica sollicitudine et praedicatione constrictus, sine opere manuum comedere non praesumit, sed in labore, inquit, et fatigatione nocte et
3 die operantes, ne quem uestrum grauaremus? adhuc additamenta suae castigationis exaggerat. non enim simpliciter dixit 'non comedimus gratis panem ab aliquo uestrum' et huc usque stetit (poterat enim uideri proprio otiosoque sumptu ac recondita pecunia uel aliorum, licet non istorum, conlatione seu muneribus sustentatus fuisse), sed in labore, inquit, et fatigatione nocte et die operantes, id est nostro opere specialiter sustentati. et hoc, inquit, non pro nostra uoluntate perpetrabamus nec pro delectatione, ut requies et exercitium corporis inuitabat, sed ut necessitas et inopia uictus non sine ingenti fatigatione corporis facere conpellebat. non solum namque per totum diei spatium, sed etiam noctis, quod quieti corporis uidetur indultum, hoc opus manuum pro escae sollicitudine indesinenter urguebam.

2] I Cor. 9, 14. 4] Matth. 10, 10. 12] II Thess. 3, 8. 18] l. c.

2 deum *L* praecipisse *H* 3 adnuntiant *A et Uulg.* *uocabulum in C euanuit* rursus *AL* 4 cum utique . . . 9 qua fiducia otio *iam non legi possunt in C* 5 ac] et *H* exercere G^1 8 nec *Gv* 9 fidutia *HL* 11 opera *L* 12 inquid *CAH* et *ante* die *om. C* 13 grauemus *C* 14 aditamenta *C* addit et augmenta *HL* 15 gratis *om. H* et huc usque stetit] *ras. circ. 10 litt. in G* huc *om. S* 16 proprio suo *L* 17 consolatione *L* 18 sustentatos L^1 inquid AG^1H 20 sustentari *L* inquid CAG^1H 21 aut requie• (m *cras.*) sed *L* 22 et] sed ut *L* 24 tempore noctis *H* noctis tempore *v* 26 urguebam *CL:* urgebam *G ex* uigebam urguebat *A* urgebat *HT*

VIIII. Nec tamen se solum taliter inter eos conuersatum fuisse testatur, ne forte non magna nec generalis uideretur haec forma, si ipsius tantum traderetur exemplo, sed etiam omnes, qui erant secum ad ministerium euangelii deputati, id est Siluanum et Timotheum, qui haec eadem cum eo scribunt, adserit simili opere laborasse. in eo etiam quod dicit ne quem uestrum grauaremus nerecundiam eis incutit magnam. si enim ille, qui euangelium praedicabat signis illud uirtutibusque conmendans, ne grauaret quempiam, gratis panem manducare non audet, quomodo illi non aestiment se grauare, qui cotidie eum otiosi uacantesque praesumunt?

X. Non quasi non habuerimus potestatem, sed ut nosmet ipsos formam daremus uobis ad imitandum nos. pandit causam cur tantum sibi laboris indixerit: ut, inquit, formam daremus nobis ad imitandum nos, ut, si forte doctrinam uerborum auribus uestris frequenter ingestam obliuioni traderetis, saltim conuersationis exempla sub oculorum fide uobis tradita memoriter retineretis. haud leuis eorum et in hoc reprehensio, cum dicit se nulla alia quam exempli gratia laborem hunc et fatigationem die noctuque corporis exegisse, et eos nihilominus erudiri nolle, propter quos ipse necessitatem non habens tantum sibi fatigationis indixerit. et quidem, inquit, cum haberemus potestatem et paterent nobis facultates omnium uestrum atque substantiae, et utendi eis domini nostri nossem me habere permissum, non sum tamen usus hac potestate, ne, quod a me bene ac licito fieret, aliis otii noxii praeberet exemplum. et idcirco euangelium praedicans meis manibus atque opere malui sustentari, ut uobis quoque uolentibus iter

7] l. c. 12] II Thess. 3, 9.

1 VIIII *om.* *G* nec . . . eos *euan. in* *C* 2 magna nec] magne *L* 3 exemplum *H* 5 eo conscribant *L* 6 in eo] ideo *G* dixit *H* 8 magnam] *hic desinit* *A* 9 conmendans *C*: commendans *rell.* 10 granari G^2L 11 cottid. G^2S praesumant *L* 12 X *om.* *G* non . . . potestatem *euan. in* *C* 14 sibi tantum *HT* inquid *CHL* 17 saltem H^2L^2 18 fidem *L* reteneretis *H* haud] aut HL^1 leuior *H* 20 nocteque G^2 exigisse G^1H^1L 23 inquid *H* habuerimus *H* 24 dei *L* 25 hac] hoc H^1 ac L^1 26 fuerit *H* otiis L^1 praeberetur *L* 28 mallui *H*

uirtutis incedere uiam perfectionis aperirem et conuersationis formam meo labore praeberem.

XI. Sed ne forte tacitus operans et erudire eos uolens exemplis minime illos etiam praeceptorum monitis instruxisse uideretur, infert: nam et cum essemus, inquit, apud uos, hoc denuntiabamus uobis, quoniam, si quis non uult operari, nec manducet. adhuc illorum desidiam, qui scientes eum ut magistrum bonum doctrinae gratia et institutionis obtentu suis manibus operatum imitari contemnunt, et diligentiam cautionemque suam exaggerat, dicens non tantum se hoc illis exemplo tradidisse praesentem, sed etiam uerbis iugiter praedicasse, ut, si quis scilicet non uult operari, nec manducet.

XII. Non iam doctoris uel medici utitur ad eos consilio, sed districtione in eos iudiciariae pronuntiationis inuehitur et apostolica potestate resumpta uelut e tribunali in contemptores sententiam dicit: illa nempe potestate, quam cum interminatione scribens ad Corinthios a domino sibi adseruit datam, cum eos in delicto positos praemoneret, ut ante aduentum suum semet ipsos corrigere festinarent, ita praecipiens: rogo uos ne praesens conpellar audere in quosdam potestate illa quae data est mihi in uobis, et iterum: si enim uoluero aliquid gloriari de potestate, quam dedit mihi dominus in aedificatione et non in destructione uestra, non erubescam. illa, inquam, potestate pronuntiat: si quis non uult operari, nec manducet, non gladio carnali eos addicens, sed auctoritate sancti spiritus huius uitae eis interdicens substantiam, ut, si forte poenam futurae mortis minime

5] II Thess. 3, 10. 19] II Cor. 10, 2. 21] l. c. 8. 24] II Thess. 3, 10.

5 inquid *H*, *om.* *L* 6 denuntiauimus *L* 8 optentu• *L* 10 cautelamque *G* *(uocabulo* cautela *Cassianus non utitur)* diligentia cautioneque sua *H* se] sed *H* 12 ut] et *H* 14 indicariae *H* 15 e] et L^1 de *H* conteptoris L^1 16 sententia *L* dicitur L^1 nimpe H^1 enim per *L* potestatem *L* com H^1 17 corintheos G^1H 18 possitos H^1 semet ipsos . . . *pag. 185, 25* operationis salutari prae *extant in C, sed pleraque euan.* 20 potestatem illã *L* 23 aedificationem L^1v destructione G^2H^2L: distructione G^1H^1T destructionem uestram *v (de C non liquet)* 24 illam *CL* potestatem *L* 25 nec] non *H* 26 auctoritatem *C* sancti spiritus *GHT*: spiritus sancti *LC(?)v cf. II, 3, 4*

cogitantes adhuc uelint amore otii exsistere contumaces, saltim necessitate naturali constricti et metu praesentis interitus salutaria praecepta suscipere cogantur.

XIII. Post tantum itaque rigorem euangelicae districtionis nunc causam exponit, cur haec uniuersa praemiserit: audimus enim inter uos quosdam ambulare inquiete, nihil operantes sed curiose agentes. nusquam eos, qui dediti esse operi nolunt, uno tantum morbo corruptos pronuntiare contentus est. in priore namque epistula inordinatos eos appellat nec secundum traditionem ambulare, quam acceperunt ab eo, inquietos etiam esse definit et gratis panem manducare. rursum hic: audimus, inquit, quosdam inter uos ambulare inquiete. et subiungit statim secundum languorem, qui inquietudinis huius est radix: nihil, inquit, operantes, tertium quoque morbum, qui ex isto uelut quidam ramunculus oritur: sed curiose agentes.

XIIII. Itaque fomiti uitiorum tantorum congruam nunc emendationem conferre festinat, et illa apostolica qua usus fuerat paulo ante deposita potestate iterum ad uiscera pii patris uel clementis reuertitur medici, et uelut filiis susceptisque suis consilio salubri infert remedia sanitatis dicens: his autem qui huiusmodi sunt denuntiamus et obsecramus in domino Iesu, ut cum silentio operantes panem suum manducent. causas tantorum ulcerum, quae de radice otiositatis emergunt, uno operationis salutari praecepto curauit ut peritissimus medicorum, ceteras quoque ualitudines malas eodem

5] l. c. 11. 9] l. c. 6—8. 12] l. c. 11. 21] l. c. 12.

1 adhunc L^1 nellint G^1 uellent *Hv* existere G^2H saltem G^1H^2 4 post . . . euangeli *euan. in C* 5 cur] cum *H* audiuimus G^2Hc 8 operi esse *Cr* 9 priori *Hr* epistula CG^1: epistola G^2HL 10 traditionem illam *H* acciperunt H^1 12 his *CL* audimus CG^1: audiuimus G^2HLc inquid *H* ambulare inter uos *L* 13 subiunxit *L* saltim *G* langorem *CH* 14 est] et *C* inquid *H* 15 quoque] inquit *L* ramunculus CG^1L^1: ramumculus H^1 ramunculis *T* ramusculus $G^2H^2L^?r$ 17 *numerum om. H* itaque . . . tantorum *euan. in C* 18 que L^1 19 disposita *H* 20 reuerteretur G^1 21 salubri] salutaris *L* inferet L^1, *om. H* 22 huiusmodi *CHT*: eiusmodi *GLv et Uulg.* et obsecramus *om. L* 24 tanto L^1 25 demergunt L^1

cespite pullulantes sciens protinus extinguendas origine morbi principalis exempta.

XV. Nihilominus tamen ut perspicacissimus ac prouidus medicus non solum infirmantum cupit mederi uulneribus, sed etiam sanis, quibus eorum possit perpetua sospitas custodiri, similiter congruentia praecepta commendat dicens: uos autem nolite deficere bene facientes. qui nos, id est uias nostras sectantes exempla nobis tradita operis imitatione conpletis ac nequaquam eorum desidiam inertiamque sectamini, nolite deficere bene facientes, id est humanitatem uestram erga eos, si forte neglexerint obseruare quae diximus, similiter inpertite. ut castigauit illos qui erant infirmi, ne otio dissoluti inquietudini et curiositati operam darent, ita hos qui sani sunt praemonet, ut humanitatem, quam bonis ac malis inpertire domini praecepto iubemur, si forte quidam praui ad sanam doctrinam conuerti noluerint, non abscidant ab eis, sed bene facere et fouere eos tam consolationis et correptionis sermone quam beneficiis solitis et humanitate non desinant.

XVI. Rursum tamen, ne forte hac lenitate prouocati quidam praeceptis eius oboedire contemnant, intermiscet apostolicam seueritatem: quodsi quis non oboedit uerbo nostro per epistulam, hunc notate et nolite commisceri cum illo, ut confundatur. monensque eos pro reuerentia sui et utilitate communi quid oporteat obseruari quaque cautione apostolica mandata custodiant, subiungit confestim patris indulgentissimi lenitatem, et ut filios suos, quem erga praedictos pro caritate fraternitatis affectum debeant retinere, similiter docet: et nolite quasi inimicum existimare, sed corripite ut fratrem.

6] l. c. 13. 14] Matth. 5, 43—45. 21] II Thess. 3, 14. 27] l. c. 15.

1 cespitem L^1 originē L^1 2 excepta *ex* exceptā *L*, *om.* *H* 3 XIIII *H* 6 similiter ergo *L* commodat *L* 7 qui nos id est qui uias *L* 8 sectantes *om.* *L* ac] at *H* 11 quae] quod *H* inpertire G^1 12 desoluti H^1 inquietudine L^1 13 hos . . . 14 ut *om.* *L* 15 quidem *H* 16 noluerunt *H* abscidant *GT*: abscedant *HL* abscindant *v* 18 beneficis H^1 et *om.* *H* 19 XV *H* ac L^1 20 intermiscit *H* interminat apostolica seueritate *L* 22 epistolam G^2HL 23 sua *L* 24 commoni H^1 obseruare G^2H quacumque *H* 25 patres *L* 26 ut et *H* claritate *H* 27 fraternitates G^1 retenere *H* redibere *L* 28 ęstimare *L*

seueritati iudiciariae paternam intermiscuit pietatem et sententiam apostolico rigore prolatam clementi mansuetudine temperauit. nam et notari iubet eum, qui oboedire suis praeceptis contempserit, et cum illo non commisceri: et tamen haec fieri non odii uitio praecepit, sed fraternae dilectionis et eorum emendationis intuitu. *nolite, inquit, commisceri cum illo, ut confundatur*, ut, qui non est meis praeceptis mitibus emendatus, saltim publica omnium uestrum segregatione confusus ad tramitem salutis incipiat aliquando reuocari.

XVII. In epistula quoque ad Ephesios de hoc ipso opere ita praecepit dicens: *qui furabatur, iam non furetur, magis autem laboret operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patientibus.* in actibus etiam apostolorum haec eadem non solum docuisse eum, sed etiam opere perfecisse similiter inuenimus. nam cum uenisset Corinthum, alibi se manere non patitur nisi apud Aquilam et Priscillam, eo quod eiusdem artis essent opifices quam ipse erat solitus exercere. ita enim habes: *post haec Paulus egressus ab Athenis uenit Corinthum, et inueniens quendam Iudaeum nomine Aquilam, Ponticum genere, et Priscillam uxorem eius, accessit ad eos, eo quod eiusdem esset artis, et manebat cum eis et operabatur: erat enim scenofactoriae artis.*

XVIII. Dein procedens Miletum et exinde mittens Ephesum conuocansque ad se presbyteros Ephesiorum ecclesiae et dans eis praecepta, quemadmodum regere ecclesiam dei se absente deberent, ait: *argentum et aurum nullius concupiui: ipsi scitis quoniam ad ea quae mihi opus erant et his*

6] l. c. 14. 11] Eph. 4, 28. 18] Act. 18, 1—3. 27] Act. 20, 33—35.

1 iudicariae *H* 3 obedire *H* 4 contemserit *H* 5 praecipit *Hr cf. ad pag. 157, 17* 6 inquid H^1 7 mitis L^1 8 saltem H^2 10 XVI *H, om. G* epistola G^2H^2L efesios *ex* effessios *H* ita *om. G* 11 praecipit *r* 18 exerceri *H* habes *GT:* ab eis *L, om. H* paulus post haec *H* 19 inuenit *H* 20 iudeum *codd.* 21 adhesit *H* 22 esset *L:* essent *GHTr* 23 erant G^2STr 24 XVII *H, om. G* dein *G:* deinde *HLTr* miletum G^2: mileto G^1H meleto *L* milito *T* effesum G^1 effessum *H* 25 prae(pre-)sbiteros G^1HL effesiorum G^1H 26 quemammodum *L* 28 ad *om. L*

qui mecum sunt ministrauerunt manus istae. omnia ostendi uobis, quia sic laborantes oportet suscipere infirmos ac meminisse uerbi domini Iesu, quoniam ipse dixit: beatius est magis dare quam accipere. graue nobis suae conuersationis reliquit exemplum, cum se non solum id operatum esse testatur, quod necessitatem sui tantummodo corporis expediret, sed etiam quod usibus eorum qui secum erant posset sufficere, his uidelicet qui cotidie necessariis ministeriis occupati nequaquam sibi parare similiter uictum suis manibus occurrebant. et sicut ad Thessalonicenses operatum se dixit, ut illis formam daret ad imitandum eum, et hic tale aliquid intulit dicens: omnia ostendi uobis, quia sic laborantes oportet suscipere infirmos, scilicet uel mente uel corpore, id est ut nostro potius labore sumptuque operis sudore quaesito et non de abundantiae cumulo seu reposita pecunia, sed ne de aliena quidem largitate ac substantia eos reficere festinemus.

XVIIII. Et hoc ipsum domini dicit esse mandatum. quoniam ipse, inquit, dixit, id est dominus Iesus: beatius est magis dare quam accipere. haec est inpertientis beatior largitas quam accipientis penuria, quae non de pecunia per infidelitatem uel diffidentiam reseruata nec de reconditis auaritiae thesauris inpenditur, sed quae de fructu operis proprii et pio sudore profertur. et idcirco beatius est magis dare quam accipere, quia, cum illius qui accipit hic qui tribuit habeat paupertatem, nihilominus labore proprio non solum

10] cf. II Thess. 3, 9. 12] Act. 20, 35. 18] l. c. 24] l. c.

4 est *om.* H^1 dare magis *H* 5 reliquid G^1 6 testetur *L* necessitatem *HT:* necessitate G^1L^1 necessitati G^2L^2v 7 expederit (i *supra*) *H* eorum qui . . . *cap. 20 init.* alicuius propensius laborantis *extant in C* 8 possit *L* cottidie *G* 9 patrare *H* 10 tessalonic. *H* 11 daret et ad *H* talem L^1 12 aliquid] quid *Gr* *post* dicens *in codd. et in r cap. 19 incipit (sed numerum om. GH)* 14 sumptoque *H* sumtoque *L* 15 de *om. L* secure posita *L* 16 ne de] nec *L* 17 festinemus *om. L* 18 *codd. et r non distinguunt* esse mandatum dicit *H* 19 inquid G^1H est *post* beatius *om. L* 20 haec *codd.:* hoc *r* 21 penuria] pecunia *H* 22 de *om. L* 23 thensauris *C* thesaurus *L* 24 dare magis *H*

suae necessitati sufficientiam, uerum etiam quod tribuat indigenti pia sollicitudine parare festinat, duplici gratia decoratus, quod et perfectam nuditatem Christi uniuersarum rerum suarum abiectione possideat et munificentiam diuitis labore suo exhibeat et affectu, hic quidem honorans deum de suis iustis laboribus et delibans ei de fructibus iustitiae suae: ille uero otii torpore et inertia resolutus indignum se etiam cibo panis apostoli probat sententia, contra eius scilicet interdictum otiosus eum non sine reatu peccati contumaciaeque praesumens.

XX. Nouimus fratrem, cuius etiam nomen, si amplius aliquid ex hoc instructionis accederet, proderemus. qui cum in coenobio moraretur eumque necessitas coartaret, ut statutum operis pensum cotidie oeconomo traderet, ne in maiorem operis modum alicuius propensius laborantis tenderetur uel confunderetur exemplo, cum in coenobio quempiam fratrum uidisset ingressum, qui ardore fidei uellet aliquid amplius operis consignare, si clandestinis eum persuasionibus reuocare ab huiusmodi intentione minime potuisset, consiliis prauis ac susurrationibus ad transmigrandum exinde persuadebat: et quo eum facilius asportaret, se quoque iam olim multis ex causis offensum confingebat uelle discedere, si solacium itineris uel comitis repperisset. cumque eum ad consensum occultis obtrectationibus monasterii pellexisset, condicens ei horam qua de monasterio deberet exire uel locum quo se praeueniens expectaret, ipse uelut ilico subsecuturus ibidem subsistebat, illoque iam pro discessus sui uerecundia non audente ad monasterium de quo aufugerat ulterius adgregari, inlex fugae eius in coenobio residebat. hoc unum exemplum de istiusmodi genere hominum

5] cf. Prou. 3, 9 (LXX). 8] cf. II Thess. 3, 10.

1 necessitatis *Hc* sufficientiae munerum etiam *L* 2 patrare *H* dupliciter *G* 4 abiectionem *C* possedeat *H*¹ 5 affectu *GT:* affectum *CHL* 9 contumat. *L* 10 XVIII *H, om. G* nouimus . . . nomen *euan. in C* 11 institutionis *H* accederit *H*¹ acciderit *H*²*L* proderimus *L* 12 cohartaret *C* 13 cottidie *G*² maioris *L* 14 laborantes *L* 15 quendam fratrem *L* 16 ardorem *L*¹ 17 glandistinis *H*¹ suassionibus *L* 19 et *om. H* 20 iam *om. H* 21 solatium *GHL* . reperisset *H* 23 hora *L* 25 subsequuturus *ex* subsequitur *H* 27 infelix *L* coenobium *L* resedebat *H*¹ 28 hominum genere *H*

pro incipientium cautione posuisse sufficiat, quo pateat euidentius, quanta mala otiositas secundum scripturae sententiam in monachi mente parturiat, uel quemadmodum corrumpant mores bonos conloquia mala.

XXI. Quod otiositatis uitium etiam sapientissimus Salomon euidentissime notat in multis, ita dicens: qui sectatur otium, replebitur paupertate, uel uisibili scilicet uel inuisibili, qua necesse est otiosum quemque et diuersis uitiis inuolutum teneri et alienum semper exsistere a contemplatione dei uel diuitiis spiritalibus, de quibus beatus apostolus: quia in omnibus, inquit, diuites facti estis in illo, in omni uerbo et in omni scientia. de hac autem otiosi paupertate alibi quoque ita describitur: et uestietur conscissa et pannosa
2 omnis somniculosus. sine dubio enim non merebitur illo
incorruptionis uestimento ornari, de quo apostolus praecepit: induite uos dominum Iesum Christum, et iterum: induti lurica iustitiae et caritatis, et de quo etiam dominus ad Hierusalem loquitur per prophetam: exsurge exsurge, Hierusalem, induere uestimentis gloriae tuae, quisque somno otii uel acediae superatus non industriae suae labore, sed inertiae pannis operiri maluerit, quos abscidens de perfecta plenitudine et corpore scripturarum non uestimentum gloriae nec decoris, sed ignominiosum excusationis uelamen suae coapta-
3 bit ignauiae. solent enim hi, qui sunt hac segnitie dissoluti,

2] cf. Sir. 33, 29. 3] I Cor. 15, 33. 6] Prou. 28, 19. 10] I Cor. 1, 5. 13] Prou. 23, 21 (LXX). 16] Rom, 13, 14. I Thess. 5, 8. 18] Esai. 52. 1.

1 pro incipientium] principium *G* possuisse H^1 posuisset L^1 2 quantũ *L* mali L^2 scribturae *G* in monacho perficiat uel que in monachi mente parturiat *H* 3 quemammodum *L* 5 XVIIII *H* salomo G^1 salamon H^1 7 inplebitur *H* uisibilis L^1 8 quia G^2 uitis H^1 9 existere G^2H a *om. H* dñi *G* 10 diuitis H^1 11 inquid *H* 13 discribitur *T* scribitur *Gv* 15 apostolus *om. L* praecipit H^1v 16 iterum . . . 17 et de quo *om. L* 17 lorica G^2v 19 quisque somno . . . *pag. 193, 1* cumque opere totius *extant in C* sumno *H* 20 accidiae H^1 acidiae *L* suae] sine *H: om. G* laborare L^1 21 malluerit *H* abscedens *H* 22 scribturarum CG^1 uestimento *L* nec] uel *H* 23 excussationis *H* coaptauit *HL* 24 hii H^1 ac H^1L^1 segnitiae CH^2L^1*:* segnitia *G* (a *ex corr. m. 2*) L^2 signitiae H^1T desoluti H^1

nolentes opere manuum sustentari, quod apostolus indesinenter exercuit uel nobis exercere praecepit, quibusdam uti testimoniis scripturarum, quibus quoddam inertiae suae uelamen inponant, dicentes scriptum esse: operamini non cibum qui perit, sed qui permanet in uitam aeternam, et: meus cibus est ut faciam uoluntatem patris mei. sed haec testimonia 4
panni quidam sunt de solida euangelicae lectionis plenitudine et ad hoc adsuuntur, ut contegant potius ignominiam otiositatis ac uerecundiae nostrae quam ut calefaciant et exornent nos illa pretiosa ueste perfectaque uirtutum, quam in Prouerbiis mulier illa sapiens, quae fortitudine et decore induta est, uel sibi uel uiro suo fecisse describitur: de qua etiam consequenter infertur: fortitudine et decore induta est, et laetata est in diebus nouissimis. de hoc inertiae morbo rursus idem Salomon ita commemorat: uiae nihil operantium stratae sunt spinis, id est illis ac similibus uitiis, quae apostolus in superioribus de otio pullulare praefatus est, et iterum: in desideriis est omnis otiosus, de quibus apostolus commemorat dicens: et nullius aliquid desideretis, et ad extremum: multa enim mala docuit otiositas. quae 5
euidenter apostolus in his quae supra exposuimus enumerauit dicens: nihil operantes sed curiose agentes, huicque uitio subiunxit aliud: et operam detis ut quieti sitis, et deinde: ut uestra negotia agatis, et ut honeste ambuletis ad eos qui foris sunt, et nullius aliquid desideretis. quos etiam inordinatos ac rebelles notat, ab his studiosos quosque segregari praecipiens: ut subtrahatis uos, inquit, ab omni fratre ambulante inordinate et non secundum traditionem quam acceperunt a nobis.

4] Ioh. 6, 27. 5] Ioh. 4, 34. 13] Prou. 31, 25 (LXX). 15] Prou. 15, 19 (LXX). 18] Prou. 13, 4 (LXX). 19] I Thess. 4, 11. 20] Sir. 33, 29. 22] II Thess. 3, 11. 23] I Thess. 4, 11. 24] l. c. 27] II Thess. 3, 6.

1 operae *C* manuum suarum *H²r* substentari *C* 2 praecipit *H. post quod uocabulum in H cap. 20 incipit* 3 scribturarum *CG¹* 4 scribtum *CG¹* 6 ut] et *C* 7 q·dam (= quiadam) *G¹* 8 adsumuntur *H* 14 laeta *H* hac *G¹* 15 rursum *H* salamon *H* 16 uitisq. *H* 19 commemorauit *LSr* 23 subiunexit *H* 26 is *H* 27 inquid *H* 29 acciperunt *G¹H*

XXII. His itaque exemplis per Aegyptum patres eruditi nullo modo otiosos esse monachos ac praecipue iuuenes sinunt, actum cordis et profectum patientiae et humilitatis sedulitate operis metientes, et non solum a nullo quicquam ad usum uictus sui accipere patiuntur, sed etiam de laboribus suis non tantum superuenientes ac peregrinos reficiunt fratres, uerum etiam per loca Libyae, quae sterilitate ac fame laborant, nec non etiam per ciuitates his, qui squalore carcerum contabescunt, inmanem conferentes dirigunt alimoniae uictusque substantiam, de fructu manuum suarum rationabile ac uerum sacrificium domino tali oblatione se offerre credentes.

XXIII. Hinc est quod in his regionibus nulla uidemus monasteria tanta fratrum celebritate fundata, quia nec operum suorum facultatibus fulciuntur, ut possint in eis iugiter perdurare, et si eis subpeditare quoquo modo ualeat sufficientia uictus alterius largitate, uoluptas tamen otii et peruagatio cordis diutius eos in loco perseuerare non patitur. unde haec est apud Aegyptum ab antiquis patribus sancta sententia, operantem monachum daemone uno pulsari, otiosum uero innumeris spiritibus deuastari.

XXIIII. Denique abba Paulus, probatissimus patrum, cum in heremo uastiore consistens, quae Porphyrio nuncupatur, palmarum fructibus et horto modico securus haberet sufficientem alimoniae suae uictusque substantiam nec posset aliquid aliud unde sustentaretur operis exercere, eo quod ab oppidis uel habitabili terra septem mansionibus uel eo amplius deserti illius separaretur habitatio, plusque expeteretur pro mercede uecturae quam ualere posset pretium operis desudati, conlectis palmarum foliis cotidianum pensum uelut exinde sustentandus

1 XXI *H* his . . . aegyptum *euan. in C* aegiptum *L* 7 lybiae *CG* libiae *HL* qui L^2 sterelitate *H* 9 immanem *G* immane *L* uictus quã *L* 10 rationabilem *L* 12 XXII *H* hinc . . . nulla *euan. in C* uidimus *H* 13 frutrum H^1 15 suppeditare CG^2L subpeditari *H* quoque *H* quodam *L* 17 in aegiptum *L* 18 operante L^1 19 doemone G^1 diuastari G^1 20 XXIII *H*, *om. G* denique . . . probatissimus *euan. in C* deinde denique *G* abba *GL*: abbas *HTr* 21 haeremo *C* uastiori *H* porfyrio *C* porfirio *GH* porphirio *L* 22 orto *HL* sufficientiam *H* 23 possit CG^1H 24 aliut *C* oppidus *C* 26 plusquam *L* 27 uicturae G^1H ueturae L^1 possit CHL^1T praetium *C* praemium *H* conlectis H^1: collectis *rell.*

a semet ipso iugiter exigebat. cumque opere totius anni antrum eius fuisset impletum, id quod sollicita cura laborauerat annis singulis igne subposito concremabat, in tantum probans sine opere manuum nec in loco posse monachum perdurare nec ad perfectionis culmen aliquando conscendere, ut, cum hoc fieri nequaquam necessitas uictus exigeret, pro sola purgatione cordis et cogitationum soliditate ac perseuerantia cellae uel acediae ipsius uictoria et expugnatione perficeret.

XXV. Cum incipiens in heremo commorari abbati Moysi omnium sanctorum summo dixissem me aegritudine acediae hesterno die grauissime fuisse confectum nec ab ea potuisse alias liberari, nisi ad abbatem Paulum protinus cucurrissem, ille: non te, ait, ab ea liberasti, sed magis ei te deditieium ac subditum praebuisti. grauius enim ut desertorem te ac fugitiuum deinceps aduersarius inpugnabit, quem de conflictu superatum protinus aufugisse conspexit, nisi de cetero commissa congressione non desertione cellae uel somni torpore ingruentes aestus eius ad horam euaporare malueris, sed tolerantia potius et conflictu didiceris triumphare. unde experimento probatum est acediae inpugnationem non declinando fugiendam, sed resistendo superandam.

LIBER UNDECIMUS.
DE SPIRITU CENODOXIAE.
CAPITULA.

I. Quod septimum certamen aduersus cenodoxiam sit, et de natura eius.

8 accidiae *H* acidiae *L* ipsius] ipsius doemonē *G* uictoriae *L* et pergatione *H, om. L* 9 XXIIII *H, om. G* mosi *G*¹ 10 accidiae *H* acidiae *L* 11 externo *L* 13 non te] nocte *L*¹ magis eum dididicium *H* te *om. L* 15 inpugnauit *L*¹ conspectu *G*¹ 16 conspeximus *L*¹ 17 congregatione *L* incongruentes *L* 18 tollerantia *G*¹ 19 et] sed *L* unde *om. L* experimentū *L*¹ 20 accidiae *H* acidiae unde *L* fugandam *H* 21 superandam. Explicit de sp̄u acediae (acidiae *L*) liber · X · *GL* Incipit de sp̄u caenodoxiae liber XI. Incipiunt tituli eiusdem libri *L: om. G* Explicit liber de sp̄u accidiae. Item cap̄ de libro XI· Incipit de sp̄u cenodox *(sic!)* liber XI *H*

25 cenodoxia *L*

II. Quod cenodoxia non solum in parte carnali, sed etiam in spiritali monachum pulset.

III. Quod cenodoxia multiplex sit ac multiformis.

IIII. Quomodo cenodoxia monachum a dextris et a sinistris inpugnet.

V. Qua conparatione monstretur natura cenodoxiae.

VI. Quod cenodoxia nec beneficio solitudinis extinguatur.

VII. Quod cenodoxia, cum deiecta fuerit, acrius resurgat ad luctam.

VIII. Quod cenodoxia nec heremo nec aetate deferueat.

VIIII. Quod cenodoxia periculosior sit uirtutibus mixta.

X. Exemplum regis Ezechiae, quemadmodum telo cenodoxiae deiectus fuerit.

XI. Exemplum regis Oziae eiusdem morbi labe superati.

XII. Diuersa testimonia contra cenodoxiam.

XIII. Quibus modis cenodoxia monachum pulset.

XIIII. Quemadmodum cenodoxia clericatus gradum suggerat ambiendum.

XV. Quomodo cenodoxia mentem inebriet.

XVI. De eo, quem senex superueniens repperit in cella cenodoxiae uanitate deludi.

XVII. Quod aliter uitia curari non possint, nisi eorum radices et causae fuerint publicatae.

XVIII. Quod monachus uitare debeat mulieres et episcopos.

XVIIII. Remedia quibus cenodoxiam superare possimus.

1 ęnodoxia *L*   2 in *om. HT*   3 ęnodoxia *L (passim)*   sit a multis formis *H*   multiformes L^1 4 quod *H*   quodmodo *T*   6 quia *H* naturae *L*   7 cinodoxia *H (passim)*   10 castitate *HT*   12 quemammodum *L*   cinodoxia *H*   cenodoxia *L*   15 Oziae diuersa *L*   16 cynodoxia *H*   17 cenodoxia *T:* cynodoxia *H, om. Lv*   19 cynodoxia *H* 20 cellula sua *L*   21 deludit *L*   22 possit *L*   earum *L*   23 plublicate *L*   24 uitatare *H*   episcopus *HT*   25 cynodoxiam *H*   caenodoxia *L*   superare *HT:* uitare *Lr*   Incipit de spiritu cenodoxiae liber undecimus *G*   Expliciunt tituli. Incip̄ textus eiusdem libri *L* *nihil inscriptum in H*

I. Septimum nobis certamen est contra spiritum κενοδοξίας, quam nos uanam siue inanem gloriam possumus appellare, multiformem, uarium atque subtilem, ita ut quibuslibet perspicacissimis oculis non dicam caueri sed peruideri deprehendiue uix possit.

II. Non solum enim ut cetera uitia in parte carnali, sed etiam in spiritali monachum pulsat, subtiliore se nequitia ingerens menti, ita ut, qui non potuerunt carnalibus uitiis decipi, spiritalibus successibus acrius saucientur, tantoque est perniciosior ad conflictum quanto obscurior ad cauendum. omnium namque uitiorum manifestior apertiorque congressus est et in unoquoque eorum contradictione rigida confutatus incentor inualidior factus abscedet uictoremque suum deiectus aduersarius deinceps infirmior adtemptabit. hic uero cum pro elatione carnali pulsauerit mentem et fuerit responsionis scuto repulsus, rursus ut quaedam multiformis nequitia priore habitu personaque mutata sub uirtutum specie uictorem confodere et iugulare pertemptat.

III. Etenim cetera uitia seu perturbationes uniformes ac simplices esse noscuntur, haec uero multiplex et multiformis ac uaria, undique bellatori et ex omni parte uictori occurrens. nam et in habitu et in forma, in incessu, in uoce, in opere, in uigiliis, in ieiuniis, in oratione, in remotione, in lectione, in scientia, in taciturnitate, in oboedientia, in humilitate, in longanimitate militem Christi uulnerare conatur, et uelut quidam perniciosissimus scopulus tumentibus undis obtectus inprouisum ac miserabile naufragium secundo nauigantibus uento, dum non cauetur nec praeuidetur, inportat.

1 I *om.* *G* κενολοξιαн *G* cenodoxiae *HLv* cinodoxie *T* 2 multiforme *G*² 3 subtile *G*² ut a quibusdamlibet *H* 6 subtiliore *GT:* subtiliori *HL* 7 ita *om.* *G* uitis *H*¹ 8 pernit. *L* 9 ad conflictum . . . *pag. 196, 13* nitidae cenodoxiam non *extant in C* quanta *L*¹ omnia *L*¹ 12 abscedit *HL*²*T* 13 adtemtabit *C* adtemptauit *L*¹ uero *CHLT:* uero morbus *Gv* pro elatione *CGT:* conpellatione *H* proeliatione *L* 15 priori *H* 16 speciae *C* speciem *L* confundere *L* pertemtat *H* 17 etenim . . . perturbatio *euan. in C* seu pert.] super turbationes *L* uniformis *CL* 18 cognoscuntur *H* et] ac *H* 19 et *om.* *L* omni•• *L* accurrens *G* 20 et in forma et incessu *H* et forma incessu *L* 23 quib; dā *L*¹ 24 pernit. *L* in inprouisum *G*²*H* 25 miserabilem *L*¹ secundo . . . 26 non *om.* *L* 26 cauet *G*¹ prouidetur *H*

IIII. Itaque uia regia uolentem incedere per arma iustitiae quae a dextris sunt et a sinistris oportet apostolica disciplina transire per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam, et tanta cautione inter tumentes temptationum fluctus gubernante discretione et flante nobis spiritu domini iter dirigere uirtutis, ut dextra laenaque si paululum deflectamus sciamus nos perniciosis mox cautibus inlidendos. ideoque per sapientissimum Salomonem monemur: ne deuerteris ad dextram neque ad sinistram, id est ne tibi de uirtutibus blandiaris et dextris successibus ac spiritalibus extollaris nec deflectens ad sinistrum tramitem uitiorum secundum apostolum gloriam tibi ex eis in tua confusione conquiras. nam cui sub specie succinctae uestis ac nitidae κενοδοξίαν non potuit generare, pro squalida et inculta ac uiliore conatur inserere: quem non potuit per honorem deicere, humilitate subplantat: quem scientiae et elocutionis ornatu nequiuit extollere, grauitate taciturnitatis elidit. si ieiunet palam, gloria uanitatis pulsatur: si illud contemnendae gloriae causa contexerit, eodem uitio elationis obtunditur. ne uanae gloriae contagio maculetur, orationes prolixius sub fratrum uitat celebrare conspectu: et quod eas latenter exerceat nullumque habeat conscium facti, non effugit aculeos uanitatis.

V. Pulchre seniores naturam morbi huius in modum caepae bolborumque describunt, quae uno decoriata tegmine

1] II Cor. 6, 7—8. 9] Prou. 4, 27 (LXX). 12] cf. Phil. 3, 19.

1 itaque . . . incedere *euan. in C* uiolentem *G*[1] 2 quae est ad *L*[1] ad dextris *G*[1] oporteat *G*[1] ad apostolicā disciplinā *L* 4 cautella *G: cf. X, 11* tumentis *C* 5 et flante] perflante *ex* flante *G* flante *T* 7 perniciosis mox] pernitiosissimos (o *alt. in* i *mut. m. 2*) *L* 8 itaq. *H* salamonem *G*[1] 9 ne] nec *H* deuerteris *CG*[1]*L*[1]: diuertaris *G*[2]*v* diuerteris *HL*[2]*T* dextram *CLr:* dexteram *GHTc et Uulg.* a sinistris *L*[1] 10 de *om. H* 11 sinistram tramitem *H* sinistram item *L* 13 uestes *L*[1] 14 ΚΕΝΟΔΟΞΙΑΝ *G:* ΚΝΟΛΟΤΙΑ[N] *H* ϜΕΝΟΔΟΞΙΑΝ *T* cenodoxiam *Cv* cęnodoxię *L* potuit (*scil.* spiritus cenodoxiae) *codd.* potuit diabolus *v* 15 deiecere *H* 17 taciturnitatis *GT:* ac taciturnitate *H* et taciturnitate *L* ieiunat *H* 20 contagione *H* contagia *L*[1] orationis *L*[1] prolixas *v* 21 latententer *L* 22 effugiet *H* 23 seniores *HLT:* seniores nostri *Gv* immodum *L* caepae *H:* cepae *G* caepe *ex* caebe *L* 24 bolborumque *GS* pullorumque *L*[1] porrorumque *HL*[2] alliorum *G m. 2 super* bolborum

alio rursum inueniuntur induta totiensque repperiuntur obtecta, quotiens fuerint spoliata.

VI. In solitudine quoque cunctorum mortalium consortia gloriae causa fugientem persequi non desistit, quantoque amplius uniuersum quis uitauerit mundum, tanto eum acrius insectatur. alium quod patientissimus sit operum ac laboris, alium quod ad oboediendum promptissimus, alium quod humilitate ceteros praeponderet, conatur extollere: alius scientiae, alius lectionis, alius uigiliarum prolixitate temptatur. nec alias quemquam hic morbus nisi suis nititur uirtutibus sauciare, in his offendicula tendens interitus, in quibus uitae stipendia conquiruntur. uolentibus quippe iter pietatis ac perfectionis incedere non alibi inimici insidiantes nisi in uia qua ambulant laqueos deceptionis abscondunt, secundum illam beati Dauid sententiam: in uia hac, qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi, ut in hac ipsa scilicet uirtutum uia, qua gradimur tendentes ad brabium supernae uocationis, nostris elati successibus corruamus obligatisque pedibus animae nostrae concidamus cenodoxiae laqueis conpediti. et ita fit, ut qui aduersarii conflictu non potuimus superari, nostri triumphi sublimitate uincamur, seu certe, quod est etiam aliud deceptionis genus, ut excedentes continentiae uel nostrae possibilitatis modum perseuerantiam nostri cursus infirmitate corporis intercedente perdamus.

VII. Omnia uitia superata marcescunt et deuicta per singulos dies infirmiora redduntur et uel loco uel tempore minuuntur atque deferuent, seu certe a contrariis uirtutibus dissidentia uel cauentur facilius uel uitantur: hoc uero deiectum acrius resurgit ad luctam et, cum putatur extinctum, sua morte uiuacius

15] Ps. 141, 4. 17] Phil. 3, 14.

2 spoliata *Gr:* spliata *H* expoliata *Lc* sopoliata *T* 4 causam L^1 disistit quanto *H* 7 prumpt. *H* alind (*post* prompt.) L^1 quo humilitate G^1 10 uirtutibus sauciare nititur *H* 12 uiolentibus G^1 13 insidiantis L^1 quam G^1H 14 illa L^1 16 sollicitet *L* 17 brabium G^1H*:* branium G^2Lc nocationis dñi *H* 18 successibus elati *H* obligatis *G* 19 coenod. *G* cinod. *H* caenod. *L* 20 triumphis L^1 22 excidentes *H* excidentis L^1 24 intercidente *H* 27 a *om. G: cf. cap. 9* desidentia *H* 29 resurget *H* luctamen *H* cõputatur L^1 extintum *H* extinguere *L*

conualescit. cetera genera uitiorum eos tantum inpugnare solent quos in certamine superarint: hoc uero suos uictores acrius insectatur, quantoque fuerit ualidius elisum, tanto uehementius uictoriae ipsius elatione congreditur. et haec est subtilis inimici uersutia, ut militem Christi propriis faciat telis obcumbere, quem hostilibus armis superare non potuit.

VIII. Alia interdum uitia, sicut diximus, etiam locorum beneficio conquiescunt et materie peccati uel oportunitate eius et occasione subtracta lentescere solent et minui: hoc uero cum fugiente deserta penetrat nec loco nouit excludi nec extrinsecus materie subtracta marcescere. non enim aliunde quam uirtutum eius quem inpetit successibus animatur. quaedam etiam processu temporis, ut praefati sumus, interdum molliuntur atque uanescunt: huic longaeuitas, nisi fuerit industria sollerti ac prudenti discretione fundata, non solum non officit, uerum etiam maiora nouit fomenta congerere uanitatis.

VIIII. Postremo ceterae perturbationes a contrariis sibi uirtutibus dissidentes et ex aperto tamquam die claro bellantes et superantur facilius et cauentur: haec autem inserta uirtutibus et acie permixta uelut in nocte caeca dimicans atrocius inopinatos decipit et incautos.

X. Ita namque Ezechiam regem Iudae, uirum in omnibus consummatae iustitiae et sanctarum scripturarum testimonio conprobatum, post innumera uirtutum praeconia uno elationis telo legimus fuisse deiectum, et qui internicionem centum octo-

23] cf. IIII Reg. 18, 1 sqq.

1 conualescet *L*¹ tantummodo *H* 2 superarent *H*¹*L*¹ superarunt *L*² 3 fuerint *L*¹ 5 obcumbere *L*: occumbere *G* succumbere *HT* quae *L*¹ 8 materiae *L*¹ materia *HTv* 9 lentiscere *L*¹ cum confugiente *H* 11 materiae *L* materia *HTv* substrata *L* 12 quam *G*¹ successionibus *L* 13 adque *G*¹*H* 14 uanescunt *G*¹*HL*: euanescunt *G*²*STv* solerti *G*¹*H* 15 prouidenti districtione *L* non *post* solum *om. H* effugit *ex* efficit *L* 17 postreme *G*¹ a] e *G*¹ 18 desidentes *H* experto *G*¹ de claro *H* 20 aciae *HL* uel *L*¹ caede micans *L* 23 scribturarum *G*¹ 24 post . . . praeconia *om. H* numera . . . *pag. 200, 3* amissum culmen ascenderet *extant in C* 25 internicionem *CG*¹: internecionem *G*² internitionem *HLT* centum et *H*

ginta quinque milium de exercitu Assyriorum, angelo sub nocte
uastante, una prece ualuit inpetrare, uanitatis gloriatione supera-
tur: cuius ut praeteream uirtutum tam prolixum catalogum, quem
replicare perlongum est, hoc unum dicam, qui post indictum
terminum uitae mortisque diem domini sententia praefinitum
quindecim annis uitae metas excedere una oratione promeruit,
sole per decem gradus, quos ad occasum tendens iam in-
lustrauerat, reuertente, qui lineas, quas abscessu eius umbra
subsequens occuparat, suo rursum reditu fugans duplicatum
diem uniuerso orbi contra fixas naturae leges inaudito miraculo
praebuit. post tanta tamque incredibilia signa, post tam in- 2
mania documenta uirtutum qualiter fuerit successibus suis elisus,
audi scripturam narrantem: in diebus, inquit, illis aegro-
tauit Ezechias usque ad mortem, et orauit dominum:
et exaudiuit eum, et dedit ei signum, illud scilicet quod
legimus de solis datum esse reditu per Esaiam prophetam in
quarto Regnorum libro. sed non, inquit, secundum bene-
ficia, quae acceperat, retribuit ei, quia eleuatum est
cor eius: et facta est contra eum ira, et contra Iudam
et Hierusalem: humiliatusque est postea eo quod ex-
altatum esset cor eius, tam ipse, quam habitatores
Hierusalem: et idcirco non uenit super eos ira domini
in diebus Ezechiae. quam perniciosus, quam grauis elationis 3
est morbus. tantae iustitiae, tantae uirtutes, tanta fides atque
deuotio, quae naturam ipsam ac totius mundi leges inmutare
meruerunt, una elatione depereunt, ita ut uniuersis uirtutibus
suis, ac si nec fuissent, obliuioni traditis iram confestim domini

1] cf. IIII Reg. 19, 15 et 35. 4] cf. IIII Reg. 20, 1—5. 7] cf. l. c. 9—11. 13] II Paral. 32, 24. 17] l. c. 25—26.

1 milia L^1 2 praece *CL* superatus *H* 4 replicari prologum *H* *post* est *spat. duarum litt. in C* indictum *Gazaeus:* interdictum *codd. v* 5 sententiam L^1 7 solem *CL* decim HL^1 grados G^1 occassum *H* 8 reuertentem L^2 ab excessu *L* 9 occupauerat *Hr* 10 natura G^1 legis G^1L^1 11 incredebilia *H* 12 suis *om. L* 13 scribturam CG^1H *post* narrantem *in G cap. 11 incipit* inquid *H* 14 et *om. C* 16 et in quarto regum *H* 17 inquid CG^1H 18 acciperat *H* tribuit *C* 22 dei *GT* 23 pernit. *L* est elationis *He* 24 uirtutis L^1 adque *CH* 25 immutare *GL* inmotare *H* 26 uana *S*

suscepisset, nisi eam resumpta humilitate placasset, ut, qui de tam excelso meritorum fastigio elatione inpellente deciderat, non nisi per eosdem rursum humilitatis gradus ad amissum culmen ascenderet. uis aliud quoque exemplum similis ruinae percipere?

XI. Ozias, huius quem commemorauimus regis atauus, in omnibus ipse quoque scripturae testimonio conlaudatus, post ingentia uirtutum suarum praeconia, post innumeros triumphos, quos deuotionis ac fidei suae merito perpetrauit, disce qualiter sit uanae gloriae elatione deiectus: et egressum est, inquit, nomen Oziae, propter quod auxiliaretur ei dominus, et conroborasset illum. et cum conroboratum esset, eleuatum est cor eius in interitum suum, et neglexit dominum deum suum. cernis aliud exemplum ruinae grauissimae et conspicis duos uiros tam iustos tamque perfectos triumphis suis atque uictoriis fuisse confectos. unde uidetis quam perniciosi rerum secundarum soleant esse successus, ita ut, qui non potuerunt aduersis frangi, prosperis, si incauti fuerint, acrius elidantur, et qui in conflictu atque acie mortis euasere discrimina, tropaeis propriis triumphisque subcumbant.

XII. Ideo apostolus monet: nolite fieri inanis gloriae cupidi, et dominus Pharisaeos castigans quomodo, inquit, uos potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis, et gloriam quae a solo est deo non quaeritis? de his et beatus Dauid cum interminatione dicit: quoniam deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent.

9] l. c. 26, 15—16. 20] Gal. 5, 26. 21] Ioh. 5, 44. 24] Ps. 52, 6.

1 suscipisset *H* placesset *G*[1] 2 decederat *H* 3 rursum *GHLT:* rursus *C* amisum *H* ammissum *L*[1] 4 ascendere *G*[1] 5 XII *G* *non distinguunt HL* et auus *L* attauus *G*[2]*S* 6 scribturae *G*[1] 8 suo *H* 9 inquid *G*[1]*H* 11 cum conroboratum *scripsi:* cum roboratum *G*[1] conroboratũ *H* cum corroboratū *L* cum roboratus *G*[2]*Sv* 12 elatum *H* neglegit *H* 13 deum *om. H* *post* suum *in HL cap. 11 incipit* 15 adque uictoris *H* 16 perniciosis *G*[1] pernitiosi *L* 17 aduersus *G*[1] 18 eliduntur *L*[1] adque *H* 19 euassere *H*[1] discrimine *L*[1] tropaeis *G*[1]*:* tropeis *H* tropheae *L* tropheis *G*[2]*S* triumphis *ex* triumphos *L* succumbant *GH* 20 inanes *L*[1] 21 phariseos *codd.* inquid *G*[1]*H* 22 potestis uos *L* 23 est deo *GHT:* deo est *Lv* 24 deus *om. L* 25 dissipauit *LT:* dissipat *G* dissipabit *H* ossa hominum sibi placentium *L: cf. cap. 19, 1*

XIII. Solet etiam incipientium mentes et eorum, qui minus adhuc uel uirtute animi uel scientia profecerunt, aut propter sonum uocis extollere, quod scilicet modulatius psallant, aut quod sint uel exesis carnibus uel corpore lautiores, aut quod parentes diuites ac nobiles habeant, uel quod militiam honoresque contempserint. interdum etiam dignitates et opes, quae forte ne adprehendi quidem aliquando potuissent, persuadet quempiam perfacile fuisse adepturum, si perseuerasset in saeculo, uana spe etiam de incertis inflans eum et de his, quae numquam possedit, uelut qui ea contempserit, gloria uanitatis extollens.

XIIII. Nonnumquam uero clericatus gradum et desiderium presbyterii uel diaconatus inmittit. quem si uel inuitus fuisset indeptus, tanta expleturum sanctitate ac rigore depingit, ut ceteris quoque sacerdotibus praebere potuerit sanctitatis exempla, deinde multos non solum conuersationis forma, uerum etiam doctrina sua sermoneque lucraturum. facit etiam in solitudine uel in cella commorantem diuersorum domos ac monasteria mente atque animo circumire et plurimorum conuersiones sub incitamento imaginariae exhortationis adquirere.

XV. Agitur itaque infelix anima tali uanitate uelut profundissimo sopore delusa, ut plerumque huiusmodi cogitationum inlecta dulcedine et his oppleta simulacris ne praesentes quidem actus uel fratres ualeat contemplari, dum his, quae cogitationum peruagatione uigilans somniauit, delectatur inhaerere quasi ueris.

1 mentis *H* 2 scientiae *H* proficerunt G^1H 3 modolatius *HL* 4 uel exessis *H* uel ex his *L* quod *ante* parentes *om.* *L* 5 ac *GL*: aut *HTr* honoris *L* 7 persuadit *H* 8 perseuerassent *H* 9 una L^1 11 excolens *L* 12 uero *om. L* gradum clericatus *H* 13 presbiterii G^1L presbiteri *H* mittit *H* uitus fuisset . . . *pag. 203, 23* tali remedio po *extant in C* 14 acriore depinguit *H* ac rigide pingit *L* 16 dein *r* 17 doctrinas suo *L* 18 cella *CT*: cellula *GLr* cellola *H cf. pag. 203, 17* domus *H* 19 adque *C* circuire G^2L conuersiones *r*: conuersationis L^1 conuersationes *rell.* 21 agitur . . . uani *euan. in C* uelut in G^1 profundissimos opere *L* 23 dulcidine *H* subpleta *H* praesentis *L* 24 deum ex his L^1 25 peruagationū *L*

XVI. Memini cuiusdam senis, cum in heremo Sciti commorarer. qui cum ad cellam cuiusdam fratris gratia uisitationis adueniens ostio proximasset audissetque eum quiddam obmurmurantem intrinsecus, paululum substitit, cognoscere uolens quidnam de scripturis legeret uel, sicut est moris, operans memoriter recenseret. cumque piissimus explorator aure diligenter adplicita curiosius auscultaret, ita eum repperit huius spiritus inpugnatione pellectum, ut in ecclesia facere se crederet exhortatorium plebi sermonem. cumque subsistens senex audisset eum finisse tractatum et mutato rursus officio celebrare uelut diaconum catechumenis missam, tum demum pulsauit ostium. qui egressus occurrensque seni ueneratione solita introducensque eum, quam olim uenerit, cogitationum suarum conscientia remordente perquirit, ne scilicet diutius ad ostium stans iniuriam pertulisset. iocalariter senex grateque respondit: modo, inquiens, ueni, quando tu missam catechumenis celebrabas.

XVII. Haec idcirco inserere huic opusculo necessarium duxi, ut de inpugnationum ui atque ordine uitiorum, quibus miserabilis anima laceratur, non solum ratione, sed etiam exemplis instructi ad deuitandos laqueos et multiplices decipulas inimici cautiores esse possimus. ita namque indifferenter haec ab Aegyptiis patribus proferuntur in medium, ut omnium uitiorum certamina, uel illa quae patiuntur uel quae passuri sunt iuniores, relatione sua, tamquam qui adhuc ea sustineant, apud eos detegant atque denudent, quo exponentibus eis inlusiones omnium passionum, quaecumque incipientium sunt ac feruentium spiritu, conluctationum suarum arcana cognoscant et ea tamquam in

1 memini . . . cum in he *euan. in C* sciti *H:* scitii G^1 scithi G^2 scithii *L* scit∗hii *C* 4 substitit CG^2L: subsistit G^1H 5 scribturis G^1 7 auscultaret CHL^2: obscultaret *G* exeultaret L^1 8 perlectum *C* se facere *G* 10 offitio G^1 11 caticuminis *G* catacuminis *H* cathecuminis *L* uelut diaconum missam catecuminis celebrare *C* tunc *HTr* 13 remordine G^1 remordetem L^1 14 hostium strans G^1 15 seni *L* inquies *L* 16 caticuminis *G* catecuminis *H* cathicuminis *L* celebrasti *L* 17 *numerus et* haec . . . opusculo *euan. in C* 18 inpugnatione *L* adque CG^1 ordinem L^1 19 anime G^1 rationes *L* 20 euitandos *L* 21 indeferenter *H* 22 aegyptis *H* aegiptiis *L* medio *L* 23 uel illa quae passuri *Lr* 24 aput *C* 25 adque *CH* qua G^2 26 quecumque S^2: quicumque *rell. r* 27 archana *L* cognoscat G^1

speculo contemplantes et causas uitiorum quibus pulsantur et
remedia doceantur, futurorum quoque certaminum congressibus
antequam superueniant eruditi, qualiter praecauere et occurrere
eis uel confligere debeant, instruantur. ut solent peritissimi 2
medicorum non solum mederi praesentibus morbis, uerum etiam
futuris peritia sagaci occurrere eosque praeceptis uel poculis
salutaribus praeuenire, ita hi quoque uerissimi animarum medici, emersuras ualitudines cordium spiritali conlatione uelut quodam caelesti antidoto praeuecantes, in iuniorum mentibus non patiuntur adulescere, aperientes eis et causas imminentium passionum et remedia sanitatum.

XVIII. Quapropter haec est antiquitus patrum permanens nunc usque sententia, quam proferre sine mea confusione non potero, qui nec germanam uitare nec episcopi euadere manus potui, omnimodis monachum fugere debere mulieres et episcopos. neuter enim sinit eum, quem semel suae familiaritati deuinxerit, uel quieti cellae ulterius operam dare uel diuinae theoriae per sanctarum rerum intuitum purissimis oculis inhaerere.

XVIIII. Ideoque athleta Christi, qui uerum ac spiritalem agonem legitime certare desiderat, hanc multiformem uariamque bestiam omnimodis superare festinet. quam nobis ex omni parte uelut multiplicem nequitiam occurrentem tali remedio poterimus euadere, ut cogitantes illud Dauiticum eloquium: dominus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent, primitus nihil proposito uanitatis et inanis gloriae capiendae gratia nosmet ipsos facere permittamus: deinde ea, quae bono initio fecerimus, obseruatione simili custodire nitamur, ne omnes

25] Ps. 52, 6.

1 causae G^2 2 certamina G^1 7 hii G^1H 8 uel *G* 9 caelestia L^1 praedicantes *C* praenegantes L^1 in *om. HLT* 10 adulescere *CL*: adolescere *GH* imminent. *GL* 12 XVIIII *(sic) C* quapropter ... patrum *euan. in C* 14 manus euadere *Hr* 15 fugire G^1 episcopos uti manus neuter enimis sinit *L* 17 caellae *C* callae *H* cellulae *Gv* 18 theodoriae G^1 intuitu *L* purissimum occulis *H* 20 ideoque ... ac *euan. in C* 21 uariamque bestiam] uaria uitia *L* 23 uelud G^1H 25 dissipabit HL^2 26 preposito L^1 capessendae *v* 28 obseruatio uani simili L^1 non omnis *H*

laborum nostrorum fructus post inrepens cenodoxiae morbus euacuet: quidquid etiam in conuersatione fratrum minime communis usus recipit uel exercet, omni studio ut iactantiae deditum declinemus, et ea, quae nos possunt inter ceteros notabiles reddere, ac ueluti solis facientibus laus apud homines sit con-
2 quirenda, uitemus. his enim uel maxime indiciis cenodoxiae letale contagium nobis inhaerere monstrabitur. quod facillime poterimus effugere, si consideremus non solum fructus laborum nostrorum nos penitus amissuros, quoscumque cenodoxiae proposito fecerimus, sed etiam reos magni criminis factos aeterna supplicia ueluti sacrilegos soluturos, utpote qui ad iniuriam dei opus, quod eius obtentu nos oportuit agere, hominum gratia maluimus exercere, ab eo, qui occultorum est conscius, homines deo et gloriam mundi gloriae domini praetulisse conuicti.

LIBER DUODECIMUS.

DE SPIRITU SUPERBIAE.

CAPITULA.

I. Quod octauum certamen aduersus spiritum superbiae sit, et de natura eius.

II. Quod superbiae duo sint genera.

III. Quod superbia omnes pariter uirtutes auferat.

IIII. Quod ob superbiam Lucifer ille de archangelo diabolus factus sit.

V. Quod fomites omnium uitiorum de superbia pullularint.

1 coenod. *G* cinod. *H* caenod. *L* 2 quicquid *G²L* fratrum *om. H* 3 ut] uitii *L* debitum *H* 6 indicis *H* cinod. *H* caenod. *L* 7 loetale *L* contagionē *L¹* 9 quodcumque *L* coenod. *G* cinod. *H* caenod. *L* 10 feco|mus *G¹* 11 utpute *HL¹* 13 hominis *L* 14 gloria *L¹* conuincti *L¹* Explicit de sp̄u cenodoxiae (cinodoxia *H* caenodoxię *L*) liber XI (undecimus *L*) *GHL* Incipit de sp̄u superbiae liber XII· Item capł de libro X *(sic) H* Incipiunt tituli de libro duodecimo *L: om. G*
20 sunt *H¹T* 21 superbiae *HT* 22 ob *om. HT* 24 uitiorum omnium *HTv* de *om. T* pulularint *H* pullularent *L* pulularent *T* pullulent *v*

VI. Quod superbiae uitium, cum sit in ordine conluctationis extremum, tempore tamen et origine primum sit.

VII. Quod tantum sit malum superbiae, ut ipsum deum aduersarium habere mereatur.

VIII. Quemadmodum deus superbiam diaboli uirtute humilitatis extinxerit, et diuersa super hoc testimonia.

VIIII. Quemadmodum nos quoque superbiam superare possimus.

X. Quod nemo possit perfectionem uirtutum uel promissam beatitudinem suis tantum uiribus obtinere.

XI. Exemplum latronis siue Dauid uel uocationis nostrae ad dei gratiam demonstrandam.

XII. Quod nullus sit labor, qui possit repromissae beatitudini conparari.

XIII. Traditio seniorum de consequenda puritate.

XIIII. Quod adiutorium dei laborantibus tribuatur.

XV. A quibus perfectionis uiam discere debeamus.

XVI. Non posse nos sine misericordia et inspiratione dei ad ipsum laborem obtinendae perfectionis accedere.

XVII. Testimonia diuersa, quibus euidenter ostenditur nihil posse nos quod ad salutem nostram pertinet sine adiutorio dei perficere.

XVIII. Quod non solum in naturali condicione, sed etiam in cotidiana dispensatione dei gratia muniamur.

XVIIII. Quod haec fides ab antiquis patribus tradita sit de gratia dei.

XX. De eo, qui propter blasphemiam traditus est inmundissimo spiritui.

XXI. Exemplum Ioas regis Iudae, quo ostenditur quid propter superbiam meruerit.

XXII. Omnem animam superbam subdi spiritalibus nequitiis inludendam.

1 conluctationis . . . 2 origine *om. HT* 3 quod tantum *LT:* quantum *H* superbiae malum *HT* ut per ipsum deum (dñm *H*) *HT* 5 diabuli *HT* 6 extincxerit *H* 7 quemammodum *L* 10 uiribus *L:* uirtutibus *HT* obtenere *H* optinere *T* 12 monstrandam *T* 13 beatitudine *HT* 17 a quibus *L:* qui *H* a qui *T* 19 obtinentiae *H* 22 conditione *LT* 24 hoc *H* 28 quo *L:* quod *HT* 30 superbiam *HT*

I. Octauum, quod extremum, aduersus spiritum superbiae nobis certamen est. qui morbus licet ultimus sit in conflictu uitiorum atque in ordine ponatur extremus, origine tamen et tempore primus est, saeuissima et superioribus cunctis inmanior bestia, perfectos maxime temptans et propemodum iam positos in consummatione uirtutum morsu diriore depascens.

II. Cuius duo sunt genera, unum hoc, quo diximus spiritales summosque pulsari, aliud, quod etiam incipientes carnalesque conplectitur. et licet utrumque superbiae genus tam in deum

1 perfectione *H*² posse *L* 2 quos *T:* quod *HL* spiritales *HT* plus et *L* pulset et *H(T)* quosque *HL*¹*T:* quoque *L*² carnales *HLT* 3 superbiae uel quae (que *H*) *HT:* sup quę *L* monachi mente *L:* monacho *T* modu *H* 5 fundatis *L* 7 expositi *L* 9 superbiae *H* 10 indicium *L* 18 superbiae. Incipit de spiritu superbiae liber · XII · *G* Expliciunt capitul. Incip̃ textus eiusdẽ libri *L* *nihil inscriptum in H*

19 I *om. G* quod et *v* 21 origine . . . 22 primus est *om. L* 22 immanior *GL* 24 mursu diriori dipascens *H* 25 hoc *om. L* quod *GL*¹*T, om. H* 26 pulsare *G*² tes carnalesque . . . *pag.* 208, 4 nudabit *extant in C*

quam in homines noxia inflet elatio, tamen illud primum specialiter refertur ad deum, secundum ad homines proprie pertinet. cuius originem ac remedia in posterioribus libelli huius donante deo in quantum possumus exsequemur. nunc de illo priore, quo praefati sumus perfectos praecipue temptari, propositum nobis est pauca disserere.

III. Nullum est igitur aliud uitium, quod ita omnes uirtutes exhauriat cunctaque iustitia et sanctitate hominem spoliet ac denudet ut superbiae malum, tamquam generalis quidam ac pestifer morbus non unum membrum partemue eius debilitare contentus, sed solidum corpus letali corrumpit exitio et in uirtutum iam fastigio conlocatos grauissima ruina deicere ac trucidare conatur. omne namque uitium suis est terminis ac fine contentum, et licet contristet alias quoque uirtutes, contra unam tamen principaliter tendit eamque specialiter opprimit et inpugnat. et ut hoc ipsum quod diximus clarius possit in- 2
tellegi, gastrimargia, id est adpetitus uentris seu concupiscentia gulae temperantiae rigorem corrumpit, castitatem libido contaminat, ira patientiam uastat, ut nonnumquam uni quis deditus uitio aliis uirtutibus non penitus destituatur, sed illa tantum uirtute truncata, quae e diuerso aemulo sibi uitio repugnante subcumbit, reliquas possit uel ex parte retinere. haec uero cum infelicem possederit mentem, ut quidam saeuissimus tyrannus sublimissima capta arce uirtutum uniuersam funditus ciuitatem diruit atque subuertit, excelsa quondam sanctitatis moenia uitiorum solo coaequans atque permiscens nullam deinceps

3] cap. 24 sqq.

1 illut *C* 2 fertur *H* propriae CL^1 pertenit *H* 3 imposterioribus *L* 4 exsequimur *C* exequemur G^2L^2r exequimur L^1T 5 priori *H* praecipuae *C* 6 deserere *H* 7 nullum . . . quod *euan. in C* ita] facta L^1 8 exauriat *H* iustitia et sanctitate *CHT:* iustitiae sanctitate *GL* expoliet *L* 10 debilitate G^1 11 laetali *CL* currumpit *H* 12 ac trucidare *om. L* 13 sui G^1 14 quasque *H* 15 unum G^1 16 clarius *om. L* 17 gastrimargiae *C* castrimargia *L* concupiscentie G^1 18 rigore L^1 19 uno quis *ex* iniquis *L* 20 distituatur *H* illam L^1 21 uirtuti G^1 e *om. L* 22 subcumbit *L:* succumbit *CGH* retenere uirtutes *H* 23 possiderit CG^1 possederet *H* 24 capita *L* arte *C* 25 adque *C* subuertit . . . 26 atque *om. L* 26 adque *CH*

imaginem libertatis animae sibi subditae superesse concedit, quantoque ceperit ditiorem, tanto grauiori seruitutis iugo subditum uniuersis uirtutum facultatibus crudelissima depraedatione nudabit.

IIII. Et ut grauissimae tyrannidis eius potentiam cognoscamus, angelum illum, qui pro nimietate splendoris ac decoris sui Lucifer nuncupatus est, nullo alio quam hoc uitio deiectum caelitus inuenimus et ex illa beata sublimique angelorum statione telo superbiae uulneratum ad inferna fuisse conlapsum. si igitur tantam uirtutem, tantae potentiae praerogatiua decoratam una elatio cordis potuit de caelestibus ad terrena deuoluere, qua nos obseruantia carnis fragilitate circumdatos cauere oporteat, ipsius ruinae magnitudo demon-
2 strat. quemadmodum uero huius morbi uirus perniciosissimum deuitemus, instrui poterimus, si ruinae ipsius causas atque originem persequamur. numquam enim curari languores nec remedia poterunt malis ualitudinibus exhiberi, nisi prius inquisitione sagaci origines earum inuestigentur et causae. hic namque indutus diuina claritate et inter ceteras supernas uirtutes conditoris largitate praefulgens splendorem sapientiae et uirtutum pulchritudinem, qua ornabatur gratia creatoris, naturae suae potentia, non munificentiae illius beneficio se credidit obtinere, et ob hoc elatus, tamquam qui ad perseuerantiam puritatis huius diuino non egeret auxilio, deo se similem iudicauit, utpote qui nullius indigeret quemadmodum deus, liberi scilicet arbitrii facultate confisus, per illam credens afluenter sibimet omnia subpeditari, quae ad consummationem uirtutum uel
3 perennitatem summae beatitudinis pertinerent. haec ei sola cogitatio facta prima ruina est, ob quam desertus a deo, quo

2 coeperit *L* grauiori *r*: grauior *C* grauiore *G*L^2*c* grauioris *HT* grauiora L^1 seruitutes *H* 3 uirtutum facultatibus] uirtutibus *L* 4 nudauit *L* 6 pro *GHLT*: prae *v* 11 decoratum L^1 uana *H*: *cf. XI, 10, 3* 12 obseruantię L^1 fragilitatem *L* 14 quemammodum *L* pernit. *L* 16 languores *H*L^2: languore L^1 languor *GTv* 17 potuerunt *H* 18 inquisitioni G^1 19 diuinę L^1 21 pulchritudine *H* 22 potentiam L^1 obtenere *H* 24 egeri L^1 25 utpute *H*L^1 quemammodum *L* 26 arbitri *H* confixus L^1 afluenter G^1*H*: affluenter G^2*LT* 28 ei *om.* *L* 29 prima *Gv cf. cap. 5 et Conl. VIII, 10: om. HLT* quo *om.* *L*

se credidit non egere, instabilis repente ac nutabundus effectus et infirmitatem propriae naturae persensit et beatitudinem, qua dei munere fruebatur, amisit. et quia dilexit uerba praecipitationis, quibus dixerat: in caelum conscendam, et linguam dolosam, qua uel de se dixit: ero similis altissimo, uel de Adam et Eua: eritis sicut dii, propterea deus destruet illum in finem, euellet eum, et emigrabit de tabernaculo: et radicem eius de terra uiuentium. tunc ruinam eius uidentes iusti timebunt, et super eum ridebunt dicentes (quod etiam ad hos, qui se sine protectione auxilioque dei summum bonum perficere posse confidunt, iustissime dirigetur): ecce homo, qui non posuit deum adiutorem suum: sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: et praeualuit in uanitate sua.

V. Haec est primae ruinae causa et origo principalis morbi, qui rursum per illum, qui fuerat a se deiectus, in protoplastum serpens infirmitates omnium uitiorum et materias germinauit. dum enim gloriam deitatis arbitrii libertate et industria sua credidit se posse conquirere, etiam illam perdidit, quam adeptus fuerat gratia conditoris.

VI. Itaque exemplis ac testimoniis scripturarum manifestissime conprobatur superbiae labem, cum sit posterior in ordine conflictuum, origine tamen anteriorem esse omniumque peccatorum et criminum esse principium, nec sicut cetera uitia solummodo contrariam sibi uirtutem, id est humilitatem tantum extinguere, uerum etiam cunctarum simul interemptricem esse uirtutum, nec mediocres tantum paruosque temptare, sed maxime

3] Ps. 51, 6. 4] Esai. 14, 13. 5] Ps. 51, 6. Esai. 14, 14. 6] Gen. 3, 5. Ps. 51, 7. 9] Ps. 51, 8. 12] l. c. 9.

1 credit *H* 3 emisit L^1 5 quae *L* 6 et eritis *H* dei *H* 7 et euellet *L* emigrauit *H* emigrabit eum *L* 8 tabernaculo suo *Hc* 10 ab *L* se *om. H* protectionem L^1 11 se posse *L* 12 dirigentur L^1 13 suum *GHT:* sibi *L* 14 suarum *om. H* 16 illam *L* protoplastrum *H* protoplausto *L* 18 libertatem L^1 19 credit G^1 20 gratiam G^1H 21 scribturarum G^1 24 nec *GHT:* et *L* 25 non tantum L^2 26 interemtricem *L*

in fortitudinis culmine consistentes. ita enim de hoc spiritu
2 propheta commemorat: et escae eius electae. ideoque beatus Dauid, licet tanta circumspectione cordis sui custodiret arcana, ut ad eum, quem secreta suae conscientiae non latebant, audenter proclamaret: domine non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei. neque ambulaui in magnis: neque in mirabilibus super me. nisi humiliter sentiebam, et iterum: non habitabit in medio domus meae faciens superbiam, sciens tamen quam sit difficilis etiam perfectis ista custodia, non de sua tantum praesumit industria, sed orans domini inplorat auxilium, ut huius inimici telum possit insauciatus euadere, dicens: non ueniat mihi pes superbiae, pauens ac metuens, ne illud incidat quod dicitur de superbis: deus superbis aduersatur, et iterum: inmundus est apud deum omnis qui exaltat cor suum.

VII. Quantum est malum superbiae, ut non angelum, non alias uirtutes sibi contrarias, sed ipsum deum aduersarium habere mereatur. notandum siquidem est quod nequaquam dixerit super his qui ceteris sunt uitiis inuoluti, quod habeant sibi dominum resistentem, id est 'dominus gastrimargis, fornicariis, iracundis seu filargyris aduersatur', sed solis superbis. illa namque uitia uel in unumquemque delinquentium tantummodo retorquentur uel in suos participes, id est in alios homines uidentur admitti: haec uero proprie pertingit ad deum et idcirco eum specialiter digna est habere contrarium.

VIII. Ideoque uniuersitatis creator et medicus deus causam principiumque morborum superbiam esse cognoscens contrariis sanare contraria procurauit, ut ea scilicet, quae per superbiam

2] Hab. 1, 16 (LXX). 5] Ps. 130, 1—2. 8] Ps. 100, 7. 12] Ps. 35, 12. 14] Iac. 4, 6. Prou. 16, 5 (LXX).

3 circuminspectione *H* archana *L* 4 secrete *H* 5 proclamarent *G*¹ 7 nisi] si non *H* 8 habitat *H* 9 qui facit *H* 13 in illud *G*²*Sv* incedat *H* decidat *S* 17 habere *om. GL* 18 mereantur *H* habeatur *L* 19 dñm *GT:* deum *Hv* deum sibi *L* 20 castrimargis *G*¹ castrimargiis *L* 21 fylargiriis *G*¹ phylargiris *G*² filargiriis *H* phylargiriis *L* 23 in *post* est *om. G* *post* admitti *in H cap. 8 incipit* 24 adtingit *H* 26 *non distinguit H* 27 principioque *L*¹

conruerant, per humilitatem resurgerent. ille namque dicit: in
caelum conscendam, hic dicit: humiliata est in terra
anima mea. ille dicit: ero similis altissimo, hic, cum
esset in forma dei, exinaniuit semet ipsum formam
serui accipiens, humiliauitque se factus oboediens
usque ad mortem. ille dicit: super astra dei exaltabo
solium meum, iste dicit: discite a me quia mitis sum et
humilis corde. ille dicit: nescio dominum, et Israhel 2
non dimitto, iste dicit: si dixero quia non noui eum,
ero similis nobis mendax: sed noui eum et mandata
eius seruo. ille dicit: mea sunt flumina et ego feci ea,
iste dicit: non possum ego a me ipso facere quicquam,
sed pater meus in me manens ipse facit opera. ille
dicit: mea sunt omnia regna mundi et gloria eorum, et
cui uoluero do ea, iste cum diues esset, pauper effectus
est, ut eius inopia nos diuites redderemur. ille dicit: 3
sicut colliguntur oua, quae derelicta sunt, sic uni-
uersam terram ego congregaui: et non fuit qui mo-
ueret pennam, et aperiret os, et ganniret, iste dicit: si-
milis factus sum pellicano solitario: uigilaui, et factus
sum sicut passer solitarius in tecto. ille dicit: exsic-
caui uestigio pedum meorum omnes riuos aggerum,
hic dicit: numquid non possum rogare patrem meum, et
exhibebit mihi modo plus quam duodecim milia le-
giones angelorum? si principalis ruinae causam et salutis
nostrae fundamenta perspeximus, a quo et qualiter uel ista

1] Esai. 14, 13. 2] Ps. 43, 25. 3] Esai. 14, 14. Phil. 2, 6–8. 6] Esai. 14, 13. 7] Matth. 11, 29. 8] Ex. 5, 2. 9] Ioh. 8, 55. 11] Ezech. 29, 3 (LXX). 12] Ioh. 5, 30 et 14, 10. 14] Luc. 4, 6. 15] II Cor. 8, 9. 17] Esai. 10, 14. 19] Ps. 101, 7—8. 21] Esai. 37, 25. 23] Matth. 26, 53.

1 resurgent *G¹H* 8 corde et ille *G* dñi *H* israhel *GH:* irl *L* 11 omnia flumina *H* 12 ego *om. L* 14 omnia *om. H* 15 ea *GLT:* illa *H* factus *H* 17 colleguntur *G¹* 18 mouerit *H* 19 pinnam *HT* 20 pellicano . . . factus sum *om. H* 22 uestigia *G¹* peduum *H* 23 non possum rogare] rogare possum *G¹* meum *om. L* 24 milia *GT¹: eras. in L, punctis delet. in T, om. Hr* 25 principales *L¹* 26 quo uel qualiter ista *L*

iacta sint uel illa emerserit, quemadmodum deuitare tam atrocem mortem superbiae debeamus, uel illius ruina uel huius doceamur exemplo.

VIIII. Itaque hunc nequissimi spiritus laqueum taliter poterimus euadere, si in singulis quibus senserimus nos uirtutibus profecisse illud apostolicum dixerimus: non ego, sed gratia dei mecum, et: gratia dei sum quod sum, et deum esse qui operatur in nobis et uelle et perficere pro bona uoluntate, dicente etiam ipso auctore salutis nostrae: qui manet in me et ego in illo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potestis facere, et: nisi dominus aedificauerit domum, in uanum laborauerunt qui aedificant eam, nisi dominus custodierit ciuitatem, frustra uigilauit qui custodit eam, et: in uanum uobis est ante lucem surgere, quia non est uolentis neque currentis, sed miserentis est dei.

X. Nullius namque quamuis feruentis et cupientis tam idonea potest uoluntas esse uel cursus, ut carne spiritui repugnante circumdatus ualeat tantum perfectionis praemium et palmam integritatis ac puritatis adtingere, nisi fuerit diuina miseratione protectus, ut ad illud, quod magnopere uult et ad quod currit, peruenire mereatur. omne enim datum bonum et omne donum perfectum de sursum est descendens a patre luminum. quid enim habes quod non accepisti? quodsi accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis?

6] I Cor. 15, 10. 7] l. c. 8] Phil. 2, 13. 9] Ioh. 15, 5. 11] Ps. 126, 1 (LXX). 14] l. c. 2. 15] Rom. 9, 16. 22] Iac. 1, 17. 24] I Cor. 4, 7.

1 acta *H* iactata *L* emerserint *G^2Hv* denitaret *L^1* 5 in *om. H* inferimus *L* 6 proficisse *L^1* 7 et gratia] ergo *L* sum *HL*: sum id *GTv* deum] dñi *H* 8 pro] per *L* propter *H* bonam uoluntatem *HL^2* 9 autore *H* 10 adfert *H* 12 laborabunt *L* 13 et nisi *G^2S* 14 uigilauit (ἠγρύπνησεν) *G*: uigilabit *L* uigilat *HTv* in uanum (εἰς μάτην) *G^1*: uanum *G^2HLTv* uobis est (ὑμῖν ἐστι) *G*: est uobis *HLTv* 15 et quia *G^2* currentes *H* 16 est *om. Hv* 17 *non distinguit G* nullus *L* 19 et *G in ras. m. 2* aut *H* 22 datum] donum *G^1* 23 discendens a patrem *H*

XI. Si enim uel illum latronem ob unam confessionem in-
troductum in paradisum recordemur, intellegemus eum non
cursus sui merito tantam beatitudinem consecutum, sed dono
dei miserentis indeptum. uel si reminiscamur Dauid regis duo
tam grauia tamque inmania crimina uno paenitudinis sermone
deleta, nec hic uidebimus ad indulgentiam tanti criminis ob-
tinendam laboris aequiperasse merita, sed dei gratiam super-
abundasse, qui uerae paenitudinis occasione percepta tantam
peccatorum materiem sub unius uerbi plena confessione con-
sumpsit. principium quoque discutientes uocationis ac salutis 2
humanae, qua non ex nobis nec ex operibus nostris secundum
apostolum, sed dei sumus dono gratiaque saluati, liquido po-
terimus aduertere, quemadmodum perfectionis summa non uo-
lentis neque currentis, sed miserentis sit dei, qui ne-
quaquam laborum uel cursus nostri merito conpensante uitiorum
nos facit esse uictores nec aequiperante nostrae uoluntatis in-
dustria tam arduum integritatis culmen subiugata qua utimur
carne conscendere. nulla siquidem corporis huius adflictio nul- 3
laque cordis contritio ad capessendam ueram illam interioris
hominis castitatem possit esse condigna, ut tantam puritatis
uirtutem angelis solis ingenitam caelique uernaculam nudo
humano labore, id est sine adiutorio dei ualeat obtinere, quia
totius boni effectus ab illius profluit gratia, qui tantam peren-
nitatem beatitudinis et inmensitatem gloriae exiguae uoluntati
breuique ac paruo cursui nostro multiplicata largitate donauit.

1] cf. Luc. 23, 40 sqq. 4] cf. II Reg. 12, 13. 11] cf. Eph. 2, 8—9. 13] Rom. 9, 16.

1 *non distinguit G* 2 paradysum G^2 paradiso *L* recordaremur *H* intellegemus *H:* intellegimus *GL* 3 tantum *H* 4 indemptum L^1 adeptum *Hv* 5 tam inmania *L* penitudinis *HL* 6 dileta *H* uidemus *ex* uidemur *L* 7 equiparasse *H* 8 qua L^2 penitudinis *GHL* occassione *H* 9 materiem L^1*:* materiam GHL^2Tv consumeret *L* 13 quemammodum L^1 summam L^1 14 dei sit *H* 16 equiparantis *H* uoluntis G^1 17 subiugatu L^1 19 capissendam *H* 20 possit *HLT:* potest *Gv* 21 familiarem ingenitam *L* 22 humanoq. *H* optinere *G* obtenere *H* 23 ab *om. L* eius *H* que *L* 24 beatitudinis et inmensitatem *om. L* uoluntatis L^1

XII. Omnis enim longaeuitas uitae praesentis, cum ad illam futurae gloriae perennitatem respexeris, euanescit, et dolores cuncti contemplatione illius inmensae beatitudinis effugantur atque ut fumus ad nihil extenuati liquescunt et nusquam ut fauilla conparent.

XIII. Quapropter iam tempus est ut ipsis quibus tradunt uerbis patrum sententiam proferamus, eorum scilicet qui uiam perfectionis et qualitatem eius non uerborum iactantia depinxerunt, sed potius re et opere ac uirtute spiritus possidentes experimentis eam propriis et exemplis certissimis tradiderunt. aiunt itaque non posse ad purum quempiam carnalibus uitiis emundari, nisi uniuersum laborem suum atque conatum ad tantum perfectionis finem intellexerit non posse sufficere, nec eam nisi dei miseratione et adiutorio conprehendi non tam tradentis institutione quam affectu atque uirtute et experimentis propriis eruditus agnoscat. ad capessenda namque tam magnifica tamque praecelsa puritatis et integritatis praemia quantuslibet ieiuniorum, uigiliarum, lectionis, solitudinis ac remotionis labor fuerit inpensus, condignus esse non poterit qui haec industriae suae merito uel sudoris obtineat. numquam enim diuinum munus labor proprius humanaue conpensabit industria, nisi desideranti diuina fuerit miseratione concessum.

XIIII. Nec hoc dico ut humanos conatus euacuans ab industria et laboris intentione quemquam reuocare contendam, sed plane constantissime non mea, sed seniorum sententia definio perfectionem quidem sine his omnino capi non posse, his autem solis sine gratia dei posse eam a nemine consummari. ut enim dicimus conatus humanos adprehendere eam per se ipsos non posse sine adiutorio dei, ita pronuntiamus laborantibus tantum ac desudantibus misericordiam dei gratiamque

2 gloriae *om.* *L* 4 adque *H* nihil *GLT:* nihilum *Hv* 6 ut in ipsis *H* ut ipsi *L* 8 iactantie *G*[1] depincxerunt *H* 9 re et] recto *Gc* possedentes *H* 12 emendari *HS*[1] adque *H* 13 tantae *v* 14 et *om.* *G*[1] non *om.* *H* 15 institutionem *L*[1] adque *H* uirtutem *L*[1] et *om.* *H* 16 capissenda *H* capessendam *L*[1] namque *om.* *L* 18 et solitudinis *Gc* 20 obtenuat *H* 21 conpensauit *GL*[1] 26 difinio *G*[1] hiis *bis* *H* 27 a nemine] inanem *L* 28 humanus *L*[1] semet *H*

conferri et, ut uerbis apostoli loquar, uolentibus et currentibus
inpertiri secundum illud, quod etiam in psalmo octogensimo
octauo ex persona dei cantatur: posui adiutorium super
potentem: et exaltaui electum de plebe mea. dicimus 2
enim secundum saluatoris sententiam dari quidem petentibus, aperiri pulsantibus et a quaerentibus inueniri, sed petitionem et inquisitionem et pulsationem nostram non esse condignam, nisi misericordia dei id quod petimus dederit uel aperuerit quod pulsamus uel illud quod quaerimus fecerit inueniri. praesto est namque, occasione sibi tantummodo a nobis bonae uoluntatis oblata, ad haec omnia conferenda. amplius enim ille quam nos perfectionem salutemque nostram
desiderat et expectat. et in tantum beatus Dauid prouentum 3
sui operis ac laboris propria tantum industria non posse nouerat obtineri, ut a domino promereri directionem suorum operum iterata prece deposceret dicens: et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige, et rursum: confirma deus hoc, quod operatus es in nobis.

XV. Ideoque si ad ueram consummationem uirtutum uolumus effectu et opere peruenire, illis debemus adquiescere magistris ac ducibus, qui hanc non uaniloqua disputatione somniantes, sed re atque experimentis adprehendentes nos quoque docere atque ad eam dirigere similiter possunt et uiam, quemadmodum perueniamus ad eam, certissimo tramite demonstrare, quique ad hanc fide se potius peruenisse quam laborum merito testabantur. quibus etiam hoc praecipuum sui cordis adquisita puritas conferebat, ut magis magisque se deprimi peccatis agnoscerent (tanta namque in eis delictorum conpunctio per

1] cf. Rom. 9, 16. 3] Ps. 88, 20. 5] cf. Matth. 7, 7. 16] Ps. 89, 17. 18] Ps. 67, 29.

2 octogesimo G^2L LXXXVIII *HT* 3 canitur *L* super potentem (ἐπὶ δυνατόν) *L*: in potente G^1Hv *et Uulg.* in potentem G^2ST 6 apperiri *HS* aperire L^1 7 inquestionem *H* 8 dñi *L* 10 occassione *H* occasionem L^1 13 exspectat G^1H *(non S)* 15 obteneri *H* optineri G^2 16 deposcere G^1 18 dñs H^1 hoc deus *Sv et Uulg.* 20 affectu *H* et] aut *L* 22 adque *H* ad L^1 23 similiter *om.* *L* et] ut L^1 quemammodum L^1 25 fidem L^1 se fide *H* 26 sui] si L^1 adquesita H^1 28 ignoscerint *H* tantam L^1

dies singulos augebatur, quanta puritas animi profecisset)
traherentque iugiter intimo corde suspiria, eo quod semet ipsos
sentirent nequaquam posse delictorum naeuos ac maculas de-
uitare, quae eis per multiplices cogitationum minutias inure-
2 bantur. et idcirco futurae uitae stipendia non operum sperare
se merito, sed misericordia domini proclamabant, nihil sibi de
tanta circumspectione cordis aliorum conparatione donantes,
quippe qui hanc ipsam non suae industriae, sed diuinae gratiae
adscribebant: nec blandientes sibi de inferiorum ac tepidorum
neglegentia, sed contemplatione potius illorum, quos uere pec-
cato carere atque in regno caelorum aeterna iam beatitudine
perfrui nouerant, humilitatem perpetuam conquirebant. atque
ita consideratione hac et elationis ruinam pariter declinabant
et quo contenderent uel quod dolerent semper inueniebant, in-
tellegentes semet ipsos ad illam puritatem cordis quam cupiunt
obsistente carnis sarcina peruenire non posse.

XVI. Igitur secundum traditiones et institutiones eorum sic ad eam festinare debemus ieiuniis, uigiliis, orationibus, contritioni cordis et corporis operam dantes, ne haec omnia morbo hoc inflante uacuemus. non solum namque ipsam perfectionem oportet credere industria nos uel labore nostro possidere non posse, sed ne haec ipsa quidem, quae illius exercemus obtentu, id est labores conatusque nostros ac studia sine diuinae protectionis auxilio inspirationisque eius et castigationis atque exhortationis gratia posse perficere, quam scilicet cordibus nostris uel per alium solet uel per semet ipsum, nos uisitans, clementer infundere.

XVII. Postremo instruat auctor salutis nostrae, quid nos oporteat in singulis quibusque quae gerimus non modo sentire,

1 agebatur *H* proficisset *H*¹*L*¹ 2 traherintque *H* cordis *L* 3 neuos *GL* naeos *H* macula *L*¹ 4 inuehebantur *L* 8 quia *L*¹ 9 ne *L*¹ inferorum *L*¹ 10 neglegentiam *L*¹ putius *H* 11 regna *L* 12 humilitate perpetua *L* 13 consideratio *L*¹ hec *G*¹ ac *L* et *om. L* 14 contenderent *G*¹*L*: considerint *H* tenderent *G*²*Sc* 17 traditionis et instructiones *G*¹ et institutiones *om. L* 18 contritione *L*¹ 19 nec *H* 20 inflante uacuemus *G*¹*HL*²*T*: inflant euacuemus *L*¹ inflante euacuemus *G*²*Sc* 21 possedere *H*¹ 22 nec *H*¹ optentu *G*² 23 labori *L*¹ 27 instruat *G* 28 geremus *H*¹

sed etiam confiteri. non possum ego, inquit, a me ipso facere quicquam. pater autem in me manens ipse facit opera. ille ex persona hominis adsumpti dicit nihil a semet ipso posse se facere, et nos cinis ac terra in his, quae ad nostram salutem pertinent, arbitramur nos adiutorio domini non egere? discamus itaque et nos, per singula nostram simul infirmitatem et illius adiutoria sentientes, cotidie proclamare cum sanctis: inpulsus uersatus sum ut caderem: et dominus suscepit me. fortitudo mea, et laudatio mea dominus: et factus est mihi in salutem, et: nisi quia dominus adiuuit me: paulo minus habitauerat in inferno anima mea. si dicebam: motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me. secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tuae laetificauerunt animam meam. uidentes 2
etiam cor nostrum in timore domini et patientia roborari dicamus: et factus est dominus firmamentum meum. et eduxit me in latitudine. scientiam quoque profectu operum intellegentes nobis augeri dicamus: quoniam tu inluminas lucernam meam domine: deus meus inlumina tenebras meas. quoniam in te eripiar a temptatione, et in deo meo transgrediar murum. deinde sentientes nosmet ipsos fortitudinem tolerantiae conquisisse et in semita uirtutum facilius ac sine labore dirigere adiciamus: deus qui praecinxit me uirtute: et posuit inmaculatam uiam meam. qui perfecit pedes meos tamquam cerui, et super excelsa statuit me, qui docet manus meas ad proelium. con- 3
secuti etiam discretionem, qua roborati possimus aduersarios

1] Ioh. 5, 30. 2] Ioh. 14, 10. 8] Ps. 117, 13—14. 10] Ps. 93, 17—19. 17] Ps. 17, 19—20. 19] l. c. 29—30. 24] l. c. 33—35.

1 inquid *G*[1]*H* 2 fecit *H* 4 se *om. L* facere se posse *S* hiis *H* 6 et nos itaque *L* 7 adiutoriū *L* 8 uersatus] euersus *H* 11 adiuuat *H* 13 adiuuat *G*[1] 16 domini *om. L* discamus *H*[1] 21 deum meum *G* 22 deinde *HLT:* dein *Gv* 23 tollerantiae *HL*[1] 24 adiciamus *G:* dicamus *HLTv cf.* inferam *pag. 218, 5* praecincxit *H* precinxisti *G* praecincxisti *T* praecingis *v* 25 uirtutē *L*[2]*T* posuisti *GTv* 26 perficis *v* meus *H*[1] tamquam] ut *H* excelsa mea *G* 27 statuit *G*[2]*L:* statuis *G*[1]*v* statuens *Hc* statues *T* docis *G*[1] doces *G*[2]*Tv* p̄lium *H*

nostros elidere, proclamemus ad deum: disciplina tua erexit
me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit. dila-
tasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata
uestigia mea. et quia taliter sum roboratus scientia tua atque
uirtute, inferam confidenter ea quae sequuntur et dicam: per-
sequar inimicos meos, et conprehendam illos: et non
conuertar donec deficiant. conteram illos, nec pote-
4 runt stare: cadent sub pedes meos. rursus infirmitatis
nostrae memores nec posse nos tam acerbos uitiorum hostes
fragili carne circumdatos sine illius adiutorio superare dicamus:
in te inimicos nostros uentilabimus, et in nomine
tuo spernemus insurgentes in nos. non enim in arcu
meo sperabo: et gladius meus non saluabit me. tu
enim saluasti nos de adfligentibus nos: et odientes
nos confudisti. sed etiam praecinxisti me uirtute ad
bellum: subplantasti omnes insurgentes in me subtus
me. et inimicos meos dedisti mihi dorsum, et odientes
5 nos confudisti. sed nec armis nostris posse nos uincere co-
gitantes dicamus: adprehende arma et scutum: et ex-
surge in adiutorium mihi. effunde frameam, et con-
clude aduersus eos, qui persequuntur me: dic animae
meae: salus tua ego sum. et posuisti arcum aereum
brachia mea. et dedisti mihi protectionem salutis
meae: quia nec patres nostri in gladio suo possede-
runt terram, et brachium eorum non saluauit eos:

1] l. c. 36—37. 5] l. c. 38—39. 11] Ps. 43, 6—8. 15] Ps. 17, 40—41. 19] Ps. 34, 2—3. 22] Ps. 17, 35—36. 24] Ps. 43, 4.

1 proclamamus *H* dñm *H* eum *L* erexit (ἀνώρθωσε) *GL:* correxit *HTr et Uulg.* 5 sequantur *G*[1]*H* secuntur *LT* 7 potuerunt *G*[1] 8 sub *GL:* subtus *HTr et Uulg.* pedibus meis *L* rursum *HTr* 9 acernuos *G*[1]*H*[1]*L*[1] 10 fragilli *H* 11 uentilauimus *L*[1] 12 spernimus *G*[1]*H*[1] in nobis *HTr et Uulg.* arco *H*[1] 13 saluauit *L*[1] me *om.* *L*[1] tu enim saluasti *HLT:* saluasti enim *Gr et Uulg.* 14 de *GL:* ex *HT* 16 supplasti *HT* omnes *om.* *HT* 18 nos *(priore loco)* *GL:* me *HTr* 21 persecuntur *HLT* 22 posuisti *G:* posuisti ut *HLr et Uulg.* 24 meae *L*[1]*T:* tuae *GHL*[2]*r et Uulg.* nostros *H* in *om.* *G* possiderunt *G*[1]*T*[1] possidebunt *H* 25 saluabit *G*[1]*H*[1]

sed dextera tua, et brachium tuum, et inluminatio uultus tui: quoniam conplacuit tibi in eis. postremo 6
uniuersa beneficia eius cum gratiarum actione mente sollicita perlustrantes super his omnibus, quod uel pugnauimus uel inluminationem scientiae uel disciplinam discretionis ab eo consecuti sumus, uel quod suis nos armis instruxit et uirtutis cingulo conmuniuit, uel quod inimicorum nostrorum nobis praebuit dorsum et tribuit uirtutem comminuendi eos ut puluerem ante faciem uenti, intimo cordis affectu clamemus ad eum: diligam te domine uirtus mea: dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus. deus meus adiutor meus, et sperabo in eum. protector meus, et cornu salutis meae, et susceptor meus. laudans inuocabo dominum: et ab inimicis meis saluus ero.

XVIII. Non solum pro his ei gratias referentes, quod uel rationabiles nos condidit uel liberi arbitrii potestate donauit uel baptismi largitus est gratiam uel scientiam legis adiutoriumque concessit, sed etiam pro his, quae erga nos cotidiana eius prouidentia conferuntur, quod scilicet aduersariorum nos insidiis liberat, quod cooperatur in nobis, ut carnis uitia superare possimus, quod a periculis nos etiam ignorantes protegit, quod a lapsu peccati communit, quod adiuuat nos et inluminat, ut ipsum adiutorium nostrum, quod non aliud quidam interpretari uolunt quam legem, intellegere et agnoscere ualeamus, quod pro neglegentiis delictisque nostris eius inspiratione latenter conpungimur, quod dignatione eius uisitati saluberrime castigamur, quod ab eo nonnumquam etiam inuiti trahimur ad salutem, postremo quia ipsum liberum arbitrium nostrum,

8] Ps. 17, 43. 10] Ps. 17, 2—4.

2 faciei tuae *HT* conplacuit tibi *GT:* con(com-)placuisti *HLr et Uulg.* 6 nos suis *H* intruxit *H* 7 communiuit *GL* 8 et retribuit *H* 9 clamamus *H* 10 uirtus *L:* fortitudo *GHT et Uulg.* domine *L* 11 liberator meos *G*¹ 13 et *post* meae *om. GT* laudans . . . 14 saluus ero *om. H*¹ 15 ei] et *L*¹ refferentes *H* uel *om. L* 16 potestatem *H* 17 adiutorium *L* 21 a *om. L* 22 a *om. L*¹ commonet *ex* communet *H* iuuat *L* 24 legem dei *H* 25 negligentiis *G*¹ insperatione *H* 26 conpuggimur *H* dignationem *L*¹

quod procliuius fertur ad uitia, ad meliorem dirigit frugem et ad uirtutum uiam instigationis suae uisitatione contorquet.

XVIIII. Haec est proprie humilitas erga deum, haec est antiquissimorum patrum sincera fides, quae penes successores ipsorum mera nunc usque perdurat. cui fidei uirtutes apostolicae, quae saepenumero per eos manifestatae sunt, non solum apud nos, sed etiam apud infideles et incredulos indubitatum testimonium reddunt. qui simplicem piscatorum fidem corde simplici retinentes non eam syllogismis dialecticis et Tulliana facundia spiritu concepere mundano, sed experimento uitae sinceris actuque purissimo, correctione quoque uitiorum, et ut uerius dixerim in ipsa perfectionis inesse naturam oculatis indiciis deprehenderunt, sine qua nec pietas in deum nec uitiorum purgatio nec emendatio morum nec uirtutum consummatio poterit adprehendi.

XX. Noui quendam de fratrum numero (quem utinam minime scissem, siquidem post haec ordinis mei gradu se passus est praegrauari), qui probatissimo cuidam senum uitio carnis semet ipsum grauissimo confessus est inpugnari: nam contra usum naturae desiderio patiendi magis quam inferendi ignominiam intolerabili aestu libidinis urebatur. tum illum ut spiritalem uerumque medicum interiorem causam morbi huius et originem protinus peruidisse: qui grauiter suspirans, nequaquam, ait, tam nequam spiritui tradi te dominus permisisset, nisi aliquid blasphemasses in eum. quo ille conperto confestim procidit ad pedes eius in terram, summaque admiratione perculsus

1 cliuius *H* diregit *H* 3 proprie] prima *H* 4 qui L^1 5 mera *G*: merita L^1 merito HL^2 intemerata *Tr* fide uirtutis L^1 6 per eos *om.* G^1 manifeste *H* 9 syllogismis GL^2: sillogismis *H* syllogissimis L^1 cis et tulliana ... *cap.* 28 de ore suo prorsus emittere *extant in C* et tertuliana *H* 10 concipere *CH* conc(d)idere *L* 11 sinceris *CHL*: sincerę *G* (ę *in ras. m. 2*) *v* correptione *H* 12 naturam CG^2v: natura *rell.* indicis *H* 13 comprachenderunt *L* 14 emundatio *H* 16 noui ... numero *euan. in C* 17 scirem *H* 18 probissimo *G* 19 impugnare *L* 20 ignominiũ *H* 21 ut *om. L* ille ut spiritalis uerusque medicus ... peruidit *H* 23 preuidisse G^1 ait nequaquam *H* 24 aliquit blasphemassis *C* 25 in *om. H* procedit G^1H 26 ad terram *H* summa *ex* summam *L* admirationẽ L^1

tamquam deo cernens arcana sui pectoris patefacta confessus est in dei se filium cogitatione impia blasphemasse. unde perspicuum est eum, qui superbiae spiritu possidetur uel qui in deum blasphemus exsistit, tamquam qui inroget illi iniuriam, a quo puritatis speranda sunt dona, perfectionis integritate priuari et sanctificationem castimoniae non mereri.

XXI. Legimus tale aliquid in Paralipomenon libro. Ioas enim rex Iuda septem annorum ab Ioiade pontifice adscitus in regnum atque in omnibus, quoad uixit memoratus pontifex, testimonio scripturae laudatus est. de quo post obitum Ioiade audi quid scriptura commemoret et quemadmodum elatus superbia ignominiosae fuerit traditus passioni: postquam autem obiit Ioiade, ingressi sunt principes Iuda, et adorauerunt regem, qui delenitus obsequiis eorum adquieuit. et dereliquerunt templum domini dei patrum suorum, seruieruntque lucis et sculptilibus, et facta est ira contra Iudam et Hierusalem propter hoc peccatum. et post 2
pauca: cumque euolutus esset annus, ascendit contra eum exercitus Syriae: uenitque in Iudam et Hierusalem, et interfecit cunctos principes populi, atque uniuersam praedam miserunt regi Damascum. et certe cum permodicus uenisset numerus Syrorum, tradidit dominus in manus eorum infinitam multitudinem, eo quod reliquissent dominum deum patrum suorum: in Ioas quoque ignominiosa exercuere iudicia. et ab-

12] II Par. 24, 17—18. 18] l. c. 23—25.

1 a deo *r* archana G^2L 3 possedetur *H* 4 existit G^2H extitit *L* 7 legimus . . . paralipomenon *euan. in C* paralypomenon G^2L 8 rex] ex *L* ioiade G^1H^2: ioiadae CL^1 iode H^1 ioiada G^2L^2 adscitur *C* 9 adque *C* quoad] dum *H* 10 testimoniae *C* scribturae G^1 ioiade G^1H^2: ioiadae CG^2L ioade H^1 11 scribtura CG^1 commemorat *G* commemoraret *H* quemammodum L^1 13 ioiade G^1: ioiadae *C* ioade *H* ioiada G^2L 14 delenitus CG^1: delinitus G^2H^2L dilinitus H^1T 19 siriae *H* 20 adque *C* qui *H* 21 damasco *H* 22 permodicos G^1 sirorum *H* assyriorum *L* 23 manus *C ut uid. et H:* manibus *GLTr et Uulg.* eorum eo quod *L* 24 reliquissent *CT:* reliquerint *G* derelinquissent *H* dereliquissent *Lv et Uulg.* 25 exercere *C* iuditia G^1

euntes dimiserunt eum in languoribus magnis. uides quam flagitiosis ac sordidis passionibus tradi mereatur superbia. qui enim elatus adrogantia ut deum se passus est adorari, traditur secundum apostolum in passiones ignominiae et in reprobum sensum, ut patiatur ea quae non con-
3 uenit. et quia dicente scriptura inmundus est ante deum omnis qui exaltat cor suum, iste, qui tumida elatione cordis inflatus est, turpissimae confusioni traditur deludendus, ut humiliatus taliter sentiret semet ipsum esse uel inmunditia carnis et conscientia inpurae passionis inmundum, quod animi sui noluerat elatione sentire, et ut carnis ignominiosa contagio patefaceret inmunditiam cordis eius occultam, quam superbiae malo contraxerat, ac manifesta pollutione corporis sui probaretur inpurus, qui per elationem spiritus factum se non sentiebat inmundum.

XXII. Quibus manifeste probatur omnem animam, quae superbiae fuerit tumore possessa, intellectualibus Syris, id est nequitiis spiritalibus tradi eamque passionibus carnis inuolui, ut saltim uitiis humiliata terrenis inmundam se carnaliter polluta cognoscat, quae tepore mentis erecta inmundam se in conspectu dei per elationem cordis effectam intellegere ante non potuit, quo uel sic humiliatus quis a pristino tepore discedat et ignominia carnalium passionum deiectus atque confusus ad spiritalem feruorem deinceps semet ipsum ardentius conferre festinet.

XXIII. Euidenter itaque demonstratur non posse quemquam perfectionis finem ac puritatis adtingere nisi per humilitatem ueram, quam primitus fratribus reddens deo quoque in penetralibus cordis exhibeat, credens sine protectione eius atque auxilio per singula sibi momenta delato perfectionem, quam

4] Rom. 1, 26 et 28. 6] Prou. 16, 5 (LXX).

1 suis magnis L^1 3 esset L^1 4 passionis *GHT*^{1} ignominiã (iniã *in ras.*) *G* 5 conuenit *CG*: conueniunt *HLTc et Uulg.* 6 dicenti H^1 scribtura *CG*^{1} ante *CGHT*: apud *Lr* dñm *GH* 7 extat H^1 9 ut] et L^1 11 et *om. GT* 16 quibus . . . omnem *euan. in C* 18 saltem *CH*^{2}*L*^{2} 21 dñi *H* 23 adque *CH*^{1} 25 euidenter . . . demonstratur *euan. in C* 26 attingere *CH* 27 penetralibus *G*^{2}*S*: penetrabilibus *CG*^{1}*HLT* 28 adque *C*

cupit et ad quam magnopere currit, se penitus obtinere non posse.

XXIIII. Huc usque de spiritali superbia, qua diximus perfectos quosque pulsari, quantum tenuitas ingenii nostri praeualuit, donante deo dixisse sufficiet. quod superbiae genus non multis cognitum nec expertum est, quia nec plures student perfectam cordis adprehendere puritatem, ut ad hos proeliorum gradus ualeant peruenire, nec praecedentium uitiorum, quorum in singulis libellis naturam pariter remediaque praemisimus, procuratur ulla purgatio: sed illos solummodo pulsare solet, qui deuictis superioribus uitiis iam propemodum sunt in uirtutum culmine conlocati. quos quia lapsu carnali subtilissimus hostis superare non quiuit, spiritali ruina deicere ac subplantare conatur, per hanc illos uniuersis ueterum stipendiorum meritis multo labore quaesitis spoliare contendens. ceterum nos, qui adhuc terrenis sumus passionibus inuoluti, nequaquam hoc modo temptare dignatur, sed crassiore et ut ita dixerim carnali elatione subplantat. et idcirco de hac quoque, qua maxime nos seu nostrae mensurae homines ac praecipue iuniorum uel incipientium mentes periclitari solent, necessarium reor secundum promissionem nostram pauca depromere.

XXV. Haec igitur quam diximus carnalis superbia cum tepido ac male adrepto renuntiationis principio in monachi resederit mente, de pristino ac saeculari eum tumore ad ueram Christi humilitatem descendere non permittens primum inoboedientem eum reddit et asperum, deinde mitem atque adfabilem esse non patitur, aequalem quoque fratribus fieri communemque non sinit nec secundum dei ac saluatoris nostri mandatum spoliari terrenis

28] cf. Matth. 19, 21.

1 et ad] ob *L* paenitus *CL* optinere *G²* obtenere *H¹* 3 huc usque . . . qua *euan. in C* quę *L¹* 4 nostri ingenii *H* 5 dño *H* sufficiet *CG¹L¹:* sufficiat *G²HL²Tr* 6 cognitum et *L* 7 praeliorum *HL* 9 in *om. C fort. recte: cf. contra Nest. VI, 3, 1. 22, 1. Praef. ad Conl. part. I, §. 5* 12 collocati *CGT* labsu *C* suptilissimus *C* 13 quieuit *H¹L¹* deiecere *H* supplantare *CGL (non S)* 17 crassiori *H* 18 supplantat *CG²L* 20 pereclitari *G¹H¹* 22 XXV *et* haec . . . carnalis su *euan. in C* 23 arrepto *GHL* residerit *CL¹* 24 mentem *G¹L* eum *om. H* 26 eum *om. L* inmitem *L¹* adque *C* adfabilem *G¹T:* affabilem *rell.*

opibus nudarique concedit, et cum renuntiatio nihil aliud sit nisi mortificationis et crucis indicium nec ualeat aliis inchoari uel consurgere fundamentis, quam ut se non solum actibus huius mundi spiritaliter nouerit interemptum, uerum etiam corporaliter cotidie credat esse moriturum, e contrario facit eum uitam sperare longaeuam, infirmitates proponit ei prolixas et multas, confusionem quoque incutit ac pudorem, si nudus effectus alienis et non propriis facultatibus coeperit sustentari, persuadet etiam multo esse melius uictum indumentumque sibi sua potius quam aliena substantia ministrari, secundum illud scilicet, quod quemadmodum dictum sit tali hebitudine ac tepore cordis obtunsi ne intellegere quidem aliquando poterunt: beatius est magis dare quam accipere.

XXVI. Tali igitur diffidentia mentis obsessi et a scintilla fidei, qua uisi fuerant in primordiis suae conuersionis accensi, diabolica infidelitate reuocati incipiunt pecunias, quas ante dispergere coeperant, diligentius custodire et eas, uelut qui semel profligatas ulterius reparare non possint, auaritia uehementiore conseruant, seu, quod est deterius, ea quae prius abiecerant resumentes uel certe, quod est tertium ac deterrimum nequitiae genus, quae ne ante quidem possederant congregantes nihil amplius egressi de saeculo quam nomen adquisisse tantummodo ac uocabulum monachi conprobantur. super haec igitur initia male uitioseque fundata necesse est ut uniuersa deinceps uitiosius structura consurgat nec quicquam superponi pessimis ualeat fundamentis, nisi quod miserabilem animam ruina lugubriore prosternat.

13] Act. 20, 35.

1 condit G^1 aliut *C* 2 inchoari *GT:* incoari *C* incogari *H* coęquari *L* 5 et e L^1 6 proponet G^1 ei proponit *L* 9 persuadit $G^1H^1L^1$ 11 quod scilicet G^1 quemammodum *L* 12 hebitudine CG^2HLT: hebetudine G^1 13 poterunt *GL:* potuerunt *HTv* 15 *non distinguit H* tali . . . obses *euan. in C* a CG^2ST: ab *L om.* G^1H 16 conuersationis *HL* 19 promulgatas *L* 20 est *om.* L^1 abiecerunt *L* 21 teterrimum *L* 22 possiderant G^1L^1 23 de] e *v* 27 lucubriori *H*

XXVII. Talibus siquidem mens passionibus obdurata atque a detestabili tepore incipiens necesse est ut in deterius cotidie proficiat et reliquam quoque uitam suam deformiore fine concludat, dumque cupiditatibus pristinis oblectatur ac secundum apostolum sacrilega filargyria uincitur (ita eodem pronuntiante de illa: et filargyria, quae est simulacrorum siue idolorum seruitus, et iterum: radix, inquit, omnium malorum est filargyria), numquam possit in corde suo humilitatem Christi simplicem ueramque suscipere, cum sibi uel de nobilitate natalium gloriatur uel inflatur de saeculi, quam corpore, non mente deseruit, dignitate uel pecuniis,
quas ad ruinam suam retentat, extollitur. per quae iam non 2
monasterii iugum sustinere contentus est, non senioris ullius instituti disciplina, et non solum nullam subiectionis aut oboedientiae regulam custodire dignatur, uerum ne ipsam quidem auribus suis doctrinam perfectionis admittit. tantumque concrescit in corde eius spiritalis uerbi fastidium, ut, cum forte talis fuerit oborta conlatio, uno in loco stare nesciat eius obtutus, sed huc illucque stupidus circumferatur intuitus, aliorsum
et in obliquum quam moris est oculi defigantur. pro suspiriis 3
enim salutaribus sputa de sicco gutture contrahuntur, excreationes etiam sine ulla interpellatione flegmatis prouocantur, digiti ludunt et in modum quiddam scribentis uolitant atque depingunt, et ita huc atque illuc uniuersa membra corporis commouentur, ut, dum spiritalis agitatur conlatio, totum se

6] Col. 3, 5 7] 1 Tim. 6, 10.

1 talibus . . . passionibus *euan. in C* obdurata $GHL^{2}T$: obturata CL^{1} adque *C* 5 filargiria *H* phylargiria *L (item infra)* 6 fylargiria *G* 7 inquid $CG^{1}H$ inquit radix *L* 8 fylargyria *G* 10 de *ante* nobilitate *om. L* 12 per] super *L* 13 ullius *om. L* 14 disciplinam L^{1} et *CHL (om. T)*: quisque (quisquis *r*) enim superbiae (superbia G^{1}) morbo fuerit occupatus (fuerit occupatus *om.* G^{1}) *GSv* ullam *L* 16 auribus suis *post* perfectionis *habet C* 18 in *om. L* optutus G^{2} 19 huc adque illucque stupedus *C* aliorum *CHT* aliorsum et *om. L* 20 in *om. G* oblicum $G^{1}T$ defigantur $CL^{2}T$: defrangantur *G* defingantur HL^{1} 21 contrahuntur *Gr* (*cf. Sen. de ira III, 38, 2* attracta saliua): contraduntur *CL* conraduntur *H* conradiuntur *T* exsecrationes L^{1} 23 immodum L^{1} scribentes L^{1} uolitant atque *om. L* adque *C*

uel scatentibus uermibus uel acutissimis sudibus credat insidere, et quidquid simplex conlatio ad aedificationem protulerit audientium, ob suam suggillationem aestimet esse prolatum.
4 totoque tempore, quo uitae spiritalis examinatio uentilatur, suis suspicionibus occupatus non quid exinde ad profectum suum capere debeat aucupatur, sed causas, cur unumquodque sit dictum, sollicita mente perquirit, uel quid eis possit obicere tacita intra se cordis uolutatione coniectat, ut nihil ex his, quae saluberrime sunt digesta, penitus adprehendere aut in aliquo ualeat emendari. et ita fit ut non solum in nullo ei proficiat conlatio spiritalis, uerum etiam damnosa magis exsistat
5 efficiaturque ei causa maioris peccati. dum enim pro conscientia sua totum contra se suspicatur esse prolatum, uehementiore cordis obstinatione duratur iraeque stimulis acrius instigatur: deinde post haec excelsa uox, sermo rigidus, amara turbulentaque responsio, incessus erectus ac mobilis, lingua facilis, procax loquella nec umquam taciturnitatis amica, nisi cum contra fratrem rancorem quendam in suo corde conceperit: fitque silentium eius non conpunctionis nec humilitatis ullius, sed superbiae et indignationis indicium, ita ut quid in eo detestabilius sit haud facile discernatur, utrum diffusa illa
6 petulansque laetitia an dira haec uirulentaque serietas. in illa namque sermo non oportunus, risus lenis ac fatuus, effrenata atque indisciplinata cordis elatio: in ista uero ira plenum uirulentumque silentium et quod ob hoc tantum concipitur, ut aduersus fratrem rancor taciturnitate seruatus protelari diutius

1 studiis L^1 insedere H^1 2 quidquid CG^1: quicquid G^2HL 3 audientum *L* sugillationem *SL* suggellationem H^1 5 occupatur *L* numquid G^1L^1 7 obiecere H^1 8 ẹis *H* ut nihil in aliquo penitus ualeat emendare aut adprehendere ex his quę saluberrimę sunt digesta *L* 10 ei *om. H* 11 existat *GHL (non S)* 12 ei *om. S* 13 suspicatus G^1 esse *om. L* 14 iraeque *CHT*: irae quoque *GLv* 15 amara] immatura *ex* anatura *L* 16 turbolentaque (o *in ras.*) *G* mollis *L* 17 loquilla *C* loquela G^2L conloquella *ex* conloquilla *H* taciturnitas G^1HL nisi *om.* G^1 18 cum *om. H* conciperit H^1L^1 19 sitque *C* sicque *L* conpunctiones L^1 illius *G* 20 indignationes *C* ita ... 21 detestabilius *om. L* 21 aut *CL* haut GH^1 22 serenitas *H* 23 risus quoque leuis *L* 24 adque *C* aque G^1

possit, non ut ex eo uirtus humilitatis ac patientiae praebeatur. et cum ipse tumore possessus facile cunctis tristitias inferat atque ad satisfactionem laesi fratris semet ipsum submittere dedignetur, etiam ab illo sibimet oblatam respuit atque contemnit et non solum nulla fratris satisfactione conpungitur neque mollitur, uerum etiam cur ab eo sit in humilitate praeuentus grauius indignatur, fitque ei salutaris humilitas ac satisfactio, quae finem diabolicis intentionibus solet inferre, causa uehementioris incendii.

XXVIII. Audiui in hac dumtaxat regione, quod horret pudetque reuoluere, quendam iuniorum, cum a suo increparetur abbate, cur humilitatem, quam renuntians permodico tempore retentarat, coepisset excedere ac diabolica inflari superbia, summa contumacia respondisse: numquid ob hoc memet ipsum humiliaui pro tempore, ut semper subditus sim? ad quod eius tam effrenatum scelestumque responsum ita est senior obstupefactus omnisque eius interceptus est sermo, uelut qui ab illo ipso antiquo Lucifero uerba haec prolata, non ab homine percepisset, ut nullam uocem aduersus tantam proteruiam de ore suo prorsus emittere nisi gemitus de corde tantummodo ac suspiria potuerit, illud solum tacitus intra semet ipsum uoluens, quod de domino nostro dicitur saluatore: qui cum in forma dei esset, humiliauit se factus oboediens, non ut ille ait diabolico spiritu ac tumore possessus 'pro tempore', sed usque ad mortem.

XXVIIII. Et ut breuius ea quae dicta sunt de hoc superbiae genere praestringamus, quaedam signa eius in quantum possumus colligentes, ut his, qui de perfectione sitiunt erudiri, quodammodo characteres eius de exterioris hominis motibus

22] Phil. 2, 6 et 8.

2 tristitiam *L* 3 adque *C* fratres *G*[1] summittere *GL* 4 simet *C* adque *C* 6 cum *G*[1] in *om. C* 7 sitque *L* 10 audiui ... regi *euan. in C* Audiui audiui *GH* orret *C* 11 iuniorem *L* increpatur *G*[1] 12 cum humilitate *L*[1] 13 retentaret *HS* excidere *H*[1]*L*[2] 17 uelut *CG*: uelud *H* ueluti *Lc* qui *om. L* ab *om. L*[1] 19 propteruiam *H*[1] proterua *L*[1] 21 illum *G*[1] uolens *G*[1] 24 spiritu *om. G* ac *eras. in G* 27 perstringamus *HLTv* 28 hiis *H*[1] 29 caracteres *GL*

exprimamus, necessarium puto paucis eadem replicari, ut conpendiosius agnoscamus quibus eam discernere ac deprehendere ualeamus indiciis, quo nudatae atque in superficiem productae passionis huius radices et oculatim deprehensae atque perspectae
2 uel conuelli facilius ualeant uel uitari. tunc enim poterit pestifer morbus ad integrum declinari, cum contra ipsius perniciosos aestus et inpetus noxios non sera obseruatio, cum iam dominantur, adsumitur, sed cum praecedentes eius ut ita dixerim lineas agnoscentes prouida eum sagacique discretione praecurrimus. de exterioris namque sicut praediximus hominis motu status interioris agnoscitur. his igitur indiciis carnalis ista quam praefati sumus superbia declaratur. inest primitus in loquella eius clamor, in taciturnitate amaritudo, excelsus et effusus in laetitia risus, inrationabilis in serietate tristitia, in responsione raucor, facilitas in sermone, uerba passim sine ulla
3 cordis grauitate erumpentia. expers patientiae est, caritatis aliena, audax ad contumelias inrogandas, ad tolerandas pusillanimis, ad oboediendum difficilis, nisi in quo eam desiderium suum uoluntasque praeuenerit, ad recipiendam exhortationem inplacabilis, ad resecandas uoluntates suas infirma, ad succumbendum alienis durissima, semperque suas definitiones statuere contendens, ipsa uero nequaquam cedere alterius adquiescens: et ita fit ut etiam incapax consilii salutaris effecta in omnibus suo potius credat quam seniorum iudicio.

XXX. Quibus decessuum gradibus is quem semel possidet deuolutus iam ipsam disciplinam coenobii perhorrescit, ac ueluti qui fratrum consortio de perfectione retrahatur ac de bono patientiae atque humilitatis aliorum uitio et inpedimento re-

1 replicare *L* 3 indicis H^1 quōdate (*i. e.* quoniam date) *L* atque . . . productae *om.* S^1L 4 occulatim L^1 6 pernit. *L* 7 aestos L^1 impetus *GL* dominatur G^2L^2 8 ut ita] uitia (i *supra*) *L* 11 totus interior·*H* hiis H^1 inditiis G^1 indicis H^1 12 superbie G^1 primum *H* in *om.* G^1 13 loquella G^1HT: loquela G^2L et *om.* G^1 14 serenitate *H* 16 patientia *HL* caritas atalib. aliena *L* 18 eum *L* 21 suas *om.* *L* diffinitiones HL^1 22 ipsam *L* 23 salutaris *G*: salubrioribus L^1 salubris HL^2Tr 25 decessuum G^2: decessum G^1 discessuum *H* decessus *L* discessus *T* his *L* possedet H^1 26 coenobii] cognoui *L* uelut *L*

uocetur, habitationem solitariae cellae desiderat, seu certe uelut plures alios lucraturus construere monasterium et quos docere atque instruere debeat congregare festinat, ex discipulo nequam detestabilior magister effectus. nam cum huiusmodi elatione cordis in perniciosissimum teporem noxiumque conruerit et nec uerus monachus nec saecularis effectus sit, quod est deterius, etiam perfectionem sibi ex hoc ipso miserabili statu et conuersatione promittit.

XXXI. Quamobrem si aedificii nostri fastigia perfecta uolumus ac placentia deo consurgere, fundamenta eius non secundum nostrae libidinis uoluntatem, sed secundum districtionis euangelicae disciplinam iacere festinemus. quae alia esse non possunt quam timor dei atque humilitas, quae de mansuetudine et cordis simplicitate descendit. humilitas uero nullatenus poterit absque nuditate conquiri. qua peregrinante nec oboedientiae bonum nec patientiae robur nec mansuetudinis tranquillitas nec consummatio caritatis poterit adprehendi, sine quibus cor nostrum habitaculum spiritus sancti penitus esse non poterit, ita pronuntiante domino per prophetam: super quem requiescet spiritus meus nisi super quietum et humilem et trementem uerba mea? siue secundum exemplaria quae Hebraicam exprimunt ueritatem: ad quem autem respiciam, nisi ad pauperculum, et contritum spiritu, et trementem uerba mea?

XXXII. Quapropter athleta Christi, qui spiritalem agonem legitime certans a domino desiderat coronari, hanc quoque ferocissimam bestiam ut deuoratricem cunctarum uirtutum omnimodis festinet extinguere, certus quod hac in suo pectore commorante non solum omnigenis uitiis carere non possit,

19] Esai. 66, 2 (LXX).

3 instituere *Lv* 4 elationem *L*[1] 5 impernitiosissimum *L* corruerit *GL* 6 sit] et *L* qui *H*[1] 7 etiam *om. L* 9 aedifitii *G*[1] 11 distinctionis *G*[1]*H* 12 disciplina *G*[1] 13 et cordis *GHT*: cordisque *L* 14 discedit *H*[1] uera *L* 16 robor *G*[1]*H*[1] 17 poterit adprehendi *om. G*[1] 19 requiescit *G*[2] 22 ebraicam *HL* 25 anthleta *H* athletam *L*[1] 27 debaratricem *L*[1] 28 certus *om. G*[1] hanc *L*[1] 29 omne genus *L* uitis *H*[1] uitii *L*[2]

uerum etiam, si quid uirtutis habere uideatur, huius ueneno depereat. nullo enim modo poterit in anima nostra uirtutum structura consurgere, nisi prius iacta fuerint uerae humilitatis in nostro corde fundamina, quae firmissime conlocata perfectionis et caritatis culmen ualeant sustinere, ita scilicet, ut quemadmodum diximus primum fratribus nostris humilitatem ueram intimo cordis exhibeamus affectu, in nullo scilicet adquiescentes
2 eos contristare uel laedere. quod nullatenus poterimus implere, nisi abrenuntiatio uera, quae in expoliatione omnium facultatum ac nuditate consistit, in nobis fuerit Christi amore fundata, deinde oboedientiae iugum et subiectio simplici corde ac sine ulla fuerit simulatione suscepta, ita ut praeter abbatis mandatum nulla penitus uoluntas uiuat in nobis. quod non aliter poterit obseruari, nisi quis non solum se mortuum huic mundo, uerum etiam insipientem iudicarit ac stultum, uniuersa, quae sibi fuerint a senioribus imperata, sine ulla discussione perficiens, sacrosancta ea credens ac diuinitus promulgata.

XXXIII. In qua consistentibus qualitate procul dubio status ille humilitatis uere tranquillus atque inmobilis subsequetur, ut nosmet ipsos inferiores omnibus iudicantes uniuersa, quae nobis fuerint inrogata, tametsi iniuriosa sint uel tristia uel damnosa, tamquam a superioribus nostris inlata patientissime toleremus. quae quidem a nobis non solum facillime tolerabuntur, uerum etiam parua iudicabuntur ac nulla, si mente iugiter recolamus uel domini nostri uel sanctorum omnium passiones, considerantes tanto leuioribus nos iniuriis adtemptari, quanto longius a meritis eorum et conuersatione distamus, pariter etiam cogitantes in breui nos de hoc saeculo migraturos eorumque nos celeri uitae
2 huius fine mox futuros esse consortes. peremptoria namque est

1 uidetur *L* 4 fundamenta *HTv* collocata *GHT* 5 ualeant sustinere ita *om.* *G*¹ quemammodum *L*¹ 7 intimore *L*¹ 11 iustum *L* 14 mortuum se *L* 15 iudicaret *G*¹*L*¹*T* 16 quae iussa fuerint uel a senioribus *L* ulla *GHT:* aliqua *L* 17 perfitiens *G*¹ sacrosancte *HL* ea] ac *L*¹ 18 statutus *G*¹ 19 immobilis *GL* subsequitur *L* 20 indicantes *L* 21 uel tristia uel damnosa *om.* *G*¹ tristitia *HL*¹ 22 nostris *GHT:* $\overset{bi}{\text{nos}}$ *L* 23 tollerabuntur *G*¹ 24 se *G*¹ 26 quanta *L*¹ 27 destamus *L*¹ 28 celeris *G*²

haec contemplatio non solum superbiae, uerum etiam generaliter omnium uitiorum. deinde post haec hanc eandem humilitatem erga deum firmissime retentemus. quod a nobis ita conplebitur, ut nihil nosmet ipsos absque illius opitulatione uel gratia, quod ad uirtutum consummationem pertinet, posse perficere cognoscamus, sed et hoc ipsum, quod intellegere meruimus, eius esse muneris in ueritate credamus.

2 haec *om.* *L* 3 deum] dñi *H* purissime *L* retinentes *H* amemus *ex* amamus *L* 4 ullius *L*[1] 5 ad *om.* *L*[1] pertineat *L* 6 meruerimus *L* 7 credamus. Explicit de spu superbiae *G a manu 2* Finit dõ gratias amen (*m. 2 add.:* Explicit lib XII de spu supbie) *H* Explicit de spu superbiae feliciter *L* Expli ad castorem liber · XII *T*

IOHANNIS CASSIANI

DE INCARNATIONE DOMINI

CONTRA NESTORIUM

LIBRI VII.

N — cod. armamentarii Parisiensis 483 saec. X—XI.

M = cod. musei Britannici 16414 saec. XI uel XII.

p = cod. Parisinus 14860 saec. XIII ineuntis.

a — cod. bibl. Coloniensium Augustinianorum, cuius lectiones selectas Cuyckius in appendice editionis suae (pag. 211 sqq.) proposuit.

v = editio Cuyckii a. 1578.

PRAEFATIO.

Absolutis dudum collationum spiritalium libellis sensu magis
quam sermone insignibus, quia alto sanctorum uirorum sensui
sermo nostrae inperitiae impar fuit, cogitaram et propemodum
constitueram post illum proditae inscientiae pudorem ita me
in portu silentii collocare, ut excusarem, quantum in me esset,
per taciturnitatis uerecundiam loquacitatis audaciam. sed ui-
cisti propositum ac sententiam meam laudabili studio et im-
periosissimo affectu tuo, mi Leo, ueneranda ac suspicienda
caritas mea, Romanae ecclesiae ac diuini ministerii decus, pro-
ducens me ex illo praemeditati silentii recessu in publicum
formidandumque iudicium, et noua subire cogis adhuc de prae-
teritis erubescentem, cumque etiam minoribus impar fuero,
par maioribus a te esse conpellor. ego enim ne in illis quidem 2
opusculis, quibus per ingenioli nostri oblatiunculam deo sacri-
ficauimus, moliri aliquid aut usurpare temptassem nisi epi-
scopali tractus imperio. creuit itaque per te oris nostri ac
stili dignitas. nam qui iussi antea de dominicis studiis locuti
sumus, nunc id exigis ut de ipsa incarnatione domini ac maie-

Incipit praefatio (prefacio *p*) cassiani prbi (presbiteri *p*) contra nestorium *Np: de M cf. Prolegomena*

1 iamdudum *p* 2 insignibus *om. M* alta *p*[1] 3 noster *M* cogitaueram *p* 4 scientiae *M* inscitiae *av* me] ut *M* 5 silencii me collocarem *M* excussarem *N* 6 audatia *M* uicit *p* 8 tuo] o *M* suspicienda *av:* suscipienda *NM* suspienda *p* 9 mea] tua *p* ac] meae *N: om. p* diuinique *p* 12 in minoribus *M* fuero *Npv: fuerim M cf. Paulin. Pell. Eucharist. u. 150, ubi* euasero *idem ualet quod* euaserim 13 par *om. p* a te esse] preesse *Np* nec *M* 15 militari *N* militare aut aliquid *p* 16 tactus imperitiae *N* 17 loquunti *M* 18 exigit *N* exigimur *p* magestate *M*

state dicamus. ita qui prius in sancta templi uelut per sacer-
dotalem manum introducti sumus, nunc ductu tuo atque subsidio
3 quasi in sanctorum sancta penetramus. magnus honor, sed
periculosa professio, quia obtineri sacrorum penetralium ac
diuini praemii palma non potest nisi hoste superato. exigis
itaque ac iubes aduersus recentem haeresem ac nouum fidei
hostem conserere inbecillas manus et contra pestiferi serpentis
graues hiatus aperto ut aiunt ore consistere, scilicet ut in-
surgentem in ecclesias dei sinuosis tractibus draconem uis
prophetica et sermonis euangelici diuina uirtus me quasi in-
cantatore disrumpat. pareo obsecrationi tuae, pareo iussioni.
4 malo enim de me ipso tibi quam mihi credere, maxime quia
id tecum amor Iesu Christi domini mei praecipit, qui hoc
ipsum etiam in te iubet. superest ut effectum imperati negotii
ab ipso postules per quem imperasti. tua enim iam hic magis
causa quam mea uertitur, tuum magis iudicium quam meum
officium periclitatur. me enim, siue par sim tuo imperio siue
non sim, ipsa aliquatenus oboedientiae ratio atque humilitatis
excusat, nisi quod plus hoc meriti est in obsequio meo, si
5 minus est in possibilitate. facile enim cuiuslibet iussioni ex
abundantia satisfacimus: illius officium grande est et mirabile,
qui etiam id in uoto habet quod in uiribus non habet. tua ergo
haec res, tuum negotium, tui pudoris opus est. ora et obsecra, ne
imperitia mea periclitetur electio tua, et opinioni tantae nobis non
respondentibus, etiamsi ego per oboedientiae ueniam bene pareo,
tu tamen per inconsiderantiam iudicii male imperasse uidearis.

1 ita qui] interim *N*: *om. p* 2 ducatu *M* 3 set *p (saepe* ſ; *per comp.)* 4 progressio *Mpv* optineri *p* 6 heresem *M*: heresim *Np* 7 imbecillas *ex* imbecillitas *N* imbecilles *pv* 8 grauis *M* 9 spinosis *Npa* 10 per me *M* incantatorem N^1*M* 13 praecepit *Mp* 14 etiam] et *M* 17 plectitur *M* imperio tuo *p* 19 hoc plus *Mv: cf. III, 13, 1. V, 14, 2. VI, 1, 1. 23, 2. VII, 2, 4* est in obsequio non meriti si (*om.* meo) *M* 20 est impossibilitate *p* 21 habundantia *Np* satisfecimus p^1 22 quod . . . non habet *om. p* 24 in impericia *M* periclitatur p^1 opinione *M* 25 obedientiae *ex* obedientiam *N* 26 uidearis. Explicit praefatio *NMp* Incipit liber primus (primus liber *p*) de incarnatione xpī n̄i contra nestorium *Np* Incipit liber de incarnatione dñi nr̄i ih̄u xpī *M*

LIBER PRIMUS.

I. Tradunt fabulae poetarum desectis quondam hydram capitibus numerosius renascentem per sua damna creuisse, ita ut nouo inauditoque miraculo multiplicato mortibus suis monstro lucri genus esset amissio, scilicet dum, quidquid ferrum secantis abscideret, totum id fecunditas prodigiosa geminaret, donec laborans atque aestuans coeptae illius desectionis industrius appetitor cassatis totiens inefficaci opere uirtutibus fortitudinem belli armaret arte consilii et admotis, ut aiunt, ignibus multiplicem portentuosi corporis prolem feruenti gladio desecaret, ac sic ambustis intrinsecus medullis, cum rebelles uenas improbae fecunditatis exureret, tandem parturitio monstruosa cessaret. ita ergo etiam haereses in ecclesiis illius quam poe- 2
tarum commenta finxerunt hydrae similitudinem gerunt. et istae enim aduersum nos linguis feralibus sibilant, et istae uirus letale iaciunt, et istae sectis capitibus renascuntur. sed quia resurgente morbo non debet cessare medicina, et quanto maior fuerit aegritudo, tanto instantior debet esse curatio, potens est dominus deus noster, ut, quod de morte hydrae illius gentilium falsitas finxit, hoc in ecclesiarum bellis ueritas peragat, et ignitus sancti spiritus gladius ita in extinguenda nouella haeresi omnes penitus medullas perniciosae generationis exurat, ut tandem prodigiosa fecunditas emorientibus uenis parere desistat.

II. Non noua enim sunt haec in ecclesiis monstruosi seminis germina. semper has dominici agri seges lappas sentesque tolerauit et assiduum in ea suffocatricis zizaniae germen emersit. hinc enim Hebionitae, hinc Sabelliani, hinc Arriani, hinc

2 condam *M* ydram *M* hydrae *Np* 3 dampna *Mp* 5 amisio *N*[1] quicquid *Mp* 6 generaret *M* 9 ammotis *N*[1]*p* 10 portentosi *N* *(non p)* 12 cessaret monstruosa *p* 13 hereses *NMp* 14 comenta *N*[1] et *ante* istae *ter om. M* 15 ista enim *N* 17 et *om. M* 19 est enim *Mv* 20 libellis *M* 22 heresi *NMp* poenitus *N* pernitiosae *N* generationis *om. M* 25 monstrosi *N* 26 lapsas *M* 27 zizanii *N* 28 hinc denique Eunomiani *om. M*

denique Eunomiani et Macedoniani, hinc Photiniaci et Apol-
linaristae ceterique ecclesiarum uepres et enecantes bonae
2 fidei frugem tribuli pullularunt. quorum primus Hebion, dum
incarnationem dominicam nimis asserit, diuinitatis eam con-
iunctione nudauit. Sabelli autem post hunc ex dissimilitudine
haereseos superioris schisma prorumpens dum in patre ac filio
et spiritu sancto distantiam nullam esse contendit, sacram et
ineffabilem trinitatem, quantum in ipso fuit, blasphema con-
fusione permiscuit. secuta est deinde hunc quem diximus
Arrianae peruersitatis impietas, quae, ne uideretur sacras mi-
scere personas, diuersas esse dixit atque dissimiles in trinitate
substantias. Eunomius autem post hunc quidem, sed eiusdem
admodum prauitatis, licet similem sibi diuinam esse asseruerit
trinitatem, diuersam tamen a se contendit, admittens simili-
3 tudinem, excludens parilitatem. Macedonius quoque inreme-
diabili in spiritum sanctum impietate blasphemans, licet eiusdem
substantiae patrem et filium dixerit, sanctum tamen spiritum
creaturam uocans reus totius diuinitatis fuit, quia laedi in
trinitate aliquid non potest sine totius trinitatis iniuria. Pho-
tinus autem quamuis Iesum qui ex uirgine natus est deum
dixerit, male tamen cum principio hominis principium dei esse
confinxit. Apollinaris uero hominem unitum deo inconsiderate
intellegens humanam eum non habuisse animam male credidit,
quia non minoris erroris est domino Iesu Christo inpropria
addere quam propria derogare. quidquid enim de illo non ita
4 dicitur ut est, etiamsi honor uideatur, iniuria est. ita singuli
ex dissimilitudine haereseon haeresin procreantes omnes quidem
a se diuersa, sed omnes tamen fidei aduersa senserunt. nuper
quoque, id est in diebus nostris, emersisse haeresim uene-

1 machedoniani *N* Photiniaci *scripsi:* phitoniaci *N* futiniani *M* photiniani *pr* 3 pulularunt *p* 5 sabellii *Mp* [die] similitudine *N* 6 here-seos *NMp* scisma *Mp* et filio *M* 8 blasphemię *p* 9 est *om. p* 12 eonomius *M* 13 ammodum *N*[1] sibi trinitatem in diuinitate esse concedat equalem tamen non esse contendit *M* 14 ammittens *N*[1] 15 machedonius *N* 19 fotinus *Mr* phatinus *p*[1] 23 intelligens *Mp* credit *N* 25 quicquid *Mp* 27 similitudine *Nar (non p)* hereseon *NMp* heresin *Np* heresim *M* 29 heresim *NMp*

nosam ex maxima Belgarum urbe conspeximus, certi erroris, incerti nominis, quia, cum recenti capite ex antiqua Hebionitarum stirpe surrexerit, dubium admodum est antiqua magis dici an recens debeat. noua enim assertoribus, sed uetusta erroribus fuit. solitarium quippe hominem dominum nostrum Iesum Christum natum esse blasphemans hoc, quod ad dei postea honorem potestatemque peruenerit, humani meriti, non diuinae asseruit fuisse naturae, ac per hoc eum deitatem ipsam non ex proprietate unitae sibi diuinitatis semper habuisse, sed postea pro praemio laboris passionisque meruisse, cum utique dominum saluatoremque nostrum non deum natum, sed a deo blasphemaret adsumptum, confinis scilicet huic haeresi quae nunc extitit et quasi germana et consanguinea, quaeque tam Hebionitis quam his recentibus consentanea tempore quidem fuit inter utrosque media, sed utrisque tamen peruersitate coniuncta. sint quamuis eius nonnulla alia his, quae iam diximus, consimilia: sed longum est uniuersa memorare. neque enim nunc ad dicendum commemorationem praeteritorum, sed confutationem nouorum sumpsimus.

III. Illud sane unum praetereundum non arbitramur, quod peculiare ac proprium supra dictae illius haereseos quae ex Pelagiano errore descenderat fuit, quod dicentes quidam solitarium hominem Iesum Christum sine ulla peccati contagione uixisse eo progressi sunt, ut adsererent homines, si uelint, sine peccato esse posse (consequens enim existimabant, ut, si homo solitarius Iesus Christus sine peccato fuisset, omnes quoque homines sine dei adiutorio esse possent, quidquid ille homo solitarius sine consortio dei esse potuisset), ac sic nullam

1 e *M* belgarum *p:* uelgarum *NMa* 2 ebionitarum *Mv* 3 ammodum *N* 4 asertoribus *N*[1] 5 solitarium quippe] *addit N*[1] *in margine:* INCAVT EXPRESSISTI HERESES· 9 unitate *N* 10 itaque *p* 12 heresi *NMp* 13 ac consanguinea *Mv* 14 ebionitis *Mv* 15 utrisque *ex* utriusque *N* 16 sunt *p*[1] eius *om. Npa: de interpunctione cf. IIII, 13, 2* 17 commemorare *M* 19 sumsimus *N* 20 sane] se *N* 21 hereseos *NMp* 22 pelegiano *M* quod dicentes] incaūt expressisti *margo N* quidam *ex* quidem *N* 23 peccati *om. p* 24 uellent *M* 26 solatarius *M* 27 possint *v* quicquid *Mp* 28 ac si *Np*

facerent inter omnem hominem ac dominum nostrum Iesum
Christum esse distantiam, cum idem utique homo nisu atque
industria sua mereri possit, quod Christus studio ac labore
2 meruisset. quo factum est ut in maiorem quoque ac monstruo-
siorem insaniam prorumpentes dicerent dominum nostrum Iesum
Christum in hunc mundum non ad praestandam humano generi
redemptionem, sed ad praebenda bonorum actuum exempla
uenisse, uidelicet ut disciplinam eius sequentes homines, dum
per eandem uiam uirtutis incederent, ad eadem uirtutum prae-
mia peruenirent: euacuantes, quantum in ipsis fuit, omne sacri
aduentus donum, omnem diuinae redemptionis gratiam, cum
idem dicerent homines consequi posse uiuendo, quod prae-
3 stitisset deus pro humana salute moriendo. addiderunt quoque
dominum saluatoremque nostrum post baptisma factum esse
Christum, post resurrectionem deum, alterum adsignantes unc-
tionis mysterio, alterum merito passionis. unde aduertit nouus
nunc iam non nouae haereseos auctor, qui dominum salua-
toremque nostrum solitarium hominem natum esse contendit,
idem se omnino dicere quod Pelagianistae ante dixerunt, et
consequens errori suo esse, ut, qui utique sine peccato soli-
tarium hominem Iesum Christum uixisse asserit, omnes quoque
per se homines sine peccato posse esse blasphemet nec necessa-
riam quoque exemplo illius dicat redemptionem domini fuisse,
cum ad caeleste regnum suo tantum homines nisu, ut aiunt,
4 ualeant peruenire. nec dubium id est re ipsa penitus declarante.
hinc enim illud est quod intercessionibus suis Pelagianistarum
querellas fouet et scriptis suis causas illorum asserit, quod
subtiliter his uel ut uerius dixerim subdole patrocinatur et
consanguineae sibi improbitati improbo suffragatur affectu,
sciens scilicet eiusdem se esse sensus, eiusdem spiritus, et ideo

4 maiore N^1 9 eadem niam *M* 10 omne . . . 11 donum *om. M* omnes sacri *N* 11 donum et omnem *ar* 12 pose *N* 13 addiderunt] nota quod (quid *m. 2*) heretici sentiant *margo N* 14 factum fuisse *M* 16 misterio *p* 17 hereseos *NMp* 20 ut] et *N* 23 illius] *intellege* haereseos dicant *Npr* fuisset *M* fuisse domini *p* 24 hominē *N* nisi N^1 25 ualeat N^2 id est] idem *M* poenitus *N* reclamante *M* 27 quaerellas *N* querelas *Mpr* 28 uelud M^1 patrocinator *N*

dolens cognatam sibi haeresim ab ecclesia esse disiunctam, quam scit sibi utique peruersitate coniunctam.

IIII. Sed tamen quia illi, qui de hac pestilentium spinarum
stirpe descenderant, diuina ope iam ac pietate sanati sunt,
orandus quoque etiam nunc dominus deus noster est, ut, quia
consentaneae sibi in quibusdam sunt pristina illa haeresis et
haec noua, similibus malorum initiis similem bonorum exitum
largiatur. Leporius enim, tunc monachus, modo presbyter, qui 2
ex Pelagii ut supra diximus institutione uel potius prauitate
descendens apud Gallias assertor praedictae haereseos aut inter
primos aut inter maximos fuit, a nobis admonitus, a deo emen-
datus ita male conceptam persuasionem magnifice condemnauit,
ut non minus paene admiranda sit correctio illius quam inlaesa
multorum fides, quia primum est errorem penitus non in-
currere, secundum bene repudiare. is ergo in se reuersus non 3
solum in Africa, ubi tunc erat atque nunc est, tam errorem
suum cum dolore quam sine pudore confessus est, sed etiam
ad omnes admodum Galliae ciuitates flebiles confessionis ac
planctus sui litteras dedit, scilicet ut, ubi deuiatio eius prius
cognita erat, illic etiam emendatio nosceretur, et qui testes
erroris antea fuerant, idem postea correctionis essent.

V. Ex cuius confessione uel potius deploratione nonnulla inserenda existimauimus duplici ex causa, ut correctio eorum et nobis testimonio et his qui nutant exemplo esset, quorumque errorem sequi non erubuissent, eorum emendationem sequi non erubescerent, ac sicut simili aegritudine infirmarentur, ita simili remedio sanarentur. is ergo agnita opinionis suae peruersitate et inspecta fidei luce scribens ad episcopos Gallicanos ita ex-

1 dolet *M* heresim *NMp* 2 quam . . . coniunctam *om. Npa, del. v* 4 diuine *M* 5 quia] quia nunc *M* 6 heresis *NMp* 8 Leporius] de leporio *margo N* prb̄ *N* presbiter *p* 9 pelagiana *M* 10 discedens *M* hereseos *NMp* 11 ammonitus *Np* 12 persuassionem *N* condempnauit *NMp* 13 pene *NMp* ammiranda *Np* 14 poenitus *N* 15 secundo *M* bene *om. M* 16 affrica *Mp* 17 quam] qoā *N* 18 ciuitatis *N*[1] flebilis *M* 23 dupplici *p* ut correctio eorum et *Mv*: et correctorum et *N* ut correctio eius et *p* 24 testimonium *M* essent *M* quorum qui *N*[2]

2 orsus est: quid in me primum, o domini mei uenerandi et beatissimi sacerdotes, accusem nescio, et quid in me primum excusem non inuenio. sic inperitia et superbia, sic stulta simplicitas cum persuasione noxia, sic feruor cum intemperantia, sic, ut uerius dicam, cum sui deminutione debilis fides, simul in me omnia recepta uiguerunt, ut tot et tantis simul sit et oboedisse confusio et haec eadem ab animo potuisse reicere mihi stupenda gratulatio. et post pauca subiungit: si ergo minime percipientes hanc potentiam dei, sensu nostro et propria ratione sapientes, quasi inferiora se deus agere uideatur, ita hominem cum deo natum esse dicamus, ut seorsum quae dei sunt soli deo demus, et seorsum quae sunt hominis soli homini deputemus, quartam manifestissime introducimus in trinitate personam et de uno filio dei non unum, sed facere incipimus duos Christos, quod a nobis iam ipse dominus et deus Christus auertat.
3 ergo confitemur dominum ac deum nostrum Iesum Christum unicum filium dei, qui sibi ante saecula natus ex patre est, nobis a tempore de spiritu sancto et Maria semper uirgine factum hominem, deum natum: et confitentes utramque substantiam carnis et uerbi unum eundemque deum atque hominem inseparabilem semper pia fidei credulitate suscipimus, et ex tempore susceptae carnis sic omnia dicimus quae erant dei transisse in hominem, ut omnia quae erant

1] Gennad. catal. uir. inlustr. cap. LX: Leporius . . . scripsit emendationis suae libellum, in quo et satisfacit de errore et gratias agit de emendatione: simul et quod male senserat de incarnatione Christi corrigens catholicam sententiam tulit dicens manentibus in Christo duabus naturis unam credi filii dei personam.

1 quid] de epla leporii *margo N* 4 persuassione *N* 5 et *p*[1] 6 diminutione *N*[2]*Mpv* 8 odisse *p* 9 recedere *M* 10 subiungitur *p* hanc] ac *M* 15 reputemus *Mv* 17 incipiamus *M* 19 ergo confitemur] nota confessio lepori *margo N* deum ac dominum *p* 20 secula *Mp* 21 ex patre natus *M* 23 *post.* et] ac *Mv* 25 suscepimus *Mp*[1]

hominis in deum uenirent, et hac intellegentia uer- 4
bum caro factum sit, non ut conuersione aut muta-
bilitate aliqua coeperit esse quod non erat, sed ut
potentia diuinae dispensationis uerbum patris num-
quam a patre discedens homo proprie fieri dignaretur,
incarnatusque sit unigenitus secreto illo mysterio
quo ipse nouit (nostrum namque est credere, illius
nosse): ac sic ipse deus uerbum totum suscipiens quod
est hominis homo sit, et adsumptus homo totum ac-
cipiendo quod dei est aliud quam deus esse non
possit, non tamen, quia incarnatus dicitur et in-
mixtus, diminutio eius sit accipienda substantiae.
nouit deus sine sui corruptione misceri et tamen in 5
ueritate misceri, et ita suscipere, ut nihil ei crescat
augmenti, sicut se ipsum totum nouit infundere, ut
nihil ei accidat detrimenti. non ergo ad intellegen-
tiam inbecillitatis nostrae secundum experimentorum
uisibilia documenta facientes coniecturam de aequa-
libus se inuicem ingredientibus creaturis putemus
deum hominemque commixtum et tali confusione
carnis et uerbi quasi aliquod corpus effectum. absit 6
ita credere, ut conflatili quodammodo genere duas
naturas in unam redactas arbitremur esse substan-
tiam: huiusmodi enim commixtio partis utriusque
corruptio est. deus enim, qui capabilis, non capax
est, penetrans, non penetrabilis, implens, non im-
plebilis, qui ubique simul totus est et ubique diffusus
est, per infusionem potentiae suae misericorditer na-
turae est mixtus humanae. et post pauca: nascitur ergo 7

1 et hac intellegentia] incaũr loqueris *margo N* intelligentia *Mp* 2 factum sit caro *Mpv* 4 nunquam *M* 5 propriae *N* designaretur *p*[1] 6 misterio quod *M* 10 dei] deus *M* *post* deus *addit p:* qui natus est ex maria 11 mixtus *M* 12 sit] est *Mv* 13 nouit enim *v* corrumptione *p* 14 et ita *Np:* nouit in se ita *Mv* 16 accedat *M* intelligentiam *p* 20 comixtum *p* 22 conflatilia aliquo modo uel genere *M* 25 capabilis non capax est *Nv:* capax non capabilis est *Ma* capax est non capabilis *p* 27 difusus *N*

nobis proprie de spiritu sancto et Maria semper uirgine deus homo Iesus Christus filius dei, ac sic in alterutrum unum fit uerbum et caro, ut, manente in sua perfectione naturaliter utraque substantia, sine sui praeiudicio et humanitati diuina communicent et diuinitati humana participent, nec alter deus, alter homo, sed idem ipse deus qui et homo, et uicissim homo qui et deus Iesus Christus unus dei filius nuncupetur et uere sit. et ideo id agendum nobis semper est et credendum, ut dominum nostrum Iesum Christum filium dei deum uerum, quem cum patre semper et aequalem patri ante saecula confitemur, eundem a tempore susceptae carnis factum deum hominem non negemus, nec quasi per gradus et tempora proficientem in deum alterius status ante resurrectionem, alterius post resurrectionem fuisse dicamus, sed eius-
8 dem semper plenitudinis atque uirtutis. et item paulo
post: sed quia uerbum dei in hominem dignanter hominem suscipiendo descendit et per susceptionem dei homo ascendit in uerbum, totus deus uerbum factus est totus homo. non enim deus pater homo factus est nec spiritus sanctus, sed unigenitus patris. ideoque una persona accipienda est carnis et uerbi, ut fideliter sine aliqua dubitatione credamus unum eundemque dei filium inseparabilem semper, geminae substantiae, etiam gigantem nominatum, in diebus carnis suae et uere semper omnia gessisse quae sunt hominis et uere semper possedisse quae dei sunt, quoniam etsi crucifixus est ex infirmitate, sed uiuit ex uirtute dei.

26] Ps. 18, 6. 29] II Cor. 13, 4.

1 propriae *N* 5 comunicent *p* 11 deum *om. p* 12 secula *Mp* 13 hominem deum hominem *M* 14 ne *M* 16 alterius post resurrectionem *om. Mp* credamus *Mv* 17 item] idem *M* 18 uerbum deus *Mv: cf. IIII, 6* homine suscipiendo *N* 21 totus *om. M* 25 insepabilem *p* 29 etsi] si *p*

VI. Hanc ergo eius confessionem, id est catholicorum om-
nium fidem et omnes Africani episcopi, unde scribebat, et
omnes Gallicani, ad quos scribebat, conprobauerunt, neque
ullus adhuc omnino extitit cui fides haec sine infidelitatis
crimine displiceret, quia professae impietatis est probatam ne-
gare pietatem. sufficere ergo solus nunc ad confutandam hae- 2
resim deberet consensus omnium, quia indubitatae ueritatis
manifestatio est auctoritas uniuersorum et perfecta ratio facta
est ubi nemo dissentit, ita ut, si qui contra hoc sentire nitatur,
huius a prima statim fronte non tam sit audienda assertio
quam damnanda peruersitas, quia praeiudicium secum damna-
tionis exhibet qui iudicium uniuersitatis impugnat, et audientiae
locum non habet qui a cunctis statuta conuellit. confirmata
enim semel ab omnibus ueritate, quidquid contra id uenit, hoc
ipso statim falsitas esse noscenda est quod a ueritate dissentit,
ac per hoc sufficere ei etiam id solum conuenit ad sententiam
damnationis, quod discrepat a iudicio ueritatis. sed tamen quia 3
rationi non obest sermo rationis et semper ueritas uentilata
plus rutilat meliusque est errantes disputationis curatione cor-
rigi quam censurae seueritate damnari, curanda est, quantum
in nobis est, per diuinam opem in nouis haereticis uetus hae-
resis, ut recepta per sacram misericordiam sanitate medella
potius eorum det sanctae fidei testimonium quam damnatio
iustae seueritatis exemplum. adsit tantum disputationi ac ser-
moni de se habito ipsa ueritas, et pietate illa, qua deus ad
homines uenire dignata est, humanis erroribus opituletur, quia
ad hoc se uel maxime in terris atque in homine nasci uoluit,
ut falsitati amplius locus esse non possit.

2 affricani *Mp* 5 quia . . . est *om. M* professio *av* 6 heresim *NMp* 8 ratiotio *M* 9 dissensit *Mv* si quis *M* 10 tam sit] transit *N* 11 dampnanda *et* dampnationis *Mp* 14 simul *M* quicquid *Mp* 15 noscendum *av* 19 rotilat *p* errantis *p*[1] 20 dampnari *Mp* curandum *p*[1] 21 nouis] nobis *p* hereticis *et* heresis *NMp* 22 receptaş *N* per *om. N*[1] medulla *N*[1] medela *N*[2]*Mpv* 23 dampnatio *NMp* 24 assit *M* 25 quę *p*[1] quę dei ex homine dignata est *M* 26 dignatus *pav* 28 possit. Explicit de incarnatione dñi liber primus contra nestorium *N* Explicit liber primus *Mp* Incipit liber secundus *NMp*

LIBER SECUNDUS.

I. Quoniam libello primo quaedam praemisimus, quibus
nouum haereticum ex antiquae haereseos stirpibus pullulare
adprobaremus, sufficere quidem ei ad excipiendam iustae dam-
nationis sententiam debet priorum haereticorum iusta damnatio,
quia, cum easdem radices habeat atque isdem scrobibus emergat,
satis iam in auctoribus suis ipse damnatus est, maxime cum
id ipsum, quod isti asserunt, etiam hi, qui proxime ante hos
male secuti sunt, bene condemnauerint, ut sufficere his abunde
iam in alterutrum suorum exempla debeant, uel horum sci-
2 licet qui emendati uel eorum qui condemnati sunt. si enim
corrigi queunt, habent in suorum correctionibus medellam, si
corrigi nequeunt, habent in suorum damnatione sententiam.
tamen ne praeiudicio magis aduersum eos quam iudicio uti
uelle existimemur, ipsam eorum in medium pestiferam pro-
positionem uel potius blasphemantem amentiam proferamus,
sumentes in omnibus scutum fidei et gladium spi-
ritus, quod est uerbum dei, scilicet ut resurgens uetusti
draconis caput idem diuini sermonis gladius etiam nunc in
nouis anguibus secet, qui prius in antiquis serpentibus ampu-
3 tauit. nam cum idem horum error sit qui illorum fuit, pro
desectione istorum haberi debet desectio illorum, et quia rena-
scentes colubri pestiferos in ecclesia domini flatus agunt et tabe-
scere quosdam sibilis suis faciunt, iungenda est propter nouas
infirmitates antiquis curationibus recens medella, ut etiam si
illud, quod prius actum est, non ualet ad languoris curationem,
hoc tamen, quod nunc agimus, ualeat ad languentium sanitatem.

17] Eph. 6, 16—17.

3 hereticum *et* hereseos *NM (p passim)* antiquis *v* antiqua *et* stirpe *M* 4 dampnationis *NMp* 6 eisdem *M* iisdem *a* 8 hii *Mp* 9 condempnarint *M(v)* habunde *p* 12 medullam *N* medelam *Mpv* 13 non queunt *Mv* dampnationes N^1 15 extimemur *M* 19 ca|capud *p* 20 seccet *p* desecet *Mv: cf. I, 1, 2* sectis capitibus renascuntur 22 illarum p^1 25 medulla *N* medela *Mpv* 26 ad] a *N* langoris dampnationem *M(v)* 27 ualeat *ex* ueleat *N*

II. Dicis itaque, quisquis es ille, haeretice, qui deum ex uirgine natum negas, Mariam matrem domini nostri Iesu Christi theotocon, id est matrem dei, appellari non posse, sed Christotocon, hoc est Christi tantum matrem, non dei. nemo enim inquis antiquiorem se parit. ac de hoc quidem tam stulto argumento, quod natiuitatem dei carnali intellegentia aestimandam putas et mysterium maiestatis humanis credis censendum esse rationibus, postea, si deus annuet, disputabimus: nunc interim et Christum deum et Mariam matrem
dei diuinis testibus approbemus. audi itaque loquentem ad 2
pastores de dei ortu angelum dei: natus est, inquit, uobis hodie saluator, qui est Christus dominus, in ciuitate Dauid. ne solum utique in Christo hominem intellegeres, et domini tibi et saluatoris nomen adiecit, scilicet ut, quem saluatorem esse cognosceres, deum nequaquam esse dubitares, et cum saluandi uirtus non nisi diuinae conpeteret potestati, diuinae esse eum potentiae non ambigeres, in quo potentiam saluandi esse didicisses. sed hoc incredulitati tuae parum fortasse uideatur, quia eum angelus dominum potius et saluatorem quam deum aut dei filium nominarit, cum utique impiissime deum neges quem saluatorem esse fatearis. audi quoque 3
archangelum Gabrihelem Mariae uirgini praedicantem: spiritus, inquit, sanctus ueniet in te, et uirtus altissimi obumbrabit tibi: ideo et quod nascetur ex te sanctum uocabitur filius dei. uides quemadmodum natiuitatem dei indicaturus diuinitatis opera praemiserit. spiritus enim sanctus inquit ueniet in te, et uirtus altissimi obumbrabit tibi. pulcherrime loquens angelus diuinitate uer-

11] Luc. 2, 11. 22] Luc. 1, 35. 26] l. c.

2 natum ex uirgine *p* 3 apellari *M* 4 matrem tantum *p* 6 quod *NMp* quo *av: cf. VII, 18, 1. 22, 4* domini *M* 7 estimandum *Np* existimanda *M* misterium *NMp* magestatis *M* 8 annuerit *M* disputauimus *N* 9 maria *N* 11 natus est] ζesτ docet mariam matrē dei *margo N* 13 intelligeres *Mp (p passim)* 15 cognoueris *M* 18 didicises *M* 19 potentius *N* 20 nominauit *av* 21 saluatore *N* 22 gabrielem *Mp* 24 ideoque et *N et Uulg.*

borum maiestatem diuini operis explicauit. spiritus enim sanctus
uirginis interiora sanctificans et in his potentiam diuinitatis
suae spirans humanae se inseruit miscuitque naturae atque id,
quod alienum a se fuerat, suum fecit, uirtute id sua scilicet
4 ac maiestate praesumens. ac ne ad introitum diuinitatis hu-
mana fortasse infirmitas non subsisteret, uenerandam omnibus
uirginem uirtus altissimi roborauit, ut corpoream inbecillitatem
circumfusa umbrae suae protectione firmaret et ad consumman-
dum conceptus sacri inenarrabile sacramentum humana infirmi-
tas non deficeret, quam diuina obumbratio sustineret. spiritus
ergo inquit sanctus ueniet in te, et uirtus altissimi ob-
umbrabit tibi. si nasciturus itaque de sancta uirgine homo
tantummodo solitarius erat, quid tanto agebatur sacri aduentus
nuntio? quid tanto diuinitatis ipsius apparatu? si utique homo
ex homine et caro tantummodo nascebatur ex carne, iussio
quippe tantum ad id potuerat aut uoluntas diuina sufficere.
5 si enim ad fabricandos caelos, fundandam terram, creandum
mare, sedes denique et thronos et angelos et archangelos et
principatus et potestates, si ad creandam postremo omnem
caelestem militiam et ad illa innumera diuinorum exercituum
milium milia sola sibi tantum uoluntas dei imperiumque suf-
fecit, quia ipse dixit, et facta sunt: ipse mandauit, et
creata sunt, cur id ad conceptionem, ut tu ais, unius hominis
parum uisum est, quod satis ad procreationem diuinorum om-
nium fuit, et id potentia ac maiestas dei in ortu unius infantuli
parum credidit, quod ad conditionem terrenorum omnium cae-
6 lestiumque suffecit? sed illud utique est quod illa omnia opera
acta fuerant per iussionem dei, natiuitas autem agenda non
erat nisi per aduentum, quia et concipi ab homine deus nisi

10] l. c. 22] Ps. 32, 9.

1 magestatem *M* explicuit *Mc* 3 id] ita *M* 5 magestate *M* 8 circumfusam *M* consumandum *NM* 12 de *om.* *M* 13 tantumodo *M* sacro *M* 14 apparato N^1 15 tantumodo *M* 16 poterat *M* ut *p* 17 creandumque *M* 18 et *ante* principatus *om.* *M* 20 exercitum *N* 21 sufficit *M* 25 magestas *M* 26 condicionem *M* 27 sufficit *M* opera acta] peracta *M* 28 fecerant *N*

se donante et nasci nisi se inlabente non poterat. et ideo
archangelus superuenturam uirgini maiestatem sacram in-
dicabat, uidelicet ut, quia agi tanta res per humanum officium
non ualebat, ipsius adfuturam diceret maiestatem in conceptu,
qui erat futurus in partu: et ideo descendit uerbum filius,
adest maiestas spiritus sancti, uirtus obumbrat patris, utique
ut in sacramento sacrae conceptionis omnis esset cooperatio
trinitatis. ideo, inquit, et quod nascetur ex te sanctum
uocabitur filius dei. bene addidit ideo, ut ostenderet sci- 7
licet ideo haec secutura, quia fuerant illa praemissa, et quia
deus superuenisset in conceptione, ideo deus futurus esset in
partu. rationem ergo tantae rei puellae reddidit nescienti, di-
cens utique: quia sanctus spiritus superueniet et quia
uirtus altissimi obumbrabit, ideo et quod nascetur
sanctum uocabitur filius dei. hoc est dicere: ne ignores, 8
inquit, hunc tantae rei apparatum, hoc tanti mysterii sacra-
mentum, ideo in te tota ueniet maiestas dei, quia ex te na-
scetur filius dei. quid hic ultra adhuc ambigi aut quid amplius
dici potest? deum dixit superuenturum, dei filium nasciturum.
tu quaere nunc, si placet, quomodo aut dei filius deus non
sit, aut quomodo, quae deum edidit, theotocos, id est dei mater
esse non possit? sufficere ergo haec tibi sola, immo sufficere
haec tibi summa deberent.

III. Sed quia testimonia sacrae natiuitatis abunde suppetunt, utpote quae idcirco omnia scripta sunt ut ipsius testes essent, inspiciamus ex pusilla aliqua portione etiam adnuntiationem de deo ueteris testamenti, ut intellegas futurum ex uirgine dei

8] Luc. 1, 35. 13] l. c.

1 se *ante* donante *om.* *M* poterant p^1 2 arcangelus *M* in uirginem *p* magestatem *M (passim)* 3 agitanda N^1 4 affuturam *Mp* 6 obumbrabit p^1 obumbrauit *av* 7 omnis *om.* *M* 8 et *om.* *Np* in te *M* 9 scilicet ostenderet *p* 10 premis *N* 12 puella credidit *Np* nuntianti *p* 13 sanctus *om.* *M* spiritus sanctus *pv* et *om.* *M* 14 obumbrauit *N* obumbrabit tibi p^1 16 misterii *Mp* 17 nascitur *M* 21 quę *ex* quem *N* 23 deberet *N* 24 diuinitatis *M* 25 ut puta *M* sunt scripta *p* 26 ex] in *Mv* pauxilla *v* 27 intellegamus *M*

ortum non tunc tantum cum actus est nuntiatum, sed etiam
ab ipso admodum mundi ortu esse praedictum, re uera ut, quia
ineffabile opus agendum erat, tolleret quandoque incredulitatem
rerum praesentium praemissa semper annuntiatio futurorum.
ait itaque Esaias propheta: ecce uirgo concipiet, et pariet
filium, et uocabunt nomen eius Emmanuhel, quod est
2 interpretatum: nobiscum deus. quis est hic, incredule,
ambiguitati locus? concepturam propheta uirginem dixit, uirgo
concepit: filium nasciturum, filius natus est: uocandum deum,
uocatur deus. hoc enim appellatur nomine, quod natura. unde
cum uocandum eum dei spiritus deum dixerit, probat se a
spiritu dei uacuum, qui se a consortio reddidit diuinae nun-
cupationis alienum. ecce ergo inquit uirgo concipiet, et
pariet filium, et uocabunt nomen eius Emmanuhel,
quod est interpretatum: nobiscum deus. sed illud est
forsitan quo se infidelis uertat tergiuersatio, ut dicat hoc,
quod uocandum eum deum propheta dixerat, non tam ad
maiestatem diuinitatis quam ad appellationem nominis per-
3 tinere. sed quid facimus quod appellatus hoc nomine in euan-
geliis Christus omnino non est, et tamen mentitus esse per
prophetam dei spiritus dici non potest? quid ergo illud est?
ut intellegas utique prophetiam illam deitatis nomen tunc
praedixisse, non carnis. nam cum aliud in euangelio homo
unitus deo nomen acceperit, necesse est utique hoc uocabulum
hominis fuisse, illud diuinitatis. sed pergamus ulterius et alia
ad ueritatem probandam ueritatis testimonia conuocemus. ubi
enim de deo agitur, nulla re diuinitas melius quam suis testi-
bus approbatur. ait ergo idem propheta alibi: filius natus

5] Esai. 7, 14 et Matth. 1, 23. 13] ll. cc. 28] Esai. 9, 6.

1 actum *M* factus *v* 2 ammodum *N* praedicatum *M* 5 ysaias *p* 6 hemmanuhel *M* emanuel *p* 7 nobiscum deus] esaiae prophete *margo N* qui *Np: cf. §. 7* incredulae *v* 8 prophetam *N* 10 apellatur *N* quo *M* 11 eum *om. p* ab spiritu *Mv* 12 reddidit *Np:* reddit *Mv* 14 hemmanuhel *M* emanuel *p* 19 euuangeliis *p (passim)* 22 intelligas *p* intelligamus *Mv* prophetam illum *M* diuinitatis *v* 25 ſ; *p (saepe)* 26 probanda *M* 28 alibi] esaias propheta *margo N*

est nobis, paruulus datus est nobis, cuius principatus super umerum eius: et uocabitur nomen eius magni consilii nuntius, deus fortis, pater futuri saeculi, princeps pacis. sicut superius utique uocandum eum 4
Emmanuhel propheta dixerat, ita hic uocandum eum et magni consilii nuntium et deum fortem et patrem futuri saeculi et pacis principem dicit, cum utique nullo loco eum in euangeliis uocatum his nominibus legerimus: ut intellegamus scilicet non carnis esse haec uocabula, sed diuinitatis, atque illud in euangeliis nomen esse suscepti hominis, hoc ingenitae potestatis, et quia nasciturus in homine deus erat, ita nomina ipsa per dispensationem sacram fuisse diuisa, ut et carni hominis nomen inderet et diuinitati dei. uocabitur ergo inquit magni consilii nuntius, deus fortis, pater futuri saeculi, princeps pacis. non hic, quisquis es, o haeretice, non hic propheta 5
ille diuino spiritu plenus exemplo assertionis tuae illum, qui natus est, conflatili statuae et figmento insensibili conparauit. filius enim inquit natus est nobis, paruulus datus est nobis, cuius principatus super umerum eius: et uocabitur nomen eius magni consilii nuntius, deus fortis. ne hunc, quem deum adnuntiabat, alium quam illum qui in carne natus est intellegeres, nomen natiuitatis adiecit dicens: filius natus est nobis, paruulus datus est nobis. uides 6
quot cognominibus ad demonstrandum corporalis ortus proprietatem propheta usus sit. et natum enim eum et paruulum nominauit, scilicet ut euidentius significationem natae subolis nomen exprimeret paruitatis. praeuidens absque dubio diuinus spiritus hanc blasphemantium haereticorum peruersitatem his

13] l. c. 18] l. c. 23] l. c.

1 principatum *N* 2 humerum *NMp* eius *ante* magni *om. N* 3 nuntius] angelus *Mv* 5 hemmanuhel *M* emanuel *p* 6 fcli *N* seculi *Mp* 10 nom̃ *ex* non *N* 12 carnis nomen inderet et diuinitatis deus uocaretur. Ergo *M* 13 inquit ergo *p* 19 principatum *N* humerum *NMp* 21 deum *om. Mv* incarnatus est *M* 22 intellegere *N* intelligeres *Mp* 23 filius] paruulus enim *Np et Uulg.* paruulus] filius *Np et Uulg.* 24 quod *Np* demonstrandam *Mv* 26 significatione *M* sobolis *NMpv* 27 exprimeret et *M*

omni mundo deum qui nascebatur rerum ipsarum uocabulis
demonstrauit, ut etiam si blasphemare haereticus quaereret,
blasphemiae tamen locum penitus inuenire non posset. filius
ergo inquit natus est nobis, paruulus datus est nobis,
cuius principatus super umerum eius: et uocabitur
nomen eius magni consilii nuntius, deus fortis, pater
7 futuri saeculi, princeps pacis. paruulum hunc, qui natus
est, et pacis principem esse docuit et futuri saeculi patrem et
deum fortem. quis est tergiuersandi locus? separari paruulus
hic, qui natus est, a deo, qui in eo natus est, non potest:
hunc enim, quem natum dixit, patrem futuri saeculi nominauit,
hunc, quem paruulum nuncupauit, deum fortem esse praedixit.
quid est, haeretice, quo te conferas? saepta et conclusa sunt
omnia, non est usquam penitus exeundi locus. superest ut
errorem, quem uoluntas noluit intellegere, tandem incipiat uel
8 necessitas confiteri. sed non contenti his, quae sufficiunt, quid
etiam per alium prophetam spiritus sanctus dixerit inquiramus:
si affiget, inquit, homo deum suum, quia nos affigitis
me? ut euidentiora utique fierent quae prophetabantur, quod
de passione domini nostri propheta cecinit, quasi ipsius, de
quo dicebat, ore praedixit: si affiget homo deum suum,
quia uos affigitis me? nonne tibi, quaeso, dixisse hoc dominus deus noster quasi ad crucem ductus uidetur: 'cur, quaeso,
redemptorem uestrum me non agnoscitis? cur deum indutum
pro uobis carnem nescitis? saluatori uestro necem paratis?
auctorem uitae ad mortem ducitis? deus uester sum quem
suspenditis, deus uester quem crucifigitis. quis, rogo, hic error

3] l. c. 18] Malach. 3, 8. 21] l. c.

1 omnibus *N*¹ deum *r:* dñm *M, om. Npa* 3 blasphimiae *N* 4 paruulus ... nobis *om. M* 5 humerum *NMp* 6 nuntius *ex* angelus *N m. 1* 7 fclı *Np* seculi *M, item infra* 12 esse *om. Mr* 13 hereticae *N* septa *NMp* 15 intelligere *Mp* 17 aliam *N* 18 affigit *M* si affiget] heremiae prophete si affiget homo deum suum *margo N* 20 quasi] quia *Na* 21 affigit *NM* 23 uideretur *M* uidetur] nota deus crucifigitur *margo N* quur *bis M* 25 carne *r* 26 auctorem ... ducitis *om. M* 27 nester sum quem crucifigitis *M: cf. cap. 4, 8*

aut quae insania est? si affiget homo deum suum, quia
nos affigitis me?' uides quomodo uox haec ipsarum quodam- 9
modo quae actae sunt rerum uox sit. numquid expressius
quicquam aut manifestius quaeris? uides quomodo testimonia
sacra natum in carne dominum Iesum Christum ab ipsis
quodammodo incunabulis usque ad crucem quam pertulit pro-
secuta sint, cum utique illum, quem alibi legis deum in carne
nasci, hic deum in cruce uideas affigi. et ideo a propheta et 10
illic, ubi natus est, deus dicitur, et illic, ubi crucifixus est,
deus euidentissime nominatur, ne scilicet in aliquo dignitati
diuinitatis praeiudicaret carnis assumptio et honorem maie-
statis infringeret uel humilitas corporis uel contumelia passionis,
cum utique augere in nobis affectum eius et cultum debeat
uel dignatio tam humilis natiuitatis uel pietas tam benigna
patientis, quia maximum utique et inmanissimum scelus est,
ut ideo apud nos minus honoris habeat, quia plus amoris im-
pendit.

IIII. Sed his omissis, quae explicari ideo nullo modo possunt,
quia, sicut inmensitas beneficiorum illius, ita et relatio modum
non habet, tempus est ut fortissimum de eo ac manifestissimum
testem eius Paulum apostolum consulamus: fidelissime enim
nobis omnia de deo potest dicere, de cuius semper pectore
locutus est deus. testatur ergo in hunc modum de gratia atque
aduentu domini dei nostri missus ad destruendum gentiliciae
superstitionis errorem electus gentium magister: apparuit,
inquit, gratia dei saluatoris nostri omnibus hominibus,
erudiens nos, ut abnegantes impietatem et saecularia
desideria sobrie et pie et iuste uiuamus in hoc sae-
culo, expectantes beatam spem et aduentum gloriae
magni dei et saluatoris nostri Iesu Christi. apparuit, 2

1] l. c. 25] Tit. 2, 11—13.

1 affigit *N* affig̃ *M* 4 quaeres *M* 5 dñm nr̃m *M* 8 et illic *post* propheta *om. N* 9 *prius* illic *om. a* 12 humanitas *p*[1] 16 amoris] honoris *Npa* 22 dicere potest *Mr* de] hę *M* c *r* 24 distituendum *M* gentilicae *N* gentiliacę *p* 25 apparuit] apostoli pauli testimonia *margo N* 26 nostri *om. M* 28 sclo *Np:* mundo *Mr* 30 aparuit *N*

inquit, gratia dei saluatoris nostri. bene congruo ad ostendendum nouae gratiae et generationis aduentum sermone usus est. dicens enim apparuit ortum nouae gratiae ac natiuitatis expressit, quia exinde apparere donum gratiae nouae coepit, ex quo deus in mundo natus apparuit. digna ergo et congrua hanc nouae gratiae lucem uerbi proprietate quasi digito indicante monstrauit. hoc enim rectissime apparuisse dicitur, quod subita quasi apparitionis luce monstratur, sicut in euangeliis apparuisse stellam magis orientalibus legimus, et in Exodo apparuit, inquit, Moysi angelus in igne flam-
3 mae rubi. in omnibus enim et his et aliis uisionibus sacris hoc utendum uel maxime uerbo scriptura existimauit, ut apparuisse haec diceret, quae insolita claritate fulgerent. ita ergo et apostolus sciens aduentum caelestis gratiae, quae ortu sacrae natiuitatis apparuit, uerbo eam fulgidae apparitionis expressit, ut apparuisse utique id diceret quod nouae lucis splendore radiaret. apparuit ergo gratia dei saluatoris nostri. numquid causari hic aliquid quasi de ambiguitate nominum potes, ut dicas aliud esse Christum, aliud deum, ut saluatorem a maiestate nominis sui distrahas et dominum a diuinitate
4 secernas? ecce hic uas dei ex deo loquitur et apparuisse ex Maria gratiam dei euidentissima praedicatione testatur. ac ne forte non ex Maria deum apparuisse diceres, nomen statim addidit saluatoris, scilicet ut eum natum ex Maria deum crederes, quem saluatorem natum negare non possis, iuxta illud: quia natus est uobis hodie saluator. o admirabilem et uere a deo datum gentibus magistrum, qui sciens futuram hanc haereticae prauitatis insaniam, quae in litem uocabula dei uerteret et calumniari deo de suis nominibus non timeret, ne saluatoris uocabulum haereticus a diuinitate secerneret, nomen

10] Ex. 3, 2. 17] Tit. 2, 11. 26] Luc. 2, 11.

1 nr̄i ih̄u xp̄i *M* 4 et inde *p* nouae *om. M* 5 dignam *et* 6 congruam *p* 9 orientali *M* 10 mosi *N* moisi *p* 11 et *ante* his *om. p* 16 id *om. M* 17 aparuit *N* 19 potest *Mp* 21 uas] uir *r* 22 euedentissima *N*[1] 23 diceus *a* 24 eum esse natum *Mp* 25 posses ixta *p* 26 nobis *p* ammirabilem *N* mirabilem *M* 27 nascituram *p* 29 calumpniari *Mp*

dei ante praemisit, scilicet ut praemissum dei nomen omnia sibi quae sequerentur nomina uindicaret neque ullus in sequentibus solitarium esse hominem Christum crederet, quem in primo statim uocabulo deum esse didicisset. expectantes, 5
inquit idem apostolus, beatam spem et aduentum gloriae magni dei et saluatoris nostri Iesu Christi. uidit profecto ille diuinae sapientiae doctor ad insidiosas calliditatis diabolicae captiones simplicem tantummodo non sufficere doctrinam, nisi sanctam fidei praedicationem munimine cautionis armasset. et ideo, cum superius nomen dei saluatorisque posuisset, hic addidit Iesu Christi, scilicet ne ad significandum dominum Iesum Christum sufficere tibi forsan nomen solum non crederes saluatoris et non eundem Iesum Christum deum esse intellegeres, quem saluatorem deum esse cognosses. quid ergo ait? 6
expectantes, inquit, beatam spem et aduentum gloriae magni dei et saluatoris nostri Iesu Christi. nihil hic de nominibus domini nostri deest: et deum hic et saluatorem et Iesum et Christum uides. sed omnia haec uidens omnia esse in deo perspicis. audisti enim deum, sed saluatorem: audisti deum, sed Iesum: audisti deum esse, sed Christum. separari hoc appellationis diuersitate non potest quod diuinitas unitate coniunxit. quidquidlibet de his requisieris, idem inuenis. saluator deus est, Iesus deus est, Christus deus est: 7
omne hoc, quod audis, plurale est nuncupatione, sed unum est potestate, quia, cum et saluator deus sit et Iesus deus et Christus deus, intellegere apertum est, quod omnia haec distinguntur appellatione, sed maiestate iunguntur. et cum euidentissime audias quod unus in singulis nuncupatur deus, intellegere utique aperte potes quod est in omnibus unus deus.

4] Tit. 2, 13. 15] l. c.

2 uendicaret *M* 7 calliditates *et* 8 captionis *Mr* 11 licet *N*¹*p* scilicet . . . 12 Christum *om. M* 12 forsitan *Mr* 13 deum *om. M* dñi *p* 14 cognoscis *M* cognouisses *pr* 18 et *ante* Christum *om. Np* uidens | uides *Np* 19 in deo esse *Mr* 21 potest] ualet *Mr* diuinitatis *p* 22 unitatem *M*¹ coniunexit *M* quidquidlicet *N* quicquidlibet *Mp* inuenies *Mr* 26 intelligere *Mp* 27 iunguntur maiestate *Mr* 28 nuncupatur *p* 29 intelligere *Mp*

ac sic non licet tibi iam ex dissimilitudine dominicae nuncupationis quaerere discrepantiam potestatis et pro uarietate ap-
8 pellationis diuersitatem facere personae. non licet dicere: Christus ex Maria natus est, et non deus. apostolus enim proclamat: deus. non licet dicere: Iesus ex Maria natus est, et non deus. apostolus enim testatur: deus. non licet dicere: saluator natus est, et non deus. apostolus enim confirmat: deus. nihil est quo te conferas: quidquid de dominicis uocabulis sumpseris, deus est quod nominaris. nihil est quod dicas, nihil quod afferas, nihil quod inproba falsitate confingas. potes habere in incredulitate impia quod non credas, non habes in calumniandi occasione quod deneges.

V. Quamquam de diuina ac salutari domini nostri gratia paulo superius loqui coepimus, uolo ut de eadem re adhuc ex lectionibus sacris aliqua dicamus. legimus in actibus apostolorum apostolum Iacobum eos, qui euangelium recipientes nihilominus tamen iugum uetustae legis portandum esse censebant, ita redarguentem: quid, inquit, temptatis deum, inponere iugum super ceruices discipulorum, quod neque patres nostri neque nos portare potuimus? sed per gratiam domini nostri Iesu Christi credimus sal-
2 uari quemadmodum et illi. donum certe gratiae huius per Iesum datum apostolus dicit. responde mihi nunc, si placet, gratiam hanc, quae ad salutem omnium data est, ab homine an a deo datam existimes. si ab homine, reclamat tibi uas dei Paulus dicens: apparuit gratia dei saluatoris nostri. diuini enim hanc esse gratiam docet muneris, non inbecillitatis

18] Act. 15, 10—11. 26] Tit. 2, 11.

1 ac *om. Np* dissimilitudinē *N* 6 et] sed *Np, om. M* 7 est *om. M* 8 quicquid *p* 9 sumseris *M* nominaueris *Mp* 10 nichil est quod afferas *Mpv* 12 calumpniandi *Mp* 13 quamquam quia *Mv* hac *v* saluatoris *Mv* 14 eandem *N* 16 apostolum *om. M* Iacobum] *immo* Petrum, *ut uulgo legitur* euangelium (e *eras.*) *N* accipientes *M* 18 quid] in actibus apostolorum quid temtatis deum *margo N* 23 Iesum Christum *v* 25 data *N* existimas *p* ibi *M* 26 aparuit *N* 27 esse hanc *p* esse gratiam hanc *Mv* gratia *N*

humanae. et sane etiam si sacrum testimonium non suppeteret,
ipsa rei ueritas testimonio erat, quia praestare rem perpetui
et immortalis boni fragilia et terrena non possunt nec dare quis-
quam alteri ualet, quo ipse indiget, aut tribuere illius rei copiam,
cuius se inopiam sustinere fateatur. a deo ergo necesse est 3
gratiam datam non neges. deus ergo est qui dedit, data autem
est per dominum Iesum Christum: ergo dominus Iesus Christus
deus. si autem est ille utique, ut est, deus, ergo illa quae
deum peperit theotocos, id est genetrix dei est. nisi forte
ad tam ridiculam blasphemiae contradictionem uelis tendere,
ut illam, ex qua deus natus est, dei matrem neges, cum illum,
qui natus est, deum negare non possis. sed uideamus tamen,
quid de hac eadem domini nostri gratia etiam euangelium dei
senserit. gratia, inquit, et ueritas per Iesum Christum
facta est. si solitarius homo Christus, quomodo haec facta 4
per Christum? unde in eo diuina uirtus, si in eo sola, ut ais,
humana condicio? unde caelestis largitas, si terrena paupertas?
nemo enim potest tribuere quod non habet. dans ergo diuinam
gratiam Christus habuit quod dedit. neque enim potest harum
diuersissimarum inter se rerum quis differentiam sustinere, ut
simul et patiatur indigentiam inopis et habeat munificentiam
largientis. et ideo sciens apostolus Paulus omnes diuitiarum
caelestium thesauros in Christo esse recte ad ecclesias scribit:
gratia domini nostri Iesu Christi uobiscum. qui sci- 5
licet saepius iam docuerat eundem deum esse quem Christum
cunctamque in illo maiestatem deitatis esse et omnem in eo
corporaliter plenitudinem diuinitatis habitare, recte utique iam
sine adiectione nominis dei solam precatur gratiam Christi,
[quia, cum eandem docuerit saepius gratiam dei esse quam

14] Ioh. 1, 17. 24] I Cor. 16, 23.

1 sane] quidem sane *M* 2 testimonium *M* 6 datam] data *N* 7 dominum nostrum *v* 8 est *ante* ille *om. M* 9 genitrix *p* generatrix *M* est *om. Mv* 10 ridiculum *Np* contradictionem *om. Np* tendere uelis *Mv* 16 eo *ante* diuina] ea *p* 17 conditio *N* est (*s. l.*) condicio *p* 20 diuissimarum *N* diuisarum *p* 23 ecclesiam *M* 25 dñm *N* 26 cunctaque *N* 28 adiectionē *M* 29 qui cum *M* *uerba* quia cum . . . gratiam Christi *uncis inclusi*

Christi, plenissime nunc solam precatur gratiam Christi,] quia in gratia Christi omnem scit dei gratiam contineri. gratia ergo inquit domini nostri Iesu Christi uobiscum. interrogo te, quisquis es, o haeretice, scribens haec ad ecclesias Paulus quid his precabatur ad quos scribebat? gratia enim
6 inquit domini nostri Iesu Christi uobiscum. si homo solitarius Iesus Christus, ergo et ille, optans dari ecclesiis gratiam Christi, gratiam dari hominis optabat, et dicens gratia Christi uobiscum hoc dicebat: 'gratia hominis uobiscum, gratia carnis uobiscum, gratia inbecillitatis corporeae, gratia fragilitatis humanae'. aut cur omnino nomen gratiae ipsius nominaret, si gratiam hominis optaret, quia optandi ratio non subsistebat, ubi non erat quod optaretur, nec precandum erat ut eius gratia his contingeret, qui substantiam, ut ais, ipsius
7 quae optabatur gratiae non haberet? ergo uides haec stulta esse penitus et ridicula, immo potius non ridicula, sed deflenda. ea enim, quae quibusdam facilioribus sunt ridicula, piis ac fidelibus flenda sunt, quia in stultitia uestrae infidelitatis illi effundunt lacrimas caritatis et in insipientia impietatis alienae illi habent lacrimas pietatis suae. resipiscamus ergo aliquando et respiremus, quia sensus hic non sapientia tantum, sed etiam spiritu caret, cum sit utique et spiritali sapientia uacuus et spiritu salutis alienus.

VI. Sed dicis forsitan gratiam hanc domini nostri Iesu Christi, de qua apostolus scribit, non cum ipso natam, sed postea ei inlapsu diuinitatis infusam, quia et homo ipse a te dominus Iesus Christus, quem solitarium dicis, non cum deo natus, sed postea a deo dicatur assumptus, ac per hoc tum homini illi gratiam quando et diuinitatem datam. neque nos aliud dicimus quam quod diuina gratia cum diuinitate descenderit, quia et diuina gratia dei sit et largitio quodammodo ipsius diuinitatis

2 scit] scilicet *M* 4 hereticae *N* 5 quid] quis *N* quid his] quibus hec *p* 8 obtat *M* 11 quur *M* gratia *N* 12 gratia *N* 14 substantia *N* 16 poenitus *N* inmo *N* flenda *M* 22 spūali *M* 24 dicas *Mv* 25 ei *om. M* 26 a te *om. Mp* dominus noster *v* 28 tum *p:* totum *Nv* tunc *M* 29 quando] quam deo *M* 30 cum . . . 31 gratia *om. M* diuinitatem *N* 31 sit *om. p*

ac donum munificentiae gratiarum. temporis ergo inter nos 2
forsan putetur magis quam rei esse distantia, quia diuinitatem,
quam nos cum domino Iesu natam, tu postea dicas infusam.
sed illud est quod natam cum domino diuinitatem negans nec
postea fideliter confiteri potes, quia non potest una eademque
res in parte esse impia et in parte probari pia, et eadem in
portione fidei et in portione esse perfidiae. primum ergo illud
a te requiro, dominum Iesum Christum, qui ex Maria uirgine
natus est, hominis tantum filium an etiam dei filium dicas?
nos enim, id est catholicorum omnium fides, nos, inquam, 3
omnes utrumque hoc et credimus et intellegimus et scimus et
confitemur, quod et hominis est filius, quia ex homine natus
est, et dei filius, quia ex diuinitate conceptus. tu ergo utrumque hoc, id est dei filium atque hominis, an tantum hominis
esse asseris? si tantum hominis, reclamant tibi apostoli, reclamant prophetae, reclamat denique ipse, per quem est facta
conceptio, spiritus sanctus. obruitur inpudentissimum os tuum 4
cunctis diuinorum apicum testimoniis, obruitur sacri uoluminis
sanctis testibus, obruitur denique ipso dei euangelio quasi diuina
manu, et Gabrihel ille magnus, qui in Zaccharia uocem incredulam uirtute uerbi sui cohercuit, multo magis in te blasphemam atque inpiam suo ipso ore damnauit dicens ad Mariam
uirginem dei matrem: spiritus, inquit, sanctus superueniet in te, et uirtus altissimi obumbrabit tibi: ideo et quod nascetur ex te sanctum uocabitur filius dei.
uides quod, ut secundum carnem hominis filius fieret Iesus
Christus, ante est dei filius praedicatus: paritura enim dominum uirgo Maria sancto in se spiritu descendente et uirtute

20] cf. Luc. 1, 19—20. 23] Luc. 1, 35.

1 munificentia *v* 2 fors amputetur *N* distantiā *Np* 3 Iesu Christo *v* 5 potest] potes *N* 6 imparte esse *N* 7 fidei et in portione *om. M* portionē esse *N* 8 dominum nostrum *v* 9 filium dei *M* 11 utrumque omnes *p* et *post* hoc *om. a* intelligimus *Mp* 13 qui *M* 18 sacri uoluminis *scripsi:* sacris uoluminibus *codd. v cf. VII, 14, 4* reserata sacri uoluminis serie *et IIII, 1, 1—2* 20 gabriel *p* zacharia *Mpv* 21 coercuit *M* blasphemiam *M* 22 dampnauit *NMp* 23 ueniet *Mv* 27 filius dei *Mv*

5 altissimi cooperante concepit. ac per hoc intellegis quod domini saluatorisque nostri inde est origo, unde conceptus: et cum descendente in uirginem totius diuinitatis plenitudine natus sit, filius hominis esse non potuerat, nisi prius dei filius fuisset. et ideo missus ad adnuntiandam sacri ortus natiuitatem angelus dei, cum sacramentum conceptionis ante dixisset, partui ipsi nomen inposuit dicens: ideo et quod nascetur ex te sanc-
6 tum uocabitur filius dei. dei ergo filius Iesus Christus, quia et a diuinitate genitus et a diuinitate conceptus. si autem dei filius, ergo indubitanter deus. si autem deus, ergo gratia dei non carens: neque enim ea re umquam caruit quam ipse fecit. gratia enim et ueritas per Iesum Christum facta est.

VII. Omnis ergo in eo gratia, omnis uirtus, omnis potentia, omnis diuinitas, omnis denique diuinitatis ac maiestatis ipsius plenitudo cum eo atque in eo semper fuerunt: siue in caelo, siue in terra, siue in utero, siue in ortu nihil umquam deo de deo defuit. semper enim cum deo deitas, non loco umquam ab eo, non tempore separata. ubique enim deus totus, ubique perfectus, non diuisus, non demutatus, non imminutus est, quia nec addi umquam deo nec detrahi quicquam potest: sic enim imminutionem deitas non habet, sicut nec augmentum.
2 idem ergo in terris fuit qui et in caelis, idem in humilibus qui in excelsis, idem in hominis exiguitate qui in dei maiestate. et ideo bene apostolus Christi gratiam nominans dei gratiam nominabat, quia Christus totum erat quod deus: omnis in ipsa statim hominis conceptione dei uirtus, omnis diuinitas, omnis diuinitatis uenerat plenitudo. inde enim illi omnis diuinitatis perfectio, unde et origo. neque enim umquam homo ille sine deo fuerat, qui utique hoc ipsum, quod erat, a deo ceperat.

7] Luc. 1, 35. 12] Ioh. 1, 17. 24] cf. I Cor. 16, 23.

1 intelligis *Mp* 2 est conceptus *p* 3 diuinitatis] uirginitatis *M* 4 sit filius enim *Np* esse hominis *Mv* 5 hortus *N* 6 partu *N* 8 *post* filius dei *exhibent Mp et v uncis adiectis:* hoc est, illius filius nuncupabitur, quo generante et (et *om. p*) generatur (est generatus *v*) christus est *M* 10 filius ego *M* 16 numquam *N*[1] 21 enim *om. M* deitatis *Mv* 22 et in humilibus *p* 24 gratia nominas *M* 29 erat esse a *M* coeperat *Nv* acceperat *a*

hoc itaque primum, uelis nolis, negare non potes, quod dominus Iesus Christus filius dei sit, archangelo utique clamante in euangeliis: quod ex te nascetur sanctum uocabitur filius dei. hoc autem posito scito te, quidquid de Christo 3
legeris, de dei filio legere, quidquid de domino aut Iesu legeris, ad dei filium pertinere. omnia enim haec illius nomina dei filium nominant, omnia haec eius uocabula filium dei clamant. et ideo tu in his omnibus, quaecumque audieris, nomen diuinitatis agnoscens, cum in omnibus uideas te dei filium intellegere debere, argumentare, si placet, quomodo deum ualeas a dei filio separare.

LIBER TERTIUS.

I. Scribens Romanis diuinus ille ecclesiarum magister cum argueret, immo defleret Iudaeorum id est fratrum suorum infidelitatem, his uerbis usus est: optabam, inquit, anathema esse ipse ego a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, qui sunt Israhelitae, quorum adoptio est filiorum et gloria et testamenta et legislatio et obsequium et promissa, quorum patres, et ex quibus Christus secundum carnem, qui est super omnia deus benedictus in saecula. o affectum et fidelissimi 2
apostoli et piissimi propinqui, qui inaestimabili caritate mori uult et pro cognatis ut proximus et pro discipulis ut magister. et quae tandem causa ei, ut mori uellet? una utique, ut illi uiuerent. uita autem eorum in quo continebatur? in hoc scilicet, ut ipse ait, ut deum Christum secundum carnem natum ex sua carne cognoscerent. et ideo utique apostolus plus dolebat, quia

3] Luc. 1, 35. 15] Rom. 9, 3—5.

4 *et* 5 quicquid *Mp* 8 tu ideo *p* 9 intelligere *Mp* 10 augmentare p^{1} 11 separare. Explicit liber secundus. Incipit liber tertius *NMp* 14 id est | idem p^{1} 17 mei *om. M* israelitae *M* 18 testatum *Mv* 19 promissiones *Mv* 20 et *om. Mv* 21 et *om. M* 22 inextimabili *NM* 24 uelit *M* 25 illorum *M*

eum illi ex Israhel natum non intellegerent, qui ex suis editum
3 plus amare deberent. ex quibus Christus, inquit, secundum carnem, qui est super omnia deus benedictus in saecula: eum scilicet ex illis Christum natum ait secundum carnem, qui sit super omnia deus benedictus in saecula. Christum utique secundum carnem natum ex illis non negas: sed idem, qui ex illis natus est, deus est. quid circumis? quid terginersaris? Christum ex Israhel natum secundum carnem deum esse apostolus dicit: tu doce quando non fuerit. ex quibus Christus, inquit, secundum carnem, qui est super omnia deus. uides, quia hoc apostolus unitate coniunxerit, separari a Christo deus omnino non potest. sicut enim ex illis Christum apostolus praedicat, ita deum in Christo esse
4 confirmat. aut utrumque hoc neges necesse est aut utrumque fatearis. natus secundum carnem Christus ex illis dicitur, sed idem in Christo deus ab apostolo praedicatur. unde et alibi: deus enim erat in Christo mundum reconcilians sibi. diuidi hoc ab alterutro nequaquam potest. aut Christum ex illis editum denega aut ex uirgine deum in Christo editum confitere, qui est, inquit, super omnia deus benedictus in saecula.

II. Sufficere quidem fidelibus ad indicandum maiestatem diuinitatis nomen dei abunde potuit: sed addendo super omnia deus benedictus blasphemiam perfidae assertionis exclusit, ne quis scilicet impiorum uocabulum dei interdum etiam hominibus temporarie dono diuinae dispensationis indultum ad iniuriam summae diuinitatis assumeret et contumeliosis deo comparationibus coaptaret, sicut utique illud quod ad Moysen dicit deus: dedi te deum Pharaoni, aut illud: ego dixi:

2] l. c. 5. 10] l. c. 17] II Cor. 5, 19. 20] Rom. 9, 5. 23] l. c. 29] Ex. 7, 1. Ps. 81, 6.

1 isrł *N* israel *p* non *om. M* intelligerent *Mp* 2 quibus enim *M* 5 benedictus in saecula *om. M* 7 circuis *M* 8 isrł *Np* israel *M* 12 omnino deus a christo *Mp* omnino non potest deus a Christo *v* 14 confirmat ne utrumque *M* 19 nega *M* 22 indicandam *Mv* 23 patuit *N* 24 excludit *N* 26 temporariae *N* temporali *M* 28 quod *om. M*: ubi *v* mosen *N* moisen *p*

dii estis, cum utique euidentissimam indulti nominis habeat
significationem. nam ubi dicit ego dixi, non tam nomen est 2
potestatis quam sermo dicentis. sed et illud ubi dicit dedi te
deum Pharaoni, non diuinitatem accipientis, sed potestatem
dantis exposuit. nam cum dixerit dedi, in illo utique signi-
ficata est dei potestas qui dedit, non diuinitatis natura in eo
qui accepit. de deo autem ac domino nostro Iesu Christo cum
dicitur qui est super omnia deus benedictus in sae-
cula, et res statim probatur in uerbo et uerbi res demonstratur
in nomine, quia dei nomen in dei filio non significatio est ad-
optionis indultae, sed ueritas proprietasque naturae.

III. Itaque, idem inquit apostolus, nos ex hoc neminem
nouimus secundum carnem: et si cognouimus secun-
dum carnem Christum, sed nunc iam non nouimus.
bene sibi cuncta sacri sermonis scripta conueniunt et in omni
penitus sui parte, etiam ubi uerborum specie non consonant,
rerum tamen uirtute concordant, sicut in hoc quod ait: et si
cognouimus secundum carnem Christum, sed nunc
iam non nouimus: testimonium enim dicti praesentis con-
firmatio superioris est quod dixit: ex quibus Christus se-
cundum carnem, qui est super omnia deus benedictus
in saecula. illic enim posuit: ex quibus Christus se- 2
cundum carnem, hic autem: et si cognouimus Christum
secundum carnem, illic: qui est super omnia deus, hic
autem: Christum secundum carnem nunc iam non no-
uimus. species uerborum est alia, sed rei uirtus una. eun-
dem enim, quem illic secundum carnem natum deum super
omnia praedicat, eundem hic secundum carnem se iam non
nosse confirmat, ideo scilicet, quia eundem, quem natum in
carne nouerat, deum in saecula confitetur, et ideo a se eum
ignorari secundum carnem, quia sit super omnia deus bene-

8] Rom. 9, 5. 12] II Cor. 5, 16. 20] Rom. 9, 5.

1 cum] cum hoc *M* 2 dicit] dixit *M* 4 diuinitate *N* 6 naturam *N* 7 accipit *NMp* 12 inquit idem *Mv* neminem ex hoc *Mv* 15 sacris *N* 16 poenitus *N* speciae *N* 18 Christum secundum carnem *Mv* 20 quo *Mv* 22 secundum carnem xp̄s *p*[1] 25 secundum carnem xp̄m *p*[1] tunc *M*[1] non *om.* *M* 30 ignorari eum *M*

dictus in saecula. ac per hoc et illud ibi: qui est super
omnia deus, hoc dicit: non nouimus iam Christum se-
cundum carnem, et hic: non nouimus iam Christum
secundum carnem, hoc ait: qui est deus benedictus in
3 saecula. ascendit ergo quodammodo quasi in altiorem gradum
doctrinae apostolicae praedicatio, et licet sensu sibi in utroque
conueniat, sacramentum tamen perfectae fidei quasi sententia
expressiore confirmat dicens: et si cognouimus secundum
carnem Christum, sed nunc iam non nouimus, uidelicet
quia prius eum et hominem scimus et deum, nunc tantum
deum. cessante enim infirmitate carnis nihil in eo iam noui-
mus nisi uirtutem diuinitatis, quia totum in eo uirtus est
maiestatis diuinae, ubi esse desiit infirmitas imbecillitatis hu-
manae. omne ergo penitus hoc testimonio mysterium et sumptae
4 carnis et perfectae diuinitatis exposuit. dicens enim et si
cognouimus Christum secundum carnem sacramentum
nati in carne dei locutus est, adiciens autem nunc iam non
nouimus uim depositae infirmitatis explicuit. ac per hoc
cognitio illa carnis ad significationem pertinet hominis, ignoratio
autem ad honorem diuinitatis. hoc est enim dicere: cogno-
uimus Christum secundum carnem, quamdiu quod se-
cundum carnem agnosceretur fuit: nunc iam non nouimus,
5 postquam esse desinit. natura enim carnis in spiritalem est
translata substantiam, et illud, quod fuerat quondam hominis,
factum est totum dei: et ideo non nouimus Christum secundum
carnem, quia absorta per diuinam maiestatem infirmitate cor-
porea nihil sacro resedit corpori, ex quo inbecillitas in eo
carnis possit agnosci. ac per hoc, quidquid fuerat prius sub-

2 et hoc *a* 3 et hic . . . 4 hoc ait *om. Npav* 4 quia *Npav* in sae-cula *om. Np* 7 perfectum *M*¹ 9 sed nunc . . . non nouimus *deleta in p m. 1* 10 nunc autem tantum *M* 12 totum] tocius *M* 14 paenitus *N* misterium *M* 17 non *om. M* 18 explicuit] Bene *margo N* 19 cognotio *N*¹ ignorantio *(sic) N* 21 quamdiu quod secundum carnem] ut *(sic!) M* Male *add. N in margine* 22 nunc . . . desiuit *om. M* non *om. N* 24 translatam *M* condam *M* 26 absorta] *sic NMp* infirmitatē corpoream *M* 27 residet *M* ex quo *etc.*] Male *margo N* 28 agnoscit *p*¹ quicquid *Mp*

stantiae duplicis, factum est uirtutis unius, cum utique non sit dubium Christum, qui crucifixus est ex infirmitate nostra, totum uiuere ex maiestate diuina.

IIII. Quod scilicet apostolus omni scriptorum suorum corpore praedicans bene etiam ad Galatas scribens ait: Paulus apostolus, non ab hominibus neque per hominem, sed per Iesum Christum et deum patrem. uides quam bene sibi in prioribus praesentibusque conueniat. illic enim dicit: nunc iam non nouimus Christum secundum carnem, hic ait: non ex hominibus neque per hominem, sed per Iesum Christum. patet quemadmodum etiam hic idem quod in superioribus doceat. dicens enim missum se non per 2 hominem, hoc dicit: non nouimus Christum secundum carnem. et ideo non per hominem missus sum, sed per Christum, quia per Christum missus non per hominem missus sum, sed per deum. nomen enim in eo iam hominis non cadit, in quo totum diuinitas uindicauit. et ideo cum dixisset missum se non ab hominibus neque per hominem, sed per Iesum Christum, bene addidit et deum patrem, hoc est, missum se a deo patre et a deo filio esse designans. in 3 quibus utique licet propter mysterium sacrae et ineffabilis generationis duplex sit persona, generantis et geniti, una tamen est uirtus mittentis dei. et ideo ille missum se a deo patre et deo filio dicens in personis quidem dualem ostendit numerum, sed in missione unam docuit potestatem.

V. Sed per Iesum Christum et deum patrem qui suscitauit eum a mortuis. praeclarus utique et admirabilis

5] Gal. 1, 1. 9] II Cor. 5, 16. 26] Gal. 1, 1.

1 dupplicis *p* 4 Quod] quia *M* 5 galathas *p* 9 non *om. M* 11 patet *etc.*] Male *margo N* 12 doceat informet *Np* (informet *glossa uerbi* doceat *esse uidetur)* 14 missus sum *Mp:* missum *Nv* sed per Iesum *Mv* 15 missus] missus sum *p*¹ 16 in eo humanitatis iam non est in quo *M* hominis iam *a* 17 totum sibi *Mv: cf. V, 8, 2* uendicauit *Mp* et ideo *etc.*] Male *margo N* dixisset et *M* 21 misterium *Mp* 22 dupplex *p* 24 dei *p*¹ 25 missione *p:* inssione *NM* 26 Missum se per christum inquit iesum et deum patrem *M* deo *N* 27 ammirabilis *N*

magister, sciens dominum Iesum Christum sicut uerum deum,
ita et uerum hominem praedicandum, ita semper maiestatem
diuinitatis in eo praedicat, ut incarnationis confessionem penitus
non relinquat, excludens utique et phantasma Marcionis in-
carnatione uera et paupertatem Hebionis diuinitate perfecta,
ne scilicet per alterutram blasphemiae peruersitatem dominus
Iesus Christus aut homo penitus sine deo aut deus sine ho-
2 mine credatur. bene ergo apostolus missum se sicut a deo
patre, ita et a deo filio praedicans confessionem statim domi-
nicae incarnationis adiunxit dicens: qui suscitauit eum a
mortuis, uerum scilicet incarnati dei corpus suscitatum a
mortuis docens iuxta illud: et si cognouimus secundum
carnem Christum, bene addens: sed nunc iam non no-
3 uimus. hoc enim se in eo nosse dicit secundum carnem, quod
sit a mortuis suscitatus, in eo uero se eum iam non nosse
secundum carnem, quod cessante carnis fragilitate in sola eum
nouerit dei esse uirtute: fidelis scilicet praedicandae dominicae
diuinitatis et satis idoneus testis, qui in principio uocationis
suae caelitus castigatus maiestatem suscitati a mortuis domini
Iesu Christi non fide tantum animi sui crederet, sed etiam
oculis corporalibus approbasset.

VI. Unde etiam apud Agrippam regem et ceteros mundi iudices disserens ita ait: dum irem Damascum cum potestate et permissu principis sacerdotum, die media in uia uidi, rex, de caelo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen et omnes qui simul mecum erant, omnesque nos cum decidissemus in terram, audiui uocem dicentem mihi Hebraica lingua: Saule Saule, quid me persequeris? durum tibi est contra stimulum

12] II Cor. 5, 16. 23] Act. 26, 12—15.

4 marchionis *M* 5 hebionis *p:* ebionis *NM* 7 poenitus *N* *post* aut deus *ras. 4—5 litt. in N*: *uid. fuisse* aut dš 8 misum *N* 12 Christum secundum carnem *Mr* 15 in eo uero *etc.*] Bene *margo N* 16 nouerit eum *M* 18 et *om. M* 19 domini nostri *Mr* 23 dissererens *N* discerens *(sic) M* deserens *p* 25 circumfulcisse *M* 26 mecum simul *Mpr (Uulgata)* 28 saulae *N altero loco* 29 est tibi *Mr (Uulgata)*

calcitrare. ego autem dixi: quis es, domine? dominus
autem dixit ad me: ego sum Iesus Nazarenus quem
tu persequeris. uides quod eum apostolus, quem in tanto 2
fulgore maiestatis uiderat, recte iam se secundum carnem non
nosse dicebat. cum enim iubar illud diuini luminis, quod sus-
tinere non potuit, in ipsa sui prostratione uidisset, uox haec
secuta est: Saule Saule, quid me persequeris? cui quae-
renti, quis esset, ita euidenti dominus personae suae signi-
ficatione respondit: ego sum Iesus Nazarenus quem tu
persequeris. te, te, inquam, haeretice, nunc interrogo, te
appello: credis de se apostolo aut non credis? aut, si id parum
aestimas, credis de se domino aut non credis? si credis, finita
quaestio est. hoc enim necesse est quod nos credimus credas.
nos enim iuxta apostolum et si cognouimus Christum 3
secundum carnem, sed nunc iam non nouimus: nos
Christum contumeliis non afficimus, nos carnem a deo non
separamus, et totum, quod Christus est, esse in deo credimus.
tu ergo si idem quod nos credimus credis, eadem necesse est
fidei sacramenta fatearis. si autem a nobis dissides, si neque
ecclesiis neque apostolo neque ipsi denique de se deo credis,
ostende nobis, in hoc quod apostolus uidit quid sit caro et
quid sit deus. ego enim hic discernere nihil ualeo. uideo
ineffabilem inluminationem, uideo inexplicabilem claritatem,
uideo splendorem humanae fragilitati intolerabilem et supra id
quod ferre mortales oculi queunt inaestimabili maiestatem dei
luce fulgentem. quae hic diuisio, quae discretio est? in uoce 4
Iesum audimus, in maiestate deum cernimus: quid est aliud
nisi ut in una eademque substantia deum et Iesum esse cre-
damus? uolo tamen de hoc eodem adhuc aliquid apud te loqui.

14] II Cor. 5, 16.

1 calciatrare *N* est *M*[1] 4 magestatis fulgore *M(r): cf. §. 5 fin. 6 fin.* 5 numinis *M* 6 prostatione *ex* protestatione *N* 10 *alterum* te *om. M* hereticae *N* interrogo et appello *M* 12 extimas *M* 16 affacimus *M* 18 tu . . . credis] si credis *M* 20 dño *M* 21 uidit *ex* audit *N* 22 discernere hic *M* 25 inextimabilem *M* inaestimabilem *r* 26 lucẽ *N* 27 audiuimus *Np* maiestatẽ *N* 29 aput *p*

dic mihi, quaeso, si tibi nunc persequenti fidem catholicam id
appareret quod ignoranti apostolo tunc apparuit, si te inopi-
nantem atque securum fulgor ille circumdaret et perculsum
atque perterritum splendor inmensi luminis consternaret iaceres-
que in tenebris oculorum atque errorum tuorum, quas tibi in-
5 mensus et ineffabilis pauor mentis augeret: dic mihi, obsecro,
cum te inminentis mortis formido premeret et terror com-
minantis desuper maiestatis urgueret, audires quoque illud in
tanta mentis confusione dignum perfidia tua nomen: Saule
Saule, quid me persequeris? et quaerenti tibi, quis esset,
responderetur e caelo: ego sum Iesus Nazarenus quem
tu persequeris: quid diceres? 'nescio, non ad plenum adhuc
credo: deliberare amplius mecum uolo, quem te esse existimem
qui de caelo loquaris, qui me fulgore tuae diuinitatis obruis,
6 cuius uocem audio et maiestatem ferre non possum. tractandum
mihi de hoc negotio est, credendum tibi sit an non credendum,
Christus sis tu an deus, si deus solus sis an in Christo, si
Christus solus sis an in deo. discretionem hanc subtiliter ob-
seruari et diligenter considerari uolo, quid credendus, quid iudi-
candus sis. nolo enim aliquid de officio meo perdere, ut, cum
te ut hominem despiciam, aliquid tibi diuini honoris impendam.'
si ergo, ut Paulus tunc apostolus iacuit, prostratus humi iaceres
et fulgore diuini luminis obumbratus extremos spiritus ageres,
haec forsan diceres, haec otiosae loquacitatis garrulitate gannires.
7 sed quid facimus quod aliud tunc apostolo uisum est, et cum
tremens ac semianimus concidisset, dissimulandum ultra non
censuit, deliberandum amplius non putauit suffecitque ei quod

9] Act. 26, 14. 11] l. c. 15.

1 persequendi *p* 3 circundaret *M* percussum *p* 5 inmensus *scripsi:* inmensas *p* immensas *NMr* 6 ineffabiles *Mp* angustias pauor *Mr* 8 urgeret *Np* 9 perfidię tuę *M* 11 e] a *r* 14 de] e *Mar* loqueris *ar (coniunct. per attractionem quandam positus: cf. I, 5, 1. II, 2, 2 fin. 5, 2 fin. VI, 16, 2. VII, 1, 1* obrueris *M* 15 audiam *et* possim *M* referre *N* 16 credendum *etc.*] Iucaũ: *margo N* 18 suptiliter *N* obseruare *p* 19 considerare *p* 20 sit *p* enim *om. M* 22 humili *N* 23 obrutus *Mr* extremo *N* 24 hac (*post* diceres) *Mr* otiosa *r* garulitate *p* 26 semianimis *Mpr* 27 suffecitque *p:* sufficitque *NM*

ineffabilibus experimentis, quem ignorans hominem esse cre-
didit, admonitus deum esse cognouit: non dissimulauit, non
distulit nec male conceptum errorem infideli amplius delibera-
tione suspendit, sed audito e caelis Iesu domini sui nomine
subdita ut famulus, trepida ut flagellatus, deuota ut conuersus
uoce respondit: quid faciam, domine? itaque paratissima ac 8
deuotissima fide id statim meruit, ut, quem fideliter credidit,
eo ipso iugiter non careret, et ad quem corde transierat, is in
cor eius ipse transiret, dicente ipso de se apostolo: an experi-
mentum quaeritis eius qui in me loquitur Christi?

VII. Quo loco uolo, haeretice, ut mihi disseras hunc quem
loqui apostolus intra se dicit, homo sit an deus. si homo,
quomodo in corde eius corpus loqui poterat alterius? si deus,
ergo iam non homo Christus, sed deus, quia cum locutus in
apostolo Christus sit et loqui in eo non potuerit nisi deus,
ergo locutus in eo est Christus deus. uides itaque nihil esse
hic iam quod dici queat, nec disiunctionem aut diuisionem
aliquam inter Christum fieri et deum posse, quia totus in
Christo deus et totus in deo Christus. nulla hic recipi dis- 2
paratio potest, nulla discissio: una tantum est simplex, una
tantum pia, una tantum sana confessio, adorare, amare, colere
Christum deum. uis autem adhuc plenius et cumulatius scire
nullam inter deum et Christum esse distantiam et eundem
penitus deum intellegendum esse quem Christum? audi apo-
stolum ad Corinthios loquentem: omnes enim nos, inquit,
manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat
unusquisque propria corporis, prout gessit, siue bo-
num siue malum. alio autem loco ad Romanam ecclesiam 3
scribens omnes, inquit, adstabimus ante tribunal dei.

6] Act. 9, 6. 9] II Cor. 13, 3. 25] II Cor. 5, 10. 29] Rom. 14, 10–11.

2 ammonitus *Np* 5 subita *M* conseruus *Npa* 10 eius quaeritis eius *N* eius quaeritis *p* Christus *M (Uulgata)* 11 heretieae *N* 13 si deus deus *M* 16 est in eo *M* 19 disseparatio dispatio *M* disseparatio *r* 20 discisio *N* est simplex una tantum pia una tantum *om. M* 22 autem] aut *M* cumulatus *M* 23 distantiam *ex* substantiam *N* eundum *N* 24 intelligendum *M* 25 chorinthios *N* 28 autem *om. M* 29 stabimus *M* dei] Christi *M et Uulgata*

scriptum est enim: uiuo ego, dicit dominus, quia
mihi flectet omne genu, et omnis lingua confitebitur
deo. uides ergo unum atque idem tribunal dei futurum esse
quod Christi. intellege ergo indubitanter Christum deum, et
ubi uides inseparabilem Christi ac dei esse substantiam, in-
separabilem quoque agnosce esse personam: nisi forte, quia
apostolus in alia nos manifestandos epistula ante tribunal
Christi, in alia ante tribunal dei dixit, duo forte tribunalia
facias et alios iudicandos a Christo, alios a deo censeas. sed
4 haec friuola et furiosa sunt et insanientibus insaniora. agnosce
ergo omnium dominum, agnosce uniuersitatis deum, agnosce
in tribunali dei tribunal Christi, agnosce in tribunali Christi
tribunal dei, ama uitam, ama salutem tuam, ama a quo creatus
es, metue a quo iudicandus. uelis enim nolis, manifestandus
ante tribunal Christi es et seposita impietatis blasphemia ac
uerborum infidelium cantilena, si aliud putas tribunal dei esse
quam Christi, uenies ante tribunal Christi et inuenies utique
documento inexplicabili ipsum tribunal dei esse quod Christi
totamque in filio dei Christo et filii dei maiestatem et patris
5 dei potentiam. non enim pater iudicat quemquam, sed
iudicium omne dedit filio, ut omnes honorificent
filium sicut honorificant patrem. qui enim negat patrem,
et filium. omnis qui negat filium, nec patrem habet:
qui confitetur filium, et patrem habet. disce itaque in-
separabilem esse patris ac filii honorem, inseparabilem digni-
tatem, neque honorari filium sine patre nec patrem posse sine
6 filio. honorare autem deum ac dei filium nisi in Christo uni-
genito dei filio nullus ualet, quia spiritum ipsum utique hono-

20] Ioh. 5, 22—23. 23] I Ioh. 2, 23.

2 flectetur *Mpr (Uulg.)* confitebitur omnis lingua *Mr* 4 et sicubi *M* 5 inseparabilem *Np:* geminam penitus *M* inseparabilem penitus *v* 7 epistola *NM* epła *p* 8 tribu**na*ali *N* 10 fribola *N* 12 in tribunal dei *N* *ante* agnosce *N iterat uerba* Agnosce in tribunali dei tribunal christi 14 metuae *N* es iudicandus *p* iud. es *v* 17 uenies ante tribunal Christi *om. M* 18 documentum inexplicabile *M* 20 potestatem *Mr* quenquam *M* 21 omne iudicium *Np (Uulg.)* 23 et filium negat *M* 26 honorant *N* neque patrem *M*

randi dei nisi in spiritu Christi habere non potest, dicente apostolo: uos autem in carne non estis sed in spiritu, si tamen spiritus dei habitat in uobis. si quis autem spiritum Christi non habet, hic non est eius, et iterum: quis accusabit aduersus electos dei? deus qui iustificat. quis est qui condemnet? Christus Iesus qui mortuus est, immo qui resurrexit. uides ergo iam, etsi non uis, nullam omnino penitus uel inter spiritum dei et spiritum Christi uel inter iudicium dei et iudicium Christi esse distantiam. tu elige utrum malis: alterum enim fieri necesse est, ut aut Christum deum esse fide intellegas aut in Christo deum damnatione cognoscas.

VIII. Sed uideamus tamen cetera quae sequuntur. scribens ad Corinthiorum ecclesiam idem de quo superius locuti sumus doctor ecclesiarum omnium Paulus ita locutus est: Iudaei, inquit, signa petunt et Graeci sapientiam quaerunt, nos autem praedicamus Christum crucifixum, Iudaeis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam, ipsis autem qui salui fiunt Iudaeis atque Graecis, Christum dei uirtutem et dei sapientiam. o fortissimum fidei magistrum, cui docenti ecclesias parum etiam hoc loco uisum est ut Christum deum esse diceret, nisi crucifixum addidisset, scilicet ut ad exertissimam et ualidissimam fidei doctrinam eundem, quem crucifixum diceret, dei sapientiam praedicaret. non ergo subtilitate aliqua aut circuitione uerborum usus est 2
nec in praedicando domini euangelio crucis Christi nomen erubuit. et licet hoc scandalum esset Iudaeis et stultitia gentibus, deum audire natum, deum audire corporeum, deum audire passum, deum audire crucifixum, non tamen ille propter Iu-

2] Rom. 8, 9. 5] l. c. 33—34. 15] I Cor. 1, 22—24.

5 eloctos *N* 6 condempnet *NMp* 8 poenitus *N* 10 enim e duobus fieri *M* 11 ut *om. Np* intelligas *Mp* 12 dampnatione *NMp* 13 Sed] Si *p* sequntur *N* secuntur *Mp* 15 ecclaesiarum *N* 18 autem *om. N (non p)* 19 qui salui fiunt *om. Np* Graecis] gentibus *M* 21 docentis *N* patrum N^1 23 certissimam *p* et] ac *Mr* 24 eundemque crucifixum *N* 25 suptilitate *N* circumitione *Mr*

daici scandali impietatem uirtutem pietatis suae eneruauit aut
propter alienae stultitiae infidelitatem fidei suae robur imminuit,
sed palam, constanter, fortiter eum, quem mater ediderat, ho-
mines occiderant, lancea perforarat, crux distenderat, uirtutem
dei et sapientiam praedicabat, Iudaeis quidem scandalum,
3 gentibus autem stultitiam. sed tamen hoc, quod erat
aliis scandalum ac stultitia, aliis erat uirtus dei et sapientia.
pro diuersitate enim personarum erat diuersitas sensuum, et
quod expers sani intellectus et incapax ueri boni diffidentia
insipiens denegauerat, id intra ipsos animae recessus sacrum
esse ac salutiferum fides sapiens sentiebat.

VIIII. Dic mihi ergo, haeretice, hostis quidem omnium, sed
tuus maxime, cui crux domini Iesu Christi et cum Iudaeis
scandalum est et stultitia cum gentibus, qui sacramenta uerae
salutis et illorum respuis scandalo et istorum non sapis stolidi-
tate: cur Pauli apostoli praedicatio aut paganis stultitia aut
Iudaeis scandalum fuit? numquid potuerat offendere homines,
si Christum, ut tu asseris, solitarium esse hominem etiam ipse
docuisset? cui enim natiuitas illius, cui passio, cui crux, cui
peremptio incredibilis aut grauis esse potuisset? aut quid noui
uel inauditi in se Pauli praedicatio habuerat, si id passum
hominem Christum esse dixisset, quod passim cotidie in homi-
2 nibus condicio humana toleraret? sed illud utique erat quod
gentilis stultitia non recipiebat, quod Iudaica infidelitas re-
spuebat, quod Christum utique, quem illi, ut tu, solitarium
hominem arbitrabantur, apostolus deum esse dicebat. hoc erat
utique quod impiorum sensus refutabat, quod perfidorum aures
ferre non poterant, in homine Iesu Christo dei praedicari nati-
uitatem, dei asseri passionem, dei adnuntiari crucem. hoc
utique erat graue, hoc incredibile, quia hoc erat incredulum

5] I. c. 23.

1 scandalū pietatem *N* inneruauit *M* 2 robor *N* 3 mater] caro *Mr* 8 sensum *N* 9 sani] animi *p* 10 degenerauerat *a* 12 ergo *om. Np* hereticae *N* 13 domini nostri *r* 14 quia *M* 17 poterat *M* 19 cum enim *N*[1] 21 aut inauditi *M* fuerat *M* 22 quoṣ *p* omnibus *N*[1] 23 conditio *N* tolleraret *N*

humanae audientiae, quod inauditum fuerat diuinae contigisse
naturae. itaque securus es tali affirmatione atque doctrina, 3
quod numquam praedicatio tua aut gentilibus stultitia aut
Iudaeis scandalum erit: numquam tu a Iudaeis atque gentilibus
aut cum Petro crucifigeris aut cum Iacobo lapidaberis aut cum
Paulo capite plecteris. non enim habet praedicatio tua illorum
offensionem. solitarium hominem natum, solitarium passum
asseris. timere non potes, ne persecutione sua illi te laedant,
cum tu eos tua praedicatione confirmes.

X. Sed uideamus tamen adhuc aliquid de hoc ipso. Christus
ergo iuxta apostolum uirtus dei et sapientia dei est. quid
habes quod respondeas? quid habes quo te conferas? exire
hinc et progredi nusquam potes. Christus dei sapientia est et
dei uirtus. ille, inquam, quem Iudaei insectati sunt, quem
gentiles riserunt, quem tu cum illis ipse persequeris, ille, in-
quam, qui et paganis stultitia est et Iudaeis scandalum et
tibi utrumque, ille, inquam, est dei uirtus et dei sapientia.
quid habes quod agas? claudes forsitan aures, ne audias: hoc
et Iudaei apostolo praedicante fecerunt. quodlibet facias, 2
Christus in caelo est et in deo et cum eo atque in eo in
superioribus, in quo et in inferioribus fuit. persequi eum iam
cum Iudaeis non potes, sed facis tamen unum quod potes,
persequeris eum in fide, persequeris in ecclesia, persequeris
opinionis impiae telo, persequeris praui dogmatis gladio. plus
forte aliquid quam quidam ueterum Iudaeorum facis: Christum
tu nunc persequeris, postquam eum etiam illi qui persecuti
fuerant crediderunt. sed minoris forsan criminis putas, quod
inicere in eum iam manus non potes. non minus, inquam,
non minus illi grauis illa est persecutio, in qua eum in suis
impii persequuntur. sed offendit te dominicae crucis nomen: 3
hoc et Iudaeos semper offendit. exhorrescis deum audire

3 gentibus *Mc* 4 nunquam *M* a *om. Np* gentibus *Mc* 5 crucifigens *M* lapidaris *N (non p)* 8 te illi *Mpc* 14 inquam *om. Npc* 15 irriserunt *p* ipse *om. M* 18 fortasse *Mc* 19 quidlibet *Mc*: *cf. §. 6 et cap. 15, 4* 22 unum tamen *Mc* 23 et in ecclesia *p* 25 quam *om. Np* quiddam *p* facias *N (non p)* 26 qui *om. N (non p)* 29 est illa *p* inquã *N* 30 persecuntur *NMp* 31 exorrescis *M*

passum: hoc et gentilis error inrisit. quaero ergo nunc in qua ab illis parte dissideas, cum in hac tibi atque illis peruersitate conueniat. sed ego praedicationem hanc sacrae crucis, praedicationem hanc dominicae passionis non solum non inminuo, sed, quantum in uoto est ac substantia mea, augeo. hunc enim, qui crucifixus est, non solum uirtutem ac sapientiam dei, qua nihil maius est, sed etiam totius diuinitatis ac maiestatis dominum praedicabo, hoc magis, quod in hoc sermo
4 meus doctrina dei est, dicente apostolo: sapientiam loquimur inter perfectos: sapientiam uero non huius saeculi neque principum huius saeculi, qui destruuntur, sed loquimur dei sapientiam in mysterio, quae abscondita est, quam praedestinauit deus ante saecula in gloriam nostram, quam nemo principum saeculi huius agnouit: si enim cognouissent, numquam dominum maiestatis crucifixissent. sed sicut scriptum est: quod oculus non uidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit, quae praeparauit deus his qui diligunt eum. uides quam breuiter sermo apostolicus quanta dixerit. sapientiam se loqui dicit, sed sapientiam quam perfecti tantummodo sciant, prudentes saeculi nesciant. dei enim hoc ait esse sapientiam, quae sit diuino tecta mysterio et ante omnia saecula in sanctorum gloriam praedestinata, atque ideo eam his tantum qui deum sapiunt esse cognitam, principibus
5 autem saeculi huius penitus ignotam. causam autem subdidit, qua utrumque quod dixerat conprobaret, dicens: si enim

9] I Cor. 2, 6—9.

1 et *om.* *M* 2 dissedeas *N* 3 sacrae crucis praedicationem hanc *om.* *M* 5 quantum in quantum *p* est ac] ᵉstat *N* extat *p* 6 non solum *etc.*] hincaūt loqueris adiciendo nihil iunxisti *(sic!) margo* *N* 8 in hoc *Mp:* hoc *N* hic *av* 10 sed sapientiam *Mv* 11 feli *Np* seculi *M* sed qui loquimur *p* 12 mynisterio *N* ministerio *M* misterio *p* 13 est] fuit *M* fela *Np* secula *M* 14 feli *N* seculi *M* huius scli *p* 15 cognouit *Mv (Vulg.)* 21 tantumodo sapientes sciant *M* 22 misterio *Mp* 23 gloria *Mp* utque *N* 24 eam *ex* etiam *N* esse *om.* *M* 26 qua] quia N^1p^1

cognouissent, numquam dominum maiestatis crucifixissent. sed sicut scriptum est: quod oculus non uidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit, quae praeparauit deus his qui diligunt eum. uides ergo quod sapientia dei in mysterio abscondita et ante saecula praedestinata his fuit incognita qui maiestatis dominum crucifixerunt, his autem cognita qui susceperunt. bene autem in mysterio absconditam dicit dei fuisse sapientiam, quia nullius hoc umquam hominis uel oculus uidere uel auris audire uel cor potuit cogitare, quod maiestatis dominus uel nasciturus esset ex uirgine uel uenturus in carne uel omni afficiendus poenae et contumeliae passione. sed haec utique dei dona sicut nemo 6
est qui, cum essent abscondita in mysterio, sapere umquam per se potuerit, ita beatus est qui reuelata cognouit. unde quicumque eam non agnouerunt, necesse est habeantur inter principes saeculi, qui autem cognouerunt, inter sapientes dei. non agnoscit ergo deum in carne natum qui negat: ergo et uos non agnoscitis qui negatis. sed quodlibet faciatis, quamlibet impie negetis, nos plus apostolo credimus. et quid apostolo dico? plus deo credimus: ipsi enim per apostolum credimus, quem locutum in apostolo certi sumus. dominum maiestatis sermo diuinus crucifixum a principibus huius saeculi dicit, tu negas: et illi negabant se deum crucifigere qui crucifigebant. habent ergo qui confitentur cum confitente apostolo partem: 7
habeas tu necesse est cum persequentibus portionem. quid ergo est hic iam quod dici queat? dominum maiestatis crucifixum apostolus dicit. inmuta hoc, si potes: separa nunc, si uales, Iesum a deo. crucifixum certe a Iudaeis Christum negare non potes, sed dominus maiestatis est qui crucifixus est.

1 nunquam *M* maiestatis] gloriae *Np et Uulgata* 4 dñs *M*[1] 5 ministerio *M* misterio *p* 6 incognita per magestatis dñi *M* 7 misterio *Np* ministerio *M* 8 nullus *p* usquam *M* 9 audire auris *Me* 11 omnia *N* paene *N* 13 misterio *Mp* super eum quam *N*[1] nosse *(sic) p* 15 eum non cognouerunt *M* 16 cognouerint *N (non p)* 18 quodlibet *N*[1]*p:* quamlibet *N*[2] quidlibet *Me* 19 plus *om. M* et *om. Np: cf. VI, 3, 3* 20 plus *om. M* deum *M* 22 dixit *p* 23 deum se *Mv* 24 hii qui *p* 26 est ergo *p* queat dici *M* 28 iesum deum *M* negare christum *M* 29 potest *N*[1]

ergo necesse est aut Christum affixum esse in cruce deneges aut deum affixum esse fatearis.

XI. Sed forte offendat te quod tamdiu unius uel maxime Pauli apostoli testimoniis loquor. satis mihi est idoneus quem elegit deus. nec enim erubesco eum fidei meae habere testem, quem noluit deus mundi totius esse doctorem. sed tamen ut adquiescam in hoc uoluntati tuae, qui habere me forsan alios quorum utar testimoniis non arbitraris, audi perfectum humanae salutis et sempiternae beatitudinis sacramentum Martham in euangelio praedicantem. quid enim ait? utique, domine, ego credidi quia tu es Christus filius dei uiui, qui in hunc mundum uenisti. disce a muliere ueram fidem, disce aeternae spei confessionem. habes tamen grande solacium: non erubescas ab ea sacramentum salutis agnoscere, a qua testimonium deus non refutauit accipere.

XII. Quodsi auctoritas tibi forsan personae maioris placet (quamuis nullius displicere uel persona uel sexus debeat cui confessio sacramenti auctoritatem facit, quia, quamlibet condicio cuiusquam aut locus minor sit, uirtus tamen fidei nescit inminui), interrogemus tamen non incipientem aliquem puerulum cuius institutio rudis, aut feminam cuius fides forsan uideatur incipiens, sed summum illum et inter discipulos discipulum et inter magistros magistrum, qui Romanae ecclesiae gubernaculum regens sicut fidei habuit ita et sacerdotii prin-
2 cipatum. dic nobis ergo, dic nobis, quaesumus, princeps apostolorum Petre, dic quemadmodum ecclesiae credere deum debeant? aequum est enim ut doceas nos doctus a domino et aperias nobis ianuam cuius clauem accepisti. exclude omnes suffodientes caelestem domum et eos qui per adulterinas cauernas et inlicitos intrare aditus moliuntur auerte, quia certum

10] Ioh. 11, 27.

1 in cruce esse *M* 3 tandiu *M* 5 me *M* 6 deus noluit *Mr* 7 quia *M* forsan praeterea quibus usus sum testimonia *M* 9 Martham] iohem *p* 14 solatium *M* 19 sit *om. Np* 21 forsitan *Npr* 24 sacerdotis *Np* 26 credere ecclesiae *Mo* 28 clauim *M* 29 fodientes *N* (*non p*)

est quod nullus ostium regni intrare poterit, nisi cui clauis a
te in ecclesiis collocata reserarit. dic ergo quemadmodum 3
credere Iesum Christum et confiteri communem dominum debeamus. respondebis utique absque dubio: quid me consulis qualiter dominus confitendus sit, cum habeas qualiter ego sim ipse confessus? lege euangelium et non requires personam meam, cum habeas confessionem meam: immo illic habes personam meam, ubi confessionem meam, quia, cum persona mea auctoritatem sine confessione non habeat, auctoritas est personae meae ipsa confessio. dic ergo, euangelista, dic nobis confessionem: dic fidem summi apostoli, hominemne tantum confessus sit Iesum an deum, carnem in eo tantum esse
dixerit an dei filium praedicarit? interroganti ergo domino 4
Iesu Christo, quem eum crederent, quem confiterentur esse discipuli, respondit primus apostolorum Petrus, unus utique pro omnibus. idem enim unius habuit responsio quod habebat omnium fides, sed primum decuit respondere, ut idem esset ordo responsionis qui erat et honoris et ipse antecederet confessione qui antecedebat aetate. quid ergo ait? tu es, inquit,
Christus filius dei uiui. simplici et rustica interrogatione 5
ad confutandum te mihi, haeretice, uti necesse est. dic mihi, quaeso, quis ille fuerit cui Petrus ita respondit? negare non potes Christum fuisse. interrogo ergo, Christum quem uocas, hominem an deum? hominem utique absque dubio. hinc enim omnis est tua haeresis, quia negas Christum filium dei. et ideo etiam Mariam Christotocon esse, non theotocon dicis, quia Christi genetrix sit, non dei. Christum ergo hominem tantum asseris, non deum, et ideo filium esse eum hominis, non dei. quid ergo ad haec respondit Petrus? tu es, inquit, Christus

19] Matth. 16, 16.

2 collata *Np²a* 3 dñm credere *M* dominum] deum *M* 5 sit] sis *M* sim] sum *p¹* sim ego *Me* 7 habes illic *p* 10 euanglia *M* 12 sit] est *Np* esse *om. Np* 13 filium dei *M* 14 quem confiterentur *om. N (extant in p)* 16 id *M* 17 docuit *Np* 18 et *ante* honoris *om. Me* antecedere *N¹* 20 Christus *om. N (non p)* 21 hereticae *N* eretice *M* 22 ista *v* 25 qua *Np* 26 eiciam *M* teotocon *M* qua *N* 27 genitrix *p* generatrix *M* tantum *om. N* 29 inquid *N*

6 filius dei uiui. Christum hunc, quem tu tantum hominis
filium esse asseris, ille testatur filium dei. cui uis credamus,
tibi an Petro? opinor, non es tam inpudens, ut praeponere te
audeas primo apostolorum. tametsi quid est quod tu non
audeas? aut quemadmodum apostolum non despicias, qui deum
negare potuisti? tu es ergo inquit Christus filius dei
uiui. numquid hoc ambigui aut obscuri aliquid in se habet?
simplex tantum est et aperta confessio, Christum dei filium
praedicat. negas fortasse dictum: sed euangelista testatur.
an mentiri apostolum dicis? sed detestabilis falsitas, apostolum
7 falsitatis accusans. an de alio Christo aliquo forsan hoc dictum
esse contendis? sed hoc nouum prodigiosi commenti genus.
quid ergo reliquum est? unum scilicet, ut, cum et quid scriptum sit legatur et uerum sit quod legitur, tandem uel ui uel
necessitate constrictus, cum falsitatem astruere non ualeas,
ueritatem inpugnare desistas.

XIII. Sed tamen quia summi apostoli testimonio usus sum,
quo dominum Iesum Christum deum coram ipse confessus sit,
uideamus quemadmodum confessionem eius is quem confessus
est adprobarit, quia plus multo est quam quod apostolus dixit,
si dictum illius deus ipse laudauit. dicenti ergo apostolo tu
es Christus filius dei uiui quid a domino saluatore responsum est? beatus es, inquit, Simon Bar Iona, quia
caro et sanguis non reuelauit tibi, sed spiritus patris
2 mei qui in caelis est. si displicet tibi uti apostoli testimonio, dei utere. laudando enim deus quod dictum est auctoritatem suam apostolico dicto addidit, ita ut, etiamsi dictum illud apostoli ore prodiit, suum esse hoc tamen deus fecerit

23] Matth. 16, 17.

1 hominis tantum *Mr* 2 cui uis] cuius *N*¹*M* 3 inprudens *N* prudens *p* praeponeret te *N*¹ 4 tamen si *Np* 5 non] ne *p* 6 inquid *N*: *om. M* 9 euangeliste testantur *M* 10 apostolum mentiri *M* 11 accusat *M* forsitan *M* 12 nouum hoc *av* 13 quod scriptum *M* 14 tande *N*¹ 18 quod *M* coram deo *Mv* 19 quemammodum *N* 21 illius] ipsius *M* dicente *p* 22 de filius *p* 23 inquit *om. p* symon *M* 24 tibi *om. p* 26 laudandus *p* 28 apostolico *M*

qui probauit. beatus es, inquit, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non reuelauit tibi, sed spiritus patris mei qui in caelis est. ergo in apostoli dicto et spiritus sancti et praesentis filii et dei patris testimonium uides. quid ergo amplius aut quid simile requiris? filius laudauit, pater interfuit, sanctus spiritus reuelauit. apostoli ergo dictum totius 3 diuinitatis est testimonium, quia illius necesse est hoc dictum auctoritatem habeat quo auctore processit. beatus ergo inquit es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non reuelauit tibi, sed spiritus patris mei qui in caelis est. ergo si Petro non caro et sanguis reuelauit ista uel inspirauit, iam intellegis quis inspirauerit tibi. si illum spiritus dei docuit qui Christum deum esse confessus est, uides quod tu spiritu daemonis doctus sis qui negare potuisti.

XIIII. Sed tamen dictum illud domini quo conlaudauit Petrum quae dicta alia consequuntur? et ego, inquit, tibi dico quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam. uides quod dictum Petri ecclesiae fides est. ergo extra ecclesiam sit necesse est qui fide ecclesiae non tenetur. et tibi, inquit dominus, dabo claues regni caelorum. fides haec caelum meruit, fides haec claues regni 2 caelestis accepit. intellege quae te maneant. introire clauis huius ianuam non poteris, qui fidem clauis istius denegasti. et portae, inquit, inferi non praeualebunt aduersum te. portae inferi fides est haereticorum, immo perfidia. quantum enim a caelo inferna distant, tantum ab eo qui Christum deum confessus fuerit is qui negat. quae ligaueris, inquit, in terris, ligata erunt in caelis: et quaecumque solueris super terram, erunt soluta et in caelis. perfecta 3

16] Matth. 16, 18. 20] l. c. 19. 24] l. c. 18. 27] l. c. 19.

1 symon *M* 6 sanctus *om. M* spiritus sanctus *pv* 11 reuelauerunt ista et inspirauerunt *Mr* 14 doctusis *N* 15 quod *M* 16 quia *om. M* 19 fidem *Nar* 20 tenet *ar* dominus *om. M* 22 intellegere *M* 24 inferni *Mr* 25 inferi *p:* inferni *NMr* 26 enim *om. M* inferni *M* 27 his *M* 29 super terram] in terris *M* et *om. M*

apostoli fides potestatem quodammodo diuinitatis accepit, ut quae ligasset uel soluisset in terris, ligata essent in caelestibus uel soluta. tu ergo, qui contra fidem apostoli uenis, cum ligatum te iam in terris uideas, superest ut ligatum te quoque in caelis esse cognoscas. sed longum est ire per singula, quae prolixissimam et copiosissimam dissertionem numero sui faciunt, etiamsi breuiter strictimque memorentur.

XV. Sed unum addere tamen adhuc tibi apostoli testimonium uolo, ut intellegas his, quae ante passionem domini acta sunt, etiam quae post passionem sunt secuta congruere. inlapsus in conuentu discipulorum suorum clausis ianuis dominus cum ueritatem corporis sui apostolis declarare uoluisset, palpata Thomas apostolus carne illius, pertractato latere exploratisque uulneribus comperta penitus manifestati corporis ueritate quid
2 proclamauit? dominus, inquit, meus et deus meus. numquid dixit hoc quod tu dicis: homo, et non deus, Christus, et non diuinitas? corpus utique domini sui tetigit et deum esse respondit. numquid discretionem aliquam hominis et dei intulit, aut carnem illam theodochon, ut tu ais, id est susceptricem deitatis imaginem nominauit, uel more impietatis tuae eum quem contigit non propter se, sed propter eum quem in se receperat uenerandum esse memorauit? sed subtilitatem hanc discretionis tuae apostolus dei forte non norat et elegantiam iudicii tui ac differentiam non habebat, homo uidelicet rusticus et imperitus, dialecticae artis nescius, philosophicae disputationis ignarus, cui scilicet institutio domini sui abunde sufficiebat et qui nihil omnino sciebat nisi hoc quod domino
3 docente cognouerat. et ideo sermo suus caelestis doctrina erat, fides sua magisterium diuinum erat: disiungere a corpore suo, ut tu facis, dominum non didicerat et diuellere a se ipso deum

15] Ioh. 20, 28.

2 uel *ante* ligata *add.* *Mv* 3 qui *om.* *Np* 4 te *ante* quoque *om.* *Mpv* 7 strictumque *N* restrictimque *M* 10 ea etiam *Mv* 11 conuentum *Mv* clauis *N*[1] 13 tractato *Mv* 14 poenitus *N* 19 carne *N* theotocon *Np* theotochon *M* 22 suptilitatem *N* 23 non norat] ignorabat *M* 25 philosophie *M* philosophiae *p*[1] 29 fide *M* erat *om.* *M* ut tu facis a corpore suo *Mv* 30 ipsum *M*

penitus nesciebat, sanctus, sincerus, pius, innocentiam peritam, fidem inlaesam, scientiam incorruptam habens, sensum cum astutia simplicem, cum perfecta simplicitate sapientiam totius mali expertem, totius corruptionis ignaram, totius haereticae peruersitatis inmunem, et qui formam diuini magisterii in se exprimens hoc totum quod didicerat et tenebat. itaque ille ut tu forsitan putas rusticus et imperitus breui te nunc responsione concludit, paucis sermonibus suis conterit. quid ergo apostolus Thomas tetigit, cum ad palpandum deum accessisset? Christum utique absque dubio. quid autem exclamauit? do- 4
minus, inquit, meus et deus meus. i nunc, si potes, et Christum a deo separa: immuta dictum hoc, si uales: da dialecticam disputationem, da prudentiam mundialem et stultam illam uerbosa calliditate sapientiam: uerte omnes tete in facies et contrahe, quidquid siue animis siue arte uales. quodlibet dicas, quodlibet facias, exire hinc nusquam uales, nisi hoc quod apostolus tetigit deum esse fatearis. et quidem, si quo modo possis, immutare forsan historiae euangelicae praedicationem uelis, ut nec corpus domini Thomas apostolus contigisse nec Christum dominum deum dixisse legeretur. sed inmutari quod in euangelio dei scriptum est nequaquam potest. caelum 5
enim et terra transibunt, uerba uero dei non praeteribunt. ecce enim etiam nunc tibi ille qui tunc testatus est Thomas apostolus clamat: deus est Iesus quem tetigi, deus est cuius membra palpaui: non ego incorporalia tenui nec intractabilia temptaui, non spiritum manu contigi, ut de eo tantum credar dixisse: deus est. spiritus enim iuxta domini mei dictum carnem et ossa non habet. ego corpus domini

21] Matth. 24, 35. 27] Luc. 24, 39.

1 paenitus *N* cincerus *M* innocentem periciam *M* innocentiam. peritiam *r* 4 inexpertem *M* ignarum *N*[2]*Mr* 5 inmune *M*[1] in munere *M*[2] 6 tantum *Npr* 8 conteret *a* 9 accesserit *M* 11 i *addidi: cf. VII, 5, 4. 23, 3* 12 et muta *Mr* 14 uerbosam *NM* caliditate *N* calliditatem *M* tete] tege *M* facie *N*[1] 15 quiquid *N* quicquid *p* ualeas *Mr* 15 *et* 16 quidlibet *Mr* 16 numquam *M* 18 mutare *p* istorie *M* 19 ne corpus *M* 20 imutari *M* 23 nunc testatus *Mr* 25 menbra *p* 26 manum *N* 28 dictam *N*

mei tetigi, ego carnem et ossa palpaui, ego digitos meos in locum uulnerum misi et de Christo domino meo quem palpa-
6 ueram proclamaui: dominus meus et deus meus. non enim noui inter Christum et deum facere distantiam, inserere sacrilegas opiniones inter Iesum et deum nolo, diuellere a se ipso deum meum nescio. facesse a me quisquis diuersa sentis, quisquis diuersa loqueris. ego aliud Christum quam deum esse non noui. hoc cum coapostolis meis tenui, hoc ecclesiis tradidi, hoc gentibus praedicaui, hoc etiam tibi clamo: Christus deus est, Christus deus est. aliud mens sana non sentit, aliud fides sana non loquitur, diuelli a se diuinitas non potest. et cum utique quidquid est Christus deus sit, inueniri aliud in deo non potest quam deus.

XVI. Quid ais tu nunc, haeretice? sufficiuntne haec testimonia fidei etiam summae infidelitati, an adhuc aliquid addendum est? et quid uel post prophetas uel post apostolos addi potest, nisi forte, ut Iudaei quondam expostulabant, signum tibi de caelo etiam tu dari postules? sed petenti hoc tibi illud quod responsum tunc illis est necesse est responderi: generatio praua et adultera signum quaerit, et signum
2 non dabitur ei nisi signum Ionae prophetae. et uere sufficere tibi signum hoc uel cum Iudaeis crucifigentibus poterat, ut dominum deum nostrum etiam hac re sola edoctus crederes, qua etiam illi qui persecuti fuerant crediderunt. sed tamen, quia caelestis signi fecimus mentionem, ostendam tibi de caelo signum equidem tale, cui nec daemones umquam contradixerunt, dum ipsa ueritatis necessitate cogente, licet Iesum corporeum esse cernerent, deum tamen, quod erat, esse clamabant. quid ergo ait euangelista de domino Iesu Christo? baptizatus, inquit, confestim ascendit de aqua, et ecce

19] Luc. 11, 29. 30] Matth. 3, 16—17.

2 domino *om. M* conpalpaueram *M* 6 dominum *pr* facesce *M* 7 alium *p* 8 cum eo apostolis *M* 9 Christus *om. M* 12 quicquid *p* in deo aliud *Mr* 14 nunc tu *p* hereticae *N* 19 illi *M* 23 nostrum deum *ar* hanc *N* doctus N^2Mpr 24 quam N^1M persecuti sunt *M* 26 et quidem *Mc* 27 cogente *om. M* 30 statim *M*

aperti sunt ei caeli, et uidit spiritum descendentem sicut columbam et uenientem super se. et ecce uox de caelis dicens: hic est filius meus dilectus, in quo mihi conplacui. quid ad haec nunc, haeretice, ais? dictum 3
displicet an persona dicentis? nec interpretatione certe indiget intellegentia allocutionis nec commendatione uerborum dignitas alloquentis: deus pater est qui dixit, euidens est quod dictum est. numquid aut tam inpudentem aut tam sacrilegam uocem proferre poteris, ut dicas de unigenito dei filio nec deo patri esse credendum? hic est ergo inquit filius meus dilectus, in quo mihi conplacui. sed temptabis forsitan dicere, ut est dementia, de uerbo hoc, non de Christo dictum fuisse. dic mihi ergo, quis erat qui baptizabatur? uerbum an Christus? caro an spiritus? negare utique non potes Christum fuisse.
homo ergo ille ex homine ac deo natus, spiritu sancto in uir- 4
gine descendente et uirtute altissimi obumbrante conceptus, ac sic hominis et dei filius, ille utique, ut negare non potes, baptizatus est. si ergo ille baptizatus est, ille et nominatus, quia ille utique nominatus qui et baptizatus est. hic est, inquit, filius meus dilectus, in quo mihi conplacui. numquid dici significantius aut expressius quicquam potest? Christus baptizatus est, Christus de aqua ascendit, Christo baptizato caeli aperti sunt, propter Christum columba descendit, super Christum in corporali specie spiritus sanctus adstitit, Christum
pater appellauit. hoc si de Christo dictum negare ausus es, 5
superest ut nec baptizatum Christum fuisse nec spiritum descendisse nec patrem locutum esse contendas. sed urguet tamen et premit te ipsa ueritas, ut, etiamsi confiteri eam nolis, tamen negare non possis. quid enim ait euangelista? baptizatus autem confestim ascendit de aqua. quis baptizatus est? Christus utique. et ecce, inquit, aperti sunt

2 columba N^1 et *post* columbam *om.* *Mp* 3 celo p^1 4 hereticae *N* 5 interpretationẽ *M* 6 commendationẽ *M* 15 ac] a *pa* uirginem *Mc*: *sed cf. VII, 22, 4* descendisset in terris 17 sit *N* 19 et *om.* *Npr* 20 con(com-)placuit *Npa* 21 quidquam *M* 22 conscendit *Np* 24 astitit *Mp* 27 urget *Np* 28 premit te] p̄mittet *M* 29 non uis *M* 30 baptatus *p* qui *N* 31 et *om.* *M*

ei caeli. cui scilicet nisi illi qui baptizatus est? Christo uti-
que. et uidit spiritum dei descendentem sicut colum-
bam et uenientem super se. quis uidit? Christus scilicet.
6 super quem descendit? super Christum utique. et uox facta
est de caelo dicens. de quo? de Christo scilicet. quid enim
sequitur? hic est filius meus dilectus, in quo mihi con-
placui. ut omnia illa propter quem facta essent ostenderentur,
uox secuta est dicens: hic est filius meus dilectus. hoc
est dicere: hic est propter quem cuncta facta sunt haec: hic
est enim filius meus. propter hunc caeli aperti sunt, propter
hunc spiritus meus uenit, propter hunc uox mea facta est:
hic est enim filius meus. dicens ergo hic est filius meus
quem designabat? illum utique quem columba tangebat. quem
ergo columba tetigit? Christum scilicet. ergo Christus filius
7 dei est. impleta est, ut reor, sponsio mea. uides ergo profecto,
haeretice, signum tibi de caelo datum, equidem non unum,
sed multa et singularia. habes enim unum in apertione caeli,
aliud in spiritus descensione, tertium in patris uoce. quae
utique euidentissime omnia Christum deum esse declarant,
quia eum et reseratio caelorum deum indicat et descensio
super eum sancti spiritus deum adprobat et adlocutio patris
deum esse confirmat. neque enim uel caelum nisi domini sui
honore patuisset uel spiritus specie corporali nisi super dei
filium descendisset nec pater filium nisi uere filium declarasset,
praesertim cum his diuinae natiuitatis significationibus, quae
non solum ueritatem piae fidei confirmarent, sed etiam praui-
8 tatem impiae opinionis excluderent. ineffabili enim diuini dicti
magnificentia cum expresse ac significanter dixisset pater hic
est filius meus, addidit etiam illud quod consecutum est
dilectus scilicet et in quo mihi conplacui. utique sicut

1 ei *om. M* 3 et *om. M* 4 et uox ... 5 dicens *om. M* 5 de *ante* Christo *om. M* 8 consecuta *Mpr* 9 haec facta sunt *Mr* 10 est *om. M* pro hunc sp̃s *M* 12 ergo] enim *M* 15 est *post* dei *om. M* uide *M* ergo profecto haeretice *om. M* 16 hereticae *N* et quidem *Mr* 17 sed] sed et *pr* 18 in *ante* spiritus *om.* N^1 20 eum] eum N^1 tum N^2 21 alloquutio *M* 24 nisi uere filium *om. N (non p)* 27 ineffabilis *Np* ineffabilem *M* 28 magnificentiam *M* 29 meus] meus dilectus *N (non p)* 30 et *om. Mr* uti *M*

per prophetiam deum fortem et deum magnum iam praedicauerat, ita hic dicens filius meus dilectus in quo mihi conplacui super proprii filii sui nomen etiam dilecti et complaciti sibi filii nomen adiecit, ut proprietatem diuinae uidelicet naturae nominum significaret adiectio et id ad honorem filii dei peculiariter pertineret, quod nulli omnino homini contigisset. itaque sicut illa propria ac peculiaria in persona do- 9
mini nostri Iesu Christi fuerunt, quod caeli aperti sunt, quod eum deus pater cunctis uidentibus per aduentantem atque astantem columbam quasi manu quodammodo sua tetigit et quasi digito indicante monstrauit dicens hic est filius meus, ita illud quoque proprium ei ac singulare, quod peculiariter dilectus et peculiariter patri conplacitus nominatur, ut peculiarem utique naturae significationem peculiaria additamenta monstrarent et proprietatem unigeniti filii etiam cognominum proprietas confirmaret, quam iam honor signorum praecedentium comprobasset. sed iam libelli istius finis sit. neque enim hoc 10
dictum dei patris aut augeri humanis sermonibus aut exaequari potest. nobis de domino nostro Iesu Christo filio suo satis per se ipse deus pater idoneus testis est, dicens: hic est filius meus. tu si contradicendum his dei patris uocibus putas, illi a te necesse est contradici, qui eum euidentissima declaratione filium suum esse ab omni mundo fecit agnosci.

1] cf. Esai. 9, 6.

1 prophetam *Mr: cf. V, 9, 5*   dm̄m magnum *N*   2 mihi *om. Np*   3 insuper *a*   etiam . . . 4 nomen *om. Npar*   4 scilicet *M*   5 et adiectio et *p*   6 peculiater *M*¹   contegisset *M*¹   7 itaque sicut . . . 8 fuerunt *om. M*   9 adque *M*   12 ei est ac *p*   peculiater *M*¹   13 dilectus et peculiariter *om. M*   16 quamquam iam *M*   17 dictum hoc *Mr*   18 patris dei *M*   exquari *M*   23 omⁿⁱ (ⁿⁱ *add. m. 2*) *N*   agnosci. Explicit de incarnatione xp̄i liber tertius :· Incipit eiusdem liber quartus *N*   Explicit liber tercius. Incipit liber quartus *Mp*

LIBER QUARTUS.

I. Consummatis libellis tribus quasi fidelissimis atque opu-
lentissimis testibus, utpote quorum ueritas non humanis tantum,
sed etiam diuinis testimoniis locupletata est, sufficere quidem
nobis ad causae probationem per diuinam auctoritatem abunde
poterant, cum ipsa per se utique causae suae auctoritas diuina
sufficiat. sed tamen quia plena est his testimoniis sacrorum
uoluminum series, ubi tot testes sunt quot sententiae, immo
ubi ipsa scriptura sacra quasi unum quodammodo diuini oris
est testimonium, accumulanda quaedam adhuc putauimus non
pro necessitate approbationis, sed pro facultate rerum et copia,
ut, quidquid necessarium non esset defensioni, totum proficeret
2 ornatui. ergo quia superioribus libris dominum Iesum Christum
non propheticis tantum atque apostolicis, sed etiam euangelicis
atque angelicis testimoniis, cum in carne atque in terra esset,
deum probauimus, nunc eum qui in carne natus est etiam ante
carnis susceptionem deum semper fuisse monstremus, ut intel-
legas consentientibus et quasi conclamantibus sibi diuinorum
uoluminum testimoniis eundem te post natiuitatem corpoream
et hominem debere credere et deum, quem ante natiuitatem
corpoream tantum deum, et quem post editionem uirginis in
corpore deum, eundem ante partum uirginis uerbum deum.
3 disce ergo primum ab apostolo totius mundi magistro eum qui
est sine exordio, deum, filium dei, in fine mundi, id est in
temporum plenitudine filium hominis factum esse. ait enim:
at ubi uenit plenitudo temporum, misit deus filium
suum, factum ex muliere, factum sub lege. dic mihi
ergo nunc: antequam dominus Iesus Christus ex matre Maria

26] Gal. 4, 4.

2 Consumatis *p* fidelissima *N* 6 poterat *M* utique per se *Mr* suae *om. Np* 7 hic *Np* is *M* 8 quod *N*[1] 9 ipsa *om. N (non p)* 12 quicquid *p* necessarium *om. M* 13 ornatu *M* 16 etiam manente carnis susceptione *M* 17 monstrabimus *M* intelligas *Mp* 18 dñi-corum *M* 19 te *om. Np* in natiuitate corporea *Mr* 21 quem *om. M* 26 temporis *Mr* 28 nunc *om. M* Christus *om. M* matre *om. N (non p)*

nasceretur, habuit deus filium aut non habuit? negare non potes quin habuerit. neque enim umquam aut sine patre filius aut sine filio pater, quia, sicut ex patre filius, ita ex filio pater dicitur.

II. Uides ergo quod dicente apostolo: misit deus filium suum, suum utique, suum, ut ipsius apostoli uerbis utar, suum filium deus misit. neque enim aut alienum aliquem filium misit, quia suum misisse dicitur, aut omnino mittere potuit, si non erat qui mitteretur. misit ergo inquit filium suum factum ex muliere. ergo et quia misit eum, misit qui erat, et quia suum misit, non alienum utique, sed suum misit. ubi ergo 2 illud est nunc tuum calliditatis terrenae argumentum: nemo anteriorem se parit? numquid enim non antiquior Maria dominus? numquid non antiquior filiae hominis dei filius? numquid non antiquior denique homine ipso deus, cum utique nullus hominum non ex deo? uides ergo quod non solum antiquiorem se Maria peperit, non solum, inquam, antiquiorem se, sed auctorem sui, et procreans procreatorem suum facta est parentis parens, quia quam promptum utique fuit deo natiuitatem homini tribuere, tam promptum sibi, quam facile ut hominem nasci faceret, tam facile ut ipse ex homine nasceretur. neque enim circumscripta est in persona sui potestas dei, ut, 3 quod ei in omnibus licet, non liceat in se, et qui utique in natura deitatis ipsius id habet ut omnia possit deus, in sua tantum persona id non habeat ut sit in homine deus. sequestratis ergo ac repudiatis friuolis et caducis terrenarum argumentationum stoliditatibus simplici tantummodo testificationi ac nudae credendum est ueritati et his tantum de deo testibus fides accommodanda, quos deus misit et in quibus ipse de se ut ita dixerim praedicauit. aequum est enim ut de agnitione 4 illius ipsi credamus, cuius scilicet totum est quod de eo noui-

1 qui negare *M* 3 ex filio] hinc autem (*i. e.* incaute) propter filium debuisti dicere non ex filio *margo N* 6 siũ utique *M* suum ut] filium ut *av* uerbi *N* 14 filia* (e *ut uid. eras.*) *N* filię *p* filio *M* filia *v: cf. VII, 6, 6* 15 ipse *M* 19 parientis *N*[1] parens *bis scriptum in M* 22 sua *r* 23 omnibus *Npav*: hominibus *M* 25 habet *Np* deus in homine *Mr*

mus, quia agnosci utique deus ab homine non potuit, nisi agnitionem sui ipse tribuisset. et ideo iustum est ut ei totum credamus de eo quod scimus, cuius est omne quod scimus, quia, si ei non credimus a quo scimus, fit ut omnino nihil sciamus, dum ei non credimus per quem scimus.

III. Itaque quia superiore testimonio patuit, quod deus filium
suum miserit et is filius hominis factus sit qui semper dei
filius fuit, uideamus an idem apostolus alibi simile aliquid
testimonio huic dixerit, ut lucens iam per se ueritas duplicata
testimoniorum luce plus luceat. ait ergo idem apostolus: misit
2 deus filium suum in similitudine carnis peccati. uides
utique apostolum non casu aliquid aut inconsiderata uoce dixisse,
ut id quod semel dixerat praeteriret, quia scilicet nec cadere
in eum casus aut inconsiderantia poterat, in quo plenitudo
diuini consilii et sermonis habitabat. quid ergo ait? misit
deus filium suum in similitudine carnis peccati. idem
iterat, idem inculcat dicens: misit deus filium suum. eximius
utique et admirabilis magister, sciens in hoc totum
penitus catholicae sacramentum fidei contineri, ut natus in
carne dominus et missus esse in hunc mundum dei filius crederetur,
hoc etiam atque etiam clamitat dicens: misit deus
3 filium suum. nec mirum si id ille ad euangelizandum dei
aduentum peculiariter missus sic praedicauit, cum id etiam ante
legem lator legis ipse clamauerit dicens: obsecro, domine,
prouide alium quem mittas, quod in Hebraeorum uoluminibus
multo euidentius legitur: obsecro, domine, mitte
quem missurus es. pius utique propheta et totius in se
generis humani affectum habens eum, qui mittendus a patre
ad redemptionem ac salutem omnium erat, ut quam celerrime
mitteretur, quasi totius a deo patre humanae carnis uocibus

10] Rom. 8, 3. 24] Ex. 4, 13 (LXX).

4 nihil] non *M* 7 misit *et* est *Mr* his *Np* 9 huic testimonio *p* super se *M* 11 similitudinem *Np* 13 praeteriraet *M* qui N^{1} 15 quid] qui *ar* 16 similitudinem *Mp* 16 *et* 17 item *M* 17 itterat *N* 18 ammirabilis *Np* totum] tantum *p* 19 poenitus *N* 23 sic] sit *N* ut missus sit *p* 25 ebreorum *M* 27 misurus *N*

postulabat dicens: obsecro, domine, mitte quem mis-
surus es. misit ergo inquit deus filium suum in simili-
tudine carnis peccati. bene, cum missum eum in carne 4
diceret, peccatum ab eo carnis exclusit. misit enim inquit deus filium suum in similitudine carnis peccati, hoc est, ut in uera carnis susceptione agnosceretur ueritas non fuisse peccati, et quantum ad corpus ueritas intellegeretur, tantum ad peccatum similitudo peccati, quia, cum omnis caro peccatrix sit, ille autem sine peccato carnem habuerit, similitudinem peccatricis carnis in se habuit, dum in carne esset, ueritate autem peccati caruit, quia sine peccato fuit. misit ergo inquit deus filium suum in similitudine carnis peccati.

IIII. Uis scire quam bene hoc apostolus praedicarit? audi quemadmodum hoc in os apostoli quasi ex ipsius dei ore defluxerit, dicente domino: non enim misit deus filium suum in mundum ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum. ecce ipse, ut uides, dominus missum se a deo patre ad salutem humani generis protestatur. quodsi euidentius declarandum putas, quem filium ad saluandos homines deus miserit, quamuis proprius atque unigenitus filius non nisi unus sit et, cum filium suum misisse dicitur, unigenitum utique suum misisse monstretur, audi tamen Dauid prophetam eum, qui ad salutem humanam missus sit, euidentissime de-
signantem. misit, inquit, uerbum suum, et sanauit eos. 2
numquid uertere hoc ad carnem potes, ut dicas ad sanandum humanum genus hominem tantum a deo missum? non potes utique. reclamat enim tibi cum omnibus scripturis sacris

16] Ioh. 3, 17. 25] Ps. 106, 20.

1 domine] d. *M* 2 inquit *om. M* similitudinē *Mp* 3 bene cum ... 5 carnis peccati *om. M* 4 diceret *ex* dixerat *N* 5 similitudinē *Np* 6 ut *om. M* 7 intelligitur *M* 12 deus filium suum *om. M* similitudinē *NMp* 14 hoc *om. M* hoc apostolus hoc *p* praedicauerit *M* 17 in mundo *N*[1] mundum] mundo *N*[1] 19 patre deo *p* 21 unigenitus dei filius *Mv* 23 mississe *N* monstratur *Mp* 28 scripturis sacris omnibus *M*

Dauid propheta dicens: misit uerbum suum, et sanauit eos. uides ergo ad sanandos homines uerbum missum esse, quia, licet per Christum sanitas data sit, uerbum tamen dei in Christo fuit quod per Christum cuncta sanauit: ac sic unito per sacramentum incarnationis Christo et uerbo dei factus est
3 Christus et uerbum dei unus ex re utraque filius dei. quod utique apostolus Iohannes declarare aperte uolens misit, inquit, deus filium suum saluatorem mundi. intellegis quomodo inseparabili conexione deum hominemque coniunxerit. Christus enim, qui ex Maria natus est, saluator absque dubio appellatur secundum illud: quia natus est uobis hodie saluator, qui est Christus dominus. hic autem ipsum quod missum est uerbum dei saluatorem nominat dicens: misit deus filium suum saluatorem mundi.

V. Patet itaque quod per sacramentum uniti cum homine uerbi dei et uerbum, quod ad saluandum missum est, saluator dicitur, et saluator in carne natus per uerbi utique consortium dei filius nuncupatur, ac sic indiscreta utriusque nominis maiestate, quia unitus est cum homine deus, quidquid est homo et deus, totum penitus nuncupatur deus. et ideo idem apostolus bene subdidit dicens: quisque crediderit quoniam Iesus est filius dei, deus in illo manet et caritas dei in eo
2 perfecta est. illum uere praedicat credere, illum plenum diuina asserit caritate, qui Iesum filium dei credit. filium autem dei uerbum dei esse testatur, ac per hoc unum atque idem penitus uult intellegi unigenitum uerbum dei et Iesum Christum filium dei. uis autem plenius scire, quamuis Christus secundum carnem uere ex homine homo natus sit, tamen propter ineffabilem sacramenti unitatem, qua unitus cum deo homo est, nullam penitus inter Christum et uerbum esse distantiam?

7] I Ioh. 4, 14. 11] Luc. 2, 11. 21] I Ioh. 4, 15 et 12.

4 ac si *M* 6 ex utroque *M* 9 connexione *Mp* coniunxit *M* 11 quia] quod *M* 12 qui est *om. Np* 15 petet *N*[1] 18 discreta *Npa: cf. cap. 8 fin.* 19 quicquid *p* 21 quisquis *N*[2]*r* qui *M* 25 uerbum dei *om. M* 26 intelligi *Mp* uerum *M* 27 filium eius dei *p*[1]

audi dominicum euangelium, immo potius audi ipsum de se 3
dicentem deum. haec est, inquit, uita aeterna, ut cognoscant te solum uerum deum et quem misisti Iesum Christum. superius audisti uerbum dei ad sanandos homines missum esse, hic autem audis eum qui missus sit Iesum Christum esse. separa hoc, si potes, cum uideas tantam unitatem Christi et uerbi esse, ut non solum unitum cum Christo uerbum, sed etiam propter unitatem ipsam Christus iam uerbum esse dicatur.

VI. Sed parum hoc elucere forsitan putas, non quia parum luceat, sed quia infidelitas tenebrosa semper ipsa sibi etiam in luce tenebras facit. audi itaque paucis sermonibus omne hoc unitatis dominicae sacramentum apostolum conplectentem. unus, inquit, dominus noster Iesus Christus, per quem omnia. Iesus bone, quanta est auctoritas in uerbis tuis. tua enim sunt quae a tuis per te dicuntur. ecce ut hoc apostoli dictum in paucis quanta conplectitur. unus, inquit, dominus noster Iesus Christus, per quem omnia. numquid ad praedicandum tanti mysterii sacramentum aliqua circuitione uerborum usus est, aut id, quod intellegi a nobis uoluit, longae orationis narratione tractauit? unus, inquit, dominus noster
Iesus Christus, per quem omnia. simplici tantum et breui 2
elocutione arcanum tantae maiestatis edocuit, hac scilicet fiducia, qua sciebat sermonem suum in negotio dei longis argumentationibus non egere et fidem dictis suis diuinitatem dare. sola enim ad dictorum confirmationem rerum sufficit demonstratio, quando probatio in auctoritate dicentis est. unus ergo inquit dominus Iesus Christus, per quem omnia. considera ubi hoc de uerbo patris legeris quod de Christo legis.

2] Ioh. 17, 3. 14] I Cor. 8, 6.

1 euuangelicum *p* 3 uerum *om. Np* missisti *N* 7 ut] et *p*¹ cum *om. M* 11 in ipsa sibi luce etiam tenebras *M* 12 lucet *N*¹ 15 Ihſ *N* Iesu *Mpv* 16 ut *om. pv* 17 in] quam *Mv* 18 noster *om. Mv* 19 misterii *Mp* circumitione *M* 20 intelligi *Mp* longa *M* 23 archanum *Np* archarum *M* ac *N*¹ 24 quia *M* 26 a addictorum *(sic) N*

omnia, inquit euangelium, per ipsum facta sunt, et sine
ipso factum est nihil. apostolus dicit per Christum
3 omnia, euangelium dicit per uerbum omnia. numquid re-
pugnant sibi sermones sacri? non utique, sed unum atque
eundem intellegi uolunt et apostolus Christum, per quem omnia
creata dixit, et euangelista uerbum, per quod omnia facta esse
memorauit. audi, inquam, quid ipse de se dei uerbum deus
pronuntiauerit. nemo, inquit, ascendit in caelum nisi qui
de caelo descendit, filius hominis qui est in caelo, et
iterum: si uideritis, inquit, filium hominis ascendentem
ubi erat prius? filium hominis in caelo fuisse dixit, filium
4 hominis e caelo descendisse memorauit. quid est? quid mus-
sitas? negato hoc, si uales. sed rationem dicti quaeris? non
reddo interim. deus hoc dixit, deus locutus est: mihi uerbum
illius summa ratio est. remoueo argumenta, remoueo disputa-
tiones: sola mihi ad credulitatem sufficit persona dicentis. non
licet mihi de fide dicti ambigere, non licet deliberare. quid
mihi quaerere quomodo uerum sit quod deus dixit, cum dubi-
tare non debeam, quin uerum sit quod deus dixerit? nemo,
inquit, ascendit in caelum nisi qui de caelo descendit,
5 filius hominis qui est in caelo. uerbum utique patris
semper in caelo fuit. et quomodo ille filium hominis semper
in caelo fuisse memorauit? intellege ergo quod eum filium
hominis esse docuit, qui semper dei filius fuit, cum utique
eum, qui filius hominis nuper extitit, in caelo semper fuisse
confirmet. huc accedit maius aliud, quod eundem filium hominis,
id est uerbum dei, quod descendisse de caelo dixit, etiam tunc,
cum in terra loquitur, in caelo esse testatur. nemo enim
inquit ascendit in caelum nisi qui de caelo descendit,

1] Ioh. 1, 3. 8] Ioh. 3, 13. 10] Ioh. 6, 63.

3 numquit *M* 5 intelligi *Mp* uoluit *Mpe* 7 memorauit. Oportuerat itaque quisquis es. O audi *M et edd. ante Cuyckium* quod ipsum *M* uerbum dei *Me* 8 pronunciarit *Mo* 10 inquid *N* 12 descendisse] fuisse *M* quid est quod *M* masitas (u *supra*) *N* mansitas *p* 13 negatu *M* 14 hoc locutus *ae* 15 remouet *bis M* 17 deliberare; *M* 19 deus *om. p* 23 intellige *Mp* 26 eũdem *p* 27 dixit et dum in terra *M*

filius hominis qui est in caelo. quis, quaeso, est qui 6 haec loquitur? Christus utique. ubi autem tunc erat cum loqueretur? in terra scilicet. et quomodo se et de caelo, cum natus est, descendisse, et cum loquitur, in caelo esse testatur, et eundem se filium hominis esse dicit, cum utique et e caelo nisi deus descendere non potuerit, et cum in terra loquitur, in caelo utique nisi per dei infinitatem esse non possit? aduerte ergo tandem et percipe, quod idem est filius hominis qui uerbum dei, quia et filius est hominis, dum ex homine uere nascitur, et uerbum dei, dum idem, qui in terra loquitur, manet semper in caelo. ac sic humanae est natiuitatis, quod filium se hominis uere dicit, diuinae autem infinitatis, quod e caelo penitus non recedit. et ideo bene apostolus instar diui- 7
norum uerborum docens (qui enim, inquit, descendit, ipse est et qui ascendit super omnes caelos, ut impleret omnia) ipsum descendisse dicit quem ascendisse. descendere autem de caelo non potuit nisi uerbum dei, quod utique cum in forma dei esset, exinaniuit semet ipsum formam serui accipiens, in similitudine hominum factus, et habitu inuentus ut homo, humiliauit semet ipsum factus oboediens usque ad mortem, mortem autem crucis. descendit ergo de caelo uerbum dei, ascendit autem filius hominis: ipsum autem ascendisse dicit quem descendisse. ergo uides quod idem est filius hominis qui uerbum dei.

VII. Et ideo secundum diuini uerbi magisterium intrepide iam et incunctanter et filius hominis e caelo descendisse et dominus maiestatis crucifixus esse dicendus est, quia secundum suscepti corporis sacramentum et filius dei factus est filius hominis et in filio hominis crucifixus est dominus maie-

14] Eph. 4, 10. 17] Phil. 2, 6—8.

2 hoc *Mc* 3 de] e *Mc* 5 ut eundem p^1 se *om.* *M* 6 poterit *M* 7 per diuinitatem *Np* posset *M* auerte *p* 9 quia] qui *Np* hominis est *M* 11 semper *om.* *M* ac si *M* 12 filium se] filius *M* quo de *N* 15 qui et *M* 18 semed *M* 19 similitudinem *Mc et Uulgata* 22 de] e *Mc* 24 est] et *Mc* 29 filius *om.* *M* et in filio hominis *om.* *M*

statis. et quid plura? longum est de singulis multa dicere.
dies enim me deficiet, si omnia, quae ad hanc rem afferri
possunt, conquirere aut explicare temptauero. reuoluenda enim
hoc uolenti scriptura omnis ac relegenda est. nam quae sunt
quae non pertineant ad hoc, cum omnia scripta sint propter
2 hoc? breuiter ergo ac strictim nonnulla dici necesse est, ut
dici possint, et enumeranda quaedam magis quam explicanda
ac damnis ut ita dicam damna redimenda, cum propter hoc
utique conueniat aliqua transcurri, ne necesse sit prope cuncta
reticeri. uenit ergo inquit saluator in euangelio filius hominis
saluare quod perierat, et apostolus fidelis, inquit, sermo
et omni acceptione dignus, quoniam Christus Iesus
uenit in hunc mundum peccatores saluos facere, quorum primus ego sum: sed et Iohannes euangelista in pro-
3 pria, inquit, uenit, et sui eum non receperunt. uides
ergo quod alibi scriptura filium hominis, alibi Iesum Christum,
alibi uerbum dei in mundum uenisse praedicat. intellege itaque dissimilitudinem appellationum esse, non rerum, et in diuersa nominum specie unam esse uirtutem. nam licet uenisse in mundum nunc filius hominis, nunc dei nominetur, id est uerbum, unus tamen in utroque nomine designatur.

VIII. Nam cum utique secundum euangelistam is in mundum uenerit, per quem ipse factus est mundus, et is filius hominis factus sit, qui est mundi creator deus, non interest quid in singulis nominetur, qui deus in omnibus intellegitur. non praeiudicat enim diuinitati dignatio aut uoluntas sua, cum hoc utique magis diuinitatem ipsam conprobet, quia, quidquid uoluit, hoc fuit. ergo et quia uoluit in mundum uenit, et quia uoluit homo natus est, et quia uoluit filius hominis appellatus est. omnia enim haec sicut uocabula sunt, ita uirtutes dei. non inminuit in illo dissimilitudo nominis uim

10] Matth. 18, 11. 11] I Tim. 1, 15. 14] Ioh. 1, 11.

2 me *om. p* 3 temtauero *M* 4 uolentis *N* uolentibus *p* 6 ergo astrictim *p* 9 ne *p: om. NMv* 10 reticeri] reddici *M* euangelio uenit filius *M* 12 Iesus Christus *Mv* 19 speciae *N* 22 euangelista *N* 23 is *om. Mv* 24 interest] in̄t *M* 25 qui] quia *p* intelligitur *Mp* 27 quicquid *p*

potestatis. quidquidlibet dictus fuerit, in cunctis unum est. sit licet in specie uocabulorum aliqua diuersitas, non est in uirtute nominum nisi una maiestas.

VIIII. Uerum quia hactenus euangelicis uel maxime atque apostolicis quasi nouis testibus usi sumus, nunc de prophetis ueteres proferamus, admiscentes interdum antiquis noua, ut intellegant omnes scripturam sacram uenturum in carne dominum toto quodammodo suo corpore quasi uno ore clamasse. ait itaque eximius ille et admirabilis tam munere dei diues quam testimonio, cui uni admodum contigit sanctificari antequam nasci, Hieremias propheta, hic est, inquiens, deus noster, non reputabitur alius praeter eum. qui inuenit omnem uiam disciplinae, et dedit eam Iacob puero suo, et Israhel dilecto suo. post haec in terris uisus est, et cum hominibus conuersatus est. hic est
ergo inquit deus noster. uides a propheta deum quasi manu 2
indice ostendi et quasi digito significante monstrari: hic est enim inquit deus noster. dic mihi ergo: quem deum his signis propheta tunc atque indiciis demonstrabat? numquidnam patrem? et quid necesse erat ostendi eum, quem se nosse omnes credebant? non enim Iudaei deum tunc ignorabant, qui sub dei lege uiuebant. sed id agebatur utique, ut
filium dei deum noscerent. et ideo bene propheta eum, qui 3
omnem disciplinam inuenisset, id est legem dedisset, uidendum in terris, id est uenturum in carne dicebat, ut, quia eum qui legem dedisset deum esse Iudaei non dubitarent, eum qui in carne uenturus esset deum esse cognoscerent, cum eum utique, quem legislatorem deum crederent, uidendum inter

10] cf. Hierem. 1, 5. 11] Baruch 3, 36—38.

1 quicquidlibet *p* 2 speciae *N* 4 actenus *N* 5 nobis *Np* 6 uetera proferamur *M* ammiscentes *Np* 8 quali *p* 9 ammirabilis *N* 10 ammodum *N* 11 nassci iheremias *M* ieremias *p* 13 et *om. Np* 14 israel *Mp* 15 inter homines *Mc* est *post* conuersatus *om. M* 18 enim *om. Np* 19 numquitnam *p* 21 omnes nosse *Mpc* deum *om. p* 22 quia *c* 23 dei *om. Np* deum *om. M* eum bene propheta *M*

homines per susceptionem humanae carnis audirent, eodem ipso quoque per prophetam aduentum proprium pollicente: quia ego ipse qui loquebar, ecce adsum. non reputa-
4 bitur ergo inquit scriptura sacra alius praeter eum. pulchre hic propheta praeuidens peruersa dogmata omnem sensum haereticae peruersitatis exclusit dicens: non reputabitur alius praeter eum. hic est enim unus ex deo in deum natus, cuius iussionem uniuersitatis opus secutum est, cuius uoluntas rerum ortus est, cuius imperium mundi fabrica est, qui cuncta dixit, et facta sunt, cuncta mandauit, et creata sunt. hic ergo unus est ad patriarchas loquens, in prophetis manens, ex spiritu conceptus, natus ex uirgine, in mundo uisus, inter homines conuersatus, affigens ligno crucis chirographum peccatorum, triumphans in semet ipso aduersarias nobis inimicasque uirtutes, mortem occidens, resurgendi fidem omnibus tribuens, gloria sui corporis corruptionem humanae carnis interimens.
5 uni ergo haec domino Iesu Christo peculiaria sunt, et ideo non reputabitur alius ad eum, quia unus in hac gloriae ac beatitudinis singularitate deus ex deo natus est. id ergo per propheticam doctrinam tunc agebatur, ut unigenitus a cunctis dei patris filius disceretur, et cum ad filium non reputari deum alterum audirent, unum utique in patre ac filio deum esse cognoscerent. post haec, inquit, in terris uisus est, et cum hominibus conuersatus est. uides quod euidenter hic aduentus domini ac natiuitas designatur. numquid enim pater umquam, qui non nisi filio tantum uisibilis esse legitur, aut in terris uisus aut in carne editus aut inter homines con-
6 uersatus est? non utique. intellegis ergo quod omnia haec de

3] Esai. 52, 6. 13] cf. Col. 2, 14.

2 quoque scriptura sacra per *M* 4 ergo inquit scriptura sacra *om. M* pulcre *p* pulchre hic ... 7 praeter eum *om. M* 6 excludit *p* 8 iussione *Mc* uolūtas *p* 9 est *post* ortus *om. M* 12 uirgine Maria *v* 13 cirographum *M* cyrographum *p* 14 semed *M* 15 morte *v* fide *p* 16 corrumptionem *p* 17 peculiari *N*[1] 18 hoc *N*[1]*p* gloria *M* 19 per *om. Mc* 20 prophetica doctrina *Mc* 21 diceretur *Ma* 22 utique *ex* itaque *N* 24 et cum ... conuersatus est *om. M* 25 ac diuinitatis *M* 26 nisi in filio *M* 27 inter in *N*

filio dei dicta sunt. nam cum et uidendum in terris deum propheta dixerit et alius praeter filium non sit uisus in terris, non de alio hoc absque dubio propheta dixit quam de quo dictum postea res probauit. cum enim uidendum utique deum dixerit, non de alio hoc uere dicere potuit quam qui uere postea uisus fuit. sed de hoc satis hactenus. nunc ad alia transeamus. labor, inquit Esaias propheta, labor Aegypti, et negotiatio Aethiopiae, et Sabaim uiri sublimes ad te transibunt, et tui erunt serui: post te ambulabunt, uincti manicis: et te adorabunt, teque deprecabuntur: quoniam in te est deus, et non est praeter te deus. tu es enim deus noster, et nesciebamus, deus Israhel saluator. quam bene sibi diuina semper scripta conueniunt. 7 superior enim propheta dixit hic est deus noster, iste autem tu es deus noster. in illo utique diuina doctrina, in hoc humana confessio est. alter personam magistri docentis, alter personam populi confitentis explicuit. pone enim nunc docentem cotidie in ecclesia, sicut facit, Hieremiam prophetam ac dicentem de domino Iesu Christo: hic est deus noster: quid aliud utique responderet cuncta ecclesia, sicut facit, quam id quod alius propheta ad dominum Iesum dixit: tu es deus noster, ita ut bene praesenti confessioni etiam praeterita ignorantia possit adiungi dicente populo: tu es deus noster, et nesciebamus. bene enim hi, qui prius daemonicis superstitionibus occupati ignorabant deum, conuersi ad fidem possunt dicere: tu es deus noster, et nesciebamus.

X. Quodsi ex Iudaeorum magis persona probari tibi id ipsum cupis, considera post infelicem illam ignorantiam et impiam

7] Esai. 45. 14—15 (LXX).

1 cum et uidendum N^2M^2: cum euidendum N^1M^1 cum uidendum *p* et cum uidendum *v* 3 de *ante* quo] in *M* 6 fuerit *M* actenus *N* 7 ysaias *p* egipti *Mp* 8 sabahim *M* 9 serui *om. Mv (Vulg.)* 10 manicis pergent et *Mav (Vulg.)* 12 isrł *N* israel *Mp* 14 iste ... 15 noster *om. N* 16 aliter *post* est *p*[1] 17 confirmantis *a* 18 quotidie *M* ieremiam *p* iheremia propheta *M* 19 dicente *N* 24 demoniacis *p(v)* suppersticionibus *M* 25 dicere possunt *Mv*

persecutionem conuertentes se ad fidem et agnoscentes dominum
passim populos Iudaeorum, et uide an recte dicere possint: tu
es deus noster, et nesciebamus. sed ego addo aliud, ut
tibi hoc non ex confitentibus tantummodo Iudaeis, sed etiam
negantibus probem. interroga enim eos qui perdurant adhuc
in sacrilegio Iudaeos, an sciant uel credant deum: scire utique
se et credere confitebuntur. at contra interroga an credant
2 filium dei: negabunt profecto et blasphemabunt. uides ergo
quod de eo propheta dixit, quem Iudaei et nescierunt semper
et adhuc nesciunt, non de eo, quem utique et credere se putant
et confiteri. et ideo bene hi, qui ex Iudaeis ad fidem post
ignorantiam ueniunt, dicere possunt: tu es deus noster, et
nesciebamus. recte enim hi, qui post ignorantiam credunt,
nescisse se dicunt, quem adhuc non credentes se nescire contendunt.
palam enim est quod eum nescisse se prius dicunt
post ignorantiam confitentes, quem adhuc nesciunt denegantes.

XI. Labor, inquit, Aegypti, et negotiatio Aethiopiae,
et Sabaim uiri sublimes ad te transibunt. in his diuersarum
nationum uocabulis aduentum crediturarum gentium
significari nemini dubium est. transisse autem ad Christum
gentes negare non uales, utpote quae nomine Christianitatis indepto
non fide tantum ad dominum Iesum Christum, sed etiam
ipso nomine transierunt, quia, cum idem quod sunt uocentur,
factum est, quod erat fidei opus, nominis sacramentum. ad te,
inquit, transibunt et tui erunt et post te ambulabunt
2 uincti manicis. sicut sunt uincula coherctionis, ita sunt uincula
caritatis secundum illud quod ait dominus: attraxi eos in
uinculis caritatis. uere enim magnae sunt haec uincula et in-

17] Esai. 45, 14. 24] l. c. 27] Osee 11, 4.

1 conuertens se *M* deum *Mr* 2 populum *M* ut uideant recte *M* 3 ut *om. M* 4 tantumodo *M* 5 ex negantibus *Mpr* probemus *M* 7 at] ut *N* 9 eo] hoc *M* eo hoc *pr* et *om. M* 11 hii *p, item infra* 13 ignorantia *N* 15 se *om. M* 16 ignorantia *N* 17 egipti *p* aetiopiae *N* 19 aduentus creditur harum *M* 21 indēpto *Mp* 23 quia] quę *M* 25 et *ante* post *om. Mr* 26 manicis pergent *Mr (Uulg.)* coherctionis *scripsi:* cohertionis *N* cohercionis *p* coercionis *M* 27 atraxi *p* 28 uinculas *M* magna *Mpr*

effabilis caritatis, quibus qui alligantur, gaudent catenis suis. uis
scire hoc uerum esse? audi apostolum gaudentem et exultantem
uinculis suis, cum ait: obsecro ergo uos ego uinctus in
domino, et illud: obsecro te, cum sis talis ut Paulus
senex, nunc autem et uinctus Christi Iesu. uide quan-
tum gaudebat uinculorum suorum merito, quorum etiam alios
prouocabat exemplo. non dubium est autem, in quibus unus
est domini amor, unum esse dominicae uinculationis affectum
secundum illud: multitudinis autem credentium erat
cor et anima una. te, inquit, adorabunt teque depreca- 3
buntur, quoniam in te est deus, et non est praeter te
deus. dictum prophetae euidenter apostolus exposuit dicens:
quoniam deus erat in Christo, mundum reconcilians
sibi. in te ergo inquit est deus, et non est praeter te
deus. bene propheta dicens in te est deus non tantum eum
qui praesens esset, sed etiam eum qui esset in praesente
monstrauit, habitantem scilicet ab eo in quo habitaret natu-
rarum significatione, non unitatis abnegatione distinguens.

XII. Tu es, inquit, deus, et nesciebamus, deus Isra-
hel saluator. quamuis multis iam scriptura et euidentibus
signis de quo loqueretur ostenderit, expressit tamen mani-
festissime in saluatoris nomine Christi nomen, quia idem sal-
uator utique qui Christus, dicente angelo: quia natus est
uobis hodie saluator, qui est Christus dominus. Iesum 2
enim Hebraice saluatorem interpretari nemini dubium est, sicut
angelus sanctae Mariae uirgini protestatur dicens: et uocabis

3] Eph. 4, 1. 4] Philem. 9. 9] Act. 4, 32. 10] Esai. 45. 14. 13] II Cor. 5, 19. 14] Esai. 45, 14. 19] l. c. 15. 23] Luc. 2, 11. 26] Matth. 1, 21.

1 cenis *N* in catenis *M* catenis suis *om. p* 2 apostolum Paulum *Mpv* 3 in uinculis *Mp* 5 senes *M* uides *v cf. Inst. VI, 15, 1* 8 amor dei *M* 10 cor unum *pv* 11 est *ante* praeter *om. N* 12 apostolus euidenter *Mpav* 14 est *ante* praeter *om. N*[1] 16 praesenti *pv* 17 naturae significationem *M* 18 non unitatis abnegatione *om. M* 19 isrl *N* israel *Mp* 20 scripturae *Np* 21 ostenderit *M:* ostenderet *Npv* 25 enim *om. M* ebraice *M*

nomen eius Iesum: ipse enim saluum faciet populum
suum a peccatis eorum. ac ne forte eum hoc modo salua-
torem diceres praedicatum quo de aliis dictum est: et susci-
tauit eis dominus saluatorem Othonihel filium Cenez,
et iterum: et suscitauit eis saluatorem Aoth, filium
Gera, adiecit: ipse enim saluum faciet populum suum
3 a peccatis eorum. non est autem humanae opis redimere
populum a captiuitate peccati, quod illi soli utique possibile
est de quo dictum est: ecce agnus dei, ecce qui tollit
peccatum mundi. ceteri enim non suum populum, sed dei,
et non a peccatis, sed ab hostibus saluauerunt.

XIII. Tu es ergo inquit deus noster, et nesciebamus,
deus Israhel saluator. quos magis hoc putas dicere, quibus
hoc magis aestimas conuenire, Iudaeis, anne gentilibus? si
Iudaeis, Iudaei utique Christum non cognouerunt secundum
illud: Israhel autem me non cognouit, et populus
meus me non intellexit, et illud: et mundus per ipsum
factus est, et mundus eum non cognouit: in propria
2 uenit, et sui eum non receperunt. si autem gentibus,
palam est quod Christum gentilitas idolis occupata nesciuit.
quamuis illa nec patrem scierit: sed tamen etiamsi nunc nouit,
non nisi per Christum tamen nouit. uides ergo quod, siue ex
gentibus sit credens populus siue ex Iudaeis, bene pro se
uterque dicit: tu es deus noster, et nesciebamus, deus
Israhel saluator, quia et gentes colentes prius idola igno-
rabant deum, et Iudaei negantes dominum ignorabant filium
dei. ac per hoc bene de Christo tam illi quam isti dicunt:

3] Iud. 3, 9. 5] l. c. 15. 6] Matth. 1, 21. 9] Ioh. 1, 29. 12] Esai. 45, 15. 16] Esai. 1, 3. 17] Ioh. 1, 10—11. 24] Esai. 45, 15.

2 eum] cum *N*[1] tu *N*[2] 4 othonel p 5 eis dš *M* eis dominus *r* 7 est *om. M* opis *pr:* opus *N* opes *M* nature opus *N*[2] 8 soli illi *p* 9 ecce *ante* qui *om. M* 10 peccata *pr* 12 es *om. M* 13 isrł *Np* israel *M* putas hoc *Mr* 14 magis hoc *p* extimas *M* conuenisse *Mr* an gentilibus *Mr: cf. III, 9, 3. 10, 1* 16 israel *Mp* autem *om. M* 17 me *om. pr* 20 gentilitas christum *p* 21 sciret *M* nunc cognouit *p* 22 non nisi . . . nouit *om. M* 25 isrł *N* israel *Mp* ydola *p*

tu es deus noster, et nesciebamus, quia tam illi ne-
sciebant deum qui non credebant, quam illi qui dei filium
denegabant. si ergo Christus credendus est, ut ueritas loquitur, 3
ut diuinitas protestatur, ut Christus denique ipse praedicat, qui
utrumque est, quid interserere te, infelix furor, inter Christum
et deum niteris? quid separare corpus suum a filio dei appetis
et ipsum a se deum diuidere conaris? unita discindis et con-
iuncta discernis. uerbo dei de deo crede: nulla enim re melius
confiteri diuinitatem dei omnino poteris, quam si ipsa eam,
qua ipsa se diuinitas docuit, uoce fatearis. scito etenim iuxta
prophetam, quia dominus ipse est deus, qui inuenit omnem
uiam disciplinae, qui utique et in terris uisus est et inter
homines conuersatus est. ipse lumen fidei mundo intulit, ipse 4
lucem salutis ostendit. deus enim dominus, et inluxit
nobis. hunc ergo crede, hunc dilige, hunc confitere, quia,
quando ei ut scriptum est omne genu flectet, caelestium,
terrestrium et infernorum, et omnis lingua confite-
bitur, quia dominus Iesus Christus in gloria est dei
patris, uelis nolis, negare non poteris, quia dominus Iesus
Christus in gloria est dei patris. haec enim perfectae con-
fessionis perfecta uirtus est, deum ac dominum Iesum Christum
semper in dei patris gloria confiteri.

LIBER QUINTUS.

I. Diximus libro primo haeresin illam Pelagianae haereseos discipulam atque imitatricem id omnibus modis temptasse atque

14] Ps. 117, 27. 16] Phil. 2, 10—11.

2 illi dei filium qui *M* 3 negabant *Mav* ut] et *p*[1] 5 deum et Christum *Mv* 7 discindis] dissecans *M* 8 discernens *M* credere *N*[1]*M*[1] 9 quam ut ea ipsa qua se *M* 10 scitote enim *Nv* scito enim *p: cf. II, 7, 3* 12 et *post* utique *om. Np* 13 est *om. M* in mundum *Mv* 15 huic ergo *Np* huic confitere *Np* hunc confitere hunc dilige *M* 16 quandoque *p* genus *N* flectetur *Mpv* 17 et terrestrium *v* 19 uelis nolis . . . 20 dei patris *om. Np* 20 Christus *om. M* perfecta confessio *M* 22 confiteri. Explicit liber quartus *NMp* Incipit de incarnatione xpi liber ·V· *N* Incipit liber quintus *Mp*

24 heresim *Mp* 25 dispulam *p* immitatricem id omnimodis *M*

pugnasse, ut dei filius, dominus Iesus Christus, natus ex uirgine, homo tantummodo solitarius crederetur, et arrepta postmodum uirtutis uia id eum pie ac religiose uiuendo obtinuisse, ut dignus per hanc uitae sanctimoniam fieret cui se maiestas diuina sociaret, ac sic exclusa ab eo penitus sacrae originis dignitate sola ei tantummodo meritorum relinqueretur electio, id annitentes utique ac laborantes, ut eo quasi in plebem omnium misso et uelut in turbam humani generis aggregato id per bonorum actuum conuersationem mereri omnes homines posse dicerent, quidquid bene uiuendo ille meruisset: pestifera scilicet ac letalis assertio, quae et deo uera derogans et hominibus falsa promittens in utroque nefandi esset damnabilisque mendacii, dum et sacrilegii iniuria deum afficit et homines in spem falsae praesumptionis inducit, peruersissima scilicet atque impiissima assertione mortalitati donans quod non erat, deo
2 tollens quod erat. huius ergo mortiferae ac perniciosae prauitatis haec quae nunc orta est recens haeresis quasi rediuiuos quodammodo suscitans cineres in ueteribus fauillis nouum mouit incendium: solitarium quippe hominem natum esse asserit dominum Iesum Christum. et ideo quid necesse est ut requiramus, an in consequentibus eius peruersitatis sit quae est in capite ipso sceleris unius? superfluum quippe est expectare in posterioribus qualis sit, quae expectandi omnino causas iam in principio non reliquit. quae enim ratio est explorare, an in similitudinem superioris haereseos eadem promittat homini, quae, quod immanissimum scelus est, eadem tollit deo, ita ut paene impium sit, cum uideamus quid praecesserit, requirere quid sequatur? quasi uero aliqua in consequentibus causa afferri possit, qua se probet non esse impium qui negauerit deum.
3 ait ergo, ut saepe iam diximus, noua haeresis, dominum Iesum

2 tantumodo *M* arepta *Np* 3 pie religioseque *Mv* optinuisse *p* 6 tantumodo *M* 7 eo] et *M* 8 uelud *Np* turba *M* 11 et *ante* deo *om. Np* 12 nefandi esset] execrabilis est *M* dampnabilisque *NMp* damnabilis *av* 13 sacrilegi *N* affecit *N* hominem *Mv* in spem *p*: in spe *M*, *om. N* 16 perniciosae ac mortiferae *Mv* 19 esse *om. p* 22 exspectare *p* *fort.* spectare *et* 23 spectandi *scribendum* 25 similitudine *M* homini *om. M* 27 pene *NMp* quid] que *p* 28 aliqua uero *p* 30 dn̄m nr̄m *p*

Christum hominem tantummodo solitarium ex uirgine natum esse, et ideo Mariam Christotocon, non theotocon esse appellandam, quia sit Christi mater, non dei. addit praeterea sacrilegae assertioni quam praua argumenta tam friuola, dicens: nemo anteriorem se parit. quasi uero unigeniti dei natiuitas a prophetis praedicta, a saeculis praenuntiata humanis sit tractanda aut aestimanda rationibus, aut uero ipsa, quisquis es, o haeretice, cui de partu suo calumniaris, uirgo Maria propriis hoc quod actum est egerit consummaritque uirtutibus, ut ei in tanta re ac tanto opere imbecillitas obiciatur humana. si quid itaque in hac re per hominis opus actum est, humanas 4
quaere rationes: si autem totum, quod actum est, dei uirtus est, quid inpossibilitatem spectas humanam, ubi efficientiam uides esse diuinam? sed de hoc tamen plenius postea. nunc quod paulo ante ordiri coepimus exequamur, ut omnes sciant te in Pelagianis cineribus ignes quaerere et nouis sacrilegiorum flatibus fauillas ueteres excitare.

II. Dicis ergo Christum hominem tantummodo solitarium natum esse. hoc utique et illa quam in primo libro euidenter ostendimus Pelagianae impietatis haeresis praedicauit, Christum hominem tantummodo solitarium natum esse. addis praeterea dominum ipsum omnium Iesum Christum theodochon imaginem appellandum, id est non deum, sed susceptorem dei, scilicet ut eum non propter se, quia sit deus, sed quia deum in se suscipiat, honorandum putes. hoc utique etiam illa quam ante dixi haeresis asserebat, Christum non propter se colendum, uidelicet quia deus esset, sed quia bonis ac piis actibus deum in se habere meruisset. ergo uides Pelagianum te uirus uomere, 2
Pelagiano te spiritu sibilare. unde conuenit ut de te non tam

2 maria *N* christothocon *M* 3 addidit *M* 6 a *ante* prophetis *om.* *N*¹ praedicata *M* 7 extimanda *M* 8 o] v *eras. in p* hereticae *N* 9 consumaritque *NMp* 10 obicietur *N*¹ obiceretur *p* 12 quererę *p* 13 quod *M* expectas *M* 15 ordire *M* 16 pelaginis *N*¹ ignis *N*¹ 19 euidenter *om.* *Np* 21 hominem uidelicet tantummodo *M* 22 deum *Np* theotochon *N* theotocon *Mp* imaginem] magis *Np* 23 sumtorem *a* 24 preter *N*¹ quia *ante* sit] quasi *Npa* 25 suscepiat *p*¹ putas *M(?)v*

iudicandum quam iudicatum esse uideatur, quia, cum eiusdem erroris sis, necesse est eiusdem quoque etiam damnationis esse credaris: ut non dicam interim illud, quod imperiali statuae deum comparans in tantam sacrilegii impietatem ac blasphemiam prorupisti, ut recte admodum etiam Pelagium ipsum, qui paene omnes impietate uicerit, hac amentia uicisse uidearis.

III. Ais ergo Christum theodochon imaginem appellandum, id est non propter se eum, quia sit deus, sed quia deum in se susceperit honorandum. hoc modo ergo nihil inter eum et omnes qui fuerunt sanctos homines esse asseris, quia omnes utique sancti homines deum in se habuerunt, siquidem et in patriarchis deum fuisse et in prophetis deum locutum non
2 ignoramus. omnes denique non dico apostolos, martyres, sed omnes quoque sanctos dei et seruos dei habere in se spiritum dei credimus secundum illud: uos enim estis templum dei uiui, sicut dixit deus: quia inhabitabo in eis, et iterum: nescitis quia templum dei estis et spiritus dei habitat in uobis? et per hoc omnes hi theodochi sunt, ac sic hoc modo cunctos admodum Christo similes et deo pares
3 dicis. sed absit haec abominandi erroris impietas, ut facturae suae factor, ut famulis suis dominus, ut terrenae fragilitati deus terrestrium et caelestium conparetur et haec ei ex beneficiis suis iniuria fiat, ut, quia habitatione sua dignatur hominem, idcirco idem quod homo esse dicatur.

IIII. Quin immo hoc inter illum interest et sanctos omnes, quod inter habitaculum et habitatorem, quod utique ut habitetur non habitaculi est, sed habitatoris, in cuius scilicet arbitrio est et aedificatio habitaculi et usus, id est, uel ut, cum uelit, habi-

15] II Cor. 6, 16. 17] I Cor. 3, 16.

1 esse *om. p* 2 dampnationis *NMp* 4 dominum *av* tantam] tam *N* 5 ammodum *N* ipsum *om. M* 6 impietates *M* 7 theotochon *N* theotocon *Mp* 13 martires *Mp* 14 et seruos . . . spiritum dei *om. M* 15 enim *om. Mv* 16 dixi *M* deus dixit *av* quia *om. M* 17 spiritus dei] sp̄s sc̄i *p* 18 thodochi *N*[1] theotochi *N*[2] theodoci *M* 19 ammodum *N* 20 abhominandi *NMp* 22 terestrium *M* cęlestium et terrestrium *p* 23 qui *Nv* dignatus est *p* 25 imo *p* 27 licet *M* 28 edificium *M* cum *om. M*

taculum ipsum facere, uel ut, cum fecerit, dignetur habitare. an experimentum quaeritis, inquit apostolus, eius qui in me loquitur Christi? et alibi: nescitis quia Christus Iesus in uobis est, nisi forte reprobi estis? et iterum: in interiorem, inquit, hominem habitare Christum per fidem in cordibus uestris. uides quid intersit inter doc- 2
trinam apostolicam et blasphemiam tuam. tu in Christo deum uelut in homine habitare dicis: ille Christum ipsum in hominibus habitare testatur, quod profecto, ut tu ais, caro et sanguis facere non possunt, scilicet ut ex hoc ipso, quo eum deum tu esse denegas, deus probetur. nam cum eum, qui in homine habitet, deum non neges, necesse est ut eum, quem in hominibus habitare cognoscis, euidentissime deum esse credamus. omnes ergo siue patriarchae, siue prophetae, siue apostoli, siue martyres, siue denique sancti omnes habuerunt quidem in se deum et omnes filii dei facti sunt et omnes theodochi fuerunt, sed diuersa utique multo dissimilique ratione. omnes enim 3
credentes deum filii dei sunt per adoptionem, unigenitus autem tantum filius per naturam. qui non ex materia aliqua est a patre genitus, quia omnis res et omnis rerum materia per unigenitum dei filium est, non ex nihilo, quia ex patre, non quasi partus, quia nihil in deo uacuum atque mutabile: sed ineffabiliter atque inaestimabiliter deus pater in his, quae ingenita in se erant, unigenitum suum genuit, ac sic ab ingenito summo ac sempiterno patre unigenitus summus et sempiternus est filius, idem habendus in carne qui habetur in spiritu, idem credendus in corpore qui creditur in maiestate, quia nasciturus in carne non diuisionem aliquam aut discissionem sui fecit, ut se ex parte aliqua non nascente pars sui aliqua nasceretur aut aliquid in eo diuinitatis postea superueniret, quod in eo natum

2] II Cor. 13, 3. 3] l. c. 5. 5] Eph. 3, 16—17.

3 christi *p:* christus *NM cf. III, 6 fin., Conl. I, 19, 2* 5 in interiorem *om. Np* 6 quod *M* 10 eum] cum *N*[1] 13 cognoscimus *Mv* 15 martires *p* 16 thodochi *N*[1] theotochi *N*[2] theodoci *Mp* 18 in deum *M* 19 tantus *N*[1], *om. M* 22 partis *M* 23 inextimabiliter *M* 25 ac] et *Mv* 27 quia] qui *M* 28 dicissionem *M* sui fecit *ex* suffecit *N* 30 aliquit *N* superuenerit *M*

4 ex uirgine non fuisset. omnis enim iuxta apostolum, omnis
in Christo plenitudo diuinitatis inhabitat corporaliter,
non quia aliquando habitauerit et aliquando non habitauerit,
nec quia postea fuerit et ante non fuerit. alioquin ad illam
Pelagianae haereseos impietatem deuoluimur, ut dicamus ex
certo tempore habitantem in Christo deum tunc in eum super-
uenisse, quando ille uita et conuersatione id promeruerit, ut
5 in se uirtus diuinitatis habitaret. hominum ergo, hominum
sunt haec, non dei, ut, in quantum humana inbecillitas ualet,
deo se humilient, deo se subdant, dei se habitaculum faciant
et habere hospitem atque habitatorem deum fide et pietate
mereantur, quia, prout quis idoneus muneri dei fuerit, ita eum
diuina gratia muneratur, prout quis dignus putatur deo, ita
dei fruitur aduentu secundum illam domini promissionem: si
quis diligit me, sermonem meum seruabit, et ego et
pater meus ueniemus ad eum et mansionem apud
6 eum faciemus. longe autem alia de Christo res atque ratio
est, in quo omnis plenitudo diuinitatis habitat corpo-
raliter et qui ita diuinitatis plenitudinem in se habet, ut
cunctis de sua plenitudine largiatur, qui inhabitante in se
diuinitatis plenitudine ita ipse in singulis sanctorum habitat,
prout eos dignos suo putarit habitaculo, et ita omnibus de
plenitudine sua tribuit, ut ipse in plenitudine sua ingiter per-
seueret: qui utique, etiam cum in corpore suo in terra esset,
animabus tamen sanctorum omnium inerat, caelos, terras, mare,
omnem denique uniuersitatem infinitate potentiae suae ac maie-
statis implebat et ita totus in se ipso erat, ut eum tamen mundi
uniuersa non caperent, quia, quamlibet magna sint et ineffabilia
quae facta sunt, nulla tamen tam capacia et inmensa sunt,
quae ipsum possint capere factorem.

1] Col. 2, 9. 14] Ioh. 14, 23. 18] Col. 2, 9.

2 habitat *Mv* 4 antea *M* 5 diuoluitur *p* 6 tum *Mv* 7 prome-ruit *M* 10 se *ante* subdant *om. Nv* 11 ut habere *M* 12 muneri *scripsi:* munere *codd. v* 14 domini illam *p* 19 quia ita *M* 29 ca-patia *N* 30 possent *p*[1] capare *N ex corr.*

V. Iste ergo est de quo propheta dicit: quoniam in te
est deus, et non est praeter te deus. tu es enim deus
noster, et nesciebamus, deus Israhel saluator, qui in
terris utique postea uisus est, et cum hominibus con-
uersatus est. de quo etiam Dauid propheta ex persona ipsius
dicit: de uentre matris meae deus meus es tu, ostendens
utique quod numquam homo ille dominicus sine unitate dei
fuerit, in quo in ipso statim uirginis utero plenitudo diuinitatis
habitarit, sicut et alibi idem propheta ueritas, inquit, de
terra orta est et iustitia de caelo prospexit, ut intel-
legeremus scilicet prospiciente de caelis filio dei, id est ad-
ueniente ac descendente iustitia natam esse de carne uirginis non
phantasiam corporis, sed ueritatem. ipse est enim ueritas secun- 2
dum illud ipsius testimonium ueritatis: ego sum ueritas et
uita. ergo quia anterioribus libris ueritatem hanc, id est
dominum Iesum Christum natum ex uirgine deum probauimus,
nunc, ut libello abhinc proximo instituimus, eum, qui ex uir-
gine nasciturus esset, semper deum praenuntiatum esse docea-
mus. ait itaque Esaias propheta: quiescite ab homine,
cuius spiritus in naribus eius: quia in quo reputatus
est ipse? uel, ut uerius atque euidentius in Hebraeo est, quia
excelsus reputatus est ipse. pulchre autem dicens quie-
scite uerbo uim prohibentis inquietudinem persecutionis ex-
pressit. quiescite, inquit, ab homine, cuius spiritus in
naribus eius, quia excelsus reputatus est ipse. num- 3
quid non una eademque sententia et humani corporis sus-
ceptionem et dei locutus est ueritatem? quiescite, inquit,
ab homine, quia excelsus reputatus est ipse. nonne

1] Esai. 45, 14—15. 3] Baruch 3, 38. 6] Ps. 21, 11. 9] Ps. 84, 12. 14] Ioh. 14, 6. 19] Esai. 2, 22.

2 deus praeter te *Np* 3 isrł *N* israel *Mp* 4 est *om. Np* 8 in *ante* ipso *om. M* 9 habitaret *Mv* 10 intelligeremus *Mp* 11 de] e *Mv* 12 iustitiam *v* de *om. M*: e *v* 13 fantasiam *M* per fantasiam *p* enim est *p* 17 libellum *M* ex] de *M* 19 ysaias *p* 21 uel ut . . . 22 est ipse *om. M* 21 haebraeo *N* qua *p* 22 pulcre *Mp* 23 persecutionēs *(sic) N* 25 ipse est *Mv* 28 *post* homine *addunt Mv*: cuius spiritus in naribus eius (in naribus *bis scriptum in M*): *om. Np recte, nam hic de Christo deo, infra de Christo homine disputatur*

tibi, quaeso, palam alloqui persecutores domini uidetur, dicens: quiescite ab homine quem persequimini, quia hic homo deus est, et licet in humilitate humanae carnis appareat, in celsitudine tamen diuinae magnificentiae perseuerat? bene autem dicens propheta quiescite ab homine, cuius spiritus in naribus eius certissima humani corporis significatione hominem demonstrauit, intrepide utique ac fiducialiter, utpote qui tam constanter ueritatem hominis assereret quam dei, quia haec fides uera est et catholica, credere dominum Iesum ita substantiam ueri corporis sicut ueritatem perfectae diuinitatis
4 habuisse. nisi forte in illo aliquid ambigendum putes, quia excelsum pro deo posuit: cum utique hic mos scripturae sacrae sit excelsum pro deo dicere, sicut illud prophetae: dedit uocem suam excelsus, et mota est terra, et: tu solus excelsus super omnem terram, Esaias quoque: quia haec, inquit, dicit excelsus et sublimis, habitans aeternitatem: in quo manifeste intellegendum est, cum illic excelsum sine ulla adiectione dei posuerit, quod etiam hic deum in excelsi nomine nuncuparit. ergo quia euidenter per prophetam sermo diuinus dominum Iesum Christum et hominem et deum praenuntiauit, uideamus an ueteribus testimoniis etiam nunc conueniant et concordent noua.

VI. Quod fuit, inquit, a principio, apostolus Iohannes, quod audiuimus, quod uidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostrae palpauerunt de uerbo uitae: et uita manifestata est, et uidimus, et testamur, et annuntiamus uobis uitam aeternam, quae erat apud patrem, et apparuit nobis. uides quemadmodum uetera recentibus roborentur et antiquam praenuntiationem nouae praedicationis confirmatio consequatur. Esaias dixit:

13] Ps. 45, 7. 14] Ps. 82, 19. 15] Esai. 57, 15. 23] I Ioh. 1, 1—2.

9 Iesum Christum *Mpv: cf. VI, 23, 1. VII, 8, 1* 15 isaias *p* qui *Mpv* 16 inquit *om. Mv* 17 manifestum *N* intelligendum *Mp* 19 propheta *N*[1] 22 concordant *N*[1] 23 inquit apostolus Ioannes, a principio *v: sed cf. quae adnotaui ad Conl. XXIIII, 19, 2* 28 quemammodum *N* 30 ysaias *p*

quiescite ab homine, cuius spiritus in naribus eius,
quia excelsus reputatus est ipse, Iohannes autem quod
fuit, inquit, a principio, quod audiuimus, quod uidimus
oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostrae
palpauerunt. ille persequendum a Iudaeis hominem esse 2
dixit, hic palpatum hominem humanis manibus praedicauit:
ille eundem, quem hominem adnuntiauerat, deum excelsum
esse praedixit, hic eum, quem palpatum ab hominibus esse
docuit, deum in principio semper fuisse memorauit. ergo eui-
dentissimum est quod ambo dominum Iesum Christum et
hominem manifestarunt et deum, quia eundem postea ho-
minem quem semper deum, ac per hoc hominem et deum,
quia hominem ipsum deum. quod fuit ergo inquit a prin-
cipio, quod audiuimus, quod uidimus oculis nostris,
quod perspeximus, et manus nostrae palpauerunt
de uerbo uitae: et uita manifestata est, et uidimus,
et testamur, et adnuntiamus uobis uitam aeternam,
quae erat apud patrem, et apparuit nobis. uides quot 3
indiciis, quot modis, quam uariis, quam multiplicibus di-
lectissimus ille ac deuinctissimus deo apostolus sacramentum
diuinae incarnationis insinuet: iam primum quod eum, qui
in principio semper fuerit, uisum in carne esse testatur:
deinde ne id, quod auditum ac uisum dixerat, parum incre-
dulis uideretur, palpatum quoque, id est tactum atque trac-
tatum tam suis quam ceterorum manibus confirmauit, bene
utique per manifestationem assumptae carnis opinionem Mar-
cionitici ac Manichaei erroris excludens, ne qui phantasiam
ab hominibus uisam crederet, cum palpatam corporis ueritatem
a se apostolus praedicasset. deinde addidit uerbum uitae et 4
uitam manifestam, hoc se uidisse, hoc adnuntiare, hoc pro-
testari, simul scilicet et exsequens officium fidei et ingerens

1] Esai. 2, 22.

7 annunciarat *Mpr* 8 esse *ante* praedixit *om. M* 15 persspeximus *N* 18 *et* 19 quod *N*[1]*p* quot modis quot indiciis *M* 20 deuictissimus (˜ *add. m. 2) N* deuotissimus *a* 26 marchionitici *M* 27 manichei *NMp* qui *N*[1]*p:* quis *N*[2]*Mv cf. I, 6, 2* fantasiam *M* 31 exequens *Mp*

terrorem incredulitati, ut, cum ille utique protestaretur se
praedicare, sibi imputaret periculum suum qui noluisset audire.
annuntiamus, inquit, uobis uitam aeternam, quae erat
apud patrem, et apparuit nobis: hoc, quod apud patrem
semper fuit, hominibus apparuisse, hoc, quod in principio semper
fuit, ab hominibus uisum esse, hoc, quod uerbum uitae sine
5 exordio erat, palpatum humanis manibus esse docuit. uides
quot modis, quam uariis, quam multiplicibus, quam indiuiduis,
quam apertis ita sacramentum unitae cum deo carnis exposuit,
ut nemo alterutrum dicere omnino possit, qui non utrumque
memorarit. quod ipse quoque apostolus alibi euidentissime:
Iesus enim, inquit, Christus heri et hodie, ipse et in
6 saecula. hoc est illud utique quod superiore testimonio dixit:
quod erat a principio, hoc manus nostrae palpauerunt:
non quia palpari per se spiritus posset, sed quia uerbum scilicet caro factum in homine quodammodo, cui unitum fuerat, palpabatur. et ideo idem Iesus heri et hodie, id est idem ante exordium mundi qui in carne, idem in praeterito qui in praesenti, idem quoque etiam in saecula, quia idem per omnia, qui ante omnia, et hoc totum dominus Iesus Christus.

VII. Et quomodo idem ante mundi ortum, qui nuper ortus? scilicet quia idem in homine nuper ortus, qui ante ortum omnium deus. et ideo Christus totum nominatur quod deus, quia tanta est Christi et dei unitas, ut nemo utique iam omnino possit uel Christum dicens non deum in Christi nomine dicere uel deum dicens non Christum in dei nomine nuncupare. ac sic unito sibi penitus per maiestatem sacrae natiuitatis utriusque substantiae sacramento, quidquid erat, scilicet homo et
2 deus, factum est totum deus. unde apostolus Paulus uidens

12] Hebr. 13, 8.

1 errorem *Mp*[1] 3 nobis inquit *Me* 7 erat] fuit uel erat *p* docuit esse *pe* 8 quod *N*[1] 9 unitate *N*[1] 11 memorarit *M*: memoraret *Npe* euidentissime declarauit *p* 13 quo *N*[1] superiori *p* 14 a] in *M* 15 palpari xp̄s per se possit *M* spiritus per se *pe* 16 cui] cum *p* 17 iesus christus *p* 23 nominatus *Np* 27 sic] si *p* 28 quicquid *p*

reuelatis fidei oculis totum in Christo inexplicabilis maiestatis arcanum ita locutus est, inuitans ad referendam deo gratiam agnoscentes beneficia dei populos: gratias, inquit, agentes patri, qui dignos nos fecit in parte sortis sanctorum in lumine, qui eripuit nos de potestate tenebrarum et transtulit in regnum filii dilectionis suae, in quo habemus redemptionem, remissionem peccatorum: qui est imago dei inuisibilis, primogenitus uniuersae creaturae: quia in ipso condita sunt uniuersa in caelis et in terra, uisibilia et inuisibilia, siue throni, siue dominationes, siue potestates: omnia per ipsum et in ipso creata sunt, et ipse est ante omnes, et omnia in ipso constant. et ipse est caput corporis ecclesiae, qui est principium, primogenitus ex mortuis, ut sit in omnibus ipse primatum tenens: quia in ipso conplacuit omnem plenitudinem habitare, et per ipsum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quae in caelis siue quae in terris sunt. numquid et hoc aliqua interpretationis ad- 3
iectione indiget, cum tam copiose et euidenter expressum sit, ut in se non solum rerum fidem, sed etiam expositionis habeat claritatem? gratias enim agere nos patri iubet, magna utique causa agendae gratiae adiecta, quia dignos nos fecerit in portione sanctorum et ereptos de potestate tenebrarum transtulerit in regnum filii dilectionis suae, in quo habemus redemptionem, remissionem peccatorum, qui sit imago dei inuisibilis, primogenitus uniuersae creaturae, quia in ipso ac per ipsum creata sint omnia, quorum utique sicut factor ipse, ita etiam gubernator sit. et quid post haec? ipse est, inquit, caput cor-

3] Col. 1, 12—20.

1 explicabilis *p* 2 archanum *NMp* 3 populus *N*[1] 4 patri *om. M* in parte] portione *Mv* 7 et remissionem *M* redemtionem per sanguinem ipsius, remissionem *v* 12 ipse est ante omnes et omnia *om. M* 17 reconciliari *Np* in ipsum] et in ipso *M* pacificare *M* 20 tam] ita *Mv* 23 causae *N* fecit *Np* in *om. Mv* 24 transtulit *p* 25 habeamus *v* 26 et remissionem *v* 28 sunt *M* ita *om. M* 29 capud *p*

poris ecclesiae, qui est principium, primogenitus ex
4 mortuis. resurrectionem quasi generationem scriptura nominat, quia, sicut generatio uitam creet, ita resurrectio generet ad uitam. unde etiam resurrectio ipsa regeneratio nuncupatur secundum illud domini testimonium: amen dico uobis, quod uos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis et uos super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus Israhel. ergo primogenitum ex mortuis eum dicit, quem superius inuisibilis dei filium atque imaginem praedicauit. quis autem imago inuisibilis dei nisi unigenitus, uerbum dei? et quomodo is resurrexisse ex mortuis dicitur, qui imago ac
5 uerbum dei inuisibilis nominatur? et quid tamen adhuc additur? ut sit, inquit, in omnibus ipse primatum tenens, quia in ipso conplacuit omnem plenitudinem habitare, et per ipsum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quae in caelis siue quae in terra sunt. numquid indiget primatu uniuersorum creator omnium, aut primatu eorum quae a se facta sunt ipse qui fecit? aut numquid dici de uerbo potest, quod in eo, qui sit primogenitus ex mortuis, conplacuerit omnem plenitudinem habitare, qui utique unigenitus filius dei, uerbum dei ante uniuersarum rerum exordia, patrem inuisibilem in se habens ita prius omnem plenitudinem in se habuit, ut esset ipse
6 omnium plenitudo? et quid postremo? omnia, inquit, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quae in caelis sunt siue quae in terris. manifestauit utique apertissime de quo diceret, quem primogenitum ex mortuis nominasset. numquid enim per uerbi aut spiritus sanguinem reconciliata ac pacificata sunt omnia? non utique. neque enim in naturam

3 uita *N*[1] ad uitam *M* creat *pr* generat *pv* 4 generatio *M* 9 isrł *N* israel *Mp* 10 inuisibilis *M*: inuisibilem *Npv* 12 et *om. M* dicetur *M* ac] aut *M* 13 addetur *M* 14 in omnibus *om. Mv* 16 reconciliari *p* omnia et in ipso pacificare *M* 17 caelis sunt siue *M* 18 primatũ *M* 19 primatum *N*[1]*M* principatu *p* 20 quod] ut *M* 21 ex mortuis . . . 22 unigenitus *om. p* 22 dei et uerbum *M* 23 uniuersa *Mpav* 25 omnia nia *N* 27 terra *Mv*

cadere inpassibilem res ulla potuit passionis aut fundi sanguis ualuit nisi hominis aut mori alter quam homo: et tamen idem, qui in sequentibus mortuus dicitur, idem superius imago dei inuisibilis praedicatur. quomodo ergo hoc? scilicet quia id omni modo ab apostolis cautum est, ne aliqua uideretur in Christo esse diuisio et unitus in filio hominis filius dei inciperet per erraticas interpretationes duas habere personas, ac per prauas atque impias opiniones, qui esset scilicet in se unus, duplex fieret in nobis. et ideo pulchre ac mirabiliter ab ipso 7 unigenito filio dei usque ad unitum filio dei filium hominis praedicatio apostolica descendit, ut, sicut ipse rerum ordo, ita etiam doctrinae sermo decurreret, ita cuncta inseparabili conexione et quasi quodam ponte continuans, ut sine ulla penitus diuisione et interuallo eum, quem in principio mundi legeres, in fine temporis inuenires, neque ulla omnino distractione impiae discissionis admissa unum in carne atque in spiritu filium dei crederes, cum ita apostolicum magisterium deum pariter atque hominem per sacramentum corporeae natiuitatis unisset, ut eundem tibi reconciliantem in cruce omnia demonstraret, quem ante exordium mundi imaginem dei inuisibilis praedicasset.

VIII. Quod quidem quamuis apostoli dictum sit, tamen doctrina domini est. idem enim hoc in apostolo ad Christianos, qui consimile illud in euangelio ad Iudaeos per se locutus est dicens: nunc autem quaeritis me interficere hominem, qui ueritatem uobis locutus sum, quam audiui a deo. neque enim ego a me ipso ueni, sed ille me misit, et deum utique se et hominem indicans: hominem in hoc quod hominem esse se praedicat, deum in hoc quod se missum esse

25] Ioh. 8, 40 et 42.

2 aliter *p* 3 idem in superioribus *M* 5 ab *om.* *M* 9 pulcre *p* 10 filium dei filio hominis *M* 12 connexione *M* 13 quondam *N*[1] poenitus *N* 15 fini *N*[1] ullo *p*[1] 16 discessionis *Nv: cf. III, 7, 2. V, 4, 3* ammissa *N*[1] atque alium in *Mv* 18 natiui|tis *p* 22 quamuis *om.* *M* 24 per se locutus] p̄locutus *M* 27 ego *om.* *p* ipso *om.* *M* uenio *M* 28 esse indicans *Mv* hominem in hoc quod *om.* *M* 29 se *ante* praedicat *om.* *M* praedicabat *p* se *post* quod *om.* *M* missum se *v*

2 confirmat. apud eum enim necesse est fuerit a quo uenerat,
et ab eo uenerat a quo se missum esse dicebat. unde etiam
illud fuit quod dicentibus ad se Iudaeis: quinquaginta annos
nondum habes, et Abraham uidisti? conuenientissima
aeternitatis ac maiestatis suae uoce respondit dicens: amen,
amen dico uobis, priusquam Abraham fieret, ego
sum. quaero ergo, cuius dictum hoc uelis esse? Christi utique
absque dubio. et quomodo, qui natus recenti tempore fuerat,
ante Abraham se esse dicebat? per illud scilicet cui unitus
erat penitus uerbum dei, ut intellegerent omnes quanta esset
Christi ac dei unitas, cum, quidquid deus in Christo diceret,
3 totum iam uniti diuinitas uindicaret. bene autem conscius
aeternitatis suae illa in corpore tunc Iudaeis uoce respondit,
qua quondam Moysi locutus fuerat in spiritu. hic enim ait:
priusquam Abraham fieret, ego sum, Moysi autem: ego
sum qui sum. admirabili utique diuinae naturae aeternitatem
sermonis magnificentia praedicauit, quia nihil de deo tam con-
ueniens dici potest quam ut semper esse dicatur, quia esse
nec praeteriti initium nec futuri terminum habet. et ideo
apertissime hoc de aeterni dei natura dicitur quod aeternitati
4 optime coaptatur. quae quidem ipse dominus Iesus Christus,
cum de Abraham diceret, diuersitate sermonis ostendit dicens:
priusquam Abraham fieret, ego sum. de Abraham dixit
priusquam fieret, de se autem ego sum, scilicet quia fieri
temporalitatis est, esse aeternitatis. et ideo illud 'factum'
humanae tribuit breuitati, illud autem 'sum' naturae suae. et
haec omnia Christus utique, qui per sacramentum uniti hominis
ac dei in illo, qui semper fuerat, iam se fuisse dicebat.

3] I. c. 57. 5] I. c. 58. 15] Ex. 3, 14.

1 est semper fuerit *Mp (non a)* 2 se *om.* N^1 4 abraam *p, item infra passim* 5 aetnitatis *M* 6 amen *om. M* 10 intelligerent *Mp* 11 quicquid *p* 12 uniti diuinitas *scripsi:* unitati unitas N^1p uniti unitas N^2a uendicaret *p* iam sibi diuinitatis unitas uendicaret *Mc: cf. I, 2, 5* 13 in uoce *p* 14 quia *p* condam *M* mosi *N* 15 habraham *N* 16 ammirabili *N* 17 qui *M* 19 preteritis *p* 20 hoc apertissime hoc *N* 25 temporalis *N* temporalitatis est fieri *Mc* esse] et esse *M* factum esse *Mc*

VIIII. Quod apostolus quoque cum dilucidare ac manifestare omnibus cuperet, ita locutus est: quoniam Iesus populum de terra Aegypti saluans secundo eos, qui non crediderunt, perdidit. sed et alibi neque temptemus, inquit, Christum, sicut quidam illorum temptauerunt et a serpentibus perierunt. eximius quoque apostolorum Petrus et nunc quid temptatis, inquit, deum, inponere iugum super ceruices discipulorum, quod neque patres nostri neque nos portare potuimus? sed per gratiam domini nostri Iesu Christi credimus saluari quemadmodum et illi. liberatum ab Aegypto dei populum et per ingentes 2
aquarum uias siccis pedibus abductum ac per uastas heremi solitudines conseruatum non nisi a solo deo sine dubio nouimus secundum illud: dominus solus ducebat eos, et non erat cum eis deus alienus. et quomodo apostolus tot et tam euidentibus testimoniis et ab Iesu liberatum ex Aegypto populum Iudaeorum et Christum a Iudaeis tunc in deserto temptatum praedicat dicens: neque temptemus Christum, sicut quidam illorum temptauerunt et a serpentibus perierunt? omnes quoque sanctos, qui uixerunt sub lege ueteris testamenti, beatus apostolus Petrus per gratiam domini nostri Iesu Christi praedicat esse saluatos. exi atque effuge hinc, si 3
potes, tu, quisquis ille es, qui rabido ac blasphemo spiritu furens nihil interesse admodum inter Adam et Christum putas, et qui eum etiam post partum uirginis deum denegas, ostende penitus quemadmodum etiam ante ortum corporis deum non fuisse conuincas. ecce enim apostolus clamitat populum de terra Aegypti ab Iesu esse saluatum, in deserto ab infidelibus Christum esse temptatum, patres quoque nostros, id est patri-

2] Ep. Iudae 5. 4] I Cor. 10, 9. 7] Act. 15, 10—11. 14] Deut. 32, 12. 18] I Cor. 10, 9.

2 hominibus *M* 3 egipti *p* 11 illi] ipsi *M* egipto *p* 12 uastam *M* 13 solitudinem *M* solo absque dubio deo *Mv* 14 deducebat *M* 16 ex] ab *Mv* egipto *p* 17 Christum a] a decem milibus *M* tum *M* temptatum *om. N* 23 ac] atque *M* 24 inter se ammodum *N* 25 denegasse *N* 28 egipti *p* per iesum *M* deserto et ab *p*

archas atque prophetas per gratiam domini nostri Iesu Christi saluatos. negato haec, si potes. nec mirabor si feceris, ut neges quae omnes legimus, qui quae omnes credimus denegasti.
4 intellege ergo tandem quia iam tunc et ex Aegypto populum in deo Christus eduxit et in deo Christus a populo temptatore temptatus est et omnes iustos Christus in deo gratiae suae liberalitate saluauit, quia per sacramenti unitatem ita et deus in Christum et Christus in deum transiit, ut et quidquid deus fecit Christus id perfecisse, et quod postea Christus pertulit deus id pertulisse dicatur. et ideo dicens propheta *non erit in te deus recens nec adorabis deum alienum* hoc sensu et hoc spiritu praedicabat, quo apostolus Christum eductorem ex Aegypto Israheliticae plebis esse dicebat, ut eum utique qui ex uirgine natus est hominem semper per sacramenti unitatem in deo fuisse sentiret. alioquin, nisi ita creditur, aut omnino cum haereticis Christus non deus aut certe contra
5 prophetam recens deus esse creditur. sed absit hoc a catholica dei plebe, ut aut a prophetia dissentire aut cum haereticis sentire uideatur et in maledictum forsitan illud populus benedictionis incurrat, ut spem suam in homine posuisse dicatur. qui enim dominum Iesum Christum solitarium hominem natum asserit, dupliciter maledictioni obnoxius sit necesse est, siue in eum credat siue non credat. si enim credit, *maledictus qui spem suam ponit in homine:* si autem non credit, maledictus utique nihilominus, quia, licet in hominem non crediderit, deum tamen penitus denegarit.

X. Hoc enim illud est quod reuelante sibi domino ille carissimus dei Iohannes praeuidens id de eo ipso locutus est qui

10] Ps. 80, 10. 23] Hierem. 17, 5.

2 negato *p:* nega tu *NMv cf. IIII, 6, 4 adnot.* 3 qui quae] quicq; *M* 4 intellige *Mp* et *om. p* egipto *p* 5 christos (*ante* a) *M* 7 natiuitatem *p* 8 transiuit *M* quicquid *p* 11 sensum *N*¹ hoc sensu haec et hoc *M* 12 quod *NM* 13 egipto *p* israeliticae *Mp* 14 homine *N*¹ 16 contra] iuxta *M* 18 aut a (a *add. m. 2*) prophetia *N et* (prophecia) *p:* aut prophetaci *M* aut a propheta *v* 20 hominẽ *N* 21 dñm nr̃m *pr* 22 dupliciter *p* 23 maledictus est *p* qui spem . . . 24 maledictus *om. M* 24 credat *p*¹ 25 nichil minus *M* homine *M* 26 denegauit *v* 27 clarissimus *N* 28 de deo *p*¹ ipse *M*

in se loquebatur. omnis, inquit, spiritus qui confitetur Iesum in carne uenisse, ex deo est: et omnis, qui soluit Iesum, ex deo non est: et hoc est antichristi, quod audistis quia uenit, et nunc iam in mundo est. o admirabilem dei singularemque pietatem, qui uelut cautissimus ac prouidentissimus medicus uenturos quandoque in ecclesiam suam morbos ante praedixit, et cum praenuntiaret infirmitatem, dedit ex ipsa praenuntiatione medicinam, ut omnes scilicet agnoscentes languorem ingruentem procul iam atque
longe uitare inciperent quae imminere didicissent. et ideo 2
sanctus Iohannes omnis, inquit, qui soluit Iesum, ex deo non est: et hoc est antichristi. agnoscisne eum, haeretice, agnoscis iam de te palam et signanter ista dixisse? nemo enim ita soluit Iesum quam qui non confitetur deum. cum enim in hoc omnis ecclesiae fides et omnis cultus sit, Iesum deum uerum fateri, quis magis uenerationem eius et cultum soluere potuit quam qui totum in eo quod omnes colimus deneganit? caueas ergo, obsecro, caueas ne quis etiam te antichristum dicere queat. conuiciari me aut maledicere putas? non meum est quod loquor. ecce euangelista dicit: omnis, qui soluit
Iesum, ex deo non est: et hoc est antichristi. si non 3
soluis Iesum et deum non negas, antichristum te nullus dicere potest: si autem negas, quid accusas quod antichristum te quisquam esse dicat? tu hoc de te, tu, inquam, dum negas, ipse dixisti. uis scire hoc uerum esse? dic mihi, Iesum cum ex uirgine nasceretur quid uelis, hominem fuisse an deum? si deum tantum, soluis utique Iesum, qui in eo hominem unitum deo fuisse denegas: si autem hominem, soluis utique

1] I Ioh. 4, 2—3.

2 et] t *M* 3 hic est antichristus *Mp* 4 quod] quem *p* 5 ammirabilem *N* 6 ac] aut *M* prudentissimus *v* 7 ecclesia sua *M* 9 langorem *Mp* 12 hic est antichristus *p* hereticae *N* 13 iam *om. N* designanter *Mv* dixisset *N*[1] 15 ecclaesiae *N* 18 anticristum *p* 19 conuitiari *N* conuinciari *M* 20 locor *M* 21 hic est antichristus (anticristus *p*) *Mpv* non *post* si *eras. in N* 22 non *om. N* 23 anticristum *p* quisquam te *M* 24 imquam *N* 27 soluisti *M* in eo] nec *N* 28 deneges *Mv: cf. II, 5, 2 fin.* soluisti *M*

nihilominus, qui solum tantummodo, ut facis, hominem natum
4 esse blasphemes. nisi forte existimas quod non soluas Iesum, qui fuisse eum deum negas, qui solueres utique etiam si natum eum deo hominem non negares. sed exemplis forsan hoc manifestius uelis fieri. accipe de utroque. Manichaeus extra ecclesiam est, quia Iesum deum tantum fuisse asserit, Hebion, quia hominem. uterque enim Iesum negauit ac soluit, alter solum dicendo hominem, alter tantummodo solum deum, quia, licet diuersa dixerint, par tamen est ipsius diuersitatis impietas. nisi quod, si ulla inter malorum magnitudinem potest esse discretio, iniuriosior blasphemia tua est quae solum hominem asserit quam illa quae solum deum, quia, licet utrumque malum sit, contumeliosius tamen est diuina domino quam
5 humana rapuisse. fides ergo haec tantum catholica, haec tantum uera est, dominum Iesum Christum, sicut deum ita et hominem, et sicut hominem ita et deum credere. omnis enim, qui soluit Iesum, ex deo non est. soluere autem hoc est, quod unitum est in Iesu uelle rumpere et quod indiuiduum separare. quid autem in Iesu unitum et indiuiduum? homo utique et deus. ergo ille Iesum soluit, qui haec separarit atque disruperit. [alioquin si non disrumpit ac separat, ergo nec soluit. si autem separat atque disrumpit, ille utique soluit qui separat atque disrumpit.]

XI. Et ideo omni homini in hanc blasphemiam atque insaniam prorumpenti ipse pro se in euangelio dominus Iesus illud quod ad Pharisaeos locutus est clamat ac protestatur: quod deus coniunxit, homo non separet. quod licet illic,

27] Matth. 19, 6.

1 facias *Np* 2 extimes *M* 3 fuisse deum in eo denegas *M* 4 non negares] denegares *Mr* 5 manicheus *Mp* ecclesia *N*[1] 6 qui Iesum *Mr* ebion *M* 12 utrum *M* 15 tanta uera *p* 16 et *ante* hominem *om. N* 18 iesum *NM* 19 iesum *M* 20 haec] ergo (hec) *N* separat atque disrumpit *M* 21 dirruperit *N* disrumperit *p* 23 qui separat atque disrumpit *om. Npr* *uerba* alioquin . . . disrumpit *uncis inclusi* 24 hac blasphemia atque insania *M* 25 pro se *om. M* Iesus] dicit *p*[1] 26 quod phariseis *M* 27 illis *Np* licet hic ubi dictum est a dño *M*

ubi a deo dictum est, ad causam aliam responsum esse uideatur, tamen profunditas dei, quae non magis de carnalibus quam de spiritalibus loquebatur, cum de illo hoc tum magis de hoc uoluit intellegi, quia credentibus tunc Iudaeis id quod tu dicis, hominem tantummodo Iesum sine deo esse, cum de societate coniugii dominus interrogaretur, non de eo tantum, sed etiam de hoc edocuit et de minoribus consultus etiam de altioribus maioribusque respondit dicens: quod deus coniunxit, homo non separet, hoc est: nolite id separare quod in me deus iunxit: non separet humana impietas quod in me uniuit diuina maiestas. uis autem plenius scire hoc ita esse? audi apostolum 2
de his ipsis de quibus tunc saluator docuit disserentem, qui utique, utpote magister a deo missus, ut capere tunc auditorum inbecillitas poterat, ea ipsa quae deus in mysterio praedicarat exposuit. cum enim de carnali coniugio, unde interrogatus in euangelio saluator fuerat, disputaret, replicauit ea ipsa quibus ille usus tunc fuerat legis ueteris testimonia, scilicet ut intellegeretur, quod eandem rem exponeret qui isdem testimoniis uteretur. adiciens praeterea, ne deesse causae aliquid uideretur, etiam carnale coniugium, mulieris quoque ac uiri nomen, quos ad mutuum cohortabatur affectum, ita posuit: uiri, diligite uxores uestras, sicut et Christus dilexit ecclesiam, et iterum: ita et uiri debent diligere uxores suas ut corpora sua. qui uxorem suam diligit, se ipsum diligit. nemo enim umquam carnem suam odio habuit, sed nutrit et fouet eam, sicut et Christus ecclesiam, quia membra sumus corporis eius. uides quemadmodum Christi 3
atque ecclesiae nomina uiri ac mulieris nominibus adiungens

21] Eph. 5, 25. 23] l. c. 28—30.

3 spũalibus *M* tum] totum *M* de *ante* hoc *om. M* 4 intelligi *Mp* quia] qua *N* 7 alterioribus *(sic!) N* ulterioribus *p* 11 magestas *p(M)* 14 ministerio *N* misterio *Mp* 16 saluator] dñs *M* 17 intellig. *M* intelligetur *p* 18 e*andem (x *eras.*) *N* hisdem *p* 21 mutuum] mutu *N*[1] tuum *M* adhortabatur *Mv* effectum *N*[1]*p* 23 ita] ta *in initio uersus M* 25 umquam *om. Np* 26 et *ante* Christus *om. M* 27 menbra *p* 28 mulieres *N*[1]

omnes a carnali audientia ad spiritalem intellegentiam traxit. cum enim omnia ista dixisset, subdidit ea quibus in euangelio dominus usus fuerat testimonia, dicens: propter hoc relinquet homo patrem suum et matrem, et adiungetur ad uxorem suam, et erunt duo in carne una. et quid post haec quasi cum magna clamoris protestatione subiecit? sacramentum, inquit, hoc magnum est. remouit utique de hoc omnino et amputauit carnalem intellectum, ubi sacramentum penitus dixit esse diuinum. et quid tamen post ista subdidit? ego autem dico, inquit, in Christo et in ec-
4 clesia. cum dixisset sacramentum hoc magnum est, non dixit 'haec est expositio sacramenti', sed quid? ego autem dico, in Christo et in ecclesia. hoc est dicere: illud quidem magnum est sacramentum, sed ego dico in Christo et in ecclesia, hoc est, ut, quia capere illud ad praesens forsitan omnes non queunt, uel hoc capiant, quod tamen ab illo non discrepat nec diuersum est, quia utrumque de Christo est. sed quia profundiora illa non capiunt, haec saltim faciliora cognoscant, ut, cum promptiorem intellectum coeperint capere, ad altiorem ualeant peruenire, et planioris nunc rei adipiscentia sit postea profundioris uia.

XII. Quod ergo magnum illud est sacramentum quod sub uiri atque uxoris nomine designatur? apostolum ipsum interrogemus, qui ad docendam eandem rem alibi uerbis rei ipsius usus est dicens: et manifeste magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, praedicatum est gentibus, creditum est in mundo, adsumptum est in gloria. quod ergo magnum illud est sacramentum quod

3] l. c. 31. 7] l. c. 32. 10] l. c. 25] I Tim. 3, 16.

1 omnē carnalem audientiā *M* spūalem *M* intelligenciam *M* 2 subdit *N* 5 ad *om. N* uxor sua *N per rasuram* quidem *N²av* 7 inquid *M* 10 inquid dico *M* 12 haec est] hoc *M* 14 sed et ego *M* 15 qui *M* 16 capiunt *N¹* 18 saltem *p* 19 ut] et *N* cum] eum *M* caeperint *N* 20 altioræm *N* 21 ad profundioris uiam *M* 24 docendum *M* eãdem *p* 29 est *om. N* est illud *v* est ergo magnum illud *p: cf. supra u. 22 et infra pag. 322, 1*

manifestatum est in carne? deus scilicet natus e carne, deus
uisus in corpore, qui utique, sicut palam est manifestatus in
carne, ita palam est adsumptus in gloria. hoc ergo magnum 2
est sacramentum de quo ipse ait: propter hoc relinquet
homo patrem suum et matrem, et adhaerebit uxori
suae, et erunt duo in carne una. qui fuerunt duo in carne
una? deus scilicet atque anima. in una enim ea quae unita
est deo carne hominis deus est atque anima secundum illud
ipsius domini: nemo potest a me tollere animam meam,
sed ego pono eam a me ipso. potestatem habeo
ponendi eam, et potestatem habeo iterum sumendi
eam. tria ergo nunc in hoc uides, deum, carnem et animam: 3
deus est qui loquitur, caro in qua loquitur, anima de qua
loquitur. propterea ergo homo ille de quo propheta dicit:
frater non redimit, redimet homo, qui ut dictum est
ascendit ubi erat prius et de quo legimus: nemo ascendit
in caelum nisi qui de caelo descendit, filius hominis
qui est in caelo, propter hoc, inquam, reliquit patrem suum
et matrem, id est deum ex quo natus est et Hierusalem illam,
quae est mater omnium nostrum, et adhaesit humanae carni
quasi uxori suae. et idcirco de patre expresse dixit relinquet 4
homo patrem suum, de matre autem non dixit 'suam', sed
tantummodo matrem posuit, quia non tam ipsius erat mater
quam uniuersorum credentium, id est omnium nostrum. et
adiunctus est uxori suae, quia, sicut uir et mulier unum corpus
sunt, ita maiestas diuinitatis et caro hominis uniuntur, et facti
sunt duo, id est deus atque anima, in carne una, quia, sicut
caro illa habitatorem habuit in se deum, ita animam quoque

4] Eph. 5, 31. 9] Ioh. 10, 18. 15] Ps. 48, 8. 16] Ioh. 6, 63 et 3, 13.

1 natus est *p* natus est e *M* 2 in] e *N*[1] quia *M* 4 propterea *Mv* 6 qui . . . carne una *om. M* fuerunt ergo duo *v* 8 deo est *M* 9 tollere a me *M* 11 et] atque *p* potestatem habeo *om. Np* 12 et *om. Mv* 15 non redimet *M* non redemit *p* 17 descendit de caelo *N* 18 relinquet *Nv* homo patrem *Mv* 19 iherusalem *M* ierłm *p* 20 nostrorum *M: om. Np* 21 expressit dicens *p* 24 nostrorum *M* 27 atque] et *p* 28 anima *M*

5 in se cohabitantem deo. hoc ergo magnum illud est sacramentum ad quod inquirendum nos admiratio apostoli uocat et adhortatio diuinitatis inuitat, non alienum utique etiam a Christo et ab ecclesia, ut ipse ait: ego autem dico in Christo et in ecclesia, quia et caro ecclesiae caro Christi est et in carne Christi deus est atque anima, ac sic idem in Christo quod in ecclesia, quia sacramentum quod in carne Christi creditur etiam fide in ecclesia continetur.

XIII. Hoc ergo sacramentum, quod et manifestatum est in carne et apparuit in mundo et gentibus praedicatur, multi sanctorum ueterum, sicut praeuidebant in spiritu, ita uidere etiam in carne uoluerunt. amen enim inquit dominus dico uobis, quia multi prophetae et iusti cupierunt uidere quae uos uidetis, et non uiderunt, et audire quae auditis, et non audierunt. et ideo Esaias propheta utinam, inquit, domine, disrumperes caelos et descenderes, sed et Dauid: domine, inclina caelos et descende, Moyses quoque ostende, inquit, mihi te ipsum, ut manifeste
2 uideam te. nemo admodum propius quam Moyses legem capiens ad loquentem de nubibus deum atque ad ipsam admodum praesentiam maiestatis accessit. et quomodo, cum nemo propiora quam ille de deo cerneret, adhuc manifestiora poscebat dicens: ostende mihi te ipsum, ut manifeste uideam te? scilicet quia hoc ille fieri precabatur quod isdem admodum uerbis apostolus factum esse dicebat, id est ut palam dominus manifestaretur in carne, palam appareret in mundo, palam assumeretur in gloria, et omnia oculis tandem carnalibus sancti cernerent quae spiritalibus praeuidebant.

4] Eph. 5, 32. 12] Matth. 13, 17. 15] Esai. 64, 1. 17] Ps. 143, 5. 18] Ex. 33, 13 (LXX).

1 deum *M* est illud *Mv* 2 ad *om. M* ammiratio *N* 5 et *ante* ecclesiae *eras. in N* ẹcclesiae caro *p* 6 si *N*[1] ac sic . . . 8 continetur *om. M* 9 ergo] enim *M* et *om. M* 10 multis *M* 12 dominus *om. N* 14 audietis *p*[1] 15 ysaias *p* 17 caelos tuos *M* 18 ostendit *M* mihi inquit *p* 19 ammodum proprius *N* 20 accipiens *M* cupiens *p*[1] de] e *Mv* aq; *M* ammodum *N* 22 propriora *p* manifestaciora *M* 23 manifeste ut *M fort. recte* 25 ammodum *N* 26 in *ante* mundo *om. Nav* 27 gloriam *M* 28 spūalibus *M*

XIIII. Alioquin si, ut haereticus ait, deus futurus in domino
Iesu Christo erat uelut in statua et in organo, id est ut habi-
taret tantum quasi in homine et loqueretur quasi per hominem,
non ut ipse esset qui habitaret atque ex se et suo corpore
loqueretur deus, iam utique sic et habitarat in sanctis et
locutus fuerat e sanctis, in his quoque ipsis quos supra dixi,
qui aduentum ipsius precabantur, sic erat ac loquebatur. et 2
quid necesse erat ut hoc omnes poscerent quod habebant, si
hoc petebant quod iam acceperant? aut quid uidere oculis cu-
perent quod corde retinebant, praesertim cum plus sit eandem
rem habere quempiam intra se quam uidere extra se? aut si
sic habitaturus erat in Christo deus sicut in sanctis omnibus,
cur magis Christum uidere sancti omnes cuperent quam se
ipsos? et si eandem rem nisuri in domino Iesu erant quam
in se habebant, cur non plus multo arbitrarentur eandem rem
in se habere quam in altero uidere? sed erras, infelix furor, 3
non intellegens, ut apostolus ait, et quae loquaris et de
quibus adfirmes. omnes enim prophetae et sancti portionem
quandam diuini spiritus, prout capere poterant, a deo accepe-
runt, in Christo autem omnis plenitudo diuinitatis habi-
tauit atque habitat corporaliter. et ideo longe de eius
plenitudine omnes sunt, ex cuius plenitudine aliquid accipiunt:
quorum adimpletio Christi munus est, quia uacui utique omnes
erant, nisi ipse esset omnium plenitudo.

XV. Hoc ergo sancti omnes optabant, hoc precabantur, hoc sic uidere oculis desiderabant sicut animo ac mente sapiebant. et ideo Esaias propheta utinam, inquit, disrumperes caelos et descenderes. sed et Abbacuch, idem adnuntians quod ille optans, dum adpropiant, inquit, anni, ostenderis, in aduentu temporum demonstraberis. deus de Thae-

17] I Tim. 1, 7. 20] Col. 2, 9. 27] Esai. 64, 1. 29] Habac. 3, 2—3 (LXX).

1 sicut *M* 4 ipsi *M* et ex suo *Mv* 6 e *om. M* ipsius *p* quos] quo *N* 10 cum] quod *M* 15 quur *N* multo non plus *p* 17 intelligens *Mp* loqueris *M* 18 et omnes sancti *Mv* 23 est *p: om. NMv* 25 obtabant *M* 26 sic] si *M* 27 ysaias *Mp* 28 abacuc *Mp* 29 optat *M* inquid *N* ostenderitis *p*[1] 30 aduentū *M* theman *NM*[2]*p* thaman *M*[1]

man (siue illud: deus ab austro) ueniet. Dauid quoque:
deus manifeste ueniet, et iterum: qui sedes super
Cherubin, appare. alii aduentum eius quem mundo prae-
2 stitit annuntiabant, alii postulabant. nonnulli specie dispari,
sed omnes affectu pari, intellegentes utique aliquatenus quan-
tam rem precarentur, ut deus in deo habitans, in forma dei
ac sinu permanens, semet ipsum exinaniret formam serui ac-
cipiens seque usque ad suscipiendas omnes passionum acerbi-
tates contumeliasque submitteret, subiret poenam pro beneficiis
et, quod intolerabilissimum et indignissimum est, ab his ipsis
mortem exciperet pro quibus ipse moreretur, intellegentes ergo
hoc aliquatenus sancti omnes, aliquatenus, inquam, intellegentes,
quia quantum sit nemo intellegit, consona omnes aduentum
dei uoce et quasi concentu mutuo postulabant, scientes utique
in hoc spem omnium consistere, in hoc salutem omnium con-
tineri, quia nullus soluere uinctos posset nisi immunis a uin-
3 culis, nullus eximere peccatores nisi peccato carens. nemo
enim liberare aliqua re quemquam potest, nisi ea re ipse liber
sit qua a se alius liberatur. et ideo cum in omnes mors per-
transisset, omnes uita indigebant, ut in Adam scilicet morientes
in Christo uiuerent, quia, quamuis multi sancti, multi electi ac
familiares admodum deo fuerint, nulli tamen potuerunt per se
penitus esse salui, nisi fuissent aduentu domini et redemptione
saluati.

2] Ps. 49, 3 et 79, 2.

3 appare] manifestare *M* 5 sed omnes affectu pari *om.* *N* omnes *om.* *v* 6 in forma . . . 7 permanens *om.* *M* 7 acciperet et se usque *Mv* 8 aceruitates N^1 9 summitteret *N* 10 intollerab. *M* dignissimum N^1 est et indignissimum *Mv* ab is *N* a uiris *M* 12 aliquantenus inquam *N* intelligentes *Mp* 13 intelligit *Mp* 14 concentum N^1 16 solueret p^1 possit *Mv* 18 quenquam *M* 19 pertransiset *M* 20 uitã *M* 21 ac . . . 22 fuerint *om.* *M* 22 ammodum *N* fuerunt *v* 23 aduentũ *N* ab aduentu *M* 24 saluati. Explicit de incarnatione xp̃i contra nestorium liber quintus *N* Explicit liber quintus *Mp* Incipit liber sextus *NMp*

LIBER SEXTUS.

I. Legimus in euangelio appositis iubente domino quinque
panibus innumeram dei plebem esse satiatam, et quomodo id
tamen factum sit, nec enarrare sermo nec colligere aestimatio
nec concipere sensus potest. tanta et tam inconprehensibilis
diuinae uis potestatis est, ut, cum habeamus in nobis facti
ipsius conscientiam, inpossibile tamen nobis sit facti scire
rationem. iam primum enim quis conprehendere queat quo-
modo tam exiguus panum numerus non dicam ad esum ac
saturitatem, sed etiam ad diuisionem ipsam appositionemque
suffecerit, cum plura multo milia hominum fuerint quam panes
ipsi, plura paene conuiuia quam de tot panibus fragmenta esse
possunt? nata est ergo ex uerbo domini rerum copia, creuit 2
in actu opus, et cum parum esset quod uidebatur, factum est
inaestimabile quod dabatur. nullus ergo hic coniecturae, nullus
humanae aestimationi est aut rationi locus. solum est quod in
tali re fidelium ac sapientium mentibus scire liceat, ut, quam-
libet magna sint quae a deo fiunt atque inaestimabilia, etiamsi
ea sensu ipso non capiant, impossibilia tamen deo nulla esse
cognoscant. sed de his tamen tam ineffabilibus diuinae uir-
tutis actibus, quod rectissime ineffabilibus sacri ortus miraculis
coaptatur, quia ita res poscit, plenius postea.

II. Interim quia quinque panum fecimus mentionem, non incongrue, ut reor, quinque eos libris quos iam euoluimus conparamus: sicut enim numero pares sunt, sic specie non dissimiles. nam cum illi hordiacii fuerint, et hi, quantum ad ingenium nostrum pertinet, hordiacii dici possunt, quamuis

3 saturatam *Mv* 4 sermone nec aestimatione colligere *M* 5 nec concipere *om. M* 7 inpossibilem N^1 nobis *om. Np* 9 hesum *NM* 11 sufficerit *N* sufficeret *M* multum *M* 12 penae *N* fracmenta *M* 13 possint *M* 15 inextimabile *M* 16 extimationi *M* estimationis p^1 17 sapientum *p* 18 inextimabilia *M* 19 sensum *N* ipso *p:* ipsa *NM* 20 set *p* tam *om. p* 24 eos] hos *M* 25 sicut . . . sic *av:* si . . . si N^1Mp sic . . . sic N^2 speciae *N* 26 illis N^2a ordeacii *Mp* fuerint . . . 27 hordiacii *om. Npa* 27 ordeacii *M*

testimoniis sacris locupletati despicabilibus inuolueris salutiferas opes contegant, etiam in hoc scilicet ab illis non discrepantes, quia, sicut illi, cum essent pauperes specie, facti sunt diuites benedictione, ita hi quoque, cum ingenio nostro uiles sint, sunt tamen sacra admixtione pretiosi, et cum praeferant in se ex sermone nostro hordei uilitatem, habent tamen intrinsecus
2 ex dominicis testimoniis panis uiui saporem. superest ut ad exemplum illorum per diuini muneris gratiam innumeris ex se milibus salutiferos cibos praebeant, et sicut illi corporalem dederunt edentibus fortitudinem, ita hi legentibus spiritalem tribuant salubritatem. potens est autem dominus, cuius etiam hoc donum est sicut illud fuit, ut, qui per cibum illum fecit non deficere in uia saturatos, per hunc quoque faciat non de-
3 uiare saturandos. sed tamen quia illic, ubi paruo quidem esu, sed magno munere innumera plebs dei pasta est, additi quinque illis panibus duo pisces leguntur, par est ut nos quoque, qui offerri per nos omnibus sequentibus deum populis spiritalis prandii cibos cupimus, quinque illis libris quasi quinque panibus duos adhuc libellos quasi duos pisces adiciamus, te orantes, domine, te obsecrantes, ut uidens nisum officii ac uoti nostri des pio conatui opus efficax, et cum nos pro obsequio affectuque nostro numerum illum panum ac piscium libellorum numero exaequare cupiamus, tu uirtutem benedictionis illius in haec transferas, et qui scriptiunculam nostram numero euangelico muneraris, numerum quoque ipsum euangelico fructu expleas tribuasque haec ad sanctum et salubrem cibum cunctis ecclesiae tuae populis, omni aetati et omni sexui.
4 et si qui forte iam letifero illo uirosi anguis spiritu afflati sunt

1 dispicabilibus *M* satiferas *M* 2 contingant *M* 3 speciae *N* 4 hii *p* uilescant *M* 5 ammixtione *Np* 6 ordei *Mp* tamen *om. M* 8 eorum *M* ex se milibus *Np:* ex similibus *M* ex seminibus *v* 10 his *N*[1] hii *p* spiritalem legentibus *Me* spiritalem tribuant legentibus *p* 11 tribuant *om. M* 12 fecerit *p* 13 saturatos] sanctos *M* quoque *om. M* 14 saturandos *p:* saturatos *NMav* 16 ut par *p* 17 spūalis *M* 20 domine] đ. *M* obsecramus *N* ět *N* 21 uoti] uocati *M* despicio *N*[1] 24 transferās *p* 25 euuangelico (*post* ipsum) *N* euangelicū *M* 26 salubre *N*[1] saluberrimum *M* 28 laetifero *N*

corruptoque animarum ac mentium statu pestiferos uenis languentibus morbos trahunt, des cunctis sani sensus uigorem, des plenam fidei sanitatem, ut tribuens per scripta haec nostri operis tui muneris salutarem omnibus curam ad instar penitus sanctificati in euangelio a te cibi, sicut per esum illum corroborasti esurientes, ita per hunc sanari iubeas tabescentes.

III. Igitur quia neganti deum haeretico abunde iam, ut reor, cunctis superioribus scriptis diuinorum testimoniorum auctoritate respondimus, nunc ad fidem Antiocheni symboli uirtutemque ueniamus, in quo cum ipse baptizatus sit ac renatus, suis eum professionibus argui, suis ut ita dicam armis conteri oportet. hic enim ordo est, ut superatus iam testimoniis sacris etiam se ipso ut ita dicam teste superetur. neque enim aliis iam rebus contra eum agi necesse erit, cum palam se et euidenter ipse conuicerit. textus ergo ac fides Antiocheni symboli haec est: 2 credo in unum et solum uerum deum, patrem omnipotentem, creatorem omnium uisibilium et inuisibilium creaturarum: et in dominum nostrum Iesum Christum, filium eius unigenitum et primogenitum totius creaturae, ex eo natum ante omnia saecula et non factum, deum uerum ex deo uero, homousion patri: per quem et saecula conpaginata sunt et omnia facta, qui propter nos uenit et natus est ex Maria uirgine, et crucifixus sub Pontio Pilato et sepultus: et tertia die resurrexit secundum scripturas, et ascendit in caelos, et iterum ueniet iudicare uiuos et mortuos, et reliqua. in symbolo, qui ecclesiarum omnium fidem loquitur, scire opto quid sequi malis, hominum auctoritatem an dei? quamuis ego tecum non censorie aut seuere agam, ut tibi 3

4 tu *p* ad *om. M* 5 hesum *M* 9 finem antioceni simboli *M* 12 hinc *N* his *M* enim . . . iam *om. M* 15 *uerba* textus . . . haec est *in N in noua linea litteris uncialibus rubris scripta sunt* antioceni simboli *M* 16 uerum *om. M* 17 creatorem omnium *om. Np* 18 creaturarum creatorem *Np* 19 eius *om. M* 21 uero *om. M* omousion *p* 23 uirgine maria *p* 24 et *ante* tertia *om. Np* 25 ascendit in caelos *Np:* in cęlũ ascendit *M* in caelos ascendit *v* 27 simbolo *Mp* 28 quod *M* 29 censoriae *N* sedere *M*

eligendae tantum alterius rei copiam tribuam et unum permittens alterum negem: utrumque enim do, utrumque concedo. et quid 'concedo' dicam? ad utrumque te, etiamsi nolis, traho. utrumque enim in symbolo esse si uis, oportet sapias uoluntarius: si non uis, necesse est conpellaris inuitus. symbolus quippe, ut scis, ex collatione nomen accepit. quod enim Graece σύμβολος dicitur, Latine collatio nominatur. collatio autem ideo, quia collata in unum ab apostolis domini totius catholicae legis fide, quidquid per uniuersum diuinorum uoluminum corpus inmensa funditur copia, totum in symbolo colligitur breuitate perfecta, secundum illud apostoli: *uerbum, inquit, consummans et breuians in aequitate, quia uerbum bre-*
4 *uiatum faciet dominus super terram.* hoc est ergo breuiatum uerbum quod fecit dominus, fidem scilicet duplicis testamenti sui in pauca colligens et sensum omnium scripturarum in breuia concludens, sua de suis condens et uim totius legis conpendiosissima breuitate perficiens, consulens scilicet in hoc, ut piissimus pater, uel neglegentiae quorundam filiorum suorum uel imperitiae, ut non laboraret utique quamuis simplex et imperita mens capere, quod possit facile etiam memoria continere.

IIII. Uides ergo in symbolo auctoritatem dei esse: *uerbum enim breuiatum fecit dominus super terram.* sed hominum fortasse quaeris. ne id quidem deest: per homines enim id deus fecit. sicut enim inmensam illam scripturarum sacrarum copiam per patriarchas et prophetas maxime suos condidit, ita symbolum per apostolos suos sacerdotesque constituit, et quidquid illic per suos larga ac redundanti copia dilatauit, idem

11] Rom. 9, 28.

1 tantam *M* et] ut *ac* 2 alterutrum *p*¹ denegem *M* do utrumque] de utroque *M* 3 et quid concedo *om. N* ducam *N*² etsi *M* 4 simbolo *p* uoluntarias *N*¹ 7 sẏbolus *N* symbolus *Mp* ideo autem *p* 8 in unum collata *ac* 9 quicquid *p* 11 secūdum *p* consumans *NMp* 14 dupplicis *p* 16 condens] concludens *M* 17 consulens] concludens *M* 19 laboret *M* 20 memoriaę *N* memorię *p* 21 contineri *Mv* 22 simbolo *M* 23 faciet *Mv* 24 hominū *M* 25 deus id *p* deus *om. a* inmensam] uniuersam *a* sacram *M* 27 simbolum *Mp* quicquid *pa* 28 redundancia *M* rededundanti *p*

hic per suos plenissima breuitate conclusit. nihil ergo in symbolo deest, qui ex scriptis dei per apostolos dei conditus totum in se, quantum ad auctoritatem pertinet, habet quidquid uel hominum est uel dei, quamuis etiam quod per homines factum est dei existimandum sit, quia non tam illorum per quos factum
est quam illius credendum est esse qui fecit. credo ergo inquit 2
symbolus in unum et solum uerum deum, patrem omnipotentem, creatorem omnium uisibilium et inuisibilium creaturarum: et in dominum nostrum Iesum Christum, filium eius unigenitum et primogenitum totius creaturae, ex eo natum ante omnia saecula et non factum, deum uerum ex deo uero, homousion patri, per quem et saecula conpaginata sunt et omnia facta: qui propter nos uenit et natus est ex Maria uirgine, et crucifixus sub Pontio Pilato et sepultus: et tertia die resurrexit secundum scripturas, et in caelos ascendit, et iterum ueniet iudicare uiuos et mortuos, et reliqua.

V. Si Arrianae aut Sabellianae haereseos assertor esses et non tuo ipso symbolo tecum uterer, conuincerem te tamen testimoniorum sacrorum auctoritate, conuincerem legis ipsius uoce, conuincerem denique probata per uniuersum mundum symboli ueritate: dicerem te, etiamsi expers intellegentiae ac sensus esses, oportere tamen sequi saltim consensum generis humani nec plus facere debere paucorum improborum peruersitatem quam ecclesiarum omnium fidem, quae utique a Christo fundata, ab apostolis tradita non aliud existimanda esset quam uox atque auctoritas dei, quae haberet in se utique
et uocem et sensum dei. et quid tandem, si sic apud te agerem, 2
quid diceres? quid responderes? nonne, obsecro, illud: non ita te imbutum, non ita institutum esse: aliud tibi a parentibus, aliud a magistris atque auctoribus tuis traditum: non hoc te

1 simbolo *M* 2 scripturis *M* 3 quicquid *p* 4 propter *N* 6 est *ante* esse *om. M* 7 simbolus *M* 12 omousion *Np* 16 resurrexit a mortuis secundum *M* 19 sabelliana *M*² assertos *N*¹ 20 simbolo *p* 23 expres *N*¹ intellig. *Mp* 24 saltem consensus *p* consensum saltim *M* 25 pluris *v* 29 censum *M* 31 apparentibus *Np* 32 aụctoribus *M*

in conuenticulo illo paterni dogmatis nec in ecclesia uestrae professionis audisse: aliud postremo textum ipsum atque sermonem traditi tibi atque insinuati symboli continere: in eo te baptizatum, in eo renatum esse? hoc te tenere quod accepisses et in eo te uiuere diceres, in quo regeneratum esse didicisses? nonne, quaeso, dicens haec fortissimo te etiam contra ueri-
3 tatem scuto uti arbitrareris? et uere in negotio quamuis improbo non inportuna defensio et quae non absurde etiam causam erroris diceret, si pertinaciam non sociaret errori. nam cum hoc teneres quod a paruo accepisses, plus haberet in te emendatio quod de praesenti errore corrigeret, quam seueritas quod de praeterito uindicaret. nunc autem cum in catholica urbe natus, catholica fide institutus, catholico baptismate regeneratus sis, numquid agere tecum quasi cum Arriano
4 aut Sabelliano possum? qui utinam fuisses. minus dolerem in malis editum quam de bonis lapsum, minus fidem non habitam quam amissam, minus ueterem haereticum quam nouum apostatam. minus enim intulisses cunctae ecclesiae uel labis uel pestilentiae, minus denique esses uel acerbus ad dolorem uel grauis ad exemplum, si popularis potius temptare quam sacerdos ecclesiam posses. ergo, ut supra dixi, si Sabellianae aut Arrianae aut cuiuslibet haereseos discipulus atque assertor esses, tueri utique te parentum exemplo uelles, magistrorum institu-
5 tione, plebis societate, symboli fide. non iniquum a te, haeretice, non iniquum aut graue aliquid postulo: hoc fac in catholica fide editus quod fueras pro peruersitate facturus. tene parentum institutionem, tene ecclesiae fidem, tene symboli ueritatem, tene baptismatis salutem. quod genus in te prodigii, quod genus monstri est? pro te tu non facis quod alii etiam pro errore fecerunt? sed progressi satis in altum sumus et pro cognatae urbis affectu sequentes doloris impetum

4 eo te renatum *Mv* hoc tenere *Mv* 5 dicere *Np* renatum *M* 6 fortissime *M* 7 scuto uti] scutuatum *M* 8 etiam *om. Mv* 9 pertinacium *Np* pertinatiam *M* 11 mendatium *M* 13 catholica urbe natus *om. p* 15 qui] quod *av* dolorem *N*[1] 18 mutilisses *M* uel labis] belli uis *M* uel labes *p* 19 pestilencias *p* 21 possis *N* 23 uelles *p*: uelis *NMv* 24 simboli *M* hereticae *N* 27 simboli *M* 31 effectu *N*[1]

quasi uentum ferentem, dum cupidi cursus sumus, tenorem admodum recti itineris excessimus.

VI. Symbolus ergo, haeretice, cuius superius textum diximus, licet omnium ecclesiarum sit, quia una omnium fides, peculiariter tamen Antiochenae urbis atque ecclesiae est, id est illius in qua tu editus, in qua institutus, in qua renatus es. huius te itaque perduxit symboli fides ad uitae fontem, ad salutis regenerationem, ad eucharistiae gratiam, ad domini communionem — et quid plura? o nimium grauis et luctuosa conquestio — ad ministerii etiam officium, ad presbyterii culmen, ad sacerdotii dignitatem. facile hoc, infelix furor, aut leue esse arbitraris? non uides quid egeris, in quod te barathrum praecipitaueris? perdens symboli fidem totum quod 2
fueras perdidisti: sacramenta enim sacerdotii ac salutis tuae symboli ueritate constabant. negare te tantummodo illum putas? te, te, inquam, ipsum negasti. sed negare te forsan non putas. uideamus symboli textum, ut, si ea dicis quae prius, non arguaris: sin autem multo alia et contraria, non expectes iam ut a me confuteris, cum tu te ipse damnaueris. si enim et aliud nunc asseris quam in symbolo est et aliud quam prius ipse dixisti, quid reliquum est nisi ut nulli praeterquam tibi imputes animaduersionem tuam, cum eandem esse uideas sententiam in te omnium quam tuam? credo ergo inquit 3
symbolus in unum deum, patrem omnipotentem, creatorem omnium uisibilium et inuisibilium creaturarum: et in dominum Iesum Christum, filium eius unigenitum et primogenitum totius creaturae, ex eo natum ante omnia saecula et non factum. iam primum ad haec respondere te conuenit, fatearis hoc de Iesu Christo

1 feruentem *Mv: cf. Uerg. Aen. III, 473. Seneca ad Gallionem 22.* 3 cursu *M* ammodum *N* 3 symbolum *Mpv* haereticae *N* 5 antiocenae *M* 6 editus] eruditus *M* 9 o nimium *nescio quis:* omnium *codd. v* 10 conquaestio (con *suprascr.*) *N* mynisterii *N* presbiterii *Np* 11 sacerdoti *N* 12 baratrum *NM* 13 precitaberis *N* 15 simboli *N* constabat *N*[1] 16 te, te] te *M* forsitan *Mv* 17 simboli *p* 18 si autem male talia *M* 19 expetis *M* te tu *Mv* tu te|te *p* dampnaueris *NMp* 23 ergo *om. Mv* inquid *M* 24 simbolus *M* symbolum *pv* 29 confiteris *M* confitearis *v* de] dñe *ex* dño *M*

dei filio aut neges? si confiteris, sana sunt omnia: sin minus,
quomodo nunc negas quod ipse ante confessus es? elige ergo
quid malis: alterum enim e duobus fieri necesse est, ut eadem
te tua ipsa confessio, si permanet, sola liberet, aut, si negatur,
4 prima condemnet. credo enim dixisti in symbolo in dominum nostrum Iesum Christum filium eius unigenitum et primogenitum totius creaturae. si unigenitus et primogenitus totius creaturae dominus Iesus Christus, ergo tua ipsa confessione indubitanter deus: neque enim alius unigenitus et primogenitus totius creaturae nisi unigenitus dei filius, sicut primogenitus creaturarum, ita et creator omnium deus. et quomodo tu solitarium hominem ex uirgine natum
5 asseris, quem deum ante saecula fuisse confessus es? deinde ex eo, inquit symbolus, id est ex patre natum ante omnia saecula et non factum. hoc symbolus per te locutus est, hoc tu per symbolum, Iesum Christum ante saecula ex deo patre natum et non factum. numquid aliquid de phantasiis his quibus nunc furis symbolus dicit? numquid etiam tu ipse dixisti? ubi hic statua, ubi organum tuum? tuum, inquam: absit enim ut hoc alterius sit quam tuum. ubi illud quod dominum Iesum Christum statuae instar adfirmans non quia deus, sed quia imago dei sit adorandum putas et ex domino maiestatis organum faciens non propter se eum, sed propter eum qui quasi in eo spiret ac resonet honorandum esse blas-
6 phemas? dixisti in symbolo dominum Iesum Christum natum ex deo patre ante omnia saecula et non factum. quod utique non nisi unigenito tantum filio dei conpetit, ut natiuitas illius factura non sit et natus tantummodo, non factus esse dicatur, quia contra rationem rei ipsius atque honorem est, ut factor omnium factura esse credatur et sic ipse auctor coeptorum

1 negas *M* confitearis *p* si minus *M* 4 negatus *N* negaueris *av* 5 condempnet *NMp* dixit *M* simbolo *M* 12 tu *om. Npv* 13 fcla *Np* secula *M* est *M* deinde inquit symbolus (symbolum *par*) ex patre *Npav* 14 simbolus *M* 15 hoc symbolus . . . 26 et non factum *om. M* symbolum *et* locutum *par* 18 symbolum *par* 19 hec *p* tuum tuum *scripsi:* tuum *Npav* 22 sit *om. av* 24 speret *N*[1] blasphemias *p* 25 simbolo *p*

omnium coeperit, sicut ab eo cuncta coeperunt. et ideo natus, non factus dicitur, quia singularis ei est natiuitas, non factura communis: et cum sit deus ex deo natus, totum necesse est habeat diuinitas geniti, quidquid magnitudo generantis.

VII. Sequitur autem in symbolo: deum uerum ex deo
uero, homousion patri, per quem et saecula con-
paginata sunt et omnia facta. et cum hoc totum dixeris,
memento de domino Iesu Christo te cuncta dixisse. hoc enim
in symbolo habes, credere te in dominum Iesum Chri-
stum, filium dei unigenitum et primogenitum totius
creaturae, et post haec atque alia: deum uerum ex deo
uero, homousion patri, per quem et saecula con-
paginata sunt. quomodo ergo idem deus et non deus, idem
deus et idem statua, idem deus et idem organum? non con- 2
cordant sibi haec, o haeretice, in aliquo nec conueniunt, ut
eundem, cum uolueris, dicas deum, cum uolueris, putes esse
figmentum. dixisti in symbolo uerum deum, nunc dicis homi-
nem solitarium. quomodo haec sibi competere et coaptari
queunt, ut idem sit summa uirtus, idem sola infirmitas: idem
summa maiestas, idem sola mortalitas? non conueniunt haec
sibi in uno eodemque domino, ut eundem in cultum et in
contumeliam diuidens ex parte qua uis facias honorem, ex
parte qua uis facias iniuriam. dixisti in symbolo, cum sacra-
mentum uerae salutis acciperes, dominum Iesum Christum
deum uerum ex deo uero, homousion patri, creatorem saecu-
lorum, factorem omnium. ubi es, o dolor, ubi es ille qui 3
tunc fuisti? ubi es illa fides? ubi illa confessio? ad quae por-
tenta nunc, ad quae prodigia recidisti? quae te stultitiae, quae
amentiae perdiderunt? deum totius potentiae ac maiestatis ad

4 quicquid *p* 6 omousion *Np* fcta *N* secula *Mp* 7 et *ante* omnia *om. p* dixeris totum *M* 8 dixisset *N*[1] 9 simbolo *M* 12 omousion *Np* et *om. M* fcta *Np* secula *M* compaginata *Np* 15 hereticae *N* 17 in *om. p* simbolo *M* 18 competere . . . 20 haec sibi *om. M* 19 quaeunt *N* 21 in *post* et *om. p* 22—23 qua uis . . . qua uis *M:* qua uis . . . quã mauis *N* quam uis . . . quam uis *p: cf. supra u. 16 et 10, 6* 23 facias *om. M* sacramenta *M* 25 uerum deum *M* omousion *Np* 27 es *om. Mr* ad quae portenta] in portenta *ar* 28 ad quę *Mp:* atque *Nar* recedisti *N* recessisti *a*

inanimam materiam et figmenta insensibilia transtulisti. profecit uidelicet fides tua tempore, profecit aetate, profecit sacerdotio. deterior senex quam quondam paruulus, nunc ueteranus quam tirunculus, deterior episcopus quam incipiens factus es nec discipulus postquam magister esse coepisti.

VIII. Sed uideamus cetera quae sequuntur. dicens ergo symbolus dominum Iesum Christum deum uerum ex deo uero, homousion patri, per quem saecula compaginata sunt et omnia facta hoc inseparabili statim conexione subiunxit: qui propter nos, inquit, uenit et natus est ex Maria uirgine. ille ergo, qui deus uerus, qui homousios patri, qui creator saeculorum, qui factor omnium, ille, inquam, uenit in mundum et natus est ex Maria uirgine secundum illud scilicet Pauli apostoli: at ubi uenit plenitudo temporum, misit deus filium suum factum ex
2 muliere, factum sub lege. uides quomodo scripturis sacris
symboli sacramenta conueniant: apostolus filium dei missum
a patre praedicat, symbolus uenisse confirmat. hoc enim erat
consequens, ut, quem missum apostolus edocuerat, fides con-
fiteretur nostra uenisse. deinde apostolus ait ex muliere
factum, symbolus autem 'ex Maria procreatum'. aduertis
itaque quod ipsa in symbolo scriptura loquitur, a qua sym-
3 bolus ipse se descendisse testatur. bene autem apostolus factum inquiens ex muliere factum pro nato posuit diuini eloquii consuetudine, quo factus pro nato ponitur secundum illud: pro patribus tuis facti sunt tibi filii, uel illud: priusquam Abraham fieret, ego sum: in quo scilicet euidenter dixisse noscitur 'priusquam Abraham nasceretur, ego

14] Gal. 4, 4. 26] Ps. 44, 17. 27] Ioh. 8, 58.

1 inanem *M* 3 senes *M* condam *M* nunc ueteranus *Np*: nunc paruulus nunc ueteranus *M* nunc peior ueteranus *r* 4 esses *N* 5 nec] nunc *p* 6 secuntur *NMp* 7 dominum] deum *N* 8 omousion *Np* 9 connexione *Mp* 10 subiuncxit *M* 11 qui deus] inquit deus *N* omousios *NMp* 13 est *om. Mv* 15 temporis *M* 17 simboli *M* conueniunt *Mr* 21 adertis *M* 23 se *om. Np* autem *om. M* inquiens apostolus factum *M* 25 qua *r* 27 habraham *N* abraam *p* 28 habraham *N* nasceretur abraam *p*

sum', facti nomine rem natiuitatis ostendens, quia efficientiam
facti habet, quidquid non indiget iam ut fiat. qui propter
nos ergo inquit uenit et natus est ex Maria uirgine.
si homo solitarius ex Maria natus est, cur uenisse dicatur?
neque enim uenit nisi qui habet id ipsum in essentia ut uenire
possit. qui autem nondum id ipsum acceperat ut esset, quo- 4
modo id habere poterat ut ueniret? uides ergo quod ipso ad-
uentus nomine fuisse antea designatur aduenieus, quia ueniendi
facultatem non habuerat, nisi cui ex hoc ipso quod erat sup-
petere poterat ut ueniret. homo autem ante conceptum omnino
non fuit: ergo in se non habuit ut uenire posset. deum ergo
uenisse certum est, cui in utroque praepotenti et esse suppetit
et uenire, qui utique et quia erat uenit, et quia uenire semper
potuit semper fuit.

VIIII. Sed quid de uerbo argumentamur, cum res eluceant,
et in symboli textu indicia rerum quaerimus, cum ipse in eo
sit sermo rerum? repetamus confessionem symboli et tuam
(tua enim quae illius, quia confessionem illius tuam confitendo
fecisti), ut intellegas praeuaricatum te non tantum a symbolo,
sed et a te. credo ergo inquit symbolus in unum solum
uerum deum, patrem omnipotentem, creatorem om-
nium uisibilium et inuisibilium creaturarum: et in
dominum Iesum Christum, filium eius unigenitum et
primogenitum totius creaturae, ex eo natum ante
omnia saecula et non factum, deum uerum ex deo
uero, homousion patri, per quem et saecula conpagi-
nata sunt et omnia facta, qui propter nos uenit et
natus est ex Maria uirgine. propter nos ergo, inquit 2
symbolus, dominus noster Iesus Christus uenit et natus est
ex Maria uirgine, et crucifixus est sub Pontio Pilato

2 quicquid *p* 4 dicitur *r* 5 in se sentenciam *M* 7 id *om. M* uides ergo . . . 10 ut ueniret *om. M* quod] quomodo *ar* ipso] *scripsi:* ipse *Npav* 8 fuisset *et* designatus *p* ante *av* ueniendi *om. ar* 11 posset *N²:* possit *N¹Mpr* 12 utroque re^{pre}potenti *N:* utroque re p̄potenti *p* utraque re p̄potenti *Ma* 15 argumentorum *M* 16 symbolo *p¹* textū *Np* 17 symboli confessionem *M* 20 et *om. N* 25 fc͞la *Np* secula omnia *M* uerum] uero *M* 26 omousion *Np*

et sepultus est, et resurrexit secundum scripturas. confiteri hoc ecclesias non pudet, apostolos praedicare non puduit. tu ipse, tu, inquam, ipse, cuius nunc omnis uox sacrilegium est, qui nihil admodum non negas, haec tamen omnia non negasti, deum utique natum, deum passum, deum resurrexisse. et quid post haec? quo deuolutus es, quid effectus, in quae redactus? quid ais, quid euomis? quod ipse scilicet, ut quidam ait,

non sani esse hominis non sanus iuret Orestes.

3 quid enim dicis? quis est igitur qui a Christotoco natus est filius dei? ut puta si dixerimus: credo in deum uerbum filium dei unigenitum, ex patre natum, homousion patri, qui descendit et sepultus est, non statim auditus ipse accipit plagam? deus mortuus? et iterum fierine, inquis, potest ut, qui ante omnia saecula natus est, secunda uice nascatur, et hoc deus? si fieri omnia haec omnino non potuerunt, quomodo ecclesiarum symbolus facta esse dicit? quomodo etiam tu ipse dixisti? conferamus enim cum his quae ante a te dicta sunt ea quae nunc a te
4 dicuntur. dixisti prius: credo in deum, patrem omnipotentem, et in Iesum Christum filium eius, deum uerum ex deo uero, homousion patri, qui propter nos uenit et natus est ex Maria uirgine, et crucifixus est sub Pontio Pilato et sepultus est. nunc autem quid ais? si dixerimus: credo in deum uerbum filium dei unigenitum, ex patre natum, homousion patri, qui descendit et sepultus est, non statim auditus ipse accipit plagam? acerbitas quidem atque impietas dicti tui

7] Persius III, 117 sq.

1 est *om. Mr* 4 ammodum *N* 6 qui defectus *p* 7 deuomis *M* quid ipse *M* 9 orestes (es *in ras. 6—8 litt.*) *N* horestes *p* 10 quis] quid *p*[1] a *om. p* christoco *Np* christotocon *M* 12 uerum *M* omousion *NMp* 14 deum mortuum *p* 15 ne fieri *Mr* fela *Np* secula *M* 16 si *om. M* 17 quomodo haec *M* 20 omnipotentem *om. Mr* 22 omousion *NMp* 23 est *post* natus *om. Mr* 25 uerum *NMp* 26 ex patre natum *om. M* omousion *NMp* 28 disti *N*[1]

cogere nos ad inmoderatum ac feruidum respondendi impetum potest: sed restringenda paululum pii doloris sunt retinacula.

X. Te ergo, inquam, te ipsum consulo. dic mihi, quaeso, si Iudaeorum quispiam aut paganorum catholicae fidei symbolum neget, num audiendum eum esse existimes? non utique. quid, si id ipsum haereticus aut apostata? multo certe minus, quia intolerabilius est ueritatem cognitam derelinquere quam incognitam denegare. duos igitur in te uidemus, catholicum et apostatam, et prius quidem catholicum, nunc apostatam. quem ergo nobis sequendum putes, ipse constitue: alterum enim praeponere in te non potes, nisi alterum in te ipse damnaueris. dicis ergo damnari a te eum qui prius fueris, damnari 2 a te catholicum symbolum, damnari omnium confessionem, damnari fidem. et quid igitur — o indignum facinus, o intolerabilis dolor — quid facis in ecclesia catholica, catholicorum praeuaricator? cur coetum populi polluis, qui fidem populi denegasti? insuper et consistere in altario et conscendere tribunal et offerre inpudentissimum ac perfidissimum os tuum populo dei ausus es, occupare cathedram, praesumere sacerdotium, profiteri magistrum. ut quid doceas Christianos? 3 Christum non credere, eum ipsum in cuius dei templo sint deum negare. et post haec omnia — o insania, o furor — doctorem te et episcopum putas, cum eum ipsum utique — o infelix caecitas — eum ipsum, inquam, deum deneges, cuius te esse asseras sacerdotem. sed efferimur prae dolore. quid ergo inquit symbolus uel quid tu in symbolo ipse dixisti? dominum utique Iesum Christum, deum uerum ex deo uero, homousion patri, per quem et saecula creata sunt et omnia facta, hunc eundem propter nos uenisse et natum esse ex

3 consolo N^1 5 num] non *M* eum] cum *M* esse *om. p* 8 negare *Mv* et apostatam . . . 9 catholicum *om. M* 10 constituae *N* 11 dampnaueris *NMp et sic deinceps* 13 catholicum a te *Mpv* simbolum *M* confessionum *M* 14 facimus *M* 15 catolicorum M^1 17 in altario et consi *(reliquis recisis) p in marg. m. 2* 18 in tribunali *p* 20 utpote qui *p* 21 ipsum *om. Npa* 25 efferimus N^1 26 ergo inquit *om. M* tu *om. Np* simbolo *M* 27 dominum] deum *Np* uerum *bis p* 28 omousion *NMp* fc̄la *Np* secula *M*

4 Maria uirgine. cum ergo deum natum ex Maria dixeris, quomodo Mariam dei matrem negas? cum deum uenisse dixeris, quomodo deum nunc negas esse qui uenit? dixisti in symbolo: credo in Iesum Christum filium dei, credo in deum uerum ex deo uero, homousion patri, qui propter nos uenit et natus est ex Maria uirgine, et crucifixus sub Pontio Pilato et sepultus est. nunc autem dicis: si dixerimus: credo in deum uerbum filium dei unigenitum, ex patre natum, homousion patri, qui descendit et sepultus est, non statim auditus ipse
5 accipit plagam? uides ergo destruere te penitus atque eradicare omnem catholici symboli, omnem catholici sacramenti fidem. o scelus, o portentum, ut ille ait, in ultimas terras asportandum, quia hoc rectius de te dicitur, ut in illas scilicet solitudines transeas, ubi nullum ualeas inuenire quem perdas. fidem ergo salutis nostrae, sacramentum spei ecclesiasticae tu auditus tui atque aurium plagam putas? et quomodo quondam, cum ad baptismum curreres, sanis haec sacramenta auribus audiebas? quomodo, cum te magistri ecclesiarum docerent, aures tuae non uulneratae sunt? sine ulla tunc certe plaga duplici oris atque aurium fungebaris officio, cum et audita ab illis diceres et ipse te dicentem dictor au-
6 dires. ubi erant tunc haec aurium tuarum uulnera, ubi haec auditus tui plaga? cur non contradixisti et reclamasti? sed uidelicet pro arbitrio ac libidine tua, cum uis, discipulus es ecclesiae, cum uis, hostis: cum uis, catholicus, cum uis, apostata. dignus nimirum auctor, qui, in quamlibet partem te contuleris, ecclesias post te trahas, cuius uoluntas lex uitae nostrae sit, qui mutabilitate tua humanum genus mutes, ut,

13] Cic. in Uerr. act. II, lib. I, 15 (40).

1 uirgine *om.* *Np* 2 neges *N*[1] 5 omousion *NMp* 6 uirge *N*[1] 7 sepeltus *N*[1] 9 omousion *NMp* 11 erradicare *M* 12 catholi sacramenti *N* 14 exportandum *Ciceronis codd.* 16 ergo *om.* *Np* 18 condam *M* babtismum *N* 21 dupplici *p* of|officio *N* offitio *M* 22 aliis *Mv* disceres *N*[2] dicente *M* 23 tunc *om.* *Np* 24 auditas *N*[1] auditui *p* 25 arbitrio tuo ac *M* 28 postrahas *M* 29 ut *scripsi:* et *NMpv*

quia tu esse nolis quod omnes sint, omnes sint quod tu uelis: praeclara uidelicet auctoritas, ut, quia tu quod eras non es, esse mundus desinat quod fuit.

XI. Sed paruulum te forsitan, cum renascereris, fuisse dicis, et ideo nec sapere tunc nec reclamare ualuisse. uerum est: obstitit tibi infantia ne contradiceres, qui mori uir contradicendo potuisses. quid enim, si in illa fidelissima ac deuotissima Christi ecclesia, cum sacerdos symbolum respondenti et acclamanti populo dei traderet, muttire tu in aliquo aut reclamare temptasses? audiendus fortasse fueras, ac non statim ut nouum prodigii ac monstri genus in pestem aliquam exterminiumque mittendus? non quia piissima illa ac religiosissima 2 plebs dei contaminari uel impiissimi cuiusquam sanguine uelit, sed quia in magnis plerumque urbibus feruens dei amore populus, cum exsurgere contra deum suum quempiam uiderit, calorem fidei retinere non nouit. sed esto: infans, si tamen ita est, contradicere ac reclamare symbolo non potueris: cur adultior iam robustiorque tacuisti? creuisti certe et uir factus es et ministerio ecclesiastico insertus. per tot ergo aetates, per 3 tot officii ac dignitatis gradus numquam intellecta a te fides est, quam tamdiu ante docuisti. diaconum certe eius te et presbyterum fuisse nosti: si displicebat tibi salutis regula, cur suscipiebas eius rei honorem cuius non approbabas fidem? sed prouidus uidelicet uir et simplex religiosus ita temperare te inter utrumque uoluisti, ut teneres et sacrilegi perfidiam et catholici dignitatem.

XII. Plaga ergo auditus tui et uulnus aurium tuarum est deus natus et deus passus. et ubi illud est tuum, Paule apostole: nos autem praedicamus Christum crucifixum, Iudaeis quidem scandalum, gentibus autem stulti-

28] I Cor. 1, 23—24.

2 es *om.* *M* 3 non desinat *p* 4 renasceris *N*[1] dices *Np: at cf. II, 6, 1. VI, 15, 2. 20, 1 (quamquam et* dices *defendi potest: cf. Conl. XIIII, 17, 3)* 7 si in illa] similia *p* 8 simbolum *M* 9 traheret *p*[1] mutire *pv* 15 exurgere *Mp* 17 aut *M* 19 es *om. Mv* insertus es *Mv* 20 officii ac] officia *Np* nunquam *M* 21 quam] quia *N* quid *p* eius te] iuste *M* presbiterum *Mp* 22 disciplicebat *p* 25 sacrilegii *Mv* catholicę *M*

tiam, ipsis autem uocatis Iudaeis et Graecis Chri-
stum dei uirtutem et dei sapientiam? quid est sapientia
et uirtus dei? deus utique. Christum autem, qui crucifixus est,
dei uirtutem ac sapientiam praedicat. ergo si absque dubio
sapientia dei Christus, ergo absque dubio Christus deus. nos
ergo inquit praedicamus Christum crucifixum, Iudaeis
2 quidem scandalum, gentibus autem stultitiam. crux
itaque domini, quae stultitia gentibus et Iudaeis scandalum
fuit, tibi utrumque est. neque enim aut stultitia ulla maior
est quam non credere aut maius scandalum quam audire nolle.
uulnerabantur ergo illorum aures ad praedicationem ac pas-
sionem dei, sicut nunc uulnerantur tuae: plagam esse hoc
auditus sui putabant, sicut tu putas: et hinc erat quod ad
nomen dei ac domini Iesu Christi praedicante Christum deum
Paulo apostolo claudebant illi capitis sui aures, sicut tu claudis
3 animi. par in hac parte utriusque uestrum uideri posset im-
pietas, nisi quod hoc maius est crimen tuum, quod illi eum
negabant in quo adhuc passio ostendebat hominem, tu eum
denegas quem etiam resurrectio iam probauit deum. ac per
hoc illi eum persequebantur in terra, tu persequeris et in
caelo. nec solum id, sed hoc utique crudelius et scelestius,
quod illi negabant per ignorantiam, tu post fidem, illi nescientes
dominum, tu confessus deum, illi sub aemulatione legis, tu sub
professione antistitis, illi eum a quo se arbitrabantur alienos,
tu eum cuius sacerdos es. facinus indignum et inauditum!
eum ipsum persequeris insectatione, cuius adhuc uteris dignitate.

XIII. Sed magno uidelicet perfidiae atque impietatis tuae argumento ad negandum ac persequendum dominum deum uteris dicens: homousios parienti debet esse natiuitas. nondum ad plenum dico ac profero in dei natiuitate penitus hoc non esse seruandum, quia non parientis fuit natiuitas ipsa, sed nati, et ipse natus est ut uoluit, cuius fuit hoc ipsum ut nasceretur. interim quia homousion parienti dicis

4] si *om. Ma* 5 sapientia . . . dubio *om. Npa* nos] noster *Np* sic *a* 11 et ad *Np* 14 dñi ñri *p* 16 animi par] Non impar *p* possit *Mp* 22 ignorantia *N*[1] 23 confessus es *p* 24 antistititis *M* 25 o facinus *v* 29 omousios *Np* omousius *M* patrienti *N*[1] 30 poenitus *N* 33 omousion *Np*

natiuitatem esse debere, ego dominum Iesum Christum homousion fuisse dico et patri pariter et matri. pro personarum 2 enim diuersitate reddidit parenti unicuique similitudinem suam. secundum diuinitatem enim homousios patri, secundum carnem autem homousios matri fuit: non quod alter qui homousios patri, alter qui homousios matri, sed quia idem dominus Iesus Christus et homo nascens et deus utriusque in se parentis habuit proprietatem, dum et in eo quod homo est humanae matris reddidit similitudinem, et in eo quod deus est dei patris habuit ueritatem.

XIIII. Alioquin si non idem Christus ex Maria est qui ex deo natus, duos absque dubio Christos facis secundum illud scilicet Pelagianae impietatis scelus, quae solitarium hominem ex uirgine natum asserens eruditorem eum dixit humani generis magis quam redemptorem fuisse, quia non redemptionem uitae hominibus, sed uiuendi dederit exemplum, uidelicet ut sequentes eum homines, dum similia agerent, ad consimilia peruenirent. una ergo impietatis uestrae origo, eadem errorum radix est. illi solitarium hominem ex Maria natum asserunt, et tu idem: illi filium hominis a filio dei separant, et tu idem. illi salua- 2 torem aiunt per baptisma Christum esse factum, tu in baptismo templum dei factum: illi eum deum non negant factum post passionem, tu negas etiam post ascensionem. in uno ergo admodum tantum distat uestra peruersitas, quod illi in terris blasphemare uidentur dominum, tu et in caelo. uicisti, non negamus, quos imitaris, ac supergressus es: illi quasi aliquando desinunt deum negare, tu numquam. quamquam nec illorum sit habenda ad plenum uera confessio, qui saluatori post passionem tantum honorem diuinitatis impertiunt, et cum eum ante deum negent, postea confitentur, quia, ut mihi uidetur, in deo qui partem denegauerit totum negat, et qui non semper fuisse confessus fuerit semper negat: sicut et tu, etiamsi 3

1 omousion *NMp* 2 propter *N* 3 diuersitatem *N*² 4 omousios *Np et sic passim* omousius *M bis* 5 fuit . . . 6 matri *om. M* quod aliter *p* 7 deus est utriusque *Np* 9 est *om. Mv* 15 redemptione *Np* 23 ammodum *N* 25 deum *M* 27 non negare *N*¹*p* nunquam *M* 28 habenda sit *Mv*

hodie in caelo dominum Iesum Christum, qui ex Maria uirgine natus est, uerum deum diceres, tamen nisi semper deum diceres non uere confitereris. sed uidelicet non uis mutare in aliquo aut uariare sententiam: quem natum hominem solitarium dicis, etiam hodie deum non esse contendis. o noua ac singularis impietas. quem cum haereticis hominem esse asseris, deum nec cum haereticis confiteris.

XV. Sed tamen, ut dicere instituerant, duos a te absque dubio Christos fieri, id ipsum dilucidandum est. dic mihi, quaeso, tu qui Christum a filio dei separas, quomodo in symbolo Christum ex deo natum esse fatearis? ais enim: *credo in deum patrem et in Iesum Christum filium eius.* habes ergo hic Iesum Christum filium dei. dicis autem ex Maria non eundem filium dei natum. ergo alter ex deo Christus, alter ex Maria. duo ergo in sententia tua Christi sunt, qui, cum in symbolo Christum non neges, alterum ex Maria
2 Christum asseris quam eum quem in symbolo confiteris. sed dicis forsan Christum non esse ex deo natum. et quomodo in symbolo ais: *credo in Iesum Christum filium dei?* aut negaturus es ergo symbolum aut confessurus filium dei Christum. si autem confiteris in symbolo Christum filium dei, necesse est ut eundem ex Maria confitearis Christum filium dei: aut si alium ex Maria Christum asseris, duos utique Christos esse blasphemas.

XVI. Sed tamen etiamsi perfidia ac peruersitas tua hac symboli fide non concludatur, nonne, quaeso, ratione ipsa ac luce ueritatis obrueris? dic mihi, quaeso, quisquis ille es, haeretice — trinitas certe est quam credimus, quam confitemur, pater et filius et spiritus sanctus. de maiestate patris ac spiritus nulla quaestio est: filio calumniaris, eo quod non eundem ex Maria dicas editum quem ex deo patre generatum — dic mihi ergo, cum filium dei unigenitum natum ex deo non neges,

2 dicens *bis p* 3 confiteris N^1 5 contendes *ex* contendas *M* ac] et *p* 6 esse *om. M* 12 eius] dei *av* 16 simbolo *M* 17 asseras *M* quam] quem *p* 19 simbolo *Mp* 20 simbolum *Mp* 26 non^e *M* 27 hereticae *N* 28 patrem et filium et s͞pm s͞cm *M*

hunc qui ex Maria natus est quem uelis esse? dicis hominem solitarium iuxta illud quod ipse dixit: quod natum est ex carne, caro est. sed appellari homo non potest solitarius 2
qui sola non est humanae creationis lege generatus: quod enim in ea natum est, inquit angelus, de spiritu sancto est. et hoc tamen etiam tu ipse, qui omnia admodum sacramenta salutis neges, negare non audes. cum ergo de spiritu sancto natus sit, et dici homo non queat solitarius qui est deo inspirante conceptus, si ille non est qui iuxta apostolum semet ipsum exinaniuit formam serui accipiens et uerbum caro factum est et humiliauit semet ipsum factus oboediens usque ad mortem et qui propter nos egenus factus est, cum esset diues, dic mihi ergo: quis ille est qui et ex spiritu sancto editus et deo obumbrante conceptus? alterum absque dubio esse dicis. duo ergo sunt, id est et ille 3
qui ex deo patre in caelo genitus, et ille qui ex Maria deo inspirante conceptus. ac per hoc quartus est hic quem introducis, quem in tantum, cum uerbis hominem solitarium dicas, re ipsa solitarium non fuisse confirmas, ut eum, etiamsi non ita ut debes, tamen et honorabilem et uenerandum et adorandum esse fatearis. ergo cum et adorandus sit utique dei 4
filius qui ex patre natus, et adorandus qui per spiritum sanctum ex Maria procreatus, duos ergo et honorabiles tibi et uenerabiles facis, quos in tantum a se diuidis, ut peculiariter suo quemque honore uenereris. ac per hoc intellegis quod negando ac separando a se filium dei totum, quantum in te est, sacramentum diuinitatis euertis. dum enim quartam in trinitate personam conaris inserere, uides te totam trinitatem penitus denegasse.

2] Ioh. 3, 6. 4] Matth. 1, 20. 9] Phil. 2, 7. 10] Ioh. 1, 14. 11] Phil. 2, 8. 12] II Cor. 8, 9.

2 dixit *v:* dixisti *NMp* 5 natum *av: om. NMp* inquid *N* 6 ammodum *N* 7 negas *Mv: cf. ad III, 6, 5* de] ex *Mv* 9 apostolum paulum *M* 12 qui *om. M* 14 et *ante* deo] ex *p* 17 conceptus ac per hoc . . . *cap. 23, 2* utique a tempore *desunt in M: cum librarius uerborum contextum non interruperit, archetypi folia compluria, fortasse etiam quaternionem integrum intercidisse patet* 25 intelligis *p*

XVII. Quae cum ita sint, negans unum Iesum Christum
filium dei negasti omnia. nam haec ratio ecclesiastici sacra-
menti et catholicae fidei est, ut, qui partem sacramenti de-
negat, partem non ualeat confiteri. ita enim sibi conexa et
concorporata sunt omnia, ut aliud sine alio stare non possit,
et qui unum ex omnibus denegauerit, alia ei omnia credidisse
non prosit. itaque si negas deum dominum Iesum Christum,
necesse est ut filium dei denegans etiam patrem neges, quia
iuxta ipsius dei uocem qui non habet filium, nec patrem
2 habet, qui autem habet filium, et patrem habet. ne-
gans ergo genitum etiam genitorem negas. negans quoque
filium dei in carne natum consequens est ut etiam in spiritu
natum neges, quia idem natus in carne qui prius natus in
spiritu. non credens ergo in carne editum necesse est etiam
passum esse non credas. non credens autem illius passionem
quid reliquum est nisi etiam resurrectionem neges, quia fides
suscitati ex fide mortui est nec stare potest ratio resurrectionis,
3 nisi fides mortis ante praecesserit. negans ergo passum et
mortuum, negans quoque ab inferis resurgentem consequens
utique est ut neges etiam ascendentem, quia ascensio sine
resurrectione esse non potuit, et qui resurrexisse non creditur,
necesse est nec ascendisse credatur, dicente apostolo: qui enim
descendit, ipse est et qui ascendit. ergo, quantum in te
est, dominus Iesus Christus neque ab inferis resurrexit neque
caelum ascendit nec ad dei patris dexteram sedit neque ad illum
qui expectatur examinationis ultimae diem ueniet nec uiuos ac
mortuos iudicabit.

XVIII. Intellegis itaque, o infelix et furiosa peruersitas, euacuasse te penitus omnem symboli fidem, omnem spei sacramentique uirtutem. et in ecclesia insuper stare ausus es et

9] I Ioh. 2, 23. 22] Eph. 4, 10.

1 negans ergo *v* 2 nam et haec *v* 3 sacramenti denegat *N*: s. diuini negat *p* diuini s. negat *v* 7 deum *om. N* 9 i'xta *p* dei] patris *v* 19 negas quoque *v* 20 ut *om. p* qui N^1 23 et *om. v* 25 neque ad dextram dei patris sedet *v* 27 iudicauit N^1 28 intelligis *p* 29 poenitus *N* 30 es] est p^1 et ***deletum in p***

esse te sacerdotem putas, cum illa omnia denegaueris per
quae sacerdos esse coepisti? redi ergo ad uiam rectam, recipe
sensum pristinum, resipisce tandem si aliquando sapuisti, re-
gredere ad temet ipsum, si tamen habuisti in te quondam
aliquid quo nunc regrediaris, agnosce sacramenta salutis tuae,
per quae innouatus, per quae renatus es. non minus tibi nunc 2
opus sunt quam tunc fuerunt, ut te per paenitentiam nunc re-
generent quae per fontem ante generarunt. tene plenum sym-
boli ordinem, tene perfectam fidei ueritatem: crede in patrem
deum, crede in filium deum, in unum genitorem et unum
genitum dominum omnium Iesum Christum, homousion patri,
natum in deitate, natum in corpore, duplicis quidem natiuitatis,
sed unius maiestatis, qui creator omnium creaturarum idem
fuerit natus ex patre qui postea natus ex uirgine.

XVIIII. Hoc enim, quod in carne atque ex carne uenit, ortus
eius fuit, non inminutio, et natus tantum est, non demutatus,
quia, licet in forma dei manens formam serui assumpserit, in-
firmitas tamen habitus humani non infirmauit naturam dei,
sed incolumi utique atque integra diuinitatis uirtute in carne
hominis totum quod actum est profectus fuit hominis, non
defectio maiestatis. nam cum editus in carne humana deus
sit, non ideo est in carne natus, ne deus in se maneret, sed
ut deo in se manente homo deus esset. et ideo Martha cum 2
carnalibus oculis hominem cerneret, spiritalibus tamen deum
confitebatur dicens: utique, domine, ego credidi quia tu
es Christus filius dei uiui, qui in hunc mundum ue-
nisti: ideo Petrus reuelante spiritu sancto cum extrinsecus
filium hominis aspiceret, dei tamen filium praedicabat dicens:
tu es Christus filius dei uiui: ideo Thomas cum carnem
tangeret, deum se tetigisse credebat dicens: dominus meus

25] Ioh. 11, 27. 29] Matth. 16, 16. 30] Ioh. 20, 28.

3 si *om. N* 5 nunc *bis p* 6 innouatus per quae *om. p*[1] 7 penitentiam *Np* 9 deum patrem *r* 10 filium dei *p* et in unum genitum *ar* 11 *post* genitum *add. r:* et eundem tamen unigenitum et primogenitum: *om. Npa cf. cap. XXI adnot.* omousion *Np* 12 dupplicis *p* 15 ex carne atque in carne *r* 19 incolomi *N* 21 deus est, nondum est *r* 23 Martha *ar:* maria *Np* 26 uiui *om. p* hunc *om. r*

et deus meus: unum enim Christum omnes confitebantur,
3 ne duos facerent. hunc ergo crede, et ita crede dominum
omnium Iesum Christum, unigenitum et primogenitum, eundem rerum creatorem quem hominum conseruatorem, eundem prius conditorem totius mundi quem postea redemptorem generis humani: qui cum patre atque in patre permanens, homousios patri, et iuxta apostolum formam serui accipiens humiliauit se usque ad mortem, mortem autem crucis, et iuxta symbolum natus est ex Maria uirgine, crucifixus sub Pontio Pilato et sepultus, et tertia die resurrexit secundum scripturas et in caelum ascendit, et iterum
4 ueniet iudicare uiuos ac mortuos. haec est enim fides
uera, haec salus uera, deum ac dominum Iesum Christum eundem et ante omnia credere et post omnia, quoniam, ut scriptum est, Iesus Christus heri et hodie, ipse et in saecula. in heri enim omne praeteritum tempus ostendit, in quo ante principium natus a patre est: in hodie autem saeculi istius spatia, in quo rursus ex uirgine natus est, passus est, resurrexit: in eo uero quod ipse in saecula dicitur, omnis futurae aeternitatis inmensitas designatur.

XX. Sed dicis forsitan, si eundem in fine temporum natum dicam ex uirgine, qui ante omnia natus fuerit ex deo patre, carneum me etiam ante mundi initia deum dicere, qui ipsum dicam postea hominem quem semper deum, ac per hoc hominem illum qui natus sit postea semper fuisse. nolo te hac ignorantiae caecitate atque hac errorum nocte confundi, ut putes me hominem qui ex Maria natus est ante exordia rerum asserere, et deum etiam ante principia mundi semper corporeum
2 praedicare. non ita, inquam, non ita dico, quod, priusquam
nasceretur, homo in deo fuerit, sed quod postea in homine deus natus sit. non enim caro illa quae ex carne uirginis nata est semper fuit, sed deus qui semper fuit ex carne uirginis

7] Phil. 2, 7—8. 15] Hebr. 13, 8.

2 deum *N* 6 omousios *Np* 12 ac] et *r* est *om. p* fides uestra, haec est salus uestra *r* 15 hodię *N* fcta *Np* 17 fcti *Np* huius *ar* 19 fcta *Np* 23 ipsam N^1 28 assere[re] *N* 31 natus deus *r*

in carne hominis aduenit. uerbum enim caro factum est: non carnem secum exhibuit, sed carni se hominis dignatione diuinitatis uniuit. dic enim mihi: quando uel ubi uerbum caro factum est, aut ubi exinaniuit semet ipsum formam serui accipiens, aut ubi egenus factus est, cum esset diues, nisi in illo sacro uirginis utero, ubi, dum incarnatur uerbum dei, caro dicitur factum, dum editur, formam serui in ueritate suscipit, dum humana condicione patibulo affigitur, fit egenus et pauper redditur passione carnali, cum esset diues maiestate diuina? alioquin si, ut ipse ais, post haec 3
in eum, ut in unum prophetarum atque sanctorum, diuinitas uenit, ergo et in illis, in quibus habitare dignatus est, uerbum caro factum est, ergo et per unumquemque illorum exinaniuit semet ipsum formam serui accipiens, ac per hoc nihil nouum nec praecipuum in Christo factum est, nihil singulare, nihil mirabile nec conceptio ipsius habuit nec natiuitas nec mors.

XXI. Et tamen, ut ad superiora redeamus, cum haec ita sint omnia sicut diximus, quomodo Iesus Christus, quem tu hominem tantummodo esse asseris, etiam antequam ex uirgine nasceretur, semper fuisse legitur et a prophetis atque apostolis deus etiam ante saecula praedicatur, dicente Paulo: unus dominus Iesus Christus, per quem omnia, sed et alibi: quoniam in Christo, inquit, creata sunt omnia in caelis et in terra, uisibilia et inuisibilia? symbolus quoque et humana pariter et diuina auctoritate contextus credo, inquit, in deum patrem et in dominum Iesum Christum filium eius, et post alia: deum uerum de deo uero, per quem et saecula conpaginata sunt et omnia facta, et item:

22] I Cor. 8, 6. 24] Col. 1, 16.

1 est *om.* *v* 2 carnis *p* 5 aut] ut *p* 6 incarnatus *p* 8 ueritatem *p* suscepit N^2pv conditione *Np* 10 maiestate diuina diues *v* 13 et *om.* *v* 15 principium *a* 18 ut *om.* *N* 22 fcta *Np* deus *p* 23 Christus *om.* *v* set N^2, *om.* N^1 25 symbolum *v* 26 contextum *v* 28 *post* eius *additum in v:* unigenitum et primogenitum totius creaturae de] ex *v* 29 fcta *N* secula *p* conpaginata] creata *a*

qui propter nos uenit et natus est ex Maria uirgine, et crucifixus est, et sepultus est.

XXII. Quomodo ergo, cum ipsa confessione nostra ante uir-
ginis partum atque conceptum dominicus homo omnino non
fuerit, Christus tamen, qui a te solitarius homo dicitur, deus
scriptis sacris sine exordio praedicatur, et tanta hominis ac dei
unitas legitur, ut et homo deo semper antea coaeternus et
postea homini deus conpassus esse uideatur, cum utique nec
2 ininitiabilis homo nec passibilis deus esse credendus sit? illud
est utique quod iam superioribus scriptis testati sumus, quod
unitus homini, id est suo corpori deus nullam fieri patitur
inter hominem ac deum humana opinione distantiam nec ad-
mitti omnino uoluit, ut alius a quoquam filius hominis, alius
dei filius crederetur, sed ita omnibus scriptis sacris dominicum
hominem conectit deo atque concorporat, ut nec in tempore
admodum hominem quis a deo nec in passione possit deum
3 ab homine discernere. si enim ad tempus respicis, inuenies
semper filium hominis cum dei filio, si ad passionem, inuenies
semper cum filio hominis dei filium: ita scilicet unitum et in-
diuiduum sibi Christum filium hominis ac dei filium, ut, quan-
tum ad uocem scripturae pertinet, nec homo separari a deo
4 tempore nec ab homine deus omnino ualeat passione. hinc
enim illud est: *nemo ascendit in caelum nisi qui de caelo
descendit, filius hominis qui est in caelo*: ubi cum dei
filius loqueretur in terris, filium esse hominis testabatur in
caelis, et eundem filium hominis, quem ascensurum dicebat
in caelum, descendisse quoque antea testabatur e caelo. uel
illud: *si uideritis filium hominis ascendentem ubi erat
prius*: cum eum qui ex homine natus est nominet, in supernis

23] Ioh. 3, 13. 28] Ioh. 6, 63.

2 et crucifixus et sepultus (est *utroque loco omisso*) *r* 3 *sqq.]* Dominicus homo maledicitur *margo N* 5 homo solitarius *r* 6 in scriptis sanctis *r* 7 ante *r* 8 deus *om. N* 9 credendus sit esse *r* 11 patiatur *r* 12 ammitti N^1 13 aliud a p^1 14 filius dei *r* 15 *sqq.]* nestorianus sensus est *margo N* connectit *pr* 16 ammodum *N* 18 filio dei *r* 21 diuinae scripturae *r* 24 filius dei *r*

tamen semper fuisse testatur. sed et apostolus, si ad tempus respicitur, per Christum omnia facta praedicat: unus enim inquit dominus Iesus Christus, per quem omnia: si autem ad passionem, maiestatis dominum crucifixum esse designat: si enim, inquit, cognouissent, numquam dominum maiestatis crucifixissent. et ideo etiam symbolus, unigenitum 5
et primogenitum dominum Iesum Christum, deum uerum ex deo uero, homousion patri et creatorem omnium docens, natum ex Maria uirgine et crucifixum postea et sepultum esse testatur, ita concorporans scilicet dei et hominis filium et uniens hominem ac deum, ut nec in tempore fieri ulla ualeat nec in passione diuisio, cum idem utique dominus Iesus Christus et per aeternitatem temporis deus et per tolerantiam passionis homo esse doceatur: ac sic, licet nec homo ininitiabilis nec deus passibilis dici debeat, in uno tamen domino Iesu Christo et homo ante perpetuus et deus mortuus praedicatur. uides ergo quod 6
Christus omnia est et nomen illius significatio est utriusque naturae, quia et homo et deus natus ita in se cuncta conplectitur, ut in eius nomine nihil deesse noscatur. non ergo ante partum uirginis eadem in praeterito aeternitas hominis quae dei: sed quia in utero uirginis unitus est deus homini, factum est ut in Christo omnino non possit alterum sine altero nominari.

XXIII. Quidquid ergo de domino Iesu dixeris, totum dicis. et in dei enim filio filium hominis et in hominis filio dei filium nuncupabis, tropo scilicet synecdoches, quo et a parte totum intellegitur et a toto portio nominatur, docentibus id utique etiam scripturis sacris, in quibus dominus saepe hoc tropo utens, dum de aliis sic docet, sic etiam uoluit intellegi de se

2] I Cor. 8, 6. 5] I Cor. 2, 8.

6 crucifixent *N* symbolum *v* 8 omousion *Np* dicens *v* 9 Maria *om. v* 10 scilicet concorporans *a* 13 tollerantiam *p* 14 ac sic licet *scripsi: cf. cap. 23, 3 et 5* ac scilicet *Np* ac licet *v* initiabilis *Na: cf. p. 348, 9* 17 est *ante* utriusque *om. v* 18 natus *in marg. p* ita et in se *v* concta *N*[1] 22 ut *in marg. p* 24 quicquid *pv* Iesu Christo *v* 25 enim *om. v* 26 nuncupabis *N* a parte] aperte *N* 27 intelligitur *p* 28 scriptis *v* 29 intelligi *p* de se ipso uoluit intelligi *v*

ipso. neque enim in diuinis uoluminibus aliter uel dies inter-
dum uel res uel homines uel tempora designantur: sicut illud,
quod quadringentis Israhelem seruiturum annis in Aegypto deus
praedicit dicens ad Abraham: sciens scito quia pere-
grinum erit semen tuum in terra non sua, et seruituti
eos subicient et affligent eos annis quadringentis,
cum, si omne tempus ex quo deus locutus est consideretur,
plus sint quam quadringenti, si autem illud tantum quo ser-
2 uierunt, minus. quod scilicet tempus nisi hoc tropo intellegitur,
mentitur forsitan, quod absit a Christianis sensibus, dei sermo:
sed dum utique a tempore diuinae uocis et totum uitae tempus
annos plus quam quadringentos et seruitus minus multo quadrin-
gentos habet, fit ut uel a toto pars uel a parte totum ualeat
intellegi. non dissimilis quoque etiam de diebus interdum ac
noctibus significatio est, ubi, cum in utroque tempore unus
dies intellegatur, in parte unius temporis tempus utrumque
monstratur. hoc siquidem modo etiam illud quod de tempore
3 dominicae passionis obscurum uidetur aperitur. cum enim sub
exemplo Ionae prophetae futurum filium hominis dominus in
corde terrae tribus diebus et tribus noctibus esse praedixerit,
et post sextam sabbati qua crucifixus est non nisi una tantum
apud inferos die et duabus noctibus fuerit, quomodo diuini
sermonis ueritas inuenitur? tropo scilicet synecdochico, id est
ut et ad diem qua crucifixus est nox praeterita, et ad noctem
qua resurrexit dies futura referatur: ac sic additis et nocte
quae praecessit diei suae et die qui subsecutus est nocti suae
nihil deesse integro tempori noscitur, quod a sui parte sup-
pletur. scatent his rationum exemplis scripturae sacrae, sed

4] Gen. 15. 13 (LXX). 19] cf. Matth. 12. 40.

2 uel homines *bis p* 3 Israelem *pr* annis seruiturum Aegyptiis deus praedicat *r* egipto *p* 4 abraam *p* 8 tantum] totũ *N*[1] 9 intelligitur *p* intelligatur *r* 10 mentitus *r* sermo uideatur *r* 11 diuine uocis] *hinc pergit M* 12 seruitutis *M* multo quam quadringentos *Mpr* 13 et ita fit *M* ita fit *r* 14 intelligi *Mp* 15 significatio est] significatione *p* 16 intellig. *Mp* partẽ *Np* 17 de *om. M* 23 sinedoche *M* synecdoches *r* 24 et *ante* ad diem *om. Npr* 26 praecesserit *M* subiectus *M* 28 scautent *N*

longum est uniuersa memorare. sic enim dicente psalmo: 4
quid est homo, quod memor es eius? a parte totum intel-
legitur, dum uno homine nuncupato plenitudo humani generis
demonstratur. sic etiam illud, ubi Achab peccauit, peccasse
plebs dicitur, dum uniuersitate appellata a toto portio de-
signatur. Iohannes quoque praecursor domini post me, inquit,
uenit uir qui ante me factus est, quia prior me erat.
quomodo igitur post se uenturum indicat quem ante se fuisse
designat? si enim de homine hoc qui postea natus est intel-
legitur, quomodo ante ipsum fuit? si de uerbo, quomodo post
me uir uenit, nisi quod in uno domino Iesu Christo et poste-
ritas hominis et uerbi antiquitas demonstratur? ac sic fit ut 5
unus idemque dominus et ante illum fuerit et post illum uenerit,
quia et secundum carnem est Iohanne posterior et secundum
diuinitatem omnibus prior. et ideo ille uirum tantummodo
nominans et hominem demonstrauit et uerbum, quia, cum
dominus Iesus Christus filius dei et homine consummatus
fuerit et uerbo, unum de eo dicens omnia demonstrauit. et
quid plura? dies me, ut reor, deficiet, si omnia quae de hoc
dici possunt colligere aut enarrare temptauero: et satis haec
quae nunc diximus in hac negotii parte dumtaxat et ad sym-
boli sunt expositionem et ad causae officium et ad libri modum.

LIBER SEPTIMUS.

I. Quod euenire his solet qui, cum pelagus iam euaserint, aut praetentas portubus syrtes aut uicina litoribus saxa formi-

2] Ps. 8, 5. 6] Ioh. 1, 30.

1 memorari *Mp* 2 intellig. *Mp* 3 numcupato *p* 4 illud *om. p* Achab] a capacibus *M* pecasse *M* 6 quoque *om. Np* 9 intellig. *Mp* 10 quomod *(sic) M* uir post me *Mr* 13 deus *M* 15 hominibus *M* 17 consumatus *M* 19 me] michi *p* deficit *Np* deficiat *r* 20 collegero aut narrare *M* 21 hac] ac *M* et *om. M* simboli *p* 22 ad *ante* causae *om. p* modum. Explicit liber VI de incarnatioñ xPı *N* Explicit liber sextus (sextus liber *p*) *Mp* Incipit liber septimus (VII *Np*) *NMp*
25 sirtes *M*

dant, hoc mihi admodum accidit, ut reseruatis ad ultimum
quibusdam haereticorum calumniis, cum iam ad exacti laboris
terminum uenerim, eum ipsum finem incipiam metuere ad
quem desiderauerim peruenire. sed, ut propheta ait: dominus
mihi adiutor est, non timebo quid faciat mihi homo,
non timeamus praetentas haereticorum insidiantium foueas et
obsaeptas spinis passim horrentibus uias, quae cum asperent
magis itinera quam claudant, de emundatione nobis est potius
labor quam de inpossibilitate formido, quia, cum nobis agen-
tibus rectum iter infirmiter se obiciant et horreant ambulan-
tibus magis quam obsint, plus habet officium et opus nostrum
in purgatione quod agat quam ex difficultate quod timeat.
2 igitur ad monstruosum illud letiferi serpentis caput mittentes
manum et pertractare omnia admodum colligata ingentibus
spiris tortuosi corporis membra cupientes te, quem semper
precati sumus, etiam atque etiam, domine Iesu, precamur, ut
des nobis uerbum in apertione oris ad destructionem
munitionum, cogitationes destruentes et omnem alti-
tudinem extollentem se aduersus scientiam dei, ut
captiuemus omnem intellectum in oboedientia tua,
3 quia ille uere liber fit qui coeperit tibi esse captiuus. adesto
ergo tuo officio, tuo operi, tuis pro te supra mensuram uirium
contendentibus. da hiantia noui serpentis ora et tumentia leta-
libus uenenis colla conterere, qui facis supra serpentes et scor-
piones inlaesos credentium pedes ingredi ac super aspidem et
basiliscum ambulare et conculcare leonem et draconem, tribuis-
que per intrepidam innocentiae constantis audaciam, ut de-

4] Ps. 117, 6. 17] Eph. 6, 19. II Cor. 10, 4—5. 24] cf. Luc. 10, 19. 25] cf. Ps. 90, 13. 27] Esai. 11, 8.

1 ammodum *N* ultimum dum *M* 3 eum] et *M* cum *p* metuere *om. M* 4 desideraueram *r* 6 praeteritas *M* romfeas *M* 7 obseptas *NMp* 8 itinera] i̅t̅ (*id est* iter) *M* emendatione *Np* mundatione *M* pocius est *M* 9 possibilitate *r* 10 orreant *M* 11 et] atque *Mr* 13 luciferi *N* capud *Mp* 14 ammodum *N* omnia admodum omnia *M* illigata *Mr* agentibus *M* 15 menbra *p* 18 cogitationis *M* et *om. M* 23 counitentibus *Mr* nobis *M* hora *N*[1]*p* 24 contendere *p* 27 innocentis constantię *M* delectur *M*

lectetur infans ab ubere super foramen aspidis, et in
cauerna reguli qui ablactatus fuerit manum suam
mittat. da ergo et nobis in cauernas huius inmanissimi ac 4
scelestissimi reguli innocuas manus mittere, et si in fora-
minibus iam quibusdam, id est in sensuum humanorum latebris
aut cubile habuit aut oua posuit aut squamosi tractus semitam
dereliquit, aufer ab uniuersis perniciosissimi anguis huius sor-
didum et ferale contagium, extrahe illatas perfidiae inmunditias
et obsessas redolenti caeno animas uentilabro sacrae purgationis
emunda, ut speluncae latronum domus orationum sint, et in
quibus nunc ut scriptum est diuersoriis hericii et onocentauri
et pilosi et diuersorum prodigiorum monstra uersantur, in his
sancti spiritus tui dona, id est fidei ac religionis decora re-
splendeant. ac sicut eiectis quondam idolorum cultibus ex- 5
terminatisque simulacris fecisti ex fanis daemonum templa
uirtutum, inserens in cauernas serpentium et scorpionum ful-
gentes luminis tui radios, et ex cubilibus errorum ac turpi-
tudinum domos ornamentorum ac pulchritudinum reddidisti,
ita in omnibus, quorum oculos caligo haereticae peruersitatis
obsedit, lucem misericordiae tuae ac ueritatis infunde, ut in-
carnationis tuae magnum ac salutiferum sacramentum reserato
tandem ac puro lumine contuentes ita te ex sacrosancto illo
inmaculatae uirginis utero editum in mundo uerum hominem
esse intellegant, ut uerum tamen deum semper fuisse co-
gnoscant.

II. Ac priusquam de his rebus loqui incipio quas needum libris superioribus praelibaui, aequum arbitror ut ea nitar ex-

9] cf. Luc. 3, 17. 11] cf. Esai. 34, 13 sqq.

1 foramina *M* foramine *v* 2 cauernam *Mv* 3 mittit *M* et *om.* *M* cauernis *p* ac] et *p* 4 sceleratissimi *M* 5 quibusdam iam *Mv* latrebris *N*[1] 6 aut et squamosi *M* 7 huius *om.* *M* 9 ceno *Mp* 10 orationis *M* 11 ericii *Mv* 12 diuersarum *M* 13 respondeant et sicut *M* 14 condam *M* ydolorum *p* 15 fecistis *p*[1] 16 serpentum *av* fulgentis *Mv* 17 ouilibus *M* 18 pulcritudinum *p* 20 lumen *p* ut] et *Np* 21 reseruato *N* 22 puro] aperto *M* 24 intelligant *Mp* fuisse semper *M* 26 incipiam *Mp* 27 ut *om.* *M* ea nitar] annitar *M* enitar *av* exoluere *av*

soluere quae iam ante promisi, ut expleta penitus sponsione
liberius de intactis dicere ordiar cum de pollicitis satisfecero.
ait ergo ad destruendam sacrae natiuitatis fidem sibilans in
2 dei ecclesia nouus coluber: *nemo anteriorem se parit.* pri-
mum ergo te non solum quid dicas, sed etiam unde dicas
nescire arbitror. si enim scires aut intellegeres unde diceres,
nequaquam unigeniti dei natiuitatem mortalis opiniunculae ratione
censeres neque ei qui extra conceptum humanae originis natus
est humanis definitiunculis praeiudicare temptares aut terrenas
impossibilitates omnipotentiae diuinitatis obiceres, si deo in-
possibile nihil esse cognosses. *nemo* ergo inquis *anteriorem
se parit.* dic mihi, quaeso, de quibus te loqui causis, de quo-
rum animantium aestimas definire naturis? hominibus te an
feris, auibus an pecudibus legem putas ponere? ista enim sunt
3 et alia huiuscemodi de quibus haec dici possunt. nemo enim
ex his anteriorem se gignere praeualet, quia quae orta iam
fuerint redire in id rursum nequeunt ut noua creatione gene-
rentur: et ideo nemo anteriorem se parere, quia nec anterio-
rem gignere potest, quia non uenit causa pariendi nisi ex
possibilitate generandi. tu ergo id in natiuitate omnipotentis
dei quod in ortu terrenorum animalium considerandum putas,
et ei naturam humanae condicionis obicis qui est auctor ipse
naturae? uides ergo, ut supra dixi, nescire te unde aut de quo
dicas, qui facturam factori conparas et ad aestimandam dei
omnipotentiam earum rerum exemplo uteris, quae ipsae utique
non essent, nisi id ipsum ex deo essent quod sunt. deus ergo
4 ut uoluit, quando uoluit et ex qua uoluit aduenit. nec tempus
ei nec persona nec consuetudo hominum nec exempla rerum
praeiudicarunt, quia obsistere ei lex non potuit creaturarum

4 aecclesia *N* 6 intelligeres *Mp* 9 definiciumculis *M* 10 diuinae omnipotenciae *Mv* inpossibile] impossibilitate *M* 11 nichel *p* cognosceres *M* ergo] enim *M* 13 amancium extimas *M* difinire *p* te *om. M* 14 ante *N fort. scrib.* anne: *cf. IIII, 13, 1* peccoribus *M* ponere putas *Mv* 15 possint *M* 16 ualet *M* quia ea quae *Mv* iam orta *p* 17 non queunt *Mv* 18 se anteriorem *M* parere . . . anteriorem *om. M* 22 et | ut *p* conditiones N^1 conditionis MN^2 autor *N* 24 facturas *Mv* et *om. p* extimandam *M* 25 potenciam *M* 26 sunt *om. M* 27 et quando *Mv* et ex qua uoluit *om. p*

qui est creator ipse cunctorum, et posse ei quod uoluit promptum fuit, quia potestas affuit uoluntati. uis scire aliquatenus quanta sit omnipotentia dei? ego id deum etiam de creaturis suis facere posse credo quod tu eum de se ipso facere potuisse non credis. omnia enim animantia quae posteriora se pariunt, si modo id deus iubeat, anteriora multo parere se facilius possunt. nam et cibi ipsi et pocula, si ea diuinitatis uoluntas sit,
in conceptus quosdam et progenies uerti possunt. aquae denique 5
ipsae, quibus ab exordio rerum manantibus aeque admodum omnia animantia utuntur, corporari, si id deus iubeat, in uisceribus et gigni possunt. quis enim sacris operibus modum statuit aut diuinam potentiam circumscripsit, aut quis, ut scriptum est, dicet ei: *quid fecisti?* si negas omnia deum posse, nega anteriorem nasci ex Maria deo nascente potuisse. si autem impossibile deo nihil est, cur ei impossibilitatem in suo ipso aduentu obicis cui impossibile in omnibus nihil esse cognoscis?

III. Secunda autem peruersitatis tuae uel calumnia blasphematrix uel blasphemia calumniatrix est qua ais: **homousios parienti debet esse natiuitas**, non dissimilis superiori: uerbis enim magis quam re et genere diuersa est. cum enim de natiuitate agitur dei, idem dicis, potentiorem ex Maria non potuisse nasci, quod superius, anteriorem non potuisse generari. et ideo uel id quod supra dictum est etiam de hoc responsum puta, uel id quod nunc dicendum est etiam de
illo responderi existima. ais ergo: **homousios parienti** 2

13] Esai. 45, 9. Rom. 9, 20.

1 coniunctorum *M* prumptum *N* 2 affluit *p* uiscire *N*[1] 3 id deum *scripsi:* in deum *N* idem *M* deum *p* id etiam dominum *av* 6 se parere *Mpv* facilius *om. Mv* 7 et *post* nam *om. Np* ea est diuinitatis *M* (*om.* sit) uolūtas *p* 8 et in proienies *M* 9 manentibus *N* ammodum *N* 12 statuat *M* circumscribsit *N* circumscribat *M* 13 scribtum *N* dicit *Mv* posse deum omnia *M* 16 cui] cum *p* 18 secundum *NM* peruersitatē tuam *M* 19 blasphemia] calumnia *N* blasphema *av* blasphematrix uel blasphemia *om. p* qua *a:* qui *N* quia *Mp* omousios *p* omousius *M* 20 parenti *p* 22 dei agatur (agitur *p*) *Mpv* 23 nasci . . . non potuisse *om. M* 24 *et* 25 id] in *p* 26 omousios *Np* omousius *M*

debet esse natiuitas. si ad terrenas creationes respicis, uel maxime ita euenit: sin autem ad ortum dei, quid in natiuitate eius naturae exempla consideras, quia constitutiones constitutori sunt obnoxiae, non constitutionibus constitutor? uis autem plenius scire quam non solum impiae, sed etiam ineptae sint hae calumniae tuae et non uidentis penitus dei omnipotentiam cantilenae? dic mihi, quaeso, tu, qui non nisi ex paribus paria nasci putas, unde inexplicabilis illa quondam in heremo coturnicum innumerositas ad pastum Israheliticae plebis repente nata sit. non enim eas ante in aliquo loco a genetricibus suis
3 editas, sed subito aduentu legimus illatas. cibus denique ipse ille caelestis unde per quadraginta annos in Hebraeorum castra defluxit? numquid mannam manna generauit? sed haec de uetustis rerum miraculis. quid de nouis? paucis panibus ac pisciculis innumeras populorum sequentium turbas dominus Iesus Christus in heremo non semel pauit. satietatis ratio in cibis non fuit. quae esurientes causa inuisibilis et arcana saturauit, praesertim cum plus multo superfuerit satietati quam
4 appositum fuerat esuritioni? qua ratione hoc totum, qua causa actum est, ut, cum satietatem edentes caperent, etiam augmentis ineffabilibus cibus ipse ditesceret? natum in Galilaea uinum de aquis legimus. dic mihi: quomodo disparem a sui qualitate substantiam dispar natura generauit, praesertim cum, id quod dominicae natiuitati maxime conuenit, nobilioris ad-
5 modum rei ortus ex inferiore processerit? dic mihi ergo quo-

8] cf. Num. 11, 31. 13] cf. Ex. 16, 13. 14] cf. Matth. 14, 16 sqq. et 15, 32 sqq. 21] cf. Ioh. 2, 3 sqq.

2 uenit si *M* quid] qui *M* 3 constitutori] constituto *M* 4 obnixiae *N*¹ 5 hec *M* 6 uidentes *Np (non a)* poenitus *N* potenciam *M* 7 cantilena *M* 8 condam *M* 9 israeliticae *M* 10 sint *N* a *om. M* genitricibus *Mp* 11 llatas *M* 12 haebreorum *N* 13 manna manna *Mp* 15 piscibus *M* dominus Iesus Christus *om. M* 16 Christus *om. p* 17 inuisibili *p* archana *NMp* 18 praesertim *om. M* multa superfuerit satis etiam fuerat esuricioni *M* saturitati *ac* 19 qua causa *om. Mac* 20 factum *ac*, *om. M* etiam *om. M* 21 cibis *N*¹, *om. M* ipsi discerent *M* natum *om. M* 22 unum *M* 24 id *om. p* nobiliores *N*¹ ammodum *N* 25 ergo *om. M*

modo ex illa aquae simplicitate egregior uini et admirabilis sapor natus sit? quomodo aliud sit haustum, aliud infusum? numquid cisterna illa uel puteus hanc naturam habuit, ut aquas ex se sumptas in optima uina mutaret? aut numquid uasorum id qualitas aut ministrorum egit industria? nihil utique ipsorum. et quomodo facti ratio cogitatione cordis non conprehenditur, cum facti tamen ueritas conscientiae firmitate seruetur? caeco super oculos in euangelio lutum positum est et oculi abluto eo nati sunt. numquid aut aqua hanc naturam 6 habuit ut oculos pareret, aut lutum ut lucem crearet? nihil utique horum, praesertim cum aqua caeco nihil conferat, lutum autem uidentibus etiam obesse possit. et quomodo res nocendi uim in se habens officium remedii ac salutis exhibuit, et quae obesse sanis solet, quasi ministra tunc sanitatis fuit? dicis itaque dei hoc tribuisse uirtutem, dei praestitisse medicinam, et omnia haec quae diximus omnipotentiam penitus effecisse diuinam, qui potens sit utique et ex insolitis noua condere et ex contrariis salubria constituere et ea, quae in impossibilitatibus atque inefficientiis sita sint, in rerum possibilitates effectusque mutare.

IIII. Idem ergo de ortu ipsius domini quod de rebus omnibus confitere. crede deum natum ut uoluit, quem non negas potuisse quod uoluit: nisi forte uirtutem, quae ei ad alia omnia affuit, ad se ipsum aestimas defuisse, et ipsi ad natiuitatem suam omnipotentia sua defuit, quae ab eo procedens uniuersa penetrauit. tu mihi in natiuitate domini obicias: nemo anteriorem se parit, et in partu quo omnipotens deus natus est dicas: homousios parienti debet esse natiuitas? quasi uero cum quolibet hominum humanis legibus agas, cui

8] cf. Ioh. 9, 1 sqq.

1 et regius *M* egregius *e* ammirabilis *N* 2 austum *NM* 3 uel] aut *M* 4 sumtas *a* 5 uasarum *M* 6 horum *Mv* cogitatio *N* 7 constituencię *M* 9 ab luto *Mv* eo *om. Mv* abluti eo *N*² *cf. cap. 4, 5* 10 ut *ante* lucem *om. Np* 12 noscendi *N* 13 hac *N* exibuit *M* 14 tunc *om. M* 17 insolutis *N* utique et solitis *M* 19 in efficientiis *pv* sitae *NM* 23 omnia alia *M* 24 affluit *p* extimas *M* 28 dicis *Mv* omousios *Np* homousius *M*

impossibilitatem suam obicias, quem terrena infirmitate con-
2 cludas. communem omnium dicis condicionem esse nascendi, eandem legem esse generandi, non potuisse penitus in uniuersitate generis humani uni tantum homini contingere quod uetuerit deus omnibus prouenire. non intellegis de quo dicas, non uides de quo loquaris: quia auctor utique omnium condicionum cunctarum lex naturarum est, per quem est et quidquid homo potest et quidquid non potest, quia ipse utriusque rei penitus modum statuit, et usque quo accederet facultas et
3 quo ulterius non progrederetur infirmitas. quam insane ergo tu ei impossibilitatem humanam obicis, cui possibilitas ipsa debetur. si personam domini terrenis infirmitatibus aestimes et omnipotentiam dei humanis rationibus metiaris, nihil utique quod secundum corporeas ipsius passiones deo congruum uideatur inuenies. si enim ueri simile uideri potest ut Maria anteriorem se deum parere non quiuerit, quomodo ueri simile erit quod crucifixus ab hominibus deus fuerit? et tamen idem qui crucifixus est deus ipse praedixit: si affiget homo deum
4 suum, quia uos affigitis me? si ideo natus ex uirgine dominus non putabitur, quia anterior parienti fuerit qui nascebatur, quomodo deus sanguinem habuisse credatur? et tamen ad presbyteros Ephesiorum dicitur: regite ecclesiam dei, quam adquisiuit sanguine suo. postremo quomodo auctor uitae priuatus uita existimabitur? et tamen Petrus auctorem, inquit, uitae interfecistis. nemo in terris situs esse in caelo potest. et quomodo dominus ipse dicit: filius hominis qui est in caelo? si denique ideo natum ex uirgine deum non putas, quia homousios parienti debet esse natiuitas,

18] Mal. 3, 8. 22] Act. 20, 28. 24] Act. 3, 15. 26] Ioh. 3, 13.

1 quem] quae N^1p 2 conditionem *p* 3 poenitus *N* in *om. M* 5 p̄uenire *M* intelligis *Mp* 6 conditionum *p* 7 et cunctarum *Mv* per quem . . . 8 non potest *om. M* 7 *et* 8 quicquid *pav* 8 utrius *M* 10 quod *M* progreretur *p* 12 extimes *M* 17 quodquod *N* omnibus *NM* 18 affigit *Np* 20 putauitur N^1 putatur N^2 21 creditur *Mv* credetur *p* 22 presbiteros NMp^2 presbeteros p^1 24 extimabitur *M* 25 in cęlis esse *Mv* 26 et *om. M* 27 ideo] in eo *Np* 28 omousios *Np* homousius *M*

quomodo res dissimiles ex dissimilibus crediturus es substitisse
naturis? ergo apud te nec coturnices subito uentus intulit nec 5
manna decidit nec uinum ex aqua prodiit nec multa hominum
milia exiguo cibo pasta sunt nec post lutum caeco lumen ap-
paruit. quodsi haec omnia incredibilia utique et contra ra-
tionem uidentur nisi a deo facta credantur, cur in natiuitate
eius denegas quod in operibus confiteris? aut numquid praestare
ortui suo aduentuique non potuit, quod humanis remediis atque
utilitatibus non negauit?

V. Longum est de hac re et prope fabulosum amplius dicere.
sed tamen ad confutandam ineptiam atque insaniam tuam, qua
ais quod homousios parienti natiuitas esse debet, id
est quod dissimilem se quaelibet parere non possit, etiam
terrenarum rerum exempla proferam, quo ex dissimilibus nasci
multa conuincam: non quod in tali re comparatio ulla aut
fieri possit aut esse debeat, sed ut non dubites in sacro ortu
existere id potuisse quod etiam in terrenis his et caducis uideas
prouenire. apes, sicut minima admodum, ita prudentissima ac
sollertissima animalia, ex diuersissimis edi legimus atque exire
naturis. cum enim sint miri ingenii animantia et non solum 2
sensu, sed etiam prudentia abundent, excerptis quibusdam her-
barum floribus procreantur. quod maius exemplum adhibendum
aut assumendum putas? ex inanimis animalia, ex insensibilibus
sensibilia nascuntur. qui opifex illic, qui fabricator est, qui for-
mator corporum, qui inspirator animarum? sonum denique
ipsum, quo inter se quasi loquuntur, quis dedit? concinnitatem 3
pedum, ingenium orium elegantiamque pinnarum quis finxit

21] cf. Aristot. hist. anim. V, 21, p. 553ᵃ, 19.

3 ex | ex *p* milia hominum *Mc* 4 aperuit *NMp* 7 numquid *M* 12 quod] quomodo *Np* omousios *Np* homousius *M* debeat *Mc: cf. §. 5* 13 dissimile *M* se] sibi res *av: om. M fort.* a se possint *M* 14 quod *M* 17 caducis] catholicis *M* 18 ammodum *N* 19 solertissima *N* edi legimus] esse didicimus *M* 20 solo *p* 21 sensum *N*¹ exceptis *N* ex certis *M* 23 ex animis *M* insensibili *M* ex insensibilibus sensibilia *om. p* 26 quo *pv:* quod *NM* locuntur *Mp* concinitates *N*²*p* concinnitates has *av* 27 ingenium orium *scripsi:* geniorium *N*¹ ingeniorium *N*² artem morum *M* geminorum *p* ingeniorum *a* artem orium *v: cf. Gell. I, 9, 2* de oris et uultus ingenio pennarum *N*²*pa*

atque composuit? ingenium, iram, prouisionem, motum, placi-
ditatem, concordiam, dissensionem, bella, pacem, ordinationem,
dispositionem, officia, principatus, omnia denique quae sunt illis
quasi cum humano genere communia, cuius doctrina aut cuius
munere, quo imbuente atque instituente sumpserunt? numquid
hoc a paterno semine indeptae sunt aut in genitali utero atque
4 in materna carne didicerunt? nec uterum utique norunt nec
semen sciunt: depasti tantummodo flores in aluearia con-
geruntur, ex quibus inaestimabili opificio apes exeunt. nihil
illic genetricum uiscera prolibus conferunt neque apes ex
apibus eduntur: operariae tantum sunt, non procreatrices. ex
herbarum flosculis animantia prodeunt: quid simile herbis et
animantibus? quis fabricator igitur rerum istarum sit, credo,
intellegis. i nunc et ambige, an potuerit natiuitati suae dominus
id tribuere quod uides eum etiam facturis minimis praestitisse.
5 superfluum forte sit post haec et alia addi aliquid: sed tamen
etiam non necessaria ad exemplum addantur ad cumulum.
lucustis repente subtexi aëra, impleri terras uidemus. prode
earum semina, prode ortus, prode generatrices. inde enim, ut
uides, exeunt, unde nascuntur. praescribe his rebus omnibus,
quod homousios parienti esse natiuitas sua debet, et tam in-
ueneris in praescriptionibus his ridiculus, quam nunc es in
neganda domini natiuitate furiosus. et quid post haec? num-
quid progredi nos debere ultra uel tu ipse existimas? adhuc
addimus tamen aliquid. ex ouis uolucrum, quas in Aegypto
hibes uocant, basiliscos serpentes gigni indubitabile est. quid
cognatum et consentaneum aui atque serpenti? cur homousios
6 parienti natiuitas sua non est? et tamen haec omnia nec

18] cf. Basil. Hexaëm. 9, 2, 15.

1 placita *p* 5 sumserunt *N* nunquid *M* 7 carne *om.* *p* 9 inextimabili *M* 10 genitricum *M* generatricum *p* 11 tantummodo *M* 12 producunt *M* erbis *M* 14 intelligis *p* i *om.* *M* in hunc *p* natiuitatis *N*¹*p* 15 faturis *p* 16 haec talia *M* aliquod *N*¹ 17 non *om.* *M* adduntur *M* 18 locustis *N*²*Mpv* subtegi *M* terra *M* 21 omousios *Np* debeat *Mv* tamen *N*¹*Mp* 22 ridiculis *N*¹*p* quem *N*¹ qui *p* 23 nunquid *M* 26 hibes *NMp:* ibes *v* basilicos *p* quod *M* 27 omousios *Np*

gignentes agunt nec nascentes sciunt, sed fiunt latentibus causis et inexplicabili quadam atque multiplici gignentis lege naturae. et tu eius natiuitati terrenarum opinionum praescriptiunculas obicias, qui nec earum quidem natiuitatum rationem reddere potes, quae nutu ipsius ac praeceptione nascuntur, cuius arbitrium totum agit, cuius imperium totum efficit, cui nihil contra ire, nihil obsistere potuit et ad totum quod possibilitate agendum erat uelle suffecit.

VI. Sed tempus tandem est ut reliquas etiam occultiores et insidiosiores blasphemias tuas, quia, quod maluissemus, iam ignorare non possumus, saltim ne ignorantes capiant detegamus. posuisti in quodam pestifero tractatu tuo dicens: quoniam diuinae naturae imago est homo, hanc autem proiecit diabolus in corruptionem, doluit sic pro imagine sua deus, sicut pro statua sua imperator, et corruptam reparat imaginem: et sine semine formauit de uirgine naturam secundum illum qui sine semine natus est Adam, et per hominem humanam naturam suscitat: quoniam enim per hominem mors, ideo et per
hominem resurrectio mortuorum. ueneficorum quorundam, 2
ut aiunt, haec consuetudo est, ut in poculis quae conficiunt uenenis mella permisceant, ut dulcibus nocitura celentur, et dum quis mellis dulcedine capitur ueneni peste perimatur. ita ergo et tu dicens: diuinae naturae imago est homo, hanc autem proiecit diabolus in corruptionem, doluit sic pro imagine sua deus, sicut pro statua sua imperator, oras quodammodo poculi pestilentis dulcedine quadam et quasi melle circumlinis, ut haurientes ingestum poculum homines,
dum illecebrosa degustant, perniciosa non sentiant. dei nomen 3

2 et *om.* *M* gignenti *M* gignentes *p* 4 obicis *Mc* ne *r* 7 nil *Np* 8 sufficit *M* 9 occulciores *NM* 10 et] atque *Mc* insidiores *M* 11 saltem *Np* 14 deābtuſ *M* sic] sicut *Npr* ymagine *p* 15 sua *post* statua *om.* *p* 16 reparauit *M* imagine *p* formauit . . . 17 semine *om.* *M* 18 nascitur *M fort. recte* 19 enim *r*: *om.* *NMp* per unum hominem mors *M* ideo *om.* *Np* 20 quorumdam *p* 25 dd̄s *M* corrumptionem *p* sic] sicut *Npr* 26 ymagine *p* 27 ora *r* pestilenti dulcediñ *M* quodam *N* 28 aurientes *NM* 29 pernitiosa *Np*

obicis ut religionis nomine mentiaris, sancta praemittis ut peruersa suadeas et confitendo deum id efficias, ut eum ipsum neges quem confiteris. quis enim non uidet quo eas, quid moliaris? dicis quippe: doluit sic pro imagine sua deus, sicut pro statua sua imperator, et corruptam reparat imaginem: et sine semine formauit de uirgine naturam secundum illum qui sine semine nascitur Adam, et per hominem humanam naturam suscitat: quoniam enim per hominem mors, ideo et per hominem resur-
4 rectio mortuorum. hoc ergo tanto studio, hoc tanto actu praelocutionibus blandis fallax insidiator egisti, ut deum in praecedentibus nominans ad hominem in consequentibus peruenires, et eum ipsum solitarii hominis contumelia post afficeres cui subdolae humilitatis officio honorem dei antea detulisti. dicis ergo quod imaginem dei, quam diabolus proiecerit in corruptionem, pietas diuina repararit: corruptam enim
5 inquis reparat imaginem. iam hoc quam subdole quod ais corruptam reparat imaginem, scilicet ut persuadeas nihil plus fuisse in eo in quo imago reparabatur, quam in ea ipsa imagine fuerit cui reparatio praestabatur. ac per hoc idem tantummodo uis esse dominum quod Adam, nihil plus imaginis reparatorem quam ipsam imaginem corruentem. denique quid agas, quid moliaris, sequentibus probas dicens: sine semine formauit naturam secundum illum qui sine semine nascitur Adam, et per hominem humanam
6 naturam suscitat. similem in omnibus et parem Adae dominum Iesum fuisse asseris: illum utique sine semine et hunc sine semine, illum hominem solum et hunc hominem solitarium. ac per hoc uides te diligenter cauisse ac prospexisse, ne dominus Iesus Christus aut maior in aliquo Adae aut forte melior putaretur, cum ita eos sibi mensuris paribus

1 praemitis *M*[1] 2 persuadeas *Mr* dūm *M* eum] cum *M* 4 sicut *Npr* 5 corrumptam *p* reparat *M* 8 humanam *om. M* 10 hactu *M* 11 exegisti *M*[1] 14 subdole *NM* detulisses *Mr* 16 corrumptionem *p* (*ita saepe*) 18 corruptam cui reparat *M* nil *M* 21 nil *M* 23 quod moliaris *N* 24 natura *N*[2] 25 humanam *om. Np* 26 aede *N* 29 caruisse *p* 30 ade *M* Adamo *r*

conparaueris, ut derogaturum te quodammodo Adae aliquid crederes, si ei deum quippiam praetulisses.

VII. Quoniam enim inquis per hominem mors, ideo
et per hominem resurrectio mortuorum. etiamne apo-
stolico testimonio peruersitatem tuam ac scelus probare niteris
et contagione impietatis tuae uas electionis infamas, uidelicet
ut, quia a te auctor salutis tuae non intellegitur, idcirco etiam
apostolus deum negasse uideatur? et tamen, si apostolicis testi- 2
moniis uti placebat, cur uno eius contentus cuncta siluisti et
hoc non subdidisti statim: Paulus apostolus non ab homi-
nibus neque per hominem, sed per Iesum Christum,
aut illud: sapientiam loquimur inter perfectos, et post
alia: quam nemo, inquit, principum saeculi huius co-
gnouit. si enim cognouissent, numquam dominum
maiestatis crucifixissent, uel illud: quoniam in ipso
habitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter, et:
unus dominus Iesus Christus, per quem omnia? an in 3
parte apostolum probans et in parte reprobans in eo tantum
recipis in quo pro dispensatione hominem Christum nominat,
in eo repudias in quo deum? Paulus enim hominem Iesum
non negat, sed deum tamen eundem hominem confitetur et ita
humano generi per hominem resurrectionem uenisse praedicat,
ut in homine tamen ipso deum resurrexisse confirmet. uide
enim, an eum qui resurrexit deum praedicet, qui eum qui
crucifixus est deum maiestatis esse testatur.

VIII. Sed tamen ne dominum Iesum quasi unum de plebe redderes, dedisti ei aliquid dignitatis, tribuens ei honorem ut sancto homini, non diuinitatem ut uero homini ac uero deo. quid enim dicis? formauit deus dominicam incarna-

10] Gal. 1, 1. 12] I Cor. 2, 6. 13] l. c. 8. 15] Col. 2, 9. 17] I Cor. 8, 6.

1 aliquod *N* 2 eidem quidpiam *ar* 4 etiam *M* 5 probarē *N* 6 concione *M* 7 intelligitur *Mp* etiam et *M* 13 inquid *M* principium *N* eius *p* 14 nunquam *M* 17 dominus noster *Np* 18 probas *NMp* et *om. Mr* reprobas *Mp* tantum] autem *M* 19 eum recipis *Mr* 23 nomine M^1 confirmat N^1 28 ut utero N^1 29 *sqq.]* uerba nesth: *margo N*

tionem: theodochon formam honoremus cum deo sicut unam formam deitatis, sicut diuinae uoluntatis inseparabilem statuam, sicut imaginem latentis dei. superius imaginem dei Adam esse dixisti, hic Christum imaginem dicis: illum statuam et hunc statuam.
2 sed gratiae uidelicet tibi pro honore dei agendae sunt, quod theodochon formam honorandam cum deo esse concedis. in quo non tam honor est quam iniuria: neque enim in hoc ipso tribuis domino Iesu Christo honorem diuinitatis, sed negas. subtili quippe impietatis arte honorandum cum deo dicis, ne deum esse fatearis, et hoc ipso, quo uideris eum fallaciter coniunxisse, disiungis. nam cum utique eum non ut deum colendum, sed quasi cum deo honorandum esse blasphemes, ideo ei tribuis diuinae uicinitatis coniunctionem, ut deitatis auferas ueritatem.
3 impiissime et callidissime hostis dei, peragere uis scelus negantis sub nomine confitentis. honoremus, inquis, sicut diuinae uoluntatis inseparabilem statuam, sicut imaginem latentis dei. profecit uidelicet apud nos per beneficia sua honor creatoris ac redemptoris nostri domini Iesu Christi. si ideo ab eo de aeterno interitu redempti sumus, ut redemptorem nostrum statuam diceremus, digno uidelicet obsequio, digno cultu respondere benignitati ac pietati illius nitimur, si maiestatem, quam ille propter nos humiliare non renuit, nos etiam auferre conemur.

VIIII. Sed excusas uidelicet illatam domino contumeliam subditi honoris officio, dicens: tamquam imaginem latentis dei. in hoc quod imaginem dicis humanae eum comparas condicioni, in hoc quod latentis dei certissimae derogas dignitati. deus enim inquit Dauid manifeste ueniet, deus noster, et non silebit. et uenit utique et non siluit, qui,

29] Ps. 49, 3.

1 theothocon *M* 6 et tibi *Np* theothocon *M* 9 quippe] inquis *p* 11 quod *M* coniungisse *N* disiungas *Me* 13 eis *M* uinitatis M^1 15 quasi sub *M* 18 aput *N* creaturis N^1 creatoris sui *M* 19 nñi dñi nñi *p* 23 renuit *p* 26 ymaginem *p* 28 conditioni *M* certissime *NMp* 29 ueniet ę deus *p*

priusquam ipse quippiam post ortum suum diceret, aduentum
suum et terrenis pariter et diuinis testibus declarauit, dum
stella indicat, dum magi adorant, dum angeli annuntiant. quid
quaeris amplius? adhuc uox illius silebat in terris et honor
illius iam clamabat in caelo. latuisse ergo in eo ac latere tu 2
deum dicis? at non hoc prophetae, non patriarchae, non deni-
que lex uniuersa praedixit. non dicebant enim latitaturum,
qui uenturum omnibus praedicebant. erras, infelix caecitas,
causas blasphemandi quaerens et non inueniens. tu eum la-
tuisse etiam post aduentum suum dicis: ego eum nec prius
quidem latuisse comprobo quam ueniret. numquid enim patri-
archam illum eximium, cui uocabulum uisio dei praesentis im-
posuit, qui ex subplantatoris nomine in Israhelis nomen ascendit,
numquid sacramentum nasciturí ex uirgine dei latuit? qui cum
mysterium futurae incarnationis ex concertatione luctantis se-
cum hominis agnouisset, u i d i, inquit, d e u m f a c i e a d f a-
c i e m, e t s a l u a f a c t a e s t a n i m a m e a. quid, quaeso, uiderat,
ut uidisse se deum crederet? numquid inter fulgura se ei et 3
tonitrua deus protulit aut reserato intrinsecus caelo coruscans
se ei facies diuinitatis ostendit? nihil utique eorum, sed e di-
uerso magis uidit hominem et agnouit deum. o uere dignus
indepto nomine et qui interioribus magis quam exterioribus
oculis uocabuli a deo dati meruit dignitatem. luctantem secum
humanam speciem uidebat et uidere se deum protestabatur.
sciebat utique, quod illa hominis species dei ueritas erat, quia,
in qua tunc erat specie deus uisus, in ea erat speciei ipsius
postea ueritate uenturus. quamquam quid miremur, si tantus 4
patriarcha indubitanter credidit quod ei ipse per se deus tam

16] Gen. 32, 30.

1 post ortum] pastor tamen (tñ) *M* 2 et *ante* terrenis *om. M* 4 silebit p^1 6 at] an *M* 7 latiturum *M* 8 quia *M* praedicabant *M* 10 ergo *N* 11 cum probo *p* approbo *Mr* patriarcha *N* 13 subplantoris *M* ufrłıf *M* israelis *p* 14 nunquid *M* 15 misterium *NMp* ex] et *N* 16 dñm *M* 18 se *ante* deum *om. M* fulgora N^1 19 reseparato *N* 22 indẽpto *M* 23 uocabulũ . . . datũ *M* dignitante *M* luctante *M* 26 speciei] specie *Mp* 27 quod *N* 28 per se *om. p*

euidenter ostendit, dicente ipso: uidi deum facie ad faciem, et salua facta est anima mea? quid ei tantum deus praesentis diuinitatis ostenderat, ut demonstratam sibi faciem dei diceret? homo enim ei, ut uidebatur, tantummodo apparuerat, quem etiam in concertatione superauerat. sed hoc utique per praecurrentia rerum indicia deus agebat, ut nemo esset qui deum natum ex homine non crederet, cum in humana specie deum iam patriarcha ante uidisset.

X. Sed quid ego in uno exemplo tamdiu commoror, quasi multa desint? numquid enim latere homines iam tum poterat in carne uenturus deus, cum de eo quasi ad omne humanum genus palam propheta diceret: ecce deus uester, et alibi: hic est deus noster, et illud: deus fortis, pater futuri saeculi, princeps pacis: et regni eius non erit finis? sed et cum iam uenisset, numquid latebat eos quod uenerat,
2 qui uenisse eum palam confitebantur? numquid ignorabat dei aduentum Petrus dicens: tu es Christus filius dei uiui? numquid Martha quid loqueretur aut quem crederet nesciebat, utique, inquiens, domine, ego credidi quia tu es Christus filius dei uiui, qui in hunc mundum uenisti? omnes denique, qui ab eo uel morborum remedia uel membrorum restitutiones uel mortuorum uitam petebant, ab hominis id infirmitate an a dei omnipotentia postulabant?

XI. Diabolus denique ipse cum eum omni illecebrarum ambitu, omni nequitiae suae arte temptaret, quid aut nesciens suspicabatur aut quid temptans scire cupiebat? aut quid tantopere eum mouerat, quod deum in hominis humilitate quaerebat? numquid documentis prioribus id didicerat aut umquam

12] Esai. 40, 9. 13] Esai. 25, 9 et 9, 6—7. 17] Matth. 16, 16. 19] Ioh. 11, 27.

1 ipso quia uidi *M* 5 quem] que *M* etiam *om. M* superarat *M* hoc *om. M* 9 quit *N* 10 desinit *M* 14 seculi *Mp* 16 quia *M* 18 num maria *Np* 21 menbrorum *p* remedia uel membrorum *om. Na* 23 omnipotenciã *M* 24 cum eum *om. Np* ille celebrarum *N* illebrarum *p* 26 aut temptans *Mc* aut quid . . . 27 quaerebat *om. M* 27 nouerat *Np* 28 umquam] quem *Mc*

uere in humano corpore deum uenisse cognouerat? non utique: 2 sed magnis signorum indiciis, magnis rerum experimentis et ueritatis ipsius uocibus ad suspicionem et inquisitionem rei huius conpellebatur, utpote et qui semel iam ab Iohanne audierat: ecce agnus dei, ecce qui tollit peccatum mundi, et iterum ab eodem: ego a te debeo baptizari, et tu uenis ad me? descendens quoque de caelo et stans supra caput domini columba euidentem se ac manifestam declarati dei indicem dederat. uox quoque eum non per aenigmata nec 3 per figuras a deo missa permouerat dicens: tu es filius meus dilectus: in te conplacui. et ideo, licet hominem extrinsecus in Iesu uideret, filium dei inuestigabat dicens: si filius dei es, dic ut lapides isti panes fiant. numquid diabolo contemplatio hominis suspicionem diuinitatis eripuit, ut per hoc, quod hominem uidebat, crederet deum esse non posse? non utique: sed quid ait? si filius dei es, dic ut lapides isti panes fiant. non ambigebat utique esse posse quod an esset perscrutabatur: de ueritate ei erat sollicitudo, non de impossibilitate securitas.

XII. Atqui sciebat utique dominum Iesum Christum ex Maria natum esse, sciebat pannis obuolutum in praesepio positum, pauperem eius inter humana exordia paruitatem fuisse et egenam etiam legitimis incunabulorum ministeriis infantiam: non dubitabat quoque eum ueram carnem habere, uere hominem natum esse. et cur ei hoc ad securitatem parum uisum est? cur eum, quem uere hominem esse nouerat, deum posse esse credebat? disce ergo, infelix furor, disce, insana et crudelis impietas, disce tandem uel a diabolo minoris esse perfidiae. ille dixit: si filius dei es, tu dicis: filius dei non es. quod

5] Ioh. 1, 29. 6] Matth. 3, 14. 10] Luc. 3, 22. 12] Matth. 4, 3.

2 sed magis *Np* magis *bis a* 3 inquisicionem *N* 4 utpote *om. M* a *Mr* 5 peccata *Mp* 6 iterum] item *M* 7 super *M* 8 capud *M* columbam *N*¹ coluba *M* euidenter *M* declaritati *M* 12 ifim *p* 16 qui ait *N*¹ 20 ut qui *Np* atquin *M* 21 inuolutum *M* 23 egenum *Np* legitimis] legimus *N*² 24 dubitat *M* 28 diabulo *N*¹ 29 non est *M*

ille interrogauit, tu negas. nemo adhuc inuentus est praeter
te qui diabolicam impietatem fuerit supergressus. quod ille in
domino confessus est esse posse, tu non credis esse potuisse.
XIII. Sed cessauit postea forsitan et conquieuit cassatisque
temptationibus suis deposuit suspicionem, quia non inueniebat
effectum? mansit quin immo in eo semper et usque ad ipsam
domini crucem suspicio in eo per formidines proprias cumu-
lata peruenit. quid plura? ne tunc quidem opinari de eo filium
dei desiit, postquam tantum in eum persecutoribus suis licere
2 cognouit. sed callidus utique hostis inter ipsas quoque cor-
poreas passiones signa diuinitatis aspiciens, etiamsi esse eum
malebat hominem, suspicari tamen conpellebatur deum, quia,
licet hoc mallet credere quod uolebat, cogebatur tamen ad id
certis rerum indiciis quod timebat. nec mirum. quamuis enim
eum et consputatum et flagellatum et contumeliis affectum et
in crucem actum uideret, cernebat tamen inter ipsas iniuriarum
indignitates diuinas exabundare uirtutes, dum uelum templi
scinditur, dum sol refugit, dum dies obscuratur, dum passionis
uirtutem omnia sentiunt et cuncta etiam quae deum nesciunt
3 opus diuinitatis agnoscunt. et ideo hoc uidens diabolus ac
tremens omni modo peruenire ad dei agnitionem etiam in ipsa
hominis consummatione temptauit, dicens per eos qui cruci-
fixerant: si filius dei est, descendat nunc de cruce, et
credimus ei. sensit utique dominum deum nostrum passione
corporis redemptionem humanae salutis operari, simulque per
eam et se destrui ac subiugari et nos redimi atque saluari,
et ideo hostis generis humani omni modo et omni dolo cassari
4 ea uoluit quae agi pro omnium redemptione cognouit. si filius

23] Matth. 27, 42.

4 et] ac *Mr* coequeuit *p* et cassatis (quass. *M*) *Mv* 5 temtationibus *N* 6 et *om.* *Np* 7 supplicio *p* in eum *r* cum multa *p* 8 quidam *M* filio *M* 11 suspiciens *M* eum *om.* *M* 13 cogitabatur N^1 15 eum et] eum *M* consputum *Mr* 16 cruce mactatum *M* 17 exhabundare *p* 19 deum] domini *p* 20 uidens hoc *Mpr* 22 consummationẽ *M* consumatione *p* qui eum cruciferant *M* 24 sentit *p* nostrum *om.* *Np* 25 redemptione N^1M per eam] ea *v*, *om.* *M* 27 cassare *M*

dei, inquit, est, descendat nunc de cruce, et credimus ei, scilicet ut motus uerborum contumelia dominus desereret sacramentum, dum ulcisceretur iniuriam. uides ergo dominum etiam in cruce positum filium dei appellari, uides eos hoc quod nominant suspicari. disce itaque, ut superius dixi, uel a persecutoribus ipsis uel a diabolo filium dei credere. quis umquam aequauit daemoniacam infidelitatem? quis supergressus est? ille eum filium dei esse suspicatus est etiam cum mortem pertulit, tu negas etiam cum resurrexit: ille eum deum suspicatus est cui se occuluit, tu negas cui probauit.

XIIII. Uteris ergo aduersus deum scripturis sacris et suos ipsos in ipsum testes agere conaris. sed quomodo? uere, ut non solum dei, sed etiam testimoniorum ipsorum praeuaricator sis. nec mirum utique si, quia id quod uis non potes, id facis solum quod potes: quia uertere in deum testimonia sacra non uales, quod uales, ipsa peruertis. dicis enim: ergo et Paulus mentitur de Christo dicens: sine matre, sine genea-
logia. interrogo te de quo hoc uelis dixisse Paulum? de filio 2
et uerbo dei an de Christo, quem tu a filio dei separas et hominem tantum esse blasphemas? si de Christo, utique quem hominem solitarium dicis, quomodo nasci homo sine matre, sine genealogia maternae originis potuit? sin autem de dei uerbo ac dei filio, quid facimus quod idem apostolus, ut tu, sacrilege, aestimas, testis tuus, eodem loco atque eodem testimonio eum, quem tu sine matre asseris, etiam sine patre esse testatur dicens: sine patre, sine matre, sine genealogia? ergo superest ut apostoli testimonio utens, quia filium dei sine
matre asseris, etiam sine patre esse blasphemes. uides ergo 3
peruersitatis ac nequitiae tuae studio in quod te impietatis

17] Hebr. 7, 3.

1 inquit *om.* *M* 2 dissereret *M* 3 irasceretur in iniuria *M* 4 hoc *scripsi:* hic *Np* id *Mc* 5 nominat *M* 7 daemoniticam *N: scrib. fort.* daemonicam, *cum forma* daemoniacus *nusquam nisi hoc loco occurrat* 8 morte *M* 10 occultauit *M* 12 ipsos *om.* *Mc* 14 si] sed *M* facias *M* 16 peruertes N^1 17 mentitus *N* 21 matre et sine *Mc* 22 si autem *M* 24 extimas *M* 26 sine patre *om.* *p* sine matre *om.* *M* 27 ut *om.* *M* 28 blasphemas *M*

praeruptum ieceris, ut, quod nemo adhuc a saeculis nisi in-
sanus fortasse dixit, dum filium dei matrem non habuisse
dicis, etiam patrem ipsius denegares. et hoc tamen nescio
impietate maiore an ineptia, quia quid stultius, quid ineptius
quam filii nomen ponere et patris nomen uelle reticere? sed
dicis: non reticeo nec nego. et quis ergo te furor conpulit
testimonium illud ponere, ubi, dum matrem eum non habuisse
4 dicis, etiam patrem eius negasse uidearis? nam cum in eodem
testimonio sicut sine matre, ita etiam sine patre esse dicatur,
necesse est ut, si sine matre ibi intellegi potest, eodem modo,
quo sine matre esse ibi intellegitur, etiam sine patre esse
credatur. sed hoc praerupta illa ad negandum deum insania
non intellexit, quae, cum id truncum poneret quod integrum
scriptum esset, non uidit reserata sacri uoluminis serie redar-
5 gui impudens atque apertum posse mendacium. o stulta
blasphemiae amentia, quae, dum ipsa non uidet quid sequi
debeat, etiam illud non sapuit quid legi possit: quasi uero,
quia auferebat sibi intellegentiam, auferre posset omnibus lec-
tionem, aut ideo perdituri omnes ad legendum oculos capitis
sui essent, quia ipse iam mentis oculos perdidisset. audi ergo,
haeretice, quod furatus es: audi plena et integra, quae debilia
ac truncata posuisti. apostolus duplicem dei natiuitatem in-
sinuare omnibus cupiens, ut et in deitate natum dominum et
6 in carne monstraret, ait: s i n e p a t r e, s i n e m a t r e. alterum
enim proprium est diuinitatis natiuitati, alterum carnis, et
sicut in deitate est sine matre, ita in corpore est sine patre
generatus. ac sic, cum nec sine patre nec sine matre sit, et
sine patre tamen et sine matre credendus est, quia, si dum
ex patre nascitur respicis, sine matre est, si dum ex matre,
sine patre. ac sic in singulis natiuitatibus alterum habens

1 iaceris *M* seculis *M* sclis *p* 2 forte *M* 5 nomen *post* patris *om.* *M* reticeri *M* 7 ponere illud *p* eum] illum *M* 8 in *om.* *M* 10 si *om.* *p* intelligi *Mp* 11 intelligitur *Mp* 13 truncum] erunt cum *N* 14 scribtum *N* esse *M* 16 blasphemia *M* mentia *N* mentio *p* amenciaq; *M* blasphemia et amentia *v* quae *om.* *M* 17 quod legi *N*[2] 18 intelligenciam *M* possit *M* 21 hereticae *N* 22 truocata *N*[1] et trunca *M* dupplicem *p* 23 deum *M* 25 et] quia *Mv* 27 generatus *om.* *M*

alterum in utraque non habuit, quia nec diuinitatis natiuitas matre eguit et ad natiuitatem corporis sibi ipse suffecit. sine patre ergo inquit apostolus, sine matre, sine genealogia.

XV. Quomodo sine genealogia dominum fuisse dicit, cum euangelium Matthaei a genealogia coeperit saluatoris dicens: liber generationis Iesu Christi, filii Dauid, filii Abraham? ergo et iuxta euangelistam habet genealogiam et iuxta apostolum non habet, quia iuxta euangelium ex matre habet, iuxta apostolum ex patre non habet. et ideo bene apostolus dicens sine patre, sine matre, sine genealogia ubi eum sine matre genitum esse posuit, ibi etiam sine genealogia esse memorauit. ac per hoc in utraque domini natiuitate et euangelica sibi et apostolica simul scripta conueniunt, quia et iuxta euangelistam habet genealogiam sine patre incarnatus, et iuxta apostolum non habet sine matre dominus in deitate generatus, Esaia dicente: generationem autem eius quis enarrabit?

XVI. Cur ergo, haeretice, non hoc modo quae legeras integra et incorrupta posuisti? uides itaque apostolum hac ratione, qua natum dominum sine patre posuit, hac etiam sine matre posuisse, ut et qua ratione intellegeretur esse sine patre, hac nosceretur esse sine matre, et sicut non posset utique sine patre credi, ita sine matre quoque non posset intellegi. cur 2
ergo, haeretice, non hoc modo quae in apostolo legeras incolumia et inuiolata posuisti, sed partem ingeris, partem subtrahis, et ut astruere falsitatem per scelus possis, ueritatis uerba furaris? uideo a quo ductus. illius enim habere cre-

6] Matth. 1, 1. 16] Esai. 53, 8.

1 utraque *Np:* utroque *Mv* 3 sine alogia *M* 5 euuangelium *Np* mathei *Np* matthei euangelistae *M(v)* 6 habraam *N* abraam *p* 7 euuangelistam *Np* euangł *M* 8 euangł *M* euuangelium *p* 10 dicit *p* patre] matre *p* eum] enim *p* 11 ubi *M* 12 euuangelica *Np* 13 scribta *N* 14 euuangelistam *Np* euangł *M* genealogia *N*[1] in carne natus *v* 16 ysaia *p* autem *om. Mp* 17 eunarrabit *M* 18 hereticae *N* 21 et *om. Np* intellegetur *N*[1] hac nosceretur] agnosceretur *M* 22 posset *scripsi:* possit *NMpv* 23 possit *Mv* intelligi *Mp* 24 hereticae *N* incolomia *M* 27 ductus es *M*

dendus es institutionem cuius sequeris exemplum. sic enim
diabolus in euangelio temptans dominum si filius, inquit,
dei es, mitte te deorsum. scriptum est enim: quia
angelis suis mandabit de te, ut custodiant te in omnibus uiis tuis. et cum hoc dixisset, cohaerentia et subiecta
subtraxit, id est: super aspidem et basiliscum ambu-
3 labis et conculcabis leonem et draconem. callide utique superiora posuit, inferiora subtraxit: illud enim posuit ut circumscriberet, hoc reticuit ne se ipse damnaret. sciebat enim se aspidem et basiliscum, se leonem et draconem prophetica uoce signari. ita ergo et tu partem obiciens, partem subtrahens illud scilicet ponis ut circumuenias, hoc subtrahis, ne, si totum utique posueris, circumscriptionem tuam ipse condemnes. sed tempus tandem est ad ulteriora transire. nimis enim diu in singulis commorantes, dum affectu copiosae responsionis ducimur, modum libri etiam longioris excedimus.

XVII. Ais ergo in alia disputatione, immo in alia blasphemia tua: et spiritum de diuina natura separauit, qui humanitatem eius creauit. ait enim quia, quod ex Maria natum est, de spiritu sancto est. qui et iustitia repleuit quod creatum est. ait enim: apparuit in carne, iustificatus est in spiritu. item qui eum fecit et daemoniis metuendum. ego enim, ait, in spiritu dei eicio daemones. qui et carnem eius fecit templum: uidi enim spiritum descendentem quasi columbam et manentem super eum. item qui ei donauit eleuationem in caelum. ait enim: dans mandatum apostolis, quos elegit, per spiritum sanctum eleuatus est. hunc denique qui tantam gloriam Christo

2] Luc. 4, 9—10. 3] Ps. 90, 11. 6] Ps. 90, 13. 19] Matth. 1, 20. 21] I Tim. 3, 16. 23] Matth. 12, 28. 25] Ioh. 1, 32. 27] Act. 1, 2.

1 es] est *N* exempla *M* 2 euuangelio *Np* deum *Mv* 4 mandabit *scripsi:* mandauit *NMpv cf. Conl. I, 20, 4* 9 dampnaret *NMp* 11 et] ut p^1 13 si *om. M* 14 condempnes *NMp* 18 separauit *(scil. scriptura) p:* separant *N* separas *M* separans *v* 19 qui] quia *M* ei *p* 24 ecio *p* 26 et *om. N*

donauit . . . . . . omnis ergo in his blasphemia tua haec est, 2
ut nihil Christus per se habuerit, sed nec ipse, ut tu ais,
solitarius homo aliquid a uerbo, id est a filio dei ceperit, sed
totum in eo donum spiritus fuerit. si ergo omne id, quod tu
ad spiritum refers, esse ipsius demonstrabimus, quid reliquum
est nisi ut, quem tu ideo hominem uis intellegi, quia ut ais
totum habuerit alienum, nos ideo probemus deum, quia habuerit
totum suum? et quidem hoc non disputationibus tantum aut
argumentis, sed uoce ipsius diuinitatis probabimus, quia nulla
de deo rectius quam diuina testantur: et quia nulla se melius
quam ipsa maiestas dei nouit, nullis de deo dignius creditur
quam his, in quibus deus ipse est testis suus. primum ergo 3
quod ais quia humanitatem eius spiritus sanctus crearit, posse-
mus id nos simpliciter intellegere, si agnosceremus te id non
infideliter protulisse. neque enim nos conceptam ex spiritu
sancto domini carnem negamus, sed ita tamen conceptum
corpus cooperante spiritu dicimus, ut creatum tamen sibi a
filio dei hominem suum esse dicamus, dicente ipso in scriptis
sacris spiritu sancto atque testante: sapientia aedificauit
sibi domum. uides ergo quod id, quod conceptum est a 4
spiritu sancto, aedificatum a filio dei atque perfectum est:
non quia aliud opus filii dei, aliud spiritus sancti sit, sed quia
per unitatem diuinitatis ac maiestatis et operatio spiritus aedi-
ficatio filii dei sit et aedificatio filii dei cooperatio spiritus
sancti. et ideo non solum spiritus sanctus in uirginem super-
uenisse, sed etiam uirtus altissimi obumbrasse uirginem legitur,
ut, quia sapientia ipsa plenitudo diuinitatis est, sapientia
sibi domum aedificante omnem diuinitatis plenitudinem nemo

19] Prou. 9, 1.

1 *complura intercidisse patet: cf. cap. 23, 1* 2 tua ais *M* 3 aliquod *N*[1] coeperit *N* 5 demonstrauimus *N*[1]*p* 6 intelligi *Mp* ait *M*[1] 7 qui *p* 8 aut] ut *M* 9 id ipsius *M* probauimus *N*[1]*p* 11 nullus *N*[1]*p* nulli *M* dignis *M* 12 hii *p* deus *om. M* suis *N*[1] 13 sanctus *om. M* possimus nos id *M* 14 intelligere *Mp* 16 dominicam *M* temen *N*[1] 18 scripturis *Mp* 20 ergo id quod conceptum est de spiritu *M*

5 ambigat affuisse. sed infelix blasphemandi amentia dum separare Christum a filio dei nititur, non uidet se ipsam a se diuinitatis penitus separare naturam: nisi forte credit quod ideo aedificata ei a sancto spiritu domus sit, quia idoneus ac potens ad aedificandum sibi domum ipse non fuerit. sed hoc quam insanum est tam ridiculum, ut, qui nutu suo omnem caelestium ac terrestrium uniuersitatem creasse creditur, aedificare sibi corpus non potuisse credatur, praesertim cum uirtus sancti spiritus uirtus eius sit et ita unita sibi atque inseparabilis diuinitas sit trinitatis atque maiestas, ut nihil omnino in una deitatis persona possit intellegi quod a plenitudine diuinitatis ualeat
6 separari. ergo hoc posito et intellecto, quod iuxta fidem scripturae sacrae spiritu sancto superueniente et uirtute altissimi obumbrante sapientia sibi domum aedificauerit, reliquae calumniarum blasphemiae nihil sunt. neque enim dubium est quod ipse per se atque in se uniuersa fecerit, in cuius nomine ac fide etiam credentium fides nulla non potuit: neque enim ille auxilio alterius eguit, cum ne illi quidem eguerint, qui in uir-
7 tute ipsius crediderunt. atque ideo et illud, quod ais quia spiritu iustificatus sit, et quod metuendum eum daemonibus spiritus sanctus fecerit, et quod caro eius a spiritu facta sit templum, et quod a spiritu sit eleuatus in caelum, sacrilega et furiosa sunt omnia: non quia in his omnibus quae ipse fecit unitas et cooperatio spiritus defuisse credenda sit, utpote cum numquam deitas a se desit et in operibus saluatoris semper uirtus fuerit trinitatis, sed quia tu domino Iesu Christo quasi inopi et inbecillo opitulatum uis spiritum sanctum, qui ea utique illi tribuerit quae praestare sibi ipse non quiuerit. disce itaque ex sacris testimoniis deum credere et falsitatem

1 ambigeret *Mv* blasphemantis N^2 4 sp̃u sancto *p* ydoneus *p* aedificandam *M: cf. II, 3, 6. III, 2, 1* 5 quam] tam *M* 6 tam] iam N^1 quam *Mp* suo *om. Mv* 8 spiritus sancti *p* 9 diuinitatis sit trinitatisque magestas *M* 11 intelligi *Mp* 12 hoc] hoc̈ *M, sed si deletum* intellectu *M* 14 edificauit *p* 15 est *om. M* 18 auxiliũ *M* eguit] eguisse credendus est *M* ille *p* 19 ait *p* 20 a spiritu *v* 21 sanctus *om. Mv* 22 eleuatus sit *Mv* 25 nunquam *M* 28 illi utique *Mpv* nequiuerit *M* 29 deum] dñi *p*

ueritati non admiscere, quia res non recipit et ratio perhorrescit, ut diuinis testimoniis daemonici spiritus intellegentia misceatur.

XVIII. Iam primum enim hoc, quod ais quia iustitia re-
pleuerit quod creatum est, et hoc apostolico uis testimonio
conprobare quo dicit: *apparuit in carne, iustificatus est*
in spiritu, utrumque insano sensu et furioso spiritu loqueris,
quia et hoc, quod a spiritu uis eum repletum esse iustitia,
ideo ponis, ut ostendas eius uacuitatem cui praestitam esse
asseras iustitiae adimpletionem, et hoc, quod super hac re apo-
stolico testimonio uteris, diuini testimonii ordinem rationemque
furaris. non enim ita ab apostolo positum est ut tu id truncum 2
uitiatumque posuisti. quid enim apostolus ait? *et manifeste*
magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum
est in carne, iustificatum est in spiritu. uides ergo
quod mysterium pietatis uel sacramentum iustificatum apo-
stolus praedicauit. non enim tam inmemor ipse dictorum
suorum ac doctrinae erat, ut eum iustitia eguisse diceret quem
ipse semper iustitiam praedicarat dicens: *qui factus est*
nobis iustitia et sanctificatio et redemptio. alibi quo-
que *sed abluti*, inquit, *estis, sed iustificati estis, sed*
sanctificati estis in nomine domini nostri Iesu Christi.
quam longe ergo ab eo est ut adimpletione iustitiae indiguerit 3
qui iustitia uniuersa conpleuit, et ut maiestas eius iustitiam
non habuerit cuius etiam nomen cuncta iustificet. uides ergo
uel quam inepta blasphemia tua uel quam insana sit, quia id
auferre domino deo nostro niteris, quod ita ab eo in omnes
credentes large semper effunditur, ut numquam in ipso tamen
iugi largitate minuatur.

6] I Tim. 3, 16. 13] l. c. 19] I Cor. 1, 30. 21] I Cor. 6, 11.

1 ammiscere *N* perorrescit *M* 2 demoniaci *p(v)* intelligencia *M* 5 hoc *om.* *M* 6 quod dicat *Mv* 8 a^{b} sp̄u *M* 14 est pietatis est p^{1} 16 misterium *NMp* est pietatis *p* 18 doctrinae suae *Mv* 20 ac redempcio *M* alii *N* 21 inquid *M* sed iustificati estis *om.* *M* 22 nostri *om.* *M* 23 abimpletione *N* 24 et *om.* *M* 25 iustificat *v* 26 quia id] quod *M* 27 deo *om.* *Mav* 28 nunquam *M*

XVIIII. Dicis quoque quod spiritus eum fecerit daemonibus
metuendum. ad quod quidem respuendum ac refutandum
etiamsi ipsa dicti execrabilitas satis sufficit, tamen adhibemus
exempla. dic mihi, quaeso, tu, qui hoc quod eum daemones
metuerint non suum dicis, sed alienum, nec potestatis hoc uis
fuisse, sed muneris, quomodo etiam nomen eius potestatem
habuit qua ipse, ut tu ais, indigens fuit? quomodo in nomine
eius daemones eiecti, debiles curati, mortui suscitati sunt?
Petrus enim apostolus claudo illi, qui sedebat ad speciosam
portam templi, in nomine, inquit, Iesu Christi surge et
2 ambula. et iterum in ciuitate Ioppe ad eum, qui ab annis
octo paralyticus iacebat in lectulo, Aeneas, sanat te, inquit,
Iesus Christus: surge et sterne tibi. Paulus quoque
praecipio, inquit, tibi, ad spiritum Pythonis, in nomine
Iesu Christi exi ab ea: et exiit ab ea daemonium. sed
quam longe haec inbecillitas a domino nostro fuerit, hinc
intellege, quod ego ne illos quidem imbecillos fuisse dico quos
ille per nomen suum potentes fecerit, siquidem nulli umquam
apostolorum post domini resurrectionem uel daemonem uel
3 ullam infirmitatem obstitisse cognouimus. quomodo ergo me-
tuendum eum spiritus reddidit qui alios fecit esse metuendos,
aut in se ipso infirmus fuit cuius fides etiam per alios super
uniuersa regnauit? postremo hi qui potestatem a deo acceperunt
numquam potestate ipsa ut sua usi sunt, sed potestatem ipsam
ad eum a quo acceperant retulerunt, quia nec potestas ipsa
uim ullam umquam habere potuit nisi per nomen ipsius qui
dedit. ideoque et apostoli et omnes ministri dei nihil in suo
umquam, sed in Christi nomine atque inuocatione fecerunt,

10] Act. 3, 6. 12] Act. 9, 34. 14] Act. 16, 18.

1 quoque ergo quod *M* 3 exsecrabilitas *M* 5 timuerint *M* nec] ñ *p* potestates *M* hoc uis ... 6 potestatem *om. M* 7 qua] quia *M* tu *om. M* 9 enim] inquit *M* 12 paraliticus *Mp* lecto *Mr* aenea *N¹M: cf.* Satanas *Conl. XXII, 10, 2* sanet *N²pv* 14 tibi inquit *M* phithonis *N* phitonis *p* fitonis *M* pythonem *av* 15 exire *Mv et Uulg.* 17 intellige *Mp* ne in illis quidem imbecillis *M* quo *M* 24 nunquam *M* 25 ad eum] a deo *N* ad deum *p* acceperunt *M* 26 umquam *om. p* 27 ministeri *N*

quia potestas ipsa inde accipiebat uirtutem unde habebat exordium, et dari per ministros nequaquam poterat nisi ab auctore uenisset. tu ergo, qui idem uis dominum fuisse quod 4
unum ex seruis suis (quia, sicut apostoli nihil utique habuerant nisi a domino suo accepissent, ita tu nihil uis dominum ipsum habuisse nisi quod a spiritu acceperit, ac per hoc et ipsum quod habuit non ut dominum uis habuisse sed ut seruum accepisse), dic mihi ergo quomodo ille potestate ipsa ut sua, non ut accepta utebatur? quid enim de eo legimus? surge, inquit paralytico, tolle grabatum tuum et uade in domum tuam. et iterum supplicanti pro filio patri uade, inquit, filius tuus uiuit. et illud ubi unicus matris ad sepulchrum deferebatur, adulescens, inquit, tibi dico, surge. num- 5
quid ergo, ut mos eorum erat qui potestatem a deo accipiebant, potestatem quoque ille dari sibi ad efficiendum inuocatione diuini nominis postulabat? cur non, sicut apostoli in nomine ipsius, ita quoque ipse in nomine spiritus operabatur? denique quid de ipso euangelium protestatur? erat, inquit, docens eos sicut potestatem habens, non sicut scribae eorum et Pharisaei. aut superbum et arrogantem forsitan uis fuisse, qui potestatem, quam a deo ut ais accepisset, suae potentiae deputaret? sed quid facimus quod potestas numquam est obsecuta famulis nisi per nomen auctoris nec habere efficientiam potuit, si aliquid sibi ex ea faciens deputauit.

XX. Sed quid tamdiu euidentibus quidem, sed tamen minoribus argumentis contra furentem blasphemiam agimus? audiamus ipsum ad discipulos loquentem deum: infirmos curate, mortuos suscitate, leprosos mundate, dae-

9] Matth. 9, 6. 11] Ioh. 4, 50. 13] Luc. 7, 14. 18] Matth. 7, 29. 27] Matth. 10, 8.

2 actore *M* 3 uis *om. Npa* dominum fuisse dicis *ar* 6 ab *M* et *om. p* 7 quod et *Np* deum *M* 9 legitimus *N* 10 paralitico *NMp* tolle inquit *M* tuum et ambula et *p* 12 sepulcrum *p* 13 adolescens *Mp* 17 illius *M* ipse quoque *Mr* 18 euuangelio *N* eunangelium *p* inquid *N* 20 aut *N* 22 nunquam *M* 24 aliquit *M* 25 qui tandiu *M* si tamen *p*¹

mones eicite. et iterum in nomine, inquit, meo dae-
monia eicietis. numquid ad potestatem exercendam alterius
nomine eguit qui ipsum nomen suum potestatem esse fecit?
sed quid adhuc additur? ecce, inquit, dedi uobis pote-
statem calcandi super serpentes et scorpiones et
super omnem uirtutem inimici. ipse certe mitem, ut uere
2 erat, et humilem corde se esse dicit. et quomodo pro summa
utique potestate in nomine suo operari alios praecepit, si ipse
in nomine operabatur alieno, aut aliis dabat quasi suum, quod
ipse, ut tu uis, non habuerat, nisi accepisset alienum? dic
mihi autem: qui sanctorum potestatem a deo accipientes sic
operati sunt? aut numquid non insanus Petrus creditus fuerat
aut furiosus Iohannes aut amens Paulus, si quibuscumque aut
aegris dixissent 'in nomine nostro surgite' aut claudis 'in nomine
nostro ambulate' aut mortuis 'in nomine nostro uiuite' aut illud
ad aliquos 'damus uobis potestatem calcandi super serpentes
3 et scorpiones et super omnem potestatem inimici?' intellege
ergo ex hoc ipso insaniam tuam, quia, sicut haec uerba in-
sana sunt si sint humanae praesumptionis, ita tu insanissimus
qui diuinae haec non intellegis potestatis. ex duobus enim
alterum confitearis necesse est, aut posse hominem diuinam
potestatem et habere et dare, aut certe, si nullus omnino
hominum id potest, deum fuisse qui potuit. nemo enim diui-
nam uirtutem potest tribuere in munificentia, nisi qui habuerit
in natura.

XXI. Sequitur autem in blasphemia tua quod caro eius templum a spiritu facta sit, ideo quia Iohannes dixerit: uidi enim spiritum descendentem de caelo et manentem super eum. quia furiosam assertionem tuam etiam diuinis testimoniis confirmare conaris, uideamus quam ob causam hoc quod tu ais testimonium sacrum dixerit. uidi enim inquit

1] Marc. 16, 17. 4] Luc. 10, 19. 6] cf. Matth. 11, 29. 27] Ioh. 1, 32.

6 item *Np* 8 *post* alios *p repetit* in suo nomine 10 ais *Mr* 13 quibuscumque *M* 17 intellige *Mp* 20 intelligis *Mp* 24 munificenciã *M* 27 sit] est *Np* 28 manente *N* 29 etiam *om. Np* 30 qausam *N* 31 inquid *M*

spiritum descendentem sicut columbam et manentem
super eum. discerne hic, si potes, quis maior sit, quis hono- 2
ratior? is qui descendebat an is ad quem descendebatur? is
qui deferebat honorem an is cui honor deferebatur? ubi hic
in testimonio sonat quod carnem eius templum spiritus fecerit,
aut in quo honorem dei minuit, si ad demonstrandum humano
generi deum deus ipse descendit, cum utique non minor intel-
legi debeat is cuius indicata sit dignitas, quam is qui index
fuerit dignitatis? sed absit ullam credere aut fieri in diuinitate 3
distantiam, quia eadem una deitas et aequalis potestas opi-
nionem penitus impiae inaequalitatis excludit. et ideo in hoc
negotio, cum et patris persona et filii et spiritus sancti sit, et
cum filius dei sit ad quem descenditur, spiritus qui descendit,
pater qui testimonium dicit, nullus plus habuit honoris, nullus
quicquam accepit iniuriae, sed aequaliter ad plenitudinem dei-
tatis totum redundat, quia quaeuis in trinitate persona honorem
in se totius continet trinitatis. et ideo dici hinc amplius non 4
necesse est nisi ad manifestandam tantum impietatis tuae
causam atque originem, quia spinae utique ac tribuli ex radi-
cibus emergentes qualitate sui stirpem suam produnt et ex eo
ipso quod sunt indicant unde nascantur. ita ergo et tu, Pela-
gianae haereseos spinosa suboles, idem ostendis in germine
quod pater tuus habuisse traditur in radice. ille enim, ut
Leporius discipulus suus dixit, dominum nostrum asserebat
Christum factum esse per baptismum, tu in baptismo templum
dei dicis factum esse per spiritum. non quidem ad plenum
eadem uerba sunt, sed ad plenum una peruersitas.

XXII. Addis autem etiam hoc praedictis impietatibus tuis quod eleuationem domino in caelum spiritus condonarit, ostendens scilicet sacrilego sensu tuo, quod tam inbecillum ac tam

2 onoratior *N* 3 is qui . . . descendebatur *om. M* descedebat *N* his qui deferebat *M* 7 intelligi *Mp* 8 quam his *M* 9 ei | credere *p* 10 eadem *om. Np* 11 poenitus *N* 12 sc̃s *N* 13 cum *om. M* 19 triboli *N*[1] 20 qualitatis sua *M* producunt *Np* 22 hereos *p* subules *M* soboles *N*[2]*pa* 23 radice. Leporius ille *Mr* 24 nostrum] non *M* 26 dei *om. M* spiritum] xp̃m *Np* 27 eandem *p*[1] 28 autem *om. Np* suis *N*

egenum dominum Iesum Christum fuisse credis, quod, nisi
eum spiritus eleuasset in caelum, adhuc hodie forsitan futurum
aestimares in terra. ad probationem autem dicti etiam testi-
monium sacrum adhibens ait, inquis, enim: daus mandata
apostolis, quos elegit, per spiritum sanctum eleuatus
2 est. quid te appellem, quid te aestimem, qui corrumpendo
diuinas litteras id agis, ne testimonia sacra habeant uim testi-
moniorum? nouum audaciae genus, quae id efficere argumentis
nequitiae suae nititur, ut falsitatem ueritas confirmare uideatur.
non enim ita in apostolicis actibus dictum est, ut tu ais. quid
enim scriptura dicit? quae coepit Iesus facere et docere
usque in diem qua praecipiens apostolis, per spiritum
3 sanctum quos elegit, assumptus est. quod utique hyper-
baton est et ita intellegendum: quae coepit Iesus facere
et docere usque in diem qua assumptus est, prae-
cipiens apostolis, quos elegit per spiritum sanctum,
ut responderi tibi forsitan amplius quam testimonio ipso in
hac parte non habeat, quia sufficere utique ad plenum ueritati
debet integritas testimonii, si falsitati poterat satis esse cor-
ruptio. sed tamen tu, qui putas dominum Iesum Christum
non potuisse caelum ascendere nisi eleuatus esset a spiritu,
dic mihi quomodo ipse ait: nemo ascendit in caelum nisi
qui de caelo descendit, filius hominis qui est in
4 caelo? agnosce ergo quam ridicule et stulte putes non potuisse
eum caelum ascendere, qui, cum descendisset in terris, num-
quam afuisse dicatur e caelo, et an possibile ei fuerit linquenti
inferos caelum ascendere, cui promptum fuerit etiam in terris

4] Act. 1, 2. 11] Act. 1, 1—2. 22] Ioh. 3, 13.

3 extimares *M* 4 ais *M* enim *om. Np* 6 te *ante* estimem *om. p* extimem *N* existimem *Mr* 7 literas *M* ais *M* 8 quę *M:* que *p* q̃de (*i. e.* quidem) N^1 quod N^2r *fort.* quae quidem 10 actis *M* 11 dicis M^1 13 hiperbaton *p* 15 et docere *om. M* assuntus *N* 17 responderĩ N^1 respondere *M* 18 habeat *Np: cf. Rönsch, It. u. Uulg. p. 449 adnot. 13* debeat *Mr* 19 debeat *Mr* correpcio *Mr* corrumptio *p ut solet* 24 ridicula et stulta *M* 25 cum] de celo *M* descendiset *M* terras *p* nunquam *M* 26 affuisse *p* dicatur *om. M* e] ae *N* 27 scandere *Mp* proptum *N* fuerat *M*

sito semper in caelestibus permanere. quid autem illud quod ipse ait: ascendo ad patrem meum? numquid in ascensione hac intercessuram opem indicauit alterius, qui in hoc ipso quod ascensurum se esse dixit uirtutem propriae potestatis ostendit? Dauid quoque de ipsa domini ascensione ascendit, inquit, deus in iubilatione, dominus in uoce tubae: euidenter maiestatem ascendentis per potestatem ascensionis explicuit.

XXIII. Sed uideamus tamen qua tandem praecedentes blasphemias tuas adiectione concludas: qui tantam, inquis, gloriam Christo donauit. gloriam nominas ut contumeliam facias. nam in eo quod donatum dominum gloria asseris, dum accepisse dicis, indiguisse blasphemas. hoc enim agit impius sensus tuus, ut largitas munerantis indigentiam accipientis ostendat. et — o infelicem impietatem tuam — et ubi illud est quod de ascendente in caelum domino Iesu Christo ipsa olim diuinitas praenuntiauit, tollite, inquiens, portas, prin-
cipes, uestras, et introibit rex gloriae? cumque ipse 2
sibi, ut solet sermo diuinus, quasi sub inquirentis nomine respondisset: quis est iste rex gloriae? statim subdidit: dominus fortis et potens, dominus potens in proelio, sub proelii utique gesti nomine uictoriam domini triumphantis ostendens. deinde cum ad conplendam rei expositionem textum supra dicti sermonis iterasset, hac maiestatem domini caelum introeuntis conclusione monstrauit dicens: dominus uirtutum, ipse est rex gloriae. scilicet ne susceptio corporis honorem summae inminueret diuinitatis, eundem hic dominum uirtutum et regem caelestis gloriae esse docuit, quem superius uictorem
inferni proelii indicauit. i nunc et donatam domino gloriam 3

2] Ioh. 20, 17. 5] Ps. 46, 6. 17] Ps. 23, 7. 20] l. c. 8. 21] l. c. 25] l. c. 10.

1 posito *M* 3 indicat *M* quin in *p* 4 quo *r* 6 iubilo et *M et Uulg.* 7 euidentem *Np* 8 expleuit *M* 10 quis *N* tantum N^1 12 gloriam *N* glorię *M* 14 numerantis N^1 15 o *om. M* 17 atollite *M(r)* 18 introiuit N^1 20 subdit *p* 24 hanc *p* 27 minueret *p* 29 praedicauit *Mpr* i nunc *scripsi:* In hunc *Np* iam nunc *M* nunc *r* et *om. M: cf. III, 15, 4. VII, 5, 4*

esse dicito, cum et propheta eum regem gloriae esse dixerit et ipse de se ita testificatus sit: cum uenerit filius hominis in gloria sua. repugna, si potes, et contradicito, ut, cum ille se habere testetur gloriam suam, tu accepisse eum dicas alienam: quamuis nos ita dicamus eum gloriam habere propriam, ut non negemus tamen hanc ipsam gloriae proprietatem ei cum spiritu ac patre esse communem, quia, quidquid deus possidet, deitatis est, et regnum gloriae ita est filio dei proprium, quod non est tamen a totius deitatis proprietate diuisum.

XXIIII. Sed tempus tandem est finem libro, immo uniuerso operi inponere, si pauca tamen sanctorum uirorum atque inlustrium sacerdotum dicta subdidero, ut id, quod auctoritate testimoniorum sacrorum iam approbauimus, etiam fide prae-
2 sentis temporis roboremus. Hilarius, uir uirtutum omnium atque ornamentorum et sicut uita, ita etiam eloquentia insignis, qui et magister ecclesiarum et sacerdos non per sua tantum merita, sed etiam per profectus creuit aliorum et inter procellas persecutionum ita immobilis perstitit, ut per inuictae fidei fortitudinem etiam confessoris ceperit dignitatem, in libro fidei primo deum uerum ex deo uero dominum Iesum Christum et ante saecula natum et postea hominem genitum esse testatur.
3 item in secundo libro: unus unigenitus deus in corpusculi humani formam sanctae uirginis utero insertus accrescit. qui omnia continet et intra quem cuncta sunt, humani partus lege profertur. item in eodem libro: angelus testis est, deus nobiscum est, ille qui nascitur. item in libro decimo: nati quoque in hominem ex partu uirginis dei sacramentum docuimus. item in eodem: namque cum in homine deus natus sit, non id-

2] Matth. 25, 31. 23] II, 25. 27] II, 27. 28] X, 7. 30] l. c.

3 gloriam suã *M* 4 se ille *M* 5 nos ita dicamus nos *M* 7 quicquid *p* 9 proprietatẽ *M* 12 paucorum *Mr* 14 iam *om. M* fide] exemplis *M* 15 hylarius *p* uir *om. M* 17 per *om. N* 20 coeperit *N* 23 in *post* deus] ipse *p* 24 forma *M* 25 accepit *p* intra quem] intra quem et per quem *Hilar.* 28 nati ... 29 item *om. M* 30 in *om. Np* in homine] in hominem (*uar. lectio* in homine) *Hilar.*

circo natus est, ne deus non maneret. item eiusdem in prooemio expositionis euangelii secundum Matthaeum: erat namque primum necessarium nobis, ut unigenitus deus nostri causa homo natus cognosceretur. item in consequentibus: ad id quod deus erat, homo, id quod tum non erat, gigneretur. item in eodem: tertium deinceps illud congruum fuit, ut, quia deus homo genitus in mundo, et cetera. haec quidem pauca sunt de satis 4
multis, sed tamen uides etiam ex his quae diximus, quod palam et euidenter natum ex Maria deum praedicat. et ubi illud tuum: non potuit creatura parere creatorem, et: quod natum est ex carne, caro est? longum est de singulis personis conuenientia dicere: enumeratio magis quam exsecutio dictorum agenda est, quia sibi ad exsecutionem sui ipsa sufficiunt.

XXV. Ambrosius, eximius dei sacerdos, qui a manu domini non recedens in dei semper digito quasi gemma rutilauit, in libro qui est ad uirgines ita memorat: fraternus meus candidus et rubeus, candidus quia patris splendor est, rubeus quia partus est uirginis. memento tamen in eo antiquiora diuinitatis insignia quam corporis sacramenta. non enim coepit ex uirgine, sed qui erat, uenit in uirginem. item ipsius in natale domini: uidete 2
miraculum matris dominicae: uirgo concepit, uirgo peperit, uirgo cum parturiit, uirgo grauida, uirgo post partum, sicut in Ezechiele dicitur: et porta erat

2] hoc prooemium hodie non extat: cf. Migne, Patrol. Lat. VIIII, p. 912. 18] I, 46. Cant. 5, 10 (LXX). 23] ? ? 26] Ezech. 44, 2.

1 ne non deus *Hilar.* in eiusdem in *M* 2 p̄mio *M* proemio *p* euuangelii *p* matheum *N* math̄m *p* 6 tercio *M* 7 congru|gruum *p* 8 haec quidem] equidem *M* 11 et *om. M* 12 est *ante* ex *om. Np* 13 conueniencıā *M* 14 execucio *p* exsecusationem *M* executionem *p* 16 dei *om. M* domini] dei *M* 18 fratruelis *N*[2] frater *Mv* 19 *et* 20 robeus *N*[1] 19 est *om. Ambros.* 20 antiquiora in eo *Mr* 22 quia non coepit a *Ambros.* cępit *NM* cepit *p* 23 natele *N* natali *v* 25 cum *N: om. M* dum *p* parturit *Mpr* 26 hiezechiele *N* iezechiele *p* et *om. p*

clausa et non est aperta, quia dominus transiuit per eam. gloriosa uirginitas et praeclara fecunditas. dominus mundi nascitur, et nullus est gemitus parientis: uacuatur uterus, infans excipitur, nec tamen uirginitas uiolatur. fas erat ut deo nascente meritum cresceret castitatis, nec per eius egressum uiolarentur integra, qui uenerat sanare corrupta. item in expositione euangelii secundum Lucam: quod ea potissimum lecta est ut deum pareret, quae erat desponsata uiro.
3 natum certe ex uirgine deum praedicat, matrem Mariam dei nominat. et ubi illa est prodigiosa atque execrabilis uox tua qua ais: quomodo mater potest esse alieni a natura sua? si autem mater ab ipsis uocatur, humanitas est quod natum est, non deus. ecce eximius fidei magister et hominem dicit eam esse quae genuit et deum docet esse qui natus est, et tamen hoc non infidelitatis causam, sed fidei esse miraculum.

XXVI. Hieronymus, catholicorum magister, cuius scripta per uniuersum mundum quasi diuinae lampades rutilant, in libro ad Eustochium dei, inquit, filius pro nostra salute hominis factus est filius. decem mensibus in utero ut nascatur expectat, et ille, cuius pugillo mundus includitur, praesepis continetur angustiis. item ipsius in commento Esaiae: dominus enim uirtutum, qui est rex gloriae, ipse descendit in uterum uirginalem et ingressus est et egressus orientalem portam, quae semper clausa est, de qua Gabrihel dicit ad uirginem: spiritus sanctus superueniet in te et uirtus altissimi

8] II, 1. 20] epist. 22, 39. 24] lib. III, cap. 7, u. 14 (haud paucis mutatis). 26] cf. Ezech. 44, 1. 28] Luc. 1, 35.

2 uirginitas] diuinitas *N* 3 parturientis *M* 4 euacuatur *p* 8 euuangelii *p* 9 electa *p et Ambros.* dominum *Ambros.* uirgo *N* 10 dei mariam *p* 12 aliena *Mp* 13 ipsa *M* 14 magister fidei *Mc* et *om. M* 15 eum esse quem *Np* 16 et *om. M* causa *M* 18 hieronimus *N* iheronimus *M* ieronimus *p* scribta *N* 20 eustochiam *N* 23 praesepii *Mr* 24 commentario *Mr* ysaie *p* 25 utero *N* 27 quo *Mr* gabriel *p*

obumbrabit tibi. propterea, quod nascetur ex te sanctum, uocabitur filius dei, et in Prouerbiis: sapientia aedificauit sibi domum. compara hoc, si placet, doctrinae 2
tuae, immo blasphemiae qua ais: deus enim mensum creator est et non mensum partus. ecce enim Hieronymus, uir sicut maximae scientiae, ita probatissimae purissimaeque doctrinae, isdem prope uerbis, quibus tu dei filium mensum partum negas, ille partum mensum esse testatur. decem enim inquit mensibus in utero ut nascatur expectat. sed parua tibi forsitan uiri huius uideatur auctoritas: idem omnes atque isdem uerbis putato dicere, quia, quicumque dei filium partum esse uirginis non negat, partum esse mensum confitetur.

XXVII. Rufinus quoque, Christianae philosophiae uir, haud contemnenda ecclesiasticorum doctorum portio, ita in expositione symboli de domini natiuitate testatur: filius enim, inquit, dei nascitur ex uirgine, non principaliter soli carni sociatus, sed anima inter carnem deumque mediante generatus. numquid obscure deum ex homine natum testificatus est? Augustinus Hipponae Regiensis oppidi sacerdos ut autem homines, inquit, nascerentur ex deo, primum ex ipsis natus est deus: Christus enim deus. et Christus natus ex hominibus non quaesiuit nisi matrem in terra, quia iam patrem habebat in caelo, natus ex deo per quem efficimur, et natus ex femina per quem reficeremur. item illic: et uerbum caro factum est et 2
habitauit in nobis. quid ergo miraris, quia homines ex deo nascuntur? attende ipsum deum natum ex

2] Prou. 9, 1. 15] cap. 13. 20] in euang. Ioh. tractat. II, 15. 25] l. c. Ioh. 1, 14.

1 obumbrauit *N* nascitur in te *M* 4 blasphemiae qua . . . *cap. 31, 1* etsi nunc praesentia non *desunt in M* 5 est *om. p* mensium p^1 hieronimus *N* ieronimus *p* 6 puraeque *v* 7 hisdem *Np* 8 esse *om. p* 10 uidetur *v* 11 hisdem *Np* 13 ruffinus *p* haut *p* 15 ergo *Rufin.* inquid *N* 17 media *Rufin.* 19 hippone *Np* magnus sacerdos *v* 20 primo *Aug.* 21 ipsius p^1 et *om. p* 22 quaesiuit quidem nisi *Aug.* 24 efficeremur *Aug.* 25 reficeremus N^1

hominibus. item eiusdem in epistula ad Uolusianum: sed et ipse Moyses et ceteri prophetae ueracissime dominum Iesum prophetauerunt et ei gloriam magnam dederunt. hunc non tamquam parem sibi nec in eadem miraculorum potentia superiorem, sed plene dominum deum omnium et hominem propter homines factum uenturum pronuntiauerunt. qui propterea et ipse talia facere uoluit, ne esset absurdum, quae per illos fecerat, si ipse non faceret. sed tamen et aliquid proprium facere debuit, nasci de uirgine, a mortuis resurgere, in caelum ascendere. hoc deo qui parum putat, quid plus expectet ignoro.

XXVIII. Sed forte, quia hi quos enumerauimus uiri in diuersis mundi partibus fuerunt, minus probabiles tibi auctoritate uideantur: ridiculum id quidem, quia loco fides non imminuitur, et quid sit quis, non ubi sit, considerandum, praesertim cum religio omnes uniat et hi qui in fide una sunt in corpore quoque uno esse noscantur. sed tamen aliquos tibi, quos non
2 despicias, etiam de orientalibus proferemus. Gregorius, splendidissimum scientiae ac doctrinae iubar, qui, cum olim iam uita functus sit, etiam nunc tamen auctoritate ac fide uiuit, et cum olim iam corpore absit ab ecclesiis, uoce tamen ac magisterio non recedit, cum ergo, inquit, processisset ex uirgine deus in ea quam adsumpserat humana natura, unum e duobus sibi inuicem contrariis existens, carne ac spiritu, aliud in deum adsumitur, aliud in deitatis

1] Epist. CXXXVII, cap. 4 (13). 23] Gregor. Nazianz. opera ed. Iac. Billius (Parisiis 1630), tom. I, p. 620 (oratio XXXVIII): προελθὼν δὲ θεὸς μετὰ τῆς προσλήψεως ἓν ἐκ δύο τῶν ἐναντίων, σαρκὸς καὶ πνεύματος· ὧν τὸ μὲν ἐθέωσε, τὸ δὲ ἐθεώθη. ὢ τῆς καινῆς μίξεως, ὢ τῆς παραδόξου κράσεως! ὁ ὢν γίνεται καὶ ὁ ἄκτιστος κτίζεται καὶ ὁ ἀχώρητος χωρεῖται διὰ μέσης ψυχῆς νοερᾶς μεσιτευούσης θεότητι καὶ σαρκὸς παχύτητι, καὶ ὁ πλουτίζων πτωχεύει.

1 epistola *N* epła *p* 2 moses *N*[1] ueracissimi *Aug.* 3 iħm *p* Christum *Aug.* magnam] meam *N* gloriam magnam ei *Aug.* 4 tanquam *p* 5 plene *Npa:* plane *v Aug.* 8 quae] qui *Np* 9 si] sibi *N*[1]*p* si sibi *N*[2] 13 hii *p* diuersi *p* 22 tamen] taēm̄ *N* 25 inuice *N* carnem *N*[1]*p* 26 spiritum *p* in *ante* deitatis *om. v*

gratiam praestat. o noua et inaudita permixtio, o mira et inexquisita conpago. qui erat, fit, et creator creatur, et qui inmensus est, capitur, mediante anima deo et carni, et ille qui omnes diuites facit pauper efficitur.
item rursus de epiphania: sed quid fit? quid de nobis 3
agitur uel pro nobis? noua quaedam et inaudita efficitur permutatio naturarum, et deus homo fit. item illic: et dei filius coepit esse etiam hominis filius, non conuersus ex eo quod erat, inconuertibilis namque est, sed adsumens quod non erat, misericors enim
est, ut capi posset qui capi non poterat. uides quam 4
praeclare atque magnifice ita maiestatem deitatis praedicat, ut dignationem incarnationis insinuet, sciens utique admirabilis fidei doctor, ex his omnibus, quae nobis in mundum ueniens deus tribuit, beneficiorum esse cumulum, non honoris imminutionem, quia, quidquid homini deus praestitit, augere eius in nobis debet affectum, non imminuere dignitatem.

XXVIIII. Athanasius, Alexandrinae urbis sacerdos, eximium constantiae ac uirtutis exemplum, quem haereticae persecutionis procella non conterruit sed probauit quique similem semper splendenti speculo uitam habens prius paene indeptus est martyrii meritum quam confessoris caperet dignitatem, uideamus quid de domino Iesu Christo uel de domini matre senserit.
haec ergo, inquit, intentio est et character sanctae 2

5] ibid. p. 631 (oratio XXXVIIII): τί γίνεται καὶ τί τὸ μέγα περὶ ἡμᾶς μυστήριον; καινοτομοῦνται φύσεις καὶ θεὸς ἄνθρωπος γίνεται . . . . . καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δέχεται καὶ υἱὸς ἀνθρώπου γενέσθαι τε καὶ κληθῆναι, οὐχ ὃ ἦν μεταβαλών, ἄτρεπτον γάρ, ἀλλ' ὃ οὐκ ἦν προσλαβών, φιλάνθρωπος γάρ, ἵνα χωρηθῇ ὁ ἀχώρητος. 24] Athanas. contra Arianos or. IIII (Uol. I, pag. 273 ed. Commelin. a. 1600): σκοπὸς τοίνυν οὗτος καὶ χαρακτὴρ τῆς γραφῆς, ὡς πολλάκις εἴπομεν, διπλῆν εἶναι τὴν περὶ τοῦ σωτῆρος ἀπαγγελίαν ἐν αὐτῇ, ὅτι τε ἀεὶ θεὸς ἦν καὶ ἔστιν ὁ υἱός, λόγος ὢν καὶ ἀπαύγασμα καὶ σοφία τοῦ πατρός, καὶ ὅτι ὕστερον δι' ἡμᾶς σάρκα λαβὼν ἐκ παρθένου τῆς θεοτόκου Μαρίας ἄνθρωπος γέγονεν.

1 gratia *v* 2 creatus *N* 4 carne *v* 5 quod de *Npa* 10 assummens *p* 11 possit *v* 12 maiestate *N* 13 indignationem *p*[1] ammirabilis *Np* 16 quicquid *p* 19 persecutionis *om. p* 20 conteruit *N* contriuit *v* semper spl.] persplendenti *p* 21 indemptus *p* martirii *p* martyris *v cf. 30, 1* 23 quod *N*[1]*p* 24 caracter *Np*

scripturae, quod saepe diximus, duplicem esse in eadem saluatoris significationem, quod et semper deus fuit et est filius, uerbum et lumen et sapientia patris, et quod postea propter nos carnem sumpsit ex Maria uirgine theotoco et homo factus est. item post alia: multi ergo sancti fuerunt et mundi a peccato: Hieremias uero ab utero sanctificatus est et Iohannes, cum esset in utero, exultauit in gaudio uoce Mariae
3 theotoci. deum utique, dei filium, qui, ut uerbis ipsius fidem uniuersorum loquar, uerbum est et lumen et sapientia patris, propter nos carnem sumpsisse dicit, et ideo theotocon uirginem Mariam, quia sit dei mater, appellat.

XXX. Iohannes, Constantinopolitanorum antistitum decus, cuius sanctitas absque ulla gentiliciae persecutionis procella ad martyrii merita peruenit, quid de filii dei incarnatione senserit ac praedicarit ausculta. et illum, inquit, quem, si nuda deitate uenisset, non caelum, non terra, non maria, non ulla creatura sustinere potuisset, inlaesa uirginis
2 uiscera portauerunt. huius ergo fidem atque doctrinam, si aliorum ignorabas, sequi ac tenere debueras, cuius utique amore ac desiderio te antistitem sibi plebs religiosa delegit, quia, cum de Antiochena ecclesia te sibi sumeret sacerdotem, ex qua illum ante praelegerat, recepturam se in te credidit, quidquid in illo habere desisset. nonne, quaeso, hi omnes quasi prophetico olim spiritu ad confutandas blasphemias tuas cuncta dixerunt? tu enim dominum saluatoremque nostrum Christum esse clamitas non deum, illi autem Christum dominum uerum deum: tu Mariam Christotocon, non theotocon esse blasphemas, illi

6] l. c. p. 275: πολλοὶ γοῦν ἅγιοι γεγόνασι καὶ καθαροὶ πάσης ἁμαρτίας· Ἱερεμίας δὲ καὶ ἐκ κοιλίας ἡγιάσθη καὶ Ἰωάννης ἔτι κυοφορούμενος ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει ἐπὶ τῇ φωνῇ τῆς θεοτόκου Μαρίας. 16] ? ?

1 dupplicem *p* 2 eadem *N*: eodem *pv* saluatoris *scripsi*: saluatore *Npv* 4 sumsit *N* 6 ieremias *p* 9 theotocae (-e) *Np* uerbis] uerbum *N* 11 sumsisse *N* 13 antisticum *N* 15 martirii *Np* 16 asculta *p* 19 etiamsi *v* 21 reliosa *N*[1] 22 se tibi *Np* 23 quicquid *p* 24 desistet *N* dixisset *p* desiisset *v* 25 confutandas *a*: confutendas *N* confundendas *pv* 28 maria *N*[1] illi ita] illud a *p*

ita Christotocon non negant, ut theotocon esse cognoscant. non 3
res tantum blasphemiis tuis sunt oppositae, sed et uerba rerum,
ut aperte intellegamus olim aduersus blasphemias tuas munimen
a deo inexpugnabile praeparatum, quod uenturam quandoque
uim haereticae inpugnationis parato iam muro frangeret ueri-
tatis. et tu, o impiissime atque inpudentissime praeclarae urbis
contaminator et catholicae ac sanctae plebis grauis et exitiosa
contagio, stare in ecclesia dei ac loqui audes, et blasphemiis ac
furiosis uocibus tuis sacerdotes semper inlaesae fidei et catholicae
confessionis infamas, dicens magistrorum priorum uitio plebem
Constantinopolitanae urbis errare? tu ergo emendator priorum 4
antistitum, condemnator ueterum sacerdotum, tu Gregorio ex-
cellentior, tu Nectario probatior, tu Iohanne praestantior om-
nibusque aliis orientalium urbium sacerdotibus, qui, etsi non
eiusdem nominis cuius hi quos nominaui, eiusdem tamen fidei
fuerunt? quod quidem, quantum ad hanc causam pertinet, suf-
ficit, quia, cum de fide agitur, omnes in eo idem sunt quod
optimi, in quo consortes sunt optimorum.

XXXI. Unde ego quoque ipse, humilis atque obscurus nomine
sicut merito, licet mihi inter eximios Constantinopolitanae urbis
antistites locum magistri usurpare non possim, studium tamen
discipuli affectumque praesumo. adoptatus enim a beatissimae
memoriae Iohanne episcopo in ministerium sacrum atque ob-
latus deo, etsi corpore absum, affectu illic sum, et illi dilectis-
simo mihi ac uenerandissimo dei populo, etsi nunc praesentia
non admisceor, tamen mente coniungor. et hinc est quod con- 2
dolens ei atque conpatiens in uocem nunc quasi communis
tristitiae ac doloris erupi, et, quod unum potui, per opusculorum
nostrorum flebilem querimoniam quasi pro membrorum atque
artuum meorum infirmitate clamaui. etenim si iuxta apostolum
dolente quidem minore corporis parte condolet maior atque
conpatitur, quanto magis dolente maiore minorem conpati opor-

30] cf. I Cor. 12, 26.

2 et *om.* *p* 8 blasphemis *v* 12 tu condemnator *v* 15 hii *p* 16 quod] quomodo *p* 19 ergo N^1 20 mihi sicut inter *Np* 24 affectum N^1 27 uoce *N* 29 per *M* menbrorum *p* 31 quidem] quod N^1 quid *p* *fort. recte*

tet. inhumanissimum quippe est ut in uno atque eodem cor-
pore maiorum infirmitatem minora non sentiant, cum minorum
3 maiora patiantur. unde obsecro ac deprecor omnes uos, qui
intra Constantinopolitanae urbis ambitum siti et per affectum
patriae ciues mei et per unitatem fidei fratres estis, ut separetis
uos ab illo, ut scriptum est, lupo rapaci, qui deuorat dei
populum sicut cibum panis. ne tetigeritis neque gusta-
ueritis quicquam illius, quia sunt omnia in interitum.
exite de medio eius ac separamini, et inmundum ne
4 tetigeritis. mementote magistrorum ueterum sacerdotumque
uestrorum, Gregorii per orbem nobilis, Nectarii sanctimonia in-
signis, Iohannis fide ac puritate mirabilis, Iohannis, inquam,
Iohannis illius, qui uere ad similitudinem Iohannis euangelistae
et discipulus Iesu et apostolus quasi super pectus domini semper
affectumque discubuit. illius, inquam, mementote, illum sequi-
mini, illius puritatem, illius fidem, illius doctrinam ac sancti-
moniam cogitate. illius mementote semper doctoris uestri ac
nutritoris, in cuius quasi gremio quodammodo amplexuque
creuistis, qui communis mihi ac uobis magister fuit, cuius
5 discipuli atque institutio sumus. illius scripta legite, illius in-
formationem tenete, illius fidem ac meritum amplexamini. quod
etsi adsequi grande est ac difficile, sequi tamen pulchrum atque
sublime, quoniam summarum rerum non adeptio tantum, sed
etiam imitatio ipsa laudanda est, quia numquam fere aliquis
eius rei portione ad plenum caret, ad quam scandere ac per-
6 uenire contendit. ille ergo uobis in sensu semper et quasi in
conspectu sit, ille in animo atque in cogitatione uersetur, ille
denique ipse uobis etiam haec quae a me sunt scripta com-
mendet, quia haec quae ego scripsi ille me docuit. ac per hoc

6] Ps. 52, 5. 7] Col. 2, 21—22. 9] II Cor. 6, 17.

1 in *om. M* 3 atque *M* et *p* 4 effectum *N* 5 hunitatem *M* 6 scribtum *N* deuoret *p* 8 quidquam *M* 9 existe *p*[1] eius *om. M* separemini *M* 10 ueterum] uestrorum *M* 13 euuangelistae *p* 14 di-scipuli *M* semper domini *M* 19 cummunis *N* 20 scribta legimus *N* informatione *N* 21 illius fidem *om. M* merita *M* 22 pulcrum *p* 24 nunquam *M* 25 eiusdem *p* 26 contenderit *Mr* 28 scribta *et* 29 scribsi *N*

non tam mea haec quam illius esse credite, quia riuus ex fonte constat, et quidquid putatur esse discipuli, totum ad honorem referri conuenit magistri. te autem praeter omnia ac super omnia, deus pater domini nostri Iesu Christi, aeque uoce ac mente supplici obsecro, ut haec, quae ex largitate tui muneris scripsimus, tu dono tui amoris insinues. et quia, ut ipse nos 7
dominus deus noster unigenitus tuus docuit, ita dilexisti hunc mundum, ut pro salute mundi unigenitum tuum mitteres, dones hoc plebi tuae quam redemisti, ut de incarnatione unigeniti filii tui et tuum donum et affectum illius sapiat, et hoc, quod pro nobis unigenitus tuus dominus deus noster et natus et passus est et resurrexit, ita omnes et intellegant et ament, ut dignatio sacrae maiestatis profectus sit nostri amoris, nec in animis uniuersorum humilitas illius imminutionem habeat honoris, sed augmentum semper pariat caritatis, ac beneficia sacrae misericordiae ita omnes pie ac sapienter intellegamus, ut tanto plus debere nouerimus nos deo nostro, quanto humilior propter nos factus est a se deus.

7] cf. Ioh. 3, 16.

2 quicquid *p* putatus *N* potatus *M* 3 referre *M* 6 scribsimus *N* tuo dono *M* 9 ut incarnationem *M* 10 tuo dono *M* 12 intelligant *Mp* 13 sacrae] suae *Mv* 16 intelligamus *Mp* 17 nostro deo *M* 18 deus. Explicit liber · VII · cassiani de incarnatione dñi (dñi *om. p*) contra nesterium *Np* Amen *M*

I. INDEX SCRIPTORUM.

(asteriscis notantur loci secundum translationem LXX citati)

I = Inst. C = Conlat. N = contra Nestor.

II. INDEX NOMINUM ET RERUM.

III. INDEX UERBORUM ET ELOCUTIONUM.

(Asterisco notantur loci scripturae sacrae).

C I, 13, 2. IIII, 15, 1. VII, 3, 4. X, 3, 4. XXIIII, 24, 6. — *C* X, 8, 5 a conatu deuoluamur; *cf.* *C* XII, 6, 3 *et* 7. — *C* XII, 2, 3 libidinem ab eo quod libeat dictam esse; *cf.* XVIII, 13, 2. — *I* X, 4 ab omni contemplatione dormitat anima. *C* X, 8, 4 elapsos nos ab eadem. *C* III, 19 *tit.* quod initium uoluntatis a domino sit *(herrühre)*; *cf.* *C* XIII, 12, 6. XVIIII, 12, 1. *N* V, 4, 3. — *C* II, 26, 4 a puritate euagati; *cf.* *C* VI, 15. VIIII, 7, 3. XXI, 22, 7. — *C* VIII, 16, 4 ab oculis euanuisset. *I* X, 4 *t.* quod acedia excaecet mentem ab omni contemplatione uirtutum. *C* I, 5, 1 excidisse a directione; *cf.* VIII, 21, 4. — *N* V, 15, 2 ab his mortem exciperet. *I* IIII, 24, 3 quae (occupatio) illum excusaret ab exsecutione mandati. *C* XXI, 26, 1 expergefacti a somno. *C* III, 7, 3 expolita ab affectu. *C* III, 7, 8 se ab illis expurgare; *cf.* VIIII, 4, 3. XVII, 25, 2. XVIII, 16, 13. — *I* V, 30, 2 nisi a me extorsissent; *cf.* *C* XII, 8, 2. — *C* X, 7, 3 extenuata mens ab omni situ carnali. *C* XVIIII, 2, 1 a nostris exulat institutis; *cf.* 4, 1. — *C* XVIIII, 8, 4 exutam mentem a cunctis habere terrenis. *N* III, 15, 6 facesse a me. *C* X, 3, 5 tulerunt a me deum meum. *I* VIIII, 11 eum ab industria frangens. *C* VIIII, 34, 8 ab huius fidei confidentia nulla desperatione frangamur; *cf.* *C* VII, 6, 2. — *I* VI, 2 anima a uitiis ieiunante. *I* III, 3, 6 ab idolorum cultu immolentur (= liberentur). *C* IIII, 20, 2 a superbia inchoantes; *cf.* VIII, 7, 2. — *N* VII, 5, 3 a paterno semine indeptae sunt. *C* XVIIII, 6, 6 a puritate fuerit aliquid imminutum. *I* V, 34 ab eodem inquirentibus; *cf.* V, 39, 1. *C* II, 13, 5. XIIII, 7, 2. XVI, 1 *t.* — *N* VI, 23, 1 intellegitur a parte totum *(saepius)*. *I* V, 38, 2 a districtione laxaret; *cf.* *C* XII, 10, 4. XVIII, 5, 2. — *C* XIIII, 11, 4 moechatus a Christo. *I* V, 38, 2 ab euangelico rigore mollitus. *I* I, 4 ab omni conuersatione terrena mortificatos; *cf.* *C* III, 6, 3. XII, 15, 2. XXII, 6, 6. — *C* XVIII, 5, 4 ab eo nominati sunt: *cf.* *N* VI, 23, 1. — *C* V, 12, 5 a terrenis uitiis non nouatur. *C* XVIII, 7, 2 ab eo nuncupati sunt. *C* XIIII, 10, 3 a cunctis incursibus obumbrabunt. *C* III, 4, 2 a diuinitate percepit; *cf.* XVII, 13. 25, 4. — *C* XI, 14 ab hac passione peregrinari. *N* VI, 9, 1 praeuaricatum te a symbolo. *I* XII, 14, 3 a domino promereri; *cf.* *C* III, 15, 1. — *C* XVIIII, 8, 2 non a parte minima est regula proponenda. *I* XII, 18 a periculis protegit; *cf.* *C* XIII, 14, 2. — *C* VIIII, 3, 4 ab omni uitiorum purificata contagio. *I* IIII, 36, 2 ab ipsis recidere; *cf.* *C* I, 13, 1. XXII, 13, 2. — *C* XVIII, 14, 4 hoc solum ab ea recipiebat gratiae; *cf.* XXIIII, 13, 3. 26, 2. — *C* II, 5, 3 a suo proposito relaxasse; *cf.* II, 26, 2. V, 25, 2. VII, 6, 2. XVI, 23. XVII, 20, 3. XXIIII, 9, 3. — *C* VI, 10, 7 a diaboli uastatione saluari; *cf.* XI, 9, 2. XVII, 19, 3. *N* IIII, 12, 3. — *C* XIIII, 7, 4 ab eo sciscitans. *C* XII, 7, 6 a praedictis gradibus sequestraui; *cf.* XVIII, 5, 3. 7, 2. XVIIII, 8, 2. — *C* VI, 10, 2 sublimatus a terra. *C* XXIII, 6, 3 a quolibet sublimi homine supplicamus. *I* II, 16 *t.* qui fuerit ab oratione suspensus; *cf.* II, 16. IIII, 16, 2. 20. *C* XXIII, 21 *t.* 21, 1. — *I* II, 10, 3 tepefacere a coepto feruore. *I* IIII, 6 ab institutionis regula tepuisse. *C* XV, 3, 3 ab uniuersa Aegypto transmigrauit. *4) cum substantiuo* *C* I, 13, 1 a Christi contemplatione discessum. *C* I, 14, 9 peregrinatio a domino . . . absentia a Christo. *C* I, 14, 9 ab hac carne separationem; *cf.* VI, 4, 1. 11, 10. VIIII, 6, 4. — *C* IIII, 2 *t.* commutatio ab ineffabili laetitia. *C* V, 11, 6 exclusio a regno. *C* VI, 11, 12 excessum a narratione. *C* XXIII, 5, 6 diuulsionem a Christo. *5) cum adiectiuo* *N* VII, 3, 4 disparem a sui qualitate. *I* IIII, 14 a cunctis extraneum. VI, 7, 2 mundos ab omni coitus pollutione. *C* IIII, 3 ab omni spiritali fructu ieiuni. *I*

X, 2, 1 ab omni spiritali quaestu inanem. *C* V, 26, 1 inanes ab ipsis. *C* I, 6, 3 intactum a cunctis perturbationibus. *C* I, 7, 1 ab uniuersis passionibus inlaesum; *cf.* II, 2. 1. 10, 2. 16, 1. VIII, 25, 6. X, 10, 14. — *C* XXII, 9, 2 inlibatam ab omni peccato. *C* IIII, 20, 4 a remediis longinquiora. *C* VII, 23, 2 neglegentia nostra illos (daemones) ab inpugnatione pristina reddidit lentiores. *C* VIII, 7, 2 ab omni prouidentia otiosus. *I* VIII, 1, 3 quieti a perturbationibus: *cf. C* V, 25, 2. — *C* VIIII, 5, 4 ab omnium passionum crapula sobrii. — *cf. sub* inmunis. *6) ὑπό. a) cum gerundiuo I* I, 10 a nobis tenenda sunt illa . . . a nobis quoque adfectanda censemus. IIII, 19, 1 quae ab ipsis perficienda sunt. *C* II, 13, 9 ab eodem lugubriter deuorandum. V, 22 *t.* decem gentes expugnandas a populo Israhelis. V, 11, 8 sunt a nobis damnanda. VIIII, 9, 2 species ab orante sint adsumendae. X, 2, 2 ab uniuerso fraternitatis corpore detestandum. XIIII, 7 *t.* non omnia ab omnibus aemulanda. XVI, 26, 2 haec ab his obseruanda censemus. XVII, 8, 2 quid a nobis fuerit actitandum. XXIIII, 8, 3 ab uniuersis eam expetendam esse censemus. 20, 2 a prudentissimis toleranda. *b) C* II, 23, 1 ab ipsa naturae lege propelli; *cf.* XXII, 6, 5. — V, 8, 4 ab ea (passione) pulsentur. 10, 4 ab his duobus uitiis inpugnamur . . . a praecedentibus eorum fuerimus elisi. 13 omnes ab omnibus (uitiis) inpugnari. 27, 2 cum ab ipsis (uitiis) cotidie uastaremur. VII, 7 resisti illis ab hac carne. XI, 13, 2 a timore domini seruari. XIII, 11, 2 a gratia dei inspirari. XVIII, 16, 12 a calamitate inuolui (*cf.* 13). XXI, 29, 3 quae a lege concessa sunt. 34, 1 quae a gratia mandantur. XXIII, 15, 3 quae a peccato imperantur. — *cf. I* X, 6 *t. 7) cum ablatiuo comparationis: praef. ad Conl. part.* I, §. 4 a coenobiis anachoresis et ab actuali uita contemplatio dei maior. XXIIII, 26, 3 maior suauitas ab illa. *N* VII, 31, 7 humilior factus est a se deus. *8) uaria: C* II, 6, 2 a longe conspexissent. *C* XVII, 3 non a me ipso protulissem. *I* XII, 17, 1 nihil a semet ipso posse se facere; *cf. C* XIII, 12, 1. XVI, 26, 3. — *N* I, 6, 2 a prima statim fronte *(im vorhinein)*.

abbas *appellatur quiuis monachus: I* V, 39 *t. et passim: haec forma frequentior est quam*

abba *1) nominatiuus I* IIII, 31 *t.* V, 28 *t.* X, 24. *C* III, 22, 4. V, 12, 3. VII, 26, 3. XIII, 1. XIIII, 7, 1. XV, 10, 5. XVI, 1 *t.* XVII, 1. XVIIII, 1, 2. XX, 2, 3. XXI, 11. 12, 1. — *2) uocatiuus C* XV, 5.

abdicare *aliquid I* IIII, 36, 1. V, 11, 2. 32, 2. VII, 12 *passim*.

abhinc: libello abhinc proximo *N* V, 5, 2.

abiectio dignitatum *C* I, 6, 3. sui *C* XVIII, 11, 2 *(passim)*.

*ablactatum super matrem suam *I* I, 3.

ablatiuus omisso in. *C* X, 6, 1 sicut superiore conlatione praefatus sum. *cf. N* II, 1, 1. VI, 22, 1 *et* 2. VII, 2, 1.

ablatiuus (uel datiuus) ubi ab *expectes. I* I, 1, 2 regi compertus est. I, 4 angelo adsistente praecipitur. III, 3, 6 euangeliorum uase . . . spiritu sancto perscripto. III, 9, 2 absolutio ieiunii apostolicis uiris statuta. IIII, 39, 1 his adquiritur. V, 4, 2 nobis poterunt repperiri. V, 5, 2 multis defessis ieiunium toleratur. 21, 1 nobis geritur bellum. 22 labor nobis inpenditur. 41 proferetur nobis salutare mandatum. VI, 1 (certamen) perpaucis ad purum deuictum. 20 his credamur. VII, 17, 5 magnus fructus apostolo ducebatur. VIII, 4, 4 metuentibus sentiatur affectus. VIIII, 4 nobis indicetur. X, 23 operantem monachum daemone uno pulsari, otiosum innumeris spiritibus deuastari. XII, 20 deo cernens arcana sui pectoris patefacta. *C* VII, 25 *t.* daemonibus possidentur. VII, 29 *t.* spiritibus uexantur. VII, 11 adflati spiritibus. VII, 12, 1 spiri-

IIII, 10, 3. scientia XIIII, 9 *t*. 1, 3. 2. XV, 2, 2. uirtus I, 1, 1. uita *I* V, 33. *praef. ad Conl. p.* I, §. 4. *C* VIII, 3, 6. XIIII, 4 *t*.

actus = uitae ratio, conuersatio *I* X, 3. XII, 19. *praef. ad Conl. p.* I, §. 4. *C* VI, 10, 4. VII, 1, 1. XXI, 7, 1. XXIII, 21, 3 *(saepius)*.

aculei carnis *I* VI, 4, 1 *et passim*.

ad *1) pro abl. causae uel instrumenti*. *I* I, 8 eas (bestias) retundere ad crucis signaculum. V, 31 ad cuius (fabulae) oblectationem euigilasse. VII, 8 indignatur ad omnia. X, 7, 6 qui non profecissent ad remedia leniora. *C* I, 21, 2 ad examen publicum trutinantes. II, 13, 12 quam temptationem licet ad unam senis orationem abstulerit. XIIII, 7, 2 se ad illius imperium de corpore migraturum. XVIII, 13, 1 ad incursum tempestatis aedificium nostrum concutitur. XVIIII, 16, 5 ad inlecebram blandissimorum tactuum nullam commotionem carnis exagitatam. *ibid.* ad hanc se firmitatem puritatis exercens. XXI, 22, 3 substantiam uirium nostrarum ad iniquae trutinae libremus examen. XXIIII, 9, 1 ad certum districtionis examen uestrarum uirium quantitatem metiri. 25, 1 ad praesidia dei fidum atque intrepidum perdurare. *N* VI, 12, 2 uulnerabantur aures ad praedicationem. *ibid.* ad nomen dei Christi claudebant illi aures. *2)* = περί, quod attinet ad, *in Hinsicht auf, in Betreff*. *I* I, 2, 4 praeiudicare ad cotidianae conuersationis exemplum. II, 17 festinus ad somnum. IIII, 39, 2 ad omnia se uelut operarium malum iudicarit indignum. V, 7 infirmitas carnis ad puritatem cordis non officit. VIII, 19, 3 ad perfectionis rationem non satis proderit. X, 2, 1 ad omne opus desidem. *cf.* X, 6. — XI, 2 tanto est perniciosior ad conflictum quanto obscurior ad cauendum. *C* IIII, 13, 2 ad desideria perficienda nullo carnis obstaculo retardari. VIIII, 34, 3 nullus ad inpetranda ea desperatione frangatur. XVIII, 16, 11 ad purgandum difficiliorem esse inuidiam. XXI, 14, 5 ad quorum personam cum sibi obiciens ante dixisset. XXIIII, 2, 3 ad tolerantiam laboris indefessos. *N* VI, 5, 4 uel acerbus ad dolorem uel grauis ad exemplum. VII, 14, 4 praerupta ad negandum insania. *3)* = apud. *C* I, 14, 9 praesentiam ad Christum. XVII, 19, 5 illa Chusi ad Absalom pia simulatione. ⁎20, 11 ad Abimelech. *4)* = in. *C* XV, 4 ad Aegyptum perrexisset. *5) uaria:* ad imitationem *C* XVIII, 6, 2. ad hominum faciem renuntiantes *C* XVIII, 7, 3. ad horam *I* V, 21, 2. X, 25. *C* V, 11, 3 *et* 7. VIIII, 15, 3. XVI, 26, 2. ad modicum tempus *C* XXIII, 11, 2. ad momentum *I* VIII, 10. 13. *C* V, 11, 3. XVII, 28, 3.

⁎adbreuiare *C* XXIII, 12, 7 *bis*.

adclinis decantatio *C* X, 10, 15.

adcommodare ad opus manus suas *I* VII, 9, 2. adsensum *C* VI, 4, 2. fidem *N* IIII, 2, 3. *cf.* commodare.

adcommodus *C* XXIII, 3, 3.

addicens gladio carnali *I* X, 12.

additamenta *I* X, 8, 3.

adfectaticius *I* IIII, 24, 1. *C* XVII, 17, 6.

adgaudens malis *I* V, 31. uirtutibus ipsius adgaudebat *C* IIII, 1, 1.

adgredi uiam *C* XXIIII, 23, 1.

adgressus *(plur.)* = incursiones, impetus *C* VII, 23, 1.

adiacente desideriis possibilitate *C* IIII, 13, 2. animae puritatem, quae adiacet cunctis X, 14, 3. adiacere homini arbitrii libertatem XIII, 12, 7.

adiectio sublimioris ordinis *C* IIII, 1, 2. sententiae *C* XIII, 1. caloris XXIIII, 26, 19. nominis dei *N* II, 5, 5; *cf.* *N* III, 16, 8. V, 5, 4. 7, 3. VII, 23, 1. *I* II, 14. III, 2 *t*. 2. 11. VII, 24.

adiectiuum uel participium substantiui loco. 1) singul. mascul. *C* IIII, 18 *t*. carnalem et animalem. 19, 4 saecularis uel gentilis. X, 7, 3 solitarii; *cf.* XVIII, 8, 2. XVIIII, 12 *t*. 4, 2. 12, 4. *2) plur. mascul.* *I* V, 30, 1 *et* 2 saecularibus. *cf.* *C* XVI, 17 *tit*. XVIII, 16, 5. — *I* VII, 3, 1

26, 5 femineo obsequio. VIII, 10, 1 serpentini nominis nota. VII, 26, 3 uultum femineum. XII, 7, 3 femineo aspectu. 7, 4 femineae conmixtionis. XIIII, 7, 3 uxorio uinculo conligatum. XVII, 25, 4 muliebri mendacio. XVIII, 16, 11 uenditionis fraternae crimine. XVIIII, 12, 3 recordationem femineam. 16, 4 coniunctionem femineam. XXI, 9, 7 muliebris intentio. *N praef.* §. 2 episcopali imperio. *ibid.* per sacerdotalem manum. — *I* IIII, 27, 2.

adimplere *I* III, 3, 1. VI, 7, 2. *C* IIII, 5. VIIII, 15, 1. •XI, 10. XIII, 12, 4. XVII, 20, 9. XXI, 8, 1. 25, 3. 26, 5. 34, 2.

adimpletio *N* V, 14, 3. VII, 18, 1 *et* 3.

adinuenire *I* III, 4 *t.* *C* VIII, 24, 2.

adinuentio *I* II, 4. *praef. ad Conl. p.* I, §. 3. *praef. ad Conl. p.* III, §. 3. •*C* XXI, 22, 5.

adipiscentia = intellectus *N* V, 11, 4.

adiunctio modulationum *I* II, 2, 1.

adiutrix *C* VIII, 23, 1. XXI, 9, 6.

•adiuuare *cum datiuo:* *C* X, 10 ad adiuuandum mihi (εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι).

admanuensis sporta *C* XVIIII, 4, 2.

adminiculum *de homine* *C* XXI, 9, 6.

admissum delictum *I* II, 16. peccatum IIII, 19, 2. scelus *C* XX, 8, 3. crimen XX, 11, 2.

admissus, us (uitiorum) *C* IIII, 15, 2.

admittere *cum accus. et infin.* *C* VIIII, 2, 3. X, 2, 3. 8, 1. XVII, 2, 1.

admixtio sacra *N* VI, 2, 1.

admonitiuncula *C* XVIII, 11, 4.

adolendus = adolescendus: *I* IIII, 24 *t.* de ligno arido, quod quasi adolendum rigare non destitit.

adpalpari remissioribus monitis *C* VII, 23, 3.

adparatus certaminis *C* XVIIII, 14, 4.

adpendĕre *C* XXI, 22, 1 *et* 6. XXIII, 5, 5.

adpetitor artis *C* I, 2, 1. pecuniarum XII, 4, 3. desectionis *N* I, 1, 1.

adproximare *C* VIII, 18, 2.

adquiescere *cum inf.* = uelle. *I* IIII, 4 suscipere ab eo pecunias adquiescunt. X, 7, 5. XII, 29, 3. 32, 1. *C* I, 1. XXI, 4, 1. 14, 4. = sinere. *C* II, 16, 2 a tradito continentiae tramite nos adquiescamus abduci.

adquiescere *cum datiuo* = morigerari, obsequi, oboedire. *I* VII, 11. 18. XII, 15, 1. *C* II, 10, 1. 24, 2. III, 21. IIII, 11, 2. 12, 1 *et* 6. VII, 8, 2. VIII, 11, 1. XII, 8, 2. XVII, 17, 5. 20, 2. 23. XXI, 9 *t.* *N* III, 11.

adquisitio *concrete* = quaestus *C* XXIIII, 13, 3.

adrepticius *C* XVIII, 15, 7. — *plur.* VII, 11.

adridente securitate *C* V, 25, 2.

adrorati spiritalibus remediis *I* V, 2, 3.

adscriptio numeri *C* V, 16, 2. caelestis XVII, 25, 19.

adsertio = affirmatio, asseueratio *C* VIII, 4, 1. 16, 4. XII, 8, 3. XIII, 5, 3. XVII, 8, 3. 17, 5. *N* I, 6, 2. II, 3, 5. III, 2, 1. V, 1, 1 *et* 3. VII, 21, 1. — *plur.* *I* V, 37. *C* X, 3, 3.

adsignare = tradere, docere *C* XXI, 36, 3.

adsignatio rationabilis (*oppos.* confusio mentis) *I* II, 11, 2: *significari uidetur* perceptio *siue* intellegentia (cum attentione *Eucherii excerpta;* μετὰ συνέσεως *interpres Graecus*).

adspirare sermonem *C* I, 23, 2.

adstruere *C* XII, 10, 3. XIII, 1. 16, 1. XIIII, 11, 1. XXI, 9, 1. 28, 4. XXII, 6, 3. XXIII, 4, 1. 5, 4. 15, 1. *N* III, 12, 7. VII, 16, 2.

adsuetudo *I* II, 3, 3.

adsumere: refectionem corpori *I* V, 26. anima ex similitudine euangelici centurionis adsumpta *C* VII, 5 *t.* adsumitur definitio *C* VII, 10. adsumere patrocinium mendacii XVII, 25, 1.

adsumptio callida *C* I, 20, 4. mendacii *C* XVII, 25, 4. carnis *C* XXII, 12, 1. *N* II, 3, 10.

adtaminare = θιγγάνειν, degustare, decerpere. *C* XXI, 26, 5 ne quid ex eis (matutinis cogitationibus nostris) festina praesumptio liuentis adtaminet inimici; *cf. Rönsch, It. u. Vulg.*[2] *pag.* 182.

adtestatio euangelica *C* XVI, 14, 3.

adtonite = attente: quaestionem adtonite uoluentibus nobis *C* XIII, 1.

adtonitus = adtentus: mens *C* VIIII, 30, 2. XII, 4, 3. adtonitis nobis conlationem digessit X, 14, 3. pie-

14, 7. XX, 7, 2. XXI, 26, 3 *(rarius* aliter *legitur).*

alienus a *passim (circiter uicies).* — *cum ablat.* *I* I, 2, 1. III, 9, 3. V, 38, 1. VI, 7, 2. VIII, 4, 3. 5. *N* II, 5, 7. — *cum genet.* *I* XII, 29, 3 caritatis aliena. — *cum praep.* ex *I* IIII, 14 ex omnibus alienum. — *absolute* = inimicus. *C* X, 10, 9 ne ignis alienus urat flosculos castitatis.

alimonia, orum *C* XXIII, 7, 3.

alioquin (*nusquam* alioqui) *sequente indicatiuo* *C* XII, 12, 1. XIII, 12, 1 *et* 2. XXIII, 21, 1. *N* V, 4, 4. 9, 4. 10, 5. 14, 1. VI, 14, 1. 20, 3. — *cum coniunct.* *C* VII, 21, 1. XVII, 12, 4.

aliquanta = aliquot (uerba) *C* XIIII, 16, 8.

aliquantulo leniore supplicio *C* VIII, 11, 1.

aliquid: *I* III, 2 Dauid gloriosius aliquid exultante.

alius = alter *Inst. praef.* §. 5. II, 5, 2. 6. V, 23, 1. 36, 2. VII, 14, 1. *C* II, 6, 2 *et* 3. IIII, 20, 3. *N* III, 7, 3. — alia ... altera *C* IIII, 20, 3. — alia = reliqua *N* VI, 17, 1.

allegorica explanatio *C* VIII, 3, 4. perceptio VIII, 3, 5. interpretationes XVII, 16, 3.

alleluia, ae *I* II, 5. 5. 11, 3.

altarium *N* VI, 10, 2.

alter = alius. *I* V, 4, 1: alius ... alter ... alter ... alius ... alius ... alius.

alterne *C* IIII, 12, 3.

alteruter. *C* VIIII, 2, 1 est inter alterutrum reciproca quaedam coniunctio. *XI, 10 alterutrum (ἀλλήλων) onera uestra portate: *cf.* XVI, 23. — *XVI, 11, 2 in humilitate superiores uobismet ipsis alterutrum (ἀλλήλους) arbitrantes. **ibid.* honore alterutrum (ἀλλήλους) praeuenientes. *N* 1, 5, 7 in alterutrum unum fit uerbum et caro. II, 1, 1 ut sufficere his abunde iam in alterutrum suorum exempla debeant. III, 1, 4 diuidi hoc ab alterutro nequaquam potest.

ambidexter *C* VI, 10 *t.* 10, 8 *et* 10. — *plur.* VI, 10, 1 *et* 9 *et* 10.

ambire *cum infin.* *I* IIII, 3, 1.

ambitus pellis emortuae *I* I, 11, 2. — = studium V, 39, 3.

ἀμφοτεροδέξιοι *C* VI, 10, 1 *et* 9.

amplius: diebus decem uel eo amplius *I* IIII, 3, 1. — V, 36, 2. X, 24.

amputare quaestionem *C* XXI, 25, 1. actus mundi *I* I, 4. lasciuias *I* V, 20. — *cf.* VI, 20. VII, 21. 27. VIII, 20, 1. 21 *all.*

amputatio (uitiorum) *C* XII, 3, 3.

an *cum coniunct. in interrogatione recta.* *C* VII, 33 an ad hoc creati sint (*cf.* VIII, 2)? XXI, 28, 2 an fortasse ipsa decimatio recte quasi ab usu telonei Quadragensimae nomen acceperit?

anachoresis *praef. ad Conl. p.* I, §. 4. *C* I, 7, 2. II, 2, 2 *all.*

anachoreta *I* II, 9, 3. V, 36 *t.*

anachoreticus *praef. ad Conl. p.* III, §. I. XVIII, 11, 1. XVIIII, 4 *t.* 2, 4. 3, 1. XXIIII, 11, 1 *passim.*

anacolutha. *I* I, 2, 1 apostolo praedicante ... inquiens. I, 6 palliolo ... quae mafortes nuncupantur. I, 11, 2 eum circumferre ... intellegens. II, 5, 1 nam cum ... censerentur, qui, sicut ... normam suscepere uiuendi, non solum ... retinebant, uerum etiam ... cumulauerant (qui *superfluum*). II, 12, 3 unusquisque recurrens ... celebrant. III, 1 nobis est disserendum ..., moderantes. IIII, 11 praetermittentes ... persequar. IIII, 21 nouimus fratres ... illos sibi indixisse. IIII, 23 necessarium reor explicare ... carpentes. V, 37 confinxit se uelle discedere ac nobis cellulam suam uelut exinde migraturus offerre. V, 41 magnanimitas ... accersiendum esse se credit. VII, 10 cum eum uelut bestia ... separans (*praecedit* pecuniarum, *unde* pecunia *uel* filargyria *supplendum).* VII, 11 ut, dum adquiescere ... renuunt, ut ... contenti sint, sed uolentes diuites fieri incidant in temptationem (sed *superfluum).* VII, 20 a potente elidi (= si quis elidatur), licet sit dolor, tamen nascitur consolatio. *C* I, 20, 3 dogmatibus, quae ... audientes fallentia ... miseros reddiderunt, uel ... reuocantes uel ... pertrahentes. V, 10, 1 simili

laboribus *C* IIII, 12, 3. distentionibus VIIII, 6, 1. lectionis instantia XIIII, 14, 2. conatibus XXIII, 1, 4. subdiualibus operibus XXIIII, 4, 3. *4)* in his *C* XII, 4, 1.
detractatio *I* V, 21, 2. 29. *C* V, 16, 3 *et* 5. — *plur.* *I* X, 7, 4. *C* V, 16, 3. VIIII, 3, 1.
detrahens *adiect.* = detractor *I* IIII, 41, 2.
detrahere fidei *C* VIII, 24, 1.
deuiatio *N* I, 4, 3.
deuincire familiaritati suae *I* XI, 18.
deuolŭeris de coenobio *I* IIII, 41, 3. ad desideriorum occupationes deuoluamur V, 8. de arduis ad perniciosissima praerupta deuolui V, 41. usque ad profundum inferi deuoluti VII, 11. ad tam scelestum proditionis facinus deuolutus VII, 23.
deuoratio fratrum *I* V, 22. deuorationi facilem reddiderit VII, 10.
deuoratrix uirtutum *I* XII, 32, 1.
deuote *I* VII, 7, 6. *C* XVIII, 7, 7.
deuotio *I* IIII, 10. 19, 1 *et* 2. 24, 4. 27, 4. 28. 29. XI, 10, 3. 11. *C* II, 1, 1. III, 5, 4. VI, 1, 2. VIIII, 36, 2. *cum genet.* *I* V, 17, 2 praepeti conscientiae deuotione. *C* III, 7, 1 cum summa deuotione fidei. 19, 1 nostrae oboedientiae deuotione.
deuouere *cum infin.* = spondere. *I* VII, 30 quae penitus abdicare deuouimus.
diabolicus *I* VI, 13, 1. *C* VI, 10, 2.
diaconatus *I* XI, 14.
diaconia = collecta *C* XVIII, 7, 8. = οἰκονομία, diaconatus *C* XXI, 1, 2. 8, 1. 9, 7. 10, 3 (dispensatio *uocatur* *I* V, 40, 1).
dialectica ars *N* III, 15, 2. disputatio 15, 4. syllogismi *I* XII, 19.
διάθεσις = adfectio *C* XVI, 14, 1.
dicere: ut uerius dixerim *I* III, 8, 3. ut proprius dixerim *C* VIIII, 25. ut ita dixerim *C* VI, 10, 1. 11, 8. VII, 3, 2. 15, 2. 18. 21, 1. 23, 3. VIII, 25, 6. XI, 12, 8. XII, 11, 5.
dicio *I* VIII, 17. *C* VII, 4, 3. 5, 2. VIII, 14, 1 *et* 2. X, 13, 3.
dicitur ex patre filius *N* IIII, 1, 3.
dictor *N* VI, 10, 5.
dies *femin.* *I* I, 1, 4. III, 4, 3. IIII, 27, 3. V, 40, 2. *C* II, 5, 3 *et* 4. VI, 14, 2. VIIII, 34, 6. XIII, 5, 1. XVIIII, 4, 2. 5, 2. XXI, 20, 1. 25, 3. XXII, 16. XXIIII, 4, 3. 13, 3. *N* VI, 23, 3.
differentia = *Unterscheidungsvermögen* *N* III, 15, 2.
differt = interest *C* XI, 8, 1.
difficile *aduerb.* *C* XII, 16, 1. XVII, 15.
diffugere = effugere *I* IIII, 6. 31. *C* VIIII, 7, 2.
digerere instituta *Inst. praef.* §. 3. libri Graeca lingua digesti *Inst. praef.* §. 5. orationum tractatum digesturi *I* II, 9, 1. narrationem II, 9, 2. quae digesta sunt IIII, 15, 2. 43. libellos digerere V, 1 *passim*.
dignanter, *gnädig* *C* XI, 5. *N* I, 5, 8.
dignatio = gratia *I* XII, 18. *C* III, 19, 1. IIII, 4, 1. XIII, 8, 1. 13, 2. 15, 1. XX, 8, 8. *N* VI, 20, 2. VII, 28, 4. 31, 7. dignatio humilis natiuitatis *N* II, 3, 10.
dignus *cum datiuo.* *I* IIII, 30, 6 quod inuidia diaboli digna sibi fuisset conuersatione atque humilitate fraudatus. *C* XIIII, 19 qui dignum se euangelicae praedicationi non praebuit. — *I* VI, 18 ad quam se dignum praebuerit. — dignum est *cum inf. pass.* *I* IIII, 15, 2.
diiudicare aliquem *I* V, 30, 1.
dilabi = elabi. *I* IIII, 30, 6 ne ab eis similiter quoquam dilapsus aufugeret; *cf.* diffugere.
dilaceratio *C* VII, 32, 1.
dilectio *I* V, 23, 3. 38, 1.
diligentia = cura: susceptionis *I* IIII, 7. horti IIII, 30, 3. carnis V, 8. lectionis *C* XIIII, 9, 2.
dilucidare *C* XVII, 12, 1. XVIIII, 16, 1. *N* V, 9, 1. VI, 15, 1.
dilucide *C* X, 12. XVIIII, 13, 1.
diluere neglegentiam paenitentia *I* IIII, 16, 1. 20. culpam paenitentia *I* II, 15, 2.
dimittere = relinquere. *I* V, 21, 3 cunctis eam spiritalibus fructibus sterilem inanemque dimittens. *C* III, 7, 2 quem (patrem) cum dimiserimus. 7, 5 nulla rursus ad haec quae dimisimus concupiscentia reuertamur. 10, 2 quos (apostolos) nihil amplius quam retia dimisisse.

admodum de ira sentirent. *C* XII, 13, 1 ut enim uim laetitiae huius inexpertus mente percipere ⟨non ualet⟩, ita explicare sermone non ualebit expertus. XIIII, 4, 2 per quod etiam in praeteritis Abraham patriarcham et Loth domino placuisse ⟨meminimus⟩. XXI, 13, 1 quaerendum est quid super ieiuniorum statu decernere debeamus, utrumnam et ipsum bonum esse eo modo ⟨decernendum sit⟩ quo iustitiam . . . diximus.

elocutio linguarum *I* III, 3, 2. uocis *C* VII, 26, 4. = eloquentia. *I* XI, 4 scientiae et elocutionis ornatu. *cf.* *C* XIIII, 16, 1. XXIII, 16, 3.

eloquium = lingua. *Inst. praef.* §. 5 Graeca lingua digestos (libros) in Latinum uertit eloquium. I, 6 mafortes tam nostro quam ipsorum nuncupantur eloquio. *praef. ad Conl. p.* I, §. 6 Latino disputantes eloquio. I, 23, 2 me non solum sensus, uerum etiam ipsum eloquium defecisse. = stilus. *C* XXIIII, 26, 18 tepida eloquii nostri fauilla. *I pr.* §. 6. = sermo, uox. *praef. ad Conl. p.* I, §. 5 ascendat eloquium. VIIII, 25 quam (orationem) mens non humanis designat eloquiis. XV, 1, 1. XVIIII, 1, 2. — *N* VI, 8, 3 diuini eloquii consuetudine. = dictum, sententia. *I* I, 11, 3 illud beati Dauid eloquium; *cf.* IIII, 15, 2. XI, 19. *C* II, 15, 3. VIII, 21, 4. X, 11, 1. XI, 13, 6. XIIII, 16, 5. 17, 5. XVII, 15. 27. XXIII, 7, 3. XXIIII, 2, 3. — eloquia scripturarum *C* I, 20, 4. XIIII, 14, 3. prophetica VIIII, 34, 1. X, 13, 1. XI, 13, 2.

elucidare = explicare *C* XXI, 34, 4.

elucubrare *uerb. transit.* *C* XVII, 30, 3. elucubrati ingenio libri *Inst. praef.* §. 5.

eluuies = illuuies. *C* XI, 3, 2 eluuies illa (maris). XV, 3, 4 Nili fluminis.

embrimia, orum (ceruicalis genus) *C* I, 23, 4.

emensa nauigatione *C* XI, 1. cursu emenso XXII, 16.

emerere = impetrare. *C* II, 3, 1 qui primus indicio dei regnum populi Israhelis emeruit.

eminentia uirtutum *C* X, 6, 2.

eminus a turbis *I* V, 29.

emissio (lacrimarum) *C* VIIII, 30, 1.

emortua pellis *I* I, 11, 2. cutis *I* I, 11, 3.

emphasis *C* XXIII, 16, 4.

emundare *C* V, 14, 2. X, 6, 4. XI, 9, 5. XV, 7, 1. — *cum abl.* *I* VII, 12 pristinis passionibus emundari. XII, 13 carnalibus uitiis emundari.

emundatio. *I* V, 34 uitiorum carnalium. *C* I, 10, 1. V, 14, 4 cordis. I, 10, 5 mentis. IIII, 19, 2 ceterarum passionum. XIII, 15, 3 leprae. XIIII, 8, 3 uitae. — *absolute* VI, 11, 1—3. VII, 26 *t.* XIIII, 9, 1.

ἐγκρατής = continens *I* VI, 4, 1.

energumeni *C* VII, 12 *t.* 12, 1.

eneruatus esus *I* V, 5, 2.

enodare se ad perfectionem *I* X, 6.

entheca coenobii *I* IIII, 14.

ephebi *I* V, 12, 2.

episcopale imperium *N praef.* §. 2.

ἐπιθυμητικὸν animae *C* XXIIII, 15, 3.

equidem *C* VIIII, 28, 1. XXIII, 15, 5. *N* III, 16, 2 *et* 7 (et quidem *I* III, 5, 2. X, 10. *C* IIII, 13, 2. 15, 2. V, 7, 2. 8, 2. VIIII, 5, 2. X, 6, 4. XVIII, 11, 3. XXI, 4, 1. *N* III, 15, 4. VII, 17, 2).

eradicare iram *I* VIII, 22 *t.* passionem *C* V, 8, 4. fomitem luxuriae XV, 8.

eradicatio *C* XVII, 20, 12.

erga *praepositionis usus late patet.* *I* I, 11, 1 erga studium deuotior. II, 9, 3 erga orationis qualitatem imbuti. II, 12, 2 erga operis studium intenti. V, 32, 1 erga contemplationem diuinam solliciti. 34 labores erga commentatorum libros inpendere. 37 erga opus caritatis perseuerans. 39, 1 erga eum caritatis opus cupiens exhibere; *cf.* X, 7, 4. — VII, 7, 1 neglegentiam erga aegrotantes. VIII, 19, 3 etiam erga res mutas exerceri iracundiae possit affectus; *cf.* X, 16. — X, 15 humanitatem erga eos inpertite. — *C* III, 16, 3. IIII, 19, 2 *et* 7. 21 *ter.* V, 14, 1 *et* 4. VI, 1, 2. 11, 7. VII, 6 *t.* 4, 2. VIII, 13 *t.* VIIII, 30, 2. XI, 13, 1. XII, 4, 3. 5, 5. XIII, 2. XIIII, 4 *t.* 4, 1 *bis.* 4, 2. 8, 1. XVII, 25, 13. XX, 8, 7. XXI, 8, 2. 21.

10 *et* 11. XII, 12, 1. XVI, 6, 4. 14, 4. XVII, 24, 3. 25, 10. — e contra *I* X, 2, 2. *C* II, 8, 2. IIII, 11, 2. VII, 31, 2. XIIII, 15. XVI, 15. XVIII, 16, 3. XXIII, 6, 1 *et* 3. 8, 1. — e diuerso *N* VII, 9, 3. — (rebracchiatoria) e lateribus colli diuisa *I* I, 5.

exabundare *N* VII, 13, 2.

exactio publica = teloneum *C* XXI, 28, 2.

exaggerare = augere. *C* XVI, 18, 3 (silentium) exaggerat in alterius corde tristitiam. 18, 6 uim huius doloris per prophetam exaggerat. XVIIII, 15 exaggerentur in nobis libidinis incentiua. — *I* VIII, 18. X, 8, 3.

exagitatio. *C* II, 13, 9 pro conscientiae suae reatu ac turpi exagitatione confusus.

exagium seniorum *C* I, 22, 1.

examinata doctrina *I* II, 3, 5. uita IIII, 40.

examinatio iustitiae *I* VIII, 4, 4. iudicii *C* VI, 11, 11. spiritalis ignis VIII, 3, 4. diligens VIII, 16, 2. ortus atque initii VIII, 25, 3. iusta XII, 8, 2. prudens XIIII, 8, 6. ultima *N* VI, 17, 3.

examinator paenitentiae *C* XX, 5, 3.

exaratum uermibus lignum *I* VIIII, 3.

exardescere in fomitem cupiditatis *I* VII, 24.

exarmare *cum ablat.* *C* VII, 24 exarmatos praesidio.

exasperatio conuicii *C* IIII, 12, 1.

exauditio *C* VIIII, 32 *t.* 33 *t.* 33. 34 *passim.* X, 10, 3. — *plur.* VIIII, 34 *t.* 34, 1 *et* 6.

excessus *1)* = digressio, παρέκβασις. *C* VI, 11, 12 uidemur excessum quendam a proposita narratione fecisse. XXIII, 8, 2. *I* II, 3, 5. *2)* = ἔκστασις. *I* II, 10, 1 (uox) quae per excessum mentis claustra oris effugerit; *cf.* *C* VI, 10, 2. — *I* III. 3, 4 in excessu mentis; *cf.* 3, 7. *C* VIIII, 31. XVIIII, 4, 2. — nostrae orationis excessum *I* II, 10, 2. cum quodam admirationis excessu *C* I, 15, 2. ad discursus instabiles lubrico raperetur excessu *C* IIII, 2 *fin.* in quendam spiritus rapiatur excessum IIII, 5. per excessum cordis ad inpossibilia fuerit spiritus noster praereptus IIII, 12, 6. ineffabili gaudio et mentis excessu X, 10, 12. per ineffabilem cordis excessum X, 11, 6. me in huiusmodi raptum frequenter excessum XVIIII, 4, 1. — *plur.* *C* III, 7, 3 in huiusmodi rapiatur excessus. VIIII, 14 per ineffabiles excessus. XII, 12, 6 illos ignitos cordis excessus. XVIIII, 5, 1 ad caelestes illos rapiebamur excessus. *ibid.* 2 spiritales denegantur excessus. *3)* = immoderatio, *Excess.* *C* XXI, 33, 2 ad uelocissimos adulteriorum raptatur excessus consuetudo concubitus. XXII, 3, 1 (infestationis) quae modum temporis constituti intempestiuis inrumpat excessibus. *ibid.* 5 ne mens istis excessibus adsuefacta ad foediora incitamenta luxuriae somnians pertrahatur. *4)* = discessus. *C* I, 14, 7 post huius commorationis excessum.

excire. *C* XII, 16, 2 (conmotio carnis) excita est. XXI, 26, 2 a somno exciti.

excolere = colere. *C* X, 5, 1 daemonas hominum figura conpositos excolebant.

excoquere. *I* IIII, 40 examinata uita atque ad purum excocta. VI, 22 *t.* indicium ad purum mentis excoctae. 10 ad purum excocti uitii manifestatio. 22 ad integram perfectionem castitatis excoctam (mentem). VIII, 18 excoctis ad purum uitiis. *C* XIIII, 9, 2 excoctis passionibus uniuersis. XV, 10, 2 ad purum excocta conmotio. XVIIII, 10, 1 excoctis prioribus uitiis. 14, 5 excrucians illud, quod ad plenum excoquere debuerat. XX, 7, 2 sordium pristinarum excoxerit labem. 8, 5 labes excoquitur uitiorum.

excreatio *I* II, 10, 1. XII, 27, 3.

excreatus *C* XXIII, 6, 3.

excrescere. *C* XXIIII, 13, 3 quod ad sustentationem senectutis excresceret.

exculpere ueritatem *C* XVII, 25, 4. exculpens ex nobis quo dilaceremur XXIIII, 24, 2.

malos cordis extenderit caritatem. XIII, 9, 4 suis interdum motibus homo ad uirtutum adpetitus possit extendi. 15, 1 Zacchaeum ad conspectum se domini fideliter extendentem. XX, 12, 3 in illis uirtutibus indefesso cursu semet ipsum extenderit. XXIII, 19, 2 animus ad subliniiorem se extendit intuitum.

extensio manuum in patibulo *I* III, 3, 10. solitudo amplissima extensione porrecta *C* VI, 1, 1.

exterior homo *C* VII, 15, 2 *et* 4 *all.*

exterminatio gentium spiritalium *C* IIII, 6, 4.

exterminator uirulentorum serpentium *C* X, 11, 4.

exterminium. *N* VI, 11, 1 ut nouum prodigii genus in pestem aliquam exterminiumque mittendus.

externus. *1) cum genet.* *I* II, 5, 2 qui erant religionis externi. *2) cum ablat.* *I* II, 3, 1 uniuersis facultatibus suis externus. VII, 21 cupiditatis inpugnatione externus.

extinctio uitiorum *C* XII, 11, 3. XX, 8, 7.

extolli in uictoria *C* V, 15 *t.; cf.* 15, 1. ne in his extollantur XV, 6, 3. de puritatis suae meritis extollatur XII, 15, 3.

extorris facultatibus paternis *I* V, 38, 1. boni extorrem *C* XXI, 9, 1.

extra uisibiles materies effecta mens *C* X, 11, 6.

extrinsecus *1)* = ἔξωθεν *I* I, 11, 3. V, 21, 1. VII, 2. 3, 2. 5. VIIII, 8. XI, 8. *C* I, 5, 4. IIII, 14. V, 3. 4, 1. 8, 1. 9. VII, 12, 3. VIIII, 4, 1. XIIII, 12. XV, 10, 5. XVIII, 13, 1. *cf.* accedere. — *2)* = ἔξω. *C* XVIII, 16, 3 non ergo quietem nostram extrinsecus inquiramus. XIIII, 3, 2. XV, 10, 2. XVIII, 13, 1. — *3)* = foras. *C* XXI, 33, 2 ut exaestuare extrinsecus non sinatur. — *4)* = praeterea. *C* II, 21, 1 modum istum iugiter retinete, nullum extrinsecus coctionis pulmentum die dominico . . . sumentes. *et ita intellegendus uidetur locus* *C* X, 6, 4 cum ipse fons inuiolabilis sanctitatis ad obtinendam eam secessionis adiutorio ac solitudinis beneficio extrinsecus non egeret.

exuberantia segetum *C* I, 2, 1. spiritalium sensuum *C* X, 10, 12. cotidiana XXIIII, 13, 3. concreta *I* VI, 22.

exultante gloriosius aliquid (Dauid) *I* III, 2.

exustio carnis *C* III, 7, 10.

fabrica mundialis *C* XXIII, 3, 3. mundi *N* IIII, 9, 4.

fabricator *N* VII, 5, 2. rerum istarum *ibid.* 4.

facere: faciente inperitia *C* X, 5, 2. quid illo facias XVIII, 16, 12. — facere *sequente accus. et infin.* *I* II, 11, 2 facit cunctos consurgere. II, 16. III, 11. V, 2, 2. 41. VII, 30. VIIII, 7. 9. X, 23 *t.* 6. XI, 7. 14. XII, 11, 2. *C* I, 18, 2. 20, 7. IIII, 3. 20, 4 *passim.*

facesse a me *N* III, 15, 6.

facies: ad imperantis faciem praeberetur (uirtus) *I* IIII, 24, 1.

facilis deuorationi *I* VII, 10.

facilitas oris *C* XIIII, 9, 7.

factio = dolus, insidiae. *C* II, 17, 2 bellum aduersarii factione consurgit. IIII, 6, 3 aduersarii uel potentia uel factione subcumbere. XV, 1, 5 tertius curationum modus conludio daemonum ac factione simulatur. XVIII, 15, 3 de concinnata factione securus. *ibid.* 7 cunctas factionis occultae patefecit insidias. XXII, 6 *t.* inimici factione haec contingat inlusio. 3, 6 diabolica factione haec euenire credatur inlusio; *cf.* 6, 1 *et* 3 *et* 4. — *plur.* *I* IIII, 41, 3 nullis temptationibus inimici, nullis factionibus deuolueris.

factiosus = dolosus. *C* XXII, 6, 4 aduersarii factiosa ludificatione.

factor *cum genet.* *N* V, 7, 3. omnium VI, 6, 6. — *absolute* V, 3, 3. 4, 6. VII, 2, 3. — factores (legis) *C* XXI, 5, 2. — *C* I, 9.

factura *N* V, 3, 3. VI, 6, 6. VII, 2, 3. — *plur.* VII, 5, 4.

facultas = facultates, possessio. *I* IIII, 5 nudatur omni pristina facultate. IIII, 27, 1 ne reminisceretur pater ex omni sua facultate atque affectione carnali saltim sibi filium

humana indigentia adprobantur. XXIIII, 24, 1 terrenarum facultatum materias retentantes. — *I* VIII, 19, 2.
materiales res *C* X, 6, 1. XVIIII, 4, 1. 6, 4. 9, 1. intuitus XII, 12, 2. artes XII, 15, 1. ignis XV, 10, 3.
matutina (sollemnitas) *I* III, 4, 1.
meatus *(plur.)* faucium *C* VIII, 1, 1.
mediare *cum dat.* *N* VII, 28, 2.
medicabile (= salubre) consilium *C* XXII, 6, 1.
medie tenere *C* VIII, 5 *t.* 5. suscipere 4, 2.
medietas = centrum *C* XXIIII, 6, 2.
meditullium *C* IIII, 12, 1. XXI, 6.
medius: in medium exsurgit *I* II, 5, 4. in medium surrexerit 12, 1. proferuntur in medium XI, 17, 1.
melius est errantes corrigi *N* I, 6, 3.
medullitus *C* XXII, 6, 6.
melodiis antiphonarum protelati psalmi *I* II, 2, 1.
melotis uel pera *est* pellis caprina. *nom. sing.* *I* I, 7. *genet.* melotae I, 10. *accus.* meloten IIII, 13. *ablat.* melote I, 7 *t.* — *ablat. plur.* melotis •I, 7. •*C* XVIII, 6, 2.
membra (domus) *C* X, 9, 2.
memoria: *I* II, 5, 1 a beatae memoriae euangelista Marco. *C* VIIII, 1 beatissimae memoriae papae Castoris. *praef. ad Conl. p.* II, §. 2 ad beatae memoriae episcopum Castorem. XVIII, 14, 1 ad beatae memoriae episcopum Athanasium. XXI, 9, 7 beatae memoriae Iohanne ad dominum migrante. *N* VII, 31, 1 adoptatus a beatissimae memoriae Iohanne episcopo.
memorialis liber: *C* VIII, 21, 7 sciens nullum se posse super his (artibus) memorialem librum in arcam inferre. — memoriale mandatum *I* V, 28.
memoriter recensendo psalmum *I* II, 15, 1; *cf.* XI, 16. memoriter retinentes damnationem Annaniae *I* VII, 30. — IIII, 43. X, 10. *C* VIII, 23, 4.
μῆνις *C* V, 11, 7.
mercari pietatis opus *I* V, 39, 2.
mereri = consequi. *C* XIII, 18, 5 intellectum meremur ex fide. — merere (-i) *sequente infinitiuo* = contingit, consequi, impetrare. *1) actiua forma* *I* IIII, 30, 6. VI, 6. XI, 10, 3. XII, 33, 2. *C* VIII, 10, 3. XII, 13, 2. — *2) passiua forma* *I* IIII, 38. V, 2, 3. *C* V, 14, 4. VII, 4, 4. 21, 7. VIIII, 18, 5. X, 7, 3. 10, 11 *et* 12. XI, 9, 3. 12, 2.
meretricatio *I* V, 20.
μερικήν quandam, hoc est portiunculam castitatis, philosophi habuerunt *C* XIII, 5, 2. hoc μερική, id est non integra perfectio, sed pars perfectionis est *C* XVIIII, 9, 1.
merito *cum genet.* *I* IIII, 41, 1 perfectionis. — V, 23, 2. 39, 3. *C* III, 1, 3. IIII, 1, 1. VII, 2, 1 *et saepe.* — pro rudimentorum merito *I* II, 3, 2. pro merito nequitiae *C* VIII, 8, 4.
meritum = culpa, delictum. *I* VII, 30. VIII, 4, 4. *C* III, 4, 5. IIII, 6, 3. VI, 6, 2. 11, 1 *et* 4 *et* 9. VIIII, 19. XV, 10, 2. XXIII, 4, 4.
metientes inmensitatem (doctrinae) cum exiguitate nostrarum uirium *C* XX, 3, 1.
metropolis ciuitas *C* XXIIII, 24, 6.
miles Christi = monachus *I* I, 11, 1. II, 1 *et saepe.*
milia: •*I* XII, 8, 3 duodecim milia legiones angelorum. *cf. Sedul. op. pasch.* V, 4. — milium milia *N* II, 2, 5.
militare domino *C* III, 6, 4. militante conluctatione IIII, 12, 4. militat in membris nostris oblectatio carnalium passionum V, 16, 6. ut quodammodo huic nequitiae militarent VII, 33. — VII, 5, 2. 8, 2.
militia Christi *I* II, 3, 2. saeculi *C* IIII, 21, 1. nequitiae spiritalis VII, 19, 2. spiritalis I, 1. VII, 5, 9. XVI, 1. caelestis *N* II, 2, 5.
minime = nequaquam, non *I* III, 4, 3. V, 37. VI, 10. VIII, 12. 20, 3. 21. X, 11. 20. XI, 19, 1. XII, 20. *C* III, 7, 8. V, 22. VIII, 3, 3. VIIII, 12, 2. 34, 4 *et* 8. XII, 16, 4. XVIIII, 5, 2. XXI, 10, 3. 23, 2. XXIIII, 4, 2.
minus = non. *I* VIIII, 4 tristitia uitio lucri cuiusdam minus indepti generari solet. — II, 5, 3.
minuta = leuia peccata. *C* XX, 12, 1 ab istis minutis numquam deerit paenitudo.

tatis animaret et sponsio, quod uel tibi hae nugae forent acceptae uel eas congregationi fratrum deputares (*cf. I* V, 34 quibus expulsis . . . contemplarentur = contemplaturi essent). — *4) cum coniunct. notione solita. I* VIII, 10. 20, 3. X, 19. 24. XI, 4. *C* I, 23, 5. IIII, 9, 1. 13, 2. VI, 9, 3. VIII, 14, 1. X, 11, 3. XII, 7, 7. 9. XVIII, 7, 2. — *5)* = ut *consecut. I* III, 10 *t.* unde factum sit, quod in urbe die sabbato ieiunetur. *C* IIII, 20, 1 (pecunias) amplificare desiderant sub hoc praetextu, quod iustum esse contendant. *N* VII, 11, 1 quid tantopere eum mouerat, quod deum in hominis humilitate quaerebat? 22, 1 tam egenum Christum fuisse credis, quod . . . adhuc hodie forsitan futurum aestimares in terra. 23, 3 regnum gloriae ita est filio dei proprium, quod non est tamen a totius deitatis proprietate diuisum. — *6) N* VII, 19, 5 quid facimus quod potestas numquam est obsecuta famulis? *cf.* 14, 2. III, 6, 7. — *7) quod coniunctum cum accus. et infin.; cf. sub 'coniunctiuus'.*

quodlibet *(sequente coniunct.)* = quidlibet. *N* III, 10, 2 quodlibet facias, Christus in caelo est. *ibid.* §. 6 quodlibet faciatis, quamlibet impie negetis, nos plus apostolo credimus. 15, 4 quodlibet dicas, quodlibet facias, exire hinc nusquam uales.

quoniam = *accus. et infin. C* VIIII, 34, 9 si enim et illud apostoli recordemur, quoniam quid oremus secundum quod oportet nescimus.

quoque = autem. *I* VI, 4, 1 ut uterque Iohannes in nouo testamento, in ueteri quoque Helias, Hieremias, Danihel fuisse noscuntur. 15, 2 tertio quoque post pauca infert. VIII, 4, 2 brachium quoque uirtutis et gubernationis eius insignia *(saepius).* — quoque *praemissum. C* V, 15, 2 ita super hoc quoque per Moysen domino conmonente. *cf. I* V, 20. *N* II, 2, 3. VII, 19, 5.

quoque *pro* et *C* I, 2, 3. II, 2, 3. III, 15, 1. IIII, 2. VII, 2, 1. 13, 1. VIIII, 3, 3. 5, 2. XXIII, 2, 1. 3, 2. *N* V, 5, 4. 14, 1. *I* III, 3, 4 *et* 7. IIII, 27, 2. 36, 2. VII, 7, 2. VIII, 22.

quotquot *cum coniunct. I* V, 29 quotquot diebus ac noctibus agitaretur conlatio spiritalis.

quousque = donec, *cum coniunct. I* X, 7, 1 eosque in ea parte conlaudans, quousque letale uulnus medicamina austeriora sustineat, ita ait. *C* XXIII, 12, 6 oportebat eius subolem tamdiu sub auita condicione durare, quousque eam in antiquum libertatis statum prioris domini gratia reformaret.

ramunculus *I* VII, 23. X, 13.

rancor animi *I* VIII, 11. tristitiae *C* XVI, 6, 6. — *absolute I* VIII, 13. VIIII, 11. XII, 27, 5 *et* 6. 29, 2. *C* V, 16, 5.

raritas monachorum *C* VII, 23, 1. — XIII, 6, 3. XVIIII, 5, 1.

ratio = institutio, doctrina. *Inst. praef.* §. 4. — *C* XV, 1, 2 usque ad spiritalium rationem charismatum proferendam disputationis ordo peruenerat. 10, 5 huc usque abba Nesteros rationem de uera charismatum operatione consummans. XVIIII, 13, 1 rationem discernendarum aegritudinum dilucide percepimus. *ibid.* quemadmodum probationes causaeque morborum euidentissima nobis ratione patefactae sunt.

rationabilis *I pr.* 2. II, 11, 2. V, 9. X, 22. XII, 18. *C* VII, 18. X, 8, 2. XXIIII, 16 *t.* 15, 3. 16. 17, 3—6.

rationabilius *I pr.* 8.

rationabiliter *I* III, 8, 3. *C* XVII, 15.

rationem reddere pro uasibus *I* IIII, 19, 3.

ratum deo ieiunii munus *I* V, 35.

re atque opere = re uera *I* VII, 16. *C* XIII, 18, 4. re ipsa et opere *I* VIII, 11. re et opere XII, 13. *cf.* opus.

reaedificare *I* IIII, 36, 2.

reatus = delictum, culpa. *I* II, 16. IIII, 20. VII, 25, 1. VIII, 4, 4. X, 19. *C* II, 13, 9. XVII, 25, 2 *et* 17. XX, 5, 3. XXI, 2. 13, 3. XXII, 5 *t.* 3, 6. — in reatum uocabitur *C* VI, 7. reatu humilis conscientiae *C* XVII, 17, 3.

mus disciplina. XVIIII, 14, 2 illis quibus supra ostendimus indiciis. XXI, 22, 6 non solum illo quo diximus, sed etiam hoc modo. XXIII, 19, 3 in illo in quo profecerit gradu (*cf.* proficere). XXIIII, 11, 1 hoc quo dicitis tepore torpentis. 11, 3 non hoc solo quo dixi te feriunt detrimento. 12, 2 illo quo supra diximus adfici detrimento. *N* I, 5, 4 mysterio quo ipse nouit. — *e contrario pron. demonstr. attrahitur ad relat.* *N* III, 7, 1 disseras hunc quem loqui apostolus intra se dicit, homo sit an deus.

relaxare. *C* IIII, 12, 2 ad remissionem nosmet ipsos. XI, 4, 2 inbecillitas senectutis rigorem pristinum relaxauit. 4, 3 ne exemplo meo alterius districtio relaxetur. 7, 4 aliquo tepore uigor animi relaxatus. — XIII, 6, 5 infirmitati carnis aliquid relaxamus (= indulgemus). XVII, 19, 8 his paululum relaxatis. 28, 1 *et* 3. *I* V, 30, 2. *cf. sub* a—ab.

relegare *cum datiuo*. *C* XVIII, 7, 8 qui de Aegypto fuerant metallis Ponti atque Armeniae relegati.

releuatio momentanea *C* XXIIII, 5, 2.

reliquus: de reliquo = ceterum, praeterea. *I* I, 4 colobiis lineis induti nudas de reliquo circumferunt manus.

remotio. *I* VI, 3 solitudine ac remotione indiget. XI, 3 in remotione. *C* II. 2, 2 alii anachoresin necessariam, id est remotionem et heremi secreta censerent. V, 4, 3 hisque fuerit remotio localis adiuncta. 4, 6 sollicitudo peruigil ac remotio solitudinis. VI, 10, 3 remotio cellae. VIIII, 5, 2 qui tam longa remotione (= distantia) ab omni saeculi huius conuersatione disiungimur. XIII, 6, 4 remotionis silentium.

rennuere *cum infinit.* *I* VII, 11 adquiescere apostolicae sententiae rennuunt. *C* IIII, 5 uisitare non rennuit. VIIII, 18, 4 non rennuit interire. *N* VII, 8, 3.

renuntiare *cum datiuo*. *I* II, 3, 2 IIII, 23. *C* III, 4, 2. 8, 3. VIIII, 12, 2. XXIIII, 2, 1 *et passim.* — *cum accus.* = abdicare, abicere. *I* VII, 16 nihilque ex eis quae renuntiauerant reseruantes. — *absolute* *I* II, 3, 1. IIII, 5 *t.* 6 *t.* 38 *t.* 27, 2. VII, 15 *t.* 27 *t.* VII, 12. 14, 1. 27. 30. XII, 28. *C* IIII, 19, 2. V, 11, 6. XXI, 8 *t.* XXIIII, 26 *t.*

renuntiatio *I* IIII, 36 *t.* IIII, 2. 4. 37. VII, 17 *t.* 14, 1. 15, 2. 30. XII, 25 *et passim.* — *plur.* *C* III, 3 *t.* 6 *t.* 7 *t.* III, 3, 1. — renuntiatio mundi *C* III, 7, 6. facultatum VIIII, 5, 2.

reparatio (status) *C* VIIII, 28, 1. subolis *I* VII, 3, 2. lucri *C* VI, 15.

reparator imaginis *N* VII, 6, 5.

repausare = reficere. *C* XVIII, 14, 2 da mihi aliquam de sororibus quam repausem. §. 5 tandem dedisti mihi quam repausem, nam illa prior suis me potius honorabat ac refrigerabat obsequiis.

repensare *cum datiuo*. *C* VIIII, 19 nec praemia suis meritis, sed poenam repensandam. 22, 3 quod cum illi fuerit repensatum.

reperior = φαίνομαι *C* VI, 11, 11.

reprehensibilis *C* II, 26, 2. XVII, 11. 25, 3. XVIII, 4, 2. XXII, 5, 2.

reprehensibiliter *C* XVII, 11.

reprobatio (cogitationum) *C* I, 17, 1.

reprobus *C* XVII, 25, 15. XVIII, 16, 14. reprobi circa fidem XV, 6, 2.

repropitiare *C* II, 3, 1.

repurgium uitiorum *C* VIIII, 2, 3. 3, 2.

reputare = putare. *I* III, 9, 3 absolutio reputanda est pertinere. III, 11 in ipsa tertiam sextamque consummatam reputant. IIII, 11 continentiae, in qua summae reputantur deliciae. 14 alumnumque se potius monasterii reputet ac ministrum, quam dominum rei cuiuscumque praesumat. — 20. 27, 3. VII, 26. *C* II, 6, 2. III, 7, 4. VI, 9, 3. XVII, 20, 1. XXII, 6, 10. = ponere, numerare. *C* II, 5, 5 ut non inter biothanatos reputatus etiam memoria et oblatione pausantium iudicaretur indignus. XXIII, 7, 2 reputamus ad culpam. — reputare in gradu *I* VI, 4, 1. in numero *C* II, 13, 9. ad plenam noxam *I* VI, 10. ad sapientiam *C* IIII, 9, 1. non reputabitur alius ad eum *N* IIII, 9, 5. pro continentia reputare *C* II, 20. — *C* VII,

stillare = instillare. *C* XVIIII, 6, 3 olei guttam, quam praecessores nostri stillare consueuerant.
stillatio (urinae) *C* XII, 11, 4.
stillicidium *translate (oppos.* eloquentiae flumina) *I pr.* §. 6.
stipe sustentaris aliena *C* XXIIII, 12, 2; *cf.* 13, 2. — uictus in exigua stipe *I* VII, 21.
stipendium = praemium. *I* V, 12, 2 coronarum stipendiis decorati; *cf.* 18, 2. — 19, 1 praemiorum stipendia. XII, 15, 2 stipendia futurae uitae; *cf.* XI, 6. — *C* XIIII, 9, 2 stipendia operum ac laborum. *I* II, 14. XII, 24. *C* I, 6, 2. II, 13, 1. VI, 3, 6. XII, 7, 5. XIII, 2. XXIII, 5, 4. 15, 2.
struma *C* VII, 2, 2.
stultiloquium *C* XII, 3, 3. — *plur.* V, 16, 3 *et* 5.
suadere *transitiue. I* IIII, 9 quem peruidet . . . suggestiones suas ut seniorem celet non posse suaderi. — *cum accus. et infin. C* XVII, 28, 3 occasio quae illa suadeat relaxari.
suaue olens *C* X, 10, 9. XIIII, 13, 5. XVII, 19, 2. XXIIII, 25, 6.
sub = *ablat. temporis. I* II, 13, 2 sub illius horae tempore. IIII, 32 *t.* sub nostra praesentia; *cf.* 32. *C* XVIIII, 1, 1. — *I* V, 24 *t.* sub aduentu nostro; *cf. C* VIIII, 19. — *I* XI, 10, 1 sub nocte. *C* V, 8, 4 sub momento breuissimo; *cf.* XII, 12, 5. — *C* VII, 19, 3 sub eodem tempore. XIII, 13, 3 sub breuissimo temporis puncto. = *ablat. instrumenti. I* XI, 14 plurimorum conuersiones sub incitamento imaginariae exhortationis adquirere. = *ablat. modi. I* II, 5, 5 duodecimum (psalmum) sub alleluiae responsione consummans. III, 8, 4 his sub eadem quiete residendi ternas adiciunt lectiones. XII, 11, 1 tantam peccatorum materiem sub unius uerbi plena confessione consumpsit. *C* I, 20, 2 euangelicus sermo sub huius nominis demonstrat exemplo. V, 18, 1 figuraliter sub gentium uocabulo nominata. VI, 11, 7 sub persona Hierusalem ita conqueritur. 17, 3 sub illius quaestionis interrogatione cognouimus. VIIII, 7, 3 sub huius quaestionis indagine a coepto narrationis ordine longius euagantes. 17, 4 debere eas (orationes) nonnumquam simul sub ardore unius supplicationis offerri. 36, 3 sub placito plenioris tractatus iterum reuersuri. X, 2, 1 sub una diei huius festiuitate concelebrant. 5, 1 ueri numinis maiestatem sub circumscriptione alicuius imaginis existimant adorandam. XVII, 8, 1 quae sub aliqua sponsione decernimus. XVIII, 7, 3 in suis domiciliis sub priuilegio huius nominis perseuerant. XVIIII, 6, 3 sub unius saporis oblectatione. 16, 3 ut sub recordatione sanctarum feminarum uel sub sacrae lectionis historia noxiae titillationis stimulus excitetur. *N* VI, 12, 3 illi sub aemulatione legis (negabant dominum), tu sub professione antistitis. 23, 3 sub exemplo Ionae prophetae. — sub colore *C* I, 20, 1. 21, 1. V, 21, 1. X, 5, 2. XIII, 13, 1. XVI, 20. XVII, 24, 2; *cf.* color. — sub intuitu *C* XVIIII, 1, 2. — sub nomine *N* VII, 23, 2. — sub occasione *I* IIII, 22. V, 7. 41. *C* II, 21, 1. VII, 34, 1. X, 5, 2. XVII, 20, 7. XXII, 6, 5. — sub praetextu *I* X, 5. *C* II, 2, 4. IIII, 20, 1 *et* 4. *cf.* obtentu.
subarratum tenere *C* VII, 6, 4.
subaudire *C* XVI, 22, 2 *et passim.*
subcinctoria *I* I, 5.
subcumbere *absolute. C* IIII, 6, 3 aduersarii uel potentia uel factione subcumbere.
subdere = adiungere *C* II, 1, 3. XVII, 20, 7. XXI, 18, 1. *N* IIII, 5, 1. VII, 7, 2. 23, 2. 24, 1. *cf.* inferre, subiungere.
subdiuale atrium *C* XVIIII, 1, 2. opus XXIIII, 3, 1. 4, 3.
subiacere. *I* IIII, 42 quod ut possit non euenire, tuae non subiacet potestati. — VIII, 17.
subiectio = oboedientia, humilitas. *I* IIII, 2. 24, 2. 25. 30, 2 *et* 6. — carnis *I* V, 13. corporis V, 17, 1. monasterii VII, 19. — *I* XII, 27, 2. 32, 2. *C* II, 14. III, 1, 2. V, 25, 2. VIII, 16 *t.* 11, 2. *pr. ad Conl.*

IIII. INDICULUS FORMARUM ORTHOGRAPHICARUM.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Uol. I.

pag. VII, *u.* 9 *infra lege: ponimus.*
„ XVI, *u.* 12 *infra et p.* XVII, *u.* 13 *supra lege* 19 *pro* 18.
„ XXVII *infra totus u.* 13 *delendus est.*
„ XXVIIII, *u.* 11 *supra pro* 'constructio ad sensum' *lege* 'anacolutha'.
„ XXVIIII, *u.* 16 *supra: lectionem cod. A* 'sub praetextu' *non recepi scriptoris usu obseruato, qui* intuitu *et* sub intuitu, obtentu *et* sub obtentu, occasione *et* sub occasione *dicere solet.*
„ XLII, *u.* 6 *infra lege* possunt.
„ LXXV, *u.* 3 *supra lege* I, 2, 5 *pro* I, 2, 6.
„ LXXVII, *u.* 10 *infra dele uerba* et Uulgata.
„ 17, 5 *in apparatu lege HLr pro HLv.*
„ 120 *in apparatu lege* 29 *pro* 9.
„ 174, 27 cum qua] *cf. Uol.* II, *p.* 44, 9.
„ 218, *u.* 9 *in apparatu lege* aceruos *pro* aceruuos.
„ 270, *u.* 8 *in apparatu lege* tribu••na•lia.
„ 287, 2 *scribendum uidetur* quia: *cf. p.* 301, 19.
„ 314, 12 *nunc praefero* unita diuinitas.
„ 388, 1—2 *scribere debui* in ea de saluatore.
„ 423, *col.* 2 *adde:* Leo (archidiaconus ecclesiae Romanae, post papa) *N praef.* §. 1.

Uol. II.

pag. 34, 13 in terramque defossum] *cf. p.* 486, 23 in terramque prostrato.
„ 135, 15 *lege* coenobiis *pro* cenobiis.
„ 167, 16 *infra lege* Iob 40, 8 *pro* Iob 40, 3.
„ 388, 8 *infra lege* Iud. 3, 1—2 et 4.
„ 607, 12 *locus uidetur esse libri* Iob 24, 21.
„ 620, 8 *in apparatu lege* XXIIII, 5, 7 *pro* XXIII, 6, 1.